

Lagrådsremiss

Nya regler om hållbarhetsrapportering

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 15 februari 2024

Gunnar Strömmer

Fredrik Zanetti
(Justitiedepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

Regeringen föreslår regler som krävs för att genomföra två nya EU-direktiv som rör företagens redovisning.

Det första direktivet handlar om företagens hållbarhetsrapportering. Syftet med hållbarhetsrapportering är att ge finansmarknaderna tillgång till tillförlitlig och jämförbar information från företagen om miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning. Rapporteringen ska bidra till att styra in kapital mot hållbara investeringar. Dessutom ska den underlätta hanteringen av finansiella risker som följer av klimatförändringar och brister i sociala förhållanden. Jämfört med den tidigare EU-lagstiftningen om hållbarhetsrapportering som infördes för vissa stora företag 2016, ställer det nya direktivet högre krav på informationsgivningen från de företag som omfattas, t.ex. när det gäller den s.k. värdekedjan och utsläpp av växthusgaser. Kravet på att lämna en hållbarhetsrapport utvidgas till att omfatta bl.a. små och medelstora företag som är börsnoterade, stora eller börsnoterade dotterföretag och vissa större filialer till tredjelandsföretag som har en betydande verksamhet inom EES. Rapporten ska granskas av en revisor.

Det andra direktivet, om könsfördelningen bland styrelseledamöterna i börsnoterade företag, innebär ett nytt rapporteringskrav.

Därtill föreslår regeringen åtgärder för en tydligare datering av årsredovisningar.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2024. Det nya rapporteringskravet om könsfördelningen bland styrelseledamöterna ska tillämpas från och med räkenskapsår som inleds efter utgången av 2024.

Innehållsförteckning

1	Beslut	5
2	Lagtext	6
2.1	Förslag till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)	6
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag	41
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag	48
2.4	Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)	55
2.5	Förslag till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619)	69
2.6	Förslag till lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.	81
2.7	Förslag till lag om ändring i stiftelselagen (1994:1220)	82
2.8	Förslag till lag om ändring i revisionslagen (1999:1079)	84
2.9	Förslag till lag om ändring i revisorslagen (2001:883)	90
2.10	Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse	96
2.11	Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden	103
2.12	Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)	106
2.13	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar	118
3	Ärendet och dess beredning	120
4	Det nya EU-direktivet om företagens hållbarhetsrapportering	121
4.1	Nuvarande hållbarhetsrapportering	121
4.2	Formerna för genomförandet av direktivet	125
4.3	Vilka företag ska lämna hållbarhetsinformation?	126
4.4	Vilken hållbarhetsinformation ska rapporten innehålla?	138
4.5	Kontakter med arbetstagarföreträdare	143
4.6	Hållbarhetsrapportens placering och offentliggörande	145
4.7	Information om immateriella resurser	150
4.8	Information om mångfaldspolicy	151
4.9	Intygandemeningen	151
4.10	Granskning av hållbarhetsrapporten	152
4.11	Redovisningstillsyn och sanktioner	160
4.12	Revisorsfrågor	162
4.13	Oberoende kvalitetsgranskare av hållbarhetsrapport	170

5	EU-direktivet om en jämnare könsfördelning i börsnoterade företags styrelser	172
5.1	Könsfördelningsdirektivet	172
5.2	En något utökad skyldighet att redovisa könsfördelning	173
5.3	Sanktioner och tillsyn	176
6	Årsredovisningens datering.....	178
6.1	Bakgrund och tidigare överväganden	178
6.1.1	En årsredovisning ska vara undertecknad.....	178
6.1.2	Styrelsens behörighet och Bolagsverkets roll	179
6.1.3	Färdigställandet och händelser av väsentlig betydelse.....	179
6.1.4	Bokföringsnämndens hemställan.....	180
6.2	Tydligare regler för dateringen av årsredovisningar.....	180
7	En ny uppställningsform för eget kapital för vissa företag	184
7.1	Något om balansräkningen	184
7.2	En ny uppställningsform för eget kapital för övriga företag bör införas	185
7.2.1	Den nya uppställningsformen för eget kapital bör vara flexibel.....	186
7.2.2	Övriga företag bör specificera förändringar i eget kapital jämfört med föregående års balansräkning	189
8	En möjlighet att i vissa fall redovisa finansiella skulder enligt internationella redovisningsstandarder.....	190
8.1	Värdering av finansiella skulder enligt årsredovisningslagen	190
8.2	Värdering av finansiella skulder enligt IFRS	191
8.3	Skillnaden i redovisning av värdeförändringar enligt årsredovisningslagen respektive IFRS 9.....	191
8.4	Redovisningen av värdeförändringen på finansiella skulder bör även kunna göras i fonden för verkligt värde	192
9	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	195
9.1	Ikraftträdande	195
9.1.1	Hållbarhetsrapportering och granskning av hållbarhetsrapporter	195
9.1.2	Nya rapporteringskrav avseende könsfördelningen i börsbolagens styrelser....	197
9.1.3	Årsredovisningens datering och andra redovisningsfrågor	198
9.2	Övergångsbestämmelser	198
10	Konsekvenser	199
10.1	Konsekvenser av genomförandet av EU-direktivet om företagens hållbarhetsrapportering	199
10.2	Konsekvenser av genomförandet av EU-direktivet om könsfördelning i börsnoterade företags styrelser	207

10.3	Konsekvenser av förslaget om årsredovisningens datering.....	208
10.4	Konsekvenser av en ny uppställningsform för eget kapital.....	209
10.5	Konsekvenser av en ny valmöjlighet för redovisning av vissa finansiella skulder.....	210
11	Författningskommentar.....	211
11.1	Förslaget till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554).....	211
11.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.....	242
11.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.....	250
11.4	Förslaget till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551).....	257
11.5	Förslaget till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619).....	269
11.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.....	278
11.7	Förslaget till lag om ändring i stiftelselagen (1994:1220).....	278
11.8	Förslaget till lag om ändring i revisionslagen (1999:1079).....	279
11.9	Förslaget till lag om ändring i revisorslagen (2001:883).....	283
11.10	Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.....	289
11.11	Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.....	295
11.12	Förslaget till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043).....	297
11.13	Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.....	308
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022.....	309
Bilaga 2	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2381 av den 23 november 2022.....	375
Bilaga 3	Sammanfattning av betänkandet SOU 2022:29.....	391
Bilaga 4	Betänkandets lagförslag SOU 2022:29.....	393
Bilaga 5	Förteckning över remissinstanserna SOU 2022:29.....	398
Bilaga 6	Sammanfattning av betänkandet SOU 2023:35.....	399
Bilaga 7	Betänkandets lagförslag SOU 2023:35.....	404
Bilaga 8	Förteckning över remissinstanserna SOU 2023:35.....	547
Bilaga 9	Kommissionens delegerade direktiv (EU) 2023/2775 av den 17 oktober 2023.....	548

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554),
2. lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,
3. lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag,
4. lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551),
5. lag om ändring i sparbankslagen (1987:619),
6. lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.,
7. lag om ändring i stiftelselagen (1994:1220),
8. lag om ändring i revisionslagen (1999:1079),
9. lag om ändring i revisorslagen (2001:883),
10. lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
11. lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
12. lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043),
13. lag om ändring i lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om årsredovisningslagen (1995:1554)²
dels att 6 kap. 11 § och 7 kap. 31 b § ska upphöra att gälla,
dels att nuvarande 6 kap. 12 a § ska betecknas 6 kap. 12 d §,
dels att 2 kap. 7 §, 4 kap. 14 d §, 5 kap. 38 §, 6 kap. 1, 2, 6, 7, 10, 12,
den nya 12 d, 13 och 14 §§, 7 kap. 7, 14, 31 a, 31 c och 32 §§ och 8 kap.
3, 3 a, 3 c–5, 12, 13 och 15, 15 a och 16 §§, bilaga 1 och rubriken närmast
före 2 kap. 7 § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas nitton nya paragrafer, 6 kap. 1 b, 11, 12 a–12 c,
12 e–12 g och 15–17 §§, 7 kap. 31 b och 31 d–31 f §§ och 8 kap. 3 b och
15 b–15 d §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

Årsredovisningens undertecknande Årsredovisningens undertecknande
och datering

7 §³

I aktiebolag, ekonomiska föreningar och andra företag, som företräds av en styrelse, ska årsredovisningen skrivas under av samtliga styrelseledamöter. Om en verkställande direktör är utsedd, ska även denne skriva under årsredovisningen.

I handelsbolag ska årsredovisningen skrivas under av samtliga obegränsat ansvariga delägare.

I en gruppering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) ska årsredovisningen skrivas under av samtliga ledamöter

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering, i den ursprungliga lydelsen, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2381 av den 23 november 2022 om en jämnare könsfördelning bland styrelseledamöter i börsnoterade företag och därmed sammanhängande åtgärder, i den ursprungliga lydelsen samt Kommissionens delegerade direktiv (EU) 2023/2775 av den 17 oktober 2023 om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU vad gäller ändringar av storlekskriterier för mikroföretag, små och medelstora företag, stora företag eller koncerner, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse av

6 kap. 11 § 2016:947

7 kap. 31 b § 2016:947.

³ Senaste lydelse 2016:644.

i grupperingens församling och av direktören. I ett konsortium enligt rådets förordning (EG) nr 723/2009 av den 25 juni 2009 om gemenskapens rättsliga ram för ett konsortium för europeisk forskningsinfrastruktur (Eric-konsortium) ska årsredovisningen skrivas under av samtliga styrelseledamöter eller av direktören. Om både en styrelse och en direktör är utsedda i konsortiet, ska årsredovisningen skrivas under av samtliga styrelseledamöter och av direktören.

I stiftelser med anknuten förvaltning ska årsredovisningen skrivas under av förvaltaren eller, om ett handelsbolag är stiftelsens förvaltare, av samtliga bolagsmän som företräder bolaget.

I övriga företag ska årsredovisningen skrivas under av den redovisningskyldige eller dennes ställföreträdare.

Om årsredovisningen upprättas i elektronisk form, ska den undertecknas med en sådan avancerad elektronisk underskrift som avses i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG, i den ursprungliga lydelsen.

Om någon av dem som undertecknar årsredovisningen har anmält en avvikande mening, ska yttrandet fogas till redovisningen. I fall som avses i första stycket gäller detta dock endast om den avvikande meningen har antecknats till styrelsens protokoll.

Årsredovisningen ska innehålla uppgift om den dag då den undertecknades.

Årsredovisningen ska *dateras* och innehålla uppgift om den dag då den undertecknades.

4 kap.

14 d §⁴

Om värdering sker enligt 14 a §, *skall* värdeförändringen sedan föregående balansdag redovisas i resultaträkningen.

Om värdering sker enligt 14 a §, *ska* värdeförändringen sedan föregående balansdag redovisas i resultaträkningen.

I följande fall gäller att värdeförändringen *skall* redovisas i en fond för verkligt värde i stället för i resultaträkningen:

I följande fall gäller att värdeförändringen *ska* redovisas i en fond för verkligt värde i stället för i resultaträkningen:

1. värdeförändringen avser ett säkringsinstrument och de tillämpade principerna för säkringsredovisning tillåter att en del av eller hela värdeförändringen inte redovisas i resultaträkningen, eller

2. värdeförändringen är orsakad av en kursförändring på en monetär post som utgör en del av företagets nettoinvestering i en utländsk enhet.

En värdeförändring på en finansiell tillgång som inte innehas för handelsändamål och inte heller är ett derivatinstrument får redovisas i fonden för verkligt värde i stället för i resultaträkningen.

Ett företag som avses i 3 kap. 4 a § andra stycket får redovisa en värdeförändring på en finansiell

⁴ Senaste lydelse 2004:1173.

skuld i fonden för verkligt värde i stället för i resultaträkningen, om

1. värdeförändringen kommer från förändringar i kreditrisk för skulden,

2. redovisningen överensstämmer med sådana internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, och

3. företaget lämnar upplysningar i överensstämmelse med de standarder som avses i 2.

När det inte längre finns skäl att redovisa ett belopp i fonden för verkligt värde, *skall* fonden justeras.

När det inte längre finns skäl att redovisa ett belopp i fonden för verkligt värde, *ska* fonden justeras.

5 kap.

38 §⁵

Större företag ska lämna upplysningar om fördelningen mellan kvinnor och män bland styrelseledamöter, verkställande direktör och andra personer i företagets ledning. Fördelningen bland styrelseledamöter och bland övriga befattningshavare ska redovisas var för sig. Upplysningarna ska avse förhållandena på balansdagen.

Ett större företag ska lämna upplysningar om fördelningen mellan kvinnor och män bland styrelseledamöter, verkställande direktör och andra personer i företagets ledning. Fördelningen bland styrelseledamöter och bland övriga befattningshavare ska redovisas var för sig. Upplysningarna ska avse förhållandena på balansdagen.

Ett aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad, som har minst 250 anställda och en redovisad årsomsättning på minst 550 miljoner kronor eller en redovisad balansomslutning på minst 480 miljoner kronor per år, ska även lämna upplysningar om vilken förändring som har skett i fördelningen mellan kvinnor och män bland styrelseledamöterna sedan föregående balansdag.

6 kap.

1 §⁶

Förvaltningsberättelsen ska innehålla en rättvisande översikt över utvecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat. När det behövs för förståelsen av årsredovisningen ska översikten innehålla hänvisningar till och ytterligare upplysningar om de belopp som tas upp i andra delar av årsredovisningen.

Upplysningar ska även lämnas om

1. sådana förhållanden som inte ska redovisas i balansräkningen, resultaträkningen eller noterna, men som är viktiga för bedömningen av utvecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat,

2. sådana händelser av väsentlig betydelse för företaget som har inträffat under räkenskapsåret,

3. företagets förväntade framtida utveckling inklusive en beskrivning av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför,

4. företagets verksamhet inom forskning och utveckling,

5. företagets filialer i utlandet,

6. antal och kvotvärde för de egna aktier som innehas av företaget, den andel av aktiekapitalet som dessa aktier utgör samt storleken av den ersättning som har betalats för aktierna,

7. antal och kvotvärde för de egna aktier som har förvärvats under räkenskapsåret, den andel av aktiekapitalet som dessa aktier utgör samt storleken av den ersättning som har betalats,

8. antal och kvotvärde för de egna aktier som har överlåtits under räkenskapsåret, den andel av aktiekapitalet som dessa aktier utgör samt storleken av den ersättning som har *erhållits*, och

8. antal och kvotvärde för de egna aktier som har överlåtits under räkenskapsåret, den andel av aktiekapitalet som dessa aktier utgör samt storleken av den ersättning som har *tagits emot*, och

9. skälen för de förvärv eller överlåtelser av egna aktier som har skett under räkenskapsåret.

Om det är väsentligt för bedömningen av företagets ställning och resultat, ska det även lämnas följande upplysningar om användningen av finansiella instrument:

1. mål och tillämpade principer för finansiell riskstyrning och, för varje viktig typ av planerad affärshändelse där säkringsredovisning används, tillämpade principer för säkring, och

2. exponering för prisrisker, kreditrisker, likviditetsrisker och kassaflödesrisker.

Utöver sådan information som ska lämnas enligt första–tredje styckena ska förvaltningsberättelsen innehålla sådana hållbarhetsupplysningar som behövs för förståelsen av företagets utveckling, ställning eller resultat och som är relevanta för den aktuella verksamheten, däribland upplysningar om miljö-

Utöver sådan information som ska lämnas enligt första–tredje styckena ska förvaltningsberättelsen innehålla sådana hållbarhetsupplysningar som behövs för förståelsen av företagets utveckling, ställning eller resultat och som är relevanta för den aktuella verksamheten, däribland upplysningar om miljö- och personal-

⁶ Senaste lydelse 2016:947.

och personalfrågor. Företag som bedriver verksamhet som är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt miljöbalken ska alltid lämna upplysningar om verksamhetens påverkan på den yttre miljön. *De upplysningar som lämnas i en hållbarhetsrapport som är skild från årsredovisningen enligt 11 § behöver inte lämnas i förvaltningsberättelsen.*

Andra stycket 3–5, tredje stycket och fjärde stycket gäller inte mindre företag.

1 b §

Ett bolag som avses i 10 eller 15 § ska i förvaltningsberättelsen lämna upplysningar om immateriella nyckelresurser och förklara hur bolagets affärsmodell är beroende av sådana resurser och hur resurserna bidrar till värdeskapande för bolaget.

2 §⁷

I aktiebolag och ekonomiska föreningar ska det i förvaltningsberättelsen även lämnas förslag till dispositioner beträffande bolagets eller föreningens vinst eller förlust.

Aktiebolag och ekonomiska föreningar ska i förvaltningsberättelsen eller i egen räkning specificera förändringar i eget kapital jämfört med föregående års balansräkning.

Andra företag än handelsbolag och enskilda näringsidkare ska i förvaltningsberättelsen eller i egen räkning specificera förändringar i eget kapital jämfört med föregående års balansräkning.

6 §⁸

Förvaltningsberättelsen för ett aktiebolag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ska innehålla en bolagsstyrningsrapport, om inte bolaget har valt att med stöd av 8 § i stället upprätta en bolagsstyrningsrapport som är skild från årsredovisningen.

Bolagsstyrningsrapporten ska innehålla upplysningar om

1. vilka principer för bolagsstyrning som tillämpas, utöver de principer som följer av lag eller annan författning, och var uppgifter om dessa finns tillgängliga,

2. de viktigaste inslagen i bolagets system för intern kontroll och riskhantering i samband med den finansiella rapporteringen,

3. direkta eller indirekta aktieinnehav i bolaget som representerar minst en tiondel av röstetalet för samtliga aktier i bolaget,

⁷ Senaste lydelse 2016:113.

⁸ Senaste lydelse 2016:947.

4. begränsningar i fråga om hur många röster varje aktieägare kan avge vid en bolagsstämma,

5. bestämmelser i bolagsordningen om tillsättande och entledigande av styrelseledamöter samt om ändring av bolagsordningen,

6. bolagsstämmans bemyndiganden till styrelsen att besluta att bolaget ska ge ut nya aktier eller förvärva egna aktier,

7. hur bolagsstämman fungerar, bolagsstämmans huvudsakliga beslutanderätt, aktieägarnas rättigheter och hur dessa rättigheter utövas, i den omfattning som dessa förhållanden inte framgår av lag eller annan författning,

8. hur styrelsen och, *i förekommande fall*, inom bolaget *inrättade* kommittéer är sammansatta och hur de fungerar, i den omfattning som dessa förhållanden inte framgår av lag eller annan författning, *och*

9. *den mångfaldspolicy som, såvida bolaget uppfyller mer än ett av villkoren i 10 § första stycket 1–3, tillämpas i fråga om styrelsen samt målet med policyn, hur policyn har tillämpats under räkenskapsåret och resultatet av den.*

7. hur bolagsstämman fungerar, bolagsstämmans huvudsakliga beslutanderätt, aktieägarnas rättigheter och hur dessa rättigheter utövas, i den omfattning som dessa förhållanden inte framgår av lag eller annan författning, *och*

8. hur styrelsen, och kommittéer *som inrättats* inom bolaget, är sammansatta och hur de fungerar, i den omfattning som dessa förhållanden inte framgår av lag eller annan författning.

Om bolaget är ett bolag som avses i 10 § första stycket ska bolagsstyrningsrapporten även innehålla upplysningar om den mångfaldspolicy som tillämpas i fråga om styrelsen samt målet med policyn, hur policyn har tillämpats under räkenskapsåret och resultatet av den. Upplysningarna om mångfaldspolicyn får lämnas i en hållbarhetsrapport i stället för i bolagsstyrningsrapporten. Bolagsstyrningsrapporten ska i så fall innehålla en hänvisning till hållbarhetsrapporten. Om bolaget inte tillämpar någon mångfaldspolicy, ska skälen för detta anges i bolagsstyrningsrapporten.

Om bolaget inte tillämpar någon kod för bolagsstyrning, ska skälen för detta anges. Om bolaget tillämpar en kod för bolagsstyrning, ska det i förekommande fall anges vilka delar av koden som bolaget

Om bolaget inte tillämpar någon kod för bolagsstyrning, ska skälen för detta anges. Om bolaget tillämpar en kod för bolagsstyrning, ska det i förekommande fall anges

avviker från och skälen för detta. *Om ett bolag som avses i andra stycket 9 inte tillämpar någon mångfaldspolicy, ska skälen för detta anges.*

vilka delar av koden som bolaget avviker från och skälen för detta.

7 §⁹

Ett aktiebolag som endast har andra överlåtbara värdepapper än aktier upptagna till handel på en reglerad marknad behöver inte i bolagsstyrningsrapporten lämna de upplysningar som anges i 6 § andra stycket 1 och 7–9 samt i tredje stycket i samma paragraf. Detta gäller dock inte om bolagets aktier handlas på en MTF-plattform enligt 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Ett aktiebolag som endast har andra överlåtbara värdepapper än aktier upptagna till handel på en reglerad marknad behöver inte i bolagsstyrningsrapporten lämna de upplysningar som anges i 6 § andra stycket 1, 7 och 8 samt i tredje och fjärde styckena i samma paragraf. Detta gäller dock inte om bolagets aktier handlas på en MTF-plattform enligt 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

10 §¹⁰

Förvaltningsberättelsen för ett *företag* ska innehålla en hållbarhetsrapport om *företaget* uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. medelantalet anställda i *företaget* har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,

2. *företagets* redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 175 miljoner kronor,

3. *företagets* redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 350 miljoner kronor.

Första stycket gäller inte ett företag som är dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen.

Förvaltningsberättelsen för ett *aktiebolag* ska, *som ett eget avsnitt*, innehålla en hållbarhetsrapport, om *bolaget* uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. medelantalet anställda i *bolaget* har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,

2. *bolagets* redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 280 miljoner kronor,

3. *bolagets* redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 550 miljoner kronor.

Om aktiebolaget har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad gäller det som sägs i första stycket om bolaget uppfyller mer än ett av följande villkor:

⁹ Senaste lydelse 2017:682.

¹⁰ Senaste lydelse 2016:947.

Den som enligt andra stycket inte upprättar någon hållbarhetsrapport ska upplysa om detta i en not till årsredovisningen samt lämna uppgift om namn, organisations- eller personnummer och säte för det moderföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen.

1. medelantalet anställda i bolaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 10,

2. bolagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 5 miljoner kronor,

3. bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 10 miljoner kronor.

11 §

Skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport gäller inte ett dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen. Undantaget gäller dock inte ett bolag som avses i 10 § första stycket och vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad.

Det dotterföretag som inte är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport ska upplysa om detta i förvaltningsberättelsen samt lämna uppgift om namn och säte för det moderföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen. Förvaltningsberättelsen ska också innehålla länkar till moderföretagets förvaltningsberättelse och granskningsberättelse för koncernen.

För att ett dotterföretag vars moderföretag har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska vara undantaget skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport gäller även att

1. hållbarhetsrapporten för koncernen har upprättats i enlighet med de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer

av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/66/EEG och 83/349/EEG eller på ett sätt som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdigt med dessa standarder enligt artikel 23.4 tredje stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG,

2. de upplysningar om dotterföretagets verksamhet som anges i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 tas in i dotterföretagets förvaltningsberättelse eller i den hållbarhetsrapport för koncernen som upprättas av moderföretaget, och

3. hållbarhetsrapporten för koncernen och granskningsberättelsen för koncernen offentliggörs i enlighet med 8 kap.

12 §¹¹

Hållbarhetsrapporten ska innehålla de hållbarhetsupplysningar som behövs för förståelsen av företagets utveckling, ställning och resultat och konsekvenserna av verksamheten, däribland upplysningar i frågor som rör miljö, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption. Rapporten ska ange

1. företagets affärsmodell,
2. den policy som företaget tillämpar i frågorna, inklusive de

Hållbarhetsrapporten ska innehålla den information som behövs för förståelsen av bolagets inverkan på frågor som rör miljö, sociala förhållanden, personal, bolagsstyrning, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption och hur sådana hållbarhetsfrågor påverkar bolagets utveckling, ställning och resultat.

granskningsförfaranden som har genomförts,

3. resultatet av policyn,

4. de väsentliga risker som rör frågorna och är kopplade till företags verksamhet inklusive, när det är relevant, företags affärsförbindelser, produkter eller tjänster som sannolikt får negativa konsekvenser,

5. hur företaget hanterar riskerna, och

6. centrala resultatindikatorer som är relevanta för verksamheten.

Rapporten ska även, när det är lämpligt, innehålla hänvisningar till och ytterligare förklaringar av de belopp som tas upp i årsredovisningen. Om särskilda riktlinjer har tillämpats vid upprättandet av rapporten, ska det anges vilka dessa riktlinjer är.

Om företaget inte tillämpar någon policy i en eller flera av frågorna i första stycket, ska skälen för detta tydligt anges.

12 a §

Hållbarhetsrapporten ska innehålla en beskrivning av bolagets affärsmodell och strategi, inbegripet

1. vilka möjligheter som hållbarhetsfrågor ger bolaget,

2. motståndskraften i affärsmodellen och strategin när det gäller de risker för bolaget som är kopplade till hållbarhetsfrågor,

3. hur affärsmodellen och strategin tar hänsyn till berörda parter intressen och bolagets inverkan på hållbarhetsfrågor, och

4. hur strategin har genomförts i de delar bolagets verksamhet inverkar på och påverkas av hållbarhetsfrågor.

Hållbarhetsrapporten ska också innehålla en beskrivning av bolagets planer, inbegripet genomförandeåtgärder och tillhörande finansieringsplaner och inves-

teringsplaner, för att säkerställa att dess affärsmodell och strategi är förenliga med omställningen till en hållbar ekonomi, begränsningen av den globala uppvärmningen till 1,5 °C i enlighet med Parisavtalet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och målet att uppnå klimatneutralitet senast 2050 i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag). I beskrivningen ska även ingå uppgifter om bolagets exponering för kol-, olje- och gasrelaterad verksamhet.

12 b §

Hållbarhetsrapporten ska även innehålla en beskrivning av

1. de tidsbundna mål för hållbarhetsfrågor som har fastställts av bolaget, inbegripet absoluta mål för minskningen av växthusgasutsläpp för åtminstone 2030 och 2050, de framsteg som bolaget har gjort för att uppnå målen och om målen kopplade till miljöfaktorer är baserade på entydiga vetenskapliga bevis,

2. den roll som bolagets ledning har när det gäller hållbarhetsfrågor samt dess tillgång till sådan sakkunskap och kompetens som krävs för att fullgöra denna roll,

3. bolagets policy för hållbarhetsfrågor,

4. incitamentsystem kopplade till hållbarhetsfrågor som gäller för personer i bolagets ledning,

5. det förfarande för tillbörlig aktsamhet som bolaget genomför med avseende på hållbarhetsfrågor,

6. den huvudsakliga negativa inverkan på hållbarhetsfrågor som bolagets verksamhet och dess

värdekedja har samt åtgärder som har vidtagits för att identifiera och övervaka denna inverkan,

7. de åtgärder som vidtagits av bolaget för att förebygga, begränsa, avhjälpa eller sätta stopp för sådan inverkan som avses i 6 och resultatet av dessa åtgärder,

8. de huvudsakliga riskerna för bolaget kopplade till hållbarhetsfrågor och hur bolaget hanterar dessa risker, och

9. de indikatorer som är relevanta för den information som avses i 1–8 och i 12 a §.

12 c §

Informationen i hållbarhetsrapporten ska lämnas för tidshorisonter om kort, medellång och lång sikt. Av rapporten ska det framgå hur informationen har identifierats.

Informationen ska omfatta bolagets verksamhet och dess värdekedja.

Rapporten ska innehålla hänvisningar till och ytterligare redogörelser för annan information som ingår i förvaltningsberättelsen och av de belopp som tas upp i årsredovisningen.

12 a §

I artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 finns ytterligare bestämmelser om innehållet i hållbarhetsrapporten för ett företag som ska upprätta en hållbarhetsrapport enligt 10 § och som

1. är ett företag av allmänt intresse enligt artikel 2.1 a–c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013

12 d §¹²

Ytterligare bestämmelser om innehållet i hållbarhetsrapporten finns i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852.

¹² Senaste lydelse av tidigare 6 kap. 12 a § 2021:1216.

om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/66/EEG och 83/340/EEG, och

2. under det senaste räkenskapsåret i genomsnitt har haft fler än 500 anställda.

12 e §

Den information som avses i 12–12 c §§ ska lämnas i enlighet med de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU.

12 f §

Bolaget ska lämna hållbarhetsinformation till arbetstagarföreträdare och med dem diskutera relevant information och metoder för att få och verifiera hållbarhetsinformation samt se till att arbetstagarföreträdarnas uppfattning meddelas ledningen.

12 g §

Ett bolag som avses i 10 § andra stycket får begränsa innehållet i sin hållbarhetsrapport till en beskrivning av

- 1. bolagets affärsmodell och strategi,*
- 2. bolagets policy för hållbarhetsfrågor,*
- 3. den huvudsakliga negativa inverkan som bolagets verksamhet har och alla åtgärder som har vidtagits för att identifiera, övervaka, förebygga, begränsa eller avhjälpa sådan inverkan,*
- 4. de huvudsakliga riskerna för bolaget kopplade till hållbarhetsfrågor och hur bolaget hanterar dessa risker, och*
- 5. indikatorer som är centrala för den information som avses i 1–4.*

*Om bolaget begränsar innehållet
ska hållbarhetsrapporten upprättas
enligt de europeiska standarder för
små och medelstora företags håll-
barhetsrapportering som har
antagits med stöd av artikel 29c i
Europaparlamentets och rådets
direktiv 2013/34/EU.*

13 §¹³

Upplysningar om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling behöver inte tas in i hållbarhetsrapporten om det bedöms att ett offentliggörande skulle skada *företagets* marknadsposition allvarligt och utelämnandet inte hindrar förståelsen av *företagets* utveckling, ställning eller resultat eller konsekvenserna av verksamheten.

Upplysningar om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling behöver inte tas in i hållbarhetsrapporten om det bedöms att ett offentliggörande skulle skada *bolagets* marknadsposition allvarligt och utelämnandet inte hindrar förståelsen av *bolagets* utveckling, ställning eller resultat eller konsekvenserna av verksamheten.

14 §¹⁴

Om förvaltningsberättelsen innehåller en sådan uppgift som avses i 11 § andra stycket, ska företagets revisor i ett skriftligt, undertecknat yttrande uttala sig om huruvida en sådan rapport som avses där har upprättats eller inte.

En förvaltningsberättelse som ska innehålla en hållbarhetsrapport ska upprättas i det enhetliga elektroniska rapporteringsformat som avses i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 av den 17 december 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specifikation av ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat. Hållbarhetsrapporten ska märkas i det format som anges i den förordningen.

Revisorns yttrande ska lämnas till företagets ledning inom samma tid som revisionsberättelsen och sedan fogas till hållbarhetsrapporten.

15 §

Det som sägs i 10–14 §§ gäller även för ett handelsbolag vars

¹³ Senaste lydelse 2016:947.

¹⁴ Senaste lydelse 2016:947.

samtliga direkta eller indirekta ägare är aktiebolag eller utländska företag som motsvarar aktiebolag.

16 §

Det som sägs i 10–15 §§ gäller inte en alternativ investeringsfond.

17 §

En filial till ett företag ska upprätta en hållbarhetsrapport för företaget, om

1. företaget har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),

2. företaget motsvarar ett aktiebolag,

3. företagets nettoomsättning inom EES har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 1,7 miljarder kronor, och

4. filialens nettoomsättning har under det senaste räkenskapsåret uppgått till mer än 450 miljoner kronor.

För hållbarhetsrapporten gäller i övrigt 7 kap. 31 e § andra stycket första meningen och tredje–femte styckena. Det som där sägs om moderföretaget och dotterföretaget ska i stället avse företaget och filialen.

Paragrafen gäller inte om en hållbarhetsrapport för koncernen ska upprättas av företagets dotterföretag eller filial enligt 7 kap. 31 e § respektive 31 f §.

7 kap.

7 §¹⁵

För koncernredovisningen tillämpas följande bestämmelser i 2 kap.:

3 a § om väsentlighet,

4 § om andra grundläggande redovisningsprinciper,

5 § om form m.m.,

6 § om valuta, och

7 § om undertecknande.

7 § om undertecknande och datering.

I koncernredovisningen ska beloppen anges i samma valuta som i moderföretagets årsredovisning.

14 §¹⁶

En koncernredovisning ska, utöver det som följer av övriga bestämmelser i detta kapitel, innehålla noter med upplysningar som anges i 5 kap. 4–24 §§. Om koncernredovisningen avser en större koncern, ska den även innehålla noter med upplysningar som anges i 5 kap. 25–28 och 31–49 §§.

En koncernredovisning ska, utöver det som följer av övriga bestämmelser i detta kapitel, innehålla noter med upplysningar som anges i 5 kap. 4–24 §§. Om koncernredovisningen avser en större koncern, ska den även innehålla noter med upplysningar som anges i 5 kap. 25–28 och 31–37 §§, 38 § första stycket och 39–49 §§.

Det som sägs i 5 kap. 3 § om noternas ordningsföljd ska tillämpas.

Trots första stycket får uppgifter enligt 5 kap. 40 § tredje stycket tredje meningen och 5 kap. 41 § andra stycket tredje meningen utelämnas i fråga om dotterföretag. Vid tillämpningen av de nämnda bestämmelserna ska dock de lämnade uppgifterna avse även löner och andra förmåner från koncernföretag.

31 a §¹⁷

Om moderföretaget i en koncern är ett *företag* som avses i 6 kap. 10 §, ska förvaltningsberättelsen för koncernen innehålla en hållbarhetsrapport för koncernen. *Det samma gäller om moderföretaget är ett företag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och koncernen uppfyller mer än ett av följande villkor:*

Om moderföretaget i en koncern är ett *bolag* som avses i 6 kap. 10 eller 15 §, ska förvaltningsberättelsen för koncernen, *som ett eget avsnitt*, innehålla en hållbarhetsrapport för koncernen, *om koncernen uppfyller mer än ett av följande villkor:*

1. medelantalet anställda i koncernen har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,

2. koncernföretagens redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 175 miljoner kronor,

3. koncernföretagens redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 350 miljoner kronor.

2. koncernföretagens redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 280 miljoner kronor,

3. koncernföretagens redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 550 miljoner kronor.

¹⁶ Senaste lydelse 2015:813.

¹⁷ Senaste lydelse 2016:947.

Första stycket gäller inte ett moderföretag som är dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen som har upprättats av ett överordnat moderföretag.

Den som enligt andra stycket inte upprättar någon hållbarhetsrapport ska upplysa om detta i en not till årsredovisningen samt lämna uppgift om namn, organisations- eller personnummer och säte för det överordnade moderföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen.

Det som sägs i första stycket gäller inte ett moderföretag som är en alternativ investeringsfond.

31 b §

Det som sägs i 31 a § gäller inte ett moderföretag som även är ett dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen som har upprättats av ett överordnat moderföretag. Undantaget gäller dock inte ett bolag som avses i 6 kap. 10 § första stycket vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad.

Det företag som är undantaget skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport ska upplysa om detta i förvaltningsberättelsen samt lämna uppgift om namn och säte för det överordnade moderföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen. Förvaltningsberättelsen ska också innehålla länkar till den förvaltningsberättelse för koncernen som upprättas av det överordnade moderföretaget och till granskningsberättelsen för koncernen.

Om det överordnade moderföretaget har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får undantaget tillämpas endast om

1. hållbarhetsrapporten för koncernen har upprättats i enlighet

med de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU eller på ett sätt som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdigt med dessa standarder enligt artikel 23.4 tredje stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG,

2. de upplysningar om dotterföretagets verksamhet som avses i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 har tagits in i dotterföretagets förvaltningsberättelse eller i den hållbarhetsrapport för koncernen som upprättas av det överordnade moderföretaget, och

3. hållbarhetsrapporten för koncernen och granskningsberättelsen för koncernen offentliggörs i enlighet med 8 kap.

31 c §¹⁸

Hållbarhetsrapporten ska upprättas med tillämpning av 6 kap. 12 och 13 §§. Om förvaltningsberättelsen för koncernen innehåller en sådan uppgift som avses i 6 kap. 11 § andra stycket, tillämpas även 6 kap. 14 §.

Det som sägs i 6 kap. 11, 12, 13 och 14 §§ om årsredovisningen ska i stället avse koncernredovisningen och det som sägs om företaget ska i stället avse koncernen.

I artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 finns ytterligare bestämmelser om innehållet i hållbarhetsrapporten för ett moderföretag

Hållbarhetsrapporten för koncernen ska upprättas med tillämpning av 6 kap. 12–12 c, 12 e, 13 och 14 §§. Det som där sägs om årsredovisningen, bolaget och hållbarhetsrapporten ska i stället avse koncernredovisningen, koncernen och hållbarhetsrapporten för koncernen. I 6 kap. 14 § ska dock moderföretaget avses med bolaget.

I artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 finns ytterligare bestämmelser om innehållet i hållbarhetsrapporten för ett moderföretag som ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen enligt 31 a §.

Moderföretaget ska lämna hållbarhetsinformation till arbetstagarföreträdare i koncernen och med dem diskutera relevant information och metoder för att få och verifiera hållbarhetsinformation

¹⁸ Senaste lydelse 2021:1216.

som ska upprätta en hållbarhetsrapport enligt 31 a § och som

1. är ett företag av allmänt intresse enligt artikel 2.1 a–c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, och

2. ingår i en koncern som under det senaste räkenskapsåret i genomsnitt har haft fler än 500 anställda.

samt se till att arbetstagarföreträdarnas uppfattning meddelas koncernledningen.

31 d §

Om ett moderföretag som ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen identifierar betydande skillnader mellan koncernen och ett eller flera av dess dotterföretag vad gäller risker eller inverkan i förhållande till hållbarhetsfrågor, ska moderföretaget tillhandahålla en beskrivning i hållbarhetsrapporten för koncernen av det aktuella dotterföretagets eller dotterföretagets risker och inverkan.

Moderföretaget ska i hållbarhetsrapporten för koncernen ange vilka dotterföretag som är undantagna från hållbarhetsrapportering enligt 31 b § respektive 6 kap. 11 §.

31 e §

Ett dotterföretag ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen, om

1. det yttersta moderföretaget motsvarar ett aktiebolag men har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och har en nettoomsättning inom EES som under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än 1,7 miljarder kronor, och

2. dotterföretaget är ett bolag som avses i 6 kap. 10 §.

Hållbarhetsrapporten ska innehålla den information som avses i 6 kap. 12 a § första stycket 3 och 4 och andra stycket och 12 b § 1–7 och 9. Det som i de bestämmelserna sägs om bolaget ska i stället avse koncernen.

Informationen ska lämnas i enlighet med de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 40b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU. Informationen får dock i stället lämnas i enlighet med standarder som antagits med stöd av artikel 29b eller med standarder som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdiga enligt artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG.

Om den information som behövs för att upprätta hållbarhetsrapporten inte är tillgänglig, ska dotterföretaget begära att moderföretaget tillhandahåller den information som behövs för att dotterföretaget ska kunna upprätta rapporten.

Om ett dotterföretag inte får den information som behövs av moderföretaget, ska dotterföretaget upprätta hållbarhetsrapporten med de uppgifter som dotterföretaget har.

31 f §

Om ett moderföretag som avses i 31 e § bedriver näringsverksamhet genom en filial ska filialen upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen, om

1. moderföretaget inte har ett sådant dotterföretag som anges i 31 e §, och

2. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än 450 miljoner kronor.

För en sådan hållbarhetsrapport ska 31 e § andra–femte styckena tillämpas.

32 §¹⁹

Ett företag som omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 297/2008, ska tillämpa enbart följande bestämmelser i detta kapitel:

¹⁹ Senaste lydelse 2016:947.

1. 1–3 a §§ om skyldighet att upprätta koncernredovisning,
2. 4 § 4 om förvaltningsberättelse,
3. 7 § när det gäller hänvisningarna till 2 kap. 5 § om form m.m. och 2 kap. 7 § om undertecknande, 3. 7 § när det gäller hänvisningarna till 2 kap. 5 § om form m.m. samt 2 kap. 7 § om undertecknande och datering,
4. 12 § första stycket om värderingsprinciper,
5. 14 § när det gäller hänvisningarna till följande bestämmelser i 5 kap.:
 - 18 § om lån till ledande befattningshavare,
 - 20 § om medelantalet anställda under räkenskapsåret,
 - 32 § om ytterligare upplysningar om lån till ledande befattningshavare,
 - 37 § om ytterligare upplysningar om anställda,
 - 38 § om könsfördelningen bland ledande befattningshavare, – 38 § första stycket om könsfördelningen bland ledande befattningshavare,
 - 40 § första stycket 1 samt andra och tredje styckena om löner och andra ersättningar,
 - 41 § om pensioner och liknande förmåner,
 - 42 § om tidigare styrelse och verkställande direktör,
 - 43 § om suppleanter och vice verkställande direktör,
 - 44 § om avtal om avgångsvederlag, och
 - 48 § om ersättningar till revisorer och revisionsföretag,
6. 31 § första stycket, när det gäller hänvisningarna till 6 kap. 1 och 2 a–4 §§ om förvaltningsberättelsens innehåll,
7. 31 § andra och tredje styckena om koncernens system för intern kontroll och riskhantering, och
8. 31 a–31 c §§ om hållbarhetsrapport för koncernen. 8. 31 a–31 f §§ om hållbarhetsrapport för koncernen.

Ett företag som avses i första stycket behöver inte lämna upplysningar enligt 6 kap. 1 §, om upplysningarna lämnas på någon annan plats i redovisningen. I sådant fall ska förvaltningsberättelsen för koncernen innehålla en hänvisning till den plats där uppgifterna har lämnats.

8 kap.

3 §²⁰

Den skyldighet att offentliggöra årsredovisningen som följer av 6 kap. 2 § bokföringslagen (1999:1078) ska fullgöras på följande sätt. På samma sätt ska även revisionsberättelsen offentliggöras.	Den skyldighet att offentliggöra årsredovisningen som följer av 6 kap. 2 § bokföringslagen (1999:1078) ska fullgöras på följande sätt. På samma sätt ska även revisionsberättelsen och <i>granskningsberättelsen</i> offentliggöras.

1. Aktiebolag

Bestyrkta kopior av handlingarna ska ha kommit in till registreringsmyndigheten inom en månad efter det att bolagsstämman fastställde balansräkningen och resultaträkningen.

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller den verkställande direktören *teckna bevis om* att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts.

Uppgift ska också lämnas om fastställensedagen. *Beviset* ska även innehålla uppgift om bolagsstämmans beslut beträffande bolagets vinst eller förlust.

2. Ekonomiska föreningar

Kopior av handlingarna ska hållas tillgängliga för alla som är intresserade senast från en månad efter det att föreningsstämman fastställt balansräkningen och resultaträkningen. Efter särskilt föreläggande av registreringsmyndigheten ska bestyrkta kopior av handlingarna ges in dit. Sådant föreläggande ska utfärdas när någon begär det. Föreningar som enligt 1 kap. 3 § utgör större företag och föreningar som är moderföretag i koncerner som enligt samma paragraf utgör större koncerner är skyldiga att ge in handlingarna till registreringsmyndigheten även om något föreläggande inte har utfärdats. Handlingarna ska i dessa fall ha kommit in till myndigheten inom en månad från fastställelsebeslutet.

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller den verkställande direktören *teckna bevis om* att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts. Uppgift ska också lämnas om fastställensedagen. *Beviset* ska även innehålla föreningsstämmans beslut beträffande föreningens vinst eller förlust.

3. Handelsbolag i vilka en eller flera juridiska personer är delägare och grupperingar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006

Kopior av handlingarna ska ha kommit in till registreringsmyndigheten inom sex månader efter räkenskapsårets utgång.

4. Stiftelser

Kopior av handlingarna ska ha kommit in till registreringsmyndigheten inom sex månader efter räkenskapsårets utgång. Beträffande kollektivavtalsstiftelser samt stiftelser som avses i 9 kap. 10 § första stycket stiftelselagen (1994:1220) gäller i stället att bestyrkta kopior ska hållas tillgängliga för alla som är intresserade senast från sex månader efter räkenskapsårets utgång.

5. Övriga företag

Kopior av handlingarna ska hållas tillgängliga för alla som är intresserade senast från sex månader efter räkenskapsårets utgång. *Efter särskilt föreläggande av registreringsmyndigheten ska bestyrkta kopior av handlingarna ges in dit. Sådant föreläggande ska*

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller den verkställande direktören *intyga* att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts.

Uppgift ska också lämnas om fastställensedagen. *Intyget* ska även innehålla uppgift om bolagsstämmans beslut beträffande bolagets vinst eller förlust.

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller den verkställande direktören *intyga* att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts. Uppgift ska också lämnas om fastställensedagen. *Intyget* ska även innehålla föreningsstämmans beslut beträffande föreningens vinst eller förlust.

Kopior av handlingarna ska hållas tillgängliga för alla som är intresserade senast från sex månader efter räkenskapsårets utgång. *Bestyrkta kopior av handlingarna ska efter föreläggande av registreringsmyndigheten ges in dit. Ett föreläggande ska utfärdas*

utfärdas när någon begär det. Större företag och moderföretag i större koncerner är skyldiga att ge in handlingarna till registreringsmyndigheten även om något föreläggande inte har meddelats. Handlingarna ska i dessa fall ha kommit in till myndigheten inom sex månader från räkenskapsårets utgång.

Med en bestyrkt kopia jämförelses vid tillämpningen av denna lag ett elektroniskt original.

när någon begär det. Större företag och moderföretag i större koncerner är skyldiga att ge in handlingarna till registreringsmyndigheten även om något föreläggande inte har meddelats. Handlingarna ska i dessa fall ha kommit in till myndigheten inom sex månader från räkenskapsårets utgång.

3 a §²¹

Handlingar som avses i 3 § får överföras elektroniskt till registreringsmyndigheten.

Ett *bevis* om fastställelse enligt 3 § 1 eller 2 får undertecknas med en elektronisk underskrift.

Ett *intyg* om fastställelse enligt 3 § *första stycket* 1 eller 2 får undertecknas med en elektronisk underskrift.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om

1. elektronisk överföring till registreringsmyndigheten av sådana handlingar som avses i 3 §,
2. bestyrkande av att en elektronisk kopia överensstämmer med originalet, och
3. den elektroniska underskriften enligt andra stycket.

3 b §²²

Ett företag som ska upprätta en hållbarhetsrapport ska offentliggöra årsredovisningen i det enhetliga rapporteringsformat som avses i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815.

3 c §²³

Registreringsmyndigheten *skall* registrera årsredovisning *och* revisionsberättelse för aktiebolag i aktiebolagsregistret.

Registreringsmyndigheten *ska* registrera årsredovisning, revisionsberättelse *och granskningsberättelse* för aktiebolag i aktiebolagsregistret.

Registreringen *skall avfattas* på svenska. Om det bolag som en registrering avser begär det, *skall* registreringen dessutom *avfattas* på annat officiellt språk inom den

Registreringen *ska ske* på svenska. Om det bolag som en registrering avser begär det, *ska* registreringen dessutom *ske* på annat officiellt språk inom den

²¹ Senaste lydelse 2016:644.

²² Tidigare 8 kap. 3 b § upphävd genom 2013:436.

²³ Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 2008:89.

Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

Den som begär att en registrering *skall avfattas* på annat språk än svenska *skall*, om Bolagsverket inte medger annat, *ge* in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som *skall* registreras. Översättningen *skall* vara gjord av en översättare som har auktorisation eller motsvarande behörighet.

Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

Den som begär att en registrering *ska ske* på annat språk än svenska *ska*, om Bolagsverket inte medger annat, *lämna* in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som *ska* registreras. Översättningen *ska* vara gjord av en översättare som har auktorisation eller motsvarande behörighet.

4 §²⁴

När årsredovisning *och* revisionsberättelse för aktiebolag, handelsbolag eller grupperingar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 har getts in till registreringsmyndigheten, ska myndigheten kungöra detta. Kungörandet ska ske i en tidning som myndigheten ger ut.

I fråga om aktiebolag ska en kungörelse *avfattas* på samma språk som registreringen i aktiebolagsregistret.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om sådant kungörande.

När årsredovisning, revisionsberättelse *och granskningsberättelse* för aktiebolag, handelsbolag eller grupperingar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 har getts in till registreringsmyndigheten, ska myndigheten kungöra detta. Kungörandet ska ske i en tidning som myndigheten ger ut.

I fråga om aktiebolag ska en kungörelse *vara* på samma språk som registreringen i aktiebolagsregistret.

5 §

Om ett aktiebolag inte ger in bestyrkta kopior av årsredovisning *och* revisionsberättelse eller om årsredovisningen saknar sådant *bevis* som avses i 3 § första stycket, *skall* bolaget betala förseningsavgift till staten enligt 6 §.

Beslut om förseningsavgift fattas av registreringsmyndigheten.

Om ett aktiebolag inte ger in bestyrkta kopior av årsredovisning, revisionsberättelse *och granskningsberättelse* eller om årsredovisningen saknar sådant *intyg* som avses i 3 § första stycket, *ska* bolaget betala förseningsavgift till staten enligt 6 §.

12 §

Om kopia av årsredovisning *och* revisionsberättelse för aktiebolag inte har sänts in enligt 3 § första stycket inom femton månader efter

Om en kopia av årsredovisningen, revisionsberättelsen *och granskningsberättelsen* för aktiebolag inte har sänts in enligt 3 § första stycket

²⁴ Senaste lydelse 2009:702.

räkenskapsårets utgång, svarar styrelseledamöterna och verkställande direktören solidariskt för de förpliktelser som uppkommer för bolaget.

En styrelseledamot eller verkställande direktör går dock fri från ansvar, om han eller hon visar att underlåtenheten att sända in *årsredovisning och revisionsberättelse* inte beror på försummelse av honom eller henne. Ansvar inträder inte för förpliktelser som uppkommer efter det att handlingarna har kommit in till registreringsmyndigheten.

inom femton månader efter räkenskapsårets utgång, svarar styrelseledamöterna och *den* verkställande direktören solidariskt för de förpliktelser som uppkommer för bolaget.

En styrelseledamot eller verkställande direktör går dock fri från ansvar, om han eller hon visar att underlåtenheten att sända in *årsredovisningen, revisionsberättelsen och granskningsberättelsen* inte beror på försummelse av honom eller henne. Ansvar inträder inte för förpliktelser som uppkommer efter det att handlingarna har kommit in till registreringsmyndigheten.

13 §²⁵

Var och en som enligt denna lag eller annan författning är skyldig att ensam eller gemensamt med någon annan till registreringsmyndigheten ge in redovisningshandling *eller* revisionsberättelse, *kan* av registreringsmyndigheten föreläggas vid vite att fullgöra denna skyldighet.

Var och en som enligt denna lag eller annan författning är skyldig att ensam eller gemensamt med någon annan till registreringsmyndigheten ge in redovisningshandling, revisionsberättelse *eller granskningsberättelse*, får av registreringsmyndigheten föreläggas vid vite att fullgöra denna skyldighet.

Fråga om utdömning av vite prövas av registreringsmyndigheten.

I fråga om stiftelser tillämpas 9 kap. 5 § stiftelselagen (1994:1220) i stället för första och andra styckena.

15 §²⁶

Om ett företag publicerar sin årsredovisning i ofullständigt skick, ska det av publikationen framgå att den inte är fullständig. Det ska också anges om den fullständiga årsredovisningen har getts in till registreringsmyndigheten.

När en årsredovisning publiceras i ofullständigt skick, får den inte åtföljas av revisionsberättelsen. Publikationen ska i stället innehålla revisorns uttalande om att den fullständiga årsredovisningen har upprättats enligt lag, liksom uppgift om anmärkningar enligt

När en årsredovisning publiceras i ofullständigt skick, får den inte åtföljas av revisionsberättelsen *eller granskningsberättelsen*. Publikationen ska i stället innehålla revisorns uttalande om att den fullständiga årsredovisningen har upprättats enligt lag, liksom uppgift om anmärkningar enligt

1. 9 kap. 31, 33 och 34 §§ aktiebolagslagen (2005:551),

²⁵ Senaste lydelse 1999:1112.

²⁶ Senaste lydelse 2018:717.

2. 8 kap. 34, 36 och 37 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar,
3. 28–30 §§ revisionslagen (1999:1079), och
4. 4 kap. 11 § andra och tredje styckena stiftelselagen (1994:1220).

Om någon revisionsberättelse inte har lämnats, ska detta förhållande liksom skälen för det anges.

Trots andra stycket får en ofullständig årsredovisning publiceras tillsammans med revisionsberättelsen, om ofullständigheten består i att

1. upplysningar enligt 5 kap. 37 § har lämnats utan uppgift om fördelningen mellan kvinnor och män eller utan uppgift om fördelningen mellan olika länder, eller

2. uppgift enligt 5 kap. 38 § inte har lämnats.

Om någon revisionsberättelse eller granskningsberättelse inte har lämnats, ska detta förhållande liksom skälen för det anges.

Trots andra stycket får en ofullständig årsredovisning publiceras tillsammans med revisionsberättelsen eller granskningsberättelsen, om ofullständigheten består i att

15 a §²⁷

En bolagsstyrningsrapport eller en hållbarhetsrapport som enligt 6 kap. 8 eller 11 § har upprättats som en handling som är skild från årsredovisningen ska offentliggöras tillsammans med förvaltningsberättelsen. Bestämmelserna om offentliggörande av förvaltningsberättelsen gäller i tillämpliga delar beträffande offentliggörandet av bolagsstyrningsrapporten och hållbarhetsrapporten.

I stället för att offentliggöra bolagsstyrningsrapporten eller hållbarhetsrapporten enligt första stycket får företaget välja att offentliggöra rapporten genom att göra den tillgänglig på företagets webbplats. Förvaltningsberättelsen ska då innehålla en upplysning om detta och en uppgift om den webbplats där rapporten finns tillgänglig. I fråga om hållbarhetsrapporten ska offentliggörandet på företagets webbplats ske inom sex månader från balansdagen.

Andra stycket gäller inte om sådana uppgifter som avses i 7 kap. 31 § andra stycket med stöd av tredje stycket i samma paragraf har tagits in i moderbolagets bolagsstyrningsrapport i stället för i förvaltningsberättelsen för koncernen.

En bolagsstyrningsrapport som enligt 6 kap. 8 § har upprättats som en handling som är skild från årsredovisningen ska offentliggöras tillsammans med förvaltningsberättelsen. Bestämmelserna om offentliggörande av förvaltningsberättelsen gäller i tillämpliga delar beträffande offentliggörandet av bolagsstyrningsrapporten.

I stället för att offentliggöra bolagsstyrningsrapporten tillsammans med förvaltningsberättelsen får bolaget välja att offentliggöra rapporten genom att göra den tillgänglig på bolagets webbplats. Förvaltningsberättelsen ska då innehålla en upplysning om detta och en uppgift om den webbplats där rapporten finns tillgänglig.

²⁷ Senaste lydelse 2016:947.

15 b §

Ett företag som ska upprätta en hållbarhetsrapport ska hålla förvaltningsberättelsen tillgänglig utan kostnad på företagets webbplats. Tillgängliggörandet på webbplatsen ska ske inom sex månader från balansdagen.

Om företaget inte har någon webbplats ska det hålla en kopia av förvaltningsberättelsen tillgänglig för den som begär det.

15 c §

Ett dotterföretag som avses i 7 kap. 31 e § ska i enlighet med 3 § offentliggöra hållbarhetsrapporten och granskningsberättelsen som har lämnats av någon som i Sverige eller tredjelandet är behörig att lämna en sådan.

En filial som avses i 6 kap. 17 § eller 7 kap. 31 f § ska i enlighet med 13 § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. offentliggöra hållbarhetsrapporten och granskningsberättelsen.

Om tredjelandsföretaget inte har tillhandahållit granskningsberättelsen eller den information som avses i 7 kap. 31 e § femte stycket ska dotterföretaget eller filialen offentliggöra ett uttalande om detta.

15 d §

De handlingar som avses i 15 c § ska hållas tillgängliga utan kostnad på ett officiellt språk inom den Europeiska unionen, eller på norska eller isländska, på dotterföretagets eller filialens webbplats senast ett år efter balansdagen för det räkenskapsår som hållbarhetsrapporten avser. Det gäller dock inte om handlingarna finns tillgängliga utan kostnad genom ett offentligt register.

Detta kapitel tillämpas också i fråga om koncernredovisningen, koncernrevisionsberättelsen *och koncernens hållbarhetsrapport* med följande avvikelser:

1. Trots 3 § 2 och 5 är moderföretag alltid skyldiga att ge in koncernredovisningen *och* koncernrevisionsberättelsen till registreringsmyndigheten.

2. Trots 15 § andra stycket får en ofullständig koncernredovisning, förutom i fall som avses i 15 § fjärde stycket, publiceras tillsammans med koncernrevisionsberättelsen, om ofullständigheten består i att uppgifter som anges i 7 kap. 16 § första stycket 4 och som inte är väsentliga har utelämnats.

Detta kapitel tillämpas också i fråga om koncernredovisningen, koncernrevisionsberättelsen, *hållbarhetsrapporten för koncernen och granskningsberättelsen för koncernen* med följande avvikelser:

1. Trots 3 § *första stycket* 2 och 5 är moderföretag alltid skyldiga att ge in koncernredovisningen, koncernrevisionsberättelsen *och granskningsberättelsen för koncernen* till registreringsmyndigheten.

2. Trots 15 § andra stycket får en ofullständig koncernredovisning, förutom i fall som avses i 15 § fjärde stycket, publiceras tillsammans med koncernrevisionsberättelsen *och granskningsberättelsen för koncernen*, om ofullständigheten består i att uppgifter som anges i 7 kap. 16 § första stycket 4 och som inte är väsentliga har utelämnats.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

2. För bolag som avses i 6 kap. 10 § första stycket, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och som under det senaste räkenskapsåret före ikraftträdandet i genomsnitt har haft fler än 500 anställda ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av juni 2024.

3. Det som sägs i punkten 2 gäller även bolag som avses i 7 kap. 31 a § första stycket, varvid det som sägs om antalet anställda i stället ska avse koncernen.

4. För bolag som avses i 6 kap. 10 § första stycket eller 7 kap. 31 a § första stycket, men som inte omfattas av punkterna 2 eller 3 ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2024.

5. För bolag som avses i 6 kap. 10 § andra stycket ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2025. Sådana bolag får dock, för räkenskapsår som inleds före utgången av 2027, underlåta att upprätta hållbarhetsrapport, förutsatt att bolaget i förvaltningsberättelsen anger varför en sådan rapport inte har upprättats.

6. Om sådan information om bolagets värdekedja som avses i 6 kap. 12 c § inte finns tillgänglig, ska bolaget redogöra i hållbarhetsrapporten för de ansträngningar som gjorts för att erhålla den nödvändiga informa-

²⁸ Senaste lydelse 2016:947.

tionen, skälen till att information inte har kunnat erhållas och på vilket sätt bolaget i framtiden avser att ordna fram den nödvändiga informationen. Redogörelsen ska lämnas för de tre första räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport har börjat tillämpas i enlighet med punkterna 2–5.

7. Till och med det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2028 ska det som sägs om undantag till rapporteringsskyldighet i 6 kap. 11 § första stycket och 7 kap. 31 b § första stycket även gälla om ett dotterföretag, vars moderföretag har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), upprättar en hållbarhetsrapport för koncernen som omfattar koncernens alla dotterföretag inom EES. Detta förutsätter att dotterföretaget är ett av de dotterföretag som har genererat den största omsättningen inom EES under minst ett av de fem föregående räkenskapsåren. Om hållbarhetsrapporten för koncernen innehåller de upplysningar som avses i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 för koncernens alla dotterföretag inom EES, ska kraven i 6 kap. 11 § tredje stycket 1 och 7 kap. 31 b § tredje stycket 1 anses vara uppfyllda.

8. Ett bolag som var skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport före ikraftträdandet av denna lag ska tillämpa bestämmelserna om hållbarhetsrapport i den äldre lydelsen, dock längst till dess de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport ska börja tillämpas av bolaget enligt punkterna 2–5.

9. Den nya bestämmelsen i 5 kap. 38 § ska tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2024.

10. De nya bestämmelserna i 7 kap. 31 e och 31 f §§ ska tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2027.

11. Lagen ska i övrigt tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av juni 2024.

Nuvarande lydelse

Uppställningsform för balansräkningen (kontoform)

TILLGÅNGAR

A. Tecknat men ej inbetalt kapital

B. Anläggningstillgångar

I. Immateriella anläggningstillgångar

1. Balanserade utgifter för utvecklingsarbeten och liknande arbeten
2. Koncessioner, patent, licenser, varumärken samt liknande rättigheter
3. Hyresrätter och liknande rättigheter
4. Goodwill
5. Förskott avseende immateriella anläggningstillgångar

II. Materiella anläggningstillgångar

1. Byggnader och mark
2. Maskiner och andra tekniska anläggningar
3. Inventarier, verktyg och installationer
4. Pågående nyanläggningar och förskott avseende materiella anläggningstillgångar

III. Finansiella anläggningstillgångar

1. Andelar i koncernföretag
2. Fordringar hos koncernföretag
3. Andelar i intresseföretag och gemensamt styrda företag
4. Fordringar hos intresseföretag och gemensamt styrda företag
5. Ägarintressen i övriga företag
6. Fordringar hos övriga företag som det finns ett ägarintresse i
7. Andra långfristiga värdepappersinnehav
8. Lån till delägare och andra, till vilka delägare står i sådant förhållande som sägs i 21 kap. 1 § 3, 4 eller 5 aktiebolagslagen (2005:551)
9. Andra långfristiga fordringar

C. Omsättningstillgångar

I. Varulager m.m.

1. Råvaror och förnödenheter
2. Varor under tillverkning
3. Färdiga varor och handelsvaror
4. Pågående arbete för annans räkning
5. Förskott till leverantörer

II. Fordringar

1. Kundfordringar
2. Fordringar hos koncernföretag

²⁹ Senaste lydelse 2020:1033.

3. Fordringar hos intresseföretag och gemensamt styrda företag
4. Fordringar hos övriga företag som det finns ett ägarintresse i
5. Övriga fordringar
6. Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter

III. Kortfristiga placeringar

1. Andelar i koncernföretag
2. Övriga kortfristiga placeringar

IV. Kassa och bank

EGET KAPITAL, AVSÄTTNINGAR OCH SKULDER

A. Eget kapital, med uppgift om vad som utgör fritt eget kapital och bundet eget kapital

Aktiebolag:

I. Aktiekapital

II. Överkursfonder

1. Bunden överkursfond
2. Fri överkursfond

III. Uppskrivningsfond

IV. Andra fonder

1. Reservfond
2. Kapitalandelsfond
3. Fond för verkligt värde
4. Fond för utvecklingsutgifter
5. Övrigt

V. Balanserad vinst eller förlust

VI. Årets resultat

Ekonomiska föreningar:

I. Inbetalda insatser och emissionsinsatser

1. Medlemsinsatser
2. Förlagsinsatser

II. Uppskrivningsfond

III. Andra fonder

1. Reservfond
2. Kapitalandelsfond
3. Fond för verkligt värde
4. Fond för utvecklingsutgifter
5. Övrigt

IV. Balanserad vinst eller förlust

V. Årets resultat

Övriga företag:

I. Eget kapital vid räkenskapsårets början

II. Insättningar eller uttag under året

III. Förändringar i kapitalandelsfonden

IV. Förändringar i fonden för verkligt värde

V. Årets resultat

VI. Eget kapital vid räkenskapsårets slut

B. Obeskattade reserver

C. Avsättningar

1. Avsättningar för pensioner och liknande förpliktelser
2. Avsättningar för skatter
3. Övriga avsättningar

D. Skulder

1. Obligationslån
2. Skulder till kreditinstitut
3. Förskott från kunder (får även redovisas som avdragspost under Varulager m.m.)
4. Leverantörsskulder
5. Växelskulder
6. Skulder till koncernföretag
7. Skulder till intresseföretag och gemensamt styrda företag
8. Skulder till övriga företag som det finns ett ägarintresse i
9. Skatteskulder
10. Övriga skulder
11. Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter

Föreslagen lydelse

Uppställningsform för balansräkningen (kontoform)

TILLGÅNGAR

A. Tecknat men ej inbetalt kapital

B. Anläggningstillgångar

I. Immateriella anläggningstillgångar

1. Balanserade utgifter för utvecklingsarbeten och liknande arbeten
2. Koncessioner, patent, licenser, varumärken samt liknande rättigheter
3. Hyresrätter och liknande rättigheter
4. Goodwill
5. Förskott avseende immateriella anläggningstillgångar

II. Materiella anläggningstillgångar

1. Byggnader och mark
2. Maskiner och andra tekniska anläggningar
3. Inventarier, verktyg och installationer

4. Pågående nyanläggningar och förskott avseende materiella anläggningstillgångar

III. Finansiella anläggningstillgångar

1. Andelar i koncernföretag
2. Fordringar hos koncernföretag
3. Andelar i intresseföretag och gemensamt styrda företag
4. Fordringar hos intresseföretag och gemensamt styrda företag
5. Ägarintressen i övriga företag
6. Fordringar hos övriga företag som det finns ett ägarintresse i
7. Andra långfristiga värdepappersinnehav
8. Lån till delägare och andra, till vilka delägare står i sådant förhållande som sägs i 21 kap. 1 § 3, 4 eller 5 aktiebolagslagen (2005:551)
9. Andra långfristiga fordringar

C. Omsättningstillgångar

I. Varulager m.m.

1. Råvaror och förnödenheter
2. Varor under tillverkning
3. Färdiga varor och handelsvaror
4. Pågående arbete för annans räkning
5. Förskott till leverantörer

II. Fordringar

1. Kundfordringar
2. Fordringar hos koncernföretag
3. Fordringar hos intresseföretag och gemensamt styrda företag
4. Fordringar hos övriga företag som det finns ett ägarintresse i
5. Övriga fordringar
6. Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter

III. Kortfristiga placeringar

1. Andelar i koncernföretag
2. Övriga kortfristiga placeringar

IV. Kassa och bank

EGET KAPITAL, AVSÄTTNINGAR OCH SKULDER

A. Eget kapital, med uppgift om vad som utgör fritt eget kapital och bundet eget kapital

Aktiebolag:

I. Aktiekapital

II. Överkursfonder

1. Bunden överkursfond
2. Fri överkursfond

III. Uppskrivningsfond

IV. Andra fonder

1. Reservfond
2. Kapitalandelsfond
3. Fond för verkligt värde
4. Fond för utvecklingsutgifter
5. Övrigt

V. Balanserad vinst eller förlust

VI. Årets resultat

Ekonomiska föreningar:

I. Inbetalda insatser och emissionsinsatser

1. Medlemsinsatser
2. Förlagsinsatser

II. Uppskrivningsfond

III. Andra fonder

1. Reservfond
2. Kapitalandelsfond
3. Fond för verkligt värde
4. Fond för utvecklingsutgifter
5. Övrigt

IV. Balanserad vinst eller förlust

V. Årets resultat

Handelsbolag och enskilda näringsidkare:

I. Eget kapital vid räkenskapsårets början

II. Insättningar eller uttag under året

III. Förändringar i kapitalandelsfonden

IV. Förändringar i fonden för verkligt värde

V. Årets resultat

VI. Eget kapital vid räkenskapsårets slut

Övriga företag:

I. Kapital

II. Fonder

1. Underhållsfond
2. Kapitalinkomstfond
3. Kapitalandelsfond
4. Fond för verkligt värde
5. Övrigt

III. Balanserad vinst eller förlust

IV. Årets resultat

B. Obeskattade reserver

C. Avsättningar

1. Avsättningar för pensioner och liknande förpliktelser
2. Avsättningar för skatter
3. Övriga avsättningar

D. Skulder

1. Obligationslån
2. Skulder till kreditinstitut
3. Förskott från kunder (får även redovisas som avdragspost under Varulager m.m.)
4. Leverantörsskulder
5. Växelskulder
6. Skulder till koncernföretag
7. Skulder till intresseföretag och gemensamt styrda företag
8. Skulder till övriga företag som det finns ett ägarintresse i
9. Skatteskulder
10. Övriga skulder
11. Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

dels att 2 kap. 2 §, 6 kap. 1 §, 7 kap. 2 och 7 §§ och 8 kap. 2, 5 och 8 §§ och rubriken närmast före 8 kap. 8 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 1 kap. 4 a § och 6 kap. 1 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 a §

Vid tillämpningen av 6 kap. 10 § årsredovisningslagen (1995:1554) och 7 kap. 31 a § samma lag ska nettoomsättning avse summan av posterna Ränteintäkter (post 1), Leasingintäkter (post 2), Erhållna utdelningar (post 4), Provisionsintäkter (post 5), Nettoresultat av finansiella transaktioner (post 7), om det är positivt, och Övriga rörelseintäkter (post 8) i bilaga 2.

2 kap.

2 §²

Följande bestämmelser om årsredovisningens innehåll i 2 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

1 § om årsredovisningens delar,

2 § om överskådlighet och god redovisningssed,

3 § om rättvisande bild,

3 a § om väsentlighet,

4 § om andra grundläggande redovisningsprinciper,

5 § om form m.m.,

6 § om valuta, och

7 § första och femte–sjunde styckena om årsredovisningens undertecknande.

7 § första och femte–åttonde styckena om årsredovisningens undertecknande *och datering.*

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2015:817.

6 kap.

1 §³

Följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,

2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,

2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

3 § första stycket om vissa upplysningar om ekonomiska föreningar, och

5 § om kassaflödesanalys, och

10–14 §§ om hållbarhetsrapport.

Bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll.

Värdepappersbolag ska även tillämpa det som sägs i 6 kap. 1 b § årsredovisningslagen om immateriella nyckelresurser.

Bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad, ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport.

Bestämmelserna i 6 kap. 10–14 §§ årsredovisningslagen om hållbarhetsrapport ska även tillämpas av kreditinstitut och värdepappersbolag. Det som sägs i 6 kap. 10 § andra stycket samma lag om överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad gäller dock endast värdepappersbolag. Även sådana små och icke-komplexa institut som avses i artikel 4.1.145 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 och som är företag av sådan storlek som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen får begränsa innehållet i hållbarhetsrapporten med stöd av 6 kap. 12 g § samma lag.

Vid tillämpningen av 6 kap. 11 § årsredovisningslagen ska kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ som över-

vakar dem på de villkor som anges i artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 anses som dotterföretag till det centrala organet

1 a §

Bestämmelserna i årsredovisningslagen (1995:1554) om hållbarhetsrapport ska inte tillämpas av Svenska skeppshypotekskassan.

7 kap.

2 §⁴

Följande bestämmelser om koncernredovisning i 7 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

- 4 § om koncernredovisningens delar,
 - 5 § om dotterföretag som ska omfattas av koncernredovisningen,
 - 6 § om överskådlighet, god redovisningssed och rättvisande bild,
 - 7 § andra stycket om valuta,
 - 8 § första meningen om allmänna krav på koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen,
 - 9 § om innehav utan bestämmande inflytande,
 - 10 § om balansdag,
 - 12 § om enhetliga principer för koncernredovisningen och årsredovisningen,
 - 13 § om elimineringar mellan koncernföretag,
 - 15 § om förändringar i koncernens sammansättning,
 - 16 och 17 §§ om dotterföretag och vissa andra företag,
 - 18–23 §§ om hur dotterföretag ska räknas in i koncernredovisningen,
 - 25–30 §§ om hur andelar i intresseföretag och gemensamt styrda företag ska räknas in i koncernredovisningen, och
 - 25–30 §§ om hur andelar i intresseföretag och gemensamt styrda företag ska räknas in i koncernredovisningen, och
 - 31 § andra och tredje styckena om koncernens system för intern kontroll och riskhantering, och
 - 31 § andra och tredje styckena om koncernens system för intern kontroll och riskhantering.
- 31 a–31 c §§ om hållbarhetsrapport för koncernen.*

Vid tillämpningen av 7 kap. 31 a § årsredovisningslagen ska moderföretaget anses som ett företag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Kreditinstitut och värdepappersbolag ska även tillämpa det som sägs i 7 kap. 31 a–31 d §§ årsredovisningslagen om hållbarhetsrapport för koncernen.

Vid tillämpningen av 7 kap. 31 b § årsredovisningslagen ska kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ som övervakar dem på de villkor som anges i

⁴ Senaste lydelse 2016:948.

7 §⁵

Företag som avses i 1 § och som omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 297/2008, ska tillämpa enbart följande bestämmelser i detta kapitel:

1. 1 § om skyldighet att upprätta koncernredovisning och i vissa fall kapitaltäckningsanalys,

2. 2 § när det gäller hänvisningarna till

a) 7 kap. 4 § 4 årsredovisningslagen (1995:1554) om förvaltningsberättelse,

b) 7 kap. 12 § första stycket samma lag om enhetliga värderingsprinciper,

c) 7 kap. 31 § andra och tredje styckena samma lag om koncernens system för intern kontroll och riskhantering,

d) 7 kap. 31 a–31 c §§ samma lag om hållbarhetsrapport för koncernen,

e) 7 kap. 31 a–31 d §§ samma lag om hållbarhetsrapport för koncernen,

3. 4 § när det gäller hänvisningarna till

a) 2 kap. 2 § denna lag, i den del som paragrafen hänvisar till årsredovisningslagens bestämmelser i 2 kap. 5 § om form m.m. och 2 kap. 7 § om undertecknande,

b) 2 kap. 2 § denna lag, i den del som paragrafen hänvisar till årsredovisningslagens bestämmelser i 2 kap. 5 § om form m.m. och 2 kap. 7 § om undertecknande och datering,

b) 3 kap. 3 § 1–4 denna lag om indelningen av eget kapital,

c) 5 kap. 1 § denna lag, i den del som paragrafen hänvisar till följande bestämmelser i 5 kap. årsredovisningslagen:

– 18 § om lån till ledande befattningshavare,

– 20 § om medelantalet anställda under räkenskapsåret,

– 32 § om ytterligare upplysningar om lån till ledande befattningshavare,

– 37 § om ytterligare upplysningar om anställda,

– 38 § om könsfördelningen bland ledande befattningshavare,

– 40 § första stycket 1 och andra och tredje styckena om löner och andra ersättningar,

– 41 § om pensioner och liknande förmåner,

– 42 § om tidigare styrelse och verkställande direktör,

– 43 § om suppleanter och vice verkställande direktör,

– 44 § om avtal om avgångsvederlag, och

– 48 § om ersättningar till revisorer och revisionsföretag,

d) 5 kap. 2 § 2 denna lag med särskilda regler om upplysningar i noter,

e) 6 kap. 1 § denna lag, i den del som paragrafen hänvisar till 6 kap. 1 § första–tredje styckena årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll och till 6 kap. 2 a § årsredovisningslagen om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen,

f) 6 kap. 2 § denna lag om särskilda upplysningar i förvaltningsberättelsen, och

4. 5–6 a §§ om när koncernredovisning inte behöver upprättas.

Företaget behöver inte lämna upplysningar enligt 6 kap. 1 § om upplysningarna lämnas på någon annan plats i redovisningen. I sådant fall ska förvaltningsberättelsen innehålla en hänvisning till den plats där uppgifterna har lämnats.

8 kap.

2 §⁶

Följande bestämmelser i 8 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

14 och 15 §§ om publicering av årsredovisningen,

15 a § om offentliggörande av bolagsstyrningsrapport och hållbarhetsrapport, och 15 a § om offentliggörande av bolagsstyrningsrapport, och

16 § 2 om utelämnande av uppgift i koncernredovisningen.

Banker som omfattas av skyldigheten att upprätta hållbarhetsrapport ska även tillämpa 8 kap. 3 b och 15 b §§ årsredovisningslagen om offentliggörande och tillgängliggörande av årsredovisningen och granskningsberättelsen.

5 §⁷

En bank och ett hypoteksinstitut ska ge in bestyrkta kopior av årsredovisningen och revisionsberättelsen för det förflutna räkenskapsåret till registreringsmyndigheten inom en månad efter det att balansräkningen och resultaträkningen blivit fastställda.

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller den verkställande direktören *teckna bevis om* att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts. Uppgift ska också lämnas om fastställensedagen. *Beviset* ska även

En bank och ett hypoteksinstitut ska ge in bestyrkta kopior av årsredovisningen, revisionsberättelsen och granskningsberättelsen för det förflutna räkenskapsåret till registreringsmyndigheten inom en månad efter det att balansräkningen och resultaträkningen blivit fastställda.

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller den verkställande direktören *intyga* att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts. Uppgift ska också lämnas om fastställensedagen. *Intyget* ska även innehålla

⁶ Senaste lydelse 2016:948.

⁷ Senaste lydelse 2009:35.

innehålla uppgift om stämmans beslut när det gäller bankens eller institutets vinst eller förlust. uppgift om stämmans beslut när det gäller bankens eller institutets vinst eller förlust.

Med en bestyrkt kopia jämställs vid tillämpningen av denna lag ett elektroniskt original.

Koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse

Koncernredovisning, koncernrevisionsberättelse och granskningsberättelse för koncernen

8 §

Detta kapitel tillämpas också på koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse.

Detta kapitel tillämpas också på koncernredovisning, koncernrevisionsberättelse och granskningsberättelse för koncernen.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

2. För företag som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) och som under det senaste räkenskapsåret före ikraftträdandet i genomsnitt har haft fler än 500 anställda ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av juni 2024. I fråga om värdepappersbolag gäller det sagda endast bolag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad.

3. Det som sägs i punkten 2 gäller även företag som avses i 7 kap. 31 a § första stycket årsredovisningslagen, varvid det som sägs om antalet anställda i stället ska avse koncernen.

4. För företag som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen och 7 kap. 31 a § första stycket samma lag, men som inte omfattas av punkterna 2 eller 3 ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2024.

5. För företag som avses i 6 kap. 10 § andra stycket årsredovisningslagen ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2025.

6. För små och icke-komplexa institut som avses i 6 kap. 1 § femte stycket ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2025.

7. Företag som avses i 6 kap. 10 § andra stycket årsredovisningslagen får, för räkenskapsår som inleds före utgången av 2027, underlåta att upprätta hållbarhetsrapport, förutsatt att företaget i förvaltningsberättelsen anger varför en sådan rapport inte har upprättats.

8. Om sådan information om företagets värdekedja som avses i 6 kap. 12 c § årsredovisningslagen inte finns tillgänglig, ska företaget redogöra i hållbarhetsrapporten för de ansträngningar som gjorts för att erhålla den nödvändiga informationen, skälen till att information inte har kunnat erhållas och på vilket sätt företaget i framtiden avser att ordna fram den nödvändiga informationen. Redogörelsen ska lämnas för de tre första räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport har börjat tillämpas i enlighet med punkterna 2–6.

9. Till och med det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2028 ska det som sägs om undantag till rapporteringsskyldighet i 6 kap. 11 § årsredovisningslagen och 7 kap. 31 b § samma lag även gälla om ett dotterföretag, vars moderföretag har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), upprättar en hållbarhetsrapport för koncernen som omfattar koncernens alla dotterföretag inom EES. Detta förutsätter att dotterföretaget är ett av de dotterföretag som har genererat den största omsättningen inom EES under minst ett av de fem föregående räkenskapsåren. Om hållbarhetsrapporten för koncernen innehåller de upplysningar som avses i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 för koncernens alla dotterföretag inom EES, ska kraven i 6 kap. 11 § tredje stycket 1 årsredovisningslagen och 7 kap. 31 b § tredje stycket 1 samma lag anses vara uppfyllda.

10. Ett företag som var skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport före ikraftträdandet av denna lag ska tillämpa bestämmelserna om hållbarhetsrapport i den äldre lydelsen, dock längst till dess de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport ska börja tillämpas av företaget enligt punkterna 2–6.

11. Värdepappersbolag ska tillämpa den nya bestämmelsen i 5 kap. 38 § årsredovisningslagen första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2024.

12. Lagen ska i övrigt tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av juni 2024.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

dels att 2 kap. 2 §, 6 kap. 1 §, 7 kap. 2 och 5 §§ och 8 kap. 2, 5 och 8 §§ och rubriken närmast före 8 kap. 8 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 1 kap. 3 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

3 a §

Vid tillämpningen av 6 kap. 10 § årsredovisningslagen (1995:1554) och 7 kap. 31 a § samma lag ska nettoomsättning avse det som ingår i Premieinkomst (före avgiven återförsäkring) i bilaga 2.

2 kap.

2 §²

Följande bestämmelser om årsredovisningens innehåll i 2 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

1 § första stycket om årsredovisningens delar,

2 § om överskådlighet och god redovisningssed,

3 § om rättvisande bild,

3 a § om väsentlighet,

4 § om andra grundläggande redovisningsprinciper,

5 § om form m.m.,

6 § om valuta, och

7 § första och femte–*sjunde* styckena om årsredovisningens undertecknande

7 § första och femte–*åttonde* styckena om årsredovisningens undertecknande *och datering*.

6 kap.

1 §³

Följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2015:818.

³ Senaste lydelse 2016:949.

2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,

2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och

10–14 §§ om hållbarhetsrapport.

Det som sägs i 6 kap. 1 § andra stycket 6–8 årsredovisningslagen om upplysningar om kvotvärde ska dock i stället avse nominellt belopp.

Försäkringsaktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll.

Försäkringsaktiebolag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport.

2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m., och

2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Försäkringsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag och försäkringsföreningar ska även tillämpa 6 kap. 10–14 §§ årsredovisningslagen om hållbarhetsrapport. Det som sägs i 6 kap. 10 § andra stycket samma lag gäller även företag som inte har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad. Även sådana captivebolag för försäkring respektive återförsäkring som avses i artikel 13.2 eller 13.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) och som är företag av sådan storlek som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen får begränsa innehållet i hållbarhetsrapporten med stöd av 6 kap. 12 g § samma lag.

Vid tillämpningen av 6 kap. 11 § årsredovisningslagen ska försäkringsföretag, som ingår i en grupp och omfattas av grupp tillsyn enligt 19 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043), behandlas som dotterföretag till den gruppens moderföretag.

7 kap.

2 §⁴

Följande bestämmelser om koncernredovisning i 7 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

- 2 och 3 a §§ om när koncernredovisning inte behöver upprättas,
- 4 § 1–4 om koncernredovisningens delar,
- 5 § om dotterföretag som ska omfattas av koncernredovisningen,
- 6 § om överskådlighet, god redovisningssed och rättvisande bild,
- 7 § andra stycket om valuta,
- 8 § första meningen om allmänna krav på koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen,
- 9 § om innehav utan bestämmande inflytande,
- 10 § om balansdag,
- 12 § om enhetliga principer för koncernredovisningen och årsredovisningen,
- 13 § om elimineringar mellan koncernföretag,
- 15 § om förändringar i koncernens sammansättning,
- 16 och 17 §§ om dotterföretag och vissa andra företag,
- 18–23 §§ om hur dotterföretag ska räknas in i koncernredovisningen,
- 25–30 §§ om hur andelar i intresseföretag och gemensamt styrda företag ska räknas in i koncernredovisningen,

31 § andra och tredje styckena om koncernens system för intern kontroll och riskhantering, och 31 § andra och tredje styckena om koncernens system för intern kontroll och riskhantering.

31 a–31 c §§ om hållbarhetsrapport för koncernen.

Vid tillämpningen av 7 kap. 31 a § årsredovisningslagen ska moderföretaget anses som ett företag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Försäkringsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag och försäkringsföreningar ska även tillämpa 7 kap. 31 a–31 d §§ årsredovisningslagen om hållbarhetsrapport för koncernen.

Vid tillämpningen av 7 kap. 31 b § årsredovisningslagen ska försäkringsföretag, som ingår i en grupp och omfattas av grupp-tillsyn enligt 19 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043), behandlas som dotterföretag till den gruppens moderföretag.

5 §⁵

Företag som avses i 1 § och som omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, i lydelsen enligt

⁴ Senaste lydelse 2016:949.

⁵ Senaste lydelse 2016:949.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 297/2008, ska tillämpa enbart följande bestämmelser i detta kapitel:

1. 1 § om skyldighet att upprätta koncernredovisning,
2. 2 § när det gäller hänvisningarna till
 - a) 7 kap. 2 och 3 a §§ årsredovisningslagen (1995:1554) om när koncernredovisning inte behöver upprättas,
 - b) 7 kap. 4 § 4 samma lag om förvaltningsberättelse,
 - c) 7 kap. 12 § första stycket samma lag om enhetliga värderingsprinciper,
 - d) 7 kap. 31 § andra och tredje styckena samma lag om koncernens system för intern kontroll och riskhantering,
 - e) 7 kap. 31 a–31 c §§ samma lag om hållbarhetsrapport för koncernen,
 - e) 7 kap. 31 d §§ samma lag om hållbarhetsrapport för koncernen,
3. 3 § 1, 2 och 4 när det gäller hänvisningen till 7 kap. 12 § första stycket årsredovisningslagen, med särskilda regler om när koncernredovisning inte behöver upprättas,
4. 4 § när det gäller hänvisningarna till
 - a) 2 kap. 2 § denna lag, i den del som paragrafen hänvisar till årsredovisningslagens bestämmelser i 2 kap. 5 § om form m.m. och 2 kap. 7 § om undertecknande,
 - a) 2 kap. 2 § denna lag, i den del som paragrafen hänvisar till årsredovisningslagens bestämmelser i 2 kap. 5 § om form m.m. och 2 kap. 7 § om undertecknande och datering,
- b) 3 kap. 4 § denna lag om indelningen av eget kapital,
- c) 5 kap. 1 § denna lag, i den del som paragrafen hänvisar till följande bestämmelser i 5 kap. årsredovisningslagen:
 - 18 § om lån till ledande befattningshavare,
 - 20 § om medelantalet anställda under räkenskapsåret,
 - 32 § om ytterligare upplysningar om lån till ledande befattningshavare,
 - 37 § om ytterligare upplysningar om anställda,
 - 38 § om könsfördelningen bland ledande befattningshavare,
 - 38 § första stycket om könsfördelningen bland ledande befattningshavare,
 - 40 § första stycket 1 och andra och tredje styckena om löner och andra ersättningar,
 - 41 § om pensioner och liknande förmåner,
 - 42 § om tidigare styrelse och verkställande direktör,
 - 43 § om suppleanter och vice verkställande direktör,
 - 44 § om avtal om avgångsvederlag, och
 - 48 § om ersättningar till revisorer och revisionsföretag,
- d) 5 kap. 2 § 3 denna lag med särskilda regler om upplysningar i noter,
- e) 5 kap. 3 § 4 denna lag om villkorad återbäring,
- f) 5 kap. 4 § 1 och 3–5 denna lag om avsättningar och eget kapital,
- g) 6 kap. 1 § denna lag, i den del som paragrafen hänvisar till 6 kap. 1 § första–tredje styckena årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll, och
- h) 6 kap. 2 § denna lag om särskilda upplysningar i förvaltningsberättelsen.

Företaget behöver inte lämna upplysningar enligt 6 kap. 1 § om upplysningarna lämnas på någon annan plats i redovisningen. I sådant fall ska förvaltningsberättelsen innehålla en hänvisning till den plats där uppgifterna har lämnats.

8 kap.

2 §⁶

Följande bestämmelser i 8 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

14 och 15 §§ om publicering av årsredovisningen,

15 a § om offentliggörande av bolagsstyrningsrapport och hållbarhetsrapport, och

16 § 2 om utelämnande av uppgift i koncernredovisningen.

Företag som omfattas av skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport ska även tillämpa 8 kap. 3 b och 15 b §§ årsredovisningslagen om offentliggörande och tillgängliggörande av årsredovisningen och granskningsberättelse.

5 §⁷

Försäkringsföretag ska ge in bestyrkta kopior av årsredovisningen och revisionsberättelsen för det förflutna räkenskapsåret till registreringsmyndigheten inom en månad efter det att balansräkningen och resultaträkningen blivit fastställda.

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller den verkställande direktören *teckna bevis om* att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts. Uppgift ska också lämnas om fastställensedagen. *Beviset* ska även innehålla uppgift om stämmans beslut när det gäller försäkringsföretagets vinst eller förlust.

Med en bestyrkt kopia jämställs

Försäkringsföretag ska ge in bestyrkta kopior av årsredovisningen, revisionsberättelsen och *granskningsberättelsen* för det förflutna räkenskapsåret till registreringsmyndigheten inom en månad efter det att balansräkningen och resultaträkningen blivit fastställda.

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller den verkställande direktören *intyga* att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts. Uppgift ska också lämnas om fastställensedagen. *Intyget* ska även innehålla uppgift om stämmans beslut när det gäller försäkringsföretagets vinst eller förlust.

vid tillämpningen av denna lag ett

⁶ Senaste lydelse 2016:949.

⁷ Senaste lydelse 2009:36.

8 §

Detta kapitel tillämpas också på koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse.

Detta kapitel tillämpas också på koncernredovisning, koncernrevisionsberättelse och granskningsberättelse för koncernen.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.
 2. För företag som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) och som under det senaste räkenskapsåret före ikraftträdandet i genomsnitt har haft fler än 500 anställda ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av juni 2024.
 3. Det som sägs i punkten 2 gäller även företag som avses i 7 kap. 31 a § första stycket årsredovisningslagen, varvid det som sägs om antalet anställda i stället ska avse koncernen.
 4. För företag som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen och 7 kap. 31 a § första stycket samma lag, men som inte omfattas av punkterna 2 eller 3 ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2024.
 5. För företag som avses i 6 kap. 10 § andra stycket årsredovisningslagen ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2025.
 6. För captivebolag som avses i 6 kap. 1 § sjätte stycket ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2025.
 7. Företag som avses i 6 kap. 10 § andra stycket årsredovisningslagen får, för räkenskapsår som inleds före utgången av 2027, underlåta att upprätta hållbarhetsrapport, förutsatt att företaget i förvaltningsberättelsen anger varför en sådan rapport inte har upprättats.
 8. Om sådan information om företagets värdekedja som avses i 6 kap. 12 c § årsredovisningslagen inte finns tillgänglig, ska företaget redogöra i hållbarhetsrapporten för de ansträngningar som gjorts för att erhålla den nödvändiga informationen, skälen till att information inte har kunnat erhållas och på vilket sätt företaget i framtiden avser att ordna fram den nödvändiga informationen. Redogörelsen ska lämnas för de tre första räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport har börjat tillämpas i enlighet med punkterna 2–6.
 9. Till och med det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2028 ska det som sägs om undantag till rapporteringsskyldighet i 6 kap. 11 § årsredovisningslagen och 7 kap. 31 b § samma lag även gälla om ett dotterföretag, vars moderföretag har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), upprättar en hållbarhetsrapport för koncernen som omfattar koncernens alla dotterföretag inom EES. Detta förutsätter att dotterföretaget är ett av de dotterföretag som har genererat

den största omsättningen inom EES under minst ett av de fem föregående räkenskapsåren. Om hållbarhetsrapporten för koncernen innehåller de upplysningar som avses i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 för koncernens alla dotterföretag inom EES, ska kraven i 6 kap. 11 § tredje stycket 1 årsredovisningslagen och 7 kap. 31 b § tredje stycket 1 samma lag anses vara uppfyllda.

10. Ett företag som var skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport före ikraftträdandet av denna lag ska tillämpa bestämmelserna om hållbarhetsrapport i den äldre lydelsen, dock längst till dess de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport ska börja tillämpas av företaget enligt punkterna 2–6.

11. Lagen ska i övrigt tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av juni 2024.

2.4 Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om aktiebolagslagen (2005:551)

dels att nuvarande 9 kap. 9 b § ska betecknas 9 kap. 9 c §,

dels att 7 kap. 10, 25 och 56 b §§, 8 kap. 49 b §, 9 kap. 3, 5, 6, 8, den nya 9 c, 12, 18, 19, 31, 38, 39 och 47 §§, 25 kap. 11 och 33 §§, 27 kap. 6 § och 29 kap. 2, 10, 11 och 13 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 9 kap. 6 b, 9 b, 38 a och 38 b §§, och närmast före 9 kap. 9 b, den nya 9 c, 38 a och 38 b §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

10 §

Inom sex månader från utgången av varje räkenskapsår *skall* aktieägarna hålla en ordinarie bolagsstämma där styrelsen *skall* lägga fram årsredovisningen *och* revisionsberättelsen *samt*, i moderbolag som är skyldigt att upprätta koncernredovisning, koncernredovisningen *och* koncernrevisionsberättelsen (*årsstämma*).

Inom sex månader från utgången av varje räkenskapsår *ska* aktieägarna hålla en ordinarie bolagsstämma där styrelsen *ska* lägga fram årsredovisningen, revisionsberättelsen *och granskningsberättelsen* (*årsstämma*). I ett moderbolag som är skyldigt att upprätta koncernredovisning, ska även koncernredovisningen och koncernrevisionsberättelsen *läggas fram*. *Detsamma gäller granskningsberättelsen för koncernen om moderbolaget är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen.*

25 §²

Styrelsen ska hålla redovisningshandlingar *och* revisionsberättelse eller kopior av dessa handlingar tillgängliga hos bolaget för aktieägarna under minst två veckor närmast före årsstämman. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

Styrelsen ska hålla redovisningshandlingar, revisionsberättelse *och granskningsberättelse* eller kopior av dessa handlingar tillgängliga hos bolaget för aktieägarna under minst två veckor närmast före årsstämman. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

Handlingarna ska läggas fram på stämman.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2010:1516.

I fråga om publika aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, gäller 56 b § i stället för denna paragraf.

56 b §³

I ett publikt aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska styrelsen hålla redovisningshandlingar *och* revisionsberättelse, eller kopior av dessa handlingar, tillgängliga hos bolaget för aktieägarna under minst tre veckor närmast före årsstämman. Detsamma gäller styrelsens rapport enligt 8 kap. 53 a § och, i förekommande fall, revisorns yttrande enligt 8 kap. 54 §. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och som uppger sin postadress.

Handlingarna ska hållas tillgängliga på bolagets webbplats under minst tre veckor fram till och med dagen för årsstämman. De ska vidare läggas fram på stämman.

I ett publikt aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska styrelsen hålla redovisningshandlingar, revisionsberättelse *och granskningsberättelse*, eller kopior av dessa handlingar, tillgängliga hos bolaget för aktieägarna under minst tre veckor närmast före årsstämman. Detsamma gäller styrelsens rapport enligt 8 kap. 53 a § och, i förekommande fall, revisorns yttrande enligt 8 kap. 54 §. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och som uppger sin postadress.

8 kap.

49 b §⁴

Revisionsutskottet ska, utan att det påverkar styrelsens ansvar och uppgifter i övrigt,

1. övervaka bolagets finansiella rapportering samt lämna rekommendationer och förslag för att säkerställa rapporteringens tillförlitlighet,

2. med avseende på den finansiella rapporteringen övervaka effektiviteten i bolagets interna kontroll, internrevision och riskhantering,

3. hålla sig informerat om revisionen av årsredovisningen och koncernredovisningen samt om

1. övervaka bolagets finansiella rapportering *och hållbarhetsrapportering* samt lämna rekommendationer och förslag för att säkerställa rapporteringens tillförlitlighet,

2. med avseende på den finansiella rapporteringen *och hållbarhetsrapporteringen* övervaka effektiviteten i bolagets interna kontroll, internrevision och riskhantering,

3. hålla sig informerat om revisionen av årsredovisningen och koncernredovisningen, *om gransk-*

³ Senaste lydelse 2019:288.

⁴ Senaste lydelse 2016:1340.

slutsatserna av Revisorsinspektionens kvalitetskontroll,

4. informera styrelsen om resultatet av revisionen och om på vilket sätt revisionen bidrog till den finansiella rapporteringens tillförlitlighet samt om vilken funktion utskottet har haft,

5. granska och övervaka revisorns opartiskhet och självständighet och då särskilt uppmärksamma om revisorn tillhandahåller bolaget andra tjänster än revision, och

6. biträda vid upprättandet av förslag till bolagsstämmans beslut om revisorsval.

Om bolaget har en valberedning som aktieägarna har ett betydande inflytande i, får bolaget ge valberedningen i uppgift att i stället för revisionsutskottet lämna ett förslag till bolagsstämman om val av revisor.

9 kap.

3 §⁵

Revisorn ska granska bolagets årsredovisning och bokföring samt styrelsens och den verkställande direktörens förvaltning. Granskningen ska utföras med professionell skepticism och vara så ingående och omfattande som god revisionssed kräver.

Om bolaget är moderbolag, ska revisorn även granska koncernredovisningen, om en sådan har upprättats, samt koncernföretagens inbördes förhållanden.

Bolaget får utse en annan revisor än bolagets revisor att granska enbart hållbarhetsrapporten. Om bolaget är ett moderbolag gäller detta även hållbarhetsrapporten för koncernen.

Granskningen av en hållbarhetsrapport och en hållbarhetsrapport för koncernen ska utföras i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv

⁵ Senaste lydelse 2016:431.

2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.

5 §

Revisorn *skall* efter varje räkenskapsår lämna en revisionsberättelse till bolagsstämman. Bestämmelser om *berättelsens* innehåll och den tidpunkt då *den skall* lämnas till bolagets styrelse finns i 28–36 §§.

Om bolaget är ett moderbolag som är skyldigt att upprätta koncernredovisning, *skall* revisorn även lämna en koncernrevisionsberättelse enligt bestämmelserna i 38 §.

Revisorn *ska* efter varje räkenskapsår lämna en revisionsberättelse *och en granskningsberättelse* till bolagsstämman. Bestämmelser om *revisionsberättelsens* innehåll och den tidpunkt då *den ska* lämnas till bolagets styrelse finns i 28–36 §§. *I 38 a § första stycket anges vilka av dessa bestämmelser som gäller för granskningsberättelsen.*

Om bolaget är ett moderbolag som är skyldigt att upprätta koncernredovisning, *ska* revisorn även lämna en koncernrevisionsberättelse enligt bestämmelserna i 38 §. *Om moderbolaget är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen ska revisorn lämna en granskningsberättelse för koncernen enligt bestämmelserna i 38 b §.*

Om samma revisor utför revisionen av de finansiella rapporterna och granskningen av hållbarhetsrapporten, får granskningsberättelsen tas in som ett eget avsnitt i revisionsberättelsen. Detsamma gäller om den revisor som utför revisionen av koncernens finansiella rapporter även utför granskningen av hållbarhetsrapporten för koncernen.

6 §

I samband med revisionen *skall* revisorn till styrelsen och den verkställande direktören framställa de erinringar och göra de påpekanden som följer av god revisionsred. Bestämmelser om erinringar finns i 39 §.

I samband med revisionen *och granskningen av hållbarhetsrapporten ska* revisorn till styrelsen och den verkställande direktören framställa de erinringar och göra de påpekanden som följer av god

revisionsred. Bestämmelser om erinringar finns i 39 §.

6 b §⁶

I samband med granskningen av en hållbarhetsrapport för koncernen ska revisorn bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer och andra oberoende granskare i de övriga koncernföretagen. Revisorn ska se till att han eller hon kan få tillgång till dokumentation av det granskningsarbete som är relevant för koncerngranskningen.

Om revisorn är förhindrad att bedöma och utvärdera granskningsarbetet, ska han eller hon utföra kompletterande granskningsarbete för dotterföretagen eller vidta andra lämpliga åtgärder. Revisorn ska också underrätta Revisorsinspektionen om hindret.

8 §⁷

En revisor väljs av bolagsstämman.

Om bolaget ska ha flera revisorer, får det i bolagsordningen föreskrivas att en eller flera av dem, dock inte alla, ska utses på annat sätt än genom val på bolagsstämma.

Det som sägs i första och andra styckena gäller även en revisor som enbart ska granska hållbarhetsrapporten.

I ett bolag som avses i 2 § 4 lagen (2002:1022) om revision av statlig verksamhet m.m. får Riksrevisionen utse en eller flera revisorer att delta i revisionen tillsammans med övriga revisorer.

I 9, 9 a, 25 och 26 §§ finns bestämmelser om att Bolagsverket i vissa fall ska utse en revisor.

I 9–9 b, 25 och 26 §§ finns bestämmelser om att Bolagsverket i vissa fall ska utse en revisor.

Särskild revisorsgranskning av en hållbarhetsrapport

9 b §

Bolagsverket ska, efter ansökan av en eller flera aktieägare, utse en auktoriserad revisor eller ett registrerat revisionsbolag att lämna ett

⁶ Tidigare 9 kap. 6 b § upphävd genom 2016:431.

⁷ Senaste lydelse 2013:737.

ytrande över vissa delar av hållbarhetsrapporten, om bolaget är ett sådant bolag som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) som inte har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad.

Revisorn får inte vara samma revisor som är utsedd att granska bolagets hållbarhetsrapport och heller inte vara en del av den granskarens nätverk.

Styrelsen ska göra yttrandet tillgängligt vid nästa årsstämma.

En ansökan får göras endast av aktieägare vars aktieinnehav i bolaget uppgår till minst fem procent av aktiekapitalet eller aktieägare som innehar minst fem procent av rösterna för samtliga aktier.

Gemensamma bestämmelser om handläggning

9 b §

Bolagsverket ska ge bolagets styrelse tillfälle att yttra sig innan verket utser en revisor enligt 9 eller 9 a §. Beslutet ska avse tiden till och med årsstämman under nästa räkenskapsår.

9 c §⁸

Bolagsverket ska ge bolagets styrelse tillfälle att yttra sig innan verket utser en revisor enligt 9, 9 a eller 9 b §. Beslutet ska avse tiden till och med årsstämman under nästa räkenskapsår.

12 §

Endast den som är auktoriserad eller godkänd revisor kan vara revisor.

En hållbarhetsrapport får granskas endast av en auktoriserad revisor med särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport.

Bestämmelser om auktoriserade och godkända revisorer finns i revisorslagen (2001:883).

18 §

En revisor får vid revisionen inte anlita någon som enligt 17 § inte är behörig att vara revisor. Om bolaget eller dess moderbolag har anställda med uppgift att uteslu-

En revisor får vid revisionen *eller vid granskningen av hållbarhetsrapporten* inte anlita någon som enligt 17 § inte är behörig att vara revisor. Om bolaget eller dess

tande eller huvudsakligen sköta den interna revisionen, får revisorn dock *vid revisionen* anlita sådana anställda i den utsträckning det är förenligt med god revisionsd.

moderbolag har anställda med upp- gift att uteslutande eller huvud- sakligen sköta den interna revisio- nen, får revisorn dock anlita sådana anställda i den utsträckning det är förenligt med god revisionsd.

19 §⁹

Till revisor får även ett registrerat revisionsbolag utses.

Bestämmelser om vem som får vara huvudansvarig för revisionen när ett revisionsbolag utses att vara revisor och om underrättelseskyldighet finns i 17 § revisorslagen (2001:883). Följande bestämmelser i detta kapitel ska tillämpas på den *huvudansvarige*:

- 17 och 18 §§ om jäv,
- 40 § om närvaro vid bolags- stämman och
- 47 och 48 §§ om registrering.

Bestämmelser om vem som får vara huvudansvarig för revisionen *eller granskningen av en hållbarhetsrapport* när ett revisionsbolag utses att vara revisor och om under- rättelseskyldighet finns i 17 § revisorslagen (2001:883). Följande bestämmelser i detta kapitel ska tillämpas på den *huvudansvariga*:

- 17 och 18 §§ om jäv,
- 40 § om närvaro vid bolags- stämman, och
- 47 och 48 §§ om registrering.

31 §¹⁰

Revisionsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida årsredo- visningen har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning. I uttalandet ska det särskilt anges

1. om årsredovisningen ger en rättvisande bild av bolagets resultat och ställning, och
2. om förvaltningsberättelsen är förenlig med årsredovisningens övriga delar.

Om det i årsredovisningen inte har lämnats sådana upplysningar som ska lämnas enligt tillämplig lag om årsredovisning, ska revisorn ange detta och, om det är möjligt, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse.

Första och andra styckena gäller inte i fråga om en sådan bolags- styrningsrapport som avses i 6 kap. 6 § årsredovisningslagen (1995:1554) *eller en sådan håll- barhetsrapport som avses i 6 kap. 10 § samma lag*. I den delen ska revisionsberättelsen i stället innehålla ett uttalande om huruvida en rapport har upprättats eller inte. När det gäller sådana upplysningar i bolagsstyrningsrapporten som av- ses i 6 kap. 6 § andra stycket 2–

Första och andra styckena gäller inte i fråga om en sådan bolags- styrningsrapport som avses i 6 kap. 6 § årsredovisningslagen (1995:1554). I den delen ska revi- sionsberättelsen i stället innehålla ett uttalande om huruvida en rapport har upprättats eller inte. När det gäller sådana upplysningar i bolagsstyrningsrapporten som av- ses i 6 kap. 6 § andra stycket 2–6 årsredovisningslagen, ska be- rättelsen vidare innehålla ett utta-

⁹ Senaste lydelse 2016:431.

¹⁰ Senaste lydelse 2016:955.

6 årsredovisningslagen, ska berättelsen vidare innehålla ett uttalande om huruvida upplysningarna är förenliga med årsredovisningens övriga delar och i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning. Om upplysningarna innehåller väsentliga fel, ska revisorn ange detta och peka på vilka slags fel det rör sig om.

lande om huruvida upplysningarna är förenliga med årsredovisningens övriga delar och i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning. Om upplysningarna innehåller väsentliga fel, ska revisorn ange detta och peka på vilka slags fel det rör sig om.

38 §¹¹

I fråga om koncernrevisionsberättelsen gäller 28 § första stycket om tidpunkten för lämnande av revisionsberättelsen, 28 a § första stycket första meningen och andra stycket om gemensam revisionsberättelse samt 29 § första stycket 2 och 4 och andra stycket, 30 §, 31 § första och andra styckena, 31 a §, 32 § första stycket 1 och 35–36 §§ om revisionsberättelsens innehåll. *Bestämmelserna i 31 § första och andra styckena gäller dock inte i fråga om en hållbarhetsrapport för koncernen. I den delen ska revisionsberättelsen i stället innehålla ett uttalande om huruvida en rapport har upprättats eller inte.*

I fråga om koncernrevisionsberättelsen gäller 28 § första stycket om tidpunkten för lämnande av revisionsberättelsen, 28 a § första stycket första meningen och andra stycket om gemensam revisionsberättelse samt 29 § första stycket 2 och 4 och andra stycket, 30 §, 31 § första och andra styckena, 31 a §, 32 § första stycket 1 och 35–36 §§ om revisionsberättelsens innehåll.

Koncernrevisionsberättelsens inledning ska innehålla uppgifter om moderbolagets företagsnamn och organisationsnummer samt om vilket eller vilka normsystem för koncernredovisning som moderbolaget har tillämpat.

På koncernredovisningen ska revisorn göra en hänvisning till koncernrevisionsberättelsen. Om revisorn anser att koncernbalansräkningen eller koncernresultaträkningen inte bör fastställas, ska också detta antecknas på koncernredovisningen. Om moderbolaget har fler än en revisor, gäller detta samtliga revisorer.

Granskningsberättelsen

38 a §

I fråga om granskningsberättelsen gäller 28–29 §§ och 30 § första stycket. Det som sägs där om revisionsberättelsen, revision och årsredovisningen ska i stället avse

granskningsberättelsen, granskning och hållbarhetsrapporten.

En granskningsberättelse ska färdigställas i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.

Granskningsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida hållbarhetsrapporten har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning, de standarder som avses i andra stycket samt kraven i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088.

Granskningsberättelsen för koncernen

38 b §

Det som sägs i 38 a § gäller även granskningsberättelsen för koncernen. Revisionsberättelsen, revision och årsredovisningen ska i stället avse granskningsberättelsen för koncernen, granskning och hållbarhetsrapporten för koncernen.

39 §

Om revisorn har framställt en erinran till styrelsen eller den verkställande direktören, *skall* den antecknas i ett protokoll eller i en annan handling. Handlingen *skall* lämnas till styrelsen och bolaget *skall* förvara den på ett betryggande sätt.

Styrelsen *skall* ta upp erinran till behandling vid ett sammanträde. Sammanträdet *skall* hållas inom fyra veckor från det att erinran har överlämnats. Om erinran framställs senast i samband med att revisionsberättelsen avlämnas till bolaget,

Om revisorn har framställt en erinran till styrelsen eller den verkställande direktören, *ska* den antecknas i ett protokoll eller i en annan handling. Handlingen *ska* lämnas till styrelsen och bolaget *ska* förvara den på ett betryggande sätt.

Styrelsen *ska* ta upp erinran till behandling vid ett sammanträde. Sammanträdet *ska* hållas inom fyra veckor från det att erinran har överlämnats. Om erinran framställs senast i samband med att revisionsberättelsen *eller granskningsbe-*

skall ett sammanträde alltid hållas före den bolagsstämma där *revisionsberättelsen* läggs fram.

rättelsen avlämnas till bolaget, *ska* ett sammanträde alltid hållas före den bolagsstämma där *berättelsen* läggs fram.

47 §¹²

Bolaget ska för registrering i aktiebolagsregistret anmäla vem som har utsetts till revisor. Anmälan behöver inte göras om revisorn har utsetts av Bolagsverket.

Anmälan ska innehålla uppgift om revisorns postadress. Om postadressen avviker från revisorns hemvist, ska även hemvisten anges. Anmälan ska vidare innehålla uppgift om revisorns personnummer eller, om sådant saknas, födelse-datum. Om revisorn är ett registrerat revisionsbolag, ska anmälan även innehålla uppgift om bolagets organisationsnummer eller något annat identifieringsnummer och om vem som är huvudansvarig för revisionen.

Anmälan ska innehålla uppgift om revisorns postadress. Om postadressen avviker från revisorns hemvist, ska även hemvisten anges. Anmälan ska vidare innehålla uppgift om revisorns personnummer eller, om sådant saknas, födelse-datum. Om revisorn är ett registrerat revisionsbolag, ska anmälan även innehålla uppgift om bolagets organisationsnummer eller något annat identifieringsnummer och om vem som är huvudansvarig för revisionen *respektive granskningen av en hållbarhetsrapport*.

Rätt att göra anmälan har även den som anmälan gäller.

25 kap.

11 §

Bolagsverket *skall* besluta att bolaget *skall* gå i likvidation, om

1. bolaget inte på föreskrivet sätt har kommit in med anmälan till Bolagsverket om sådan behörig styrelse, verkställande direktör, särskild delgivningsmottagare eller revisor som *skall* finnas enligt denna lag,

2. bolaget inte till Bolagsverket har kommit in med årsredovisning *och* revisionsberättelse enligt 8 kap. 3 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) eller, i förekommande fall, koncernredovisning *och* koncernrevisionsberättelse enligt 8 kap. 16 § samma lag inom elva månader från räkenskaps-årets utgång,

Bolagsverket *ska* besluta att bolaget *ska* gå i likvidation, om

1. bolaget inte på föreskrivet sätt har kommit in med anmälan till Bolagsverket om sådan behörig styrelse, verkställande direktör, särskild delgivningsmottagare eller revisor som *ska* finnas enligt denna lag,

2. bolaget inte till Bolagsverket har kommit in med årsredovisning, revisionsberättelse *och granskningsberättelse* enligt 8 kap. 3 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) eller, i förekommande fall, koncernredovisning, koncernrevisionsberättelse *och granskningsberättelse för koncernen* enligt 8 kap. 16 § samma lag inom

elva månader från räkenskapsårets utgång,

3. bolaget efter beslut om att aktiekapitalet *skall* vara bestämt i kronor i stället för i euro har ett registrerat aktiekapital eller minimikapital som inte står i överensstämmelse med 1 kap. 5 § eller, i fråga om publika aktiebolag, 14 § och bolaget inte inom sex månader från det att beslutet fick verkan har anmält nödvändiga beslut om ändring i bolagsordningen och om ökning av aktiekapitalet för registrering, eller

4. bolaget på grund av bestämmelserna i 19 kap. 6 eller 16 § är skyldigt att minska aktiekapitalet till ett belopp som understiger lägsta tillåtna aktiekapital enligt 1 kap. 5 § eller, i fråga om publika aktiebolag, 14 §.

Beslut om likvidation *skall* dock inte meddelas, om likvidationsgrunden har upphört under ärendets handläggning hos Bolagsverket och avgift som har påförts enligt 26 § har betalats.

En fråga om likvidation enligt första stycket prövas av Bolagsverket självmant eller på ansökan av styrelsen, en styrelseledamot, den verkställande direktören, en aktieägare, en borgenär eller, i sådana fall som avses i första stycket 1, någon annan vars rätt är beroende av att det finns någon som kan företräda bolaget.

Beslutet om likvidation gäller omedelbart.

3. bolaget efter beslut om att aktiekapitalet *ska* vara bestämt i kronor i stället för i euro har ett registrerat aktiekapital eller minimikapital som inte står i överensstämmelse med 1 kap. 5 § eller, i fråga om publika aktiebolag, 14 § och bolaget inte inom sex månader från det att beslutet fick verkan har anmält nödvändiga beslut om ändring i bolagsordningen och om ökning av aktiekapitalet för registrering, eller

Beslut om likvidation *ska* dock inte meddelas, om likvidationsgrunden har upphört under ärendets handläggning hos Bolagsverket och avgift som har påförts enligt 26 § har betalats.

33 §¹³

När bolaget har gått i likvidation och en likvidator har utsetts, ska styrelsen och den verkställande direktören genast redovisa sin förvaltning av bolagets angelägenheter under den tid för vilken redovisningshandlingar inte förut har lagts fram på bolagsstämma. Redovisningen ska upprättas enligt tillämplig lag om årsredovisning och granskas av *bolagets revisor* enligt bestämmelserna om *revision* i 9 kap. denna lag. Redovisningen och revisionsberättelsen ska läggas fram på bolagsstämma så snart det kan ske. Bestämmelserna i 7 kap.

När bolaget har gått i likvidation och en likvidator har utsetts, ska styrelsen och den verkställande direktören genast redovisa sin förvaltning av bolagets angelägenheter under den tid för vilken redovisningshandlingar inte förut har lagts fram på bolagsstämma. Redovisningen ska upprättas enligt tillämplig lag om årsredovisning och granskas av *revisorn* enligt bestämmelserna i 9 kap. denna lag. Redovisningen, revisionsberättelsen och *granskningsberättelsen* ska läggas fram på *en* bolagsstämma så snart det kan ske. Bestämmelserna

¹³ Senaste lydelse 2010:834.

11 § 3 och 25 § om stämmans behandling av frågan om ansvarsfrihet och om tillhandahållande av handlingar inför stämman ska tillämpas.

Om den tid som redovisningen ska avse omfattar även föregående räkenskapsår, ska det upprättas en särskild redovisning för det året och, om bolaget är ett moderbolag som är skyldigt att upprätta koncernredovisning, en särskild koncernredovisning.

i 7 kap. 11 § 3 och 25 § om stämmans behandling av frågan om ansvarsfrihet och om tillhandahållande av handlingar inför stämman ska tillämpas.

27 kap.

6 §¹⁴

Om en styrelseledamot, verkställande direktör, särskild firmatecknare, annan ställföreträdare för bolaget, revisor eller lekmannarevisor har försatts i konkurs, fått förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken eller fått näringsförbud, ska Bolagsverket stryka ställföreträdaren, revisorn eller lekmannarevisorn ur aktiebolagsregistret. Detsamma gäller om godkännandet eller auktorisationen för en revisor upphör att gälla eller om revisorn har fått ett tidsbegränsat förbud att utöva revisionsverksamhet eller att underteckna revisionsberättelser.

Om en styrelseledamot, verkställande direktör, särskild firmatecknare, annan ställföreträdare för bolaget, revisor eller lekmannarevisor har försatts i konkurs, fått förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken eller fått näringsförbud, ska Bolagsverket stryka ställföreträdaren, revisorn eller lekmannarevisorn ur aktiebolagsregistret. Detsamma gäller om godkännandet eller auktorisationen för en revisor upphör att gälla eller om revisorn har fått ett tidsbegränsat förbud att utöva revisionsverksamhet eller att underteckna revisionsberättelser *eller granskningsberättelser*.

Avregistreringen ska ske omedelbart

1. vid beslut om konkurs,
2. vid beslut om tillfälligt näringsförbud, eller
3. om det i samband med ett beslut att avslå ansökan om fortsatt godkännande eller auktorisation av revisor, ett beslut att upphäva godkännande eller auktorisation av revisor eller ett beslut om tidsbegränsat förbud för en revisor att utöva revisionsverksamhet eller att underteckna revisionsberättelser har bestämts att beslutet ska gälla omedelbart.

3. om det i samband med ett beslut att avslå ansökan om fortsatt godkännande eller auktorisation av revisor, ett beslut att upphäva godkännande eller auktorisation av revisor eller ett beslut om tidsbegränsat förbud för en revisor att utöva revisionsverksamhet eller att underteckna revisionsberättelser *eller granskningsberättelser* har bestämts att beslutet ska gälla omedelbart.

I övrigt ska avregistrering ske när beslutet har fått laga kraft.

29 kap.

2 §¹⁵

En revisor, lekmannarevisor eller särskild granskare är ersättningsskyldig enligt de grunder som anges i 1 §. Han eller hon ska även ersätta skada som hans eller hennes medhjälpare uppsåtligen eller av oaktsamhet orsakar. I de fall som avses i 9 kap. 44 § och 46 § andra stycket och 10 kap. 18 § andra stycket denna lag och 4 kap. 3 och 6 §§ lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ansvarar dock revisorn, lekmannarevisorn eller den särskilda granskaren endast för skada på grund av oriktiga uppgifter som han eller hon eller en medhjälpare har haft skälig anledning att anta var oriktiga.

Om ett registrerat revisionsbolag är revisor eller särskild granskare, är det detta bolag och den som är huvudansvarig för revisionen eller den särskilda granskningen som är ersättningsskyldiga.

Om ett registrerat revisionsbolag är revisor eller särskild granskare, är det detta bolag och den som är huvudansvarig för revisionen, *granskningen av en hållbarhetsrapport* eller den särskilda granskningen som är ersättningsskyldiga.

Första och andra styckena gäller även för den revisor eller oberoende sakkunniga som utför granskning i samband med ett gränsöverskridande förfarande enligt 23, 24 eller 24 a kap.

10 §

Talan för bolagets räkning mot en styrelseledamot eller den verkställande direktören om skadestånd på grund av beslut eller åtgärd under ett räkenskapsår *skall* väckas senast ett år från det att årsredovisningen *och* revisionsberättelsen för räkenskapsåret lades fram på bolagsstämman.

En talan för bolagets räkning mot en styrelseledamot eller den verkställande direktören om skadestånd på grund av beslut eller åtgärd under ett räkenskapsår *ska* väckas senast ett år från det att årsredovisningen, revisionsberättelsen *och granskningsberättelsen* för räkenskapsåret lades fram på bolagsstämman.

11 §

Har bolagsstämman beslutat att bevilja ansvarsfrihet eller att inte föra en skadeståndstalan utan att aktieägare till sådant antal som anges i 7 § har röstat emot det eller *har* tiden för att väcka talan gått ut enligt 10 §, får talan enligt 7 eller 9 § ändå väckas, om det i årsredovisningen *eller* i revisionsberättelsen eller på annat sätt inte har lämnats i väsentliga hänseenden riktiga och fullständiga uppgifter till bolags-

Om bolagsstämman *har* beslutat att bevilja ansvarsfrihet eller att inte föra en skadeståndstalan utan att aktieägare till sådant antal som anges i 7 § har röstat emot det eller *om* tiden för att väcka talan *har* gått ut enligt 10 §, får talan enligt 7 eller 9 § ändå väckas, om det i årsredovisningen, i revisionsberättelsen eller *i granskningsberättelsen* eller på annat sätt inte *i väsentliga hänseenden* har lämnats riktiga och fullständiga uppgifter till bolags-

¹⁵ Senaste lydelse 2022:1647.

stämman om det beslut eller den åtgärd som talan grundas på. stämman om det beslut eller den åtgärd som talan grundas på.

Att tiden för att väcka talan kan vara begränsad även i sådana fall som avses i första stycket framgår av 13 §.

13 §

Talan för bolagets räkning enligt 1–3 §§ som inte grundas på brott får inte väckas mot

En talan för bolagets räkning enligt 1–3 §§ som inte grundas på brott får inte väckas mot

1. en stiftare sedan fem år har förflutit från bolagets bildande,
2. en styrelseledamot eller den verkställande direktören sedan fem år har förflutit från utgången av det räkenskapsår då beslut eller åtgärder som talan grundas på fattades eller vidtogs,
3. en revisor sedan fem år har förflutit från utgången av det räkenskapsår som revisionsberättelsen avser,
3. en revisor sedan fem år har förflutit från utgången av det räkenskapsår som revisionsberättelsen eller granskningsberättelsen avser,
4. en lekmannarevisor sedan fem år har förflutit från utgången av det räkenskapsår som granskningsrapporten avser,
5. en särskild granskare sedan fem år har förflutit från den dag när yttrandet över den särskilda granskningen lades fram på bolagsstämman,
6. en aktieägare sedan två år har förflutit från beslut eller åtgärder som talan grundas på.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.
 2. De äldre lydelseerna av 9 kap. 31 och 38 §§ gäller till dess det granskade bolaget är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport enligt tillämplig lag om årsredovisning i dess lydelse efter den 30 juni 2024.

2.5 Förslag till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om sparbankslagen (1987:619)²

dels att 3 kap. 4 b §, 4 kap. 6, 9 och 12 §§, 4 a kap. 1, 3, 5, 12, 13, 18, och 22 §§, 6 kap. 8 § och 9 kap. 6, 7 och 9 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas sex nya paragrafer, 4 a kap. 9 a–9 c, 17 a, 17 b, 24 §§, och närmast före 4 a kap. 17 a, 17 b och 24 §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

4 b §³

Revisionsutskottet ska, utan att det påverkar styrelsens ansvar och uppgifter i övrigt,

1. övervaka bankens finansiella rapportering samt lämna rekommendationer och förslag för att säkerställa rapporteringens tillförlitlighet,

2. med avseende på den finansiella rapporteringen övervaka effektiviteten i bankens interna kontroll, internrevision och riskhantering,

3. hålla sig informerat om revisionen av årsredovisningen och koncernredovisningen samt om slutsatserna av Revisorsinspektionens kvalitetskontroll,

4. informera styrelsen om resultatet av revisionen och om på vilket sätt revisionen bidrog till den finansiella rapporteringens tillförlitlighet samt om vilken funktion utskottet har haft,

1. övervaka bankens finansiella rapportering *och hållbarhetsrapportering* samt lämna rekommendationer och förslag för att säkerställa rapporteringens tillförlitlighet,

2. med avseende på den finansiella rapporteringen *och hållbarhetsrapporteringen* övervaka effektiviteten i bankens interna kontroll, internrevision och riskhantering,

3. hålla sig informerat om revisionen av årsredovisningen och koncernredovisningen, *om granskningen av hållbarhetsrapporten för banken och för koncernen* samt om slutsatserna av Revisorsinspektionens kvalitetskontroll,

4. informera styrelsen om resultatet av revisionen *och granskningen av hållbarhetsrapporteringen* och om på vilket sätt revisionen bidrog till den finansiella rapporteringens *respektive hållbarhetsrapporteringens* tillförlitlighet samt om vilken funktion utskottet har haft,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering, i den ursprungliga lydelsen.

² Lagen omtryckt 1996:1005.

³ Senaste lydelse 2016:1335.

5. granska och övervaka revisorns opartiskhet och självständighet och då särskilt uppmärksamma om revisorn tillhandahåller banken andra tjänster än revision, och

5. granska och övervaka revisorns opartiskhet och självständighet och då särskilt uppmärksamma om revisorn tillhandahåller banken andra tjänster än revision *och granskning av hållbarhetsrapporter*, och

6. biträda vid upprättandet av förslag till sparbanksstämman beslut om revisorsval.

Om banken har en valberedning som huvudmännen har ett betydande inflytande i, får banken ge valberedningen i uppgift att i stället för revisionsutskottet lämna ett förslag till sparbanksstämman om val av revisor.

4 kap.

6 §⁴

Ordinarie sparbanksstämma *skall* hållas inom fem månader efter utgången av varje räkenskapsår. Vid sådan stämma *skall* styrelsen lägga fram årsredovisningen *och* revisionsberättelsen *samt, i en sparbank som är moderföretag, koncernredovisningen och koncernrevisionsberättelsen.*

Ordinarie sparbanksstämma *ska* hållas inom fem månader efter utgången av varje räkenskapsår. Vid *en* sådan stämma *ska* styrelsen lägga fram årsredovisningen, revisionsberättelsen *och granskningsberättelsen.* Detsamma gäller koncernredovisningen, koncernrevisionsberättelsen *och granskningsberättelsen för koncernen om sparbanken är ett moderföretag.*

Vid stämman *skall* beslut fattas

Vid stämman *ska* beslut fattas

1. om fastställelse av resultaträkningen och balansräkningen samt, i moderföretag, koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen,

2. om dispositioner beträffande vinst eller förlust enligt den fastställda balansräkningen,

3. om ansvarsfrihet för styrelseledamöterna, samt

4. i andra ärenden som ankommer på huvudmännen enligt denna lag, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller reglementet.

Om stämman skjuter upp ett beslut i en fråga som avses i andra stycket 1–3 till en fortsatt stämma, *skall* denna hållas minst en och högst två månader därefter. Något ytterligare uppskov är inte tillåtet.

Om stämman skjuter upp ett beslut i en fråga som avses i andra stycket 1–3 till en fortsatt stämma, *ska* denna hållas minst en och högst två månader därefter. Något ytterligare uppskov är inte tillåtet.

9 §

Styrelsen kallar till sparbanksstämma. *Kallelse* får utfärdas tidigast fyra veckor före stämman. Om inte reglementet föreskriver längre tid, *skall* kallelsen utfärdas senast två veckor före stämman. Skjuts en stämma upp till en dag som infaller

Styrelsen kallar till sparbanksstämma. *Kallelsen* får utfärdas tidigast fyra veckor före stämman. Om inte reglementet föreskriver längre tid, *ska* kallelsen utfärdas senast två veckor före stämman. Skjuts en stämma upp till en dag som infaller

senare än fyra veckor efter det att stämman har inletts, *skall* kallelse utfärdas till den fortsatta stämman. Om det enligt denna lag eller reglementet krävs *för att ett sparbanksstämmobeslut skall bli giltigt att det fattas på två stämmor*, får kallelse till den senare stämman inte utfärdas innan den första stämman har hållits. I en sådan kallelse *skall* anges vilket beslut den första stämman har fattat.

Kallelse *skall* ske enligt reglementet. *Skriftlig* kallelse *skall* dock alltid sändas till varje huvudman.

I kallelsen *skall tydligt anges de ärenden som skall förekomma på stämman*. *Skall* stämman behandla ett ärende om överlåtelse av sparbankens rörelse eller om dess fusion med annan sparbank eller om sparbankens försättande i likvidation eller om ombildning enligt 8 kap., *skall* förslaget och grunden för detta anges i kallelsen. Om ett ärende avser en ändring i reglementet, *skall* det huvudsakliga innehållet i förslaget till ändringen anges i kallelsen.

Senast en vecka före den stämma som avses i 6 § *skall* redovisningshandlingarna och revisionsberättelsen samt, i sparbank som är moderföretag, koncernredovisningshandlingarna och koncernrevisionsberättelsen eller avskrifter av dessa sändas till huvudmännen.

senare än fyra veckor efter det att stämman har inletts, *ska* kallelsen utfärdas till den fortsatta stämman. Om det enligt denna lag eller reglementet krävs *att ett sparbanksstämmobeslut fattas på två stämmor för att det ska bli giltigt*, får kallelsen till den senare stämman inte utfärdas innan den första stämman har hållits. I en sådan kallelse *ska det* anges vilket beslut den första stämman har fattat.

Kallelsen *ska* ske enligt reglementet. *En skriftlig* kallelse *ska* dock alltid sändas till varje huvudman.

I kallelsen *ska de ärenden som ska förekomma på stämman tydligt anges*. Om stämman *ska* behandla ett ärende om överlåtelse av sparbankens rörelse eller om dess fusion med annan sparbank eller om sparbankens försättande i likvidation eller om ombildning enligt 8 kap., *ska* förslaget och grunden för detta anges i kallelsen. Om ett ärende avser en ändring i reglementet, *ska* det huvudsakliga innehållet i förslaget till ändringen anges i kallelsen.

Senast en vecka före den stämma som avses i 6 § *ska* redovisningshandlingarna, revisionsberättelsen och granskningsberättelsen eller avskrifter av dessa sändas till huvudmännen. *Detsamma* gäller koncernredovisningshandlingarna, koncernrevisionsberättelsen och granskningsberättelsen för koncernen i en sparbank som är moderföretag.

12 §

Styrelsen *skall*, om en huvudman begär det och styrelsen finner att det kan ske utan nämnvärd olägenhet för enskild, på sparbanksstämman lämna upplysningar om förhållanden, som kan inverka på bedömandet av sparbankens årsredovisning och dess ställning i övrigt eller av ett ärende på

Styrelsen *ska*, om en huvudman begär det och styrelsen finner att det kan ske utan nämnvärd olägenhet för enskild, på sparbanksstämman lämna upplysningar om förhållanden, som kan inverka på bedömandet av sparbankens årsredovisning och dess ställning i övrigt eller av ett ärende på

stämman. Ingår sparbanken i en koncern, avser upplysningsplikten även sparbankens förhållande till andra koncernföretag samt, om sparbanken är moderföretag, koncernredovisningen liksom sådana förhållanden som kan inverka på bedömningen av dotterföretagens ställning.

Kan en begärd upplysning lämnas endast med stöd av uppgifter som inte är tillgängliga på stämman, *skall* upplysningen inom två veckor därefter hållas *skriftligen tillgänglig* för huvudmännen hos sparbanken samt sändas till de huvudmän som har begärt upplysningen.

Finner styrelsen att en begärd upplysning inte kan lämnas till huvudmännen utan nämnvärd olägenhet för enskild, *skall* upplysningen i stället på huvudmans begäran lämnas till sparbankens revisorer inom två veckor efter stämman. Revisorerna *skall* inom en månad efter stämman till styrelsen skriftligen yttra sig huruvida den begärda upplysningen har lämnats till dem *samt huruvida* upplysningen enligt deras mening borde ha *föranlett* ändring i revisionsberättelsen eller, *beträffande sparbank som är moderföretag*, i koncernrevisionsberättelsen liksom huruvida upplysningen i övrigt ger anledning till erinran. Om så är fallet, *skall* ändringen eller erinringen anges i yttrandet. Styrelsen *skall* hålla revisorernas yttrande tillgängligt för huvudmännen samt sända det i avskrift till de huvudmän, som har begärt upplysningen.

stämman. Ingår sparbanken i en koncern, avser upplysningsplikten även sparbankens förhållande till andra koncernföretag samt, om sparbanken är moderföretag, koncernredovisningen liksom sådana förhållanden som kan inverka på bedömningen av dotterföretagens ställning.

Om en begärd upplysning endast *kan lämnas* med stöd av uppgifter som inte är tillgängliga på stämman, *ska* upplysningen inom två veckor därefter hållas *tillgänglig skriftligt* för huvudmännen hos sparbanken samt sändas till de huvudmän som har begärt upplysningen.

Om styrelsen *finner* att en begärd upplysning inte kan lämnas till huvudmännen utan nämnvärd olägenhet för enskild, *ska* upplysningen i stället på huvudmans begäran lämnas till sparbankens revisorer inom två veckor efter stämman. Revisorerna *ska* inom en månad efter stämman till styrelsen skriftligen yttra sig om huruvida den begärda upplysningen har lämnats till dem. *De ska då också yttra sig över om* upplysningen enligt deras mening borde ha *gett anledning till* ändring i revisionsberättelsen *och granskningsberättelsen* eller, i koncernrevisionsberättelsen *och granskningsberättelsen för koncernen om det gäller en sparbank som är moderföretag*, liksom huruvida upplysningen i övrigt ger anledning till erinran. Om så är fallet, *ska* ändringen eller erinringen anges i yttrandet. Styrelsen *ska* hålla revisorernas yttrande tillgängligt för huvudmännen samt sända det *som* avskrift till de huvudmän som har begärt upplysningen.

4 a kap.

1 §⁵

Sparbanker ska ha minst en revisor. Revisor väljs av stämman. Om banken ska ha flera revisorer, får det i reglementet anges att en eller flera av dem, dock inte alla, ska utses på annat sätt än genom val på stämman.

Sparbanker ska ha minst en revisor. En revisor väljs av stämman. Om banken ska ha flera revisorer, får det i reglementet anges att en eller flera av dem, dock inte alla, ska utses på annat sätt än genom val på stämman.

Uppdraget som revisor upphör vid slutet av den första ordinarie stämma som hålls efter det år då revisorn utsågs.

I reglementet får det anges att uppdraget som revisor ska gälla för en längre tid än som anges i andra stycket. Uppdraget ska dock upphöra senast vid slutet av den ordinarie stämma som hålls under det fjärde räkenskapsåret efter det då revisorn utsågs.

Det som sägs i första–tredje styckena ska även gälla en revisor som enbart ska granska hållbarhetsrapporten.

Stämman får utse en eller flera revisorssuppleanter. Bestämmelserna i denna lag och lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse beträffande revisorer gäller i tillämpliga delar om revisorssuppleanter.

3 §⁶

Den som är i konkurs eller har fått näringsförbud eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte vara revisor i en sparbank.

Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i en sparbank.

Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i en sparbank. *En hållbarhetsrapport får granskas endast av en auktoriserad revisor med särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport.*

En revisor ska ha den insikt i och erfarenhet av redovisning och ekonomiska förhållanden som med hänsyn till arten och omfånget av bankens verksamhet krävs för uppdragets fullgörande.

Till revisor får även ett registrerat revisionsbolag utses. Bestämmelser om vem som får vara huvudansvarig för revisionen när ett revisionsbolag utses att vara revisor och om underrättelseskyldighet finns i 17 § revisorslagen (2001:883). Bestämmelserna i 5 § om jäv, 19 § om rätt att närvara på stämma och 13 kap. 10 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse om

Till revisor får även ett registrerat revisionsbolag utses. Bestämmelser om vem som får vara huvudansvarig för revisionen *eller granskningen av en hållbarhetsrapport* när ett revisionsbolag utses att vara revisor och om underrättelseskyldighet finns i 17 § revisorslagen (2001:883). Bestämmelserna i 5 § om jäv, 19 § om rätt att närvara på stämma och 13 kap. 10 § lagen (2004:297) om

⁵ Senaste lydelse 2010:839.

⁶ Senaste lydelse 2016:434.

rapporteringskyldighet tillämpas på den *huvudansvarige*. bank- och finansieringsrörelse om rapporteringskyldighet tillämpas på den *huvudansvariga*.

5 §⁷

I en sparbank får den inte vara revisor som

1. är styrelseledamot i banken eller dess dotterföretag eller delegat i banken eller biträder vid bankens bokföring eller medelsförvaltning eller bankens kontroll däröver,

2. är anställd hos banken eller på något annat sätt intar en underordnad eller beroende ställning till banken eller till någon som avses under 1 eller är verksam i samma företag som den som yrkesmässigt biträder banken vid bokföringen eller medelsförvaltningen eller bankens kontroll däröver,

3. är gift eller sambo med eller är syskon eller släkting i rätt upp- eller nedstigande led till en person som avses under 1 eller är besvägrad med en sådan person i rätt upp- eller nedstigande led eller så att den ene är gift med den andres syskon, eller

4. står i låneskuld till banken eller annat företag i samma koncern eller har förpliktelser för vilka banken eller ett sådant företag har ställt säkerhet.

Den som är huvudman i en sparbank får inte vara sådan revisor som avses i 4 §.

Den som enligt denna paragraf inte är behörig att vara revisor får inte heller vara revisor i ett dotterföretag till banken.

En revisor får vid revisionen inte anlita någon som enligt denna paragraf inte är behörig att vara revisor. *Har* banken anställda eller delegater med uppgift att utslutande eller huvudsakligen sköta bankens interna revision, får revisorn dock anlita dessa i den utsträckning det är förenligt med god revisionsd.

En revisor får vid revisionen *eller vid granskningen av hållbarhetsrapporten* inte anlita någon som enligt denna paragraf inte är behörig att vara revisor. *Om* banken *har* anställda eller delegater med uppgift att utslutande eller huvudsakligen sköta bankens interna revision, får revisorn dock anlita dessa i den utsträckning det är förenligt med god revisionsd.

9 a §⁸

Granskningen av en hållbarhetsrapport och en hållbarhetsrapport för koncernen ska utföras i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och

⁷ Senaste lydelse 2006:404.

⁸ Tidigare 4 a kap. 9 a § upphävd genom 2016:434.

83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.

9 b §⁹

Sparbanken får utse en revisor att enbart granska hållbarhetsrapporten. Om sparbanken är ett moderföretag gäller detta även hållbarhetsrapporten för koncernen.

Om samma revisor utför revisionen av de finansiella rapporterna och granskningen av hållbarhetsrapporten får granskningsberättelsen tas in som ett eget avsnitt i revisionsberättelsen. Detsamma gäller om den revisor som utför revisionen av koncernens finansiella rapporter även utför granskningen av hållbarhetsrapporten för koncernen.

9 c §

I samband med granskning av en hållbarhetsrapport för en koncern ska revisorn bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer och andra oberoende granskare i de övriga koncernföretagen. Revisorn ska se till att han eller hon kan få tillgång till dokumentation av det granskningsarbete som är relevant för koncerngranskningen.

Om revisorn är förhindrad att göra den bedömning och utvärdering som avses i första stycket, ska han eller hon utföra kompletterande granskningsarbete avseende dotterföretagen eller vidta andra lämpliga åtgärder. Revisorn ska också underrätta Revisorsinspektionen om hindret.

⁹ Tidigare 4 a kap. 9 b § upphävd genom 2016:434.

12 §¹⁰

Revisorerna i en sparbank *skall* för varje räkenskapsår lämna en revisionsberättelse till stämman. *Berättelsen skall* överlämnas till bankens styrelse senast två veckor före den ordinarie stämman. Revisorerna *skall* inom samma tid till styrelsen återlämna de redovisningshandlingar som har överlämnats till dem.

Revisorerna i en sparbank *ska* för varje räkenskapsår lämna en revisionsberättelse *och en granskningsberättelse* till stämman. *Berättelserna ska* överlämnas till bankens styrelse senast två veckor före den ordinarie stämman. Revisorerna *ska* inom samma tid till styrelsen återlämna de redovisningshandlingar som har överlämnats till dem.

13 §¹¹

Revisionsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag. I uttalandet ska det särskilt anges

1. om årsredovisningen ger en rättvisande bild av bankens resultat och ställning, och
2. om förvaltningsberättelsen är förenlig med årsredovisningens övriga delar.

Om årsredovisningen inte innehåller sådana upplysningar som ska lämnas enligt lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, ska revisorerna ange detta och, om det är möjligt, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse.

Första och andra styckena gäller inte i fråga om en sådan hållbarhetsrapport som avses i 6 kap. 1 § lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och som ingår i förvaltningsberättelsen. I den delen ska revisionsberättelsen i stället innehålla ett uttalande om huruvida en rapport har upprättats eller inte.

Granskningsberättelsen

17 a §

I fråga om granskningsberättelsen gäller 11, 12 a och 12 b §§ och 12 c § första stycket. Det som sägs där om revisionsberättelsen, revision och årsredovisningen ska i stället avse granskningsberättelsen, granskning och hållbarhetsrapporten.

¹⁰ Senaste lydelse 2004:304.

¹¹ Senaste lydelse 2016:950. Ändringen innebär att tredje stycket tas bort.

En granskningsberättelse ska färdigställas i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.

Granskningsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida hållbarhetsrapporten har upprättats i överensstämmelse med lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, de standarder som avses i andra stycket samt kraven i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088.

Granskningsberättelsen för koncernen

17 b §

Det som sägs i 17 a § om granskningsberättelsen gäller även granskningsberättelsen för koncernen. Med revisionsberättelsen, granskning och årsredovisningen ska i stället avses granskningsberättelsen för koncernen, revision och hållbarhetsrapporten för koncernen.

18 §¹²

Erinringar som revisorerna i en sparbank framställer till styrelsen och som inte har tagits in i revisionsberättelsen *skall de anteckna* i ett protokoll eller någon annan handling. Handlingen *skall* överlämnas till styrelsen som *skall* bevara den på ett betryggande sätt.

Erinringar som revisorerna i en sparbank framställer till styrelsen och som inte har tagits in i revisionsberättelsen *eller granskningsberättelsen ska antecknas* i ett protokoll eller någon annan handling. Handlingen *ska* överlämnas till styrelsen som *ska* bevara den på ett betryggande sätt.

¹² Senaste lydelse 2004:304.

En sparbank ska för registrering anmäla vem som har utsetts till revisor och, om revisorn är ett registrerat revisionsbolag, vem som är huvudansvarig för revisionen.

En sparbank ska för registrering anmäla vem som har utsetts till revisor. Om revisorn är ett registrerat revisionsbolag, ska sparbanken även anmäla vem som är huvudansvarig för revisionen respektive granskningen av hållbarhetsrapporten.

Anmälan ska innehålla uppgift om revisorns postadress. Om postadressen avviker från revisorns hemvist, ska även hemvisten anges. Anmälan ska vidare innehålla uppgift om revisorns personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum. Om revisorn är ett registrerat revisionsbolag, ska bolagets organisationsnummer eller något annat identifieringsnummer anges.

Anmälan ska göras första gången när banken enligt 2 kap. 11 § anmäls för registrering och därefter genast efter det att någon ändring har inträffat i ett förhållande som har anmälts eller ska anmälas för registrering.

Rätt att göra anmälan har även den som anmälan gäller.

Särskild revisorsgranskning av en hållbarhetsrapport

24 §

Finansinspektionen ska, efter ansökan av minst fem procent av huvudmännen, utse en auktoriserad revisor eller ett registrerat revisionsbolag att lämna ett yttrande över vissa delar av hållbarhetsrapporten, om sparbanken är ett sådant företag som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) som inte har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad.

Revisorn får inte vara samma revisor som är utsedd att granska sparbankens hållbarhetsrapport och inte heller vara en del av den granskarens nätverk.

Finansinspektionen ska ge sparbankens styrelse tillfälle att yttra sig innan inspektionen utser en revisor. Beslutet ska avse tiden till och med den ordinarie sparbanksstämman under nästa räkenskapsår. Styrelsen ska göra yttrandet

tillgängligt vid nästa ordinarie sparbanksstämma.

6 kap.

8 §

När sparbanken har *trätt* i likvidation *skall* styrelsen genast *avge en redovisning* för sin förvaltning av sparbankens angelägenheter under den tid för vilken redovisningshandlingar inte förut har lagts fram på sparbanksstämma. Redovisningen *skall* läggas fram på stämman så snart det kan ske. Bestämmelserna om årsredovisning *och* revisionsberättelse *skall* tillämpas.

Om tiden även omfattar det föregående räkenskapsåret, *skall* en särskild redovisning avges för detta år. I en sparbank som är moderföretag *skall* denna särskilda redovisning även omfatta koncernredovisning.

När sparbanken har *gått* i likvidation *ska* styrelsen genast *redovisa* sin förvaltning av sparbankens angelägenheter under den tid för vilken redovisningshandlingar inte förut har lagts fram på sparbanksstämma. Redovisningen *ska* läggas fram på stämman så snart det kan ske. Bestämmelserna om årsredovisning, revisionsberättelse *och* *granskningsberättelse* *ska* tillämpas.

Om tiden även omfattar det föregående räkenskapsåret, *ska* en särskild redovisning avges för detta år. I en sparbank som är moderföretag *ska* denna särskilda redovisning även omfatta koncernredovisning.

9 kap.

6 §¹⁴

Talan för sparbankens räkning mot en styrelseledamot om skadestånd på grund av ett beslut eller en åtgärd under ett räkenskapsår *skall* väckas senast ett år från det att årsredovisningen *och* revisionsberättelsen för räkenskapsåret lades fram på sparbanksstämman.

Talan för sparbankens räkning mot en styrelseledamot om skadestånd på grund av ett beslut eller en åtgärd under ett räkenskapsår *ska* väckas senast ett år från det att årsredovisningen, revisionsberättelsen *och* *granskningsberättelsen* för räkenskapsåret lades fram på sparbanksstämman.

7 §¹⁵

Har sparbanksstämman beslutat att bevilja ansvarsfrihet eller att inte föra skadeståndstalan utan att minst det antal huvudmän som anges i 5 § röstat mot det eller har tiden för talan gått ut enligt 6 §, får talan enligt 5 § ändå väckas, om det i årsredovisningen *eller* i revisionsberättelsen eller på något annat sätt inte har lämnats i väsentliga

Om sparbanksstämman *har* beslutat att bevilja ansvarsfrihet eller att inte föra skadeståndstalan utan att minst det antal huvudmän som anges i 5 § röstat mot det eller har tiden för talan gått ut enligt 6 §, får talan enligt 5 § ändå väckas, om det i årsredovisningen, i revisionsberättelsen eller *i granskningsberättelsen* eller på något annat sätt inte har

¹⁴ Senaste lydelse 2004:304.

¹⁵ Senaste lydelse 2004:447.

hänseenden riktiga och fullständiga uppgifter till sparbanksstämman om det beslut eller den åtgärd som talan grundas på.

lämnats i väsentliga hänseenden riktiga och fullständiga uppgifter till sparbanksstämman om det beslut eller den åtgärd som talan grundas på.

9 §¹⁶

Talan för sparbankens räkning enligt 1 eller 2 § som inte grundas på brott, får inte väckas mot

1. en styrelseledamot sedan fem år förflutit från utgången av det räkenskapsår då beslut eller åtgärder, som talan grundas på, fattades eller vidtogs,

2. en delegat sedan tre år förflutit från utgången av det räkenskapsår då beslut eller åtgärder, som talan grundas på, fattades eller vidtogs,

3. en revisor sedan fem år förflutit från utgången av det räkenskapsår som revisionsberättelsen avser, 3. en revisor sedan fem år förflutit från utgången av det räkenskapsår som revisionsberättelsen eller granskningsberättelsen avser,

4. en lekmannarevisor sedan fem år förflutit från utgången av det räkenskapsår som granskningsrapporten avser,

5. en granskare sedan fem år förflutit från den dag när yttrandet över den särskilda granskningen lades fram på stämman,

6. en stiftare sedan fem år förflutit från det beslutet om bankens bildande fattades på konstituerande stämma, samt

7. en huvudman sedan två år förflutit från beslut eller åtgärder som talan grundas på.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

2. Den äldre lydelsen av 4 a kap. 13 § gäller till dess den granskade sparbanken är skyldig att upprätta en hållbarhetsrapport enligt lagen (2024:000) om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

Härigenom föreskrivs¹ att det i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. ska införas en ny paragraf, 14 c §, och närmast före 14 c § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Granskning av en hållbarhetsrapport

14 c §

Om filialen är skyldig att upprätta en hållbarhetsrapport enligt 6 kap. 17 § eller en hållbarhetsrapport för koncernen enligt 7 kap. 31 f § årsredovisningslagen (1995:1554) gäller 5–7 §§, 12 § fjärde stycket, 19, 33 a, 33 b, 37 och 40 §§ revisionslagen (1999:1079) för granskningen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering, i den ursprungliga lydelsen.

2.7 Förslag till lag om ändring i stiftelselagen (1994:1220)

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 11 § stiftelselagen (1994:1220) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

11 §¹

Revisorerna ska lämna en revisionsberättelse för varje räkenskapsår.

I fråga om stiftelser som enligt bokföringslagen (1999:1078) är skyldiga att upprätta årsredovisning ska revisionsberättelsen innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med årsredovisningslagen (1995:1554). I uttalandet ska det särskilt anges om årsredovisningen ger en rättvisande bild av stiftelsens resultat och ställning och om förvaltningsberättelsen är förenlig med årsredovisningens övriga delar. Om årsredovisningen inte innehåller sådana upplysningar som ska lämnas enligt årsredovisningslagen, ska revisorerna ange detta och, om det kan ske, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse. *I fråga om en sådan hållbarhetsrapport som avses i 6 kap. 10 § årsredovisningslagen ska revisionsberättelsen i stället innehålla ett uttalande om huruvida en rapport har upprättats eller inte.*

I fråga om stiftelser som enligt bokföringslagen (1999:1078) är skyldiga att upprätta årsredovisning ska revisionsberättelsen innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med årsredovisningslagen (1995:1554). I uttalandet ska det särskilt anges om årsredovisningen ger en rättvisande bild av stiftelsens resultat och ställning och om förvaltningsberättelsen är förenlig med årsredovisningens övriga delar. Om årsredovisningen inte innehåller sådana upplysningar som ska lämnas enligt årsredovisningslagen, ska revisorerna ange detta och, om det kan ske, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse.

I revisionsberättelsen ska det också anmärkas om revisorerna vid sin granskning har funnit att

1. stiftelsens tillgångar har använts i strid med stiftelsens ändamål eller att dess förmögenhet är placerad i strid med stiftelseförordnandet eller med 2 kap. 4 eller 6 §,

2. någon annan åtgärd eller försummelse innebär att föreskrifterna i stiftelseförordnandet eller bestämmelserna i denna lag eller årsredovisningslagen inte har följts, eller

3. vad som enligt 1 eller 2 ligger en styrelseledamot eller förvaltaren till last eller annan åtgärd eller försummelse kan föranleda ersättnings-

skyldighet enligt 5 kap. 1 § första meningen eller entledigande enligt 9 kap. 6 §.

Om stiftelsen har utövat näringsverksamhet under räkenskapsåret, ska även 30 § första stycket revisionslagen (1999:1079) beaktas när revisionsberättelsen upprättas.

I en moderstiftelse ska revisorerna lämna en särskild revisionsberättelse för koncernen. Då ska andra stycket och tredje stycket 2 och 3 tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

2.8 Förslag till lag om ändring i revisionslagen (1999:1079)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om revisionslagen (1999:1079) dels att 5–7, 12, 19, 28, 37 och 40 §§ ska ha följande lydelse, dels att det ska införas två nya paragrafer, 33 a och 33 b §§, och närmast före 33 a och 33 b §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §²

Revisorn ska granska företagets årsredovisning och bokföring samt företagsledningens förvaltning. Granskningen ska vara så ingående och omfattande som god revisionssed kräver. Om revisorn är en auktoriserad eller godkänd revisor eller ett registrerat revisionsbolag, ska granskningen utföras med professionell skepticism.

Om företaget är moderföretag, ska revisorn även granska koncernredovisningen och koncernföretagens inbördes förhållanden.

Företaget får utse en revisor att enbart granska hållbarhetsrapporten. Om företaget är ett moderföretag gäller detta även hållbarhetsrapporten för koncernen.

Granskningen av en hållbarhetsrapport och en hållbarhetsrapport för koncernen ska utföras i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.

6 §³

Revisorn ska efter varje räkenskapsår lämna en revisionsberättelse till företaget. Bestämmelser

Revisorn ska efter varje räkenskapsår lämna en revisionsberättelse *och en granskningsbe-*

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2016:433.

³ Senaste lydelse 2015:822.

om berättelsens innehåll och den tidpunkt då den ska lämnas till företagsledningen finns i 27–32 §§.

Om företaget är ett moderföretag, ska revisorn även lämna en koncernrevisionsberättelse enligt bestämmelserna i 33 §. *Detta gäller inte om moderföretaget enligt 7 kap. 2, 3 eller 3 a § årsredovisningslagen (1995:1554) inte behöver upprätta koncernredovisning.*

rättelse till företaget. Bestämmelser om revisionsberättelsens innehåll och den tidpunkt då den ska lämnas till företagsledningen finns i 27–32 §§. I 33 a § första stycket anges vilka av dessa bestämmelser som gäller granskningsberättelsen.

Om företaget är ett moderföretag, ska revisorn även lämna en koncernrevisionsberättelse enligt bestämmelserna i 33 § *och en granskningsberättelse för koncernen enligt bestämmelserna i 33 b §. Det som sägs om koncernrevisionsberättelse gäller inte om moderföretaget enligt 7 kap. 2, 3 eller 3 a § årsredovisningslagen (1995:1554) inte behöver upprätta koncernredovisning. Det som sägs om granskningsberättelse för koncernen gäller inte om moderföretaget enligt 7 kap. 31 a och 31 b §§ den lagen inte behöver upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen.*

Om samma revisor utför revisionen av årsredovisningen och granskningen av hållbarhetsrapporten får granskningsberättelsen tas in som ett eget avsnitt i revisionsberättelsen. Detsamma gäller om den revisor som avses i andra stycket även utför granskningen av hållbarhetsrapporten för koncernen.

7 §

I samband med revisionen *skall* revisorn *till företagsledningen* framföra de erinringar och göra de påpekanden som följer av god revisionssed. Bestämmelser om erinringar finns i 34 §.

I samband med revisionen *och granskningen av hållbarhetsrapporten ska* revisorn framföra de erinringar och göra de påpekanden *till företagsledningen* som följer av god revisionssed. Bestämmelser om erinringar finns i 34 §.

12 §⁴

En revisor ska ha den insikt i och erfarenhet av redovisning och ekonomiska förhållanden som med hänsyn till arten och omfattningen av företagets verksamhet fordras för att fullgöra uppdraget.

⁴ Senaste lydelse 2016:1059.

- Endast den som är auktoriserad eller godkänd revisor kan vara revisor i
1. ett handelsbolag som en eller flera juridiska personer är delägare i,
 2. ett hypoteksinstitut som är skyldigt att upprätta årsredovisning enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,
 3. en gruppering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS),
 4. ett konsortium enligt rådets förordning (EG) nr 723/2009 av den 25 juni 2009 om gemenskapens rättsliga ram för ett konsortium för europeisk forskningsinfrastruktur (Eric-konsortium), och
 5. ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 av den 22 oktober 2014 om stadgar för och finansiering av europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser.
- I företag som avses i 6 kap. 1 § första stycket 6 eller 7 bokföringslagen (1999:1078) ska minst en revisor vara auktoriserad revisor.

En hållbarhetsrapport får granskas endast av en auktoriserad revisor med särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport.

19 §⁵

Till revisor får även ett registrerat revisionsbolag utses.

Bestämmelser om vem som får vara huvudansvarig för revisionen när ett revisionsbolag utses att vara revisor och om underrättelseskyldighet finns i 17 § revisorslagen (2001:883). Följande bestämmelser i denna lag tillämpas på den *huvudansvarige*:

- 17 § om jäv, och
- 18 § om anlitande av biträde.

Bestämmelser om vem som får vara huvudansvarig för revisionen *eller granskningen av en hållbarhetsrapport* när ett revisionsbolag utses att vara revisor och om underrättelseskyldighet finns i 17 § revisorslagen (2001:883). Följande bestämmelser i denna lag tillämpas på den *huvudansvariga*:

- 17 § om jäv, och
- 18 § om anlitande av biträde.

28 §⁶

Revisionsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning. I uttalandet ska det särskilt anges

1. om årsredovisningen ger en rättvisande bild av företagets resultat och ställning, och
2. om förvaltningsberättelsen är förenlig med årsredovisningens övriga delar.

Om det i årsredovisningen inte har lämnats sådana upplysningar som ska lämnas enligt tillämplig lag om årsredovisning, ska revisorn ange detta och, om det kan ske, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse.

⁵ Senaste lydelse 2001:888.

⁶ Senaste lydelse 2016:954. Ändringen innebär att tredje stycket tas bort.

Första och andra styckena gäller inte i fråga om en sådan hållbarhetsrapport som avses i 6 kap. 10 § årsredovisningslagen (1995:1554). I den delen ska revisionsberättelsen i stället innehålla ett uttalande om huruvida en rapport har upprättats eller inte.

Granskningsberättelsen

33 a §

I fråga om granskningsberättelsen gäller 27–27 b §§ och 27 c § första stycket. Det som sägs där om revisionsberättelsen, revisionen och årsredovisningen ska i stället avse granskningsberättelsen, granskningen och hållbarhetsrapporten.

En granskningsberättelse ska färdigställas i enlighet de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.

Granskningsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida hållbarhetsrapporten har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning, de standarder som avses i andra stycket samt kraven i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088.

Granskning av en hållbarhetsrapport för koncernen

33 b §

I samband med en granskning av en hållbarhetsrapport för en koncern ska revisorn bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer och andra oberoende granskare i de övriga koncernföretagen. Revisorn ska se till

att han eller hon kan få tillgång till dokumentation av det granskningsarbete som är relevant för koncerngranskningen.

Om revisorn är förhindrad att göra den bedömning och utvärdering som avses i första stycket, ska han eller hon utföra kompletterande granskningsarbete avseende dotterföretagen eller vidta andra lämpliga åtgärder. Revisorn ska också underrätta Revisorsinspektionen om hindret.

Det som sägs i 33 a § gäller även granskningsberättelsen för koncernen. Revisionsberättelsen, revision och årsredovisningen ska i stället avse granskningsberättelsen för koncernen, granskning och hållbarhetsrapporten för koncernen.

37 §⁷

En revisor som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar företaget ska ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas någon annan genom överträdelse av denna lag eller tillämplig lag om årsredovisning. En revisor ska även ersätta skada som uppsåtligen eller av oaktsamhet vållas av revisorns medhjälpare. I fall som avses i 36 § andra stycket denna lag och 4 kap. 3 och 6 §§ lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism svarar dock revisorn endast för skada på grund av oriktiga uppgifter som revisorn eller revisorns medhjälpare har haft skälig anledning att anta var oriktiga.

Om ett registrerat revisionsbolag är revisor, är det detta bolag och den för revisionen huvudansvarige som är ersättningsskyldiga.

Om ett registrerat revisionsbolag är revisor, är det detta bolag och den som är huvudansvarig för revisionen eller granskningen av hållbarhetsrapport som är ersättningsskyldiga.

40 §

Talan för företagets räkning enligt 37 § som inte grundas på brott får inte väckas mot en revisor sedan tre år har förflutit från det att revisionsberättelsen överlämnades till företagsledningen.

Talan för företagets räkning enligt 37 § som inte grundas på brott får inte väckas mot en revisor sedan tre år har förflutit från det att revisionsberättelsen *respektive granskningsberättelsen* överlämnades till företagsledningen.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.
 2. För ett företag som är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport enligt tillämplig lag om årsredovisning i dess lydelse efter den 30 juni 2024 gäller den äldre lydelsen av 28 §, dock längst till dess att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport ska börja tillämpas av företaget.

2.9 Förslag till lag om ändring i revisorslagen (2001:883)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om revisorslagen (2001:883) dels att 2, 3, 16 b–18, 22, 32 a och 41 §§ ska ha följande lydelse, dels att det ska införas tre nya paragrafer, 21 c, 21 d och 31 b §§, och närmast före 31 b § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

I denna lag avses med

1. *revisor*: en auktoriserad eller godkänd revisor,
2. *auktoriserad revisor*: en revisor som har auktoriserats enligt 4 §,
3. *godkänd revisor*: en revisor som ursprungligen har godkänts enligt äldre bestämmelser utan att ha avlagt revisorsexamen,
4. *revisionsföretag*:
 - a) en revisor som utövar revisionsverksamhet som enskild näringsidkare,
 - b) ett enkelt bolag med annan revisor, ett handelsbolag eller ett aktiebolag som en revisor utövar revisionsverksamhet i, eller
 - c) ett företag som av en behörig myndighet i en annan stat inom EES än Sverige har godkänts att utföra lagstadgad revision,
5. *registrerat revisionsbolag*: ett revisionsföretag som har registrerats enligt 13, 14 eller 16 a §,
6. *revisor från ett tredjeland*: någon som har registrerats enligt 16 b §,
7. *nätverk*: en struktur för samarbete i vilken minst ett revisionsföretag ingår och som
 - a) tydligt syftar till vinstdelning eller kostnadsdelning,
 - b) har ett gemensamt ägande eller en gemensam kontroll eller ledning,
 - c) har gemensamma system för kvalitetssäkring,
 - d) har en gemensam affärsstrategi,
 - e) använder ett gemensamt namn, eller
 - f) i betydande omfattning har gemensam personal,
8. *revisionsverksamhet*:
 - a) verksamhet som består i sådan granskning av förvaltning eller ekonomisk information som utmynnar i en rapport eller någon annan handling som är avsedd att utgöra bedömningsunderlag även för någon annan än uppdragsgivaren, samt
 - a) verksamhet som består i sådan granskning av förvaltning eller ekonomisk information *eller hållbarhetsinformation* som utmynnar i en rapport eller någon annan handling som är avsedd att utgöra bedömningsunderlag även för någon annan än uppdragsgivaren, samt

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2020:658.

b) rådgivning eller annat biträde som *föranleds* av iakttagelser vid granskning enligt a, b) rådgivning eller annat biträde som *motiveras* av iakttagelser vid granskning enligt a,

9. *företag av allmänt intresse*:

a) företag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad,

b) företag som har tillstånd att driva rörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

c) värdepappersbolag som har tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

d) företag som har tillstånd att driva rörelse enligt försäkringsrörelselagen (2010:2043), utom sådana företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19, 19 d eller 20 § i den lagen, eller

e) företag som har tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet enligt lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag,

10. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

11. *tredjeland*: en stat utanför EES.

3 §³

Revisorsinspektionen ska

1. pröva frågor om auktorisation, godkännande och registrering enligt denna lag, 1. pröva frågor om auktorisation, godkännande, *behörighet att granska hållbarhetsrapporter* och registrering enligt denna lag,

2. utöva tillsyn över revisionsverksamhet samt över revisorer, registrerade revisionsbolag och revisorer från ett tredjeland,

3. pröva frågor om disciplinära och andra åtgärder mot revisorer, registrerade revisionsbolag, revisorer från ett tredjeland och, i den omfattning som framgår av 32 g §, före detta revisorer, och

4. ansvara för att god revisorssed och god revisionssed utvecklas på ett ändamålsenligt sätt.

Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om Revisorsinspektionen.

16 b §⁴

En fysisk person eller ett företag från *ett* tredjeland får registreras som revisor från tredjeland, om kraven på lagstadgad revision och på dem som utför revisionen i den staten är likvärdiga med dem som följer av svensk rätt.

En fysisk person eller ett företag från tredjeland får registreras som revisor från *ett* tredjeland *för utförande av revision av finansiella rapporter*, om kraven på lagstadgad revision och på dem som utför revisionen i den staten är likvärdiga med dem som följer av svensk rätt. *Detsamma gäller utförande av granskning av hållbarhetsrapporter om kraven på sådan granskning och på dem som utför granskningen*

³ Senaste lydelse 2016:1339.

⁴ Senaste lydelse 2009:564.

är likvärdiga med dem som följer av svensk rätt.

17 §⁵

Ett handelsbolag eller aktiebolag som utövar revisionsverksamhet ska för varje uppdrag som det åtar sig och som utgör revisionsverksamhet utse en av de yrkesverksamma revisorerna i bolaget att vara huvudansvarig. Den *huvudansvarige* ska vara auktoriserad revisor, om det behövs för att uppfylla föreskrifter i lag eller annan författning. Bolaget ska utan dröjsmål underrätta uppdragsgivaren om vem som är *huvudansvarig*.

Den *huvudansvarige* ska underteckna revisionsberättelser och andra utlåtanden. Om en berättelse eller ett utlåtande undertecknas av flera revisorer, ska det anges vem som är huvudansvarig.

Första och andra styckena gäller även ett registrerat revisionsbolag från en annan stat inom EES än Sverige.

Ett handelsbolag eller aktiebolag som utövar revisionsverksamhet ska för varje uppdrag som det åtar sig och som utgör revisionsverksamhet utse en av de yrkesverksamma revisorerna i bolaget att vara huvudansvarig. Den *huvudansvariga* ska vara auktoriserad revisor, om det behövs för att uppfylla föreskrifter i lag eller annan författning. *Om uppdraget avser granskning av en hållbarhetsrapport, ska en huvudansvarig utses för den delen.* Bolaget ska utan dröjsmål underrätta uppdragsgivaren om vem *eller vilka* som är *huvudansvariga*.

Om uppdraget avser både revision av finansiella rapporter och granskning av hållbarhetsrapporter, får samma person vara huvudansvarig för hela uppdraget.

Den *huvudansvariga* ska underteckna revisionsberättelser, *granskningsberättelser* och andra utlåtanden. Om en berättelse eller ett utlåtande undertecknas av flera revisorer, ska det anges vem som är huvudansvarig.

Första–tredje styckena gäller även ett registrerat revisionsbolag från en annan stat inom EES än Sverige.

18 §⁶

Auktorisation, godkännande och registrering gäller i fem år. Har en ansökan om fortsatt auktorisation, godkännande eller registrering gjorts före giltighetstidens utgång fortsätter auktorisationen, godkännandet eller registreringen att gälla till dess att beslut i saken har fått laga kraft.

Revisorsinspektionen får i ett enskilt fall besluta att en auktorisation ska gälla i längre tid än fem år, dock längst sex år.

Revisorsinspektionen eller, efter överklagande, en domstol får bestämma att ett beslut om avslag på en ansökan som avses i första stycket ska gälla omedelbart.

⁵ Senaste lydelse 2016:430.

⁶ Senaste lydelse 2016:1339.

Behörighet att granska hållbarhetsrapporter gäller så länge auktorisationen gäller.

21 c §

En revisor som granskar en hållbarhetsrapport för ett företag av allmänt intresse, eller någon i revisorns nätverk, får inte tillhandahålla det granskade företaget, dess moderföretag eller dess kontrollerade företag inom EES de icke-revisionstjänster som anges i artikel 5.1 andra stycket b, c och e–k i EU:s revisorsförordning. Detta gäller

a) från början av den period som är föremål för granskning till dess att granskningsberättelsen lämnas, och

b) under räkenskapsåret närmast före den period som avses i a, för de tjänster som avses i artikel 5.1 andra stycket e i EU:s revisorsförordning.

Andra icke-revisionstjänster än de som anges i första stycket får tillhandahållas om företagets revisionsutskott godkänt det, efter en prövning i enlighet med 20–21 a §§.

21 d §

En revisor som avses i 21 c § ska pröva om ett tillhandahållande av sådana icke-revisionstjänster som avses i artikel 5.1 andra stycket b, c och e–k i EU:s revisorsförordning kan rubba förtroendet för hans eller hennes opartiskhet eller självständighet, om icke-revisionstjänsterna tillhandahålls av någon i revisorns nätverk och riktar sig till ett företag som har sitt säte i tredje land och som kontrolleras av det granskade företaget.

Om förtroendet kan rubbas behöver dock revisorn inte avböja eller avsäga sig uppdraget om han eller hon vidtar åtgärder som medför att det inte finns anledning

att ifrågasätta hans eller hennes opartiskhet eller självständighet eller om revisorn kan motivera varför tillhandahållandet av tjänsten påverkar varken det professionella omdömet eller granskningsberättelsen.

22 §⁷

Revisorsinspektionen ska på ansökan av en revisor meddela förhandsbesked om huruvida

1. förhållandena är sådana att revisorn enligt 21 § första stycket är skyldig att avböja eller avsäga sig uppdraget,

2. en viss omständighet är en sådan som avses i 21 a § första stycket och, om så är fallet, huruvida omständigheter i det enskilda fallet eller vidtagna åtgärder medför att revisorn ändå inte behöver avböja eller avsäga sig uppdraget, eller

3. en viss tjänst omfattas av förbudet mot tillhandahållande av andra tjänster än revision i artikel 5 i EU:s revisorsförordning och, om så är fallet, huruvida tjänsten ändå får tillhandahållas enligt 21 b §.

3. en viss tjänst omfattas av förbudet mot tillhandahållande av andra tjänster än revision i artikel 5 i EU:s revisorsförordning och, om så är fallet, huruvida tjänsten ändå får tillhandahållas enligt 21 b, 21 c eller 21 d §.

När ett förhandsbesked har fått laga kraft, är det bindande för inspektionen i förhållande till revisorn. Förhandsbeskedet upphör att gälla vid förändrade förutsättningar eller vid författningsändringar som påverkar den fråga som beskedet avser.

Revisor som granskar en hållbarhetsrapport

31 b §

I fråga om en revisor som granskar en hållbarhetsrapport ska, vid tillämpningen av 21, 21 a, 25 a och 28 a–28 c §§, det som sägs om revisionsuppdrag i stället avse uppdrag att granska en hållbarhetsrapport, det som sägs om revision i stället avse granskning av en hållbarhetsrapport och det som sägs om revisionsklient i stället avse det företag som granskningen avser.

32 a §⁸

Om Revisorsinspektionen ger en revisor en varning och det finns särskilda skäl för det, får inspektionen även besluta om en sanktionsavgift eller om ett tidsbegränsat förbud att

1. utöva revisionsverksamhet,
2. underteckna revisionsberättelser, eller
2. underteckna revisionsberättelser eller granskningsberättelser, eller
3. ha ett sådant uppdrag i ett revisionsföretag som avses i 11 § första stycket 3.

I fråga om valet av disciplinär åtgärd finns det ytterligare bestämmelser i 32 d och 32 e §§.

41 §⁹

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om auktorisation, godkännande och registrering samt om villkor för verksamheten. Föreskrifterna får innehålla undantag från bestämmelserna i 24 §.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om auktorisation, godkännande, *behörighet att granska hållbarhetsrapporter* och registrering samt om villkor för verksamheten. Föreskrifterna får innehålla undantag från bestämmelserna i 24 §.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

⁸ Senaste lydelse 2016:1339.

⁹ Senaste lydelse 2013:217.

2.10 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

dels att 10 kap. 9 §, 10 a kap. 1 § och 12 kap. 6 d, 8, 9 och 12 a §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tolv nya paragrafer, 12 kap. 7 b, 8 a–8 i, 12 c och 20 a §§, och närmast före 12 kap. 12 c § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 kap.

9 §²

Ett bankaktiebolag ska ha minst en revisor. Minst en revisor som bolagsstämman utsett ska vara auktoriserad revisor.

Minst en revisor som ska granska enbart hållbarhetsrapporten ska vara auktoriserad revisor. En sådan revisor ska väljas av bolagsstämman och ha särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport.

Om bolagsstämman inte har utsett en auktoriserad revisor, är bestämmelserna om Bolagsverkets förordnande av revisor i 9 kap. 25 och 27 §§ aktiebolagslagen (2005:551) tillämpliga.

10 a kap.

1 §³

Det som enligt 12 kap. 1–4 och 6–20 §§ gäller för kreditmarknadsföreningar ska även gälla för medlemsbanker.

Det som föreskrivs om Bolagsverket i 7 kap. 8, 30 och 38 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska, i fråga om medlemsbanker, i stället gälla Finansinspektionen.

När den lagen tillämpas på medlemsbanker ska hänvisningar till föreningsregistret i stället avse bankregistret.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2013:743.

³ Senaste lydelse 2020:671.

12 kap.

6 d §⁴

I fråga om revisionsutskott ska en kreditmarknadsförening anses som en sådan ekonomisk förening som avses i 7 kap. 47 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

Vid tillämpningen av bestämmelsen om revisionsutskottets uppgifter i 7 kap. 48 § lagen om ekonomiska föreningar ska det som sägs om finansiell rapportering och revision även omfatta hållbarhetsrapportering och granskning av en hållbarhetsrapport.

7 b §

Vid tillämpningen av bestämmelserna om årsstämman och tillhandahållandet av handlingar inför årsstämman i 6 kap. 9 och 23 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som sägs om revisionsberättelsen och koncernrevisionsberättelsen även gälla granskningsberättelsen och granskningsberättelsen för koncernen.

8 §

I en kreditmarknadsförening skall minst en revisor väljas av föreningsstämman.

I en kreditmarknadsförening ska minst en revisor väljas av föreningsstämman. Detsamma gäller en revisor som ska granska enbart hållbarhetsrapporten.

8 a §

Granskningen av en hållbarhetsrapport och en hållbarhetsrapport för koncernen ska utföras i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG, i lydelse

⁴ Senaste lydelse 2018:725.

sen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.

8 b §

Revisorn ska efter varje räkenskapsår lämna en granskningsberättelse till föreningsstämman. Om föreningen är en moderförening ska revisorn även lämna en granskningsberättelse för koncernen.

Kreditmarknadsföreningen får utse en revisor att enbart granska hållbarhetsrapporten. Om föreningen är en moderförening gäller detta även hållbarhetsrapporten för koncernen. Om samma revisor utför revisionen av de finansiella rapporterna och granskningen av hållbarhetsrapporten får granskningsberättelsen tas in som ett eget avsnitt i revisionsberättelsen. Detsamma gäller om den revisor som utför revisionen av koncernens finansiella rapporter även utför granskningen av hållbarhetsrapporten för koncernen.

8 c §

Det som föreskrivs om erinringar och påpekanden i 8 kap. 6 och 42 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska även gälla vid granskningen av hållbarhetsrapporten.

8 d §

I samband med granskning av en hållbarhetsrapport för en koncern ska revisorn bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer och andra oberoende granskare i de övriga koncernföretagen. Revisorn ska se till att han eller hon kan få tillgång till dokumentation av det granskningsarbete som är relevant för koncerngranskningen.

Om revisorn är förhindrad att göra den bedömning och utvärdering som avses i första stycket, ska

han eller hon utföra kompletterande granskningsarbete avseende dotterföretagen eller vidta andra lämpliga åtgärder. Revisorn ska också underrätta Revisorsinspektionen om hindret.

8 e §

Bolagsverket ska, efter ansökan av en eller flera röstberättigade, utse en auktoriserad revisor eller ett registrerat revisionsbolag att lämna ett yttrande över vissa delar av hållbarhetsrapporten, om kreditmarknadsföreningen är ett sådant företag som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) som inte har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad.

Revisorn får inte vara samma revisor som är utsedd att granska föreningens hållbarhetsrapport och inte heller vara en del av den granskarens nätverk.

Bolagsverket ska ge styrelsen tillfälle att yttra sig innan verket utser en revisor. Beslutet ska avse tiden till och med årsstämman under nästa räkenskapsår.

Styrelsen ska göra yttrandet tillgängligt för nästa årsstämma.

En ansökan får göras endast av röstberättigade som tillsammans utgör minst fem procent av samtliga röstberättigade i föreningen eller av innehavare av förlagsandelar som företräder förlagsinsatser till ett sammanlagt belopp motsvarande minst fem procent av det totalt inbetalda insatskapitalet.

8 f §

Det som föreskrivs om vem revisorn får anlita vid revisionen i 8 kap. 20 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller även vid granskningen av hållbarhetsrapporten.

8 g §

Det som gäller för den huvudansvariga för revisionen enligt 8 kap. 21 § andra stycket lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska även gälla den huvudansvariga för granskningen av en hållbarhetsrapport.

8 h §

I fråga om granskningsberättelsen gäller 8 kap. 32, 33, 56 och 58 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. Det som sägs där om revisionsberättelsen, revision och årsredovisningen ska avse granskningsberättelsen, granskning och hållbarhetsrapporten.

En granskningsberättelse ska färdigställas i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.

Granskningsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida hållbarhetsrapporten har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning och de standarder som avses i andra stycket samt kraven i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088.

8 i §

Det som sägs i 8 h § gäller även granskningsberättelsen för koncernen. Med revisionsberättelsen, revision och årsredovisningen ska i stället avses granskningsberättelsen för koncernen, granskning och hållbarhetsrapporten för koncernen.

9 §⁵

Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i en kreditmarknadsförening.

Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i en kreditmarknadsförening. *En hållbarhetsrapport får granskas endast av en auktoriserad revisor med särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport.*

Minst en revisor som stämman utsett ska vara auktoriserad revisor.

12 a §⁶

Vid tillämpningen av 17 kap. 11 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som där sägs i första stycket 2 och 3 om 8 kap. 3 och 16 §§ årsredovisningslagen (1995:1554) i stället avse 8 kap. 5 och 8 §§ lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

Det som föreskrivs om likvidation i 17 kap. 11 § lagen om ekonomiska föreningar ska även gälla om kreditmarknadsföreningen inte har kommit in med en granskningsberättelse eller granskningsberättelse för koncernen. Vad som sägs i 17 kap. 29 § samma lag om att redovisningen och revisionsberättelsen ska läggas fram på en föreningsstämma så snart som möjligt ska även gälla granskningsberättelsen.

Avregistrering av en obehörig ställföreträdare eller revisor

12 c §

Vid tillämpningen av 19 kap. 9 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som där sägs om revisionsberättelser även gälla granskningsberättelser.

20 a §

Vid tillämpningen av 21 kap. 9 och 12 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om tid för att väcka talan och hinder mot att väcka talan ska det som föreskrivs om revisionsberättelsen även

⁵ Senaste lydelse 2013:231.

⁶ Senaste lydelse 2018:725.

*tillämpas i fråga om gransknings-
berättelsen.*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

2.11 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs¹ att 16 kap. 4, 9 och 11 a §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

16 kap.

4 §²

Emittenten ska så snart som möjligt och senast fyra månader efter utgången av varje räkenskapsår offentliggöra sin årsredovisning och i förekommande fall en koncernredovisning.

Års- och koncernredovisningarna ska vara granskade av emittentens revisor. Revisionsberättelsen ska offentliggöras tillsammans med års- och koncernredovisningen. Bestämmelser om revision finns i 4 a kap. sparbankslagen (1987:619), revisionslagen (1999:1079), 9 kap. aktiebolagslagen (2005:551), 17 kap. 11 och 12 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043), 8 kap. lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar och 14 kap. 9 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag.

Års- och koncernredovisningarna ska vara granskade av emittentens revisor. Revisionsberättelsen *och granskningsberättelsen* ska offentliggöras tillsammans med års- och koncernredovisningen. Bestämmelser om revision finns i 4 a kap. sparbankslagen (1987:619), revisionslagen (1999:1079), 9 kap. aktiebolagslagen (2005:551), 17 kap. 11 och 12 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043), 8 kap. lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar och 14 kap. 9 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag.

9 §

De som *skall* underteckna en årsredovisning respektive en koncernredovisning *skall* i anslutning till underskrifterna ange sin befattning hos emittenten.

Om det är fråga om en årsredovisning, *skall* undertecknarna omedelbart före underskrifterna lämna en försäkran att årsredovisningen har upprättats i enlighet med god redovisningssed och ger en rättvisande bild av företagets ställning och resultat samt att för-

De som *ska* underteckna en årsredovisning respektive en koncernredovisning *ska* i anslutning till underskrifterna ange sin befattning hos emittenten.

Om det är fråga om en årsredovisning, *ska* undertecknarna omedelbart före underskrifterna lämna en försäkran att årsredovisningen har upprättats i enlighet med god redovisningssed och ger en rättvisande bild av företagets ställning och resultat samt att för-

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2020:673.

valtningsberättelsen ger en rättvisande översikt över utvecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat samt beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför.

Om det är fråga om en koncernredovisning, *skall* undertecknarna omedelbart före underskrifterna lämna en försäkran att koncernredovisningen har upprättats i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder och ger en rättvisande bild av koncernens ställning och resultat samt att koncernförvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över utvecklingen av koncernens verksamhet, ställning och resultat samt beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som de företag som ingår i koncernen står inför.

valtningsberättelsen ger en rättvisande översikt över utvecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat samt beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför. *Undertecknarna ska lämna en motsvarande försäkran om att årsredovisningen har upprättats i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG och de specifikationer som har antagits med stöd av artikel 8.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852.*

Om det är fråga om en koncernredovisning, *ska* undertecknarna omedelbart före underskrifterna lämna en försäkran att koncernredovisningen har upprättats i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder och ger en rättvisande bild av koncernens ställning och resultat samt att koncernförvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över utvecklingen av koncernens verksamhet, ställning och resultat samt beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som de företag som ingår i koncernen står inför. *Undertecknarna ska lämna en motsvarande försäkran om att koncernredovisningen har upprättats i enlighet med de standarder och specifikationer som avses i andra stycket.*

11 a §³

Om en emittent som inte har säte i en stat inom EES anlitar en fysisk person eller ett företag från ett tredjeland för granskning av års- eller koncernredovisning, ska den som anlitas vara registrerad enligt 16 b § revisorslagen (2001:883).

Om en emittent som inte har säte i en stat inom EES anlitar en fysisk person eller ett företag från ett tredjeland för granskning av års- eller koncernredovisning *eller en hållbarhetsrapport eller en hållbarhetsrapport för koncernen*, ska den som anlitas vara registrerad enligt 16 b § revisorslagen (2001:883).

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

2. De äldre lydelseerna av 16 kap. 4 och 9 §§ gäller till dess emittenten är skyldig att upprätta en hållbarhetsrapport enligt tillämplig lag om årsredovisning i dess lydelse efter den 30 juni 2024.

³ Senaste lydelse 2009:572.

2.12 Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om försäkringsrörelselagen (2010:2043) dels att 12 kap. 25 a, 43 och 87 §§, 13 kap. 9 a, 18, 18 b, 18 c och 38 §§ och rubriken närmast före 13 kap. 18 b § ska ha följande lydelse, dels att det ska införas sexton nya paragrafer, 12 kap. 32 a, 42 a–42 f, 43 f–43 h, 74 a, 75 a och 90 a §§, 13 kap. 14 b, 27 a och 41 §§, och närmast före 12 kap. 32 a, 42 a, 42 d–42 f, 43 f, 43 g och 75 a §§ och 13 kap. 14 b, 27 a och 41 §§ nya rubriker av följande lydelse, dels att det närmast efter rubriken ”Revision och särskild granskning” ska införas sex nya paragrafer, 13 kap. 17 a–17 f §§, och närmast före 13 kap. 17 a och 17 d–17 f §§ nya rubriker av följande lydelse, dels att det närmast efter rubriken ”Tvångslikvidation” ska införas en ny paragraf, 13 kap. 26 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 kap.

25 a §²

I fråga om revisionsutskott ska ett ömsesidigt försäkringsbolag som inte har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 20 § anses som en sådan ekonomisk förening som avses i 7 kap. 47 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

Vid tillämpningen av bestämmelsen om revisionsutskottets uppgifter i 7 kap. 48 § lagen om ekonomiska föreningar ska det som sägs om finansiell rapportering och revision även omfatta hållbarhetsrapportering och granskning av en hållbarhetsrapport.

Tillhandahållande av handlingar vid och inför årsstämman

32 a §

Vid tillämpningen av bestämmelserna om årsstämman och tillhandahållandet av handlingar inför årsstämman i 6 kap. 9 och 23 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som sägs om revisionsberättelsen och koncern-

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2018:731.

revisionsberättelsen även gälla granskningsberättelsen och granskningsberättelsen för koncernen.

Granskning av en hållbarhetsrapport

42 a §

Granskningen av en hållbarhetsrapport och en hållbarhetsrapport för koncernen ska utföras i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.

42 b §

Revisorn ska efter varje räkenskapsår lämna en granskningsberättelse till föreningsstämman. Om det ömsesidiga försäkringsbolaget är en moderförening ska revisorn även lämna en granskningsberättelse för koncernen.

Det ömsesidiga försäkringsbolaget får utse en revisor att enbart granska hållbarhetsrapporten. Det samma gäller för granskningen av hållbarhetsrapporten för koncernen, om bolaget är en moderförening. Om samma revisor utför revisionen av de finansiella rapporterna och granskningen av hållbarhetsrapporten får granskningsberättelsen tas in som ett eget avsnitt i revisionsberättelsen. Det samma gäller om den revisor som utför revisionen av koncernens finansiella rapporter även utför granskningen av hållbarhetsrapporten för koncernen.

42 c §

Det som föreskrivs om erinringar och påpekanden i 8 kap. 6 och 42 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller även vid granskningen av hållbarhetsrapporten.

Särskild revisorsgranskning av en hållbarhetsrapport

42 d §

Bolagsverket ska, efter ansökan av en eller flera röstberättigade, utse en auktoriserad revisor eller ett registrerat revisionsbolag att lämna ett yttrande över vissa delar av hållbarhetsrapporten, om det ömsesidiga försäkringsbolaget är ett sådant företag som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) som inte har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad.

Revisorn får inte vara samma revisor som är utsedd att granska föreningens hållbarhetsrapport och inte heller vara en del av den granskarens nätverk.

Bolagsverket ska ge styrelsen tillfälle att yttra sig innan verket utser en revisor. Beslutet ska avse tiden till och med årsstämman under nästa räkenskapsår.

Styrelsen ska göra yttrandet tillgängligt för nästa årsstämma.

En ansökan får göras endast av röstberättigade som tillsammans utgör minst fem procent av samtliga röstberättigade i föreningen eller av innehavare av förlagsandelar som företräder förlagsinsatser till ett sammanlagt belopp motsvarande minst fem procent av det totalt inbetalda insatskapitalet.

Jäv för en revisor

42 e §

Det som föreskrivs om vem revisorn får anlita vid revisionen i 8 kap. 20 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller även vid

granskningen av hållbarhetsrapporten.

Huvudansvarig revisor

42 f §

Det som gäller för den huvudansvariga för revisionen enligt 8 kap. 21 § andra stycket lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska även gälla den huvudansvariga för granskningen av en hållbarhetsrapport.

43 §³

I ett ömsesidigt försäkringsbolag ska minst en revisor utses av bolagsstämman.

Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i ett ömsesidigt försäkringsbolag. Minst en av de revisorer som bolagsstämman har utsett ska vara auktoriserad revisor.

I ett ömsesidigt försäkringsbolag ska minst en revisor utses av bolagsstämman. *Detsamma gäller en revisor som ska granska enbart hållbarhetsrapporten.*

Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i ett ömsesidigt försäkringsbolag. Minst en av de revisorer som bolagsstämman har utsett ska vara auktoriserad revisor. *En hållbarhetsrapport får granskas endast av en auktoriserad revisor med särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport.*

Bestämmelserna i 8 kap. 51 och 52 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om registrering av revisor ska även gälla för en revisor som har utsetts enligt denna paragraf.

Granskningsberättelsen

43 f §

I fråga om granskningsberättelsen gäller 8 kap. 32, 33, 56 och 58 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. *Det som sägs där om revisionsberättelsen, revision och årsredovisningen ska avse granskningsberättelsen, granskning och hållbarhetsrapporten.*

En granskningsberättelse ska färdigställas i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamen-

³ Senaste lydelse 2018:731.

tets och rådets direktiv 2006/43/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.

Granskningsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida hållbarhetsrapporten har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning och de standarder som avses i andra stycket samt kraven i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852.

Granskningsberättelsen för koncernen

43 g §

Det som sägs i 43 f § gäller även granskningsberättelsen för koncernen. Med revisionsberättelsen, revision och årsredovisningen ska i stället avses granskningsberättelsen för koncernen, granskning och hållbarhetsrapporten för koncernen.

43 h §

I samband med granskning av en hållbarhetsrapport för en koncern ska revisorn bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer och andra oberoende granskare i de övriga koncernföretagen. Revisorn ska se till att han eller hon kan få tillgång till dokumentation av det granskningsarbete som är relevant för koncerngranskningen.

Om revisorn är förhindrad att göra den bedömning och utvärdering som avses i första stycket, ska han eller hon utföra kompletterande granskningsarbete avseende dotterföretagen eller vidta andra lämpliga åtgärder. Revisorn ska också underrätta Revisorsinspektionen om hindret.

74 a §

Det som föreskrivs om likvidation i 17 kap. 11 § lagen (2018:672) om

ekonomiska föreningar ska gälla även om det ömsesidiga försäkringsbolaget inte har kommit in med en granskningsberättelse eller granskningsberättelse för koncernen.

Redovisning för tiden innan en likvidator utses

75 a §

Det som sägs om redovisningen och revisionsberättelsen i 17 kap. 29 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska även gälla granskningsberättelsen.

87 §⁴

Bestämmelserna i 21 kap. lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om ansvar vid överträdelse av bestämmelserna som anges där gäller även för ömsesidiga försäkringsbolag. Det som föreskrivs där ska för ömsesidiga försäkringsbolag även gälla vid överträdelse av denna lag.

Det som föreskrivs i 21 kap. 1 § lagen om ekonomiska föreningar om styrelseledamot ska även gälla för stiftare av ett ömsesidigt försäkringsbolag.

Vid tillämpningen av 21 kap. 9 och 12 §§ lagen om ekonomiska föreningar om tid för att väcka talan och hinder för att väcka talan ska det som föreskrivs om revisionsberättelsen även tillämpas i fråga om granskningsberättelsen.

90 a §

Vid tillämpningen av 19 kap. 9 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som där sägs om revisionsberättelser även gälla granskningsberättelser.

13 kap.

9 a §⁵

I fråga om revisionsutskott ska en försäkringsförening som inte har beviljats undantag enligt 1 kap. 19, 19 d eller 20 § anses som en sådan ekonomisk förening som avses i 7 kap. 47 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

Vid tillämpningen av bestämmelsen om revisionsutskottets uppgifter

⁴ Senaste lydelse 2018:731.

⁵ Senaste lydelse 2020:660.

i 7 kap. 48 § lagen om ekonomiska föreningar ska det som sägs om finansiell rapportering och revision även omfatta hållbarhetsrapportering och granskning av en hållbarhetsrapport.

Tillhandahållande av handlingar vid och inför årsstämman

14 b §

Vid tillämpningen av bestämmelserna om årsstämman och tillhandahållandet av handlingar inför årsstämman i 6 kap. 9 och 23 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som sägs om revisionsberättelsen och koncernrevisionsberättelsen även gälla granskningsberättelsen och granskningsberättelsen för koncernen.

Granskning av en hållbarhetsrapport

17 a §

Granskningen av en hållbarhetsrapport och en hållbarhetsrapport för koncernen ska utföras i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.

17 b §

Revisorn ska efter varje räkenskapsår lämna en granskningsberättelse till föreningsstämman. Om försäkringsföreningen är en moderförening ska revisorn även lämna en granskningsberättelse för koncernen.

Försäkringsföreningen får utse en revisor att enbart granska hållbarhetsrapporten. Om föreningen är en moderförening gäller detta även hållbarhetsrapporten för koncernen. Om samma revisor utför revisionen av de finansiella rappor-

terna och granskningen av hållbarhetsrapporten får granskningsberättelsen tas in som ett eget avsnitt i revisionsberättelsen. Detsamma gäller om den revisor som utför revisionen av koncernens finansiella rapporter även utför granskningen av hållbarhetsrapporten för koncernen.

17 c §

Det som föreskrivs om erinringar och påpekanden i 8 kap. 6 och 42 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska även gälla vid granskningen av hållbarhetsrapporten.

Särskild revisorsgranskning av en hållbarhetsrapport

17 d §

Bolagsverket ska, efter ansökan av en eller flera röstberättigade, utse en auktoriserad revisor eller ett registrerat revisionsbolag att lämna ett yttrande över vissa delar av hållbarhetsrapporten, om försäkringsföreningen är ett sådant företag som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) som inte har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad.

Revisorn får inte vara samma revisor som är utsedd att granska föreningens hållbarhetsrapport och inte heller vara en del av den granskarens nätverk.

Bolagsverket ska ge styrelsen tillfälle att yttra sig innan verket utser en revisor. Beslutet ska avse tiden till och med årsstämman under nästa räkenskapsår.

Styrelsen ska göra yttrandet tillgängligt för nästa årsstämma.

En ansökan får göras endast av röstberättigade som tillsammans utgör minst fem procent av samtliga röstberättigade i föreningen eller av innehavare av förlagsandelar som företräder förlagsinsatser till ett sam-

manlagt belopp motsvarande minst fem procent av det totalt inbetalda insatskapitalet.

Jäv för en revisor

17 e §

Det som föreskrivs om vem revisorn får anlita vid revisionen i 8 kap. 20 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller även vid granskningen av hållbarhetsrapporten.

Huvudansvarig revisor

17 f §

Det som gäller för den huvudansvariga för revisionen enligt 8 kap. 21 § andra stycket lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska även avse den huvudansvariga för granskningen av en hållbarhetsrapport.

18 §⁶

I stället för 8 kap. 1 § och 8 § första stycket och 14–16 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller för försäkringsföreningar att

1. föreningsstämman ska välja minst en revisor,
2. det i stadgarna får bestämmas att en eller flera revisorer ska utses på något annat sätt,
3. bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i en försäkringsförening, och
4. minst en av de revisorer som utses av föreningsstämman ska vara auktoriserad revisor.

Första stycket 3 och 4 gäller inte för mindre försäkringsföreningar som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 d §.

En hållbarhetsrapport får granskas endast av en auktoriserad revisor med särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport. Det som sägs i första stycket 1 och 2 gäller även en revisor som ska granska enbart hållbarhetsrapporten.

Bestämmelserna i 8 kap. 51 och 52 §§ lagen om ekonomiska föreningar om registrering av revisor ska även gälla för en revisor som har utsetts enligt denna paragraf.

18 b §⁷

I fråga om revisionsberättelsens innehåll ska en försäkringsförening som inte har beviljats undantag enligt 1 kap. 19, 19 d eller 20 § anses som en sådan ekonomisk förening som avses i 8 kap. 56–59 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

I fråga om granskningsberättelsen gäller 8 kap. 32, 33, 56 och 58 §§ lagen om ekonomiska föreningar. Det som sägs där om revisionsberättelsen, revision och årsredovisningen ska avse granskningsberättelsen, granskning och hållbarhetsrapporten.

En granskningsberättelse ska färdigställas i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.

Granskningsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida hållbarhetsrapporten har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning och de standarder som avses i tredje stycket samt kraven i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852.

18 c §⁸

I fråga om koncernrevision ska en försäkringsförening som inte har beviljats undantag enligt 1 kap. 19, 19 d eller 20 § anses som en sådan ekonomisk förening som avses i 8 kap. 60 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

I samband med granskning av en hållbarhetsrapport för en koncern ska revisorn bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer och andra oberoende granskare i de övriga koncernföretagen. Revisorn ska se till att han eller hon kan få tillgång till dokumentation av det gransknings-

⁷ Senaste lydelse 2020:660.

⁸ Senaste lydelse 2020:660.

arbete som är relevant för koncerngranskningen.

Om revisorn är förhindrad att göra den bedömning och utvärdering som avses i andra stycket, ska han eller hon utföra kompletterande granskningsarbete avseende dotterföretagen eller vidta andra lämpliga åtgärder. Revisorn ska också underrätta Revisorsinspektionen om hindret.

Det som sägs i 18 b § andra–fjärde styckena gäller även granskningsberättelsen för koncernen. Med revisionsberättelsen, revision och årsredovisningen ska i stället avses granskningsberättelsen för koncernen, granskning och hållbarhetsrapporten för koncernen.

26 §⁹

Det som föreskrivs om likvidation i 17 kap. 11 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska gälla även om försäkringsföreningen inte har kommit in med en granskningsberättelse eller granskningsberättelse för koncernen.

Redovisning för tiden innan en likvidator utses

27 a §

Det som sägs om redovisningen och revisionsberättelsen i 17 kap. 29 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska även gälla granskningsberättelsen.

38 §¹⁰

Bestämmelserna i 21 kap. 1–3 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om ansvar vid överträdelse av bestämmelser som anges där gäller för försäkringsföreningar även vid överträdelse av denna lag.

Vid tillämpningen av 21 kap. 9 och 12 §§ lagen om ekonomiska föreningar om tid för att väcka talan och hinder för att väcka talan ska det som föreskrivs om revi-

⁹ Tidigare 13 kap. 26 § upphävd genom 2016:121.

¹⁰ Senaste lydelse 2018:731.

sionsberättelsen även tillämpas i fråga om granskningsberättelsen.

Avregistrering av en obehörig ställföreträdare eller revisor

41 §

Vid tillämpningen av 19 kap. 9 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som där sägs om revisionsberättelser även gälla granskningsberättelser.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

2.13 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 34 och 41 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

34 §

Revisionsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning. I uttalandet ska det särskilt anges

1. om årsredovisningen ger en rättvisande bild av föreningens resultat och ställning, och
2. om förvaltningsberättelsen är förenlig med årsredovisningens övriga delar.

Om det i årsredovisningen inte har lämnats sådana upplysningar som ska lämnas enligt tillämplig lag om årsredovisning, ska revisorn ange detta och, om det är möjligt, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse. *I fråga om en sådan hållbarhetsrapport som avses i 6 kap. 10 § årsredovisningslagen (1995:1554) ska revisionsberättelsen i stället innehålla ett uttalande om huruvida en rapport har upprättats eller inte.*

Om det i årsredovisningen inte har lämnats sådana upplysningar som ska lämnas enligt tillämplig lag om årsredovisning, ska revisorn ange detta och, om det är möjligt, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse.

41 §¹

I fråga om koncernrevisionsberättelsen tillämpas 32 § första stycket om tidpunkten för lämnande av revisionsberättelsen och 33 § första stycket 2 och 3 och andra stycket, 34 §, 35 § första stycket 1 och 38 och 39 §§ om revisionsberättelsens innehåll. *Bestämmelserna i 34 § första stycket tillämpas dock inte i fråga om en hållbarhetsrapport för koncernen. I den delen ska revisionsberättelsen i stället innehålla ett uttalande om huruvida en rapport har upprättats eller inte.*

I fråga om koncernrevisionsberättelsen tillämpas 32 § första stycket om tidpunkten för lämnande av revisionsberättelsen och 33 § första stycket 2 och 3 och andra stycket, 34 §, 35 § första stycket 1 och 38 och 39 §§ om revisionsberättelsens innehåll.

Koncernrevisionsberättelsens inledning ska innehålla uppgifter om moderföreningens företagsnamn och organisationsnummer.

Revisorn ska på koncernredovisningen göra en hänvisning till koncernrevisionsberättelsen. Om revisorn anser att koncernbalansräkningen eller koncernresultaträkningen inte bör fastställas, ska revisorn anteckna även det på koncernredovisningen.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.
2. För ett företag som är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport enligt tillämplig lag om årsredovisning i dess lydelse efter den 30 juni 2024 gäller äldre bestämmelser, dock längst till dess att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport ska börja tillämpas av företaget.

3 Ärendet och dess beredning

Regeringen beslutade den 17 juni 2021 att ge en särskild utredare i uppdrag att bl.a. bedöma om finansiella skulder i årsredovisning ska få redovisas enligt den internationella redovisningsstandarden IFRS 9 och om uppställningsformerna för eget kapital bör ändras (dir. 2021:46).

Den 14 december 2022 antogs Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering, se *bilaga 1*. Genom tilläggsdirektiv fick utredaren i uppdrag att ta ställning till hur det direktivet ska genomföras. Dessutom skulle utredaren överväga vad som bör krävas för att en årsredovisning ska anses färdigställd (dir. 2022:34).

Den 23 november 2022 antogs Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2381 om en jämnare könsfördelning bland styrelseledamöter i börsnoterade företag och därmed sammanhängande åtgärder, se *bilaga 2*. Genom ytterligare tilläggsdirektiv fick utredaren i uppdrag att utreda hur det direktivet ska genomföras, i de delar som inte omfattas av möjligheten till uppskjuten tillämpning (dir. 2022:134).

Utredningen överlämnade i juni 2022 delbetänkandet Inkomstskatterapporter och några redovisningsfrågor (SOU 2022:29). En sammanfattning av delbetänkandet finns i *bilaga 3*. Delbetänkandets lagförslag i nu relevanta delar finns i *bilaga 4*. Delbetänkandet har remissbehandlats. Remissvaren finns tillgängliga på regeringens webbplats (regeringen.se) och i lagstiftningsärendet (Ju2022/02004). En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 5*. Vissa av förslagen i delbetänkandet har lett till lagstiftning (prop. 2022/23:88, bet. 2022/23:CU19, rskr. 2022/23:196).

Utredningen, som efter delbetänkandet har antagit namnet Utredningen om hållbarhetsredovisning, har överlämnat slutbetänkandet Nya regler om hållbarhetsredovisning (SOU 2023:35). En sammanfattning av betänkandet finns i *bilaga 6*. Betänkandets lagförslag finns i *bilaga 7*. Betänkandet har remissbehandlats. Remissvaren finns tillgängliga på regeringens webbplats (regeringen.se) och i lagstiftningsärendet (Ju2023/01485). En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 8*.

Den 17 oktober 2023 antogs Kommissionens delegerade direktiv (EU) 2023/2775 om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU vad gäller ändringar av storlekskriterier för mikroföretag, små och medelstora företag, stora företag eller koncerner, se *bilaga 9*.

I denna lagrådsremiss behandlas lagförslagen i betänkandet Nya regler om hållbarhetsredovisning och de lagförslag i delbetänkandet som avser redovisningen av finansiella skulder och uppställningsformerna för eget kapital. I lagrådsremissen hanteras också kommissionens delegerade direktiv. Utredningens förslag om en modernare koncerndefinition bereds vidare inom Regeringskansliet.

4 Det nya EU-direktivet om företagens hållbarhetsrapportering

4.1 Nuvarande hållbarhetsrapportering

EU-lagstiftning och EU-initiativ

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy antogs 2014. Genom direktivet infördes krav på vissa större företag att redogöra för miljömässiga och sociala hållbarhetsfaktorer i en hållbarhetsrapport. Det omfattar stora företag av allmänt intresse som i snitt har fler än 500 anställda. Motsvarande krav finns för stora koncerner.

Enligt direktivet ska upplysningar lämnas om affärsmodell, policy, resultatet av policyn och risker förknippade med företagets verksamhet. Om ett företag inte tillämpar någon policy i en hållbarhetsfråga eller rörande mångfald, ska rapporten ange skälen för det. Hållbarhetsrapporten ska ingå i förvaltningsberättelsen eller upprättas som en från årsredovisningen skild handling.

Genomförandet av direktivet gjordes genom ändringar i bl.a. årsredovisningslagen, se propositionen Företagens rapportering om hållbarhet och mångfaldspolicy (prop. 2015/16:193).

Som vägledning för företagen publicerade Europeiska kommissionen i juli 2017 icke-bindande riktlinjer för finansiell rapportering. I juni 2019 publicerade kommissionen ett tillägg till de icke-bindande riktlinjerna om rapportering av klimatrelaterad information.

I december 2019 presenterade kommissionen den s.k. europeiska gröna given. Genom denna och kommissionens arbetsprogram för 2020 förband sig kommissionen att genomföra en översyn av direktivet om icke-finansiell rapportering och att därefter presentera förslag till ändrade regler om hållbarhetsrapportering.

I mars 2021 började Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn att gälla inom EU med krav på transparens om hållbarhetsinformation för finansmarknadsaktörer (bl.a. fondbolag, försäkringsbolag och finansiella rådgivare). Förordningen, som kompletterar de krav som fanns i direktivet om icke-finansiell rapportering på att ta fram en hållbarhetsrapport, innebär att företagen ska offentliggöra harmoniserad hållbarhetsrelaterad information om de verksamheter som de finansierar. Vidare ges kommissionen befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven på information om främjandet av miljörelaterade eller sociala faktorer och hållbara investeringar.

Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (taxonomiförordningen) som antogs i juni 2020, inrättades ett europeiskt ramverk för att avgöra vilka ekonomiska verksamheter som ska anses vara miljömässigt hållbara. Rapporteringsskyldiga företag ska i sin icke-finansiella rapportering inkludera information om verksamheternas koppling till miljömässigt håll-

bara verksamheter. I ett första steg omfattar taxonomiförordningen klimatförändringar. I ett andra steg utökas den till att gälla även vatten och marina resurser, omställning till en cirkulär ekonomi, miljöförstöring och biologisk mångfald. Syftet med taxonomiförordningen är att den ska leda till en mer sammanhållen utformning av hållbarhetsrelaterad informationsgivning på värdepappersmarknaden.

I praktiken innebär taxonomiförordningen att ett stort antal företag måste bedöma hur miljömässigt hållbar deras verksamhet är.

Taxonomiförordningen gäller för de finansmarknadsaktörer som förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar gäller för, och dessutom för offentliga organ och de noterade bolag och andra stora företag av allmänt intresse som ska ta fram en hållbarhetsrapport i samband med årsredovisningen.

Kommissionen konstaterade sedermera att dess icke-bindande riktlinjer om hållbarhetsrapportering inte i tillräcklig utsträckning har förbättrat kvaliteten på den information som företag offentliggör i enlighet med direktivet om icke-finansiell rapportering.

Mot denna bakgrund presenterade kommissionen den 21 april 2021 ett förslag om ett ändrat direktiv om hållbarhetsrapportering.

Allmänt om direktivet om företagens hållbarhetsrapportering

Den 14 december 2022 antogs Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering. Mot bakgrund av användarnas – investerare, kunder, konsumenter, miljöorganisationer och analytiker – ökade behov av hållbarhetsinformation ålägger direktivet ytterligare kategorier av företag skyldighet att rapportera mer detaljerat om hållbarhetsfrågor. Närmare bestämt innebär direktivet att stora företag och små och medelstora företag som är noterade på en reglerad marknad inom EES, med undantag för noterade mikroföretag, ska upprätta en hållbarhetsrapport. Dessutom ska moderföretaget i en stor koncern upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen.

De nya kraven på hållbarhetsrapportering ska också tillämpas på kreditinstitut och försäkringsföretag, oavsett deras juridiska form, som i övrigt uppfyller villkoren för att bli rapporteringsskyldiga.

Även icke-europeiska företag som är noterade på en reglerad marknad inom EES omfattas av regelverket. Vidare kan företag hemmahörande utanför EES men som har betydande verksamhet inom EES indirekt omfattas av kraven. Vissa europeiska dotterföretag och filialer till sådana tredjelandsföretag ska nämligen upprätta, offentliggöra och tillgängliggöra hållbarhetsrapporten för koncernen.

Direktivet ändrar redovisningsdirektivet, öppenhetsdirektivet, revisorsdirektivet och revisorsförordningen samt uppställer mer detaljerade rapporteringskrav med avseende på hållbarhetsfrågor. Det ersätter direktivet om icke-finansiell rapportering och syftar till att ta itu med brister i de befintliga reglerna om offentliggörande av icke-finansiell information,

vilka har bedömts vara av otillräcklig kvalitet för att investerare ska kunna ta vederbörlig hänsyn till informationen.

Enligt direktivet ska hållbarhetsinformationen offentliggöras i ett särskilt och tydligt identifierbart avsnitt i förvaltningsberättelsen. Genom direktivet ersätts vidare termen ”icke-finansiell information” med ”hållbarhetsinformation”.

Direktivet om företagens hållbarhetsrapportering innehåller flera viktiga skillnader jämfört med direktivet om icke-finansiell rapportering:

- Fler företag kommer att omfattas av kravet på hållbarhetsrapportering. Utvidningen av tillämpningsområdet innebär för Sveriges del i huvudsak att små och medelstora börsnoterade företag som är aktiebolag och som inte når upp till dagens trösklar blir rapporteringsskyldiga. Med börsnoterade företag avses företag med värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad.
- Hållbarhetsrapporten ska i större utsträckning granskas av en revisor.
- Mer detaljerade rapporteringskrav och harmoniserade upplysningsstandarder ska förbättra jämförbarheten.
- Informationen ska vara digital och maskinläsbar.
- Det ställs nya krav på kunskap och erfarenhet för en revisor som åtar sig uppdrag att granska hållbarhetsrapporter.

Hållbarhetsrapportens innehåll

Hållbarhetsupplysningarna ska beskriva både omvärldens inverkan på företaget och företagets påverkan på dess omgivning. En bedömning av vilken information som är väsentlig ska således göras i enlighet med den s.k. dubbla väsentlighetsprincipen (dubbel materialitet).

Direktivet innebär vidare att ytterligare rapporteringsområden tillkommer för företagen, bl.a. om affärsstrategin och motståndskraften mot risker i relation till hållbarhetsfrågor, tidsbestämda hållbarhetsmål, styrelsens uppgifter i sammanhanget, förekomsten av hållbarhetsrelaterade incitamentsprogram, genomförda förfaranden för tillbörlig aktsamhet samt väsentliga risker i relation till hållbarhet.

Hållbarhetsupplysningarna ska lämnas i enlighet med de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som Europeiska kommissionen antar med stöd av direktivet. Vissa mindre företag får begränsa sin hållbarhetsrapportering i enlighet med rapporteringsstandarder som är anpassade för dessa.

Europeiska standarder för hållbarhetsrapportering

Standarderna för hållbarhetsrapportering ska kommissionen anta som delegerade akter.

När kommissionen förbereder dessa akter ska hänsyn tas till tekniska råd från Efrag (European Financial Reporting Advisory Group). Efrag ansvarar för att ta fram utkast till rapporteringsstandarder, efter hörande av ett antal remissinstanser. Standarderna ska vara förenliga med annan unionslagstiftning och EU:s målsättningar, samtidigt som de ska bidra till en internationell standardisering.

Standarderna för hållbarhetsrapportering ska säkerställa kvaliteten på den information som rapporteras genom att kräva att den är begriplig, relevant, verifierbar, jämförbar och framställd på ett korrekt sätt. Standarderna ska utformas så att företag inte åläggs en oproportionell börda, bl.a. genom att i största möjliga utsträckning beakta det arbete som utförs av globala initiativ för fastställande av standarder för hållbarhetsrapportering.

Kommissionen antog en första uppsättning standarder, i form av en delegerad förordning, den 31 juli 2023. En andra uppsättning standarder som ska specificera den information som företagen ska rapportera som är specifik för den sektor där de bedriver verksamhet och standarder för hållbarhetsrapportering för tredjelandsföretag ska antas senast den 30 juni 2024. Kommissionen har dock föreslagit att tiden för antagande av dessa standarder ska skjutas två år framåt i tiden, se COM(2023) 596.

Kommissionen ska även anta anpassade standarder för små och medelstora företags hållbarhetsrapportering. Dessa standarder ska antas senast den 30 juni 2024.

Kommissionen får fastställa att en standard för hållbarhetsrapportering som tillämpas av emittenter med säte utanför EES är likvärdig med de europeiska standarderna.

Minst vart tredje år ska kommissionen se över standarderna och utvärdera dem, bl.a. mot bakgrund av den internationella utvecklingen inom hållbarhetsrapportering.

Var och hur ska hållbarhetsrapporten lämnas?

Enligt direktivet ska hållbarhetsrapporten lämnas i förvaltningsberättelsen, dvs. som en del av årsredovisningen. Hållbarhetsinformationen ska vara tydligt identifierbar genom att den tas in som ett eget avsnitt. Medlemsstaterna får således inte längre ge företagen möjlighet att lämna hållbarhetsrapporten i en separat rapport, skild från årsredovisningen.

Ett företag som omfattas av rapporteringskravet ska upprätta sin förvaltningsberättelse i ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat (XHTML) och märka upp hållbarhetsinformationen digitalt så att den blir maskinläsbar.

Hur ska hållbarhetsrapporten granskas?

Hållbarhetsrapporten ska granskas antingen av en revisor eller – om medlemsstaten väljer att använda den möjlighet som direktivet ger i detta avseende – av en annan extern granskare, en i direktivet kallad oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster.

Oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster måste vara ackrediterade. Det införs också nya utbildningskrav för de som ska granska hållbarhetsrapporter. Granskningen ska utmynna i ett uttalande om huruvida hållbarhetsrapporteringen stämmer överens med direktivet. Revisorns yttrande över hållbarhetsrapporten ska, till en början, lämnas med så kallad begränsad säkerhet. I ett senare skede kan kommissionen, om det anses lämpligt, anta standarder som bygger på att revisorn ska lämna sitt uttalande med en högre grad av säkerhet, så kallad rimlig säkerhet. Hållbarhetsrapportering för företag från tredjeland måste också granskas.

Tillsynen över revisorer ska omfatta deras granskning av hållbarhetsrapportering, en granskning som alltså blir mer omfattande genom de nya kraven.

4.2 Formerna för genomförandet av direktivet

Regeringens bedömning: De nya bestämmelserna som Sverige inför på grund av direktivet bör genomföras genom anpassning av befintliga lagar.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har ingen invändning mot det.

Kammarrätten i Sundsvall anser att förslaget att inarbeta direktivet i befintlig svensk lagstiftning gör att lagstiftningen bitvis blir svårtillgänglig med ett relativt komplicerat språk och många hänvisningar.

Srf konsulterna anser att det bör övervägas att samla alla regler om hållbarhetsrapportering i ett särskilt kapitel i årsredovisningslagen i syfte att underlätta för alla de företag som inte omfattas av rapporteringsskyldigheten.

Skälen för regeringens bedömning

De nationella bestämmelserna bör i så stor utsträckning som möjligt ansluta till direktivets utformning och ordalydelse

Utgångspunkten är att Sveriges medlemskap i EU medför en skyldighet att, inom en bestämd tid, införliva bestämmelser i direktiven med bindande regler i den svenska rättsordningen.

Bestämmelserna i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering är av flera olika slag. I betydande delar är direktivet tvingande, vilket innebär att medlemsstaterna är skyldiga att se till att den nationella rätten anpassas till de normer som direktivet uppställer. I vissa delar har medlemsstaterna dock ett handlingsutrymme, vilket i direktivet kommer till uttryck genom att medlemsstaterna får tillåta vissa förfaranden och undantag.

Det är angeläget att författningstexten utformas i enlighet med en för svenska tillämpare väl känd terminologi och att bestämmelserna passar in i den svenska lagstiftningsstrukturen. Samtidigt måste författningstexten korrekt återspegla innebörden av direktivet och sambandet däremellan gå att urskilja.

På redovisningsområdet har Sverige som regel eftersträvat att de nationella bestämmelserna förhållandevis nära ansluter till de underliggande direktivets utformning och ordalydelse. Detta förhållningssätt valdes också vid det nationella införlivandet av direktivet om icke-finansiell rapportering (se prop. 2015/16:193 s. 39–40). Samma inriktning bör enligt regeringen väljas vid genomförandet av det nya direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Det framstår som särskilt angeläget att lagregler som helt eller delvis kompletterar eller överlappar de kommande europeiska rapporteringsstandarderna ligger så nära direktivets ordalydelse som möjligt. Inte minst gäller det bestämmelser som reglerar hållbarhetsrapportens innehåll.

Direktivets krav ska införas i svensk rätt genom anpassning av årsredovisningslagarna

Eftersom svensk rätt inte fullt ut motsvarar de krav på nationella regler som direktivet uppställer behöver införlivandet därmed ske genom att kraven tas in i en ny eller befintlig lag eller förordning.

Skyldigheten att lämna en hållbarhetsrapport som föreskrivs i direktivet överensstämmer i flera delar med rapporteringen enligt årsredovisningslagen (1995:1554). Det som skiljer sig är bl.a. att hållbarhetsrapporten i dag får upprättas avskild från årsredovisningen och att revisorn bara behöver uttala sig om huruvida en hållbarhetsrapport har upprättats eller inte. Det nya direktivet kommer framför allt att föra med sig att bolagen behöver lämna utförligare hållbarhetsinformation.

Det finns tydliga fördelar med att bevara dagens systematik där bestämmelser om hållbarhetsrapportering finns i ett antal olika redovisningslagar som gäller för skilda typer av företag. Det är en ordning som många berörda aktörer är bekanta med. Alternativet att samla bestämmelserna om hållbarhetsrapportering i en ny övergripande lag skulle möjligen främja en mer enhetlig begreppsanvändning på området och underlätta samverkan men samtidigt riskera att bli otympligt. Att införa de nya kraven genom ändring och komplettering av redovisningslagarna och de associationsrättsliga lagarna får, trots synpunkterna från *Kammarrätten i Sundsvall* och *Srf konsulterna*, ses som den minst ingripande lagstiftningstekniken. Reglerna om granskning av hållbarhetsrapporter bör tas in i de associationsrättsliga lagarna och i revisionslagen, där bestämmelser om revision sedan tidigare finns.

4.3 Vilka företag ska lämna hållbarhetsinformation?

Regeringens förslag: Kravet på att lämna en hållbarhetsrapport ska utvidgas till att omfatta

- små och medelstora börsnoterade företag,
- små och medelstora moderföretag, som inte är börsnoterade, i stora koncerner, och
- stora eller börsnoterade dotterföretag och vissa större filialer till tredjelandsföretag som motsvarar aktiebolag och har en betydande verksamhet inom EES.

Kravet på att lämna en hållbarhetsrapport ska samtidigt för stora företag begränsas till att gälla enbart aktiebolag och handelsbolag där samtliga direkta eller indirekta delägare är aktiebolag samt alla kreditinstitut och försäkringsföretag. Svenska Skeppshypotekskassan och alternativa investeringsfonder ska vara undantagna kravet på hållbarhetsrapport.

Ett stort moderföretag i en koncern som inte är stor ska inte längre vara skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen.

Ett dotterföretag som inte är ett stort börsnoterat företag ska inte vara skyldigt att lämna en hållbarhetsrapport om det omfattas av moderföretagets hållbarhetsrapport för koncernen. Dotterföretagets förvalt-

ningsberättelse ska i sådant fall i stället innehålla länkar till moderföretagets förvaltningsberättelse och granskningsberättelse för koncernen.

Kraven på vilka företag som ska hållbarhetsrapportera ska utformas med beaktande av den justering av tröskelvärdena som kommissionen har beslutat om i ett delegerat direktiv.

Särskilda definitioner för vad som avses med nettoomsättning vid tillämpning av bestämmelserna om hållbarhetsrapportering ska införas för försäkringsföretag, kreditinstitut och värdepappersbolag, som är anpassad för sådana företags verksamhet.

Utredningens förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Utredningen lämnar inget förslag om att alternativa investeringsfonder ska undantas rapporteringskrav och har heller inte föreslagit att kommissionens justering av storlekskriterier genomförs.

Remissinstanserna: De flesta av remissinstanserna tillstyrker utredningens förslag eller har ingen invändning mot det.

Svensk Försäkring efterfrågar tydliggörande vad gäller om tjänstepensionsföretag ska omfattas av krav på hållbarhetsrapportering.

Rådet för finansiell rapportering efterfrågar tydliggörande av om investmentföretag som tillämpar undantaget från att upprätta koncernredovisning enligt den internationella redovisningsstandarden IFRS 10 är skyldiga att upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen. Det behöver också klargöras hur investmentföretag ska beräkna tröskelvärden för koncernen.

FAR påpekar att alternativa investeringsfonder och fondföretag kan vara aktiebolag och anser att det därför bör framgå av lagen att sådana fonder och företag ska undantas.

Några remissinstanser, bl.a. *Svenskt Näringsliv* och *Teknikföretagen*, ifrågasätter utredningens förslag att börsnoterade dotterföretag inte ska få använda möjligheten att hänvisa till koncernens hållbarhetsrapport.

Svensk Försäkring stöder utredningens intention att undanta företag som ingår i en intressegemenskap som skulle kunna likställas med en koncern från skyldigheten att upprätta en egen hållbarhetsrapport men ifrågasätter om detta uppnås genom den föreslagna lättnadsregeln. I stället bör ett tillägg göras i lagen om årsredovisning i försäkringsföretag om hållbarhetsrapport för koncern.

Flera remissinstanser, bl.a. *Svenskt Näringsliv* och *Teknikföretagen*, lyfter farhågor om effekter för företag som inte omfattas av rapporteringskraven och betonar att regelverket inte bör utformas så att företag som inte omfattas av kraven avstår från att frivilligt lämna hållbarhetsinformation i förvaltningsberättelsen. Det är viktigt att även en frivilligt upprättad hållbarhetsrapport kan granskas översiktligt. *Svensk Kooperation* tar inte ställning mot förslaget att ekonomiska föreningar generellt inte ska omfattas av de nya reglerna om hållbarhetsredovisning men konstaterar att andra länder, såsom Finland, har valt andra vägar när det gäller kooperativa företag. Om de regelstyrda hållbarhetsredovisningarna får stor uppmärksamhet och hamnar i fokus i det allmänna samtalet om hållbarhet, kan det enligt *Svensk Kooperation* få negativa konsekvenser för de företag som inte omfattas av reglerna.

Tekniska verken i Linköping förordar ett tydliggörande av vad som ska gälla för koncerner och tolkar utredningens förslag som att det ställs krav

på att kommunens toppbolag, ofta ett holdingbolag, lämnar hållbarhetsrapport.

Bokföringsnämnden påpekar att utredningen ger uttryck för en annan principiell syn på definieringen av storleken på en koncern än den som följer av god redovisningssed.

Bolagsverket avstyrker förslaget att vissa bolag ska kunna hänvisa till ett överordnat bolags hållbarhetsredovisning.

FAR och *Finansinspektionen* förordar förtydliganden av utredningens förslag vad gäller nettoomsättning för försäkringsföretag och kreditinstitut.

Skälen för regeringens förslag

Skyldigheten att upprätta hållbarhetsrapport bör inte gå längre än vad EU-direktivet kräver

Efterfrågan på hållbarhetsinformation har ökat på senare år, inte minst från investerare. Det finns ett stort samhällsintresse av att företag informerar om hur de arbetar med frågor om miljö, sociala faktorer, inbegripet förhållanden för arbetstagare och mänskliga rättigheter samt företagsstyrning. Även om många företag i dagsläget lämnar sådan information varierar omfattningen av rapporteringen avsevärt.

Det nya direktivet om företagens hållbarhetsrapportering ålägger ytterligare kategorier av företag skyldighet att rapportera och det avser mer detaljerade hållbarhetsaspekter i förvaltningsberättelsen. Dessa företag ska upprätta en hållbarhetsrapport enligt tvingande redovisningsregler. Rapportens närmare innehåll bestäms genom EU-standarder för hållbarhetsrapportering som antas av kommissionen.

Enligt direktivet undantas s.k. mikroföretag från tillämpningsområdet. Denna kategori av företag saknas i svensk rätt, men definieras i redovisningsdirektivet.

Årsredovisningslagen innehåller i dag definitioner av större och mindre företag respektive större och mindre koncerner. Definitionerna används i lagen på så sätt att mer komplicerade bestämmelser om redovisning endast ska tillämpas av större företag och större koncerner (se vidare prop. 2005/06:116). De nuvarande definitionerna följer dock inte redovisningsdirektivets definitioner, som är de som ska användas för att avgöra vilka företag som ska upprätta en hållbarhetsrapport.

Redovisningsdirektivet anger att medlemsstater som ännu inte har infört euron ska räkna om storlekskriterierna till nationell valuta genom att tillämpa den växelkurs som offentliggjordes i Europeiska unionens officiella tidning dagen för respektive direktivs ikraftträdande.

Den 17 oktober 2023 antogs Kommissionens delegerade direktiv (EU) 2023/2775 om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU vad gäller ändringar av storlekskriterier för mikroföretag, små och medelstora företag, stora företag eller koncerner som innebär att trösklarna i redovisningsdirektivet justeras uppåt med 25 procent med anledning av inflationen. Det delegerade direktivet ska vara genomfört senast den 24 december 2024. Såsom *Svenskt Näringsliv* och *FAR* påpekar bör de svenska reglerna redan från början utformas med beaktande av de justerade trösklarna, inte minst eftersom företag utan brutna räkenskapsår

tidigast kommer att tillämpa de nya reglerna om hållbarhetsrapportering från och med räkenskapsår som inleds den 1 januari 2025.

Direktivet ger alltså medlemsstaterna möjlighet att låta endast företag som uppnår vissa gränsvärden omfattas av kravet på hållbarhetsrapportering.

I fråga om huruvida skyldigheten att upprätta hållbarhetsrapport bör gå längre än vad som följer av direktivet gör regeringen följande överväganden.

Ett lagkrav på hållbarhetsrapportering ökar transparensen och gör det lättare att jämföra företag. Ett sådant krav kan också uppmuntra en bredare utveckling av rapporteringen och bidra till att företagen kan bedriva och utvärdera sina verksamheter på lika villkor. Den nuvarande regleringen, där Sverige redan har antagit lägre tröskelvärden för kravet på att hållbarhetsrapportera än de gränser som anges i direktivet om icke-finansiell rapportering, har utformats för att driva utvecklingen framåt. Mot bakgrund av intresset av att hålla nere den administrativa bördan för små och medelstora företag omfattas emellertid inte dessa företag av det hittillsvarande kravet på hållbarhetsrapportering (se prop. 2015/16:193 s. 42–43).

Skyldigheten att rapportera om arbetet med hållbarhetsfrågor innebär således såväl en administrativ börda som kostnader för företagen. Det är inte enkelt att slå fast hur stor kostnaden är, även om Efrag har gjort en analys av konsekvenserna av föreslagna rapporteringsstandarder som kan tjäna som vägledning. Kostnaderna kan variera kraftigt beroende på arten och omfattningen av företagets verksamhet.

Även vid genomförandet av direktivet om företagens hållbarhetsrapportering bör den administrativa kostnad som rapporteringskraven innebär för företagen vägas mot nyttan med rapporteringen. En viktig faktor är att de nya rapporteringskraven är mer långtgående med avseende på rapportens innehåll än de som tidigare gällt enligt både EU-rätten och svensk rätt.

Ett bredare tillämpningsområde för rapporteringskravet än i andra medlemsstater skulle innebära ett försämrat konkurrensläge för svenska företag. Visserligen kan ett utökad arbete med hållbarhetsrapportering skapa större förtroende hos konsumenter och investerare, men samtidigt skulle kostnaderna för svenska företag öka mer än för andra europeiska företag. Vidare är företag inte förhindrade att rapportera på frivillig basis om de anser att nyttan överstiger nackdelarna.

Vikten av att begränsa den administrativa bördan är som störst för de små och medelstora företagen. Det som anförs ovan, inte minst mot bakgrund av det förhållandet att Sverige redan har infört ett rapporteringskrav för en bredare krets företag än vad direktivet om icke-finansiell rapportering krävde, talar sammantaget för att lagförslaget om hållbarhetsrapportering bör utformas enligt det nya direktivets miniminivå. Detta är också i linje med regeringens tidigare ställningstaganden (se prop. 2022/23:1 Utgiftsområde 24 s. 46). EU:s regleringar behöver genomföras så att svenska företags konkurrenskraft bibehålls samt att regelbördan och administrationen för företagen minskar, eller åtminstone inte ökar.

Enligt regeringens mening bör alltså Sverige inte kräva hållbarhetsrapportering från företag av annan storlek än de som faller inom direktivets obligatoriska tillämpningsområde. Jämfört med i dag tillkommer då de börsnoterade företagen som inte är mikroföretag. Även små och medel-

stora moderföretag, vilka inte är börsnoterade, i stora koncerner träffas av det nya rapporteringskravet.

Direktivet kräver endast att aktiebolag, vissa handelsbolag och vissa finansiella företag hållbarhetsrapporterar. Eftersom det hittillsvarande kravet på hållbarhetsrapportering gäller alla företag av en viss storlek omfattas även företag som drivs i annan form än aktiebolag eller handelsbolag, bl.a. ekonomiska föreningar, ideella föreningar och stiftelser (se prop. 2015/16:193 s. 44). Ideella föreningars verksamhet bygger inte sällan på engagemang i olika hållbarhetsfrågor, t.ex. mänskliga rättigheter och miljö. Dessa organisationer, i den utsträckning de uppfyller gränsvärdena, hållbarhetsrapporterar redan i dag. Den dåvarande regeringen ansåg att det inte fanns något bärande skäl för att undanta dessa eller andra årsredovisningskyldiga företag som uppfyller mer än ett av gränsvärdena (prop. 2015/16:193 s. 44). Riksdagen delade dock inte den bedömningen (se bet. 2017/18:CU7 punkt 1, rskr. 2017/18:123) och uppmanade i ett tillkännagivande regeringen att återkomma med lagförslag som minskar kraven på hållbarhetsrapportering för företag.

Befintlig redovisningssystematik och intresset av att intressenter får hållbarhetsinformation från stora ideella föreningar, ekonomiska föreningar och stiftelser av samma kvalitet som andra stora företag tillhandahåller, talar mot ett undantag från rapporteringskravet. Eftersom den största gruppen användare av hållbarhetsinformation är investerare, inklusive analytiker, torde emellertid efterfrågan på omfattande hållbarhetsrapportering från föreningar och stiftelser vara förhållandevis begränsad.

Vidare är kommissionens standarder för hållbarhetsrapporteringens innehåll anpassade till finansmarknadens behov. Mot denna bakgrund, och i syfte att hålla nere rapporteringsbördan för svenska företag, ser regeringen inte tillräckliga skäl att gå utöver EU-rättens krav i fråga om vilka typer av företag som ska vara rapporteringsskyldiga. Således föreslår regeringen att ideella föreningar och stiftelser som inte bedriver finansiell verksamhet inte ska vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapport, oavsett om de uppfyller gränsvärdena som definierar stora företag. Det får i stället anses tillräckligt att dessa företag kan lämna sådan information på frivillig basis.

När det gäller ekonomiska föreningar har dessa flera likheter med aktiebolagen. Företagsformen har, som *Svensk Kooperation* också konstaterar, i Sverige stor betydelse för näringslivet och påverkar, genom sin verksamhet och omfattning, hållbarhetsaspekter i betydande mån. Det finns därtill, som *Svensk Kooperation* också framhåller, en risk att endast de företag som redovisar enligt reglerna inkluderas i mätningar, rankningar och dylikt om hållbarhet. Detta kan leda till att kooperativa och ömsesidiga företags omfattande, uthålliga och djupgående hållbarhetsarbete riskerar att osynliggöras och få en negativ affärsmässig påverkan för dessa företag. Det bör dock framhållas att företagen kan lämna en hållbarhetsrapport även om de inte är skyldiga att göra det. I sådana fall gäller dock inte lagens krav på innehåll eller granskning och av naturliga skäl inte heller bestämmelserna om tillsyn och sanktioner. Efrag har dock aviserat att det kommer att tas fram frivilliga standarder för små och medelstora företag som inte är börsnoterade. Även om dessa inte kommer att antas som bindande EU-rättsakter kan de ändå komma att bli vägledande för de företag som väljer att frivilligt upprätta en hållbarhetsrapport.

Vikten av restriktivitet med ökad administrativ börda för företag som inte omfattas av EU-rätten talar starkt mot att andra företag än aktiebolag och handelsbolag, som inte är finansiella företag, bör åläggas en skyldighet att rapportera. Regeringens förslag innebär därför att vissa handelsbolag som har obegränsat ansvariga delägare, föreningar, stiftelser, europeiska grupperingar för territoriellt samarbete och Eric-konsortier – som varken är försäkringsföretag eller kreditinstitut – inte längre kommer vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapport. Det finns å andra sidan inte bärande skäl för att i avvaktan på de nya bestämmelsernas ikraftträdande undanta de berörda företag som i dag inte behöver upprätta en hållbarhetsrapport enligt direktivet om icke-finansiell rapportering från de krav på hållbarhetsrapportering som redan gäller i Sverige. Detta gäller t.ex. stora aktiebolag som inte är börsnoterade och som har färre än 500 anställda.

En fråga som utredningen lyfter, och som flera remissinstanser också särskilt uppmärksammar, är vad som ska gälla för dotterföretag vars moderföretag inte omfattas av krav på hållbarhetsrapportering. Utredningen drar slutsatsen att t.ex. dotterföretag till ekonomiska föreningar behöver upprätta egna hållbarhetsrapporter, då de stora eller börsnoterade små eller medelstora aktiebolagen inte omfattas av obligatorisk hållbarhetsrapportering för koncernen. Enligt regeringen bör en frivilligt upprättad hållbarhetsrapport kunna ligga till grund för tillämpning av dotterföretagsundantaget. Det är inte nödvändigt att, såsom utredningen föreslår, införa en särskild bestämmelse i lag för att åstadkomma detta.

Stora företag

Dagens rapporteringskrav gäller alla typer av företag. Således träffas även stora företag som inte är noterade eller finansiella.

I likhet med svensk rätt föreskriver det nya direktivet om företagens hållbarhetsrapportering att alla stora företag, såväl noterade som onoterade, är skyldiga att rapportera om hållbarhet. När det gäller stora företag bör dock rapporteringsskyldigheten begränsas till stora företag som antingen är aktiebolag eller handelsbolag som direkt eller indirekt ägs av aktiebolag.

Rapporteringskravet för stora företag i Sverige kommer därmed inte längre att omfatta fler företag än vad EU-kraven föreskriver.

Små och medelstora företag

En hållbarhetsrapport behöver i dag endast upprättas av stora företag. Därmed omfattas för närvarande inte små och medelstora företag av rapporteringskravet, oavsett om de är börsnoterade eller i övrigt av allmänt intresse.

Enligt det nya direktivet ska alla företag som har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad inom EES (börs), förutom mikroföretag, lämna en hållbarhetsrapport. Värdepappren kan t.ex. avse aktier i aktiebolag, obligationer och andra skuldförbindelser eller depåbevis för sådana värdepapper. Till de företag som ska lämna en hållbarhetsrapport hör alltså även små och medelstora börsnoterade företag.

Finansiella företag

Finansiella företag, dvs. kreditinstitut, värdepappersbolag och försäkringsföretag, tillämpar de särskilda årsredovisningslagarna för sådana företag. Årsredovisningslagens bestämmelser är dock, genom hänvisning, i de flesta fall tillämpliga även för dessa företag. Bland annat gäller den lagens bestämmelser om hållbarhetsrapportering även för de företagen (se 6 kap. 1 § första stycket lagen [1995:1559] om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och 6 kap. 1 § första stycket lagen [1995:1560] om årsredovisning i försäkringsföretag).

Ett moderföretag i en stor koncern som är ett kreditinstitut, ett värdepappersbolag, ett försäkringsföretag eller ett så kallat finansiellt holdingföretag ska enligt hittillsvarande bestämmelser upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen.

Av det nya direktivet om företagens hållbarhetsrapportering följer att rapporteringskraven ska gälla för försäkringsföretag och kreditinstitut, oavsett deras juridiska form, förutsatt att de är stora företag eller små och medelstora företag. Redovisningsdirektivets kriterier för att avgöra om företaget ska anses vara stort är tillämpliga, dock gäller särskilda definitioner av nettoomsättning som är bättre anpassade för den verksamhet som finansiella företag bedriver.

Lagen om årsredovisning i försäkringsföretag tillämpas av tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsföreningar (se 1 kap. 1 § första stycket) trots att de inte är sådana försäkringsföretag som omfattas av artikel 2.1 i rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (1991 års direktiv). Av artikel 1.3 a i redovisningsdirektivet följer att endast försäkringsföretag enligt 1991 års direktiv omfattas av kravet på hållbarhetsrapport oavsett associationsform.

Med tjänstepensionsföretag avses enligt 1 kap. 3 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidigt tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsförening. Tjänstepensionsföretag kan således inte drivas i en associationsform som omfattas av redovisningsdirektivet i övrigt (se prop. 2018/19:158 s. 686–687). Tjänstepensionsföretag bör därför inte omfattas av krav på att upprätta hållbarhetsrapport.

Direktivet anger att nettoomsättningen för försäkringsföretag ska fastställas i enlighet med artiklarna 35 och 66.2 i rådets direktiv 91/674/EEG. Artikel 66.2 anger att nettoomsättningen ska utgöras av särskilda uppgifter om de tecknade bruttopremierna såsom dessa är definierade i artikel 35. Den nettoomsättning som avses motsvarar det som ingår i posten Premiainkomst (före avgiven återförsäkring) i bilaga 2 till lagen om årsredovisning i försäkringsföretag (se prop. 1995/96:10 s. 261).

Företag som upprättar redovisning enligt IAS-förordningen tillämpar det regelverkets krav vad gäller uppställningen av resultaträkningen. För dessa företag kommer det, enligt *Finansinspektionen*, krävas en separat bedömning för att avgöra vad som i redovisningsdirektivets bemärkelse utgör nettoomsättning. Regeringen konstaterar att det i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering inte finns någon särskild reglering för företag som tillämpar IAS-förordningen. Några särskilda regler för dessa företag kan därför inte heller införas, utan även dessa företag behöver utgå ifrån vad som för dem utgör nettoomsättning såsom detta definieras i

redovisningsdirektivet. Motsvarande gäller frågan om vilken koncerndefinition som ska gälla för företag som tillämpar IAS-förordningen.

Även andra kreditinstitut och försäkringsföretag än de som är skyldiga att följa redovisningsdirektivet, inbegripet kooperativa företag och ömsesidiga företag, omfattas av det nya kravet på hållbarhetsrapportering, förutsatt att de uppfyller angivna villkor. Huruvida företaget i övrigt är av allmänt intresse, t.ex. på grund av börsnotering, spelar i sig ingen roll.

Små och icke-komplexa kreditinstitut samt s.k. captivebolag för försäkring respektive återförsäkring ska också upprätta en hållbarhetsrapport enligt det nya direktivet.

Ett kreditinstitut som är permanent underställt ett centralt organ som övervakar det enligt förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag ska behandlas som dotterföretag till det centrala organet. I så fall undantas kreditinstitutet från skyldigheten att upprätta hållbarhetsrapport, om det redan omfattas av en sådan rapport som lämnats i det överordnade organets förvaltningsberättelse.

Ett försäkringsföretag som ingår i en grupp vilken är föremål för så kallad grupp tillsyn enligt 19 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043) bör, i likhet med vad *Svensk Försäkring* föreslår, behandlas som ett dotterföretag till moderföretaget i den gruppen. Undantaget från rapporteringskravet kan därmed bli tillämpligt även för dessa företag.

Det finns inte tillräckliga skäl att ålägga företagsformer utanför direktivets tillämpningsområde en skyldighet att upprätta hållbarhetsrapport. Därmed bör rapporteringskravet inte gälla för finansiella företag som varken är kreditinstitut eller försäkringsföretag, oavsett juridisk form. Detta innebär t.ex. att ett finansiellt holdingföretag som är en ekonomisk förening inte längre behöver hållbarhetsrapportera. Eftersom värdepappersbolag drivs i aktiebolagsform kommer dessa däremot att omfattas av rapporteringskravet om de är stora eller börsnoterade.

Utredningen föreslår att även utländska försäkringsgivare ska vara skyldiga att hållbarhetsrapportera. Något sådant krav kan dock inte anses följa av direktivet. Regeringen föreslår därför ingen ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstitutets verksamhet i Sverige.

Medlemsstaterna får välja att inte kräva hållbarhetsrapportering från centralbanker, postgiroinstitut och – i Sveriges fall – Svenska Skeppshypotekskassan. Den möjligheten bör enligt regeringen användas. Behovet av fullständig hållbarhetsrapportering från dessa aktörer torde inte vara särskilt stort. Med beaktande av den restriktiva hållning till ökad rapporteringsbörda som bör vara vägledande anser regeringen att någon skyldighet att lämna hållbarhetsrapport alltså inte bör åläggas varken Riksbanken, postgiroinstitut eller Svenska Skeppshypotekskassan. Såsom *Finansinspektionen* påpekar omfattas varken Riksbanken eller postgiroinstitut av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag. Något undantag för dessa behöver därför inte införas i den lagen, eller någon annanstans. Svenska Skeppshypotekskassan omfattas däremot av den lagen och ett undantag bör därför införas.

Direktivet lämnar därtill möjlighet att undanta vissa finansiella produkter från kravet på att upprätta hållbarhetsrapport. Undantaget gäller sådana produkter som förtecknas i artikel 2.12 b och f i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbar-

hetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn, dvs. alternativa investeringsfonder (AIF) och fondföretag. Ett fondföretag motsvaras i svensk rätt av en värdepappersfond enligt lagen (2004:46) om värdepappersfonder.

En alternativ investeringsfond definieras i 1 kap. 2 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder som ett företag som har bildats för kollektiva investeringar och som tar emot kapital från ett antal investerare för att investera det i enlighet med en fastställd investeringspolicy till förmån för dessa investerare, och inte kräver auktorisation enligt artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU.

En alternativ investeringsfond kan bildas både på kontraktsrättslig grund, där fonden inte är en juridisk person, och på associationsrättslig grund, där fonden är en juridisk person. I det senare fallet, när en alternativ investeringsfond bildats som t.ex. ett aktiebolag eller handelsbolag i vilket en eller flera juridiska personer är delägare, omfattas den av 6 kap. 1 § bokföringslagen (1999:1078) och ska därmed upprätta och offentliggöra årsredovisning i enlighet med årsredovisningslagen (se prop. 2012/13:155 s. 330). En alternativ investeringsfond kan således omfattas av årsredovisningslagarnas krav på hållbarhetsrapportering. I den svenska lagstiftningen finns även en nationellt reglerad alternativ investeringsfond som benämns specialfond. En specialfond kan bara bildas på kontraktsrättslig grund och utgör alltså inte en juridisk person (12 kap. 1 och 2 §§ lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder).

En värdepappersfond definieras i 1 kap. 1 § 25 lagen (2004:46) om värdepappersfonder som en fond vars andelar kan lösas in på begäran av andelsägare och som består av finansiella tillgångar, om den bildats genom kapitaltillskott från allmänheten och ägs av dem som skjutit till kapital samt förvaltas enligt vissa bestämmelser i den lagen. I likhet med en specialfond är en värdepappersfond inte en juridisk person (4 kap. 1 och 2 §§ lagen om värdepappersfonder).

Av bokföringslagen framgår att bestämmelserna i den lagen gäller bokföringsskyldighet för vissa fysiska och juridiska personer (se t.ex. 1 kap. 1 §). En fond som varken är en fysisk eller juridisk person är således inte bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (se prop. 2002/03:150 s. 285). Specialfonder och värdepappersfonder omfattas alltså inte av årsredovisningslagarnas krav på hållbarhetsrapportering. Regeringen har dock tillsatt en utredning som bl.a. ska lämna förslag till bestämmelser om associationsrättsliga värdepappersfonder och specialfonder som alltså kan komma att omfattas av bokföringsskyldighet (dir. 2023:163).

Eftersom direktivet ska genomföras på miniminivå bör direktivets möjlighet till att undanta alternativa investeringsfonder användas.

Direktivet lämnar inte möjlighet för att undanta fondförvaltare. Något sådant undantag föreslås därför inte.

Ett rapporteringskrav på miniminivå för koncerner

Om moderföretaget i en koncern är ett stort företag ska en hållbarhetsrapport för koncernen upprättas (se 7 kap. 31 a–31 c §§ årsredovisnings-

lagen). Detsamma gäller om moderföretaget i en stor koncern är börsnoterat.

Samma krav på att upprätta en hållbarhetsrapport gäller om moderföretaget är ett finansiellt företag.

Kravet på att upprätta en hållbarhetsrapport gäller dock inte ett dotterföretag om det omfattas av ett överordnat moderföretags hållbarhetsrapport för koncernen (6 kap. 10 § andra stycket och 7 kap. 31 a § första och andra styckena årsredovisningslagen).

Ett dotterföretag som ska upprätta en hållbarhetsrapport undantas från den skyldigheten om företaget och dess samtliga dotterföretag omfattas av ett utländskt moderföretags hållbarhetsrapport, under förutsättning att rapporten uppfyller vad som krävs i fråga om innehåll och offentliggörande och att dotterföretaget lämnar vissa upplysningar. Detta gäller oavsett om det överordnade moderföretaget har säte inom EES eller utanför EES.

Moderföretaget ansvarar också för att bedöma hållbarhetsinformationen på dotterföretagsnivå. När upplysningar om ett dotterföretag ingår i moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen undantas dotterföretaget från skyldigheten att rapportera den hållbarhetsinformation som inbegrips. Dotterföretaget ska då i sin förvaltningsberättelse ta med en hänvisning till undantaget från rapporteringskravet i direktivet. Dotterföretaget ska även ange namnet på moderföretaget som hållbarhetsrapporterar på koncernnivå och webblänkar till moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen.

Inte heller behöver dotterföretaget hållbarhetsrapportera om det moderföretag som rapporterar på koncernnivå är ett tredjelandsföretag som lämnar information om hållbarhet i enlighet med likvärdiga standarder för hållbarhetsrapportering. Vilka standarder som ska anses likvärdiga bestäms av kommissionen.

Undantaget från rapporteringskravet gäller även företag av allmänt intresse, såvida dessa inte är stora dotterföretag som är börsnoterade inom EES. Till skillnad från *Svensk Försäkring* ser inte regeringen att direktivet (artikel 1.4) går att tolka på något annat sätt än att dessa börsnoterade företag inte får undantas.

Enligt 7 kap. 2 § årsredovisningslagen behöver ett moderföretag inte upprätta koncernredovisning om moderföretaget också är dotterföretag till ett annat moderföretag som upprättar koncernredovisningen. Detta innebär att ett företag kan undantas från kravet på konsoliderad finansiell rapportering men samtidigt vara skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen. Så är fallet om dess yttersta moderföretag upprättar en koncernredovisning och en förvaltningsberättelse för koncernen i enlighet med EU-rätten, eller i enlighet med likvärdiga krav om företaget är etablerat i ett tredjeland, men inte upprättar en hållbarhetsrapport för koncernen i enlighet med EU-rätten, eller i enlighet med likvärdiga krav om företaget är etablerat i ett tredjeland.

Direktivet klargör att undantaget från skyldigheten att upprätta en koncernredovisning inte även förutsätter att det överordnade moderföretagets koncernredovisning upprättas i enlighet med kravet på hållbarhetsrapportering för koncernen, se skäl 26.

Ett moderföretag som hållbarhetsrapporterar på koncernnivå ska förklara riskerna med dotterföretagens verksamhet och vilken inverkan

moderföretaget har på sina dotterbolag, inklusive information om deras förfaranden för tillbörlig aktsamhet.

Kravet i svensk rätt på att ett moderföretag i en koncern som i sig självt är ett företag som ska upprätta en hållbarhetsrapport även ska upprätta en hållbarhetsrapport för hela koncernen är mer långtgående än kravet i direktivet. Visserligen ska ett stort företag enligt direktivet rapportera om hållbarhet, men inte nödvändigtvis på koncernnivå, utan företaget är endast skyldigt att upprätta en egen hållbarhetsrapport, om det inte är moderföretag i en stor koncern. En koncern behöver inte alltid definieras som stor bara för att ett stort moderföretag ingår i den. Så kan fallet vara om koncernen är nybildad och inte har funnits i två år.

Som *Bokföringsnämnden* påpekar har nämnden i sina allmänna råd (BFNAR 2006:11) tolkat gränsvärdet för större och mindre koncern i 1 kap. 3 § årsredovisningslagen så att ett moderföretag som uppfyller kriterierna för att vara ett större företag utgör moderföretag i en större koncern. Enligt punkt 15 i det allmänna rådet klassificeras därför alltid en nybildad koncern som större om moderföretaget klassificeras som ett större företag. Regeringen konstaterar att denna tolkning rör definitionen av större företag och därmed kan tillämpas samtidigt med vad som i redovisningsdirektivet definieras som tröskeln för stora koncerner. När det gäller den senare tröskeln är det enligt regeringens mening inte lämpligt att kräva att koncerner som i och för sig enligt direktivet kan undantas från rapporteringskrav ska ställas under sådana. Någon särskild regel för att skapa överensstämmelse med Bokföringsnämndens tolkning bör därför inte införas.

Med hänsyn till att företagen inte bör åläggas någon större administrativ börda än vad EU-rätten kräver bör skyldigheten för moderföretaget att upprätta en hållbarhetsrapport för hela koncernen begränsas till moderföretag i stora koncerner.

Direktivets krav på att moderföretag i stora koncerner ska upprätta hållbarhetsrapport för koncernen knyts inte till om moderföretaget är ett företag av allmänt intresse. För ett korrekt genomförande av det nya direktivet måste därmed alla moderföretag i stora koncerner omfattas av skyldigheten att upprätta hållbarhetsrapport, dvs. även de som inte är börsnoterade.

Dessutom ska de moderföretag som enligt direktivet ska upprätta hållbarhetsrapport även lämna sådan information om miljömässig hållbarhet som följer av taxonomiförordningen (se 7 kap. 31 c § årsredovisningslagen). Den upplysningsbestämmelse som hänvisar till de begränsningar som följde av det ursprungliga direktivet om företagens hållbarhetsrapportering (2014/95/EU) bör därför ändras för att återspegla det.

Ett dotterföretag som omfattas av moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen bör liksom hittills undantas från rapporterings-skyldighet, dvs. om det inte är ett stort börsnoterat företag. När det gäller dotterföretag till ett moderföretag i tredjeland bör det tilläggas att undantaget förutsätter att hållbarhetsrapporten för koncernen upprättas i enlighet med EU-standarder för hållbarhetsrapportering eller på ett sätt som är likvärdigt med dessa standarder enligt vad kommissionen fastställer.

Ett dotterföretag som undantas från skyldigheten att upprätta hållbarhetsrapport ska i årsredovisningen upplysa om att företaget är undantaget och lämna vissa uppgifter om det rapporterande moderföretaget. Möjligheten för företaget att inte lämna hållbarhetsinformationen bör

inbegripa även finansiella företag som behandlas som dotterföretag till antingen ett centralt tillsynsorgan eller ett moderföretag i en grupp som är föremål för grupp tillsyn.

I hållbarhetsrapporten för koncernen bör det rapporteringsskyldiga moderföretaget ange vilka av koncernens dotterföretag som är undantagna från årlig hållbarhetsrapportering eller hållbarhetsredovisning för koncernen.

Det undantagna dotterföretaget bör i sin förvaltningsberättelse ta in en hänvisning till undantaget från rapporteringskravet och där ange dels namnet på det moderföretag som rapporterar hållbarhetsinformationen, dels webblänkar till moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen. Detta är en nyhet med anledning av direktivet.

Ett undantaget dotterföretag ska hänvisa till moderföretagets förvaltningsberättelse

Bolagsverket avstyrker förslaget att vissa bolag ska kunna hänvisa till ett överordnat bolags hållbarhetsredovisning genom en webblänk i förvaltningsberättelsen. Regeringen konstaterar att det följer av direktivet att ett undantaget dotterbolag i förvaltningsberättelsen ska lämna vissa uppgifter, däribland webblänk till moderföretagets förvaltningsberättelse. Kravet bör därför införas.

En fråga som utredningen lyfter är den om dotterföretaget bör undgå skyldigheten att upprätta en egen hållbarhetsrapport endast om förvaltningsberättelsen för koncernen faktiskt finns tillgänglig på den webbplats som dotterföretaget hänvisar till. *FAR* anser att det bör vara tillräckligt att det finns en länk till webbplatsen där innehållet läggs upp senare och att detta bör förtydligas och framgå av lagens ordalydelse. Direktivet behandlar inte uttryckligen frågan. Regeringen ser det därför inte som lämpligt att i lag införa ett sådant förtydligande som *FAR* efterfrågar. Det torde dock inte vara något som hindrar en sådan lösning som den *FAR* förespråkar.

Tekniska verken i Linköping AB lyfter frågan om hur en koncern ska hållbarhetsrapportera när det finns stora skillnader mellan koncernens dotterföretag, vilket t.ex. kan vara fallet i ett kommunalt sammanhang. Regeringen konstaterar att direktivet inte medger några undantag från skyldigheten att hållbarhetsrapportera för koncernen utifrån att skilda verksamheter bedrivs inom koncernen. Något sådant undantag bör därför inte införas. Den närmare utformningen av rapporteringen blir i stället en fråga för kommissionen i de standarder som antas.

Liksom hittills bör, så långt detta följer av direktivet, samma regler om hållbarhetsrapportens innehåll, placering, granskning och offentliggörande gälla för koncerner som gäller för enskilda företag.

FAR efterfrågar ett förtydligande av vad som gäller för investmentföretag. Regeringen konstaterar att det skulle underlätta för företag som enligt internationella redovisningsstandarder är undantagna från kravet på koncernredovisning att även undantas från kravet på hållbarhetsrapportering för koncernen. Direktivet tillhandahåller dock inte något sådant undantag och framhåller i stället att undantagsregimerna för koncernredovisning respektive hållbarhetsrapportering i koncern ska löpa parallellt. Inte heller föreskrivs i direktivet något särskilt undantag för investmentföretag. Det bör därför inte införas något undantag för sådana företag.

Frågan om hur tröskelvärdena ska beräknas för företag som inte lämnar koncernredovisning behandlas inte heller i direktivet. Något klagörande över detta bör därför inte införas i lag.

Företag från tredjeland

Ett moderföretag i en stor koncern som är noterat på en marknad inom EES är skyldigt att lämna en hållbarhetsrapport (7 kap. 31 a § första stycket årsredovisningslagen). Ett dotterföretag måste inte upprätta en hållbarhetsrapport om det omfattas av ett utomeuropeiskt moderföretags hållbarhetsrapport som uppfyller kraven på en sådan rapport (6 kap. 10 § andra stycket och 7 kap. 31 a § andra stycket årsredovisningslagen). Om moderföretagets hållbarhetsrapport för koncernen inte uppfyller kraven måste en hållbarhetsrapport upprättas för det berörda dotterföretaget.

Det nya direktivet om företagens hållbarhetsrapportering omfattar vissa företag som hör hemma utanför EES men som har värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad inom EES.

Företag från tredjeland som har en betydande verksamhet inom EES omfattas indirekt av krav på att tillhandahålla hållbarhetsinformation. Om vissa tröskelvärden uppfylls är det filialen eller dotterföretaget i EES som har ansvaret för att upprätta, offentliggöra och tillgängliggöra tredjelandsföretagets hållbarhetsrapport. Hållbarhetsrapporten ska då innehålla viss information.

Medlemsstaterna får kräva att dotterföretag eller filialer till rapporteringskyldiga tredjelandsföretag informerar dem om den nettoomsättning som tredjelandsföretagen har genererat inom deras territorium och unionen (artikel 40a.1 sjätte stycket i direktivet). Enligt regeringens mening saknas det skäl att ställa ett sådant krav.

Kraven på tredjelandsföretags hållbarhetsrapporter bör i Sverige gälla för dotterföretag och filialer till företag som hör hemma utanför EES men som är att likställa med ett aktiebolag (se artikel 1.5 i direktivet).

Hållbarhetsinformation bör tillhandahållas av ett företag från tredjeland med en nettoomsättning på, efter omräkning, mer än 1,7 miljarder kronor inom EES och som i Sverige har antingen ett stort eller noterat dotterföretag eller en filial som i sin tur har en nettoomsättning på mer än 450 miljoner kronor inom EES.

Om nu nämnda villkor uppfylls har det svenska dotterföretaget eller den svenska filialen ansvaret för att upprätta, offentliggöra och tillgängliggöra tredjelandsföretagets hållbarhetsrapport för koncernen. Kompletterande bestämmelser om dessa skyldigheter bör tas in i årsredovisningslagen.

4.4 Vilken hållbarhetsinformation ska rapporten innehålla?

Regeringens förslag: En hållbarhetsrapport ska innehålla den information som behövs för förståelsen av företagets inverkan på hållbarhetsfrågor och hur hållbarhetsfrågor påverkar företagets utveckling, ställning och resultat.

Med hållbarhetsfrågor ska avses frågor som rör miljö, sociala förhållanden, personal, bolagsstyrning, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption och mutor.

En hållbarhetsrapport ska innehålla en beskrivning av bl.a.

- företagets eller koncernens affärsstrategi för hållbarhetsfrågor,
- förekomsten av incitamentsystem kopplade till hållbarhetsfrågor för personer i företagets eller koncernens ledning,
- den huvudsakliga negativa inverkan som kan kopplas till företagets eller koncernens verksamhet och värdekedja,
- de huvudsakliga riskerna för företaget eller koncernen med avseende på hållbarhetsfrågor, och
- hur hållbarhetsinformationen har identifierats.

Hållbarhetsinformationen ska lämnas i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som Europeiska kommissionen antar.

Små och medelstora börsnoterade företag samt vissa finansiella företag ska få begränsa sin hållbarhetsrapportering. Detsamma ska gälla en hållbarhetsrapport för ett överordnat företag i tredjeland, som lämnas av dess dotterföretag eller filial i Sverige.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser tillstyrker förslagen eller har ingen invändning mot dem.

Försäkringsfacket Forena och *Finansförbundet* anser att den nuvarande uppräkningslistan av vilka frågor som ska omfattas av hållbarhetsrapporteringen försvagas genom utredningens förslag och föreslår därför att lagen uttryckligen ska ange hållbarhetsarbetets olika dimensioner.

Svenskt Näringsliv uppmärksammar att företag, som inte omfattas av rapporteringskravet, drabbas indirekt av en ökad administrativ börda genom omfattande krav på hållbarhetsinformation från värdekedjan. Svenskt Näringsliv påpekar också att utredningen uttalar att företag som upprättar en fullständig hållbarhetsrapport ska anses ha uppfyllt kraven på hållbarhetsupplysningar till viss del men att motsvarande uttalande saknas avseende upplysningar om verksamhetens påverkan på den yttre miljön.

Svenska Bankföreningen betonar att företag som inte gjort framsteg mot sina tidsbundna mål som rör hållbarhetsfrågor ska rapportera detta.

Enligt *Konkurrensverket* är det viktigt att företag inte delar med sig av information som riskerar att leda till att konkurrensen på marknaden begränsas till följd av utbyte av konkurrenskänslig information.

Naturvårdsverket anser att svenska företag bör lämna en beskrivning av absoluta mål för minskning av växthusgaser för 2045 i stället för 2050.

Skälen för regeringens förslag

Direktivets beskrivning av nödvändig hållbarhetsinformation

Genom direktivet om företagens hållbarhetsrapportering införs krav på företagen att lämna mer detaljerad hållbarhetsinformation i förvaltningsberättelsen. Vilka hållbarhetsfrågor det handlar om baseras på disclosureförfordningen – miljörelaterade, sociala och personalrelaterade frågor, respekt för mänskliga rättigheter samt bekämpning av korruption och mutor – med tillägg av vissa s.k. styrningsfaktorer.

Enligt direktivet ska företagen lämna de upplysningar som krävs för förståelsen av företagets inverkan på hållbarhetsfrågor och hur hållbarhetsfrågor påverkar företagets utveckling, ställning och resultat. På det sättet förtydligas det dubbla väsentlighetsperspektivet som hållbarhetsrapporteringen ska utgå från. Således är ett företag endast skyldigt att lämna sådan information som är relevant för denna förståelse.

Hållbarhetsinformationen ska också innehålla en beskrivning av de möjligheter som hållbarhetsfrågorna ger företaget eller koncernen. Vidare ska företaget beskriva dess plan för att säkerställa att affärsmodellen och strategin är förenlig med omställningen till en hållbar ekonomi och med målen att begränsa den globala uppvärmningen till 1,5 grader Celsius i enlighet med Parisavtalet och att uppnå klimatneutralitet till 2050 enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag).

Det ska finnas en beskrivning av de tidsbundna mål i relation till hållbarhetsfrågorna som företaget eller koncernen har satt upp, inbegripet absoluta mål för minskning av växthusgaser för åtminstone 2030 och 2050 och av de framsteg som har gjorts för att uppnå dessa mål.

Naturvårdsverket framför att svenska företag i stället ska lämna en sådan beskrivning med avseende på det svenska målet för 2045. Det framgår av direktivet att en beskrivning av mål för åtminstone åren 2030 och 2050 ska lämnas. Lagkrav vad gäller dessa två tidpunkter bör därför införas.

Den roll företagets styrelse och ledning har vad avser hållbarhetsfrågor och deras kompetens i sammanhanget, liksom företagets policy i frågorna, ska beskrivas. Därutöver ska information lämnas om förekomsten av hållbarhetsrelaterade incitamentsprogram för ledande befattningshavare.

Hållbarhetsinformationen ska vidare innehålla uppgifter om det förfarande för tillbörlig aktsamhet som har införts med avseende på hållbarhetsfrågorna.⁹

Hållbarhetsinformationen ska innehålla uppgifter om företagets eller koncernens egen verksamhet och om dess värdekedja, inklusive produkter och tjänster, affärsrelationer och distributionskedja. Information om företagets hela värdekedja omfattar uppgifter om dess värdekedja inom EES och uppgifter som omfattar tredjeländer om företagets värdekedja sträcker sig utanför EES. Det kan t.ex. röra sig om rapportering om leverantörers och underleverantörers växthusgasutsläpp och påverkan på biologisk mångfald.

Det ska finnas en beskrivning av den huvudsakliga eller potentiella negativa inverkan på hållbarhetsfrågor som företagets egen verksamhet har eller som dess värdekedja har och åtgärder som tagits för att motverka denna inverkan. Hållbarhetsinformationen ska även inbegripa genomförda åtgärder, och resultatet av dessa åtgärder, för att förebygga, begränsa,

⁹ En preliminär politisk överenskommelse om ett direktiv om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet nåddes mellan Europeiska unionens råd och Europaparlamentet i december 2023. Kommissionens förslag till direktiv lämnades i februari 2022 (COM/2022/71 final), se Justitiedepartementets faktagenommemoria Direktiv om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet (2021/22:FPM71).

avhjälpa eller avsluta faktisk eller potentiell negativ inverkan på hållbarhetsfrågor.

Om inte all nödvändig information om värdekedjan är tillgänglig får företaget eller koncernen, under de första tre åren av tillämpningen av rapporteringskravet, i stället redogöra för de åtgärder som har vidtagits för att få information om verksamhetens värdekedja, skälen till att företaget inte har kunnat få tag i denna information samt företagets planer på att få sådan information i framtiden. Detta innebär alltså ett tillfälligt undantag från kravet på att rapportera om hela värdekedjan (se vidare avsnitt 9).

Hållbarhetsinformationen ska även innehålla hänvisningar och ytterligare förklaringar till annan information som ingår i förvaltningsberättelsen, utöver de belopp som tas upp i årsredovisningen. Syftet med kravet är att motverka bristande överensstämmelse mellan hållbarhetsinformationen och resten av den information som redovisas i förvaltningsberättelsen.

Om det rapporterande moderföretaget identifierar betydande skillnader mellan koncernen och ett eller flera av dess dotterföretag vad gäller risker eller inverkan, ska företaget tillhandahålla en adekvat beskrivning, när så är lämpligt, av riskerna för och inverkan av det eller de berörda dotterföretagen.

Direktivet tillåter små och medelstora noterade företag, små och icke-komplexa institut samt captivebolag för försäkring respektive återförsäkring att begränsa sin hållbarhetsrapportering i viss mån. Dessa företag behöver endast rapportera hållbarhetsinformation om

1. affärsmodell och strategi,
2. policy i hållbarhetsfrågor,
3. den huvudsakliga negativa inverkan på hållbarhetsfrågor och åtgärder som vidtas för att identifiera, övervaka, förebygga, begränsa eller avhjälpa sådana effekter,
4. de huvudsakliga riskerna för företaget i samband med hållbarhetsfrågor och hur företaget hanterar dessa risker, och
5. centrala indikatorer som är nödvändiga för de upplysningar som avses i de föregående punkterna.

Inte heller dotterföretag eller filialer till företag från tredjeland behöver rapportera all information som anges i direktivet. Bland annat får sådana hållbarhetsrapporter utelämna beskrivningar av affärsmodellens motståndskraft och strategier mot risker relaterade till hållbarhetsfrågor samt tillkommande möjligheter och väsentliga risker.

Om moderföretaget till ett dotterföretag i EES som är undantaget från skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport är etablerat i tredjeland ska de upplysningar som anges i taxonomiförordningen, som omfattar den verksamhet som bedrivs av det undantagna dotterföretaget, ingå i förvaltningsberättelsen för dotterföretaget eller i den hållbarhetsrapport för koncernen som utarbetas av tredjelandsföretaget.

Hållbarhetsrapportens innehåll – behov av anpassning av svensk rätt

Enligt de nu gällande bestämmelserna om hållbarhetsrapportering ska en hållbarhetsrapport innehålla de upplysningar som behövs för förståelsen av företagets eller koncernens utveckling, ställning och resultat och konsekvenserna av verksamheten (6 kap. 12 § årsredovisningslagen). Upplys-

ningarna ska behandla åtminstone frågor om miljö, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption. Hållbarhetsrapporten ska ange företagets affärsmodell, företagets policy i hållbarhetsfrågorna, resultatet av policyn, de väsentliga risker som rör dessa frågor och hur företaget hanterar riskerna.

Om företaget saknar en policy i en eller flera av frågorna ska skälen för detta tydligt anges. Hållbarhetsrapporten ska även, när det är lämpligt, innehålla hänvisningar till och ytterligare förklaringar av de belopp som tas upp i årsredovisningen. Om särskilda riktlinjer har använts vid upprättandet av rapporten ska det anges vilka dessa är.

Riksdagen har i ovan nämnda tillkännagivande påpekat att regeringen borde göra det tydligare vilka uppgifter som ska tas upp i hållbarhetsrapporteringen (bet. 2017/18:CU7 s. 7).

Rapporteringskraven behöver nu skärpas, framför allt för att tillgodose företagets intressenters behov av hållbarhetsinformation.

Bestämmelserna om hållbarhetsrapportens innehåll bör utformas i nära anslutning till det nya direktivets lydelse. Terminologin i årsredovisningslagen ligger i väsentlig mån redan i linje med denna.

Sättet att enligt direktivet redovisa den aktuella informationen genom hållbarhetsrapportering stämmer väl överens med årsredovisningslagens benämning hållbarhetsrapport. Dessutom används hållbarhetsrapport även i direktivet, om än begreppet där avser just rapportering av ett tredjelandsföretag. Då begreppet är väl etablerat saknas skäl att inte längre använda begreppet hållbarhetsrapport för den hållbarhetsinformation som lämnas enligt lagstadgade krav.

I årsredovisningslagen bör det anges vad hållbarhetsrapporten ska innehålla, motsvarande vad som anges i direktivet. Någon precisering utöver det är inte nödvändig. Det bör tydliggöras att företagen därutöver ska rapportera i enlighet med EU-standarderna för hållbarhetsrapportering, som avgör vilken närmare information som ska lämnas. Eftersom rapporteringsstandarderna antas som EU-förordningar behöver innehållet i standarderna inte genomföras i svensk rätt.

Genom direktivet utvidgas definitionen av hållbarhetsfrågor till att omfatta även s.k. styrningsfaktorer och motverkande av mutor. Årsredovisningslagen räknar upp miljö, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption som exempel på vad upplysningarna åtminstone ska behandla. Den hittillsvarande uppräknningen av hållbarhetsfrågor är således inte längre helt fullständig och bör därför tas bort eller utvidgas. Regeringen anser, i likhet med *Försäkringsfacket Forena* och *Finansförbundet*, att det bör framgå i lag vilka frågor som avses.

Det är de europeiska standarderna för hållbarhetsrapportering som avgör vilken närmare information som ska lämnas i förhållande till vart och ett av rapporteringsområdena.

Företagen bör få utlämna vissa uppgifter i hållbarhetsrapporterna

Direktivet ger medlemsstaterna en möjlighet att tillåta att ett rapporteringsskyldigt företag i undantagsfall inte informerar om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling. Detta förutsätter att styrelsens ledamöter kan motivera att ett utlämnande av informationen skulle skada

företagets marknadsposition allvarligt och att omständigheten att informationen inte tas med inte hindrar en rättvis och balanserad förståelse av företagets utveckling, ställning och resultat och konsekvenserna av verksamheten.

Det kan tänkas att det emellanåt förekommer att ett offentliggörande av information av detta slag skulle kunna skada ett företags marknadsposition allvarligt. Det bör därför vara möjligt att utelämna informationen från hållbarhetsrapporten. Förutsättningarna för ett utelämnande bör anges i lag. I svensk rätt finns redan ett motsvarande undantag från det befintliga kravet att ta in upplysningar i hållbarhetsrapporten (6 kap. 13 § årsredovisningslagen).

I linje med direktivet är det styrelsen som ska göra bedömningen av om upplysningarna ska utelämnas ur hållbarhetsrapporten. Möjligheten kan t.ex. användas i fråga om upplysningar om ännu inte lanserade produkter, nya tillverkningsprocesser under utveckling eller förhandlingar med nya leverantörer när företaget av konkurrensskäl inte bör lämna dessa upplysningar. Regeringen föreslår inte något krav på att skälen för utelämnandet redovisas i rapporten, utan det får även i fortsättningen anses tillräckligt att det görs en bedömning i fråga om skadan och effekten av utelämnandet som svarar mot lagens krav.

Förhållande till vissa andra författningskrav på hållbarhetsinformation

Det gäller redan enligt 6 kap. 1 § årsredovisningslagen att förvaltningsberättelsen ska innehålla sådana hållbarhetsupplysningar som behövs för förståelsen av företagets utveckling, ställning eller resultat och som är relevanta för den aktuella verksamheten, däribland upplysningar om miljö- och personalfrågor. Företag som bedriver verksamhet som är tillstånd- eller anmälningspliktig enligt miljöbalken ska alltid lämna upplysningar om verksamhetens påverkan på den yttre miljön.

Regeringen instämmer i utredningens bedömning att ett företag som upprättar en fullständig hållbarhetsrapport ska anses ha uppfyllt kraven på hållbarhetsupplysningar i 6 kap. 1 § fjärde stycket första meningen. Om företaget inkluderar sådana uppgifter som avses i 6 kap. 1 § fjärde stycket andra meningen i hållbarhetsrapporten får även det kravet anses uppfyllt (se närmare om kravet, prop. 1996/97:167). Det kan dock inte sägas, såsom *Svenskt Näringsliv* föreslår, att kravet alltid ska anses vara uppfyllt av den som är skyldig att upprätta en hållbarhetsrapport.

4.5 Kontakter med arbetstagarföreträdare

Regeringens förslag: Företaget ska ha en dialog med arbetstagarföreträdare om relevant hållbarhetsinformation och metoder för att få och kontrollera sådan information.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens. I utredningens förslag hänvisas uteslutande till arbetstagarrepresentanterna enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda som sådana företagsledningen ska informera och diskutera med.

Remissinstanserna: *Finansförbundet, Försäkringsfacket Forena, LO och Unionen* avstyrker förslaget om att dialogen ska ske med arbetstagarrepresentanter som utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda.

Även *Svenska Bankföreningen* anser att det kan ifrågasättas om det är ändamålsenligt att införa en särskild ordning för dialog med styrelsens arbetstagarrepresentanter i hållbarhetsfrågor. Bankföreningen anser att det bör övervägas att i stället genomföra direktivet i denna del på ett sätt som närmare anknyter till vad som vanligen gäller i fråga om medbestämmande för arbetstagare genom samråd med arbetstagarorganisationer.

Bland andra *Industriarbetsgivarna, Svenskt Näringsliv* och *Teknikföretagen* tillstyrker utredningens förslag om arbetstagarrepresentanter. Industriarbetsgivarna ser det som lämpligt att diskussioner om metoder för att skaffa och verifiera hållbarhetsinformation sker med arbetstagarrepresentanterna eftersom de ska underteckna redovisningen och därför måste ha den kunskap och de förutsättningar som krävs för att motta information och föra dialogen på bästa sätt. Det är en fördel att använda en befintlig struktur och därmed begränsa kostnadsökningarna för företagen.

Svenskt Näringsliv, med stöd av *Teknikföretagen*, anser att det bör framgå av lag att det är tillräckligt att dialogen förs i moderbolaget även om fler bolag i en koncern omfattas av kravet på hållbarhetsrapportering.

Finansinspektionen anser att utredningens lagförslag inte genomför direktivets krav om att arbetstagarrepresentanter ska meddela relevanta förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan. Inspektionen anser vidare att det bör övervägas om det bör införas krav på att resultatet av diskussionerna med arbetstagarrepresentanterna läggs fram i hållbarhetsrapporten.

Skälen för regeringens förslag: Direktivet om företagens hållbarhetsrapportering anger att företagsledningen ska informera arbetstagarrepresentanter på lämplig nivå och med dem diskutera relevant information och metoder för att erhålla och kontrollera hållbarhetsinformation. Arbetstagarrepresentanternas uppfattning ska meddelas relevanta förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan.

I årsredovisningslagen bör det således tas in en skyldighet för företagets ledning att ha en sådan dialog. När det gäller den närmare utformningen kan regeringen konstatera att direktivet är förhållandevis flexibelt. Företaget ska informera arbetstagarrepresentanter på lämplig nivå och det ska ske en diskussion dem emellan. Eftersom utgångspunkten är att direktivet ska genomföras på miniminivå och att företagen inte ska drabbas av onödiga administrativa bördor bör kravet utformas på ett sätt som ger enskilda företag största möjliga flexibilitet, utan att syftet med dialogen urholkas.

LO m.fl. menar att det är en facklig fråga att diskutera relevant information och metoder för att erhålla och kontrollera hållbarhetsinformation, men att det inte är lämpligt att ett bolag ska fullgöra sina åtaganden om hållbarhetsinformation med arbetstagarrepresentanter med arbetstagare som är ledamöter i företagets styrelse grundat på lagen om styrelserepresentation för de privatanställda.

Lagen om styrelserepresentation för de privatanställda förutsätter att företaget har minst 25 anställda. Det krävs dessutom att företaget är bundet

av kollektivavtal. Enligt regeringen är det därför en mindre lämplig ordning att genomföra direktivet på det sätt som utredningen föreslår.

Uttrycket arbetstagarrepresentanter som förekommer i direktivet bör inte användas eftersom det kan förväxlas med sådana arbetstagarrepresentanter som utses enligt lagen om styrelserepresentation för de privatanställda. I stället bör begreppet arbetstagarföreträdare användas.

För att regleringen ska träffa alla företag som omfattas av skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport bör det alltså i stället anges att bolaget ska informera och diskutera med arbetstagarföreträdare. Med arbetstagarernas företrädare avses i första hand de arbetstagarorganisationer med vilka bolaget har ingått kollektivavtal och i andra hand, om kollektivavtal inte finns, de arbetstagarorganisationer som har medlemmar som är arbetstagare i bolaget (se prop. 2021/22:286 s. 158 och 275). Det överlämnas till de enskilda företagen att avgöra vad som är en lämplig nivå. I författningskommentaren ges vissa ytterligare exempel på hur kravet kan fullgöras.

Såsom *Finansinspektionen* påpekar bör det även av lag framgå att arbetstagarernas uppfattning ska meddelas ledningen. Eftersom direktivet genomförs på miniminivå bör det inte krävas att resultatet av diskussionerna läggs fram i hållbarhetsrapporten.

Svenskt Näringsliv, med stöd av *Teknikföretagen*, anser att det bör framgå av lag att det är tillräckligt att dialogen förs i moderbolaget även om fler bolag i en koncern omfattas av kravet på hållbarhetsrapportering. Regeringen kan konstatera att kravet på dialog med arbetstagarföreträdare gäller både på koncernnivå och för varje företag som ska upprätta en hållbarhetsrapport individuellt. Någon möjlighet att undanta företag som i och för sig omfattas av en dialog med arbetstagarföreträdare på koncernnivå ger inte direktivet. Regeringen anser därför att en sådan möjlighet inte bör införas.

4.6 Hållbarhetsrapportens placering och offentliggörande

Regeringens förslag: Hållbarhetsrapporten ska utgöra ett eget avsnitt i förvaltningsberättelsen.

Ett rapporteringsskyldigt företag ska upprätta förvaltningsberättelsen i ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat och hållbarhetsrapporten ska märkas i enlighet med det format som specificeras i EU-rätten. Årsredovisningen ska offentliggöras elektroniskt.

Förvaltningsberättelsen ska göras tillgänglig kostnadsfritt på företagets webbplats inom sex månader från balansdagen.

Dotterföretag och filialer till ett rapporteringsskyldigt överordnat företag från tredjeland ska offentliggöra och tillgängliggöra tredjelandsföretagets hållbarhetsrapport. Hållbarhetsrapporten ska offentliggöras tillsammans med ett uttalande om att rapporten har granskats av en person eller ett företag som antingen i tredjelandet eller i Sverige har behörighet att granska hållbarhetsrapporter.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker förslagen eller har inget att invända mot dem. *Bolagsverket* framför att det är av central betydelse att kommissionen och revisorsorganisationen tar fram riktlinjer och rekommendationer för företagen avseende elektroniskt upprättade års- och koncernredovisningar. *FAR* och *Rådet för finansiell rapportering* efterfrågar ett tydliggörande av om det är den elektroniska redovisningen eller den fysiska som är den som ska undertecknas av styrelsen och som är föremål för revisorns granskning och intygande. Rådet för finansiell rapportering förordar att det är den fysiska redovisningen som ska undertecknas av styrelsen.

Nasdaq stöder att det införs ett elektroniskt rapporteringsformat, men ser att det hade varit önskvärt med valfrihet för emittenter att även få använda andra rapporteringsformat.

Skatteverket tillstyrker förslaget men anser att det behöver tydliggöras att uppgifterna i hållbarhetsrapporten ska göras tillgängliga i digitalt format för myndigheter, att Skatteverket vid förfrågan har rätt att ta del av aggregerade uppgifter och att Skatteverket har rätt att behandla uppgifterna för beskattningsändamål och brottsbekämpningsändamål.

Skälen för regeringens förslag

Allmänt om placeringen och offentliggörandet av hållbarhetsrapporten

Genom direktivet om företagens hållbarhetsrapportering avskaffas medlemsstaternas möjlighet att tillåta företag att rapportera information om hållbarhetsfrågor i en separat rapport som inte ingår i förvaltningsberättelsen. Hållbarhetsinformationen ska i stället alltid vara tydligt identifierbar genom ett eget avsnitt i förvaltningsberättelsen. Skälet till det är att bättre koppla samman den finansiella informationen och hållbarhetsinformationen. Företagen är liksom hittills skyldiga att offentliggöra förvaltningsberättelsen.

Eftersom företaget ska ta in hållbarhetsrapporten i förvaltningsberättelsen omfattar skyldigheten att offentliggöra årsredovisningen även den rapporten. Denna skyldighet fullgörs för aktiebolag genom att bestyrkta kopior av handlingarna ges in till Bolagsverket inom en månad efter att bolagsstämman fastställt balansräkningen och resultaträkningen (8 kap. 3 § första stycket 1 årsredovisningslagen).

Om moderföretaget till ett företag som undantas från skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport hör hemma i tredjeland ska dess hållbarhetsrapport för koncernen och uttalandet om granskningen av hållbarhetsrapporten offentliggöras i enlighet med den lagstiftning som det undantagna dotterföretaget lyder under. Om ett sådant dotterföretag är svenskt ska således tredjelandsföretagets hållbarhetsrapport för koncernen och uttalandet om hållbarhetsgranskningen offentliggöras enligt årsredovisningslagen.

Upprättandet och offentliggörandet av hållbarhetsrapporten för ett aktiebolag faller inom styrelsens ansvarsområde (se 8 kap. 4 § aktiebolagslagen). Motsvarande gäller för t.ex. försäkringsföretag och bankaktiebolag. Beträffande handelsbolag ligger ansvaret hos bolagsmännen.

Vidare finns bestämmelser om solidariskt personligt betalningsansvar för styrelseledamöter och verkställande direktör som underlåter att i tid

skicka in kopia av årsredovisning och revisionsberättelse till registreringsmyndigheten (8 kap. 12 § årsredovisningslagen).

Styrelsen är ett kollegialt organ. Det innebär i och för sig inte att samtliga styrelseledamöter måste ta del i ett beslut. För att ett beslut ska få fattas i ett ärende måste dock samtliga styrelseledamöter ha fått tillfälle att delta i ärendets behandling och fått ett tillfredsställande underlag för att avgöra ärendet (se t.ex. 8 kap. 21 § aktiebolagslagen). Svensk rätt får anses motsvara direktivets krav på styrelsens ansvar för hållbarhetsrapportens upprättande och offentliggörande, med det undantag som redogörs för i nästa delavsnitt.

Informationen ska upprättas och offentliggöras i ett elektroniskt format

För att öka hållbarhetsinformationens sökbarhet och användbarhet inför det nya direktivet ett krav på att de rapporteringsskyldiga företagen ska upprätta sina förvaltningsberättelser i ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat, XHTML-format, och märka hållbarhetsrapporten på visst sätt.

Uppmärksningen, även benämnt taggningen, ska göras i enlighet med det format som specificeras i den delegerade förordningen (EU) 2019/815 om ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat, när detta väl har fastställts. Syftet är att göra det möjligt att presentera informationen på ett sätt som även maskiner kan läsa av. Det kommer att krävas en digital taxonomi för hållbarhetsrapportering för att den information som rapporteras ska kunna taggas i enlighet med EU:s rapporteringsstandarder, se skäl 55.

Med anledning av de nya formkraven på redovisningen bör rapporteringsskyldiga företag åläggas att upprätta sin förvaltningsberättelse i ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat och märka hållbarhetsrapporten enligt ovan. Eftersom det inte är möjligt att upprätta olika delar av årsredovisningen i olika format (se 2 kap. 5 § första stycket årsredovisningslagen) innebär kravet på upprättande i praktiken att hela årsredovisningen behöver upprättas i elektronisk form. För börsnoterade företag gäller sedan tidigare att års- och koncernredovisningen ska upprättas i ett format som möjliggör enhetlig elektronisk rapportering (se 16 kap. 4 a § lagen om värdepappersmarknaden).

FAR och *Rådet för finansiell rapportering* efterfrågar ett tydliggörande av om det är den elektroniska redovisningen eller den fysiska som är den som ska undertecknas av styrelsen och som är föremål för revisorns granskning och intygande. Regeringen kan konstatera att om årsredovisningen upprättas i elektronisk form följer det av 2 kap. 7 § sjätte stycket att styrelsen ska underteckna redovisningen med avancerad elektronisk underskrift. Eftersom revisorns granskningsuppdrag kommer att omfatta även uppmärksningen är det alltså den elektroniska versionen som blir föremål för revisorns granskning och intygande.

Medlemsstaterna ska säkerställa att företagen senast inom tolv månader efter balansdagen offentliggör sina årsredovisningar. Direktivet ställer krav på att förvaltningsberättelsen ska offentliggöras i det elektroniska rapporteringsformatet. Regeringen delar utredningens uppfattning att direktivet i denna del på enklast sätt genomförs på så sätt att de hållbarhetsrapporterande företagen ska ge in hela årsredovisningen elektroniskt.

Av gällande rätt följer att årsredovisningen ska offentliggöras genom ingivande till registreringsmyndigheten inom viss tid och att handlingarna får överföras elektroniskt (se 6 kap. 2 § bokföringslagen och 8 kap. årsredovisningslagen). Med en bestyrkt kopia jämförs ett elektroniskt original.

Årsredovisningslagen uppfyller de tidsfrister som direktivet ställer upp för handlingarnas offentliggörande. Någon ytterligare reglering krävs därmed inte i detta avseende.

Det bör vidare följa av lag att styrelsen ansvarar även för att de nya kraven på digitalt upprättande uppfylls.

Skatteverket efterfrågar en särskild möjlighet att kunna ta del av och analysera den elektroniska informationen. Kravet på att hållbarhetsrapporten upprättas i ett elektroniskt rapporteringsformat innebär att Skatteverket, liksom övriga av hållbarhetsrapportens intressenter, kommer att kunna ta del av denna digitalt. Kravet på att rapporten ska märkas upp är ämnat att skapa sökbarhet och därmed möjliggöra analys på aggregerad nivå. Direktivet ger dock inte myndigheterna eller annan särskild rätt att få data sammanställd av den registrerande myndigheten, utöver vad som framgår av rätten att ta del av allmän handling. Någon sådan rättighet bör därför inte införas i lag. Myndigheters rätt att behandla uppgifter som lämnas i det elektroniska formatet behandlas inte i direktivet. De rättigheter och begränsningar som följer av gällande rätt bör därför även fortsatt gälla.

Närmare om tillgängliggörande och offentliggörande

Direktivet ger medlemsstaterna en möjlighet att kräva att rapporteringsskyldiga företag ska göra sina förvaltningsberättelser tillgängliga på sina webbplats kostnadsfritt för allmänheten. Om företaget inte har en webbplats får det ställas krav på att en skriftlig kopia av förvaltningsberättelsen görs tillgänglig på begäran. Direktivet kräver att de finansiella rapporterna och förvaltningsberättelsen, inklusive hållbarhetsrapporten, tillhandahålls samtidigt.

Stora företag publicerar redan i dag rapporter av intresse för allmänheten på sina webbplats. Det naturliga för allmänheten bör vara att i första hand leta efter en förvaltningsberättelse på företagets egen webbplats. Regeringen bedömer, i likhet med utredningen, att den tillkommande administrativa bördan för företagen som en publicering av förvaltningsberättelsen skulle innebära är liten. Därför bör en sådan regel om gratis tillgängliggörande på företagets webbplats införas i redovisningslagstiftningen. Rapporten bör ligga kvar på webbplatsen i vart fall till dess att en ny rapport har publicerats. I likhet med vad som hittills har gällt i fråga om en separat upprättad hållbarhetsrapport bör tillgängliggörandet på webbplatsen ske inom sex månader från balansdagen. Om företaget inte har en webbplats bör det i stället vara skyldigt att göra en skriftlig kopia av sin förvaltningsberättelse tillgänglig på begäran.

Företagen får, i stället för att offentliggöra en från årsredovisningen skild hållbarhetsrapport tillsammans med förvaltningsberättelsen, offentliggöra den genom att göra den tillgänglig på företagets webbplats inom sex månader från balansdagen (se 8 kap. 15 a § andra stycket årsredovis-

ningslagen). Särregleringen för sådana separata handlingar är inte längre motiverad.

Det är dotterföretaget eller filialen till ett överordnat företag från tredjelands som har ansvaret för att offentliggöra hållbarhetsrapporten för koncernen. För att säkerställa rapporteringens kvalitet och tillförlitlighet ska hållbarhetsrapporter från tredjelandsföretag offentliggöras tillsammans med ett bestyrkande av någon som enligt antingen tredjelandets eller en medlemsstats rättsordning är behörig att avge ett uttalande om granskning av hållbarhetsrapportering.

Uttalandet bör i Sverige få lämnas av en auktoriserad revisor med särskild behörighet. Om en granskningsberättelse med ett sådant uttalande inte skulle tillgängliggöras av tredjelandsföretaget ska dess ansvariga dotterföretag eller filial inom EES upplysa om att tredjelandsföretaget inte har tillgängliggjort uttalandet. I så fall bör en upplysning om det finnas i hållbarhetsrapporten.

Tredjelandsföretagets hållbarhetsrapport ska offentliggöras tillsammans med granskningsberättelsen och ett eventuellt uttalande om att nödvändig information inte tillgängliggjorts senast tolv månader från balansdagen för det räkenskapsår för vilket rapporten upprättas.

De tidsfrister för offentliggörande som anges i årsredovisningslagen bör fortsatt gälla (se 8 kap. 3 §). Om det är en filial som ska offentliggöra rapporten bör den dock offentliggöras på det sätt som anges i 13 § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

Hållbarhetsrapporten ska vidare inom samma tid göras tillgänglig kostnadsfritt för allmänheten antingen genom företagsregistret eller på dotterföretagets eller filialens webbplats på ett av EU:s officiella språk eller på norska eller isländska. Det kan noteras att för noterade företag finns årsredovisningarna tillgängliga gratis hos Finansinspektionen, medan det kostar att få tillgång till övriga årsredovisningar hos Bolagsverket.

En hållbarhetsrapport för koncernen som omfattar ett tredjelandsföretags samtliga dotterföretag inom EES ska också offentliggöras inom en rimlig tidsperiod.

Kompletterande reglering i fråga om offentliggörandet och tillgängliggörandet av ovan nämnda handlingar och uttalanden bör tas in i redovisningslagstiftningen.

Språket i hållbarhetsrapporten

En årsredovisning ska avfattas på svenska (2 kap. 5 § första stycket årsredovisningslagen). Det innebär att även en hållbarhetsrapport som ingår i årsredovisningen ska vara på svenska. Språkravet gäller oavsett om årsredovisningen har upprättats i pappersform eller elektronisk form.

Den medlemsstat som reglerar ett dotterföretag som är undantaget från skyldigheten att rapportera hållbarhetsinformation får enligt direktivet kräva att moderföretagets förvaltningsberättelse eller hållbarhetsrapportering för koncernen offentliggörs på ett språk som medlemsstaten accepterar och att alla nödvändiga översättningar till detta språk tillhandahålls. Om översättningen inte är auktoriserad så ska det framgå.

Avsaknaden av ett språkrav för separat upprättade bolagsstyrningsrapporter och hållbarhetsrapporter förefaller inte ha lett till några praktiska problem för företagen (se prop. 2015/16:193 s. 50). Det bör vara möjligt

för ett svenskt dotterföretag att på ett enkelt sätt tillgodoräkna sig ett utländskt moderbolags hållbarhetsrapport, under förutsättning att den uppfyller lagkraven.

Sammantaget bedömer regeringen att det inte finns något tillräckligt stort behov av ett krav på översättning av ett tredjelandsföretags hållbarhetsrapport för koncernen.

4.7 Information om immateriella resurser

Regeringens förslag: Aktiebolag, inklusive värdepappersbolag, som ska upprätta en hållbarhetsrapport ska i förvaltningsberättelsen informera om företagets centrala immateriella resurser och beskriva bl.a. hur dessa bidrar till värdeskapande för företaget.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har ingen invändning mot det.

Svenskt Näringsliv, med stöd av *Teknikföretagen*, anser att definitionerna av vad som avser hållbarhetsfrågor respektive immateriella resurser är vaga och ger upphov till gränsdragningsfrågor.

Skälen för regeringens förslag: Redovisningsdirektivet kräver inte att information lämnas om andra immateriella resurser än immateriella anläggningstillgångar som redovisas i balansräkningen. För att göra det möjligt för investerare att bättre värdera företagen kräver det nya direktivet att aktiebolag och vissa handelsbolag som är skyldiga att upprätta hållbarhetsrapport lämnar information om sina s.k. immateriella nyckelresurser. I samband med det ska företagen redogöra för hur affärsmodellen och värdeskapandet i grunden beror på sådana resurser. Informationen ska lämnas i förvaltningsberättelsen.

Rapporteringskravet innebär inte att företag behöver lämna ut information om intellektuellt kapital, immateriella rättigheter, know-how eller innovationsresultat som skulle kunna utgöra företagshemligheter.

Med immateriella nyckelresurser avses enligt direktivet resurser utan fysisk form som utgör en grundläggande förutsättning för företagets affärsmodell och bidrar till företagets värdeskapande.

Det bör i årsredovisningslagen tas in ett krav på att denna typ av resurs behandlas i förvaltningsberättelsen. Eftersom direktivets krav omfattar aktiebolag bör även värdepappersbolag informera om immateriella nyckelresurser.

Regeringen delar *Svenskt Näringslivs* uppfattning att det i vissa fall kan uppstå gränsdragningsfrågor när det gäller att information samtidigt kan ha koppling både till hållbarhetsfrågor och immateriella nyckelresurser. En närmare definition än den som ges av direktivet bör dock inte införas i lag, utan begreppets närmare innebörd får i stället fastställas inom ramen för god redovisningssed.

4.8 Information om mångfaldspolicy

Regeringens förslag: Ett stort börsnoterat företag ska få informera om sin mångfaldspolicy i hållbarhetsrapporten i stället för i bolagsstyrningsrapporten. Om företaget gör det ska bolagsstyrningsrapporten hänvisa till företagets hållbarhetsrapport.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har ingen invändning mot det.

Skälen för regeringens förslag: Ett börsnoterat företag ska ta in en bolagssyrningsrapport i sin förvaltningsberättelse. Rapporten ska bl.a. innehålla en beskrivning av den mångfaldsplan som tillämpas av företaget i förhållande till dess styrelse. Företaget får bestämma vilka aspekter av mångfald det rapporterar om (se 6 kap. 6 § årsredovisningslagen).

En jämnare könsfördelning i det ekonomiska beslutsfattandet förutsätter enligt det nya direktivet att ett noterat företag alltid ska rapportera om sin jämställdhetspolicy och dess genomförande. För att undvika onödiga administrativa bördor får företaget rapportera en del av den information som krävs tillsammans med annan hållbarhetsinformation.

Om företaget beslutar sig för att göra detta ska bolagsstyrningsrapporten enligt direktivet hänvisa till företagets hållbarhetsrapport, och informationen om mångfaldspolicyn ska även fortsättningsvis omfattas av de krav på granskning som gäller för bolagsstyrningsrapporten. Kravet på att i bolagsstyrningsrapporten beskriva företagets mångfaldspolicy gäller dock inte små och medelstora företag.

Följaktligen bör årsredovisningslagen kompletteras så att det framgår att ett stort börsnoterat företag får lämna upplysningar om sin mångfaldspolicy i hållbarhetsrapporten, i stället för i bolagsstyrningsrapporten, och att bolagsstyrningsrapporten då ska hänvisa till hållbarhetsrapporten.

En annan nyhet i direktivet är att funktionsnedsättning läggs till som ett exempel på en aspekt som beskrivningen av mångfaldspolicyn kan omfatta. Andra aspekter är jämställdhet, ålder, utbildningsbakgrund och yrkesbakgrund. Mångfaldsaspekterna bör emellertid inte anges i lag.

Om någon mångfaldspolicy inte tillämpas av företaget ska, i likhet med vad som redan gäller, bolagsstyrningsrapporten innehålla en motivering till detta.

4.9 Intygandemeningen

Regeringens förslag: I ett börsnoterat företag ska de ansvariga företrädarnas försäkran om att årsredovisningen uppfyller gällande krav även omfatta att den har upprättats i enlighet med standarderna för hållbarhetsrapportering och de specifikationer som har antagits enligt taxonomiförordningen.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har ingen invändning mot det.

Skälen för regeringens förslag: I ett börsnoterat företag ska undertecknarna av årsredovisningen och koncernredovisningen lämna en försäkran om

1. att redovisningen har upprättats i enlighet med god redovisningssed och i förekommande fall internationella redovisningsstandarder,
2. att den ger en rättvisande bild av företagets eller koncernens ställning och resultat, och
3. att förvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över utvecklingen av verksamheten, ställningen och resultatet samt beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför (16 kap. 9 § lagen om värdepappersmarknaden).

Regleringen har sin grund i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskravet angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG.

Enligt direktivet om företagens hållbarhetsrapportering ska försäkran från var och en av de ansvariga hos företaget även omfatta att årsredovisningen är upprättad i enlighet med standarderna för hållbarhetsrapportering och de specifikationer som har antagits enligt taxonomiförordningen. Lagen om värdepappersmarknaden bör således kompletteras i detta avseende.

4.10 Granskning av hållbarhetsrapporten

Regeringens förslag: Hållbarhetsrapporten ska granskas av en auktoriserad revisor som i en granskningsberättelse ska uttala sig om huruvida den uppfyller rapporteringskraven. Revisorn ska ha en särskild behörighet för att granska hållbarhetsrapporter. Företaget ska för uppdraget få välja en annan revisor än den som företaget har valt för revisionen av de finansiella rapporterna.

Revisorn ska utföra bestyrkandeuppdraget i enlighet med de granskningsstandarder som kommissionen har antagit genom delegerade akter.

Granskningsberättelsen ska offentliggöras tillsammans med årsredovisningen.

När en koncerns hållbarhetsrapport granskas ska koncernrevisorn ha ansvaret för granskningsberättelsen och bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer och oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster i andra koncernföretag.

Aktieägarna eller motsvarande i ett stort företag som är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport men inte är av allmänt intresse ska ha rätt att, om de innehar mer än fem procent av rösterna eller fem procent av kapitalet, få till stånd ett stämmobeslut om att en annan auktoriserad revisor än den valda revisorn ska granska delar av hållbarhetsrapporten.

Utredningens förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Regeringen föreslår även att den revisor som ska granska hållbarhetsrapporten ska väljas av stämman.

Remissinstanserna: De flesta av remissinstanserna tillstyrker förslagen eller har ingen invändning mot dem.

FAR påpekar att ett delat uppdrag där olika revisorer eller revisionsföretag granskar de finansiella rapporterna respektive hållbarhetsrapporten saknar motsvarighet i nuvarande system och att det kan uppstå problematik kring ansvarsfördelningen revisorer emellan. En liknelse till hur ansvarsfördelningen hanteras vid gemensam revision är inte helt korrekt, eftersom båda revisorerna då är valda för att utföra revision av ett och samma granskningsobjekt och lämnar en gemensam revisionsberättelse. *FAR* förordar ett förtydligande av att frågor om tystnadsplikt, upplysningsplikt, skadeståndsansvar och disciplinärt ansvar kan tas om hand inom ramen för tillämpliga författningar samt standarder och normer för yrkesutövningen.

Revisorsinspektionen anser att utredningens förslag öppnar upp för att en hållbarhetsrevisor kan väljas utanför stämman. Inspektionen anser att det kan sättas i fråga om detta är förenligt med direktivet och om det i sådant fall är en lämplig reglering.

Skälen för regeringens förslag

Granskning av hållbarhetsrapporter

Revisionen ska utföras självständigt och opartiskt i förhållande till det rapporterade företaget. Revisionsverksamhet är ett vidare begrepp och består i sådan granskning av förvaltning eller ekonomisk information som utmynnar i en handling som är avsedd att utgöra bedömningsunderlag även för någon annan än uppdragsgivaren samt biträde som föranleds av iakttagelser vid granskningen.

Revisorslagen (2001:883) innehåller de grundläggande näringsrättsliga reglerna för revisorer och revisionsverksamhet. För aktiebolag, ekonomiska föreningar, stiftelser och finansiella företag finns särskilda civilrättsliga bestämmelser om revision i de associationsrättsliga lagarna. För övriga företag, såsom handelsbolag, är revisionslagen (1999:1079) tillämplig. Det finns också en betydande mängd kompletterande normer på området.

Av revisionslagen följer att ett företag som är skyldigt att avsluta bokföringen med en årsredovisning ska ha minst en revisor, om det inte finns avvikande regler om revision i någon annan lag. Genom ett undantag från revisionsplikt i aktiebolagslagen och i revisionslagen behöver flertalet aktiebolag och handelsbolag inte anlita en revisor.

Revisorn ska granska företagets årsredovisning och bokföring samt företagsledningens förvaltning. Är det granskade företaget ett moderföretag ska revisorn även granska koncernredovisningen. Revisorn ska för varje räkenskapsår lämna en revisionsberättelse till företaget. Utgångspunkten är att revisorn ska utses av företaget. Även ett registrerat revisionsbolag får utses till revisor.

När det gäller granskningen av en hållbarhetsrapport föreskrivs i dag endast att revisorn ska kontrollera att en hållbarhetsrapport har lämnats. Revisorn kan således i denna del begränsa sin granskning till ett konstaterande av om rapporten finns eller inte finns. Exempelvis anger aktiebolagslagen (2005:551) att revisionsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida en hållbarhetsrapport har upprättats eller inte (9 kap. 31 §).

För att kunna uttala sig behöver emellertid revisorn kontrollera om rapporten innehåller den information om hållbarhet som krävs för att kvalitativt anses utgöra en hållbarhetsrapport. Kontrollen ska vara densamma oavsett om hållbarhetsrapporten upprättats som en del av förvaltningsberättelsen eller som en från årsredovisningen skild handling.

Inom revisionsverksamheten görs åtskillnad mellan bestyrkandeuppdrag där uttalandet avges med begränsad säkerhet och uttalanden som lämnas med rimlig säkerhet. Slutsatsen av ett bestyrkande med begränsad säkerhet ges vanligen i en negativ uttrycksform genom att det anges att inget har framkommit som tyder på att informationen om sakförhållandet innehåller någon väsentlig felaktighet. Vid ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med begränsad säkerhet gör revisorn en mindre omfattande granskning än vid ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet.

Enligt direktivet om företagens hållbarhetsrapportering ska innehållet i en hållbarhetsrapport bli föremål för en oberoende granskning. Det är alltså inte längre fråga om ett uttalande i revisionsberättelsen om huruvida en hållbarhetsrapport har upprättats eller inte.

Revisorn ska närmare bestämt göra ett uttalande huruvida hållbarhetsrapporten uppfyller direktivets krav, inbegripet om rapporten överensstämmer med de standarder som kommissionen har antagit, den process som företaget har genomfört för att identifiera rapporterad hållbarhetsinformation och hur kravet på att märka hållbarhetsrapportering i ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat efterföljs. Granskarens slutsatser ska även avse uppfyllandet av rapporteringskraven i taxonomiförordningen. Uttalandet ska enligt direktivet lämnas med begränsad säkerhet, så länge inte de granskningsstandarder som kommissionen antar kräver en högre grad av säkerhet.

Granskningen ska utföras i enlighet med kommissionens standarder

Genom det nya direktivet utvidgas ett flertal krav i revisorsdirektivet till att gälla granskning av hållbarhetsrapporter. Ett sådant granskningsuppdrag ska vidare utföras i enlighet med de granskningsstandarder som kommissionen har antagit med stöd av direktivet. Detta bör framgå av svensk lag.

Granskningsstandarderna ska ange de förfaranden som revisorn eller det registrerade revisionsbolaget ska följa för att dra sina slutsatser om bestyrkande av hållbarhetsrapportering. Kommissionen ska senast den 1 oktober 2026 genom delegerade akter tillhandahålla granskningsstandarder för begränsad säkerhet. Om det bedöms lämpligt ska granskningsstandarder för rimlig säkerhet antas senast den 1 oktober 2028.

Resultaten av granskningen av hållbarhetsrapporten ska presenteras i en s.k. kvalitetsgranskningsrapport om hållbarhetsrapportering. Kvalitetsgranskningsrapporten ska bl.a. identifiera det normsystem för hållbarhetsrapportering som följts vid utarbetandet och beskriva omfattningen av granskningen. Den ska också innehålla revisorns uttalande om hållbarhetsrapportens överensstämmelse med de nya rapporteringskraven.

Regeringen anser att granskningsberättelse är en lämplig benämning på dokumentet. Benämningen revisionsberättelse bör förbehållas det

dokument som tar sikte på revisorns hittillsvarande granskning av årsredovisningen med avseende på företagets finansiella resultat och ställning.

De nya kraven på granskning av hållbarhetsrapporter kan förväntas bidra till att kvaliteten och tillförlitligheten hos den hållbarhetsinformation som lämnas ökar väsentligt. Samtidigt bör reglerna om revisorsgranskning av hållbarhetsrapporten inte gå längre än vad direktivet kräver. Direktivet medför en betydande utvidgning av granskningens omfattning, något som föranleder att flera lagar måste kompletteras.

Bland annat aktiebolagslagen reglerar revisorns uppgifter och revisionsberättelsen. I stor utsträckning bör motsvarande regler gälla för granskningen av hållbarhetsrapporter och för granskningsberättelser. Av de associationsrättsliga lagarna bör framgå att ett bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapporter ska utföras i enlighet med de granskningsstandarder som antas med stöd av direktivet.

Vidare krävs bestämmelser om förfaranden och frister för att lägga fram en granskningsberättelse och hålla den tillgänglig. När det gäller beskrivningen av revisorns uppgifter bör, i likhet med vad som gäller vid revision, gälla att också hållbarhetsgranskningen ska utföras i enlighet med god revisionssed. Sådan sed får nämligen anses inbegripa även en sådan översiktlig granskning som det är fråga om.

Befintliga bestämmelser om revisionsberättelsen är i hög grad förenliga med de krav som ställs i direktivet på en granskningsberättelse. I dessa delar bör således motsvarande regler gälla för granskningsberättelsen. Således bör granskningsberättelsen bl.a. beskriva omfattningen av granskningen och innehålla revisorns uttalande om huruvida hållbarhetsrapporten har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning. Det bör också följa av lag att granskningsberättelsen ska utarbetas i enlighet med kraven i granskningsstandarderna som kommissionen antar. Vidare bör det framgå av årsredovisningslagen att granskningsberättelsen ska offentliggöras i sin helhet tillsammans med årsredovisningen.

I aktiebolagslagen anges vilka uppgifter som bolagets revisor har. Bolaget kan ha flera revisorer (s.k. gemensam revision). I många fall är det ändamålsenligt att även en revisor som väljs enbart för hållbarhetsgranskning träffas av samma regler, t.ex. i fråga om jäv. Däremot är det inte lämpligt att kräva att en revisor som endast har i uppdrag att granska hållbarhetsrapporten åläggs en skyldighet att t.ex. yttra sig över riktlinjer för ersättning till befattningshavare eller att granska en kontrollbalansräkning. Av lagen bör det framgå vilka uppgifter som inte ska utföras av revisorn som granskar hållbarhetsrapporten.

Revisionsberättelsen är sammanfattningen och huvudprodukten av revisionen. I den intygar revisorn bl.a. att årsredovisningen är upprättad enligt redovisningslagstiftningen. Direktivet ger medlemsstaterna möjligheten att föreskriva att om samma revisor eller revisionsföretag utför revisionen av årsredovisningen och granskningen av hållbarhetsrapporten får granskningsberättelsen ingå som ett eget avsnitt i revisionsberättelsen. Mot bakgrund av revisionsberättelsens funktion framstår en sådan ordning som lämplig då det torde bidra till en mer sammanhängande ordning och överblickbarhet över revisorns granskningsarbete.

Motsvarande associationsrättsliga bestämmelser om hållbarhetsgranskningen och granskningsberättelsen bör införas i rörelselagarna för finansiella företag.

Koncerngranskning

Om granskningsuppdraget avser en koncern ska koncernrevisorn enligt det nya direktivet ha ansvaret för granskningsberättelsen samt bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster och revisorer i de övriga koncernföretagen. Bestämmelser om ansvaret, bedömningen och utvärderingen bör införas i revisionslagen, aktiebolagslagen och övriga relevanta associationsrättsliga lagar. Att koncernrevisorns bedömning och utvärdering ska dokumenteras framgår av revisorslagen (24 §).

Det som sägs i föregående delavsnitt om granskningsberättelser gäller även för revisorns granskningsberättelse för koncernen.

Av det nya direktivet följer att koncernrevisorn, förutom att dokumentera sin egen bedömning och utvärdering av det granskningsarbete som har utförts av andra revisorer och oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster för koncerngranskningens ändamål, även ska dokumentera det arbete som har utförts av dessa granskare.

Koncernrevisorn ska vidare se till att han eller hon vid behov kan få tillgång till dokumentation av det granskningsarbete som är relevant för koncerngranskningen. Om koncernrevisorn inte får tillgång till ett tillräckligt underlag eller av någon annan anledning inte kan bedöma och utvärdera de andra granskarnas arbete, ska han eller hon vidta lämpliga åtgärder, såsom att utföra kompletterande granskningsarbete hos det berörda dotterföretaget. Denne ska dessutom underrätta den behöriga myndigheten, dvs. Revisorsinspektionen, om hindret. Även dessa krav på den som granskar granskningsberättelsen för koncernen bör införas i den associationsrättsliga lagstiftningen.

Val, avgång och entledigande

Det som gäller om valet och entledigandet av revisorer ska enligt direktivet om företagens hållbarhetsrapportering även tillämpas i fråga om revisorer som granskar hållbarhetsrapporter. Det innebär att alla villkor som begränsar denna valfrihet för aktieägare, delägare eller medlemmar på det granskade företags stämma ska vara förbjudna.

Revisorsinspektionen påpekar att utredningens förslag öppnar upp för att en hållbarhetsrevisor kan väljas utanför stämman. Det kan enligt inspektionen sättas i fråga om detta är förenligt med direktivet och om det i sådant fall är en lämplig ordning. Regeringen delar Revisorsinspektionens bedömning att utredningens förslag, utan ytterligare ändringar, kan öppna upp för en sådan ordning. Det framgår av artikel 37.1 första stycket revisorsdirektivet, såsom direktivet ändrats av direktivet om företagens hållbarhetsrapportering, att lagstadgad revisor eller revisionsföretag ska utses av aktieägarna, delägarna eller medlemmarna på det granskade företags stämma. I artikel 37.1 andra stycket anges särskilt att första stycket ska tillämpas på utseendet av den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget med avseende på kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Det följer således av direktivet att en revisor som granskar

hållbarhetsrapportering ska väljas av bolagsstämman eller motsvarande ledningsorgan. Krav på detta bör därför införas i lag.

Enligt direktivet får inte skilda åsikter om hållbarhetsrapportering eller hållbarhetsgranskning vara skälig grund för entledigande av en revisor. Detta gäller redan för revisorn i bl.a. aktiebolag (se prop. 2008/09:135 s. 109 och 161). Några författningsändringar behövs därför inte.

Tillgängliggörande av och ansvar för granskningsberättelsen

Utgångspunkten bör vara att hanteringen av och ansvaret för en granskningsberättelse motsvarar det som gäller för revisionsberättelsen. Bolagsverket bör således registrera och kungöra granskningsberättelsen på samma sätt som gäller för revisionsberättelsen. Om ett aktiebolag inte ger in en bestyrkt kopia av granskningsberättelsen bör bolaget kunna bli föremål för förseningsavgift till staten. Likaledes bör företagsledningen ha ett personligt och vitesgrundande ansvar för att ge in granskningsberättelsen i tid. Vidare bör underlåtenhet från ett bolags sida att komma in med granskningsberättelse till Bolagsverket föranleda att verket beslutar om att bolaget ska gå i likvidation. Motsvarande regler ska gälla för övriga associationsformer som omfattas av krav på hållbarhetsrapport.

När en årsredovisning publiceras i ofullständigt skick får den som utgångspunkt inte åtföljas av revisionsberättelsen. Om någon revisionsberättelse inte har lämnats ska detta förhållande liksom skälen för det anges. Samma ordning bör enligt regeringen gälla för granskningsberättelsen.

Granskningsberättelsen ska offentliggöras tillsammans med årsredovisningen. Även granskningsberättelsen för koncernen bör omfattas av kraven på offentliggörande.

Vem ska vara behörig att granska hållbarhetsrapporten?

Medlemsstaterna får tillåta att företaget anlitar en annan revisor än företagets valda revisor för räkenskapsrevision att granska hållbarhetsrapporten. I direktivet anges att revisorn ska vara godkänd eller erkänd att utföra sådan granskning. I Sverige är det auktoriserade revisorer som – med hänsyn tagen till att godkända revisorers behörighet är begränsad till att revidera mindre företag – kommer i fråga för uppdragen. Såsom *Revisorsinspektionen* uttalar bör det även krävas att den aktuella revisorn väljs av stämman.

Direktivet ger dessutom möjlighet för medlemsstaterna att tillåta s.k. oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster att granska hållbarhetsrapporter (se vidare avsnitt 4.13).

När det gäller frågan om en annan revisor än den som har valts av företaget för att utföra revisionen av årsredovisningen i övrigt bör tillåtas att granska företagets hållbarhetsrapport gör regeringen följande överväganden.

Kravet på en oberoende granskning av hållbarhetsrapporter innebär att efterfrågan på revisionstjänster kommer att öka. Detta kan förväntas påverka priset på dessa tjänster, särskilt med hänsyn till att antalet revisorer har minskat under senare år. En rimlig utgångspunkt är vidare att företagen ska ges flexibilitet beträffande valet av revisor. Mindre revisionsföretag kan av resursskäl vara förhindrade att tillhandahålla den särskilda kompetens som behövs för att granska hållbarhetsrapporter.

Om företagens revisor, alltså den revisor som ska revidera de finansiella rapporterna, inte har möjlighet att även granska företagens hållbarhetsrapport uppkommer således ett behov för företaget av att anlita en annan revisor med sådan behörighet. Alternativet är att företaget väljer en revisor som kan granska såväl de finansiella som icke-finansiella redovisningshandlingarna. I och för sig kan det innebära effektivitetsvinster då den finansiella rapporteringen och hållbarhetsrapporteringen inte sällan har många beröringspunkter.

Det är vanligt att revisorn inför sitt bestyrkande av information tar hjälp av andra med specialistkunskap på vissa ämnesområden utan att företaget för den sakens skull behöver välja ytterligare en revisor som ska underteckna revisionsberättelsen. Det är revisorns ansvar att skaffa sig tillräckligt underlag för sitt uttalande om överensstämmelse med gällande rättsliga krav. Revisorn förutsätts alltså inte själv besitta särskild kunskap om varje enskild fråga som granskningen väcker.

I praktiken måste revisorn vid den finansiella revisionen ofta förstå hur hållbarhetsaspekter påverkar företaget. Dessutom kan viss hållbarhetsinformation ingå i den finansiella redovisningen. Områdena är alltså delvis integrerade. Exempelvis kan hållbarhetsfaktorer påverka värdet av företagens tillgångar och därför behöva tas i beaktande för att bedöma om tillgångarna är rätt värderade. Vidare kan hållbarhetsrelaterade risker hänga ihop med finansiella risker. Genom det nya direktivet kan finansiell information och hållbarhetsinformation antas bli än mer integrerad.

Det kan inte heller utan vidare antas att alla revisorer nödvändigtvis skulle vara villiga att uttala sig endast om ett företags hållbarhetsrapportering utan att ha möjligheten att även granska den finansiella rapporteringen. Detta kan vara en utmaning i sig. Till saken hör att när ett bestyrkande lämnas måste revisorn vara självständig och opartisk, dvs. oberoende.

Enligt regeringens mening kan också två granskare med ansvar för olika delar av årsredovisningen bidra till otydlighet kring ansvarsfördelningen och att inte någon av revisorerna tar ett tydligt ansvar för helheten. Om en annan revisor än den revisor som har valts att utföra den finansiella revisionen väljs för granskning av hållbarhetsrapporten kan det uppkomma tvister om vem av revisorerna som är ansvarig för ett fel som kan hänföras till ett överlappande rapporteringsområde.

Det finns således vissa skäl mot att tillåta företagen att välja en särskild revisor för att granska hållbarhetsrapporten. Samtidigt finns det väl så starka skäl som talar i motsatt riktning.

Det förekommer i praxis att en revisor som bestyrker det granskade företagens hållbarhetsrapport skriver under revisionsberättelsen tillsammans med den valda revisorn.

Granskningen av hållbarhetsrapporter blir i och med det nya regelverket mer omfattande och ställer krav på specialistkompetens. I detta skede är det svårt att överblicka hur många revisorer och specialister som kommer att involveras. Genom att öppna upp för valet av andra revisorer än de som reviderar företagens årsredovisning i övrigt minskar risken för att det uppstår brist på kompetens.

Det kan också antas att denna lösning är gynnsam för konkurrenssituationen på området för räkenskapsrevision. Fler företag kommer sannolikt att behålla det revisionsföretag som företaget redan anlitar, samtidigt

som det anlitar ett annat revisionsföretag för granskningen av hållbarhetsrapporten.

Regeringen anser därför, liksom utredningen och remissinstanserna, att en annan revisor än den som av företaget valts som revisor att granska den finansiella rapporteringen bör kunna granska samma företags hållbarhetsrapport.

De frågor som kan uppkomma om tystnadsplikt, upplysningsplikt, skadeståndsansvar och disciplinärt ansvar kan, som FAR också lyfter, tas om hand inom ramen för de befintliga bestämmelser som gäller för yrket, liksom inom utvecklandet av god revisors- och revisionsseed.

Särskilt om revisionsutskottets roll

Varje företag av allmänt intresse ska ha ett revisionsutskott. Ett revisionsutskott är ett bolagsorgan tillsatt av styrelsen som ska övervaka bolagets olika kontrollsystem. Syftet är att skapa en direkt kontakt mellan styrelsen och revisorn.

Genom det nya direktivet får revisionsutskottet vissa uppgifter när det gäller hållbarhetsrapportering och granskning av hållbarhetsrapporten. Revisionsutskottet åläggs bl.a. en skyldighet att informera styrelsen om resultatet av granskningen av hållbarhetsrapporten och förklara på vilket sätt granskningen bidrog till hållbarhetsrapporteringens tillförlitlighet och vilken roll utskottet spelade i den processen.

Utskottet ska vidare övervaka hållbarhetsrapporteringen, inbegripet den digitala rapporteringsprocessen, och det förfarande som företaget genomför för att identifiera den information som rapporteras i enlighet med standarderna för hållbarhetsrapportering samt lägga fram rekommendationer eller förslag för att säkerställa dess tillförlitlighet. Det har även till uppgift att övervaka effektiviteten i företagets interna system för kvalitetskontroll och riskhantering och, i förekommande fall, dess internrevision när det gäller hållbarhetsrapporteringen.

Slutligen ska utskottet övervaka granskningen av den årliga och konsoliderade hållbarhetsrapporteringen samt granska och övervaka revisorns opartiskhet och självständighet.

Regler med denna innebörd bör införas i den associationsrättsliga lagstiftningen. Regleringen av revisionsutskottets uppgifter har hittills endast tagit sikte på företagets finansiella rapportering (se t.ex. 8 kap. 49 b § aktiebolagslagen). De nya uppgifterna inbegriper såväl övervakning av och information om företagets hållbarhetsrapportering som granskning av hållbarhetsrevisorns oberoende.

Medlemsstaterna får enligt direktivet tillåta att de uppgifter som revisionsutskottet har när det gäller hållbarhetsrapportering och granskningen av hållbarhetsrapporten utförs av styrelsen som helhet eller av ett särskilt organ som inrättats av styrelsen. I linje med hittillsvarande reglering – som tillåter att en styrelse med viss redovisningskompetens eller revisionskompetens ersätter revisionsutskottet och fullgör dess uppgifter avseende övervakning av den finansiella rapporteringen – bör en sådan möjlighet finnas (se t.ex. 8 kap. 49 a § andra stycket aktiebolagslagen).

Aktieägarnas rätt att få till stånd en särskild granskning av hållbarhetsinformationen

En eller flera aktieägare tillsammans kan föreslå att Bolagsverket ska utse en särskild granskare som ska granska aktiebolagets förvaltning och räkenskaper under en viss tid som varit, eller vissa åtgärder eller förhållanden i aktiebolaget eller i ett dotterföretag.

Enligt det nya direktivet ska medlemsstaterna säkerställa att aktieägare, delägare eller medlemmar i stora rapporteringsskyldiga företag, med undantag för företag av allmänt intresse, och som representerar mer än fem procent av rösterna eller fem procent av företagets kapital, enskilt eller kollektivt, har rätt att lägga fram ett förslag till beslut som ska antas av bolagsstämman om att en ackrediterad tredje part, som inte tillhör samma revisionsföretag eller revisionsnätverk som den valda revisorn, ska utarbeta ett yttrande om vissa delar av hållbarhetsrapporteringen och att en sådan rapport ska göras tillgänglig för stämman.

En sådan möjlighet bör därmed införas i de associationsrättsliga lagarna. Granskningen ska göras av en annan auktoriserad revisor än den ordinarie revisorn.

Särskild revisorsgranskning av en hållbarhetsrapport kan lämpligen utformas med reglerna om särskild granskning i aktiebolag som förebild. Således bör Bolagsverket, efter ansökan av en eller flera tillräckligt stora aktieägare, utse en auktoriserad revisor eller ett registrerat revisionsbolag som inte utsetts att granska bolagets hållbarhetsrapport och som inte heller är en del av granskarens nätverk, att lämna en rapport över vissa delar av hållbarhetsrapporten. Bolagsverket bör ge bolagets styrelse tillfälle att yttra sig innan verket utser en revisor. Styrelsen bör göra yttrandet tillgängligt för nästa årsstämma.

4.11 Redovisningstillsyn och sanktioner

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska inom ramen för redovisningstillsynen ha det yttersta ansvaret för övervakningen av de börsnoterade företagens utökade hållbarhetsrapporter.

Regeringens bedömning: Hållbarhetsrapporter som upprättas av företag som inte är börsnoterade bör inte vara föremål för redovisningstillsyn.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta av remissinstanserna tillstyrker förslaget och delar bedömningen eller har ingen invändning mot dem.

Nasdaq anser att utredningens bedömning att hållbarhetsrapporter som upprättas av onoterade företag inte bör vara föremål för redovisningstillsyn kan ifrågasättas. *Nasdaq* anser att företag som faller under rapporteringskraven och uppfyller samma kriterier bör likabehandlas. *Nasdaq* ser därför gärna att åtgärder tas för att på sikt etablera en likvärdig ordning för övervakning av onoterade företag.

Svenskt Näringsliv, med stöd av *Teknikföretagen*, konstaterar att utredningen inte föreslår några särskilda sanktionsregler avseende hållbarhetsrapporten utan att denna kommer att omfattas av de allmänna associations-

rättsliga reglerna avseende årsredovisningens upprättande och offentliggörande.

Ekobrottsmyndigheten instämmer i utredningens slutsats att en bristande hållbarhetsrapportering skulle kunna utgöra bokföringsbrott eftersom förvaltningsberättelsen i så fall skulle vara bristfällig. Myndigheten anser dock att det med utredningens författningsförslag inte finns förutsebarhet vad gäller straffansvaret, eftersom hållbarhetsrapporten inte är omnämnd i bokföringslagen. Myndigheten efterfrågar att det i det fortsatta lagstiftningsarbetet förs ett resonemang om i vilken mån en bristfällig hållbarhetsrapport kan leda till straffansvar för företagets företrädare och i så fall inom vilka ramar detta ska ske. Även *Malmö tingsrätt* anser att det finns skäl att utveckla huruvida en bristfällig hållbarhetsrapport kan föranleda straffansvar för bokföringsbrott.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Enligt öppenhetsdirektivet står årsredovisning, koncernredovisning och halvårsrapporter hos företag med överlåtbara värdepapper noterade på en reglerad marknad under tillsyn hos de nationella behöriga myndigheterna (s.k. redovisningstillsyn). I Sverige är Finansinspektionen behörig myndighet. Myndigheten, som har befogenhet att ingripa mot överträdelser, har delegerat visst tillsynsansvar till det privaträttsliga självregleringsorganet Nämnden för svensk redovisningstillsyn.

Det är efterlevnaden av bestämmelserna om regelbunden finansiell information i 16 kap. lagen om värdepappersmarknaden som övervakas. Vid vissa överträdelser har nämnden befogenhet att begära rättelse i en rapport. Sanktionsmöjligheten ligger kvar hos Finansinspektionen. Nämnden överlämnar ärenden som avser icke ringa överträdelser till inspektionen. Så sker även vid bristande samarbete.

De övervakade börsnoterade företagen, för närvarande cirka 410 företag, bekostar med årliga avgifter Finansinspektionens redovisningstillsyn. Även Nämnden för svensk redovisningstillsyn får ta ut skäligen avgifter för övervakningen.

Det nya direktivet klargör att öppenhetsdirektivets krav på tillsyn även ska tillämpas på hållbarhetsrapporter. Därmed utökas tillämpningsområdet för redovisningstillsynen. Esmas ska utfärda riktlinjer om behöriga myndigheters tillsyn över de noterade företagens hållbarhetsrapporter. Redan i dag omfattar tillsynen i Sverige den hållbarhetsinformation som ingår i den regelbundna finansiella rapporteringen. Finansinspektionen bör ha mandat att övervaka såväl finansiella rapporter som hållbarhetsrapporter från noterade företag.

Möjligheten för Finansinspektionen att lämna över tillsynsuppgifter till Nämnden för svensk redovisningstillsyn får anses omfatta även hållbarhetsrapportering, vilket inte kräver någon författningsändring. Tillsynsansvar på området får redan anses vara överlämnat till nämnden.

Mot bakgrund av att kraven på granskning av hållbarhetsrapporten skärps i hög grad bedömer regeringen, i likhet med bl.a. *Svenskt Näringsliv*, att det inte är ändamålsenligt att införa redovisningstillsyn även över onoterade företag, som i dag inte står under sådan tillsyn. Mot ett sådant behov talar, förutom kostnaden, förhållandet att styrelsen, som får mer ansvar för rapporteringen, har ett särskilt skadeståndsansvar i förhållande till företaget. Allmänintresset av en redovisningstillsyn beträffande dessa företag är också lägre.

Även den redovisningstillsyn som avser hållbarhetsrapporter bör bekostas genom avgifter från de kontrollerade börsnoterade företagen. Någon författningsändring behövs inte.

De nya reglerna om hållbarhetsrapport omfattas av det allmänna kravet i redovisningsdirektivet på att medlemsstaterna ska fastställa sanktioner vid överträdelser av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med direktivet och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande (se artikel 51). Regeringen konstaterar att direktivet inte innehåller några bestämmelser om straffansvar.

Utredningen har föreslagit att de allmänna sanktionsreglerna om årsredovisningens upprättande och offentliggörande ska omfatta även hållbarhetsrapporten och granskningsberättelsen. *Svenskt Näringsliv* och *Teknikföretagen* instämmer i den bedömningen och inga remissinstanser har invänt mot den. De sanktioner som därmed kan komma i fråga för dels aktiebolag, dels sådana företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag och som inte ger in en hållbarhetsrapport eller granskningsberättelse är förseningsavgift och tvångslikvidation. För handelsbolag kan det i första hand bli aktuellt med vitesföreläggande för bolagsmännen. För de börsnoterade företagen kan Finansinspektionen besluta om sanktioner enligt 25 kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. Regeringen delar utredningens och remissinstansernas bedömning att de tillgängliga sanktionerna uppfyller direktivets krav.

Ekobrottsmyndigheten och *Malmö tingsrätt* efterfrågar förtydliganden om under vilka förutsättningar en bristfällig hållbarhetsrapport kan föranleda straffansvar för bokföringsbrott. Regeringen konstaterar att när hållbarhetsrapporten utgör en del av årsredovisningen bör straffansvar för bokföringsbrott kunna aktualiseras. Frågan om straffansvar måste dock avgöras utifrån omständigheterna i det enskilda fallet, där domstolarna har att pröva bristerna i hållbarhetsrapporten mot de allmänna straffkriterierna för bokföringsbrott i 11 kap. 5 § brottsbalken. Det innebär bl.a. att det för straffansvar krävs att rörelsens förlopp, ekonomiska resultat eller ställning inte i huvudsak kan bedömas med ledning av bokföringen. De närmare gränserna för vilken typ av brister och fel som ska föranleda ansvar blir en fråga för rättstillämpningen.

4.12 Revisorsfrågor

Regeringens förslag: Med revisionsverksamhet ska även avses verksamhet som består i granskning av hållbarhetsinformation som utmynnar i en rapport eller någon annan handling som är avsedd att utgöra bedömningsunderlag även för någon annan än uppdragsgivaren samt rådgivning eller annat biträde vid ett granskningsuppdrag.

Ett registrerat revisionsbolag som åtar sig att granska en hållbarhetsrapport ska utse en huvudansvarig för den delen. Om uppdraget avser både revision av finansiella rapporter och granskning av hållbar-

hetsrapporter ska samma person få vara huvudansvarig för hela uppdraget.

En behörighet att granska hållbarhetsrapporter ska utgöra ett tillägg som följer auktorisationens giltighetstid och förnyelse.

Revisorsinspektionens tillsynsbefogenheter ska omfatta även revisorer som har uppdrag att granska en hållbarhetsrapport. Om Revisorsinspektionen ger en revisor en varning och det finns särskilda skäl för det, ska inspektionen även få besluta om ett tidsbegränsat förbud att underteckna granskningsberättelser.

För att en utländsk revisor även ska få granska hållbarhetsrapporter ska ett lämplighetsprov säkerställa att han eller hon har de kunskaper i svensk rätt som behövs för sådan granskning i Sverige.

Om en emittent som inte har säte i en stat inom EES anlitar en fysisk person eller ett företag från ett tredjeland för granskning av en hållbarhetsrapport, ska den som anlitas vara registrerad hos Revisorsinspektionen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela ytterligare föreskrifter om behörighet att granska hållbarhetsrapporter.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta av remissinstanserna tillstyrker förslagen eller har ingen invändning mot dem.

Revisorsinspektionen anser att det bör vara möjligt att återkalla behörigheten, såväl disciplinärt som på en revisors egen begäran.

Skälen för regeringens förslag

Revisionsverksamhet

Med anledning av revisorns uppgift att granska hållbarhetsrapporter bör definitionen av revisionsverksamhet utvidgas till att uttryckligen omfatta verksamhet som består i sådan granskning av hållbarhetsinformation som utmynnar i en rapport eller någon annan handling som är avsedd att utgöra bedömningsunderlag även för någon annan än uppdragsgivaren (se 2 § 8 revisorslagen). Det är naturligt att granskning av hållbarhetsrapporter ingår i beskrivningen av revisorers typiska uppgifter och utvidgningen underlättar för en ändamålsenlig tillsyn på området.

Granskning av en hållbarhetsrapport utgör inte revision. Därmed är det företag som denna granskning avser inte heller att se som en revisionsklient. Däremot får det anses att de normer som särskilt gäller för revisionsverksamhet och för revisorer, dvs. god revisionssed och god revisorssed, gäller även vid granskningen av hållbarhetsrapporten.

Krav på utbildning och fortbildning

En revisor ska ha den insikt i och erfarenhet av redovisning och ekonomiska förhållanden som med hänsyn till arten och omfattningen av företagets verksamhet fordras för att fullgöra uppdraget. För vissa företag, bl.a. aktiebolag, får endast den som är auktoriserad eller godkänd revisor vara revisor. En auktoriserad eller godkänd revisor ska ha den utbildning och erfarenhet som behövs för revisionsverksamhet samt i övrigt vara lämplig att utöva granskningsverksamheten.

Enligt revisorsdirektivet får en fysisk person godkännas att utföra revision först efter att ha uppnått behörighet för universitetsstudier eller motsvarande och därefter genomgått teoretisk och praktisk utbildning samt avlagt en yrkesexamen.

Revisorsinspektionen ska pröva frågor om auktorisation, godkännande och registrering enligt revisorslagen. För att kunna bli auktoriserad revisor krävs att personen har genomfört en teoretisk och praktisk utbildning på totalt sex år och därefter avlagt revisorsexamen hos Revisorsinspektionen. Den svenska revisorsutbildningen består av fyra delar: kandidatexamen, teoretisk utbildning inom obligatoriska ämnesområden, praktisk utbildning och revisorsexamen. Efter genomförande av de tre första delarna, varav praktik under tre år ska omfatta räkenskapsrevision, avslutas revisorsutbildningen således med ett prov för revisorsexamen. Granskning av hållbarhetsrapportering ingår i dag inte obligatoriskt i den teoretiska utbildningen. Ett godkänt resultat på provet för revisorsexamen är en förutsättning för att kunna ansöka om auktorisation som revisor.

Det nya direktivet ändrar inte kraven på processen för att bli auktoriserad revisor. Däremot behöver det i lag uppställas krav på att ha särskild behörighet för att få granska hållbarhetsrapporter. Förutsättningarna för att få sådan behörighet bör dock inte regleras i lag, utan på lägre föreskriftsnivå.

När det gäller varaktigheten av behörigheten att granska hållbarhetsrapporter delar regeringen utredningens bedömning att det är mest ändamålsenligt att inte tidsbegränsa den särskilda behörigheten på annat sätt än att den gäller så länge revisorn är auktoriserad. Därmed behövs inte heller någon särskild process eller avgift för att förnya den.

Kvalitetskontrollen

Revisorer och registrerade revisionsbolag ska minst vart sjätte år vara föremål för en oberoende kvalitetskontroll. Utifrån storlekskriterier ska i vissa fall sådan kontroll av revision ske i treårscykler. I fråga om hållbarhetsgranskning räcker det emellertid med kvalitetskontroll vart sjätte år.

Revisorer står under myndighetstillsyn av Revisorsinspektionen. Branschorganisationen FAR:s kvalitetskontroll är en del i denna tillsyn. FAR ansvarar, enligt en överenskommelse med Revisorsinspektionen, för att utföra kontroller av de revisorer som är medlemmar i organisationen och att rapportera resultaten av kontrollerna till inspektionen. Revisorer och revisionsföretag som har revisionsuppdrag i företag av allmänt intresse kvalitetskontrolleras direkt av Revisorsinspektionen.

Kvalitetskontrollen består av att kontrollera om granskningen har utförts korrekt. Syftet med kvalitetskontrollen är att säkerställa att det finns förutsättningar för att granskningen utförs enligt god revisors- och revisionssed.

Om det vid en genomförd kvalitetskontroll framkommer allvarigare brister i en revisors verksamhet öppnar Revisorsinspektionen ett tillsyns-ärende för prövning av frågan om eventuell disciplinär åtgärd.

Genom ändringen i revisorsdirektivet som det nya direktivet innebär utökas kvalitetskontrollen till att även omfatta en bedömning av efterlevnaden av tillämpliga granskningsstandarder. Vidare ska kvantiteten på de resurser som har lagts ned bedömas. Även arvoden för hållbarhetsgranskningen och

revisionsföretagets interna system för kvalitetskontroll ska kontrolleras. Kvalitetskontrollen ska, liksom hittills, utföras på grundval av en riskbedömning.

Kravet på att ha ett system för kvalitetskontroll utvidgas således till att omfatta granskning av hållbarhetsrapporter. Direktivets reglering av kontrollens utförande tillgodoses genom revisorslagens bestämmelser om kvalitetskontroll (27 a §). Den mer tekniska regleringen av kvalitetskontrollen bör hanteras på lägre föreskriftsnivå än lag.

Organisation av granskningsarbetet

Av revisorsdirektivet följer att ett revisionsföretag som utför revision ska utse minst en revisor med huvudansvaret för revisionen. Enligt det nya direktivet ska medlemsstaterna även se till att ett revisionsföretag som utför granskning av hållbarhetsrapportering utser minst en s.k. nyckelpartner för hållbarhet som deltar aktivt i granskningen och förser denne med de resurser som uppgifterna kräver.

Nyckelpartner för hållbarhet definieras som den eller de revisorer som för ett särskilt granskningsuppdrag som avser hållbarhetsrapportering har utsetts av ett registrerat revisionsbolag till att ha huvudansvaret för att utföra granskningen för dess räkning. Nyckelpartneren, eller med andra ord den huvudansvariga partneren, får vara den huvudansvariga revisorn eller en av de huvudansvariga revisorerna. Denne ska underteckna granskningsberättelsen.

Aktiebolagslagen och flera andra lagar tillåter att ett registrerat revisionsbolag utses till revisor och hänvisar till revisorslagen i fråga om huvudansvaret för revisionen (se t.ex. 9 kap. 19 § aktiebolagslagen). Ett registrerat revisionsbolag ska för varje uppdrag som den åtar sig och som utgör revisionsverksamhet utse en av de yrkesverksamma revisorerna i bolaget att vara huvudansvarig (17 § revisorslagen).

Den huvudansvariga revisorn ska vara en auktoriserad revisor. Denne ska underteckna revisionsberättelsen och andra utlåtanden och bär också ett särskilt skadeståndsansvar. Skyldigheten att utse en huvudansvarig bör därför omfatta alla revisionsuppdrag som inbegriper granskning av hållbarhetsrapporter.

Granskar olika registrerade revisionsbolag ett företags hållbarhetsrapport och finansiella rapporter rör det sig om separata uppdrag där en huvudansvarig ska utses för varje uppdrag.

Om ett registrerat revisionsbolag får i uppdrag att både utföra revision och granska företagets hållbarhetsrapport bör som utgångspunkt samma person få vara huvudansvarig för hela uppdraget. Revisionsbolaget bör emellertid kunna välja en enskild person som revisor för vardera uppdraget, som då kan bli huvudansvarig för den delen. Även om det kan framstå som otydligt med olika huvudansvariga där ett enda registrerat revisionsbolag har anlåtats, riskerar ett krav på att en och samma revisor är huvudansvarig för både finansiell revision och hållbarhetsgranskning att, mot bakgrund av de ökade utbildningskrav som ställs för hållbarhetsgranskning, i onödan minska utbudet av behöriga granskare.

Kravet på att den huvudansvariga ska delta aktivt i hållbarhetsgranskningen tillgodoses enligt regeringens mening genom att en huvudansvarig revisor ska utses för granskningsuppdraget och att denne ska underteckna utlåtanden (se 17 § revisorslagen).

Direktivets krav på att den huvudansvariga ska förses med tillräckliga resurser och personal med den kompetens som krävs för att utföra sina uppgifter på lämpligt sätt innebär enbart att granskningen ska genomföras i enlighet med god sed. Detsamma gäller kravet på att den revisor som granskar hållbarhetsrapporten ska ägna tillräcklig tid åt uppdraget och anslå tillräckliga resurser för att kunna utföra sina uppgifter. Dessa krav på granskningen föranleder därmed inga författningsändringar.

Direktivet innehåller även dokumentationskrav som tar sikte på granskningsarbetets utförande. Om samma revisor utför revisionen av årsredovisningen och granskningen av hållbarhetsrapporten får dokumentationen om hållbarhetsgranskningen ingå i revisionsdokumentationen.

Revisorslagen föreskriver redan att revisorn är skyldig att dokumentera uppdrag i revisionsverksamheten. Dokumentationen ska innehålla information som är väsentlig för att revisorns arbete och hans eller hennes opartiskhet och självständighet ska kunna bedömas i efterhand (24 §). Dokumentationen ska ha färdigställts när revisionsberättelsen eller annat utlåtande, såsom en granskningsberättelse, lämnas. De dokumentationskrav som följer av revisorslagen uppfyller således direktivets krav. Vidare har Revisorsinspektionen meddelat föreskrifter om hur revisorn ska dokumentera sina uppdrag och föra ett klientregister med vissa specificerade uppgifter (se RIFS 2018:2).

Granskningsarvoden

Revisionsarvodet ska inte påverkas eller styras av att revisorn erbjuder det granskade företaget andra tjänster vid sidan av revisionen. Av det nya direktivet följer att inte heller arvodet för granskning av hållbarhetsrapporter får påverkas av andra tjänster som erbjuds det granskade företaget eller baseras på någon form av villkorlighet.

Liksom utredningen gör regeringen bedömningen att direktivets regler om granskningsarvoden tillgodoses genom den prövning av revisorns opartiskhet och självständighet som ska göras för uppdrag i revisionsverksamhet enligt revisorslagen (se prop. 2008/09:135 s. 84–85).

Yrkesetik, tilläggstjänster och mandattid

Genom direktivet om företagens hållbarhetsrapportering utvidgas revisorsdirektivets regler om yrkesetik, oberoende och tystnadsplikt som krävs vid revision av finansiella rapporter till att omfatta revisorns arbete med att bestyrka hållbarhetsrapporter.

Därmed bör det som enligt revisorslagen och den associationsrättsliga lagstiftningen gäller om oberoende och jäv gälla även för en revisor som utför granskning av en hållbarhetsrapport. En sådan revisor bör vidare omfattas av samma krav på revisorsrotation och längsta mandattid.

Enligt direktivet får en revisor som granskar hållbarhetsrapporten för ett företag av allmänt intresse inte utföra vissa icke-revisionstjänster (konsulttjänster). Det kan noteras att en revisor som endast granskar en hållbarhetsrapport tillåts tillhandahålla något fler konsulttjänster än en finansiell revisor.

Tillhandahållandet av konsulttjänster förbjuds enligt direktivet, förenklat, under den period som är föremål för hållbarhetsgranskning och upprättandet av granskningsberättelsen och för det närmast föregående räken-

skapsåret. Exempel på tjänster som det handlar om är utformning och införande av processer för internkontroll eller riskhantering relaterade till upprättande av eller kontroll av finansiell information och utformning samt värderingstjänster.

Utarbetande av hållbarhetsrapportering läggs till i revisorsförordningens¹¹ lista över förbjudna icke-revisionstjänster.

Revisorslagen hänvisar redan till revisorsförordningen i fråga om förbud mot tillhandahållandet av vissa andra tjänster än revision och reglerar revisorns möjlighet att vid revision utföra tilläggstjänster åt det granskade företaget. FAR anser att det behövs ett klargörande om revisorslagens redan befintliga bestämmelser enligt vilka en revisor under vissa förutsättningar får tillhandahålla värderingstjänster, även är tillämplig för den revisor som genomför granskning av hållbarhetsrapporten. Regeringen kan konstatera att det befintliga förbudet mot att tillhandahålla vissa icke-revisionstjänster endast är tillämpligt på bolagets revisor. I de föreslagna bestämmelserna regleras i stället vilka icke-revisionstjänster som får tillhandahållas av en revisor som granskar en hållbarhetsrapport. Om det skulle vara fråga om att samma revisor utför revisionen och granskningen av hållbarhetsrapporten är alltså båda paragraferna tillämpliga.

Den prövning av revisorns opartiskhet, självständighet och förtroendebärande sidoverksamhet som måste göras av revisorn själv är, sammantaget med regleringen av förbjudna och tillåtna konsulttjänster, i flera delar förenlig med direktivets krav i fråga om tillhandahållande av tjänster.

Förbudet mot att en revisor vid hållbarhetsgranskning för företag av allmänt intresse under angivna perioder tillhandahåller vissa andra tjänster än revision måste emellertid genomföras i svensk rätt. Detsamma gäller möjligheten till undantag från förbudet och skyldigheterna att säkerställa den granskande revisorns oberoende när andra tjänster än revision utförs. Revisorsinspektionen bör även i detta sammanhang få meddela förhandsbesked om tillåtligheten av tilläggstjänster.

I likhet med vad som gäller vid revision bör en revisor vid granskning av hållbarhetsrapporten inte få anlita någon som på grund av jäv inte är behörig att vara revisor.

Registrering, tillsyn och sanktioner

Revisorsdirektivet anger vissa principer för offentlig tillsyn av revisorer och revisionsföretag. Enligt det nya direktivet om företagens hållbarhetsrapportering ska tillsynsansvaret även omfatta antagandet av standarder för granskning av hållbarhetsrapporter, utom när dessa standarder antas eller godkänns av andra av medlemsstaternas myndigheter. Även revisorsdirektivets krav på registrering utvidgas nu till att omfatta granskning av hållbarhetsrapporter.

När det gäller tillsyn och registrering av revisorer och revisionsföretag från tredjeländer görs tillägget att den behöriga nationella myndigheten ska registrera varje utomeuropeisk revisor som lämnar en granskningsberättelse för ett företag som har sitt säte utanför EES men vars överlåtbara

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 537/2014 av den 16 april 2014 om särskilda krav avseende lagstadgad revision av företag av allmänt intresse och om upphävande av kommissionens beslut 2005/909/EG.

värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i den medlemsstaten. Det kan vara aktuellt om tredjelandsföretaget har anlitat en revisor att enbart granska hållbarhetsrapporten.

Sådana granskningsberättelser som lämnas av revisorer från tredjeland som inte är registrerade i en viss medlemsstat ska inte ha rättslig verkan i den medlemsstaten.

Därutöver klargör direktivet de krav som gäller för registrering av en revisor från tredjeland dels med avseende på revision av finansiella rapporter, dels med avseende på granskning av hållbarhetsrapportering. Här ska krav som är likvärdiga med kraven i revisorsdirektivet i fråga om godkännande och kunskap uppfyllas.

Kommissionen ges genom direktivet befogenhet att besluta om den likvärdighet som avses. Så länge något sådant beslut inte har fattats får medlemsstaterna bedöma likvärdigheten.

Det offentliga registret över revisorer ska enligt direktivet även ange huruvida revisorn är godkänd att utföra granskning av hållbarhetsrapportering.

Revisorer, revisionsföretag och revisorer från tredje land är skyldiga att låta Revisorsinspektionen vid sin tillsyn granska de handlingar som hör till verksamheten och att lämna inspektionen de uppgifter som behövs för tillsynen. Befogenheterna bör gälla även vid tillsyn över revisorer som granskar hållbarhetsrapporter enligt de nya kraven.

En revisor som åsidosätter sina skyldigheter kan få en varning eller erinran. Om omständigheterna är synnerligen försvårande, får auktorisationen eller godkännandet upphävas.

Om det efter en varning finns särskilda skäl för det, får Revisorsinspektionen även besluta om en sanktionsavgift eller om ett tidsbegränsat förbud att utöva revisionsverksamhet, underteckna revisionsberättelser eller inneha vissa uppdrag i ett revisionsföretag. Med anledning av det nya direktivet om företagens hållbarhetsrapportering bör denna möjlighet omfatta även granskningsberättelser. Att även tillfälligt förbud mot granskning av hållbarhetsrapporter kommer att kunna meddelas följer av att Revisorsinspektionens befogenhet omfattar all revisionsverksamhet. Erinran och varning bör kunna ges baserat på brister även avseende granskningen av hållbarhetsrapporter.

Således ska i allmänhet samma krav som finns i den hittillsvarande tillsynen över revisorer som ägnar sig åt räkenskapsrevision gälla. Att Revisorsinspektionens verksamhet omfattar revisorer och revisionsverksamhet innebär att även granskning av hållbarhetsrapporter i motsvarande mån blir underställd Revisorsinspektionens tillsyn och att den revisor eller det revisionsföretag som utför hållbarhetsgranskning kan bli föremål för disciplinära åtgärder. Befintlig reglering får således anses uppfylla direktivets krav på system för utredningar och sanktioner samt tillsynsbefogenheter. När det gäller verktyget att efter en varning besluta om ett tidsbegränsat förbud att underteckna revisionsberättelser (32 a § första stycket 2 revisorslagen) kräver emellertid direktivet att det omfattar även granskningsberättelser. Således bör lagen kompletteras med denna tillsynsbefogenhet. Sanktionerna som direktivet innehåller bedöms i övrigt motsvaras av Revisorsinspektionens befintliga befogenheter

Revisorsinspektionen anser att det bör vara möjligt att återkalla behörigheten, såväl disciplinärt som på en revisors egen begäran. I och med att

begreppet revisionsverksamhet i revisorslagen utvidgas till att omfatta även granskning av hållbarhetsrapportering kommer sanktionsmöjligheterna i 32 a § revisorslagen ge Revisorsinspektionen möjligheten att besluta om sanktionsavgift eller ett tidsbegränsat förbud att underteckna granskningsberättelser, utöver möjligheten att besluta om en erinran eller varning. Revisorsinspektionen har förvisso en poäng i att möjligheten att disciplinärt besluta om upphävande även bör omfatta behörigheten att granska hållbarhetsrapporter. En sådan åtgärd kräver dock ytterligare överväganden när det gäller bestämmelser om bl.a. registrering, föreläggande om rättelse och straffansvar, vilket inte är möjligt att behandla inom ramen för detta lagstiftningsärende.

När det gäller registrering av och tillsyn över revisorer från tredjeländer finns sådana bestämmelser i revisorslagen. Registrering får endast ske om kraven på revision och de som utför revisionen är likvärdiga med dem som följer av svensk rätt (16 b §). Det ligger på Revisorsinspektionen att på grundval av bl.a. den utredning som sökanden presenterar avgöra om kraven i hemlandet är likvärdiga med svensk rätt. Det ska beaktas om kommissionen har gjort en bedömning av likvärdigheten.

Vidare följer av lagen om värdepappersmarknaden att en emittent av värdepapper som inte har sitt säte i en stat inom EES får låta års- och koncernredovisningen granskas av en revisor eller ett revisionsföretag från ett tredjeland under förutsättning att den som anlitas har registrerats i Sverige.

Med anledning av det nya direktivet bör en revisor eller ett revisionsföretag från tredjeland få registreras med avseende på granskning av hållbarhetsrapporter om de angivna kraven är uppfyllda. Registreringen bör förutsätta att kraven på den fysiska personens eller företagets granskning av hållbarhetsrapportering i den staten är likvärdiga med dem som följer av svensk rätt. Av lagen om värdepappersmarknaden bör också framgå att den revisor som emittenten anlitar från ett tredjeland för granskning av en hållbarhetsrapport ska vara registrerad enligt revisorslagen.

Samarbete mellan medlemsstaterna

Det som anges i revisorsdirektivet om medlemsstaternas ömsesidiga erkännande av regleringar och om tystnadsplikt och samarbete mellan medlemsstaterna ska gälla i tillämpliga delar för granskningen av hållbarhetsrapporter.

Det innebär bl.a. att revisionsföretag som har ett sådant granskningsuppdrag och hör hemma i en annan stat inom EES inte ska kvalitetskontrolleras av Revisorsinspektionen. Revisorslagen gör här inte skillnad på revisorer som utför finansiell revision och revisorer som granskar hållbarhetsrapporter och bedöms vara förenliga med direktivets krav i denna del.

Vidare ska de behöriga myndigheterna inom EES – i Sverige Revisorsinspektionen och i vissa avseenden Finansinspektionen – och de europeiska tillsynsmyndigheterna samarbeta för att fullgöra sina uppgifter. En behörig myndighet ska bistå såväl andra behöriga myndigheter inom EES som de europeiska tillsynsmyndigheterna. Revisorsdirektivet reglerar utbytet av konfidentiella uppgifter, underrättelseskyldighet och när en

behörig myndighet får begära att en annan behörig myndighet ska biträda med en utredning.

Således ska Revisorsinspektionen, Finansinspektionen, andra tillsynsmyndigheter inom EES och de europeiska tillsynsmyndigheterna samarbeta och utbyta information även, i tillämpliga delar, med avseende på granskning av hållbarhetsrapportering. Verktyg för ett sådant samarbete och utbyte av information finns inom ramen för befintlig lagstiftning, inbegripet revisorslagens bestämmelser om uppgiftsutlämnande (27 b–28 a §§).

Det finns inte heller i övrigt anledning till författningsändringar avseende det europeiska samarbetet på området.

4.13 Oberoende kvalitetsgranskare av hållbarhetsrapport

Regeringens bedömning: Det finns för närvarande inte tillräckliga skäl för att föreslå att andra än auktoriserade revisorer i Sverige ska få granska hållbarhetsrapporter.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Flera remissinstanser, däribland *FAR* och *Revisorsinspektionen*, delar utredningens bedömning eller har inga synpunkter på utredningen i denna del.

Finansinspektionen, som i och för sig också delar utredningens bedömning, menar att för- och nackdelar med att tillåta oberoende kvalitetsgranskare bör utredas ytterligare. Myndigheten framhåller exempelvis risken för att hållbarhetsrapporteringen kan framstå som mindre viktig i relation till den finansiella rapporteringen i vissa intressenters ögon om oberoende kvalitetsgranskare tillåts. En annan risk är att sammankopplingen av hållbarhetsrapporteringen med den finansiella rapporteringen kan fungera sämre om den som granskar hållbarhetsrapporteringen inte har kompetens inom granskning av finansiell rapportering.

Samtidigt är det flera remissinstanser som anser att oberoende kvalitetsgranskare bör tillåtas. Till dessa hör *Konkurrensverket*, *Naturvårdsverket*, *Svenskt Näringsliv*, *Företagarna*, *Svensk Försäkring*, *Sparbankernas Riksförbund*, *Jernkontoret*, *Nasdaq*, *Swetic*, *Position Green* och *Teknikföretagen*.

Svenskt Näringsliv pekar på att kravet på granskning av hållbarhetsrapporten innebär att efterfrågan kommer att öka på dessa tjänster. Samtidigt minskar antalet revisorer i Sverige. Det finns i Sverige aktörer som är både lämpade och villiga att tillhandahålla oberoende granskningstjänster. Möjligheten att anlita oberoende kvalitetsgranskare bör införas redan i samband med att kraven på hållbarhetsrapportering börjar tillämpas för att säkerställa att de oberoende granskarna får samma möjlighet att etablera sig på marknaden som revisionsföretagen.

Konkurrensverket menar att revisionsmarknaden redan i dag är koncentrerad och att ett fåtal större aktörer dominerar marknaden. Om hållbarhetsrapporter inte kan granskas av oberoende kvalitetsgranskare kan mindre revisionsföretag få svårare att erbjuda en bredd av revisionstjänster

och kan komma att få svårare att konkurrera om uppdrag hos företag som behöver granskning av både finansiell rapportering och hållbarhetsrapportering. Detta kan leda till ett minskat konkurrenstryck och därigenom en försämring av priser och villkor för revisionstjänster. Även *Företagarna* och *Swetic* menar att oberoende kvalitetsgranskare bör tillåtas av konkurrensskäl.

Naturvårdsverket anser att det är angeläget att en utökad och tillförlitlig hållbarhetsrapportering kommer på plats snabbt. Genom att tillåta att oberoende kvalitetsgranskare får genomföra granskning av hållbarhetsrapporten skulle staten underlätta för verksamhetsutövarna.

Skälen för regeringens bedömning: Direktivet ger möjlighet för medlemsstaterna att tillåta s.k. oberoende leverantörer av kvalitetsgransknings-tjänster (oberoende granskare) att granska hållbarhetsrapporter. En sådan granskare definieras som ett organ för bedömning av överensstämmelse som har ackrediterats för kvalitetsgranskning i enlighet med EU-förordningen om ackreditering och marknads kontroll.

Om oberoende granskare tillåts att uttala sig om hållbarhetsrapporter ska även sådana granskare från andra medlemsstater få utföra granskning av hållbarhetsrapporter i medlemsstaten. I det fallet ansvarar hemmedlemsstaten för tillsynen över dessa granskare, såvida inte värdmedlemsstaten beslutar att övervaka bestyrkandeuppdraget för hållbarhetsrapportering som utförs på dess territorium.

Att tillåta att hållbarhetsrapporten granskas av en oberoende granskare skulle visserligen förbättra konkurrensen på marknaden för gransknings-tjänster ytterligare, vilket bl.a. *Konkurrensverket* är inne på. Företagen skulle få tillgång till ett större urval av aktörer som kan bestyrka hållbarhetsinformationen. Kunskaper och erfarenheter om hållbarhetsfrågor hos andra yrkesgrupper än revisorer, t.ex. ingenjörer och naturvetare, skulle kunna tas tillvara bättre. Såsom bl.a. *Svensk Försäkring* pekar på skulle kompetensförsörjningen underlättas, vilket inte minst är viktigt i ett inledande skede av reformen.

Som framgår av avsnitt 4.10 väcker emellertid redan anlitaandet av två revisorer med ansvar för olika delar av årsredovisningen frågor kring ansvarsfördelningen. Dessa frågor torde revisorer, som är vana att arbeta utifrån sådan metodik som direktivet förutsätter, vara bäst skickade att hantera på bästa sätt, åtminstone i ett inledande skede efter att direktivet börjat tillämpas.

Regeringen kan också konstatera att ett tillåtande av oberoende granskare skulle föranleda ett separat och tämligen komplext system. Det skulle behöva omfatta utbildning, ackreditering, examination, fortbildning, oberoende, system för kvalitetskontroll, val och entledigande av granskarna, rapporteringsskyldighet, utredningar och sanktioner samt organisation av arbetet och tillsyn av dessa aktörer. Det skulle kunna förväntas medföra ökade kostnader för flera myndigheter och i förlängningen för företagen. I alla nämnda avseenden ska kraven på de oberoende granskarna vara likvärdiga med de krav som ställs på en revisor.

Det skulle också krävas betydande ändringar i den associationsrättsliga lagstiftningen, t.ex. om företagens val av granskare, tystnadsplikt, upplysningsskyldighet och skadeståndsansvar. Regelverket skulle därmed bli än mer svåröverskådligt än vad som föranleds redan av att företagen enligt

vad regeringen föreslår ska få anlita en annan revisor för att granska hållbarhetsrapporten än den som granskar de finansiella rapporterna.

Det går enligt regeringen inte heller att utesluta att ett tillåtande av oberoende granskare kan medföra att hållbarhetsrapporten i intressenternas ögon framstår som mindre viktig än den finansiella rapporteringen, något som *Finansinspektionen* lyfter i sitt remissvar.

Det finns i sammanhanget anledning att framhålla att marknaden inom upprättandet av hållbarhetsrapporteringen i sig är fortsatt öppen för andra aktörer än revisorer, vilka kan bistå både företag och revisionsföretag med teknisk expertis.

Regeringen anser att det i och för sig skulle föra med sig vissa fördelar att tillåta oberoende kvalitetsgranskare av hållbarhetsrapporter. Utifrån de invändningar som framförs ovan bör dock ett eventuellt införande föregås av ytterligare utredning och analys, vilket inte är möjligt inom ramen för detta lagstiftningsärende. För närvarande finns det därför inte tillräckliga skäl för att föreslå att andra än auktoriserade revisorer i Sverige ska få granska hållbarhetsrapporter.

Eftersom oberoende kvalitetsgranskare för närvarande inte ska tillåtas i Sverige ger direktivet inte heller möjlighet att i Sverige tillåta oberoende granskare från andra medlemsstater. Däremot finns det inget som hindrar att utländska oberoende granskare utför granskningen av hållbarhetsrapporter för utländska dotterföretag till svenska moderföretag, om det är tillåtet i den stat där dotterföretaget är etablerat och som ansvarar för registreringen av granskarna.

5 EU-direktivet om en jämnare könsfördelning i börsnoterade företags styrelser

5.1 Könsfördelningsdirektivet

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2381 om en jämnare könsfördelning bland styrelseledamöter i börsnoterade företag och därmed sammanhängande åtgärder (nedan direktivet eller könsfördelningsdirektivet) antogs den 23 november 2022. Direktivet handlar om hur styrelseledamöter i börsnoterade företag ska tillsättas och syftar till att uppnå en jämnare representation av kvinnor och män bland styrelseledamöter i sådana företag. Mikroföretag samt små och medelstora företag är undantagna från direktivets tillämpningsområde.

Medlemsstaterna ska säkerställa att de börsnoterade företagen omfattas av målsättningen att det underrepresenterade könet senast den 30 juni 2026 ska inneha minst 33 procent av styrelseposterna. Medlemsstaterna kan i stället ha en målsättning om 40 procent som endast avser icke verkställande styrelseledamöter.

De bolag som inte når upp till den valda målsättningen ska justera processen för urval av kandidater för tillsättning eller val till poster som styrelseledamot. I denna del föreskrivs detaljerade regler för tillsättnings-

förfarandet i bolag som inte når upp till målsättningen, bl.a. om vilka meriter hos potentiella styrelseledamöter som ska beaktas, att företräde i vissa fall ska ges till en potentiell styrelseledamot av det underrepresenterade könet och möjlighet till prövning av tillsättandet vid domstol eller annan behörig myndighet.

Medlemsstaterna har möjlighet att under vissa förhållanden skjuta upp tillämpningen av bestämmelserna om tillsättningsförfarandet för styrelseledamöter. Möjligheten till uppskjuten tillämpning finns bl.a. så länge som minst 25 procent av alla poster som styrelseledamot i börsnoterade företag i medlemsstaten innehas av det underrepresenterade könet. Om en medlemsstat inte längre har grund för att skjuta upp tillämpningen, ska medlemsstaten tillämpa tillsättningsförfarandet senast sex månader efter det att grunden upphör.

Direktivet innehåller också bestämmelser om att bolagen årligen ska lämna uppgifter om könsfördelningen i sina styrelser. De bolag som inte når upp till den målsättningen medlemsstaten har genomfört ska förklara varför de inte gör det och redogöra för vilka åtgärder som vidtas för att nå målet. Rapporteringskraven gäller inte för det fall en medlemsstat skjuter upp tillämpningen av direktivets bestämmelser om tillsättningsförfarandet, med undantag för krav som säkerställer att uppgifter regelbundet offentliggörs om de börsnoterade företagens framsteg mot en jämnare representation av kvinnor och män i deras styrelser.

Medlemsstaterna ska införa effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner för överträdelser av direktivets regler.

Slutligen ska medlemsstaterna utse ett eller flera organ för att främja, analysera, övervaka och stödja en jämn könsfördelning i bolagsstyrelser. Direktivet ska ha genomförts senast två år från ikraftträdandet.

5.2 En något utökad skyldighet att redovisa könsfördelning

Regeringens förslag: Skyldigheten för företagen att lämna uppgift om könsfördelningen inom företagets ledning ska utökas på så sätt att stora börsnoterade aktiebolag ska upplysa även om vilken förändring som har skett i fördelningen mellan kvinnor och män bland styrelseledamöterna sedan året innan.

Regeringens bedömning: Sverige bör använda möjligheten att skjuta upp tillämpningen av tillsättningsförfarandet i EU:s direktiv om en jämnare könsfördelning bland styrelseledamöter i börsnoterade företag.

Utredningens förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Utredningens förslag om uppgiftsskyldighet omfattar något fler bolag och det utökade rapporteringskravet föreslås gälla även koncernredovisningar. Utredningen hade inte i uppdrag att bedöma om Sverige bör använda möjligheten att skjuta upp tillämpningen av tillsättningsförfarandet.

Remissinstanserna: De allra flesta remissinstanser, däribland *Svenskt Näringsliv*, *Bolagsverket*, *Finansinspektionen*, *Nasdaq* och *FAR*, tillstyrker eller har inga synpunkter på förslaget.

Jämställdhetsmyndigheten, som i huvudsak instämmer i förslaget, anser att skyldigheten att upplysa om förändringar som har skett i fördelningen mellan kvinnor och män bland styrelseledamöterna ska omfatta alla år från det att förslaget träder i kraft, för att synliggöra utvecklingen över tid. Myndigheten pekar på att det exempelvis är svårt att se en stagnation om endast året innan redovisas eller om en minskning är en del av en långvarig trend över flera år.

Företagarna är tveksam till förslaget om att stora företag ska upplysa om vilken förändring som har skett i fördelningen mellan kvinnor och män bland styrelseledamöterna sedan året innan eftersom enskilda företag inte ska behöva redovisa sina interna arbetsmetoder för att öka mångfalden.

Sveriges Kvinnoorganisationer pekar på att det inte finns någon garanti för att könsfördelningen i styrelser kommer att bli jämnare i framtiden utan tvärtom att det finns en risk att utvecklingen går bakåt. Sverige bör därför som föregångsland inom jämställdhet frivilligt vidta nödvändiga åtgärder för att främja en jämnare könsfördelning i börsföretagens styrelser.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Skyldigheten att redovisa könsfördelning i styrelser bör utökas något

Direktivets bestämmelser om rapportering enligt artikel 7.4 ska genomföras även av medlemsstater som använder möjligheten att skjuta upp tillämpningen av tillsättningsförfarandet. Rapporteringskravet bör införas på det sätt som är minst ingripande för de enskilda bolagen. Några krav på företagen bör inte läggas till eller utökas, och tillämpningsområdet bör inte utvidgas om det inte finns goda skäl för det.

Enligt direktivet ska övriga rapporteringskrav i artikel 7 inte vara tillämpliga om det i nationell rätt finns en rapporteringsskyldighet som säkerställer det regelbundna offentliggörandet av information om vilka framsteg som börsbolagen gör för att uppnå en jämnare könsfördelning.

Som direktivet får uppfattas ska det i nationell rätt för det första finnas en skyldighet för de enskilda bolagen att redovisa könsfördelningen bland styrelseledamöterna. En sådan skyldighet finns sedan länge i 5 kap. 38 § årsredovisningslagen (1995:1554).

Dessutom ska bolagens redovisning säkerställa att uppgifter regelbundet offentliggörs om vilka framsteg som bolagen gör för att uppnå en jämnare könsfördelning. Regeringen delar utredningens bedömning om att det som avses är att framstegen (eller tillbakagången) ska kunna följas genom statistik eller annan översiktlig information om hur könsfördelningen förändras över tid. Den befintliga skyldigheten för bl.a. börsnoterade företag att redovisa könsfördelningen i styrelserna är ett förhållandevis enkelt sätt att säkerställa att utvecklingen i stort kan följas, utan att det förutsätter en undersökning av vilka styrelseledamöter som är registrerade i bolagsregistret för respektive företag.

Enligt regeringen är således den befintliga skyldigheten för bl.a. börsnoterade företag att redovisa könsfördelningen, som inte har någon motsvarighet i EU:s redovisningsdirektiv, ett bra redskap för att följa utvecklingen bland sådana företag i stort. I praktiken har också statistik över könsfördelningen i börsnoterade företag i många år varit lätt tillgänglig för allmänheten, bl.a. genom SCB, stiftelsen Allbright och Kollegiet för svensk bolagsstyrning. Ett synliggörande av könsfördelningen har sannolikt

fyllt en viktig funktion för att främja jämställdheten bland ledande befattningshavare.

För att efterkomma direktivets krav bör den förändringen göras att de stora börsnoterade aktiebolagen, som faller under direktivets tillämpningsområde, åläggs att i årsredovisningen upplysa även om vilken förändring som har skett i fördelningen mellan kvinnor och män bland styrelseledamöterna sedan föregående år. Detta framgår visserligen om man jämför med föregående årsredovisning, men informationen blir mer lättillgänglig om den finns i varje årsredovisning. Det handlar om uppgifter som är lätt tillgängliga för bolagen samtidigt som uppgifterna kan ha en viss betydelse för bolagens externa intressenter genom att det redan av årsredovisningen framgår om jämställdheten bland styrelseledamöterna ökar eller minskar. Regeringen menar, till skillnad från *Företagarna*, att det utökade rapporteringskravet inte innebär något krav på att redovisa interna arbetsmetoder.

Regeringen har förståelse för *Jämställdhetsmyndighetens* syn att rapporteringskravet bör omfatta förändringar som har skett för alla år sedan kravet trädde i kraft. Sådan information går dock utan större problem att få fram genom att jämföra årsredovisningar från flera år. Rapporteringskravet bör inte vara mer omfattande än vad som är nödvändigt för att genomföra direktivet. Till skillnad från utredningen anser därför regeringen att kravet inte bör gälla i koncernredovisningen.

Eftersom värdepappersbolag är aktiebolag bör även sådana bolag tillämpa det nya kravet, förutsatt att övriga förutsättningar är uppfyllda. En hänvisning till aktuell bestämmelse finns redan i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och någon lagändring för att åstadkomma detta är därmed inte nödvändig.

En årsredovisning som ett företag publicerar i ofullständigt skick får åtföljas av revisionsberättelsen om ofullständigheten består i att uppgift saknas om könsfördelningen i företagets ledning. I sådant fall ska det anges i den publicerade årsredovisningen att uppgiften har utelämnats (8 kap. 15 § årsredovisningslagen). Det är naturligt att detta undantag ska gälla även den utökade upplysningsskyldighet som föreslås.

Sverige bör skjuta upp tillämningen av direktivets tillsättningsförfarande

I Sverige utses styrelsen av ägarna på bolagsstämman. Styrelseuppdraget bygger på ett förtroende och utgör inte någon anställning i arbetsrättslig mening. Styrelsen representerar ägarna och svarar för bolagets organisation och förvaltning. Ägarna har den yttersta makten i bolagen och kan när som helst avsätta styrelsen. Frågor om hur styrelsen tillsätts i vissa börsnoterade företag behandlas i Svensk kod för bolagsstyrning, som är en form av självreglering. Alla svenska noterade aktiebolag tillämpar koden. När det gäller styrelsernas sammansättning anges i koden att styrelsen ska ha en ändamålsenlig sammansättning med hänsyn till bolagets verksamhet, utvecklingsskede och förhållandena i övrigt och att den ska präglas av mångsidighet och bredd när det gäller ledamöternas kompetens, erfarenhet och bakgrund. En jämn könsfördelning i styrelsen ska eftersträvas. I börsnoterade företag har också de anställda rätt att utse ledamöter i styrelsen enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda.

Efter bolagsstämmorna 2020 uppgick andelen kvinnor bland stämmodvalda styrelseledamöter i börsnoterade företag till 36 procent kvinnor och 64 procent män enligt statistik från Statistiska centralbyrån SCB. Enligt Stiftelsen Allbright var läget detsamma efter stämmorna 2022 (Stiftelsen Allbright, Allbrightrapporten, Noll nya chefskvinnor, november 2022). För de företag som direktivet gäller, förenklat stora börsnoterade aktiebolag, uppgick andelen kvinnliga styrelseledamöter till 39 procent (Allbrightrapporten, Alarmet som väckte börsen, juni 2023).

Enligt regeringen är det viktigt att könsfördelningen blir jämnare än i dag när det gäller deltagandet i ekonomiskt beslutsfattande. Samtidigt är direktivets tillsättningsförfarande inte anpassat till de rådande svenska förhållandena med hänsyn till ägarstruktur, bolagsstyrning och annat jämställdhetsarbete. För det fall direktivets bestämmelser om tillsättningsförfarande skulle genomföras skulle det vara fråga om en mycket ingripande åtgärd för näringslivet. Skälen för att införa en sådan ordning bör därför vara väldigt starka.

Direktivet omfattar sådana börsnoterade aktiebolag som sysselsätter minst 250 personer och vars årsomsättning överstiger 50 miljoner euro eller vars balansomslutning överstiger 43 miljoner euro per år, eller motsvarande belopp i svenska kronor. För närvarande uppgår andelen kvinnliga styrelseledamöter till 39 procent för de aktuella bolagen, dvs. precis på gränsen till det mål som enligt direktivet ska vara uppfyllt senast den 30 juni 2026. Enligt regeringen är det därför inte en rimlig åtgärd att införa ett ingripande, och för svensk del främmande, tillsättningsystem för att uppnå ett mål som de stora börsbolagen precis står på gränsen till. Snarare visar statistiken för dessa bolag att det nuvarande systemet med självreglering är framgångsrikt för att uppnå en jämnare könsfördelning.

Regeringen anser därför att Sverige bör skjuta upp tillämpningen av direktivets regler om tillsättningsförfarandet. Det ska dock framhävas att det endast kommer vara möjligt att fortsatt skjuta upp tillämpningen om utvecklingen i de stora börsnoterade aktiebolagen inte går bakåt när det gäller en jämnare könsfördelning. Om Sverige inte längre uppfyller kravet på att 25 procent av styrelseledamotsposterna i börsnoterade aktiebolag innehas av det underrepresenterade könet, ska ett tillsättningsförfarande vara på plats inom sex månader. Enligt regeringen är denna ordning ett gott incitament för bolagen att fortsätta den positiva utvecklingen.

5.3 Sanktioner och tillsyn

Regeringens bedömning: De befintliga möjligheterna för Finansinspektionen att ingripa mot ett börsnoterat företag som inte upprättar en korrekt årsredovisning är tillräckliga för att uppfylla direktivets krav på övervakning och sanktioner mot bolag som inte lämnar korrekta uppgifter om könsfördelningen i styrelsen.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Samtliga remissinstanser som har yttrat sig har inga synpunkter på bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt direktivet ska det finnas sanktioner mot börsnoterade bolag som inte uppfyller sin skyldighet att

lämna information om könsfördelning, inbegripet lämpliga administrativa eller rättsliga förfaranden. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande, och får omfatta böter. Det ska också utses ett organ för övervakning av en jämn könsfördelning i styrelser.

Regeringen föreslår att de stora börsnoterade aktiebolagen ska åläggas att, utöver den befintliga skyldigheten att i en not till årsredovisningen lämna uppgift om könsfördelningen i styrelsen, i noten även ange hur könsfördelningen har förändrats sedan året innan.

Sedan 2019 gäller en ny ordning för den s.k. redovisningstillsynen. Denna innebär att Finansinspektionen har överlämnat uppgiften att övervaka regelbunden finansiell information hos börsnoterade företag till Nämnden för svensk redovisningstillsyn. Redovisningstillsynen går tillbaka på det s.k. öppenhetsdirektivet och innebär att granska att regelbunden finansiell information som offentliggörs av börsbolagen uppfyller de krav som ställs i redovisningsregler och att vidta lämpliga åtgärder när en regelöverträdelse upptäcks.

Nämnden för svensk redovisningstillsyn är ett sakorgan under Föreningen för god sed på värdepappersmarknaden. Nämnden ansvarar för den löpande övervakningen av börsnoterade företags års- och koncernredovisningar. Detta innebär att nämnden granskar att redovisningarna har upprättats i enlighet med gällande regelverk och vid behov uppmanar bolagen att rätta sin redovisning.

Finansinspektionen är ytterst ansvarig för redovisningstillsynen med befogenhet att ingripa mot överträdelser. Enligt regelverket lämnar nämnden ärenden till Finansinspektionen huvudsakligen i två fall: dels när bolaget inte samarbetar med nämnden, dels när bolagets överträdelse inte kan betraktas som ringa i lagen om värdepappersmarknadens bemärkelse.

Finansinspektionen kan ingripa mot ett börsnoterat företag som inte upprättar information i enlighet med de bestämmelser som gäller för företaget. Om således företaget inte har upprättat sin års- eller koncernredovisning enligt årsredovisningslagen, får Finansinspektionen meddela en erinran. Finansinspektionen ska inte besluta om en erinran om överträdelserna är ringa eller ursäktlig. En erinran får förenas med en sanktionsavgift.

Regeringen delar utredningens uppfattning om att det genom redovisningstillsynen finns en fungerande tillsyn över de börsnoterade företagens års- och koncernredovisningar. Inom ramen för tillsynen kan sanktioner beslutas, vilka även i detta sammanhang får anses vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Det krav på tillsyn som ställs enligt könsfördelningsdirektivet får därmed anses vara uppfyllt. Inte heller får det anses vara nödvändigt med några ytterligare sanktionsmöjligheter mot börsnoterade aktiebolag som inte lämnar korrekt information om könsfördelningen i styrelsen.

6 Årsredovisningens datering

6.1 Bakgrund och tidigare överväganden

6.1.1 En årsredovisning ska vara undertecknad

När ett företag avslutar den löpande bokföringen med en årsredovisning ska den undertecknas. En årsredovisning i ett aktiebolag ska skrivas under av samtliga styrelseledamöter och, om en sådan är utsedd, den verkställande direktören (2 kap. 7 § årsredovisningslagen). Detsamma gäller för andra företag som företräds av en styrelse.

Det är den behöriga styrelsen och den verkställande direktören som ska underteckna årsredovisningen. Byts styrelsen eller delar av styrelsen ut efter räkenskapsårets utgång men före årsredovisningens undertecknande ska den nya styrelsen skriva under årsredovisningen för det gångna räkenskapsåret.

I handelsbolag ska årsredovisningen skrivas under av samtliga obegränsat ansvariga delägare. För europeiska grupperingar för territoriellt samarbete, Eric-konsortier och stiftelser med anknuten förvaltning finns särskilda regler om vilka som ska underteckna årsredovisningen. För övriga företag gäller att årsredovisningen ska skrivas under av den redovisningsskyldige eller dennes ställföreträdare.

Samma krav som gäller för undertecknandet av en årsredovisning gäller för undertecknandet av en koncernredovisning (se 7 kap. 7 § första stycket årsredovisningslagen).

När det gäller aktiebolag ska revisionsberättelsen lämnas till bolagets styrelse senast tre veckor före årsstämman (9 kap. 28 § aktiebolagslagen). Revisionsberättelsen ska vara undertecknad av revisorn och innehålla uppgift om vilken dag revisionen avslutades (9 kap. 29 § andra stycket aktiebolagslagen). Revisorn ska på årsredovisningen göra en hänvisning till revisionsberättelsen.

Revisionsberättelsen får enligt god revisionssed inte vara daterad innan revisorn har avslutat granskningsarbetet. Eftersom revisorn ska granska den årsredovisning som styrelsen och den verkställande direktören har färdigställt, får revisionsberättelsen inte dateras per en dag då årsredovisningen ännu inte är färdigställd. Detta innebär också att revisorn inte kan lämna någon revisionsberättelse före det.

Ett undertecknande kan ske på sedvanligt sätt, dvs. ”med hand på penna”. En årsredovisning får även undertecknas med avancerad elektronisk underskrift. Detsamma gäller en revisionsberättelse och revisorns påteckning på årsredovisning. Om dessa handlingar i ett aktiebolag upprättas i elektroniskt format ska de undertecknas med en sådan elektronisk underskrift som avses i artikel 3 i förordning (EU) nr 910/2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden (2 kap. 7 § sjätte stycket årsredovisningslagen samt 1 kap. 13 § och 9 kap. 29 § aktiebolagslagen).

Vidare ska årsredovisningen innehålla uppgift om den dag då den undertecknades (2 kap. 7 § åttonde stycket årsredovisningslagen). Det innebär att det ska framgå vilket datum respektive befattningshavare har skrivit under. Skriver alla befattningshavare under samma dag räcker det att den

dagens datum anges en gång. Skrivs årsredovisningen under olika dagar behöver datumet för respektive befattningshavares underskrift anges (Bokföringsnämndens vägledningar K2 och K3). När undertecknande sker med avancerad elektronisk underskrift framgår det i många fall automatiskt vilket datum underskriften gjordes.

6.1.2 Styrelsens behörighet och Bolagsverkets roll

Styrelseledamöternas behörighet och styrelsens sammansättning vid en viss tidpunkt är en viktig utgångspunkt för undertecknandet av en årsredovisning.

De som ska skriva under årsredovisningen är de som innehar respektive befattning när årsredovisningen undertecknas (2 kap. 7 § årsredovisningslagen). För aktiebolag och ekonomiska föreningar gäller ändringar i styrelsens sammansättning först från den tidpunkt då anmälan om ändringen kom in till Bolagsverket eller från den senare tidpunkt som anges i det beslut som anmälan grundar sig på.

Bolagsverket registrerar och kungör årsredovisningar. En kopia av årsredovisningen ska därför skickas till verket. Såvitt avser aktiebolag och vissa ekonomiska föreningar ska den som skickar in kopian intyga att resultat- och balansräkningen är fastställd på stämma. Innan årsredovisningen registreras gör Bolagsverket vissa formella kontroller, bl.a. att behöriga företrädare för företaget har skrivit under årsredovisningen och att fastställelseintyget är korrekt utformat och underskrivet.

6.1.3 Färdigställandet och händelser av väsentlig betydelse

Efter undertecknandet kan årsredovisningen överlämnas till revisorn och läggas fram för företagets stämma.

Årsredovisningen ska innehålla uppgifter om händelser av väsentlig betydelse för företaget som inträffar efter räkenskapsårets slut (5 kap. 22 § årsredovisningslagen). Uppgiftsskyldigheten brukar tolkas som att den gäller alla händelser av väsentlig betydelse som inträffar fram till det datum som anges i årsredovisningen, vilket alltså är det eller de datum då den undertecknades. Om årsredovisningen undertecknas vid olika tillfällen kan detta innebära att var och en som undertecknar handlingen blir tvungen att överväga om det har inträffat händelser av väsentlig betydelse fram till dagen för undertecknandet.

I en del företag fattar styrelsen beslut om årsredovisningen vid ett styrelsemöte. Syftet med ett sådant beslut är att färdigställa årsredovisningen, och det förutsätts normalt att inga uppgifter ska tillföras årsredovisningen efter beslutet. Sådana beslut är emellertid inte reglerade i lag och datum för beslutet behöver inte antecknas i årsredovisningen.

En avvikande mening av en undertecknande styrelseledamot kan endast anmälas genom att det protokollförs vid ett styrelsemöte (2 kap. 7 § årsredovisningslagen).

6.1.4 Bokföringsnämndens hemställan

Bokföringsnämnden har i en skrivelse till regeringen anfört att reglerna om hur en årsredovisning färdigställs bör ses över. Bestämmelsen om att årsredovisningen ska innehålla uppgift om den dag då den undertecknades har enligt nämnden ett oklart syfte (2 kap. 7 § årsredovisningslagen). Nämnden menar att det bör övervägas om årsredovisningen ska innehålla uppgift både om dagen för undertecknande och om dagen för beslut om årsredovisningens innehåll, för det fall ett sådant har fattats. Datumet för styrelsebeslut borde, när ett sådant har fattats, enligt nämnden vara avgörande för frågan om vilken information som årsredovisningen ska innehålla.

6.2 Tydligare regler för dateringen av årsredovisningar

Regeringens förslag: Kravet på att en års- eller koncernredovisning ska innehålla uppgift om datum för undertecknandet ska kompletteras med ett krav på att årsredovisningen ska dateras.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens. Utredningen föreslår att kravet på att en årsredovisning ska innehålla uppgift om den dag då den undertecknades ska ersättas med ett krav på att årsredovisningen ska dateras.

Remissinstanserna: De flesta av remissinstanserna, däribland *Finansinspektionen*, *Svenskt Näringsliv* och *Kammarrätten i Sundsvall*, tillstyrker förslaget eller har ingen invändning mot det.

Svenskt Näringsliv framför att nuvarande krav på att datum ska anges för varje namnunderskrift innebär dels en osäkerhet i fråga om styrelsens ansvar, dels att det blir otydligt för användarna när årsredovisningen ska anses daterad. Kravet medför dessutom en väsentlig administrativ börda för många företag. Det är därför mycket angeläget att den föreslagna ändringen genomförs så snart som möjligt. Eftersom det får antas att årsredovisningar framöver ofta kommer att signeras elektroniskt bör det av författningskommentaren vara tydligt att eventuella skillnader i datum för undertecknande mellan olika styrelseledamöter eller i förhållande till årsredovisningens datering, saknar betydelse för dateringen av årsredovisningen.

FAR instämmer i utredningens bedömning att det när årsredovisningen dateras ska finnas en färdig version av årsredovisningen som därefter inte får ändras. *FAR* instämmer även i att det är styrelseledamöternas ansvar att beakta om det har inträffat väsentliga händelser efter dateringen men före underskriften som skulle innebära att en ny årsredovisning behöver upprättas.

Srf konsulterna anser att en fördel med att årsredovisningen dateras är att det inte blir någon osäkerhet för läsaren om hänsyn verkligen har tagits till alla händelser efter balansdagen i de fall då underskrifterna har skett vid olika tillfällen. Det blir också tydligt vid vilken tidpunkt som innehållet i årsredovisningen har låsts. *Srf konsulterna* anser dock att det bör tydliggöras hur länge företrädare för bolaget kan vänta med att underteckna

årsredovisningen och att det bör tydliggöras att årsredovisningen inte kan skrivas under om det har skett något efter dateringen som påverkar resultaträkningen, balansräkningen eller noterna.

Ekobrottsmyndigheten ser positivt på att ordningen med datering av årsredovisningen ses över. Myndigheten påpekar att om det anses att årsredovisningen är upprättad det datum som anges på årsredovisningen så får detta betydelse om brister i årsredovisningen innebär att det finns misstanke om brott. Brotts tidpunkten flyttas i så fall, till skillnad från vad som gäller i dag, från den tidpunkt då den sista styrelseledamoten skriver under årsredovisningen till det datum som anges på årsredovisningen. Detta kan, enligt *Ekobrottsmyndigheten*, innebära svårigheter att utreda vissa misstankar om bokföringsbrott och det finns risk för att antalet antedaterade årsredovisningar ökar. Även om en årsredovisning är daterad inom de tidsramar som årsredovisningslagen anger, men är underskriven efter denna tidpunkt, uppkommer stora svårigheter att utreda när årsredovisningen faktiskt var färdigställd eller upprättad. *Ekobrottsmyndigheten* förordar i stället den ordningen att årsredovisningen ska innehålla uppgifter både om dagen för undertecknande och om dagen för beslut om årsredovisningens innehåll, för det fall ett sådant beslut har fattats.

Skälen för regeringens förslag

Hur en årsredovisning färdigställs bör inte anges i lag

Hur en årsredovisning ska färdigställas är inte reglerat i lag. Redovisningen kan sägas vara färdig när den innehåller alla uppgifter som krävs enligt årsredovisningslagen. Högsta domstolen har uttalat att bokföringsskyldigheten är fullgjord när företagsledningen har avslutat bokföringen genom att tillse att en årsredovisning upprättats (rättsfallet NJA 2009 s. 3). Den oberoende granskningen av den bokföringsskyldiges årsredovisning, som revisorn i förekommande fall ska utföra i aktieägarnas, kreditgivarnas och andras intresse, förutsätter att det inte återstår några åtgärder med denna.

Företagen kan ha olika rutiner och processer för att upprätta årsredovisningen, dvs. för att ta fram den slutliga version som undertecknas av företagets behöriga företrädare och i förekommande fall granskas av revisorn. Undertecknandet kan, men behöver inte, föregås av ett beslut på ett styrelsemöte. Fastställelsen av resultat- och balansräkningen sker på årsstämman.

Kopian av årsredovisningen som ges in till Bolagsverket för bl.a. aktiebolag måste vara försedd med ett fastställelseintyg som intygar att årsredovisningen överensstämmer med originalet och att resultat- och balansräkning fastställts på årsstämman samt stämmans beslut om disponering av vinsten eller förlusten.

Utredningen konstaterar att färdigställande inte är ett entydigt begrepp i sammanhanget. Av den hittillsvarande lagregleringen framgår inte vad som ligger i begreppet, utan framtagandet av årsredovisningen är en process med flera olika steg. Regeringen delar utredningens uppfattning att det är vanskligt att i lagen ta in några uttryckliga föreskrifter om denna process, något som skulle leda till en tydlig risk för nya oklarheter och för en större administrativ börda för företagen utan motsvarande nytta för företagets intressenter.

Enligt regeringen är det därför mest ändamålsenligt att det i lagen inte anges i vilken ordning årsredovisningen färdigställs. Om det passar bäst för det enskilda företaget fattas beslutet på ett sammanträde, annars kan det ske formlöst genom att företrädarna för företaget på annat sätt kommer överens om vad årsredovisningen ska innehålla.

Kravet på undertecknande och datering av undertecknandet bör kvarstå för alla årsredovisningar

Dagens krav på snabb publicering av en årsredovisning kan komma i konflikt med årsredovisningslagens krav på att årsredovisningen ska undertecknas av samtliga styrelseledamöter. Ofta kan ett publikt aktiebolag behöva trycka eller på annat sätt offentliggöra en beslutad årsredovisning i nära anslutning till det styrelsemöte där årsredovisningen beslutas. I praktiken går det dock inte alltid att erhålla styrelseledamöternas namnteckningar på redovisningen omedelbart. Redan det förhållandet att bolaget kan se sig tvunget att publicera årsredovisningen innan den är fullständig i alla avseenden är otillfredsställande.

Till detta kommer att en publicering av den fullständiga årsredovisningen förutsätter att också revisionsberättelsen publiceras och att revisorn inte kan skriva under någon revisionsberättelse förrän årsredovisningen är underskriven. Sammantaget kan detta medföra att offentliggörandet av en av styrelsen beslutad årsredovisning fördröjs på ett olyckligt sätt. Behovet av att skicka runt årsredovisningen för undertecknande kan också leda till vissa merkostnader för bolaget.

Dessa aspekter på det hittillsvarande kravet på undertecknande av årsredovisningen väcker frågan om kravet kan tas bort.

Regeringen kan dock konstatera att ett krav på undertecknande har stora fördelar. För det första understryker ett undertecknande det ansvar som styrelseledamöter och den verkställande direktören har enligt 29 kap. aktiebolagslagen. För det andra minskar det de bevisvårigheter som annars skulle kunna uppstå när en ansvarsfråga väl aktualiseras.

Dessutom säkerställer kravet på undertecknande att alla styrelseledamöter involveras i processen kring årsredovisningen och får möjlighet att avge en avvikande mening. På så sätt utgör det också ett slags spärr mot oegentligheter inom bolaget. En ordning som bygger på att redovisningen alltid ska undertecknas, men att det räcker att ett flertal av styrelseledamöterna undertecknar den, skulle ge det felaktiga intrycket att styrelsen inte har ett gemensamt ansvar för årsredovisningens färdigställande.

Till detta kommer att allt fler årsredovisningar upprättas i ett digitalt format. De praktiska problemen med fysiska handlingar som måste skickas fram och tillbaka kan då successivt komma att minska.

Mot den bakgrunden anser regeringen, i likhet med utredningen, att kravet på att samtliga behöriga företrädare ska underteckna årsredovisningen inte bör tas bort.

Till skillnad från utredningen menar dock regeringen att årsredovisningen även i fortsättningen ska innehålla uppgift om den dag då den undertecknades av respektive befattningshavare. För att underskriften ska ha bevisverkan för de ansvarsfrågor som pekas på ovan bör även datumet för undertecknandet framgå. Utåt sett tydliggör också en datering av underskriften att den aktuella befattningshavaren bedömt att det inte

uppstått någon väsentlig händelse som bör föranleda en komplettering av årsredovisningen. Regeringen delar alltså *Ekobrottsmyndighetens* uppfattning att kravet på att underskrifterna ska dateras inte ska tas bort. För företagen innebär det dock ingen utökad administrativ börda eftersom motsvarande krav redan gäller. För de företag som upprättar årsredovisningen digitalt genererar den elektroniska underskriften typiskt sett per automatik det aktuella datumet. Regeringen menar alltså att en sådan datering alltså bör krävas.

Det nuvarande kravet ska kompletteras med ett krav på att årsredovisningen ska dateras

Kravet på att årsredovisningen ska innehålla uppgift om den dag då den undertecknades kan dock ge upphov till oklarheter. För de fall då företagets behöriga företrädare undertecknar årsredovisningen vid olika tillfällen så att fler än ett datum för undertecknande framgår av handlingen, behöver det klargöras vid vilken tidpunkt som årsredovisningens innehåll har låsts. Datering endast av underskrifterna leder också till viss oklarhet i fråga om styrelsens ansvar och vilka som ska skriva under. Till exempel råder viss oklarhet kring vilket datum en kontroll av att samtliga befattningshavare har undertecknat årsredovisningen ska ske utifrån.

För att råda bot på denna osäkerhet bör kravet på att årsredovisningen ska innehålla uppgift om den dag då den undertecknades kompletteras med ett krav på att årsredovisningen som sådan ska dateras.

Dateringen bör ange den tidpunkt då de som ska underteckna årsredovisningen är överens om dess innehåll. Det kan exempelvis vara vid ett styrelsemöte. I företag med en styrelse är det möjligt att besluta om innehållet i årsredovisningen på ett styrelsemöte. I många företag, inte minst fåmansföretag, torde dock den enklaste ordningen alljämt vara att styrelsen lägger sista handen vid redovisningen genom att var och en av ledamöterna undertecknar den. Ett krav på att ett styrelsemöte ska hållas skulle innebära en ökad administrativ börda för många företag. En överenskommelse om årsredovisningens innehåll bör därför även kunna fattas på annat sätt. Om företaget har endast en styrelseledamot eller saknar styrelse är det endast en person, ofta företagets enda ägare, som ska ta ställning till årsredovisningens innehåll, vilket i praktiken kan ske formlost.

När årsredovisningen är daterad ska den skrivas under. Det kan ske samma dag som årsredovisningen är daterad eller, om det inte är möjligt, i efterhand. Underskrifterna utgör bevis för att de företrädare som ska skriva under handlingen är överens om och står bakom innehållet och att den är korrekt daterad.

Dateringen av årsredovisningen bör vara avgörande för frågan om vilka företrädare som ska skriva under den. Kontroll av att samtliga befattningshavare har undertecknat årsredovisningen ska ske utifrån årsredovisningens datering. Exempelvis ska en befattningshavare som har avgått efter dagen för årsredovisningen ha skrivit under årsredovisningen. Om denne inte har skrivit under årsredovisningen innan avgången måste företaget ta fram en ny årsredovisning undertecknad av samtliga då behöriga företrädare.

Årsredovisningens datering kan också ha betydelse för vilken information som årsredovisningen ska innehålla. Om det inträffar händelser av väsentlig betydelse för företaget efter att årsredovisningen dateras men

innan alla företrädare har hunnit skriva under årsredovisningen får dock företrädarna ta ställning till om en ny överenskommelse om årsredovisningens innehåll behöver träffas. Var och en som undertecknar handlingen bör överväga om sådana händelser har ägt rum efter årsredovisningens datering. Förfarandet kan då behöva göras om. Någon anledning att uppställa en bortre tidsgräns för när en årsredovisning får skrivas under, som *Srf konsulterna* är inne på, finns däremot inte.

Regeringen tar med sitt förslag hänsyn till de risker som *Ekobrottsmyndigheten* ser med utredningens förslag, dvs. att förslaget skulle kunna innebära svårigheter för myndigheten att utreda vissa misstankar om bokföringsbrott och det kan medföra att antalet antedaterade årsredovisningar ökar. När det gäller förutsättningarna för straffansvar på grund av brister i årsredovisningen, som *Ekobrottsmyndigheten* också lyfter, får de närmare övervägandena bli en fråga för rättstillämpningen.

Den nu angivna lösningen är väl förenlig med kraven i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden om att årsredovisningar i börsnoterade företag ska innehålla en intygandemening som undertecknarna ska lämna (16 kap. 9 och 10 §§ lagen om värdepappersmarknaden).

7 En ny uppställningsform för eget kapital för vissa företag

7.1 Något om balansräkningen

Ett företag som tillämpar årsredovisningslagen ska upprätta en balansräkning enligt den uppställningsform som framgår av bilaga 1 till den lagen (3 kap. 3 § första stycket). Balansräkningen ska i sammandrag redovisa företagets samtliga tillgångar, avsättningar och skulder samt eget kapital på balansdagen (3 kap. 1 §). Balansräkningen ger också information om hur tillgångarnas, skuldernas och det egna kapitalets storlek och sammansättning har förändrats i förhållande till föregående räkenskapsår.

I bilaga 1 till årsredovisningslagen finns uppställningsformer för balansräkningen, dvs. scheman för i vilken ordning och på vilket sätt de olika posterna i balansräkningen ska tas upp. Syftet med enhetliga uppställningsformer är att de ska ge bättre förutsättningar för jämförelser mellan företag. Det finns tre olika uppställningsformer för eget kapital. Den uppställningsform som är aktuell är beroende av om företaget är ett aktieföretag, en ekonomisk förening eller en annan typ av företag (övriga företag).

Till övriga företag hör bl.a.

- handelsbolag,
- enskilda näringsidkare,
- stiftelser och liknande självständiga och självägande förmögenhetsbildningar,
- ideella föreningar, registrerade trossamfund och liknande sammanlutningar,

- samfällighetsföreningar, viltvårdsområdesföreningar, fiskevårdsområdesföreningar, häradsallmänningar, allmänningsskogar och liknande sammanslutningar, och
- europeiska grupperingar för territoriellt samarbete och Eric-konsortier.

Det egna kapitalet ska anges med uppgift om vad som utgör fritt eget kapital och bundet eget kapital. Aktiebolag och ekonomiska föreningar ska redovisa de olika posterna i eget kapital separat. De ska även i förvaltningsberättelsen eller i egen räkning specificera förändringen av de olika posterna i eget kapital jämfört med föregående års balansräkning (6 kap. 2 § andra stycket). Övriga företag ska i stället visa förändringen av eget kapital i balansräkningen genom att ange eget kapital vid räkenskapsårets början, insättningar eller uttag under året, förändringar i vissa fonder, årets resultat och eget kapital vid räkenskapsårets slut. Till skillnad från aktiebolag och ekonomiska föreningar ska någon uppdelning på olika poster som ingår i eget kapital inte göras.

7.2 En ny uppställningsform för eget kapital för övriga företag bör införas

Regeringens förslag: Det ska införas en ny uppställningsform för eget kapital för kategorin övriga företag, som är anpassad till uppställningsformen som gäller för aktiebolag. Den nya uppställningsformen ska användas av bl.a. stiftelser, ideella föreningar och samfällighetsföreningar. Den nuvarande uppställningsformen för eget kapital för övriga företag ska fortsatt gälla för handelsbolag och enskilda näringsidkare.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De remissinstanser som har yttrat sig om förslagen tillstyrker dem eller har inga invändningar mot dem.

Skälen för regeringens förslag: Regeringen anser, i likhet med utredningen, att uppställningsformen för eget kapital inte beaktar behov och utvecklad praxis i bl.a. stiftelser, ideella föreningar och samfällighetsföreningar. Dessa juridiska personer har en struktur på eget kapital som mer liknar den i aktiebolag och ekonomiska föreningar än den i t.ex. handelsbolag.

Många stiftelser har exempelvis ett grundkapital som inte får delas ut, vilket kan liknas vid ett aktiebolags aktiekapital. Stiftelser delar därför upp eget kapital i olika poster samt i bundet respektive fritt eget kapital. Även stiftelser som inte har ett grundkapital har behov av att kunna redovisa flera olika poster inom eget kapital.

Detsamma gäller ideella föreningar som har s.k. ändamålsbestämda medel eller andra fonder inom eget kapital och samfällighetsföreningar som gör avsättningar till underhålls- och förnyelsefond. Insättningar och uttag av det slag som förutsätts i bilaga 1 till årsredovisningslagen förekommer inte i dessa juridiska personer.

Regeringen bedömer också att den nuvarande uppställningsformen för övriga företag passar bra för handelsbolag och enskilda näringsidkare eftersom det egna kapitalet främst är en avräkning mot delägarna. Den

nuvarande uppställningsformen för eget kapital för övriga företag bör därför fortfarande gälla för handelsbolag och enskilda näringsidkare.

Regeringen anser således att det finns behov av en ny uppställningsform för eget kapital för bl.a. stiftelser, ideella föreningar och samfällighetsföreningar. En sådan uppställningsform bör införas för de övriga företag som inte är handelsbolag eller enskilda näringsidkare. Hur en sådan ny uppställningsform bör utformas tas upp i följande avsnitt.

7.2.1 Den nya uppställningsformen för eget kapital bör vara flexibel

Regeringens förslag: Den nya uppställningsformen för eget kapital för övriga företag ska ha en flexibel utformning och anpassas till uppställningsformen som gäller för aktiebolag.

Regeringens bedömning: Företagen bör inte få välja mellan olika uppställningsformer för eget kapital.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De remissinstanser som har yttrat sig om förslaget, tillstyrker eller har inga invändningar mot det. *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* efterfrågar skäl för och emot en valmöjlighet mellan olika uppställningsformer.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Frågan hur en ny uppställningsform för eget kapital bör utformas behöver ta sin utgångspunkt i företagets behov. Behovet av redovisning av olika poster i eget kapital skiljer sig åt när det gäller andra företag än aktiebolag, ekonomiska föreningar, handelsbolag och enskilda näringsidkare. Regeringen anser därför, i likhet med utredningen, att en ny uppställningsform för eget kapital behöver vara tillräckligt flexibel för att kunna passa alla dessa företag. Vilka olika poster som behövs under eget kapital för respektive företagsform bör då kunna utvecklas genom god redovisningssed.

Det egna kapitalet i bl.a. stiftelser, ideella föreningar och samfällighetsföreningar är uppbyggt på ett liknande sätt som i aktiebolag. Det finns ofta någon form av grundkapital, ett antal fonder och årets resultat. Uppställningsformen för dessa och liknande företag bör därför göras mer lik den som gäller för aktiebolag.

Bör då en post som motsvarar ett aktiebolags aktiekapital tas upp och hur bör den i så fall benämnas? Vissa stiftelser behöver ha egendom som ska förvaltas (1 kap. 2 § stiftelselagen [1994:1220]). Så är det exempelvis för s.k. avkastningsstiftelser som tillgodoser sitt syfte genom att dela ut kontanta bidrag ur den löpande avkastningen. Sådan egendom kan sägas motsvara ett aktiebolags aktiekapital.

En s.k. insamlingsstiftelse har däremot normalt inte någon motsvarande egendom utan samlar in pengar i syfte att främja ett särskilt ändamål (11 kap. 1 § stiftelselagen). Normalt har inte heller samfällighetsföreningar och ideella föreningar något kapital som kan liknas vid ett aktiekapital. Sådana företag samlar ofta in pengar successivt genom exempelvis medlemsavgifter. I vissa fall finns det däremot ett behov av att redovisa ett kapital som utgör överskott av årets resultat.

Behovet av att redovisa kapital i vissa poster i stiftelser, samfällighetsföreningar och ideella föreningar kan således se ut på många olika sätt. I vissa företag finns behovet inte alls. För att redovisningen av kapitalet ska ge en rättvisande bild, och samtidigt vara så flexibel som krävs i den praktiska tillämpningen, bör det för övriga företag införas en post som motsvarar ett aktiebolags aktiekapital. Posten bör benämnas kapital.

Samma resonemang som för kapitalet gör sig gällande i fråga om fonder. Vilka typer av fonder som förekommer skiljer sig åt mellan de olika företagsformerna. Fonderna styrs nästan alltid av praxis utan något uttryckligt stöd i lag.

En särskild fråga gäller den underhålls- och förnyelsefond som samfällighetsföreningar, under vissa förutsättningar, ska redovisa (19 § andra stycket lagen [1973:1150] om förvaltning av samfälligheter). Enligt systematiken i årsredovisningslagen bör en sådan lagstadgad fond tas upp i uppställningsformen för eget kapital.

Underhålls- och förnyelsefonden är dock inte relevant att redovisa för exempelvis stiftelser och ideella föreningar. Ett alternativ är att ta in underhålls- och förnyelsefonden i uppställningsformen för övriga företag och att de företag som underhålls- och förnyelsefonden inte är relevant för bortser från den posten. Detta slag av reglering förekommer i och för sig inte i årsredovisningslagen i dag.

Ett annat alternativ är att införa två nya uppställningsformer för eget kapital: en för samfällighetsföreningar och en annan för andra företag än aktiebolag, ekonomiska föreningar, handelsbolag, enskilda näringsidkare och samfällighetsföreningar. En sådan lösning blir dock onödigt omständlig. Regeringen förordar, i likhet med utredningen, i stället det enklare alternativet att underhålls- och förnyelsefonden tas upp under uppställningsformen för övriga företag men bara redovisas av de samfällighetsföreningar som berörs av den.

Samma resonemang kan tillämpas på den fond för kapitalinkomster som häradsallmänningar och allmänningsskogar behöver redovisa. Kravet på att kapitalinkomst ska fonderas framgår av lag (18–22 §§ lagen [1952:166] om häradsallmänningar och 17–21 §§ lagen [1952:167] om allmänningsskogar i Norrland och Dalarna). Kapitalinkomsterna får bara användas för vissa särskilda ändamål. *Sveriges Häradsallmäningsförbund* tillstyrker utredningens förslag om att under eget kapital kunna redovisa kapitalinkomstfonden med en egen rubrik. Även avseende denna fond anser regeringen att den bör tas upp under uppställningsformen för övriga företag men bara redovisas av de häradsallmänningar och allmänningsskogar som berörs av den.

De fonder som finns angivna i den nuvarande uppställningsformen för eget kapital för övriga företag är kapitalandelsfond och fond för verkligt värde. Fonderna föreskrivs i lag (4 kap. 13 a respektive 14 d §§ årsredovisningslagen) och bör därför fortsatt finnas med i uppställningsformen.

För att tillgodose det varierande behovet av att redovisa andra fonder än de hittills diskuterade i bl.a. stiftelser, ideella föreningar och samfällighetsföreningar bör det därutöver finnas en post för övriga fonder. Vilka specifika poster som behövs för respektive företagsform kan då utvecklas genom god redovisningssed.

På samma sätt som för aktiebolag och ekonomiska föreningar bör slutligen poster för balanserad vinst eller förlust och årets resultat finnas med i den nya uppställningsformen.

Det bör inte införas någon möjlighet att välja uppställningsform för eget kapital

Bokföringsnämnden har i sin hemställan om lagändring angett att det inte kan uteslutas att vissa företag bör ha möjligheten att välja mellan den nuvarande och den föreslagna uppställningsformen.

En liknande valmöjlighet finns för företag i fråga om att välja mellan två olika uppställningsformer för resultaträkningen (3 kap. 3 § andra stycket årsredovisningslagen). Någon valmöjlighet gällande uppställningsformen för balansräkningen finns däremot inte.

Regeringen föreslår att den nya uppställningsformen ska gälla för företag som inte är aktiebolag, ekonomiska föreningar, handelsbolag eller enskilda näringsidkare. Utöver stiftelser, ideella föreningar och sällskapsföreningar kommer därför europeiska grupperingar för territoriellt samarbete, Eric-konsortier och övriga juridiska personer som är skyldiga att upprätta en årsredovisning att behöva använda den nya uppställningsformen (6 kap. 1 § bokföringslagen [1999:1078]). Europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser ska upprätta årsredovisning enligt de internationella redovisningsstandarderna som är antagna för tillämpning inom EU, varför dessa företagsformer inte berörs. Europabolag och europakooperativ följer vad som gäller för aktiebolag respektive ekonomiska föreningar.

Det finns inga registrerade europeiska grupperingar för territoriellt samarbete i Bolagsverkets register. Av det allmänna företagsregistret hos Statistikmyndigheten SCB (SCB) framgår inte om det finns något Eric-konsortium i Sverige. *Skatteverket* påpekar i sitt remissvar att det finns ett sådant konsortium i Sverige.

Europeiska grupperingar för territoriellt samarbete och Eric-konsortier beskattas som ekonomiska föreningar (2 kap. 4 b § inkomstskattelagen [1999:1229]). Eftersom så är fallet drar regeringen slutsatsen att deras behov av att redovisa det egna kapitalet kan jämföras med behovet för sådana föreningar. I och med förslaget anpassas den nya uppställningsformen för eget kapital för övriga företag till den som gäller för ekonomiska föreningar. Mot denna bakgrund bedömer regeringen att den nya uppställningsformen kommer att passa väl även för de två nämnda europeiska företagsformerna, som alltså hittills är mycket ovanliga.

Av SCB:s allmänna företagsregister framgår antal företag fördelat på juridisk form. Utöver företagsformer som aktiebolag, handelsbolag och ideella föreningar finns det cirka 250 företag som är registrerade som "Övriga svenska juridiska personer bildade enligt särskild lagstiftning". I denna grupp ingår enligt SCB bl.a. vattenförbund bildade enligt lagen (1976:997) om vattenförbund samt flottningsföreningar. Sådana juridiska personer behöver bara upprätta en årsredovisning om företaget når upp till gränsvärdet för större företag (6 kap. 1 § första stycket 6 bokföringslagen). Om företaget inte behöver upprätta en årsredovisning ska det i stället upprätta ett årsbokslut (6 kap. 3 § första stycket bokföringslagen). Årsbokslutet ska bl.a. bestå av en balansräkning.

Under 2022 kom det in 71 årsredovisningar till Bolagsverket från andra företag än aktiebolag, ekonomiska föreningar, handelsbolag och enskilda näringsidkare som tillämpar uppställningsformen för balansräkningen i årsredovisningslagen. Många av årsredovisningarna avser ideella föreningar, trossamfund och samfällighetsföreningar.

Utredningens bedömning, vilken ingen av remissinstanserna har invänt mot, är att behoven för dessa ovanliga företagsformer inte skiljer sig nämnvärt från de behov som stiftelser, ideella föreningar och samfällighetsföreningar har. Regeringen delar den bedömningen. Uppställningsformen för övriga företag, som alltså ska tillämpas av bl.a. stiftelser, ideella föreningar och samfällighetsföreningar, har utformats i syfte att kunna anpassas till behovet av redovisning för respektive verksamhet (se föregående avsnitt). Mot denna bakgrund anser regeringen, liksom bl.a. *Bokföringsnämnden* i sitt remissvar, att någon valmöjlighet inte bör införas.

7.2.2 Övriga företag bör specificera förändringar i eget kapital jämfört med föregående års balansräkning

Regeringens förslag: Företag som räknas som övriga företag ska, på samma sätt som aktiebolag och ekonomiska föreningar, i förvaltningsberättelsen eller i egen räkning specificera förändringar i eget kapital jämfört med föregående års balansräkning.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta av de remissinstanser som har yttrat sig om förslaget, tillstyrker eller har inga invändningar mot det.

FAR anför att utredningens förslag till lagtext innebär att det inte längre blir tydligt att förändringar i eget kapital kan specificeras i förvaltningsberättelsen eller i egen räkning såvitt gäller aktiebolag och ekonomiska föreningar.

Srf konsulterna och *Föreningen Stiftelser i Samverkan* föreslår att stiftelser och ideella föreningar som alternativ till att lämna uppgift om förändring av eget kapital i förvaltningsberättelsen eller i egen räkning bör få lämna uppgiften i not. Anledningen är att det egna kapitalet i dessa organisationsformer ofta består av många delar och att det därmed kan bli för omfattande att lämna den informationen i förvaltningsberättelsen. Att lämna informationen i not överensstämmer med den praxis som frivilligt vuxit fram.

Skälen för regeringens förslag: Aktiebolag och ekonomiska föreningar ska i förvaltningsberättelsen eller i egen räkning specificera förändringar i eget kapital jämfört med föregående års balansräkning (6 kap. 2 § årsredovisningslagen). Sådana förändringar framgår däremot inte för övriga företag.

Eftersom regeringen föreslår att uppställningsformen för eget kapital för övriga företag ska göras mer lik den som gäller för aktiebolag, bör bl.a. stiftelser, ideella föreningar och samfälligheter även specificera förändringar i eget kapital jämfört med föregående års balansräkning. Kravet på att specificera förändringar i eget kapital jämfört med föregående års balansräkning i förvaltningsberättelsen eller i egen räkning bör därför utsträckas att gälla även för övriga företag, dock inte handelsbolag och

enskilda näringsidkare eftersom dessa företag fortfarande kommer att använda sig av den nuvarande uppställningsformen. Regeringen delar FAR:s uppfattning att det bör vara tydligt att förändringar i eget kapital kan specificeras i förvaltningsberättelsen eller i egen räkning, vilket redan är möjligt för aktiebolag och ekonomiska föreningar.

Srf konsulterna och *Föreningen Stiftelser i Samverkan* föreslår att det ska vara möjligt för stiftelser att specificera förändringar i eget kapital i not, utöver möjligheten att göra det i förvaltningsberättelsen eller i egen räkning. Regeringen konstaterar att en sådan möjlighet i årsredovisningslagen saknas för övriga företag, liksom för aktiebolag och ekonomiska föreningar. Något tungt vägande skäl för att särbehandla stiftelser i detta avseende har inte framkommit utan regeringen anser att den föreslagna ordningen, dvs. att uppgifterna kan lämnas antingen i förvaltningsberättelsen eller i egen räkning, är tillräckligt flexibel.

8 En möjlighet att i vissa fall redovisa finansiella skulder enligt internationella redovisningsstandarder

8.1 Värdering av finansiella skulder enligt årsredovisningslagen

I årsredovisningslagen (1995:1554) finns bestämmelser om hur års- och koncernredovisningar ska upprättas. Årsredovisningen är en sammanfattande beskrivning av ett företags ställning och resultat. Moderföretaget i koncernen är som huvudregel även skyldigt att upprätta en koncernredovisning. Årsredovisningen och koncernredovisningen syftar till att förmedla information till företagets och koncernens externa intressenter.

Årsredovisningslagen innehåller regler om hur tillgångarna som tas upp i årsredovisningen och koncernredovisningen ska värderas. Som huvudregel ska samma värderingsprinciper användas i båda redovisningarna. Reglerna om årsredovisningar och koncernredovisningar grundar sig till stor del på EU:s redovisningsdirektiv.

Finansiella instrument, ett begrepp som även omfattar finansiella skulder, får med vissa undantag värderas till s.k. verkligt värde. Det verkliga värdet ska i första hand bestämmas utifrån instrumentets marknadsvärde. Om det inte finns något marknadsvärde ska det verkliga värdet bestämmas utifrån marknadsvärdet för instrumentets beståndsdelar eller ett likartat instrument, och i sista hand utifrån allmänt accepterade värderingsmodeller eller värderingsmetoder som ger en rimlig uppskattning av marknadsvärdet (4 kap. 14 a § årsredovisningslagen).

Vissa finansiella instrument får inte värderas till verkligt värde (se 4 kap. 14 b § första stycket). Det gäller t.ex. andelar i dotterföretag och vissa skulder. Företag som omfattas av en koncernredovisning som upprättas med tillämpning av internationella redovisningsstandarder och börsnoterade företag får ändå värdera dessa finansiella instrument till verkligt värde. Värderingen till verkligt värde förutsätter då att värderingen är förenlig

med antagna internationella redovisningsstandarder och att företaget i enlighet med dessa standarder lämnar upplysningar om hur värderingen har gjorts.

8.2 Värdering av finansiella skulder enligt IFRS

Av EU:s IAS-förordning, som antogs 2002, följer att börsnoterade företag i sin koncernredovisning ska tillämpa de internationella redovisningsstandarder (IFRS) som har antagits för tillämpning inom EU. IFRS 9 är en sådan standard. IAS-förordningen ger möjlighet att utsträcka förordningens tillämpningsområde så att den omfattar även andra företag och även årsredovisningar. I Sverige har denna möjlighet utnyttjats på så vis att onoterade företag får upprätta sina koncernredovisningar enligt de antagna standarderna. Det är dock inte tillåtet att upprätta årsredovisningen i enlighet med IAS-förordningen.

IFRS 9 innehåller regler om värdering av finansiella instrument. Enligt standarden ska finansiella skulder som innehas för handelsändamål, inklusive derivatskulder, värderas till verkligt värde. Därutöver kan ett företag under vissa förutsättningar välja att värdera finansiella skulder till verkligt värde. När företaget har valt att redovisa på ett sätt har det inte möjlighet att ändra sättet för värdering i framtiden. Ett företag kan välja att värdera en finansiell skuld på det sättet om det tar bort eller i betydande utsträckning minskar en bristande överensstämmelse i värdering eller redovisning som annars skulle uppkomma vid värdering av tillgångar eller skulder eller redovisning av värdeförändringar på dem. Det kan också värdera en finansiell skuld till verkligt värde om det möjliggör att en grupp av finansiella tillgångar, finansiella skulder eller en kombination av dem förvaltas och utvärderas baserat på verkligt värde, i enlighet med en dokumenterad riskhanterings- eller investeringsstrategi (punkt 4.2.2 i IFRS 9).

Ett exempel på en situation när värdering av en finansiell skuld till verkligt värde kan eliminera eller minska bristande överensstämmelse i redovisningen är när ett företag har finansiella tillgångar och finansiella skulder som är exponerade för en gemensam risk (exempelvis ränterisk) och företaget inte uppfyller kraven för att tillämpa säkringsredovisning. Säkringsredovisning är redovisningsregler som under särskilda villkor får tillämpas när ett företag skyddar sig mot värdeförändringar på tillgångar eller skulder som beror på t.ex. valutakurser eller räntor genom att det tar en motsatt position i ett finansiellt instrument (prop. 2008/09:71 s. 72).

8.3 Skillnaden i redovisning av värdeförändringar enligt årsredovisningslagen respektive IFRS 9

Enligt årsredovisningslagen ska ett företag som huvudregel redovisa en värdeförändring i resultaträkningen, om värderingen har skett till verkligt värde.

I vissa fall ska värdeförändringen i stället redovisas i en fond för verkligt värde. Det gäller om värdeförändringen avser ett säkringsinstrument och

de tillämpade principerna för säkringsredovisning tillåter att värdeförändringen inte redovisas i resultaträkningen. Detsamma gäller om värdeförändringen är orsakad av en kursförändring på en monetär post som utgör en del av företagets nettoinvestering i en utländsk enhet. Dessutom får en värdeförändring på en finansiell tillgång som inte innehas för handelsändamål och inte heller är ett derivatinstrument redovisas i fonden för verkligt värde i stället för i resultaträkningen (4 kap. 14 d § årsredovisningslagen).

Enligt IFRS 9 ska en finansiell skuld värderad till verkligt värde via resultatet redovisas på så sätt att den del av skuldens värdeförändring som beror på förändringar i skuldens kreditrisk redovisas separat i övrigt totalresultat. Värdeförändringar som beror på andra förhållanden ska redovisas i resultaträkningen (punkt 5.7.7).

Skillnaden mellan IFRS 9 och årsredovisningslagen är alltså att IFRS 9 tillåter att värdeförändringar på finansiella skulder delas upp och särredovisas i komponenter i resultaträkningen respektive övrigt totalresultat. Att redovisa på det sättet är inte tillåtet enligt årsredovisningslagen. Detta innebär att ett företag som tillämpar internationella redovisningsstandarder i koncernredovisningen inte kan tillämpa samma standard i den juridiska personen (moderföretaget).

Rådet för finansiell rapportering har tagit fram kompletterande redovisningsregler för börsnoterade företag som behöver upprätta koncernredovisning i enlighet med internationella redovisningsstandarder. Rådets rekommendation RFR 2 anger som huvudregel att noterade juridiska personer ska tillämpa de internationella redovisningsstandarder som tillämpas i koncernredovisningen. Om en sådan tillämpning inte är förenlig med årsredovisningslagen gäller vissa undantag. Ett undantag är att ett företag enligt rekommendationen ska redovisa värdeförändringar på skulder som vid första redovisningstillfället har värderats till verkligt värde i enlighet med IFRS 9 i resultaträkningen i sin helhet (jfr punkten 5.7.7 i IFRS 9). I rekommendationen anges att företag ska upplysa om hur stor del av värdeförändringarna som beror på en förändrad kreditrisk.

8.4 Redovisningen av värdeförändringen på finansiella skulder bör även kunna göras i fonden för verkligt värde

Regeringens förslag: Börsnoterade företag och företag som ingår i en koncern som i koncernredovisningen tillämpar redovisningsstandarderna i IFRS 9 ska få redovisa en värdeförändring på en finansiell skuld som hänger ihop med egen kreditrisk i fonden för verkligt värde i stället för i resultaträkningen. Det ska få ske under förutsättning att värdeförändringen kommer från förändringar i kreditrisk för den skulden, att redovisningen sker i överensstämmelse med internationella redovisningsstandarder och att upplysningar i överensstämmelse med dessa standarder lämnas.

Utredningens förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I utredningens lagförslag kräver undantaget att skulden vid det första

redovisningstillfället har värderats till verkligt värde. Dessutom är hänvisningen till EU-förordningen statisk och bestämmelsen om upplysningar har en något annan utformning.

Remissinstanserna: De remissinstanser som har yttrat sig om förslaget, tillstyrker eller har inga invändningar mot det. *Skatteverket* föreslår att det i lagen ska förtydligas att det är egen kreditrisk som avses.

Skälen för regeringens förslag

Redovisningen av vissa finansiella skulder ger inte en rättvisande bild

Regeringen delar utredningens bedömning att redovisningen av värdeförändringar av finansiella skulder enligt årsredovisningslagen inte alltid ger en rättvisande bild av företagets ställning och resultat. Det blir nämligen missvisande att en försämring av företagets egen kreditvärdighet ska redovisas som en intäkt och inverkar positivt på resultatet. Att presentera den värdeförändring som beror på en förändring i företagets egen kreditvärdighet separat ger bättre information till företagets intressenter.

Lagstiftaren har tidigare ställt sig bakom en utveckling mot att börsnoterade företag och företag som omfattas av en koncernredovisning som upprättas enligt internationella redovisningsstandarder, inom ramen för årsredovisningslagen, ges större möjlighet att tillämpa internationella redovisningsstandarder i årsredovisningen för den juridiska personen. Att redovisningen så långt som möjligt följer internationella redovisningsprinciper främjar jämförbarheten med andra noterade företag och underlättar kapitalanskaffning från utländska investerare (se prop. 2004/05:24 s. 84–85, bet. 2004/05:LU3, rskr. 2004/05:89 och prop. 2008/09:71 s. 73–74, bet. 2008/09:CU11, rskr. 2008/09:161). Även detta mer principiella ställningstagande talar för att redovisning av värdeförändringar på finansiella skulder bör få ske enligt IFRS 9.

Ett nytt undantag bör införas i årsredovisningslagen

Redan i dag är det tillåtet för en del företag att värdera vissa finansiella skulder enligt internationella redovisningsstandarder (se 4 kap. 14 b § årsredovisningslagen). Regeringen anser att företag som använder sig av denna möjlighet ska få redovisa värdeförändringar av sådana finansiella skulder enligt de principer för redovisning som anges i IFRS 9.

Enligt det regelverket ska en finansiell skuld värderad till verkligt värde via resultatet redovisas på så sätt att värdeförändringar som beror på förändringar i skuldens kreditrisk redovisas i övrigt totalresultat. Begreppet övrigt totalresultat förekommer i och för sig inte i årsredovisningslagen. För att ge företagen möjlighet att redovisa på samma sätt som IFRS 9 föreskriver bör de kunna redovisa skulden i fonden för verkligt värde, förutsatt att det sker i överensstämmelse med IFRS 9.

Undantaget bör gälla för börsnoterade företag och företag som omfattas av en koncernredovisning som upprättas enligt internationella redovisningsstandarder.

Värdeförändringen ska redovisas i överensstämmelse med internationella redovisningsstandarder

Utredningen föreslår att undantaget ska utformas med 4 kap. 14 b § som förebild, dvs. med en hänvisning till de internationella standarderna utan att det materiella innehållet införs i lagen. I det lagstiftningsärende där 4 kap. 14 b § infördes uttalades att årsredovisningslagen har karaktären av en ramlag och att det därför är av vikt att undvika att i onödan tynga lagen med detaljreglering. Till saken hör också att det här handlar om bestämmelser som företagen frivilligt väljer att tillämpa. De företag som väljer att göra det kan dessutom normalt antas ha en god kännedom om dessa standarder, då det kan förutsättas att de i de allra flesta fall redan i dag tillämpar dem vid upprättande av koncernredovisningen (se prop. 2008/09:71 s. 75). Regeringen gör samma bedömning i detta fall. En tillämpning av det föreslagna undantaget ska därför förutsätta att företaget redovisar värdeförändringen på ett sätt som är i överensstämmelse med de internationella redovisningsstandarder som EU har antagit.

Genom hänvisningen till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder kommer företagen alltså ha möjlighet att tillämpa de internationella redovisningsstandarder som EU har antagit. De standarder som har antagits offentliggörs i kommissionens förordning (EG) nr 1126/2008 av den 3 november 2008 om antagande av vissa internationella redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002. Denna förordning ändras regelbundet genom ett förfarande som Sverige deltar i. Av detta följer att hänvisningen till förordningen (EG) nr 1606/2002 bör vara dynamisk, dvs. att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Regeringen menar vidare att det är viktigt att undantaget i årsredovisningslagen utformas så att inte andra värdeförändringar på finansiella skulder än de som beror på förändringar i skuldens kreditrisk omfattas. Utredningen föreslår att det uttryckligen ska anges att undantaget förutsätter att skulden vid det första redovisningstillfället har värderats till verkligt värde. Regeringen konstaterar att möjligheten att redovisa en värdeförändring på en finansiell skuld hänförlig till egen kreditrisk i fonden för verkligt värde regleras i punkt 5.7.7 i IFRS 9. Såsom framgår av hemställan om lagändring från FAR m.fl., liksom av bilaga A till IFRS 9, är dock betydelsen av värdering vid det första redovisningstillfället inte unik för de typer av finansiella skulder som omfattas av punkt 5.7.7. Regeringen menar därför att ett uttryckligt krav på värdering till verkligt värde vid första redovisningstillfället inte är helt ändamålsenligt. Genom att lagen slår fast att redovisningen måste ske i överensstämmelse med de internationella redovisningsstandarder som EU antagit (däribland IFRS 9) följer dock att en värdeförändring på en finansiell skuld hänförlig till egen kreditrisk får redovisas separat i fonden för verkligt värde endast under de förutsättningar som anges i punkt 5.7.7. Till detta kommer att förslaget utformas med punkt 5.7.7 som nära förebild. En förutsättning för att kunna tillämpa undantaget ska alltså vara att värdeförändringen för den finansiella skulden härrör från förändringar i kreditrisk för den skulden. Enligt regeringen är en sådan ordning tillräckligt tydlig.

Skatteverket anser att det bör tydliggöras att det är den egna kreditrisken som värdeförändringen ska vara hänförlig till. Regeringen kan konstatera att kravet i punkt 5.7.7 a i IFRS 9 (som den föreslagna lagtexten utformas efter) avser risken för att emittenten inte kommer att fullgöra en viss skuld (se punkt B5.7.13). Det kan alltså inte vara något annat än den egna kreditrisken som avses. Enligt regeringen är det lämpligt att undantaget så nära och så långt som är möjligt följer utformningen i IFRS 9. Ett tillägg i linje med Skatteverkets förslag skulle snarare riskera att ge intrycket av att hänvisningen till kreditrisk har en snävare innebörd än IFRS 9. Det saknas därför anledning att ytterligare förtydliga. Enligt utredningen ska det också krävas att upplysningar om värderingen lämnas i enlighet med nämnda standarder. Samma krav återfinns i 4 kap. 14 b § tredje stycket, som gäller möjligheten att värdera ett finansiellt instrument till verkligt värde. Det nu aktuella förslaget gäller dock redovisning av värdeförändringen, inte värderingen. I IFRS 7 (t.ex. punkt 10) finns särskilda krav på upplysningar för företag som redovisat effekterna av förändringar i skuldens kreditrisk i övrigt totalresultat. För det fall ett företag väljer att använda möjligheten att redovisa en värdeförändring i fonden för verkligt värde är det dessa krav på upplysningar som avses.

9 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

9.1 Ikraftträdande

9.1.1 Hållbarhetsrapportering och granskning av hållbarhetsrapporter

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2024. För stora börsnoterade företag med över 500 anställda ska de nya bestämmelserna tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av juni 2024. Detsamma ska gälla koncerner som uppfyller motsvarande villkor.

För andra stora företag och koncerner, med undantag för små och icke-komplexa institut och captivebolag, ska rapporteringskravet tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2024.

De nya bestämmelserna ska tillämpas på små och medelstora börsnoterade företag, liksom små och icke-komplexa institut samt captivebolag, första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2025.

Dotterföretag och filialer med ett moderföretag i tredjeland ska tillämpa de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport första gången för det räkenskapsår som inleds efter utgången av 2027.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens. Utredningen föreslår att lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2024 och tillämpas för första gången för det räkenskapsår som inleds närmast

efter utgången av 2023. Utredningens förslag saknar en särskild bestämmelse om tillämpning första gången för dotterföretag och filialer till moderföretag i tredjeland.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanserna kommenterar inte förslagen särskilt.

Bolagsverket anser att tidpunkten för ikraftträdande bör ändras till den 1 juli 2024 och att bestämmelserna bör tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 30 juni 2024.

Svenskt Näringsliv menar att kravet på hållbarhetsrapportering enligt direktivet och tillhörande standarder innebär att företagen först måste identifiera vilken information som ska rapporteras och därefter samla in underlag och data för rapportering. För att följa regelverket måste datainsamlingen inledas redan vid inledningen av det räkenskapsår för vilket rapportering ska ske. Att informationskraven då ännu inte finns på plats försvårar implementeringen i väsentlig utsträckning. En grundprincip bör vara att företag får åtminstone ett år på sig att förbereda sig för ett nytt rapporteringskrav. För ett regelverk av denna omfattning behövs längre tid än så.

Även *Nasdaq* uttrycker viss oro kring tidsramen för implementering av direktivet. Då regeländringarna i många delar är omfattande och ännu inte till fullo fastställda, är det Nasdaqs förståelse att det redan i dag finns en oro bland företagen kring möjligheten att tidsmässigt hinna skapa de underlag som direktivet kräver.

Svensk Försäkring förordar att tidpunkten för krav på taggning senare läggs och samordnas med den första informationsöverföringen till den europeiska gemensamma kontaktpunkten för finansiell och icke-finansiell information (Esap).

Finansinspektionen noterar att det saknas en särskild bestämmelse om dotterföretag och filialer till moderföretag i tredjeland.

Skälen för regeringens förslag: Direktivet om företagens hållbarhetsrapportering ska vara genomfört senast den 6 juli 2024 (artikel 5.1). Stora börsnoterade företag och börsnoterade moderföretag i stora koncerner med fler än 500 anställda ska dock tillämpa de nya bestämmelserna om rapportering och granskning redan för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2024 (artikel 5.2). Vidare ska ändringarna i EU:s revisorsförordning, som är direkt tillämplig i medlemsstaterna, tillämpas från och med den 1 januari 2024 för räkenskapsår som börjar vid denna tidpunkt eller senare. För övriga företag medger direktivet en senare tillämpning, enligt en viss angiven upptrappning.

Mot bakgrund av de noterade små och medelstora företagens mer begränsade administrativa resurser ger direktivet dessa företag längre tid för att förbereda sig. För deras del börjar därför kravet på hållbarhetsrapportering att gälla tidigast det räkenskapsår som inleds den 1 januari 2026. Efter detta datum ska de vidare under en övergångsperiod på två år kunna låta bli att rapportera, förutsatt att de i sin förvaltningsberättelse förklarar varför hållbarhetsinformationen inte har lämnats. Undantaget från rapporteringskravet ska även gälla för små och icke-komplexa kreditinstitut och captivebolag för försäkring och återförsäkring.

Direktivets ikraftträdandebestämmelser innebär i praktiken således att vissa företag måste tillämpa de nya och mycket omfattande reglerna om

hållbarhetsrapport för första delen av 2024, då medlemsstaternas skyldighet att genomföra direktivet ännu inte har inträtt.

Utredningens förslag till genomförande lämnades den 19 juni 2023, varpå förslaget remitterades på en period om drygt tre månader. Det saknas därmed, mot bakgrund av de ledtider som behöver beaktas i ett sedvanligt lagstiftningsförfarande, möjlighet att låta författningsändringarna träda i kraft vid den av utredningen föreslagna tidpunkten.

Lagändringarna föreslås därför träda i kraft vid den tidigast möjliga tidpunkten, vilket regeringen, i likhet med *Bolagsverket*, bedömer är den 1 juli 2024. Detta datum är inom ramen för när åtgärderna behöver vara genomförda.

Eftersom regelverket är omfattande och kräver att företagen löpande samlar information under det räkenskapsår som rapporten avser, är det inte lämpligt att kräva tillbakaverkande tillämpning från och med räkenskapsår som inleds den 1 januari 2024, något som även *Svenskt Näringsliv* pekat på. Lagändringarna bör därför, såsom *Bolagsverket* också föreslår, tillämpas av de allra största företagen på räkenskapsår om inleds närmast efter den 30 juni 2024. För de företag i denna kategori som inte tillämpar brutet räkenskapsår ska alltså en första hållbarhetsrapport upprättas för räkenskapsåret 2025.

Möjligheterna till undantag från och senareläggning av hållbarhetsrapporteringen bör utnyttjas. Direktivets möjlighet att låta övriga företag tillämpa de nya bestämmelserna med viss upptrappning bör därför utnyttjas. Såsom *Finansinspektionen* noterar gäller detta även dotterföretag och filialer till moderföretag i tredjeländ. Det saknas dock möjlighet att inom ramen för direktivet, såsom *Svensk Försäkring* förordar, införa kraven som rör uppmärkning i det enhetliga elektroniska rapporteringsformatet vid ett senare tillfälle än kraven på hållbarhetsrapportering.

9.1.2 Nya rapporteringskrav avseende könsfördelningen i börsbolagens styrelser

Regeringens förslag: De nya bestämmelserna ska träda i kraft den 28 december 2024. Ändringen i årsredovisningslagen ska tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2024.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig särskilt över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Direktivet om en jämnare könsfördelning bland styrelseledamöter i börsnoterade företag trädde i kraft den 27 december 2022.

Medlemsstaterna ska senast den 28 december 2024 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att genomföra direktivet (artikel 11). Det finns ingen anledning att låta den nya lagstiftningen träda i kraft tidigare än vad direktivet anger.

En vedertagen princip för lagstiftning på redovisningsområdet är att de bestämmelser som företagen är skyldiga att följa inte ändras under löpande

räkenskapsår. Lagändringen såvitt avser de stora börsnoterade bolagens redovisning av könsfördelningen bland styrelseledamöterna bör därför träda i kraft den 28 december 2024 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds efter utgången av 2024.

9.1.3 Årsredovisningens datering och andra redovisningsfrågor

Regeringens förslag: Lagändringarna om datering av årsredovisningen, en ny uppställningsform och möjlighet att redovisa finansiella skulder enligt internationella redovisningsstandarder ska träda i kraft den 1 juli 2024 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av juni 2024.

Utredningens förslag överensstämmer inte med regeringens. Utredningen föreslår att lagändringen om datering ska träda i kraft den 1 maj 2024 och övriga lagändringar den 1 juni 2023.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig specifikt över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Med hänsyn till den tid som de återstående leden i lagstiftningsprocessen och erforderliga informationsinsatser kan väntas ta föreslås att de nya bestämmelserna träder i kraft den 1 juli 2024.

En vedertagen princip för lagstiftning på redovisningsområdet är att de bestämmelser som företagen är skyldiga att följa inte ändras under löpande räkenskapsår. Lagändringen bör därför tillämpas från och med räkenskapsår som inleds den 1 juli 2024. För de företag som inte tillämpar brutet räkenskapsår innebär det alltså att bestämmelserna ska tillämpas första gången för räkenskapsåret 2025.

9.2 Övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Små och medelstora företag får för de räkenskapsår som inleds före 2028 undantas från rapporteringsskyldigheten, om företaget i förvaltningsberättelsen kortfattat anger varför hållbarhetsinformationen inte har lämnats.

Företagen ska, om nödvändiga uppgifter om företagets hela värdekedja inte finns tillgängliga, i högst tre år efter att de har blivit skyldiga att tillämpa lagen i stället få redogöra i hållbarhetsrapporten för bl.a. de ansträngningar som gjorts för att ordna fram den nödvändiga informationen.

Till och med det räkenskapsår som inleds 2029 ska de nya bestämmelserna om undantag för dotterföretag från rapporteringsskyldighet gälla om ett dotterföretag, vars moderföretag har sitt säte i tredjeländ, upprättar en hållbarhetsrapport för koncernen som omfattar koncernens alla dotterföretag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

Äldre bestämmelser om granskning av hållbarhetsrapport ska gälla till dess det granskade företaget är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport enligt det nya rapporteringskravet.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: FAR anser att det bör tydliggöras att rapporteringsplikten upphör i och med räkenskapsår som inleds närmast efter ikraftträdandet för de företag som är rapporteringsskyldiga enligt de hittillsvarande bestämmelserna i årsredovisningslagarna om hållbarhetsrapport men inte enligt de nya bestämmelserna.

Skälen för regeringens förslag: Enligt direktivet får små och medelstora noterade företag undantas från rapporteringskravet fram till 2028, men de ska då förklara varför hållbarhetsinformationen inte har tillhandahållits. Dessutom medger direktivet att företagen inte lämnar uppgifter om hela värdekedjan under de första tre åren. Till och med den 6 januari 2030 får dotterföretag till moderföretag i tredjeland upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen som omfattar alla dotterföretag inom EES. Sådana övergångsbestämmelser bör därför tas in i årsredovisningslagarna.

FAR anser att det bör tydliggöras att rapporteringsplikten upphör i och med räkenskapsår som inleds närmast efter ikraftträdandet för de företag som är rapporteringsskyldiga enligt de hittillsvarande bestämmelserna om hållbarhetsrapport i årsredovisningslagarna, men inte enligt de nya bestämmelserna. De företagsformer som efter ikraftträdandet inte längre behöver upprätta en hållbarhetsrapport är ekonomiska föreningar, stiftelser, europeiska grupperingar för territoriellt samarbete, Eric-konsortier och vissa handelsbolag. Sådana företag behöver alltså inte för räkenskapsår som inleds från och med 1 juli 2024 upprätta en hållbarhetsrapport (se även författningskommentaren till ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till årsredovisningslagen).

Av tydlighetsskäl bör det vidare i en övergångsbestämmelse anges att företag som även efter ikraftträdandet är rapporteringsskyldiga ska tillämpa äldre bestämmelser om hållbarhetsrapportering under tiden från ikraftträdandet till dess att de nya reglerna ska tillämpas.

Ytterligare övergångsbestämmelser behövs inte.

10 Konsekvenser

10.1 Konsekvenser av genomförandet av EU-direktivet om företagens hållbarhetsrapportering

Regeringens bedömning: Kraven på hållbarhetsrapportering ökar transparensen och gör det lättare att jämföra företag inför investeringsbeslut. Förslagen innebär specifika och avsevärt mer omfattande upplysningskrav. Utrymmet för s.k. grönmalning minskar.

De nya rapporteringskraven, huvudsakligen de som ställs i de europeiska redovisningsstandarderna, kommer att ta mycket resurser i

anspråk hos företagen att uppfylla. Mångsidigheten och komplexiteten hos uppgifterna som ska samlas in och bearbetas kräver ny kompetens. Därtill innebär granskningen av hållbarhetsrapporterna kostnader för företagen.

Uppskattningsvis kommer 1 600–2 000 stora företag, ett hundratal små och medelstora noterade företag, 140 finansiella företag samt ett mindre antal dotterföretag och filialer behöva upprätta och offentliggöra en hållbarhetsrapport.

Kostnaderna för dessa företag kommer sannolikt att variera beroende på företagets storlek och verksamhet och på om företaget har upprättat någon hållbarhetsrapport enligt de hittillsvarande bestämmelserna.

För exempelvis ett stort noterat företag kan det antas att kostnaderna för upprättandet av rapporten uppgår till ca 3,5 miljoner kronor per år och ca 3 miljoner kronor i engångskostnader. Kostnaden för granskningen av rapporten kan förväntas vara uppemot 4 miljoner kronor per år.

Små och medelstora noterade företag får rapportera i enlighet med särskilda standarder som är anpassade för sådana mindre företag. Kostnaderna för dessa företag förväntas bli lägre än för stora företag.

De ökade kostnader som kan uppstå för Finansinspektionen, Nämnden för svensk redovisningstillsyn och de allmänna förvaltningsdomstolarna kan hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslagen om utökad hållbarhetsrapportering bedöms öka fokus inom företagen på jämställdhet.

Utredningens bedömning överensstämmer i huvudsak med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser yttrar sig inte särskilt över utredningens bedömning. *Regelrådet* anser att utredningens konsekvensanalys är godtagbar.

Bolagsverket framhåller att kostnaderna för verket kommer att bli högre än utredningens uppskattning. Enligt Bolagsverket beräknas kostnaden bli nio miljoner kronor.

Svenskt Näringsliv anser att det finns en risk att företagens kostnader för implementeringen underskattas för svensk del med tanke på inflationsutvecklingen i Sverige. Svenskt Näringsliv efterfrågar också beräkningar av uppskattade kostnader för det krav på digital rapportering från företag som följer av direktivet.

Skälen för regeringens bedömning

Konsekvenser för stora företag

De företag som ska upprätta en hållbarhetsrapport enligt de nya mer specifika och mer omfattande kraven som genomförandet av direktivet innebär kommer att drabbas av ökade kostnader med anledning av det. De företag som omfattas av nuvarande krav på att rapportera om hållbarhet har en förhållandevis god kunskap om hur en översiktlig hållbarhetsrapportering går till. Men få företag torde i dagsläget lämna mer än hälften av de hållbarhetsupplysningar som krävs enligt de kommande standarderna. Utöver upprättandet av rapporten innebär kraven på granskning av rapporten också ökade kostnader för de företag som omfattas.

Enligt bedömningarna i utredningen, som grundar sig på de konsekvensanalyser rörande företag inom EU i allmänhet som har gjorts inom arbetet med framtagandet av direktivet, förväntas företagen få ökade kostnader för att samla in och bearbeta uppgifter. Som exempel nämns ökade kostnader om ca 3,5 miljoner kronor per år för de största noterade företagen. Därtill förväntas initiala engångskostnader för företagen med ca 3 miljoner kronor. De årliga granskningskostnaderna för dessa företag förväntas uppgå till ca 4 miljoner kronor.

Utredningen uppskattar att det finns 1 600–2 000 stora företag i Sverige som ska upprätta och offentliggöra hållbarhetsrapporter enligt de nya bestämmelserna.

Rapporteringskravet i Sverige kommer inte längre att omfatta fler företag än vad EU-rätten kräver, vilket kan innebära ett förbättrat konkurrensläge i förhållande till andra medlemsstater.

Samtidigt kan den ökade jämförbarhet och likvärdighet som de nya reglerna för med sig antas vara till gagn för såväl rapporterande företag som deras intressenter.

Konsekvenser för små och medelstora företag

Regeringen uppskattar att knappt ett hundratal små och medelstora företag kommer att vara skyldiga att upprätta och offentliggöra en hållbarhetsrapport enligt den nya regleringen. Företag av denna storlek omfattas av rapporteringskravet enbart om de har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad (en börs).

I Sverige drivs i dag två sådana reglerade marknader: en av Nasdaq Stockholm AB och den andra av Nordic Growth Market NGM AB. Det beräknas finnas totalt mellan 60 och 80 företag i kategorin.

Antalet företag ökar om man i beräkningen tar med företag med räntebärande papper upptagna till handel på en reglerad marknad. SCB saknar heltäckande uppgifter om hur många sådana företag det finns.

Mot bakgrund av de noterade små och medelstora företagens mer begränsade administrativa resurser ger direktivet dessa företag längre tid för att förbereda sig inför tillämpningen av de nya reglerna. För deras del börjar kravet på hållbarhetsrapportering att gälla tidigast räkenskapsåret 2026. Efter detta datum ska de under en övergångsperiod på två år kunna låta bli att rapportera, förutsatt att de i sin förvaltningsberättelse förklarar varför hållbarhetsinformationen inte har lämnats.

De mindre företagen kan förväntas bli särskilt belastade av den administrativa börda som det nya rapporteringskravet innebär. Företag som inte har rapporterat hållbarhetsinformation tidigare beräknas få de, relativt sett, högsta administrativa kostnaderna. Samtidigt kan det antas finnas ett stort intresse bland investerare, kunder, konsumenter och miljöorganisationer av att få del av information om just de noterade företagens verksamhet.

Konsekvenser för finansiella företag

Enligt SCB:s företagsregister finns det drygt 40 bankaktiebolag och ungefär lika många sparbanker. Även andra typer av kreditinstitut, t.ex. kreditmarknadsbolag, omfattas av rapporteringskravet. Antalet försäkringsbolag uppgår till 153. Utredningen uppskattar att ungefär 140 finansiella företag

kommer att vara skyldiga att upprätta och offentliggöra en hållbarhetsrapport enligt den nya regleringen.

Kreditinstitut och försäkringsföretag kan ha en betydande inverkan i fråga om hållbarhet genom att låna ut pengar, investera och teckna försäkringar. Tillgången till information från finansiella företag är viktig för förtroendet för finansmarknaden.

Till skillnad från vad som hittills har gällt kommer således även noterade små och medelstora finansiella företag att omfattas av rapporteringskravet. Därmed ökar den administrativa bördan särskilt för dessa företag.

Små och icke-komplexa kreditinstitut samt captivebolag för försäkring respektive återförsäkring ska emellertid tillämpa de nya kraven först för räkenskapsår som startar den 1 januari 2026 eller senare. Dessa företag får även begränsa sin hållbarhetsrapportering i viss mån. Svenska Skeppshypotekskassan undantas helt från rapporteringsskyldigheten.

Konsekvenser för koncernföretag och filialer

Regeringen uppskattar att ett mindre antal dotterföretag och filialer kommer att vara skyldiga att upprätta och offentliggöra en hållbarhetsrapport enligt den nya regleringen.

Enligt de nya reglerna ska alla företag som är moderföretag i stora koncerner upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen. Eftersom kravet inte knyts till vilken typ av företag moderföretaget är omfattas även mindre onoterade moderföretag i sådana koncerner av rapporteringsskyldigheten.

Fler moderföretag ska även lämna sådan information om miljömässig hållbarhet som följer av taxonomiförordningen.

Regeringens förslag går inte längre än vad direktivet kräver. Bedömningen är därför att svenska moderföretag i internationella koncerner inte kommer att påverkas negativt i konkurrenshänseende i förhållande till andra moderföretag inom EES.

När det gäller dotterföretag och filialer kan dessa undantas från rapporteringsskyldighet om vissa villkor uppfylls. För dotterföretag och filialer som inte omfattas av något undantag ökar däremot den administrativa bördan, medan övriga dotterföretag och filialer då undantas från rapporteringsskyldighet. Arbetet kan bestå i att inhämta relevanta uppgifter från tredjelandsföretaget, upprätta hållbarhetsrapporten för koncernen och ge in den till Bolagsverket samt publicera den på företagets webbplats. Som framgår ovan är upprättandet av hållbarhetsrapporten särskilt kostsamt. Kostnaden för att offentliggöra rapporten bedöms däremot som ringa.

Direktivet innebär däremot att företag och filialer i Sverige och i övriga EES, som inte omfattas av direktivets krav, får en konkurrensfördel i förhållande till de rapporteringsskyldiga dotterföretagen och filialerna. Konkurrensfördelen består i att inte behöva upprätta, offentliggöra och tillgängliggöra en hållbarhetsrapport om sin eller koncernens verksamhet utanför EES och att därmed undgå den administrativa kostnad som det arbetet innebär.

Hur stor konkurrensnackdelen blir för de rapporteringsskyldiga dotterföretagen och filialerna är svårt att bedöma. Regeringens förslag går inte längre än vad direktivet kräver, varför det saknas alternativa lösningar till hur direktivet ska genomföras.

Konsekvenser för övriga företag

Det hittillsvarande kravet på hållbarhetsrapportering gäller samtliga företagstyper, även ideella föreningar och stiftelser som uppfyller gränsvärdena som definierar stora företag. Då regeringen föreslår att vissa handelsbolag, föreningar, stiftelser, europeiska grupperingar för territoriellt samarbete och Eric-konsortier som inte bedriver finansiell verksamhet inte ska vara skyldiga att rapportera om hållbarhet minskar rapporteringsbördan för dessa företag. Dessa kan emellertid ändå påverkas av nedsipprings-effekter.

Konsekvenser för enskilda och civilsamhället

Bristen på hållbarhetsinformation begränsar möjligheten för aktörer från det civila samhället, fackföreningar och arbetstagarrepresentanter att ha en dialog med företag om hållbarhetsfrågor.

De yttersta användarna av en bättre hållbarhetsrapportering är enskilda medborgare och investerare som genom att få tillräcklig information kan bättre engagera sig i hur företagen sköts i ett hållbarhetsperspektiv.

Användarna kommer att gynnas av bättre tillgång till jämförbar, relevant och tillförlitlig hållbarhetsinformation från fler företag. Detta kommer i sin tur att minska riskerna i det finansiella systemet, underlätta för företag som har en positiv inverkan på människor och miljön att skaffa kapital samt ge ökade möjligheter till ansvarsutkrävande av företagen. Det kommer att ge sparare och investerare som vill investera hållbart en större möjlighet till det.

Konsekvenser för klimatet m.m.

Att förbättra regelverket för hållbarhetsrapporteringen utgör ett led i arbetet mot miljöförändringar och klimatförändringar. Hållbarhetsrapporter kan också främja rättvisa och anständiga villkor på arbetsmarknaden i låglöneländer. De kan vidare bidra till att stärka respekten för mänskliga rättigheter och jämställdhet. Strängare rapporteringskrav kan nämligen förväntas ha en gynnsam inverkan på företagets beteende.

En förbättrad hållbarhetsrapportering och ökad jämförbarhet möjliggör för företagens intressenter, såsom investerare, kunder, konsumenter, miljöorganisationer och analytiker, att fatta välgrundade beslut. Detta kan bidra till att styra kapital till hållbara investeringar och skapa bättre förutsättningar för företag med hållbara affärsmodeller.

Hållbarhetsrapporteringen kan hjälpa företag att identifiera och hantera sina egna risker och möjligheter relaterade till hållbarhetsfrågor. Det kan ge en grund för bättre dialog och kommunikation mellan företag och deras intressenter och kan hjälpa företag att förbättra sitt rykte. Rapporteringsstandarderna tillförsäkrar att företagen lämnar relevant och tillräcklig information, vilket bör minska antalet förfrågningar från intressenterna.

Hållbarhetsrapporteringen möjliggör för medborgare, fackföreningar och icke-statliga organisationer att hålla företag ansvariga för deras påverkan på samhället och miljön.

Konsekvenser för revisorer

Enligt Revisorsinspektionens statistik för den 1 mars 2023 finns det 2 760 auktoriserade revisorer. Dessa är behöriga att granska hållbarhetsrapporter så länge de fortbildar sig i tillräcklig utsträckning. Antalet registrerade revisionsbolag uppgår till 218.

Regeringen föreslår att även andra revisorer än den revisor som har valts av företaget för den finansiella revisionen ska ha behörighet att granska hållbarhetsrapporten. Detta, sammantaget med att detaljerad hållbarhetsrapportering blir obligatorisk i större utsträckning, kan antas medföra ytterligare möjligheter för revisorer att få granskningsuppdrag. Därtill kommer revisionsföretagen sannolikt att få en hel del nya uppdrag att bistå icke-revisionsklienter med att upprätta deras hållbarhetsrapporter.

Samtidigt ökar kraven på den utbildning och fortbildning som krävs för att utföra granskningen. För revisorer som inte redan är auktoriserade kan det under en övergångsperiod befaras ta förhållandevis lång tid att samla på sig tillräcklig praktisk utbildning på området. Särskilt mindre revisionsföretag kan då, på grund av brist på egen hållbarhetsexpertis, behöva skaffa kompletterande kompetens från externa aktörer.

Det är rimligt att anta att främst de största revisionsföretagen kommer att stå för merparten av kompetensen på området och få de flesta uppdragen att granska hållbarhetsrapporter. Dessa företag har sammanlagt drygt 1 500 revisorer. Efterfrågan på hållbarhetsexperter kommer därmed att öka kraftigt vid dessa företag, som enligt regeringens bedömning ändå kommer att kunna möta behovet av granskningstjänster. Ingenting hindrar att även mindre revisionsföretag eller revisorer vid sådana företag åtar sig granskning av hållbarhetsrapporter.

Konsekvenser för Revisorsinspektionen och FAR

När det gäller de nya utbildningskraven på revisorer kommer Revisorsinspektionen inom sin provverksamhet att behöva ta fram ett utvidgat prov för revisorsexamen omfattande vissa ämnen om hållbarhet. Provet ska upphandlas, konstrueras och rättas. Verksamheten är avgiftsfinansierad. Revisorsinspektionen ska även ansvara för att kontrollera fortbildningen av revisorer som granskar hållbarhetsrapporter. Angående de ekonomiska konsekvenserna av den utvidgade kvalitetskontrollen är dessa svåra att bedöma innan kommissionen har antagit granskningsstandarder.

Revisorsinspektionens uppgifter och befogenheter utökas till att även gälla revisorernas arbete med att granska hållbarhetsrapporter.

Revisorsinspektionens samarbete och utbyte av information med andra tillsynsmyndigheter kan förväntas öka med avseende på granskning av hållbarhetsrapportering.

Med anledning av genomförandet kommer FAR att behöva ändra utformningen av sina rekommendationer kring bestyrkandet av hållbarhetsinformation. Det uppkommer även kostnader för översättning.

Relevant utbildning av auktoriserade revisorer sker inom ramen för fortbildningen, vilket kommer att påverka FAR:s utbildningsverksamhet. Vidare kan en engångskostnad förväntas för att bygga upp en kvalitetskontroll och utfärda rekommendationer.

Konsekvenser för Finansinspektionen och Nämnden för svensk redovisningstillsyn

Finansinspektionen får det yttersta ansvaret för tillsynen över de framöver mer omfattande och detaljerade hållbarhetsrapporterna från börsnoterade företag. Den löpande tillsynen är delegerad till Nämnden för svensk redovisningstillsyn. Som framgår ovan kommer antalet finansiella institut som ska upprätta en hållbarhetsrapport att öka. Det nya regelverket medför generellt ett ökat behov av resurser för övervakningen av hållbarhetsrapporteringen.

Fler företag kommer att omfattas av redovisningstillsynen avseende hållbarhetsrapportering. I dag omfattas cirka 300 noterade företag av kravet på hållbarhetsrapport, baserat på om de är stora företag. Med det nya direktivet kommer sannolikt den stora merparten av börsnoterade företag att omfattas, ungefär 420 stycken, då även små och medelstora företag omfattas. En annan förändring är att antalet företag som ska rapportera med stöd av taxonomiförordningen kommer att öka i takt med att tröskelvärdena för rapporteringsskyldigheten sänks.

De noterade företag som står under nämndens tillsyn kommer att vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapport.

Aktörer som redan står under redovisningstillsyn kommer att rapportera på områden där Finansinspektionen hittills i stora delar har saknat expertis, vilket ökar behovet av kompetens hos myndigheten. Initialt kommer inspektionen behöva lägga resurser på att göra rättsliga bedömningar kring omfattningen av regleringen.

Finansinspektionen ser också framför sig arbete med att säkerställa att aktörerna får lämplig vägledning i tillämpningen av regelverket. Det kan förväntas uppstå gränsdragningsfrågor kring när någon behöver upprätta en hållbarhetsrapport eller inte. Givet erfarenheter från införande av andra komplexa regelverk kan det arbetet bli tidskrävande.

Utöver det nationella ansvaret för regelimplementering och tillsyn måste Finansinspektionen även vara aktiv i det internationella arbetet, med regelgivning, policyarbete och tillsyn.

Således kan även den ökade hållbarhetsrapporteringen från de stora onoterade finansiella företagen få vissa konsekvenser för Finansinspektionen.

Enligt Finansinspektionen finns behov av en resursökning med sex heltidstjänster mellan 2024 och 2026, varav en tjänst med inriktning mot försäkringsföretag, en med inriktning mot banker och två som ger juridiskt stöd. Det behövs även nya informationssystem, t.ex. validerings- och analysverktyg och utvecklade databaser, som stödjer tillsynsuppgiften.

Finansinspektionens verksamhet avseende bl.a. regelgivning och tillsyn finansieras via anslag i statens budget. Detta gäller även Finansinspektionens avgifter till EU:s tillsynsmyndigheter. Kostnaderna för den verksamheten täcks genom avgifter som tas ut enligt förordningen om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet. Sådana avgifter ska uppgå till ett belopp som motsvarar kostnaden för den verksamhet som ska finansieras. Avgiftsintäkterna ska redovisas mot inkomsttitel på statens budget. Enligt förslagen ska Finansinspektionen få ta ut årliga avgifter av de aktörer som omfattas av det nya regelverket. Förslagen kan enligt regeringen hanteras inom befintliga budgetramar.

Nämnden för svensk redovisningstillsyn överlämnar ett antal tillsyns-ärenden till Finansinspektionen årligen. Med den utökade rapporteringen torde mängden ärenden bli större. Såväl inspektionen som nämnden kan behöva rekrytera ytterligare kompetens på området för att kunna fullgöra sina tillsynsuppgifter avseende hållbarhetsrapporterna.

Nämnden anser sig också behöva en ökning av personalresurserna med hållbarhetskompetens mellan 2024 och 2026 för att hantera den tillkommande tillsynen på hållbarhetsområdet. I ett första steg beräknas det finnas behov av att rekrytera tre personer. Antalet anställda som kommer att krävas därefter är enligt nämnden svårbedömt, men den utesluter inte att man kan behöva rekrytera ytterligare tre granskare av hållbarhetsredovisning.

Nämnden är uteslutande avgiftsfinansierad som en del av den självregleringsavgift som tas ut av bolagen noterade på reglerad marknad. Nämnden uppskattar att dess ökade resursbehov innebär en kostnadsökning från 2026 om 50 procent i förhållande till 2023 års budget om 18 miljoner.

Konsekvenser för Bolagsverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Hållbarhetsrapporterna ingår i företagens årsredovisningar, som Bolagsverket redan hanterar.

Bolagsverket, som i princip är en fullt avgiftsfinansierad myndighet, kan likväl antas få vissa ökade kostnader genom att myndigheten ska ta emot ett större antal hållbarhetsrapporter från företag och filialer, med märkt hållbarhetsinformation, och registrera dem samt utföra viss granskning för att säkerställa lagens efterlevnad. I sammanhanget är granskningsberättelser en ny företeelse.

Vidare ska rapporteringen utarbetas och offentliggöras i ett visst elektroniskt format. Skyldigheten att digitalisera hållbarhetsrapporterna för ett par tusen företag som omfattas torde inte orsaka något direkt personalbehov för Bolagsverket, men förutsätter systemändringar. Dagens system är inte anpassat för att ta emot sådan rapportering från samtliga typer av företagsformer. Den nya möjligheten att ansöka om att en annan revisor än företagets valda revisor ska granska hållbarhetsrapporten innebär att en ny typ av ärende behöver handläggas hos Bolagsverket.

För detta behöver Bolagsverket utveckla sitt it-system och skapa en ny e-tjänst.

De beslut om vite som Bolagsverket meddelar kan överklagas till de allmänna förvaltningsdomstolarna. Då antalet hållbarhetsrapporter beräknas bli avsevärt större och komplicerade bedömer regeringen att Bolagsverket sannolikt kommer att förelägga företag om vite i mer än enstaka fall per år, även om det främst torde röra sig om mindre företag. Såsom *Kammarrätten i Sundsvall* och *Förvaltningsrätten i Stockholm* påpekar kan även antalet mål som gäller överklagande av Bolagsverkets beslut om förseningsavgift förväntas öka något. Utifrån denna bedömning kan arbetsbelastningen för de allmänna förvaltningsdomstolarna förväntas öka i någon mån. Detta bedöms dock kunna hanteras inom befintliga ramar.

Konsekvenser av kravet på digital rapportering

Det finns också tids- och kostnadsaspekter som gör sig gällande till följd av direktivets krav på att rapporteringsskyldiga företag ska upprätta sin förvaltningsberättelse i ett visst enhetligt elektroniskt rapporteringsformat och märka hållbarhetsrapporten i ett sådant format. En följd av detta formkrav blir, eftersom förvaltningsberättelsen ingår i årsredovisningen, att företagets hela årsredovisning behöver upprättas i elektronisk form.

Konsekvenserna berör främst de företag som i dag inte är s.k. Esef-rapportörer.

Det är betungande för företagen att utföra den taggning av informationen (uppmärkning) som krävs. Hur stor kostnaden är torde variera från företag till företag. Någon närmare uppskattning är inte möjlig att göra.

En konsekvens av den digitala rapporteringen är att ett företag som i dag inte upprättar originalet av årsredovisningen i elektroniskt format (dvs. inte är s.k. Esef-rapportör) måste upprätta sin årsredovisning med förvaltningsberättelsen inklusive hållbarhetsrapporten i det elektroniska formatet XHTML. Årsredovisningen ska nämligen genomgående ha samma format (paper eller ett visst elektroniskt format). Det innebär också att en årsredovisning som är upprättad i elektronisk form ska undertecknas med avancerad elektronisk underskrift – detta gäller samtliga underskrifter.

När skyldigheten att upprätta hållbarhetsrapporter utifrån EU-godkända standarder i framtiden utökas bör, mot bakgrund även av de taxonomier som följer Bokföringsnämndens regelverk för årsredovisningen och koncernredovisningen (K3), riktlinjer tas fram för hur revisorn ska granska den taggade årsredovisningen och koncernredovisningen. Detta för att säkerställa att inte bara vissa delar av de taggade begreppen i årsredovisningen och koncernredovisningen granskas.

Konsekvenser för jämställdhet mellan kvinnor och män

Kraven på utökad hållbarhetsrapportering bedöms öka fokus inom företagen på jämställdhet, vilket i någon mån kan väntas leda till ökad jämställdhet i näringslivet.

10.2 Konsekvenser av genomförandet av EU-direktivet om könsfördelning i börsnoterade företags styrelser

Regeringens bedömning: Förslaget medför inga nämnvärda kostnader för enskilda eller myndigheter.

Förslaget bedöms öka fokus inom företagen på jämställdhet.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens bedömning: För närvarande finns två börser som har tillstånd att driva en reglerad marknad, Nasdaq Stockholm AB och Nordic Growth Market NGM AB. Förslaget berör stora börsbolag. Syftet är att i någon mån ytterligare synliggöra för marknaden hur jäm-

ställdheten i styrelserna utvecklas, vilket indirekt kan sätta press på bolagens ägare att öka andelen av det underrepresenterade könet.

Uppskattningsvis berörs omkring 240 bolag av förslaget om att det av en not i årsredovisningen ska framgå vilken förändring som skett i könsfördelning bland styrelseledamöterna sedan föregående år. Uppgifterna finns lätt tillgängliga för de bolag som berörs. Förslaget innebär inte någon ökad tidsåtgång i det löpande bokföringsarbetet. Den administrativa kostnaden för bolagen är försumbar.

När det gäller den redovisningstillsyn som Finansinspektionen bedriver betalar de berörda företagen en årlig avgift. Även Nämnden för svensk redovisningstillsyn har rätt att ta ut avgifter för den tillsyn de bedriver. Av lagen framgår att dessa avgifter ska vara skäliga. Förslaget innebär inte någon utökad arbetsbörda eller några ökade kostnader.

Vad gäller förslagets konsekvenser för jämställdhet mellan kvinnor och män bedöms utökad information om könsfördelning i bolagsstyrelser öka fokus inom företagen på jämställdhet, vilket i någon mån kan väntas leda till ökad jämställdhet i näringslivet.

10.3 Konsekvenser av förslaget om årsredovisningens datering

Regeringens bedömning: Förslaget medför inga kostnader för enskilda. Vissa kostnader kan uppstå för myndigheter. Dessa kan hanteras inom befintliga ekonomiska ramar. Förslaget bedöms inte ha några konsekvenser för jämställdheten mellan kvinnor och män.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens bedömning: Regeringen föreslår att kravet på att en årsredovisnings underskrifter ska vara daterade kompletteras med ett krav på att årsredovisningen i sig ska vara daterad. Skälet för förslaget är att tydliggöra för företagets intressenter vilken tidpunkt företagets behöriga företrädare gav årsredovisningen dess slutliga form.

Nuvarande ordning skapar i vissa fall osäkerhet kring bl.a. händelser som inträffat efter balansdagen, vilket försämrar redovisningens informationskvalitet. Den kan också skapa osäkerhet kring vem det är som har ansvaret för årsredovisningen, t.ex. om det sker förändringar i styrelsens sammansättning under den tid som det kan ta för alla företagets företrädare att skriva under.

Några nämnvärda besparingar eller kostnader för företagen torde annars knappast uppstå.

Kravet på att årsredovisningen ska dateras gäller samtliga företag som lämnar en årsredovisning. Per den 1 april 2023 fanns det 741 285 aktiebolag registrerade, som därmed självmant ska lämna in årsredovisning till Bolagsverket. Det totala antalet företag som ska upprätta årsredovisning och datera handlingen är således något större, uppskattningsvis runt 800 000.

För Bokföringsnämnden kan lagändringen föranleda en begränsad översyn av nämndens allmänna råd och vägledande information. Arbetet bedöms kunna utföras inom befintliga ekonomiska ramar.

En ändring måste ske i de s.k. taxonomier för årsredovisningar som tagits fram i samarbete mellan Bokföringsnämnden, Statistiska centralbyrån SCB, Bolagsverket och Skatteverket. Detta torde föra med sig endast mindre kostnader för de berörda aktörerna.

För Bolagsverket uppkommer kostnader för att informera företagen om lagändringen. Anpassningar måste ske av de kontroller som görs av digitalt mottagna årsredovisningar. Det kan antas att vissa företag vid det första tillfället de ger in sina årsredovisningar inte kommer att uppmärksamma att årsredovisningen som sådan ska dateras. Detta kan, om företaget t.ex. har flera styrelseledamöter och dessa har undertecknat årsredovisningen olika dagar, i vissa fall leda till att verket måste förelägga företaget om att ge in en ny version av årsredovisningen.

Efter det första året bör dock Bolagsverkets hantering av årsredovisningar underlättas, eftersom myndigheten får ett tydligt datum att förhålla sig till vid kontrollen av att rätt personer har undertecknat. Regeringen bedömer sammantaget att det merarbete som regeländringen innebär för Bolagsverket kan hanteras inom befintliga ramar.

Förslaget förväntas inte ha några konsekvenser för jämställdheten mellan kvinnor och män.

10.4 Konsekvenser av en ny uppställningsform för eget kapital

Regeringens bedömning: Förslaget medför inga nämnvärda kostnader för enskilda eller myndigheter.

Förslaget bedöms inte ha några konsekvenser för jämställdheten mellan kvinnor och män.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt SCB finns det cirka 4 400 stiftelser, 28 100 ideella föreningar och 10 800 samfälligheter i Sverige, som kommer att påverkas av de föreslagna förändringarna. I praxis har dessa företag sedan länge redovisat enligt den uppställningsform för eget kapital som gäller för aktiebolag. De företag som fortsätter att redovisa enligt denna praxis påverkas inte av förslagen utan för dem blir den nya uppställningsformen en kodifiering av den praktiska tillämpningen.

De cirka 230 företag som är registrerade som "Övriga svenska juridiska personer bildade enligt särskild lagstiftning" förutsätts använda den föreslagna uppställningsformen för eget kapital. Detsamma gäller europeiska grupperingar för territoriellt samarbete och Eric-konsortier. Uppställningsformen passar bra för de allra flesta av dessa företag. Deras redovisning blir då mer rättvisande och anpassade efter verksamhetsbehovet.

Regeringen bedömer att förslaget inte kommer att medföra någon, eller endast en mindre, ökad administrativ kostnad för de berörda företagen.

Bokföringsnämnden behöver i viss mån se över och uppdatera sin normgivning. I övrigt bedöms inte några förvaltningsmyndigheter påverkas av förslagen.

Enskilda påverkas genom att de får tillgång till mer rättvisande årsredovisningar och årsbokslut i bl.a. stiftelser, ideella föreningar och samfälligheter. Några negativa konsekvenser för enskilda förväntas inte.

Förslaget förväntas inte ha några konsekvenser för jämställdheten mellan kvinnor och män.

10.5 Konsekvenser av en ny valmöjlighet för redovisning av vissa finansiella skulder

Regeringens bedömning: Förslaget medför inga nämnvärda kostnader för enskilda eller myndigheter.

Förslaget bedöms inte ha några konsekvenser för jämställdheten mellan kvinnor och män.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens bedömning: Börsnoterade företag berörs av förslaget eftersom de tillämpar IFRS vid upprättandet av koncernredovisning. Det finns lite fler än tusen svenska börsnoterade företag.

Förslaget omfattar även företag som omfattas av en koncernredovisning som upprättas enligt IFRS. Det innebär att en del företag som tillämpar Bokföringsnämndens vägledning, Årsredovisning och koncernredovisning, K3, i juridisk person berörs. De ges då samma möjlighet som börsnoterade företag att redovisa vissa finansiella skulder enligt IFRS.

De finansiella skulder som förslaget tar sikte på förekommer ofta hos finansiella företag, t.ex. banker. Det handlar bl.a. om obligationer. Enligt SCB finns det cirka 40 bankaktiebolag. Hur många som kommer att använda möjligheten att redovisa enligt förslaget är svårt att förutse.

De företag som väljer att redovisa enligt IFRS 9 i juridisk person får en bättre överensstämmelse mellan koncernredovisningen och årsredovisningen. Enhetliga redovisningsprinciper minskar också företagets administrativa börda. Förslaget väntas alltså inte medföra någon ökad administrativ börda.

Att redovisningen i juridisk person får göras enligt internationella redovisningsstandarder medför en ökad jämförbarhet mellan börsnoterade företags finansiella rapporter inom EES. Därigenom underlättas den ekonomiska och finansiella integrationen. Om de finansiella rapporterna upprättas utifrån ett gemensamt och internationellt accepterat regelverk, blir det också lättare för investerare att värdera företag i olika länder. Det innebär i sin tur en utvidgning och fördjupning av de europeiska kapitalmarknaderna, bättre prisbildning och högre effektivitet (se prop. 2008/09:71 s. 73–74).

Förslaget leder till att redovisningen i en koncern som tillämpar de internationella redovisningsstandarderna i den juridiska personen blir mer rättvisande eftersom IFRS 9 innebär att en försämring av företagets egen kreditvärdighet inte längre kommer att redovisas som en intäkt och därmed

inte ge en positiv resultatpåverkan. Att årsredovisningen blir mer rättvisande påverkar årsredovisningens intressenter, t.ex. kunder, leverantörer och borgenärer, positivt.

Om förslaget inte genomförs skulle skillnaderna i hur företag redovisar vissa förändringar av finansiella skulder i koncern- respektive årsredovisningen att kvarstå. Därtill skulle en försämring av företagets egen kreditvärdighet fortfarande att behöva redovisas som en intäkt och därmed ge en positiv resultatpåverkan, vilket är missvisande.

Förslaget bedöms inte få några skattemässiga konsekvenser.

Bokföringsnämnden påverkas av förslaget genom att nämnden behöver uppdatera sin normgivning, något som även gäller Rådet för finansiell rapportering. Finansinspektionen måste informera sig om de nya reglerna. Övriga myndigheter påverkas inte av förslaget.

Förslaget förväntas inte ha några konsekvenser för jämställdheten mellan kvinnor och män.

11 Författningskommentar

11.1 Förslaget till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)

2 kap. Allmänna bestämmelser om årsredovisning

Årsredovisningens undertecknande och datering

7 § I aktiebolag, ekonomiska föreningar och andra företag, som företräds av en styrelse, ska årsredovisningen skrivas under av samtliga styrelseledamöter. Om en verkställande direktör är utsedd, ska även denne skriva under årsredovisningen.

I handelsbolag ska årsredovisningen skrivas under av samtliga obegränsat ansvariga delägare.

I en gruppering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) ska årsredovisningen skrivas under av samtliga ledamöter i grupperingens församling och av direktören. I ett konsortium enligt rådets förordning (EG) nr 723/2009 av den 25 juni 2009 om gemenskapens rättsliga ram för ett konsortium för europeisk forskningsinfrastruktur (Eric-konsortium) ska årsredovisningen skrivas under av samtliga styrelseledamöter eller av direktören. Om både en styrelse och en direktör är utsedda i konsortiet, ska årsredovisningen skrivas under av samtliga styrelseledamöter och av direktören.

I stiftelser med anknuten förvaltning ska årsredovisningen skrivas under av förvaltaren eller, om ett handelsbolag är stiftelsens förvaltare, av samtliga bolagsmän som företräder bolaget.

I övriga företag ska årsredovisningen skrivas under av den redovisningsskyldige eller dennes ställföreträdare.

Om årsredovisningen upprättas i elektronisk form, ska den undertecknas med en sådan avancerad elektronisk underskrift som avses i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG, i den ursprungliga lydelsen.

Om någon av dem som undertecknar årsredovisningen har anmält en avvikande mening, ska yttrandet fogas till redovisningen. I fall som avses i första stycket

gäller detta dock endast om den avvikande meningen har antecknats till styrelsens protokoll.

Årsredovisningen ska *dateras och* innehålla uppgift om den dag då den undertecknades.

Paragrafen innehåller bestämmelser om en årsredovisnings undertecknande. Övervägandena finns i avsnitt 6.

I *åttonde stycket* kompletteras det hittillsvarande kravet på att årsredovisningen ska innehålla uppgift om datumet för undertecknandet med ett krav på att årsredovisningen som sådan ska vara daterad. Den dag som ska anges är den dag då de företrädare som enligt paragrafen ska skriva under årsredovisningen bestämde dess slutliga innehåll.

Kontroll av att samtliga befattningshavare har undertecknat årsredovisningen ska ske utifrån årsredovisningens datering. Exempelvis ska en befattningshavare som har avgått efter dagen för årsredovisningen ha skrivit under årsredovisningen. Om denne inte har skrivit under årsredovisningen innan avgången måste företaget ta fram en ny årsredovisning undertecknad av samtliga då behöriga företrädare.

Det datum som anges i årsredovisningen kan ha betydelse för vilken information som ska lämnas i årsredovisningen. Enligt 5 kap. 22 § ska årsredovisningen innehålla uppgift om väsentliga händelser som har inträffat efter räkenskapsårets slut. En företrädare bör kunna utgå ifrån att väsentliga händelser som inträffat till och med det datum som anges i årsredovisningen har beaktats i årsredovisningen. Om det inträffar händelser av väsentlig betydelse för företaget efter att årsredovisningen daterats men innan alla företrädare har hunnit skriva under årsredovisningen får dock företrädarna ta ställning till om en ny överenskommelse om årsredovisningens innehåll behöver träffas.

I ett aktiebolag har en ändring i styrelsens sammansättning verkan från den tidpunkt då anmälan om ändringen kom in till Bolagsverket eller från den senare tidpunkt som anges i det beslut som anmälan grundar sig på (8 kap. 13 § aktiebolagslagen [2005:551]). Samma regler gäller för ekonomiska föreningar (7 kap. 13 § lagen [2018:672] om ekonomiska föreningar).

Lagen ger inte några närmare anvisningar om var i årsredovisningen datumet ska anges. Av årsredovisningen måste det dock klart och tydligt framgå vilket datum som gäller. Om det saknas en övergripande datering av årsredovisningen bör företagets intressenter kunna utgå från att det är företrädarnas avsikt att det är dagen för det första undertecknandet som utgör dagen för årsredovisningen. De behöriga företrädare som har skrivit på senare får antas ha anslutit till den företrädare som skrev under först.

I ett företag med endast en företrädare finns det inte något som hindrar att han eller hon, även om det saknas annan datering av årsredovisningen, anger den dag då handlingen undertecknades. Detta får då anses vara den dag som årsredovisningen fick sin slutliga form, vilket uppfyller lagens krav på datering. Om det däremot inte går att utläsa vilken dag årsredovisningen är daterad, är den inte komplett.

Sedan tidigare gäller att den som undertecknar en årsredovisning ska ange datumet för undertecknandet. Liksom tidigare gäller att årsredovisningen kan undertecknas vid flera olika datum, om företaget har fler än en företrädare.

Det som sägs i paragrafen tillämpas även på koncernredovisningen, se 7 kap. 7 §.

Genom hänvisningarna i 2 kap. 2 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag respektive 2 kap. 2 § lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag följer att åttonde stycket även ska tillämpas av företag som omfattas av de lagarna.

4 kap. Värderingsregler

Värdering av finansiella instrument

14 d § Om värdering sker enligt 14 a §, ska värdeförändringen sedan föregående balansdag redovisas i resultaträkningen.

I följande fall gäller att värdeförändringen ska redovisas i en fond för verkligt värde i stället för i resultaträkningen:

1. värdeförändringen avser ett säkringsinstrument och de tillämpade principerna för säkringsredovisning tillåter att en del av eller hela värdeförändringen inte redovisas i resultaträkningen, eller

2. värdeförändringen är orsakad av en kursförändring på en monetär post som utgör en del av företagets nettoinvestering i en utländsk enhet.

En värdeförändring på en finansiell tillgång som inte innehas för handelsändamål och inte heller är ett derivatinstrument får redovisas i fonden för verkligt värde i stället för i resultaträkningen.

Ett företag som avses i 3 kap. 4 a § andra stycket får redovisa en värdeförändring på en finansiell skuld i fonden för verkligt värde i stället för i resultaträkningen, om

1. värdeförändringen kommer från förändringar i kreditrisk för skulden,

2. redovisningen överensstämmer med sådana internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, och

3. företaget lämnar upplysningar i överensstämmelse med de standarder som avses i 2.

När det inte längre finns skäl att redovisa ett belopp i fonden för verkligt värde, ska fonden justeras.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när en värdeförändring på ett finansiellt instrument ska tas upp i resultaträkningen eller i en fond för verkligt värde i balansräkningen. Övervägandena finns i avsnitt 8.

Fjärde stycket, som är nytt, innebär ett undantag från huvudregeln i första stycket och ger angivna företag möjlighet att redovisa vissa värdeförändringar på finansiella skulder enligt internationella redovisningsstandarder. Bestämmelsen är inte tvingande och ett företag kan därför välja att även fortsättningsvis redovisa finansiella skulder i resultaträkningen. Möjligheten att redovisa enligt internationella redovisningsstandarder gäller de företag som avses i 3 kap. 4 a § andra stycket, dvs. företag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och företag som omfattas av en koncernredovisning som upprättas enligt internationella redovisningsstandarder som antagits för tillämpning inom EU. Det innebär att en värdeförändring på en finansiell skuld hänförlig till kreditrisk får redovisas i fonden för verkligt värde i stället för i resultaträkningen.

En tillämpning av undantaget kräver därutöver att tre förutsättningar är uppfyllda. Enligt *första punkten* behöver värdeförändringen härröra från förändringar i kreditrisk för den skulden. Innebörden är att endast sådana värdeförändringar som omnämns i punkt 5.7.7 i IFRS 9 omfattas av undantaget. Med kreditrisk avses detsamma som i punkt B5.7.13 i IFRS 9. Värdeförändringar som beror på andra faktorer redovisas i enlighet med huvudregeln i första stycket i resultaträkningen. Värdeförändringar på de finansiella skulderna delas alltså upp och särredovisas i komponenter i resultaträkningen respektive fonden för verkligt värde i balansräkningen.

Av *andra punkten* följer att redovisningen ska ske i överensstämmelse med de internationella redovisningsstandarder som antagits för tillämpning inom EU (IFRS). Av punkt 5.7.7 i IFRS 9 framgår under vilka förutsättningar ett företag ska redovisa en värdeförändring på en finansiell skuld separat i fonden för verkligt värde. Genom hänvisningen den punkten till punkt 4.2.2 förutsätts att företaget redan vid första redovisningstillfället oåterkalleligen identifierat en finansiell skuld som värderad till verkligt värde via resultatet när detta leder till mer relevant information (enligt de omständigheter som anges i den punkten).

En sista förutsättning är enligt *tredje punkten* att företaget lämnar upplysningar i överensstämmelse med nämnda redovisningsstandarder. Här avses bl.a. kraven på upplysningar i punkt 10 i IFRS 7, som gäller företag som ska redovisa effekterna av förändringar i skuldens kreditrisk i övrigt totalresultat, som i årsredovisningslagen benämns fonden för verkligt värde.

Genom hänvisningarna i 4 kap. 1 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag respektive 4 kap. 1 § lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag följer att paragrafen ska tillämpas även av företag som omfattas av de lagarna.

5 kap. Noter

Könsfördelningen bland ledande befattningshavare

38 § *Ett större* företag ska lämna upplysningar om fördelningen mellan kvinnor och män bland styrelseledamöter, verkställande direktör och andra personer i företagets ledning. Fördelningen bland styrelseledamöter och bland övriga befattningshavare ska redovisas var för sig. Upplysningarna ska avse förhållandena på balansdagen.

Ett aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad, som har minst 250 anställda och en redovisad årsomsättning på minst 550 miljoner kronor eller en redovisad balansomslutning på minst 480 miljoner kronor per år, ska även lämna upplysningar om vilken förändring som har skett i fördelningen mellan kvinnor och män bland styrelseledamöterna sedan föregående balansdag.

Enligt paragrafen ska upplysningar lämnas i årsredovisningen om könsfördelningen bland företagets ledande befattningshavare. Övervägandena finns i avsnitt 5. Ändringarna genomför artiklarna 3.8 och 7.4 i direktivet om en jämnare könsfördelning bland styrelseledamöterna i börsnoterade företag.

Enligt det nya *andra stycket* ska vissa företag komplettera upplysningarna som ska lämnas enligt första stycket genom att ange vilken förändring som har skett i fördelningen mellan kvinnor och män bland styrelseledamöterna sedan föregående balansdag.

De företag som omfattas är börsnoterade aktiebolag. Dessutom krävs att bolaget har minst 250 anställda och en redovisad årsomsättning på minst 550 miljoner kronor eller en redovisad balansomslutning som uppgår till minst 480 miljoner kronor per år. Bolaget behöver inte ha nått upp till gränsvärdena föregående räkenskapsår för att upplysningsskyldighet ska föreligga, utan det räcker att bolaget är av angiven storlek det räkenskapsår som årsredovisningen avser.

Förändringen av könsfördelningen bland styrelseledamöter sedan föregående balansdag får uttryckas på det sätt som företaget anser vara lämpligt, t.ex. i procent. Den närmare utformningen av redovisningen får avgöras inom ramen för vad som är god redovisningssed.

Med styrelseledamöter avses även arbetstagarledamöter som har utsetts med stöd av lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda (se 11 § den lagen).

Könsfördelningen bland suppleanter till styrelseledamöter omfattas inte av redovisningskravet.

Genom hänvisningen i 5 kap. 1 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag följer att rapporteringskravet även utsträcker sig till värdepappersbolag förutsatt att bolaget är noterat och att det når upp till gränsvärdena.

6 kap. Förvaltningsberättelse m.m.

Förvaltningsberättelse

1 § Förvaltningsberättelsen ska innehålla en rättvisande översikt över utvecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat. När det behövs för förståelsen av årsredovisningen ska översikten innehålla hänvisningar till och ytterligare upplysningar om de belopp som tas upp i andra delar av årsredovisningen.

Upplysningar ska även lämnas om

1. sådana förhållanden som inte ska redovisas i balansräkningen, resultaträkningen eller noterna, men som är viktiga för bedömningen av utvecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat,

2. sådana händelser av väsentlig betydelse för företaget som har inträffat under räkenskapsåret,

3. företagets förväntade framtida utveckling inklusive en beskrivning av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför,

4. företagets verksamhet inom forskning och utveckling,

5. företagets filialer i utlandet,

6. antal och kvotvärde för de egna aktier som innehas av företaget, den andel av aktiekapitalet som dessa aktier utgör samt storleken av den ersättning som har betalats för aktierna,

7. antal och kvotvärde för de egna aktier som har förvärvats under räkenskapsåret, den andel av aktiekapitalet som dessa aktier utgör samt storleken av den ersättning som har betalats,

8. antal och kvotvärde för de egna aktier som har överlåtits under räkenskapsåret, den andel av aktiekapitalet som dessa aktier utgör samt storleken av den ersättning som har tagits emot, och

9. skälen för de förvärv eller överlåtelse av egna aktier som har skett under räkenskapsåret.

Om det är väsentligt för bedömningen av företagets ställning och resultat, ska det även lämnas följande upplysningar om användningen av finansiella instrument:

1. mål och tillämpade principer för finansiell riskstyrning och, för varje viktig typ av planerad affärshändelse där säkringsredovisning används, tillämpade principer för säkring, och

2. exponering för prisrisker, kreditrisker, likviditetsrisker och kassaflödesrisker.

Utöver sådan information som ska lämnas enligt första–tredje styckena ska förvaltningsberättelsen innehålla sådana hållbarhetsupplysningar som behövs för förståelsen av företagets utveckling, ställning eller resultat och som är relevanta för den aktuella verksamheten, däribland upplysningar om miljö- och personalfrågor. Företag som bedriver verksamhet som är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt miljöbalken ska alltid lämna upplysningar om verksamhetens påverkan på den yttre miljön.

Andra stycket 3–5, tredje stycket och fjärde stycket gäller inte mindre företag.

Paragrafen behandlar förvaltningsberättelsens innehåll. Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

Ändringen i *fjärde stycket* innebär att bestämmelsen om upplysningar i en separat upprättad hållbarhetsrapport tas bort (se vidare kommentaren till 10 §). Företag som upprättar en fullständig hållbarhetsrapport ska anses ha uppfyllt kraven i första meningen. Om företaget i hållbarhetsrapporten inkluderar sådana uppgifter som avses i andra meningen får även kravet på upplysningar om tillstånds- eller anmälningspliktig verksamhet anses uppfyllt.

1 b § Ett bolag som avses i 10 eller 15 § ska i förvaltningsberättelsen lämna upplysningar om immateriella nyckelresurser och förklara hur bolagets affärsmodell är beroende av sådana resurser och hur resurserna bidrar till värdeskapande för bolaget.

Paragrafen är ny och föreskriver att vissa bolag ska informera om centrala immateriella resurser. Övervägandena finns i avsnitt 4.7. Paragrafen genomför artikel 1.3 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Med immateriella nyckelresurser avses resurser utan fysisk form som utgör en grundläggande förutsättning för bolagets affärsmodell och som är en källa till värdeskapande för bolaget. Som exempel kan nämnas information om anställdas färdigheter, kompetenser, erfarenhet, lojalitet gentemot företaget och motivation att förbättra förfaranden, varor och tjänster (jfr skäl 32 i direktivet). Det rapporteringsskyldiga bolaget ska förklara hur affärsmodellen är beroende av sådana resurser och hur de bidrar till värdeskapandet. Informationen ska lämnas i förvaltningsberättelsen.

2 § I aktiebolag och ekonomiska föreningar ska det i förvaltningsberättelsen även lämnas förslag till dispositioner beträffande bolagets eller föreningens vinst eller förlust.

Andra företag än handelsbolag och enskilda näringsidkare ska i förvaltningsberättelsen eller i egen räkning specificera förändringar i eget kapital jämfört med föregående års balansräkning.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om att förvaltningsberättelsen för vissa företag ska innehålla ett förslag till dispositioner beträffande vinst och förlust och att förändringar i eget kapital ska specificeras. Övervägandena finns i avsnitt 7.

I *andra stycket* utsträcks kravet på att specificera förändringar i eget kapital i förvaltningsberättelsen eller i egen räkning till alla företag utom

handelsbolag och enskilda näringsidkare. Kravet omfattar därmed inte som hittills bara aktiebolag och ekonomiska föreningar utan även exempelvis stiftelser, ideella föreningar och samfälligheter. Med egen räkning avses en särskild rapport som fogas till balansräkningen (se prop. 2015/16:3 s. 208).

Bolagsstyrningsrapport

6 § Förvaltningsberättelsen för ett aktiebolag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ska innehålla en bolagsstyrningsrapport, om inte bolaget har valt att med stöd av 8 § i stället upprätta en bolagsstyrningsrapport som är skild från årsredovisningen.

Bolagsstyrningsrapporten ska innehålla upplysningar om

1. vilka principer för bolagsstyrning som tillämpas, utöver de principer som följer av lag eller annan författning, och var uppgifter om dessa finns tillgängliga,

2. de viktigaste inslagen i bolagets system för intern kontroll och riskhantering i samband med den finansiella rapporteringen,

3. direkta eller indirekta aktieinnehav i bolaget som representerar minst en tiondel av röstetalet för samtliga aktier i bolaget,

4. begränsningar i fråga om hur många röster varje aktieägare kan avge vid en bolagsstämma,

5. bestämmelser i bolagsordningen om tillsättande och entledigande av styrelseledamöter samt om ändring av bolagsordningen,

6. bolagsstämmans bemyndiganden till styrelsen att besluta att bolaget ska ge ut nya aktier eller förvärva egna aktier,

7. hur bolagsstämman fungerar, bolagsstämmans huvudsakliga beslutanderätt, aktieägarnas rättigheter och hur dessa rättigheter utövas, i den omfattning som dessa förhållanden inte framgår av lag eller annan författning, *och*

8. hur styrelsen, och kommittéer *som inrättats* inom bolaget, är sammansatta och hur de fungerar, i den omfattning som dessa förhållanden inte framgår av lag eller annan författning.

Om bolaget är ett bolag som avses i 10 § första stycket ska bolagsstyrningsrapporten även innehålla upplysningar om den mångfaldspolicy som tillämpas i fråga om styrelsen samt målet med policyn, hur policyn har tillämpats under räkenskapsåret och resultatet av den. Upplysningarna om mångfaldspolicyn får lämnas i en hållbarhetsrapport i stället för i bolagsstyrningsrapporten. Bolagsstyrningsrapporten ska i så fall innehålla en hänvisning till hållbarhetsrapporten. Om bolaget inte tillämpar någon mångfaldspolicy, ska skälen för detta anges i bolagsstyrningsrapporten.

Om bolaget inte tillämpar någon kod för bolagsstyrning, ska skälen för detta anges. Om bolaget tillämpar en kod för bolagsstyrning, ska det i förekommande fall anges vilka delar av koden som bolaget avviker från och skälen för detta.

Paragrafen innehåller bestämmelser om bolagsstyrningsrapporten. Övervägandena finns i avsnitt 4.8. Ändringarna genomför artikel 1.5 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

I andra stycket görs den ändringen att den hittillsvarande nionde punkten flyttas till ett nytt *tredje stycke*. I det stycket görs ett tillägg med innebörden att stora noterade aktiebolag får välja att lämna upplysningar om dess mångfaldspolicy i hållbarhetsrapporten, förutsatt att det finns en hänvisning till denna i bolagsstyrningsrapporten.

Om någon mångfaldspolicy inte tillämpas av företaget ska bolagsstyrningsrapporten, i likhet med vad som redan gäller, innehålla en motivering till detta.

En kommentar om den hittillsvarande innebörden av mångfaldspolicy finns i prop. 2015/16:193 s. 62 och 63. Exempel på mångfaldsaspekter enligt direktivet är jämställdhet, ålder, funktionsnedsättning och utbildnings- och yrkesbakgrund.

7 § Ett aktiebolag som endast har andra överlåtbara värdepapper än aktier upptagna till handel på en reglerad marknad behöver inte i bolagsstyrningsrapporten lämna de upplysningar som anges i 6 § andra stycket 1, 7 och 8 samt i tredje och fjärde styckena i samma paragraf. Detta gäller dock inte om bolagets aktier handlas på en MTF-plattform enligt 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Paragrafen reglerar undantag till 6 §.

Ändringen är en följd av att 6 § ändras.

Hållbarhetsrapport

10 § Förvaltningsberättelsen för ett aktiebolag ska, som ett eget avsnitt, innehålla en hållbarhetsrapport, om bolaget uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. medelantalet anställda i bolaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,

2. bolagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 280 miljoner kronor,

3. bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 550 miljoner kronor.

Om aktiebolaget har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad gäller det som sägs i första stycket om bolaget uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. medelantalet anställda i bolaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 10,

2. bolagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 5 miljoner kronor,

3. bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 10 miljoner kronor.

Paragrafen föreskriver att vissa företag ska upprätta en hållbarhetsrapport. Övervägandena finns i avsnitt 4.3. Ändringarna genomför delvis artikel 1.4 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Första stycket ändras på så sätt att tillämpningsområdet för skyldigheten för stora företag att upprätta hållbarhetsrapport begränsas till företagsformen aktiebolag (se dock 15 § där det anges att även vissa handelsbolag omfattas). Således behöver inte ekonomiska föreningar, stiftelser, europeiska grupperingar för territoriellt samarbete och Eric-konsortier, som annars omfattas av denna lag, upprätta en hållbarhetsrapport. Bestämmelserna om hållbarhetsrapportering gäller dock fortfarande för kreditinstitut och försäkringsföretag, se 6 kap. 1 § första stycket lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och 6 kap. 1 § första stycket lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag, om de i övrigt uppfyller villkoren i förevarande paragraf.

Av första stycket följer också att hållbarhetsrapporten inte som hittills får upprättas som en från förvaltningsberättelsen skild handling utan rapporten ska vara tydligt identifierbar i förvaltningsberättelsen som ett eget avsnitt.

I det nya *andra stycket* föreskrivs att även börsnoterade små och medelstora företag ska upprätta en hållbarhetsrapport. Liksom enligt första stycket krävs att företagen bedrivs i aktiebolagsform (se dock även här 15 §).

Med medelantal anställda, balansomslutning och nettoomsättning avses detsamma som i första stycket (se prop. 2015/16:193 s. 63 och 64).

11 § Skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport gäller inte ett dotterföretag om det och dess samliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen. Undantaget gäller dock inte ett bolag som avses i 10 § första stycket och vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad.

Det dotterföretag som inte är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport ska upplysa om detta i förvaltningsberättelsen samt lämna uppgift om namn och säte för det moderföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen. Förvaltningsberättelsen ska också innehålla länkar till moderföretagets förvaltningsberättelse och granskningsberättelse för koncernen.

För att ett dotterföretag vars moderföretag har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska vara undantaget skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport gäller även att

1. hållbarhetsrapporten för koncernen har upprättats i enlighet med de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/66/EEG och 83/349/EEG eller på ett sätt som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdigt med dessa standarder enligt artikel 23.4 tredje stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG,

2. de upplysningar om dotterföretagets verksamhet som anges i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 tas in i dotterföretagets förvaltningsberättelse eller i den hållbarhetsrapport för koncernen som upprättas av moderföretaget, och

3. hållbarhetsrapporten för koncernen och granskningsberättelsen för koncernen offentliggörs i enlighet med 8 kap.

Paragrafen, som är ny, behandlar undantag för vissa dotterföretag från skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport. Övervägandena finns i avsnitt 4.3. Paragrafen genomför delvis artikel 1.4 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering. Den hittillsvarande 11 § upphävs.

I *första stycket*, som till sitt innehåll delvis motsvarar det hittillsvarande 10 § andra stycket, undantas vissa dotterföretag från kravet på upprättande av en hållbarhetsrapport. Om ett moderföretag upprättar en fullständig hållbarhetsrapport för koncernen som omfattar aktuellt dotterföretag och dess samtliga dotterföretag, behöver inte det aktuella dotterföretaget upprätta en egen hållbarhetsrapport. Undantaget är tillämpligt även om moderföretaget frivilligt upprättat en hållbarhetsrapport. Det kan exempelvis vara koncerner med stora ekonomiska föreningar som moderföretag som utnyttjar denna möjlighet.

Undantaget gäller oavsett om moderföretaget har säte inom EES eller utanför EES. Det innebär exempelvis att ett dotterföretag, som enligt svensk rätt ska upprätta en hållbarhetsrapport, har uppfyllt denna skyldig-

het om företaget och dess samtliga dotterföretag omfattas av ett utländskt moderföretags hållbarhetsrapport, under förutsättning att rapporten uppfyller vad som krävs i fråga om bl.a. innehåll och offentliggörande (se vidare tredje stycket).

Undantaget från rapporteringsskyldigheten gäller dock, enligt det tillägg som görs i första stycket, inte om dotterföretaget är ett stort börsnoterat bolag.

Bestämmelser om upprättande av hållbarhetsrapport för koncernen finns i 7 kap. 31 a–31 f §§.

Bestämmelsen i *andra stycket* om undantagna dotterföretags upplysningsskyldighet flyttas hit från det hittillsvarande 10 § tredje stycket. Ändringen innebär att dotterföretaget i förvaltningsberättelsen, i stället för i en not till årsredovisningen, ska upplysa om att någon hållbarhetsrapport inte upprättas och där även ange en webblänk till det rapporterade moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen och granskningsberättelse för koncernen.

I *tredje stycket* finns vissa ytterligare krav för dotterföretag vars moderföretag har säte utanför EES. *Första punkten* innebär att hållbarhetsrapporten för koncernen har utarbetats i enlighet med sådana standarder som avses i 12 e § eller på ett sätt som kommissionen bedömt som likvärdigt i en genomförandeakt som antagits med stöd av artikel 23.4 tredje stycket i öppenhetsdirektivet. Enligt *andra punkten* krävs att antingen dotterföretagets förvaltningsberättelse eller moderföretagets hållbarhetsrapport innehåller de upplysningar som avses i artikel 8 i taxonomiförordningen (se även 12 d §). Innebörden av *tredje punkten* är att undantaget förutsätter att dotterföretaget offentliggör hållbarhetsrapporten för koncernen och granskningsberättelsen för koncernen enligt 8 kap.

12 § Hållbarhetsrapporten ska innehålla *den information* som behövs för förståelsen av *bolagets inverkan på* frågor som rör miljö, sociala förhållanden, personal, *bolagsstyrning*, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption *och mutor och hur sådana hållbarhetsfrågor påverkar bolagets* utveckling, ställning och resultat.

I paragrafen finns den inledande bestämmelsen om hållbarhetsrapportens innehåll. Övervägandena finns i avsnitt 4.4. Ändringarna genomför delvis artikel 1.4 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Paragrafen ändras på så sätt att principen om dubbel väsentlighet förtydligas genom krav på att hållbarhetsrapporten ska innehålla hållbarhetsupplysningar i den mån de behövs för att förstå dels bolagets utveckling, ställning och resultat, dels den inverkan som bolagets verksamhet har på hållbarhetsfrågorna.

Den hittillsvarande snävare uppräknings av vilka hållbarhetsupplysningar som ska ingå tas bort.

Att informationen behövs för förståelsen av hållbarhetsfrågornas och verksamhetens ömsesidiga påverkan utgör alltså en grundläggande förutsättning för att det ska finnas en uppgiftsskyldighet. Vad som avses med behov bör, mot bakgrund av regleringens syfte, därför ges en vid tolkning. Det avgörande är inte vilken bedömning som bolaget självt gör i detta avseende utan vad som kan antas vara av betydelse för bolagets intressenter. Omfattningen av upplysningsskyldigheten får avgöras med hänsyn till

omständigheterna i det enskilda fallet och vad som är relevant, varvid bl.a. verksamhetens art bör tillmätas betydelse.

Bestämmelserna i de hittillsvarande första och tredje styckena om beskrivning av affärsmodell, policy, väsentliga risker och relevanta indikatorer flyttas till de nya 12 a och 12 b §§, där det närmare innehållet i rapporten regleras.

12 a § *Hållbarhetsrapporten ska innehålla en beskrivning av bolagets affärsmodell och strategi, inbegripet*

- 1. vilka möjligheter som hållbarhetsfrågor ger bolaget,*
- 2. motståndskraften i affärsmodellen och strategin när det gäller de risker för bolaget som är kopplade till hållbarhetsfrågor,*
- 3. hur affärsmodellen och strategin tar hänsyn till berörda parterers intressen och bolagets inverkan på hållbarhetsfrågor, och*
- 4. hur strategin har genomförts i de delar bolagets verksamhet inverkar på och påverkas av hållbarhetsfrågor.*

Hållbarhetsrapporten ska också innehålla en beskrivning av bolagets planer, inbegripet genomförandedåtgärder och tillhörande finansieringsplaner och investeringsplaner, för att säkerställa att dess affärsmodell och strategi är förenliga med omställningen till en hållbar ekonomi, begränsningen av den globala uppvärmningen till 1,5 °C i enlighet med Parisavtalet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och målet att uppnå klimatneutralitet senast 2050 i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europaisk klimatlag). I beskrivningen ska även ingå uppgifter om bolagets exponering för kol-, olje- och gasrelaterad verksamhet.

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om hållbarhetsrapportens innehåll. Övervägandena finns i avsnitt 4.4. Paragrafen genomför delvis artikel 1.4 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering och är delvis utformad med hittillsvarande 12 § som förebild.

I en uppräknning i *första stycket* preciseras ett antal rapporteringsområden. Vilken information som bolagen ska lämna specificeras ytterligare i de standarder som Europeiska kommissionen antar. Se vidare kommentaren till 12 e §. För samtliga rapporteringsområden räcker det att beskrivningen är kortfattad (se artikel 1.4 i direktivet).

Av *punkten 1* framgår att rapporten ska ange de eventuella möjligheter för bolaget som hållbarhetsfrågorna ger upphov till. Det som avses är sådana hållbarhetsrelaterade möjligheter som kan ha en positiv finansiell effekt för bolaget. Till exempel kan det handla om att ett bolag som har en hållbar affärsmodell kan få ökade investeringsmöjligheter.

Enligt *punkten 2* ska motståndskraften i bolagets affärsmodell och strategi mot risker relaterade till hållbarhetsfrågor anges i rapporten. I det ligger att bolaget ska beskriva affärsmodellens och affärsstrategins motståndskraft. Den bör naturligen relatera till aktuella hållbarhetsrelaterade risker. Bestämmelsen motsvarar delvis hittillsvarande 12 § första stycket 1 och 4. Att information om affärsstrategin och motståndskraften ska lämnas är emellertid nya krav.

När det gäller klimatrelaterad information är det av särskilt intresse att bolaget informerar om fysiska risker och omställningsrisker och dess motståndskraft när det gäller olika klimatscenarier.

Enligt *punkten 3* ska bolaget beskriva om och på vilket sätt dess affärsmodell och strategi tar hänsyn till berörda parter intressen och bolagets inverkan på hållbarhetsfrågor. Med berörda parter avses t.ex. investerare, leverantörer, konkurrenter, dvs. alla de som påverkas – positivt eller negativt – av bolagets aktiviteter eller som tar del av bolagets hållbarhetsrapport.

Bestämmelsen i *punkten 4* innebär att bolaget ska upplysa om genomförandet av de delar av affärsstrategin som påverkar eller påverkas av hållbarhetsfrågor.

Enligt *andra stycket* följer att bolaget ska informera om vilka planer det har för att säkerställa att dess affärsmodell och affärsstrategi är förenlig med omställningen till en hållbar ekonomi och med målen att begränsa den globala uppvärmningen till 1,5 °C i enlighet med Parisavtalet och uppnå klimatneutralitet senast år 2050. Klimatrelaterade planer bör bygga på den senaste forskningen, inbegripet rapporter från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) och rapporter från det europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar. Beskrivningen ska även innehålla uppgifter om bolagets exponering för kol-, olje- och gasrelaterad verksamhet.

12 b § Hållbarhetsrapporten ska även innehålla en beskrivning av

1. de tidsbundna mål för hållbarhetsfrågor som har fastställts av bolaget, inbegripet absoluta mål för minskningen av växthusgasutsläpp för åtminstone 2030 och 2050, de framsteg som bolaget har gjort för att uppnå målen och om målen kopplade till miljöfaktorer är baserade på entydiga vetenskapliga bevis,

2. den roll som bolagets ledning har när det gäller hållbarhetsfrågor samt dess tillgång till sådan sakkunskap och kompetens som krävs för att fullgöra denna roll,

3. bolagets policy för hållbarhetsfrågor,

4. incitamentsystem kopplade till hållbarhetsfrågor som gäller för personer i bolagets ledning,

5. det förfarande för tillbörlig aktsamhet som bolaget genomför med avseende på hållbarhetsfrågor,

6. den huvudsakliga negativa inverkan som bolagets verksamhet och dess värdekedja har samt åtgärder som har vidtagits för att identifiera och övervaka denna inverkan,

7. de åtgärder som vidtagits av bolaget för att förebygga, begränsa, avhjälpa eller sätta stopp för sådan inverkan som avses i 6 och resultatet av dessa åtgärder,

8. de huvudsakliga riskerna för bolaget kopplade till hållbarhetsfrågor och hur bolaget hanterar dessa risker, och

9. de indikatorer som är relevanta för den information som avses i 1–8 och i 12 a §.

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om hållbarhetsrapportens innehåll. Övervägandena finns i avsnitt 4.4. Paragrafen genomför delvis artikel 1.4 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Ett antal rapporteringsområden preciseras i en särskild uppräkningslista. Vilken information som bolagen ska lämna specificeras ytterligare i de standarder som Europeiska kommissionen antar. Se vidare kommentaren till 12 e §.

Enligt *punkten 1* ska bolaget i hållbarhetsrapporten ange eventuella hållbarhetsmål som har fastställts av bolaget och de framsteg som har gjorts för att uppnå dem.

Av *punkten 2* framgår att bolaget ska beskriva ledningens uppgifter och kompetens vad avser hållbarhetsfrågor. I ett aktiebolag avses med ledning- en typiskt sett styrelsen och den verkställande direktören.

Punkten 3 motsvarar delvis hittillsvarande 12 § första stycket 2. Den innebär att det rapporteringsskyldiga bolaget ska beskriva dess policy i hållbarhetsfrågorna. En policy kan beskrivas som grundprinciper för ett bolags handlande.

Av *punkten 4* följer att information ska ges om förekomsten av incitamentssystem för bolagsledningen och som är kopplade till hållbarhetsfrågor. I aktiebolag handlar det om styrelseledamöter och verkställande direktör.

Punkterna 5–7 motsvarar delvis hittillsvarande 12 § första stycket 2. Med förfarande för tillbörlig aktsamhet avses det som hittills i årsredovisningslagen har benämnts granskningsförfarande och som i direktivet om icke-finansiell rapportering kallas due-diligence-granskning.

Tillbörlig aktsamhet är det förfarande som ett bolag genomför för att identifiera, övervaka, förebygga, begränsa, avhjälpa eller sätta stopp för den huvudsakliga faktiska eller potentiella negativa inverkan som verksamheten har och identifiera hur bolaget hanterar dessa negativa konsekvenser. Inverkan i samband med ett bolags verksamhet omfattar inverkan som direkt orsakas av bolaget, inverkan som bolaget bidrar till och inverkan som på annat sätt är kopplad till bolagets värdekedja. Förfarandet för tillbörlig aktsamhet gäller bolagets hela värdekedja, inklusive dess egen verksamhet, produkter och tjänster, affärsförbindelser och distributionskedjor.

Hållbarhetsrapporten ska innehålla information om bolagets granskning beträffande distributionskedja för att identifiera, förebygga och mildra faktiska och potentiella negativa konsekvenser. Informationen om förfaranden kan t.ex. beskriva hur bolaget undersöker och följer upp miljöfrågor och arbetsförhållanden hos leverantörer eller affärspartners.

För det fall det antas ett EU-direktiv om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet kommer de bestämmelser som genomför det direktivet att fastställa det förfarande för tillbörlig aktsamhet som bolag som omfattas av det direktivet ska genomföra. Det förfarandet blir då utgångspunkten för den information som dessa bolag behöver lämna enligt förevarande punkter.

Enligt *punkten 8*, som delvis motsvarar hittillsvarande 12 § första stycket 4 och 5, ska de huvudsakliga riskerna i bolagets verksamhet som rör hållbarhetsfrågor anges i hållbarhetsrapporten. Det innebär att bolaget ska lämna hållbarhetsinformation om de frågor där det framstår som mest sannolikt att väsentliga risker kan ge upphov till allvarliga konsekvenser och där konsekvenser redan har uppstått. Konsekvensernas allvar bör bedömas efter hur omfattande och svåra de är. Med risker avses bl.a. bolagets huvudsakliga beroenden vad gäller hållbarhetsfrågor.

I beskrivningen ska även ingå upplysningar om förväntade negativa effekter kopplade till bolagets affärsförbindelser, produkter och tjänster. Med affärsförbindelser avses även underleverantörer.

I syfte att undvika dubbelrapportering bör bolaget lämna information om sådana miljöfaktorer som avses i artikel 2 i taxonomiförordningen och med utgångspunkt i de krav på att rapportera om miljömässig hållbarhet som anges i artikel 8 i den förordningen.

I punkten anges vidare att bolaget ska beskriva hur det hanterar riskerna. Det kan handla om åtgärder som bolaget vidtagit för att minimera risker i verksamheten, t.ex. införandet av nya arbetsrutiner eller utbildningsinsatser.

Punkten 9, som delvis motsvarar hittillsvarande 12 § första stycket 6, innebär att relevanta indikatorer för hållbarhetsinformationen ska tas upp i hållbarhetsrapporten. Med detta avses något som – utan att i traditionell bemärkelse ha finansiell koppling till utvecklingen av bolagets verksamhet, ställning eller resultat – ändå kan vara av sådan betydelse. Det kan exempelvis handla om kvantifierade uppgifter när det gäller mål och resultat i fråga om utsläpp, avfall och energianvändning som är relevanta för verksamheten. Tänkbara exempel är uppmätta koldioxidutsläpp för elförbrukning, transporter och tjänsteresor. För ett tillverkningsföretag kan andelen förnybart förpackningsmaterial vara relevant. Även ett bolags urval av leverantörer och avtalspartner baserat på hållbarhetsaspekter kan inrymmas under denna punkt. Ytterligare exempel är uppgifter om arbetsskadefrekvens och personalomsättning.

12 c § Informationen i hållbarhetsrapporten ska lämnas för tidshorisonter om kort, medellång och lång sikt. Av rapporten ska det framgå hur informationen har identifierats.

Informationen ska omfatta bolagets verksamhet och dess värdekedja.

Rapporten ska innehålla hänvisningar till och ytterligare redogörelser för annan information som ingår i förvaltningsberättelsen och av de belopp som tas upp i årsredovisningen.

Paragrafen är ny och innehåller ytterligare bestämmelser om hållbarhetsrapporten. Övervägandena finns i avsnitt 4.6. Paragrafen genomför delvis artikel 1.4 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Enligt *första stycket* ska rapporten inkludera uppgifter om vilka tidsperspektiv som gäller för informationen. Exempelvis ska hållbarhetsrelaterade risker beskrivas på kort, medellång och lång sikt. Bolaget ska också redovisa för sitt förfarande för att identifiera den information som det har inkluderat i hållbarhetsrapporten.

Av *andra stycket* följer att hållbarhetsrapporten ska innehålla uppgifter om bolagets verksamhet och om bolagets värdekedja, inbegripet produkter, tjänster, affärsförbindelser och distributionskedja. Bland annat kommer rapportering om underleverantörers utsläpp att krävas. Vad som är en relevant värdekedja definieras i standarderna för hållbarhetsrapportering (se 12 e §). Om inte all nödvändig information om värdekedjan finns tillgänglig medges ett tillfälligt undantag från kravet på att rapportera om bolagets hela värdekedja, se punkt 6 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna.

Slutligen anges i *tredje stycket* att hållbarhetsrapporten ska innehålla hänvisningar till och ytterligare förklaringar av de belopp som tas upp i årsredovisningen. Bestämmelsen motsvarar delvis hittillsvarande 12 § andra stycket. Rapporten ska i tillämpliga fall även hänvisa till och förklara annan information som ingår i förvaltningsberättelsen som är av betydelse för innehållet i hållbarhetsrapporten. Exempelvis kan det röra sig om kostnader för personal eller miljöinvesteringar i en maskinpark eller andra tillgångar som har gjorts (se prop. 2015/16:193 s. 68).

12 d § *Ytterligare bestämmelser om innehållet i hållbarhetsrapporten finns i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852.*

Paragrafen, som ändrar beteckning från 12 a § till 12 d §, upplyser om att det finns kompletterande krav på innehållet i en hållbarhetsrapport. Övervägandena finns i avsnitt 4.4. Ändringarna genomför delvis artikel 1.4 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Tillämpningsområdet för taxonomiförordningens krav på att bolag ska upplysa om miljömässigt hållbara verksamheter (artikel 8) utökas genom direktivet om företagens hållbarhetsrapportering. Ändringen innebär att avgränsningen till företag av allmänt intresse och det ytterligare villkoret om ett större antal anställda tas bort. Detta innebär att samma bolag som är skyldiga att upprätta hållbarhetsrapport även ska informera om miljömässig hållbarhet enligt taxonomiförordningen. Paragrafen ändras för att återspegla detta.

12 e § *Den information som avses i 12–12 c §§ ska lämnas i enlighet med de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU.*

Paragrafen, som är ny, anger standarder för hållbarhetsrapportering som ska tillämpas. Övervägandena finns i avsnitt 4.4.

Enligt paragrafen ska bolaget lämna hållbarhetsinformationen i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som Europeiska kommissionen antar. Rapporteringsstandarderna avgör således vilken närmare information som behöver lämnas enligt 12–12 c §§. Dessa standarder antas genom delegerade EU-förordningar.

12 f § *Bolaget ska lämna hållbarhetsinformation till arbetstagarföreträdare och med dem diskutera relevant information och metoder för att få och verifiera hållbarhetsinformation samt se till att arbetstagarföreträdarnas uppfattning meddelas ledningen.*

Paragrafen, som är ny, innehåller krav på bolaget att lämna hållbarhetsinformation till arbetstagarföreträdare. Övervägandena finns i avsnitt 4.5. Paragrafen genomför delvis artikel 1.4 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Enligt bestämmelsen ska bolaget informera arbetstagarföreträdare och med dem föra en dialog om relevant hållbarhetsinformation och metoder för att skaffa och verifiera hållbarhetsinformation. Med uttrycket arbetstagarföreträdare avses i första hand arbetstagarorganisationer med vilka bolaget har tecknat kollektivavtal och i andra hand, om kollektivavtal inte finns, de arbetstagarorganisationer som har medlemmar som är arbetstagare i bolaget. Vad som är lämplig nivå för dialogen avgörs i första hand av bolaget. Bolaget kan tillsammans med berörda arbetstagarorganisationer komma överens om hur och var sådan information ska överlämnas till arbetstagarföreträdarna. Det kan t.ex. handla om en arbetsgrupp för hållbarhetsfrågor som involveras i arbetet med att ta fram en hållbarhetsrapport.

Kravet innebär att bolaget ska lämna hållbarhetsinformation som möjliggör att det kan föras en diskussion mellan arbetstagarföreträdare för bolagets anställda och ledningen, dels om informationen i relevanta delar,

dels om metoder för att få och verifiera informationen. Diskussionen ska hållas på ett sådant sätt att det blir möjligt för företrädarna att uttrycka sina åsikter.

Resultatet av diskussionerna med arbetstagarföreträdarna får, men måste inte, läggas fram i hållbarhetsrapporten. Bolaget måste dock säkerställa att arbetstagarföreträdarnas uppfattning kommer till ledningens kännedom.

12 g § *Ett bolag som avses i 10 § andra stycket får begränsa innehållet i sin hållbarhetsrapport till en beskrivning av*

- 1. bolagets affärsmodell och strategi,*
- 2. bolagets policy för hållbarhetsfrågor,*
- 3. den huvudsakliga negativa inverkan som bolagets verksamhet har och alla åtgärder som har vidtagits för att identifiera, övervaka, förebygga, begränsa eller avhjälpa sådan inverkan,*
- 4. de huvudsakliga riskerna för bolaget kopplade till hållbarhetsfrågor och hur bolaget hanterar dessa risker, och*
- 5. indikatorer som är centrala för den information som avses i 1–4.*

Om bolaget begränsar innehållet ska hållbarhetsrapporten upprättas enligt de europeiska standarder för små och medelstora företags hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU.

Paragrafen, som är ny, behandlar en möjlighet för små och medelstora företag att utelämna viss information från hållbarhetsrapporten. Övervägandena finns i avsnitt 4.4. Paragrafen genomför delvis artikel 1.4 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av *första stycket* följer att små och medelstora bolag får begränsa innehållet i hållbarhetsrapporten. Bolagen får begränsa sin hållbarhetsrapportering till upplysningar om bolagets affärsmodell och strategi, policy i hållbarhetsfrågor, huvudsaklig negativ inverkan på hållbarhetsfrågor och huvudsakliga hållbarhetsrelaterade risker (se vidare kommentarerna till 12 a och 12 b §§). Vidare behöver endast indikatorer som är centrala för hållbarhetsinformationen redovisas.

Med andra ord behöver de små och medelstora bolagen inte lämna information om hur hållbarhetsinformationen har identifierats, uppgifter relaterade till tidshorisonter på olika sikt, uppgifter om bolagets hela värdekedja, annan hållbarhetsinformation som ingår i förvaltningsberättelsen, motståndskraften i affärsmodellen och strategin mot hållbarhetsrelaterade risker, möjligheter som hållbarhetsfrågorna ger bolaget, tidsbundna hållbarhetsmål och förfarandet för tillbörlig aktsamhet.

Bolag som använder sig av undantaget ska enligt *andra stycket* upprätta hållbarhetsrapporten i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som är anpassad för små och medelstora företag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad. Dessa standarder gäller alltså i stället för de standarder som avses i 12 e §.

Kravet på upplysningar enligt artikel 8 i taxonomiförordningen gäller alltså alljämt.

13 § Upplysningar om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling behöver inte tas in i hållbarhetsrapporten om det bedöms att ett offentliggörande skulle skada *bolagets* marknadsposition allvarligt och utelämnandet inte

hindrar förståelsen av *bolagets* utveckling, ställning eller resultat eller konsekvenserna av verksamheten.

Paragrafen behandlar möjligheten att utelämna viss information från hållbarhetsrapporten. Överväganden finns i avsnitt 4.4. Ändringarna genomför delvis artikel 1.4 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Ändringarna innebär att uttrycket företag byts ut mot bolag. Se vidare kommentaren till 10 §.

14 § *En förvaltningsberättelse som ska innehålla en hållbarhetsrapport ska upprättas i det enhetliga elektroniska rapporteringsformat som avses i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 av den 17 december 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specifikation av ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat. Hållbarhetsrapporten ska märkas i det format som anges i den förordningen.*

Paragrafen, som ersätter den hittillsvarande 14 §, föreskriver krav på visst format och märkning av hållbarhetsrapporten. Övervägandena finns i avsnitt 4.6. Paragrafen genomför delvis artikel 1.9 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Bestämmelsen kompletterar 2 kap. 5 § som anger att årsredovisningen ska upprättas i vanlig läsbar form eller i elektronisk form. Paragrafen innebär att bolag som är skyldiga att lämna en hållbarhetsrapport ska upprätta sin förvaltningsberättelse i ett enhetligt elektroniskt format, s.k. XHTML-format. Eftersom förvaltningsberättelsen ingår i årsredovisningen innebär det att bolagets hela årsredovisning behöver upprättas elektroniskt.

Den s.k. taggningen (märkningen) ska göras i enlighet med det format som specificeras i Esef-förordningen. Det gör det möjligt att presentera informationen på ett sätt som även maskiner kan läsa av. De upplysningar som ska tas in i hållbarhetsrapporten enligt artikel 8 i taxonomiförordningen omfattas även de av kravet på märkning.

15 § *Det som sägs i 10–14 §§ gäller även för ett handelsbolag vars samtliga direkta eller indirekta ägare är aktiebolag eller utländska företag som motsvarar aktiebolag.*

Av paragrafen, som är ny, framgår att bestämmelserna om hållbarhetsrapport även gäller vissa handelsbolag. Övervägandena finns i avsnitt 4.3. Paragrafen genomför delvis artikel 1.4 och 1.9 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Med handelsbolag där samtliga direkta eller genom handelsbolag indirekta delägare är aktiebolag eller utländska motsvarigheter avses det samma som i 2 § tredje stycket lagen (2023:340) om offentliggörande av vissa stora företags inkomstskatterapporter, se prop. 2022/23:88 s. 35.

16 § *Det som sägs i 10–15 §§ gäller inte en alternativ investeringsfond.*

Paragrafen, som är ny, anger att alternativa investeringsfonder inte omfattas av kravet på hållbarhetsrapport. Övervägandena finns i avsnitt 4.3. Paragrafen genomför delvis artikel 1.1 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Med alternativ investeringsfond avses detsamma som i 1 kap. 2 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Undantaget gäller den alternativa investeringsfonden. Fondens förvaltare kan alltså omfattas av kravet på hållbarhetsrapport enligt andra bestämmelser.

17 § *En filial till ett företag ska upprätta en hållbarhetsrapport för företaget, om*

- 1. företaget har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),*

- 2. företaget motsvarar ett aktiebolag,*

- 3. företagets nettoomsättning inom EES har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 1,7 miljarder kronor, och*

- 4. filialens nettoomsättning har under det senaste räkenskapsåret uppgått till mer än 450 miljoner kronor.*

För hållbarhetsrapporten gäller i övrigt 7 kap. 31 e § andra stycket första meningen och tredje–femte styckena. Det som där sägs om moderföretaget och dotterföretaget ska i stället avse företaget och filialen.

Paragrafen gäller inte om en hållbarhetsrapport för koncernen ska upprättas av företagets dotterföretag eller filial enligt 7 kap. 31 e § respektive 31 f §.

Paragrafen föreskriver rapporteringskrav för en filial till ett tredjelandsföretag som bedriver betydande verksamhet inom EES. Övervägandena finns i avsnitt 4.3. Paragrafen genomför delvis artikel 1.14 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Enligt *första stycket* ska en filial till ett tredjelandsföretag med betydande verksamhet inom EES upprätta en hållbarhetsrapport för företaget. *Punkterna 1–3* motsvarar 7 kap. 31 e § första stycket. Se kommentaren till den paragrafen. Enligt *punkt 4* omfattar kravet endast filialer av en viss storlek, nämligen filialer med en nettoomsättning under senaste räkenskapsåret på mer än miljoner kronor.

Vad som i övrigt gäller för en sådan hållbarhetsrapport framgår genom hänvisning i *andra stycket* till vissa bestämmelser i 7 kap. 31 e §.

Enligt *tredje stycket* är paragrafen sekundär till 7 kap. 31 e och 31 f §§. Det innebär att om företaget är ett moderföretag ska antingen dess dotterföretag eller filial upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen, i stället för en hållbarhetsrapport enligt förevarande paragraf.

7 kap. Koncernredovisning

Andra grundläggande redovisningsprinciper m.m.

7 § För koncernredovisningen tillämpas följande bestämmelser i 2 kap.:

- 3 a § om väsentlighet,

- 4 § om andra grundläggande redovisningsprinciper,

- 5 § om form m.m.,

- 6 § om valuta, och

- 7 § om undertecknande *och datering*.

I koncernredovisningen ska beloppen anges i samma valuta som i moderföretagets årsredovisning.

I paragrafen anges de redovisningsprinciper och övriga bestämmelser i 2 kap. som ska tillämpas vid upprättande av en koncernredovisning. I uppräkningsen görs det ett tillägg i hänvisningen till 2 kap. 7 § om årsredovis-

ningens undertecknande, med anledning av att åttonde stycket i den paragrafen ändras. Övervägandena finns i avsnitt 6.

Noter

Allmänna upplysningar

14 § En koncernredovisning ska, utöver det som följer av övriga bestämmelser i detta kapitel, innehålla noter med upplysningar som anges i 5 kap. 4–24 §§. Om koncernredovisningen avser en större koncern, ska den även innehålla noter med upplysningar som anges i 5 kap. 25–28 och 31–37 §§, 38 § första stycket och 39–49 §§.

Det som sägs i 5 kap. 3 § om noternas ordningsföljd ska tillämpas.

Trots första stycket får uppgifter enligt 5 kap. 40 § tredje stycket tredje meningen och 5 kap. 41 § andra stycket tredje meningen utelämnas i fråga om dotterföretag. Vid tillämpningen av de nämnda bestämmelserna ska dock de lämnade uppgifterna avse även löner och andra förmåner från koncernföretag.

Paragrafen behandlar vilka notupplysningar en koncernredovisning ska innehålla. Övervägandena finns i avsnitt 5.

Ändringen i *första stycket* är en följd av ändringen i 5 kap. 38 §.

Förvaltningsberättelse m.m.

31 a § Om moderföretaget i en koncern är ett *bolag* som avses i 6 kap. 10 eller 15 §, ska förvaltningsberättelsen för koncernen, *som ett eget avsnitt*, innehålla en hållbarhetsrapport för koncernen, *om* koncernen uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. medelantalet anställda i koncernen har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,

2. koncernföretagens redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 280 miljoner kronor,

3. koncernföretagens redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 550 miljoner kronor.

Det som sägs i första stycket gäller inte ett moderföretag som är en alternativ investeringsfond.

Paragrafen anger när ett företag i en koncern ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen. Övervägandena finns i avsnitt 4.3. Ändringarna genomför delvis artikel 1.1 och 1.7.

Det nya *första stycket* innebär att ett överordnat moderföretag i en stor koncern ska, oavsett om det i sig är stort eller börsnoterat, upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen. Rapporteringsskyldighet förutsätter att moderföretaget är ett aktiebolag eller ett sådant handelsbolag som avses i 6 kap. 15 §.

Enligt *andra stycket* är alternativa investeringsfonder är undantagna kravet på hållbarhetsrapport för koncernen.

31 b § *Det som sägs i 31 a § gäller inte ett moderföretag som även är ett dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen som har upprättats av ett överordnat moderföretag. Undantaget gäller dock inte ett bolag som avses i 6 kap. 10 § första stycket vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad.*

Det företag som är undantaget skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport ska upplysa om detta i förvaltningsberättelsen samt lämna uppgift om namn och

säte för det överordnade moderföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen. Förvaltningsberättelsen ska också innehålla länkar till den förvaltningsberättelse för koncernen som upprättas av det överordnade moderföretaget och till granskningsberättelsen för koncernen.

Om det överordnade moderföretaget har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får undantaget tillämpas endast om

1. hållbarhetsrapporten för koncernen har upprättats i enlighet med de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU eller på ett sätt som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdigt med dessa standarder enligt artikel 23.4 tredje stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG,

2. de upplysningar om dotterföretagets verksamhet som avses i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 har tagits in i dotterföretagets förvaltningsberättelse eller i den hållbarhetsrapport för koncernen som upprättas av det överordnade moderföretaget, och

3. hållbarhetsrapporten för koncernen och granskningsberättelsen för koncernen offentliggörs i enlighet med 8 kap.

Paragrafen, som är ny, behandlar förutsättningarna för att ett moderföretag som även är ett dotterföretag till ett överordnat moderföretag ska vara undantaget skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen. Övervägandena finns i avsnitt 4.3. Paragrafen genomför delvis artikel 1.7 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering. Den hittillsvarande 31 b § upphävs.

Enligt *första stycket* gäller undantaget om moderföretaget och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen som har upprättats av ett överordnat moderföretag. Stora börsnoterade moderföretag behöver dock alltid upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen. Bestämmelsen innebär att även frivillig hållbarhetsrapportering för koncernen kan medföra att det överordnade moderföretagets dotterföretag undantas från skyldigheten att hållbarhetsrapportera.

Andra stycket reglerar undantagna dotterföretags upplysningsskyldighet. Se kommentaren till 6 kap. 11 §.

Tredje stycket finns vissa ytterligare förutsättningar för dotterföretag vars överordnade moderföretag har säte utanför EES som behöver uppfyllas för att undantaget ska kunna tillämpas. *Första punkten* innebär att hållbarhetsrapporten för koncernen har utarbetats i enlighet med sådana standarder som avses i 12 e § eller på ett sätt som kommissionen bedömt som likvärdigt i en genomförandeakt som antagits med stöd av artikel 23.4 tredje stycket i öppenhetsdirektivet.

Enligt *andra punkten* krävs att antingen dotterföretagets förvaltningsberättelse eller det överordnade moderföretagets hållbarhetsrapport för koncernen innehåller de upplysningar som avses i artikel 8 i den s.k. taxonomiförordningen.

Innebörden av *tredje punkten* är att en ytterligare förutsättning för att undantaget ska vara tillämpligt är att dotterföretaget offentliggör hållbarhetsrapporten för koncernen och granskningsberättelsen för koncernen i enlighet med 8 kap.

31 c § Hållbarhetsrapporten för koncernen ska upprättas med tillämpning av 6 kap. 12–12 c, 12 e, 13 och 14 §§. Det som där sägs om årsredovisningen, bolaget och hållbarhetsrapporten ska i stället avse koncernredovisningen, koncernen och

hållbarhetsrapporten för koncernen. I 6 kap. 14 § ska dock moderföretaget avses med bolaget.

I artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 finns ytterligare bestämmelser om innehållet i hållbarhetsrapporten för ett moderföretag som ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen enligt 31 a §.

Moderföretaget ska lämna hållbarhetsinformation till arbetstagarföreträdare i koncernen och med dem diskutera relevant information och metoder för att få och verifiera hållbarhetsinformation samt se till att arbetstagarföreträdarnas uppfattning meddelas koncernledningen.

Paragrafen innehåller kompletterande krav på innehållet i en hållbarhetsrapport. Övervägandena finns i avsnitt 4.4. Ändringarna genomför delvis artikel 1.7 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

I *första stycket* görs tillägg som innebär att också hållbarhetsrapporten för koncernen ska uppfylla de krav som anges i de bestämmelser i 6 kap. som det hänvisas till. Hittillsvarande andra stycket flyttas till första stycket.

Hittillsvarande tredje *stycket*, som nu blir *andra stycket*, ändras på motsvarande sätt som 6 kap. 12 d §. Se kommentaren till den paragrafen.

Det nya *tredje stycket* motsvarar 6 kap. 12 f §. Skillnaden är att kontakterna med arbetstagarföreträdare ska hållas på koncernnivå. Se i övrigt kommentaren till 6 kap. 12 f §.

31 d § *Om ett moderföretag som ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen identifierar betydande skillnader mellan koncernen och ett eller flera av dess dotterföretag vad gäller risker eller inverkan i förhållande till hållbarhetsfrågor, ska moderföretaget tillhandahålla en beskrivning i hållbarhetsrapporten för koncernen av det aktuella dotterföretagets eller dotterföretagets risker och inverkan.*

Moderföretaget ska i hållbarhetsrapporten för koncernen ange vilka dotterföretag som är undantagna från hållbarhetsrapportering enligt 31 b § respektive 6 kap. 11 §.

Paragrafen är ny och innehåller krav på moderföretag att upplysa om vissa betydande skillnader i koncernen och undantagna dotterföretag i uppgifter som redovisas i hållbarhetsrapporten. Övervägandena finns i avsnitt 4.4. Paragrafen genomför delvis artikel 4.4 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Bestämmelsen i *första stycket* innebär att om det rapporterade moderföretaget identifierar betydande skillnader mellan koncernen och ett eller flera av dess dotterföretag vad gäller risker eller inverkan, ska företaget tillhandahålla en beskrivning av riskerna för och inverkan av det eller de berörda dotterföretagen. Detta bör t.ex. komma i fråga om dotterföretaget har en tydligt avvikande risknivå. Moderföretaget ska då beskriva risken eller inverkan, men behöver inte lämna en fullödig beskrivning av dotterföretagets verksamhet i övrigt. Med risker och inverkan avses detsamma som i 6 kap. 12 b §.

Enligt *andra stycket* ska moderföretaget vidare ange vilka av koncernens dotterföretag som är undantagna från kraven på att upprätta hållbarhetsrapport eller hållbarhetsrapport för koncernen. Dessa uppgifter ska lämnas i moderföretagets hållbarhetsrapport för koncernen.

31 e § *Ett dotterföretag ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen, om*

1. det yttersta moderföretaget motsvarar ett aktiebolag men har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och har en nettoomsättning inom EES som under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än 1,7 miljarder kronor, och

2. dotterföretaget är ett bolag som avses i 6 kap. 10 §.

Hållbarhetsrapporten ska innehålla den information som avses i 6 kap. 12 a § första stycket 3 och 4 och andra stycket och 12 b § 1–7 och 9. Det som i de bestämmelserna sägs om bolaget ska i stället avse koncernen.

Informationen ska lämnas i enlighet med de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 40b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU. Informationen får dock i stället lämnas i enlighet med standarder som antagits med stöd av artikel 29b eller med standarder som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdiga enligt artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG.

Om den information som behövs för att upprätta hållbarhetsrapporten inte är tillgänglig, ska dotterföretaget begära att moderföretaget tillhandahåller den information som behövs för att dotterföretaget ska kunna upprätta rapporten.

Om ett dotterföretag inte får den information som behövs av moderföretaget, ska dotterföretaget upprätta hållbarhetsrapporten med de uppgifter som dotterföretaget har.

Paragrafen, som är ny, föreskriver rapporteringskrav för ett svenskt dotterföretag till ett tredjelandföretag som bedriver betydande verksamhet inom EES. Övervägandena finns i avsnitt 4.3. Paragrafen genomför delvis artikel 1.14 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Hållbarhetsinformation ska tillhandahållas av tredjelandföretag med en nettoomsättning över 1,7 miljarder kronor inom EES och som har ett stort, medelstort eller litet börsnoterat dotterföretag i Sverige. Tredjelandföretagets nettoomsättning beräknas enligt det ramverk för finansiell rapportering som ligger till grund för företagets finansiella rapporter. Uppfylls dessa villkor är det dotterföretaget som har ansvaret för att upprätta, offentliggöra och tillgängliggöra tredjelandföretagets hållbarhetsrapport, även om tredjelandföretaget har en sådan filial som avses i 31 f §.

Hållbarhetsrapporten ska innehålla viss hållbarhetsinformation som specificeras i rapporteringsstandarder för tredjelandföretag. Dotterföretaget får dock välja att i stället tillämpa sådana standarder som avses i artikel 29b eller i enlighet med standarder som kommissionen har bedömt vara likvärdiga med dessa. Kraven på tredjelandföretagets hållbarhetsrapporter ska dock endast gälla för dotterföretag till moderföretag som hör hemma utanför EES men som är att likställa med ett aktiebolag.

Hållbarhetsrapporteringen för tredjelandföretaget behöver enligt *andra stycket* inte omfatta all information som anges i kapitlet. Bl.a. får sådana hållbarhetsrapporter utelämnas beskrivningar av affärsmodellens motståndskraft och strategier mot risker relaterade till hållbarhetsfrågor samt tillkommande möjligheter och väsentliga risker.

Om den information som behövs för att upprätta hållbarhetsrapporten inte är tillgänglig ska dotterföretaget enligt *fjärde stycket* begära att tredjelandföretaget tillhandahåller den information som behövs för att den ska kunna upprätta en fullständig rapport. Om dotterföretaget inte får nödvändig information från moderföretaget ska dotterföretaget enligt *femte stycket* upprätta hållbarhetsrapporten med de uppgifter som det har. Dotterföretaget ska i så fall också offentliggöra ett uttalande om att det

yttersta moderföretaget i tredjeland inte har lämnat den information som behövs (se 8 kap. 15 c §).

Regleringen i paragrafen är separat i förhållande till undantaget i 31 b §. Även om dotterföretaget är undantaget skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen med stöd av 31 b § kan det ändå vara skyldigt att upprätta en rapport enligt förevarande paragraf.

31 f § Om ett moderföretag som avses i 31 e § bedriver näringsverksamhet genom en filial ska filialen upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen, om

1. moderföretaget inte har ett sådant dotterföretag som anges i 31 e §, och
2. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än 450 miljoner kronor.

För en sådan hållbarhetsrapport ska 31 e § andra–femte styckena tillämpas.

Paragrafen, som är ny, innehåller ett undantag till 31 e §. Övervägandena finns i avsnitt 4.3. Paragrafen genomför delvis artikel 1.14 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Om moderföretaget inte har något dotterföretag men väl en filial, ska, enligt *första stycket*, det som sägs i 31 e § om dotterföretaget i stället gälla filialen, med undantag för de krav som anges i 6 kap. 10 §. Det gäller dock endast om filialen uppfyller det angivna kravet på nettoomsättning.

I *andra stycket* anges att hållbarhetsrapporten ska upprättas med tillämpning av 31 e § andra–femte styckena. Se kommentaren till de bestämmelserna.

Om filialen inte ingår i en koncern kan den ändå vara skyldig att upprätta en hållbarhetsrapport enligt 6 kap. 17 §.

32 § Ett företag som omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 297/2008, ska tillämpa enbart följande bestämmelser i detta kapitel:

1. 1–3 a §§ om skyldighet att upprätta koncernredovisning,
2. 4 § 4 om förvaltningsberättelse,
3. 7 § när det gäller hänvisningarna till 2 kap. 5 § om form m.m. samt 2 kap. 7 § om undertecknande och datering,
4. 12 § första stycket om värderingsprinciper,
5. 14 § när det gäller hänvisningarna till följande bestämmelser i 5 kap.:
 - 18 § om lån till ledande befattningshavare,
 - 20 § om medelantalet anställda under räkenskapsåret,
 - 32 § om ytterligare upplysningar om lån till ledande befattningshavare,
 - 37 § om ytterligare upplysningar om anställda,
 - 38 § *första stycket* om könsfördelningen bland ledande befattningshavare,
 - 40 § första stycket 1 samt andra och tredje styckena om löner och andra ersättningar,
 - 41 § om pensioner och liknande förmåner,
 - 42 § om tidigare styrelse och verkställande direktör,
 - 43 § om suppleanter och vice verkställande direktör,
 - 44 § om avtal om avgångsvederlag, och
 - 48 § om ersättningar till revisorer och revisionsföretag,
6. 31 § första stycket, när det gäller hänvisningarna till 6 kap. 1 och 2 a–4 §§ om förvaltningsberättelsens innehåll,
7. 31 § andra och tredje styckena om koncernens system för intern kontroll och riskhantering, och
8. 31 a–31 f §§ om hållbarhetsrapport för koncernen.

Ett företag som avses i första stycket behöver inte lämna upplysningar enligt 6 kap. 1 §, om upplysningarna lämnas på någon annan plats i redovisningen. I sådant fall ska förvaltningsberättelsen för koncernen innehålla en hänvisning till den plats där uppgifterna har lämnats.

Paragrafen anger vilka bestämmelser som ska tillämpas av företag som omfattas av artikel 4 i förordningen (EG) nr 1606/2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder. Övervägandena finns i avsnitt 5 och 6.

I *första stycket punkten 3* görs ett tillägg till följd av ändringarna i 2 kap. 7 §. Ändringen i *punkten 5* är en följd av ändringen i 5 kap. 38 §. I *punkt 8* ändras hänvisningen till bestämmelserna om hållbarhetsrapport till följd av de ändringar som gjorts där.

8 kap. Offentliggörande

3 § Den skyldighet att offentliggöra årsredovisningen som följer av 6 kap. 2 § bokföringslagen (1999:1078) ska fullgöras på följande sätt. På samma sätt ska även revisionsberättelsen och *granskningsberättelsen* offentliggöras.

1. Aktiebolag

Bestyrkta kopior av handlingarna ska ha kommit in till registreringsmyndigheten inom en månad efter det att bolagsstämman fastställde balansräkningen och resultaträkningen.

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller den verkställande direktören *intyga* att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts.

Uppgift ska också lämnas om fastställsedagen. *Intyget* ska även innehålla uppgift om bolagsstämmans beslut beträffande bolagets vinst eller förlust.

2. Ekonomiska föreningar

Kopior av handlingarna ska hållas tillgängliga för alla som är intresserade senast från en månad efter det att föreningsstämman fastställde balansräkningen och resultaträkningen. Efter särskilt föreläggande av registreringsmyndigheten ska bestyrkta kopior av handlingarna ges in dit. Sådant föreläggande ska utfärdas när någon begär det. Föreningar som enligt 1 kap. 3 § utgör större företag och föreningar som är moderföretag i koncerner som enligt samma paragraf utgör större koncerner är skyldiga att ge in handlingarna till registreringsmyndigheten även om något föreläggande inte har utfärdats. Handlingarna ska i dessa fall ha kommit in till myndigheten inom en månad från fastställelsebeslutet.

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller den verkställande direktören *intyga* att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts.

Uppgift ska också lämnas om fastställsedagen. *Intyget* ska även innehålla föreningsstämmans beslut beträffande föreningens vinst eller förlust.

3. Handelsbolag i vilka en eller flera juridiska personer är delägare och grupperingar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006

Kopior av handlingarna ska ha kommit in till registreringsmyndigheten inom sex månader efter räkenskapsårets utgång.

4. Stiftelser

Kopior av handlingarna ska ha kommit in till registreringsmyndigheten inom sex månader efter räkenskapsårets utgång. Beträffande kollektivavtalsstiftelser samt stiftelser som avses i 9 kap. 10 § första stycket stiftelselagen (1994:1220) gäller i stället att bestyrkta kopior ska hållas tillgängliga för alla som är intresserade senast från sex månader efter räkenskapsårets utgång.

5. Övriga företag

Kopior av handlingarna ska hållas tillgängliga för alla som är intresserade senast från sex månader efter räkenskapsårets utgång. *Bestyrkta* kopior av handlingarna

ska efter föreläggande av registreringsmyndigheten ges in dit. Ett föreläggande ska utfärdas när någon begär det. Större företag och moderföretag i större koncerner är skyldiga att ge in handlingarna till registreringsmyndigheten även om något föreläggande inte har meddelats. Handlingarna ska i dessa fall ha kommit in till myndigheten inom sex månader från räkenskapsårets utgång.

Med en bestyrkt kopia jämförelses vid tillämpningen av denna lag ett elektroniskt original.

Paragrafen innehåller bestämmelser om offentliggörande av årsredovisning och revisionsberättelse. Övervägandena finns i avsnitt 4.6. Ändringarna genomför delvis artiklarna 1.10 och 1.16 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

I *första stycket* görs ett tillägg som innebär att även en granskningsberättelse ska offentliggöras enligt bestämmelserna. Skyldigheten att offentliggöra årsredovisningen omfattar även hållbarhetsrapporten, då denna tas in i förvaltningsberättelsen.

3 a § Handlingar som avses i 3 § får överföras elektroniskt till registreringsmyndigheten.

Ett *intyg* om fastställelse enligt 3 § *första stycket* 1 eller 2 får undertecknas med en elektronisk underskrift.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om

1. elektronisk överföring till registreringsmyndigheten av sådana handlingar som avses i 3 §,

2. bestyrkande av att en elektronisk kopia överensstämmer med originalet, och

3. den elektroniska underskriften enligt andra stycket.

Paragrafen, som bl.a. innehåller bestämmelser om elektronisk överföring till registreringsmyndigheten, ändras endast språkligt.

3 b § *Ett företag som ska upprätta en hållbarhetsrapport ska offentliggöra årsredovisningen i det enhetliga rapporteringsformat som avses i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815.*

Av paragrafen, som är ny, följer att rapporteringsskyldiga företag ska offentliggöra årsredovisningen i ett visst elektroniskt format. Övervägandena finns i avsnitt 4.6. Paragrafen genomför delvis artikel 1.10 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Detaljerade bestämmelser om rapporteringens format finns i Esef-förordningen (se vidare kommentaren till 6 kap. 14 §).

Tidsfrister för offentliggörandet anges i 3 §.

3 c § Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning, revisionsberättelse och granskningsberättelse för aktiebolag i aktiebolagsregistret.

Registreringen ska ske på svenska. Om det bolag som en registrering avser begär det, ska registreringen dessutom ske på annat officiellt språk inom den Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

Den som begär att en registrering ska ske på annat språk än svenska ska, om Bolagsverket inte medger annat, lämna in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som har auktorisation eller motsvarande behörighet.

Paragrafen innehåller bl.a. bestämmelser om att årsredovisningen och revisionsberättelsen ska registreras i aktiebolagsregistret. Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

Ändringen i *första stycket* innebär att Bolagsverket ska registrera en granskningsberättelse på samma sätt som gäller för revisionsberättelsen.

4 § När årsredovisning, revisionsberättelse och granskningsberättelse för aktiebolag, handelsbolag eller grupperingar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 har getts in till registreringsmyndigheten, ska myndigheten kungöra detta. Kungörandet ska ske i en tidning som myndigheten ger ut.

I fråga om aktiebolag ska en kungörelse vara på samma språk som registreringen i aktiebolagsregistret.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om sådant kungörande.

Paragrafen innehåller bestämmelser om kungörande av årsredovisningen och revisionsberättelsen. Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

Ändringen i *första stycket* innebär att registreringsmyndigheten ska kungöra en granskningsberättelse på samma sätt som gäller för revisionsberättelsen.

5 § Om ett aktiebolag inte ger in bestyrkta kopior av årsredovisning, revisionsberättelse och granskningsberättelse eller om årsredovisningen saknar sådant *intyg* som avses i 3 § första stycket, ska bolaget betala förseningsavgift till staten enligt 6 §.

Beslut om förseningsavgift fattas av registreringsmyndigheten.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förseningsavgift. Övervägandena finns i avsnitt 4.11.

Första stycket ändras så att ett aktiebolag som inte ger in en granskningsberättelse kan drabbas av förseningsavgift.

12 § Om en kopia av årsredovisningen, revisionsberättelsen och granskningsberättelsen för aktiebolag inte har sänts in enligt 3 § första stycket inom femton månader efter räkenskapsårets utgång, svarar styrelseledamöterna och den verkställande direktören solidariskt för de förpliktelser som uppkommer för bolaget.

En styrelseledamot eller verkställande direktör går dock fri från ansvar, om han eller hon visar att underlåtenheten att sända in årsredovisningen, revisionsberättelsen och granskningsberättelsen inte beror på försummelse av honom eller henne. Ansvar inträder inte för förpliktelser som uppkommer efter det att handlingarna har kommit in till registreringsmyndigheten.

Paragrafen innehåller bestämmelser om personligt betalningsansvar för styrelsen. Övervägandena finns i avsnitt 4.10.

Första stycket ändras så att det personliga ansvaret är kopplat även till skyldigheten att skicka in en kopia av granskningsberättelsen till Bolagsverket.

Bestämmelsen om ansvarsfrihet i *andra stycket* ändras på motsvarande sätt.

13 § Var och en som enligt denna lag eller annan författning är skyldig att ensam eller gemensamt med någon annan till registreringsmyndigheten ge in redovisningshandling, revisionsberättelse eller granskningsberättelse, får av registreringsmyndigheten föreläggas vid vite att fullgöra denna skyldighet.

Fråga om utdömande av vite prövas av registreringsmyndigheten.

I fråga om stiftelser tillämpas 9 kap. 5 § stiftelselagen (1994:1220) i stället för första och andra styckena.

Paragrafen ger registreringsmyndigheten möjlighet att förelägga företagets företrädare vid vite att ge in redovisningshandlingar och revisionshandlingar. Övervägandena finns i avsnitt 4.11.

Ändringen i *första stycket* innebär att Bolagsverkets befogenhet att besluta om vitesföreläggande utvidgas till att omfatta granskningsberättelse.

15 § Om ett företag publicerar sin årsredovisning i ofullständigt skick, ska det av publikationen framgå att den inte är fullständig. Det ska också anges om den fullständiga årsredovisningen har getts in till registreringsmyndigheten.

När en årsredovisning publiceras i ofullständigt skick, får den inte åtföljas av revisionsberättelsen *eller granskningsberättelsen*. Publikationen ska i stället innehålla revisorns uttalande om att den fullständiga årsredovisningen har upprättats enligt lag, liksom uppgift om anmärkningar enligt

1. 9 kap. 31, 33 och 34 §§ aktiebolagslagen (2005:551),
2. 8 kap. 34, 36 och 37 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar,
3. 28–30 §§ revisionslagen (1999:1079), och
4. 4 kap. 11 § andra och tredje styckena stiftelselagen (1994:1220).

Om någon revisionsberättelse *eller granskningsberättelse* inte har lämnats, ska detta förhållande liksom skälen för det anges.

Trots andra stycket får en ofullständig årsredovisning publiceras tillsammans med revisionsberättelsen *eller granskningsberättelsen*, om ofullständigheten består i att

1. upplysningar enligt 5 kap. 37 § har lämnats utan uppgift om fördelningen mellan kvinnor och män eller utan uppgift om fördelningen mellan olika länder, eller

2. uppgift enligt 5 kap. 38 § inte har lämnats.

Paragrafen innehåller bestämmelser om publicering av en årsredovisning i ofullständigt skick. Övervägandena finns i avsnitt 4.10.

Ändringarna i *andra–fjärde styckena* innebär att en granskningsberättelse ska behandlas på samma sätt som en revisionsberättelse vid publicering av en ofullständig årsredovisning.

15 a § En bolagsstyrningsrapport som enligt 6 kap. 8 § har upprättats som en handling som är skild från årsredovisningen ska offentliggöras tillsammans med förvaltningsberättelsen. Bestämmelserna om offentliggörande av förvaltningsberättelsen gäller i tillämpliga delar beträffande offentliggörandet av bolagsstyrningsrapporten.

I stället för att offentliggöra bolagsstyrningsrapporten *tillsammans med förvaltningsberättelsen* får *bolaget* välja att offentliggöra rapporten genom att göra den tillgänglig på *bolagets* webbplats. Förvaltningsberättelsen ska då innehålla en upplysning om detta och en uppgift om den webbplats där rapporten finns tillgänglig.

Andra stycket gäller inte om sådana uppgifter som avses i 7 kap. 31 § andra stycket med stöd av tredje stycket i samma paragraf har tagits in i moderbolagets bolagsstyrningsrapport i stället för i förvaltningsberättelsen för koncernen.

Paragrafen innehåller särskilda bestämmelser om offentliggörande av bolagsstyrningsrapporten. Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

Paragrafens *första* och *andra stycken* ändras på så sätt att särregleringen av en separat upprättad hållbarhetsrapport tas bort. Vidare görs redaktionella ändringar i styckena till följd av ändringen i 6 kap. 10 §.

15 b § *Ett företag som ska upprätta en hållbarhetsrapport ska hålla förvaltningsberättelsen tillgänglig utan kostnad på företagets webbplats. Tillgänglighörandet på webbplatsen ska ske inom sex månader från balansdagen.*

Om företaget inte har någon webbplats ska det hålla en kopia av förvaltningsberättelsen tillgänglig för den som begär det.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tillgänglighörandet av en hållbarhetsrapport. Övervägandena finns i avsnitt 4.6. Paragrafen genomför delvis artikel 1.10 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Första stycket föreskriver att ett rapporteringsskyldigt företag i första hand ska publicera sin förvaltningsberättelse, inbegripet hållbarhetsrapporten, på företagets webbplats. Tillgänglighörandet på webbplatsen ska vara gratis för allmänheten och ske inom sex månader från balansdagen. Hållbarhetsrapporten bör ligga kvar på webbplatsen i vart fall till dess att en ny rapport har publicerats.

Om företaget inte har en webbplats är det enligt *andra stycket* i stället skyldigt att göra en skriftlig kopia av sin förvaltningsberättelse tillgänglig på begäran. Om hela årsredovisningen tillgängliggörs på det sätt som anges i första eller andra stycket anses kraven uppfyllda.

15 c § *Ett dotterföretag som avses i 7 kap. 31 e § ska i enlighet med 3 § offentliggöra hållbarhetsrapporten och granskningsberättelsen som har lämnats av någon som i Sverige eller tredjelandet är behörig att lämna en sådan.*

En filial som avses i 6 kap. 17 § eller 7 kap. 31 f § ska i enlighet med 13 § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. offentliggöra hållbarhetsrapporten och granskningsberättelsen.

Om tredjelandsföretaget inte har tillhandahållit granskningsberättelsen eller den information som avses i 7 kap. 31 e § femte stycket ska dotterföretaget eller filialen offentliggöra ett uttalande om detta.

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om offentliggörandet av en hållbarhetsrapport för ett tredjelandsföretag och granskningsberättelse från behörig granskare. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artikel 1.14 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av *första stycket* följer att ett dotterföretag ska offentliggöra hållbarhetsrapporten för ett tredjelandsföretag och en granskningsberättelse av någon som enligt antingen tredjelandets eller svensk rätt är behörig att avge ett uttalande om granskning av hållbarhetsrapportering. Det förfarande och de tidsfrister som gäller enligt 3 § ska tillämpas.

Andra stycket ska tillämpas om det i stället är en filial som har upprättat hållbarhetsrapporten för tredjelandsföretaget. Bestämmelsen innebär att hållbarhetsrapporten och granskningsberättelsen ska offentliggöras enligt det förfarande och enligt de tidsfrister som föreskrivs i 13 § lagen om utländska filialer m.m.

Om en granskningsberättelse inte har tillhandahållits av tredjelandsföretaget ska dotterföretaget eller filialen enligt *tredje stycket* offentliggöra ett uttalande om det förhållandet. Detsamma gäller om tredjelands-

företaget inte har tillhandahållit all den information som behövs enligt 7 kap. 31 e § andra stycket för att upprätta hållbarhetsrapporten.

15 d § De handlingar som avses i 15 c § ska hållas tillgängliga utan kostnad på ett officiellt språk inom den Europeiska unionen, eller på norska eller isländska, på dotterföretagets eller filialens webbplats senast ett år efter balansdagen för det räkenskapsår som hållbarhetsrapporten avser. Det gäller dock inte om handlingarna finns tillgängliga utan kostnad genom ett offentligt register.

Paragrafen är ny och innehåller särskilda bestämmelser om tillgängliggörandet av en hållbarhetsrapport för ett tredjelandsföretag och vissa andra handlingar. Den reglerar även på vilket språk tillgängliggörandet får ske. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artikel 1.14 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Enligt paragrafen ska hållbarhetsrapporten för ett tredjelandsföretag senast inom tolv månader från balansdagen tillgängliggöras kostnadsfritt tillsammans med en granskningsberättelse och ett eventuellt uttalande om utebliven information. Företaget som ansvarar för att offentliggöra handlingarna ansvarar också för att de tillgängliggörs.

Handlingarna ska hållas tillgängliga för allmänheten antingen genom ett offentligt register eller på filialens eller dotterföretagets webbplats på ett av EU:s officiella språk eller på norska eller isländska. För börsnoterade företag finns årsredovisningarna tillgängliga gratis hos Finansinspektionen, medan det kostar att få tillgång till övriga årsredovisningar hos Bolagsverket.

16 § Detta kapitel tillämpas också i fråga om koncernredovisningen, koncernrevisionsberättelsen, *hållbarhetsrapporten för koncernen och granskningsberättelsen för koncernen* med följande avvikelser:

1. Trots 3 § första stycket 2 och 5 är moderföretag alltid skyldiga att ge in koncernredovisningen, koncernrevisionsberättelsen och *granskningsberättelsen för koncernen* till registreringsmyndigheten.

2. Trots 15 § andra stycket får en ofullständig koncernredovisning, förutom i fall som avses i 15 § fjärde stycket, publiceras tillsammans med koncernrevisionsberättelsen och *granskningsberättelsen för koncernen*, om ofullständigheten består i att uppgifter som anges i 7 kap. 16 § första stycket 4 och som inte är väsentliga har utelämnats.

Paragrafen reglerar tillämpligheten av andra bestämmelser i kapitlet på koncerners redovisning och revision. Övervägandena finns i avsnitt 4.6 och 4.10. Ändringarna genomför delvis artikel 1.14 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Ändringarna innebär att en granskningsberättelse för koncernen ska behandlas på samma sätt som koncernrevisionsberättelsen i fråga om offentliggörande. Hållbarhetsrapporten för koncernen får därför inte publiceras tillsammans med granskningsberättelsen om den är i ofullständigt skick, såvida angivna undantag inte är uppfyllda. Paragrafens tillämpningsområde ändras också på så sätt att koncernens hållbarhetsrapport inte avser någon handling som har upprättats skild från årsredovisningen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.
2. För bolag som avses i 6 kap. 10 § första stycket, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och som under det senaste räkenskapsåret före ikraftträdandet i genomsnitt har haft fler än 500 anställda ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av juni 2024.
3. Det som sägs i punkten 2 gäller även bolag som avses i 7 kap. 31 a § första stycket, varvid det som sägs om antalet anställda i stället ska avse koncernen.
4. För bolag som avses i 6 kap. 10 § första stycket eller 7 kap. 31 a § första stycket, men som inte omfattas av punkterna 2 eller 3 ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2024.
5. För bolag som avses i 6 kap. 10 § andra stycket ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2025. Sådana bolag får dock, för räkenskapsår som inleds före utgången av 2027, underlåta att upprätta hållbarhetsrapport, förutsatt att bolaget i förvaltningsberättelsen anger varför en sådan rapport inte har upprättats.
6. Om sådan information om bolagets värdekedja som avses i 6 kap. 12 c § inte finns tillgänglig, ska bolaget redogöra i hållbarhetsrapporten för de ansträngningar som gjorts för att erhålla den nödvändiga informationen, skälen till att information inte har kunnat erhållas och på vilket sätt bolaget i framtiden avser att ordna fram den nödvändiga informationen. Redogörelsen ska lämnas för de tre första räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport har börjat tillämpas i enlighet med punkterna 2–5.
7. Till och med det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2028 ska det som sägs om undantag till rapporteringsskyldighet i 6 kap. 11 § första stycket och 7 kap. 31 b § första stycket även gälla om ett dotterföretag, vars moderföretag har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), upprättar en hållbarhetsrapport för koncernen som omfattar koncernens alla dotterföretag inom EES. Detta förutsätter att dotterföretaget är ett av de dotterföretag som har genererat den största omsättningen inom EES under minst ett av de fem föregående räkenskapsåren. Om hållbarhetsrapporten för koncernen innehåller de upplysningar som avses i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 för koncernens alla dotterföretag inom EES, ska kraven i 6 kap. 11 § tredje stycket 1 och 7 kap. 31 b § tredje stycket 1 anses vara uppfyllda.
8. Ett bolag som var skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport före ikraftträdandet av denna lag ska tillämpa bestämmelserna om hållbarhetsrapport i den äldre lydelsen, dock längst till dess de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport ska börja tillämpas av bolaget enligt punkterna 2–5.
9. Den nya bestämmelsen i 5 kap. 38 § ska tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2024.
10. De nya bestämmelserna i 7 kap. 31 e och f §§ ska tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2027.
11. Lagen ska i övrigt tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av juni 2024.

Övervägandena finns i avsnitt 9. Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna genomför delvis artikel 1.3, 1.7, 1.16 och 5 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

I punkt 1 anges när lagändringarna träder i kraft.

Punkt 2 innebär att sådana stora börsnoterade bolag som i genomsnitt har haft fler än 500 anställda det senaste räkenskapsåret före ikraftträdandet ska tillämpa de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport från och

med räkenskapsår som inleds under andra hälften av 2024. Med senaste räkenskapsåret avses det räkenskapsår som avslutades närmast före ikraftträdandet (1 juli 2024).

Innebörden av *punkt 3* är att samma tid för tillämpning som anges i punkt 2 gäller för moderföretag i stora koncerner. Det som sägs om i genomsnitt 500 anställda gäller då på koncernnivå.

I *punkt 4* anges vad som gäller för stora bolag eller moderföretag i stora koncerner som inte omfattas av någon av punkterna 2 eller 3, dvs. de är noterade eller har i snitt haft färre än 500 anställda.

Punkt 5 reglerar tid för tillämpning för små och medelstora bolag. För dessa gäller dessutom att de för räkenskapsår som inleds under 2026 och 2027 får underlåta att upprätta hållbarhetsrapport under förutsättning att det i förvaltningsberättelsen kortfattat anges varför en sådan rapport inte har upprättats.

Punkt 6 anger att ett rapporteringsskyldigt bolag under de första tre åren inte behöver ha med information om värdekedjan, om inte all nödvändig information finns tillgänglig. I så fall ska bolaget i stället lämna de förklaringar som anges i punkten. Sådana förklaringar tas lämpligen in i hållbarhetsrapporten.

I *punkt 7* finns en övergångsbestämmelse som förhåller sig till undantagen i 6 kap. 11 § och 7 kap. 31 b §. Innebörden är att ett dotterföretag kan undantas rapporteringsskyldighet om ett annat dotterföretag upprättar en hållbarhetsrapport på koncernnivå, i de fall det överordnade moderföretaget är etablerat i tredjeland. Hållbarhetsrapporten för koncernen upprättas alltså av ett dotterföretag å det överordnade moderföretagets vägnar. En förutsättning för att övergångsbestämmelsen ska kunna tillämpas är att det dotterföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen omsättningsmässigt är ett av de största inom den grupp dotterföretag som rapporten omfattar. Om rapporten omfattar upplysningar enligt artikel 8 i taxonomiförordningen ska kraven i 6 kap. 11 § tredje stycket 1 och 7 kap. 31 b § tredje stycket 1 anses vara uppfyllda. Övriga krav i dessa paragrafer behöver dock också vara uppfyllda, däribland kravet på offentliggörande.

Punkt 8 innebär att de bolag som omfattas av de hittillsvarande reglerna om hållbarhetsrapport (se prop. 2015/16:193) ska fortsätta att tillämpa dessa bestämmelser fram till dess att bolaget börjar omfattas av de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapportering. För t.ex. ekonomiska föreningar som inte längre omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering gäller i stället punkten 11, dvs. kraven upphör från och med det räkenskapsår som inleds efter utgången av juni 2024.

I *punkt 9* anges att det nya kravet på att lämna upplysningar om vilken förändring som har skett i fördelningen mellan kvinnor och män bland styrelseledamöterna sedan föregående balansdag ska tillämpas från och med det räkenskapsår som inleds efter utgången av 2024.

Punkt 10 anger att dotterföretag eller filialer som ska hållbarhetsrapportera på koncernnivå eller individuell nivå för ett företag i tredjeland enligt angivna paragrafer behöver göra det från och med räkenskapsåret 2028. Det innebär också att skyldigheten att offentliggöra en sådan rapport inte föreligger förrän dess. Ett dotterföretag kan dock vara skyldigt att hållbarhetsrapportera för egen del enligt andra bestämmelser i lagen som genomför direktivet.

Slutligen i *punkt 11* anges från när lagändringarna i övrigt ska börja tillämpas.

Bilaga 1 (se författningsförslaget)

Bilagan innehåller uppställningsformen för balansräkningen. Övervägandena finns i avsnitt 7.

Bilagan ändras på så sätt att den hittillsvarande uppställningsformen av eget kapital för övriga företag endast gäller handelsbolag och enskilda näringsidkare, som därmed blir en egen kategori i bilagan.

Under rubriken *Eget kapital, avsättningar och skulder* införs en ny uppställningsform för eget kapital för företag som omfattas av kategorin övriga företag. Uppställningsformen gäller således för alla företag förutom aktiebolag, ekonomiska föreningar, handelsbolag och enskilda näringsidkare.

Posten *Kapital* motsvarar aktiekapitalet för ett aktiebolag. Under denna post ska t.ex. en stiftelse ta upp den egendom som stiftelsen förvaltar. Även kapital som utgör överskott av årets resultat får tas upp.

När det gäller posten *Fonder* ska underhålls- och förnyelsefonden tas upp av vissa samfällighetsföreningar (19 § andra stycket lagen [1973:1150] om förvaltning av samfälligheter). Kapitalinkomstfonden ska tas upp av vissa häradsallmänningar och allmänningsskogar (18–22 §§ lagen [1952:166] om häradsallmänningar och 17–21 §§ lagen [1952:167] om allmänningsskogar i Norrland och Dalarna).

Ett företag som inte har en fond som nämns i uppställningsformen ska inte ta upp den i sin balansräkning (3 kap. 4 § andra stycket årsredovisningslagen).

Posterna *Balanserad vinst eller förlust* och *Årets resultat* överensstämmer med vad som gäller för uppställningsformen för aktiebolag.

11.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

1 kap. Inledande bestämmelser

Definitioner

4 a § Vid tillämpningen av 6 kap. 10 § årsredovisningslagen (1995:1554) och 7 kap. 31 a § samma lag ska nettoomsättning avse summan av posterna *Ränteintäkter* (post 1), *Leasingintäkter* (post 2), *Erhållna utdelningar* (post 4), *Provisionsintäkter* (post 5), *Nettoresultat av finansiella transaktioner* (post 7), om det är positivt, och *Övriga rörelseintäkter* (post 8) i bilaga 2.

Paragrafen, som är ny, innehåller en definition av nettoomsättning. Överväganden finns i avsnitt 4.3. Paragrafen genomför delvis artikel 1.2 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Den särskilda definitionen av nettoomsättning gäller för kreditinstitut och värdepappersbolag och är anpassad för bank- och kreditverksamhet. Denna definition av nettoomsättning ska alltså användas för att avgöra om det är fråga om ett stort, mellanstort eller litet företag eller en stor koncern.

Nettoresultatet av finansiella transaktioner (post 7) ska endast inkluderas om det utgör ett positivt belopp.

2 kap. Allmänna bestämmelser om årsredovisningen

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Följande bestämmelser om årsredovisningens innehåll i 2 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

- 1 § om årsredovisningens delar,
- 2 § om överskådlighet och god redovisningssed,
- 3 § om rättvisande bild,
- 3 a § om väsentlighet,
- 4 § om andra grundläggande redovisningsprinciper,
- 5 § om form m.m.,
- 6 § om valuta, och
- 7 § första och femte-åttonde styckena om årsredovisningens undertecknande och datering.

Paragrafen reglerar vilka bestämmelser i 2 kap. årsredovisningslagen som ska tillämpas på årsredovisningen i kreditinstitut och värdepappersbolag.

Genom ändringen, som är av rättelsekaraktär, tydliggörs att även 7 § åttonde stycket som handlar om årsredovisningens undertecknande och datering ska tillämpas.

6 kap. Förvaltningsberättelse m.m.

Årsredovisningslagens tillämpning

1 § Följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

- 1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,
 - 2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,
 - 2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
 - 3 § första stycket om vissa upplysningar om ekonomiska föreningar, och
 - 5 § om kassaflödesanalys.
- Bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll.

Värdepappersbolag ska även tillämpa det som sägs i 6 kap. 1 b § årsredovisningslagen om immateriella nyckelresurser.

Bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad, ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport.

Bestämmelserna i 6 kap. 10–14 §§ årsredovisningslagen om hållbarhetsrapport ska även tillämpas av kreditinstitut och värdepappersbolag. Det som sägs i 6 kap. 10 § andra stycket samma lag om överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad gäller dock endast värdepappersbolag. Även sådana små och icke-komplexa institut som avses i artikel 4.1.145 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 och som är företag av sådan storlek som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen får begränsa innehållet i hållbarhetsrapporten med stöd av 6 kap. 12 g § samma lag.

Vid tillämpningen av 6 kap. 11 § årsredovisningslagen ska kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ som övervakar dem på de villkor som

anges i artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 anses som dotterföretag till det centrala organet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om årsredovisningslagens tillämpning beträffande bl.a. förvaltningsberättelse. Övervägandena finns i avsnitt 4.3 och 4.7. Ändringarna genomför delvis artikel 1.1, 1.3 och 1.4 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Ändringen i *första stycket* innebär att bestämmelserna om hållbarhetsrapport flyttas till det nya femte stycket.

I det nya *tredje stycket* anges att värdepappersbolag även ska tillämpa bestämmelsen om immateriella nyckelresurser. Det förutsätts enligt 6 kap. 1 b § årsredovisningslagen att bolaget är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport.

Det nya *femte stycket* föreskriver att kreditinstitut och värdepappersbolag ska tillämpa bestämmelserna i 6 kap. 10–14 §§ årsredovisningslagen om hållbarhetsrapport. Detta gäller alltså även kreditinstitut som inte är aktiebolag. För kreditinstituten gäller att de omfattas av 6 kap. 10 § andra stycket årsredovisningslagen även om de inte är noterade. De ska alltså upprätta en hållbarhetsrapport enligt den bestämmelsen om de räknas som små eller medelstora företag. Genom att det även hänvisas till 6 kap. 12 g § årsredovisningslagen har små och medelstora företag möjlighet att begränsa innehållet i hållbarhetsrapporten. I stycket förskrivs också att små och icke-komplexa institut alltid har möjlighet att upprätta en begränsad rapport, även om institutet i och för sig räknas som ett stort företag.

Av det nya *sjätte stycket* följer att kreditinstitut som permanent är underställda övervakning av ett centralt organ enligt förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag ska behandlas som ett dotterföretag enligt årsredovisningslagen. Därmed kan ett sådant institut undantas från skyldigheten att upprätta en egen hållbarhetsrapport, om det redan omfattas av det överordnade organets förvaltningsberättelse.

1 a § *Bestämmelserna i årsredovisningslagen (1995:1554) om hållbarhetsrapport ska inte tillämpas av Svenska skeppshypotekskassan.*

Paragrafen, som är ny, anger att Svenska skeppshypotekskassan undantas från kravet på att upprätta hållbarhetsrapport. Övervägandena finns i avsnitt 4.3. Ändringarna genomför delvis artikel 1.1 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

7 kap. Koncernredovisning

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Följande bestämmelser om koncernredovisning i 7 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

- 4 § om koncernredovisningens delar,
- 5 § om dotterföretag som ska omfattas av koncernredovisningen,
- 6 § om överskådlighet, god redovisningssed och rättvisande bild,
- 7 § andra stycket om valuta,
- 8 § första meningen om allmänna krav på koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen,
- 9 § om innehav utan bestämmande inflytande,

10 § om balansdag,
12 § om enhetliga principer för koncernredovisningen och årsredovisningen,
13 § om eliminerings mellan koncernföretag,
15 § om förändringar i koncernens sammansättning,
16 och 17 §§ om dotterföretag och vissa andra företag,
18–23 §§ om hur dotterföretag ska räknas in i koncernredovisningen,
25–30 §§ om hur andelar i intresseföretag och gemensamt styrda företag ska räknas in i koncernredovisningen,

31 § andra och tredje styckena om koncernens system för intern kontroll och riskhantering.

Kreditinstitut och värdepappersbolag ska även tillämpa det som sägs i 7 kap. 31 a–31 d §§ årsredovisningslagen om hållbarhetsrapport för koncernen.

Vid tillämpningen av 7 kap. 31 b § årsredovisningslagen ska kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ som övervakar dem på de villkor som anges i artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 anses som dotterföretag till det centrala organet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om årsredovisningslagens tillämpning beträffande koncernredovisning. Övervägandena finns i avsnitt 4.3. Ändringarna genomför delvis artikel 1.7 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

I *första stycket* flyttas hänvisningen till årsredovisningslagens bestämmelser om hållbarhetsrapport för koncernen till det nya andra stycket.

Det hittillsvarande andra stycket tas bort på grund av ändringen i 7 kap. 31 a § årsredovisningslagen (se vidare kommentaren till den paragrafen).

Enligt det nya *andra stycket* ska kreditinstitut och värdepappersbolag även tillämpa bestämmelserna i 7 kap. 31 a–31 d §§ årsredovisningslagen om hållbarhetsrapport för koncernen. Moderföretag i stora koncerner behöver alltså upprätta en konsoliderad hållbarhetsrapport. Något krav på att moderföretaget ska drivas som aktiebolag uppställs inte.

Tredje stycket motsvarar 6 kap. 1 § sjätte stycket (se kommentaren till den bestämmelsen).

Koncernredovisning i moderföretag som omfattas av IAS-förordningen

7 § Företag som avses i 1 § och som omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 297/2008, ska tillämpa enbart följande bestämmelser i detta kapitel:

1. 1 § om skyldighet att upprätta koncernredovisning och i vissa fall kapitaltäckningsanalys,

2. 2 § när det gäller hänvisningarna till

a) 7 kap. 4 § 4 årsredovisningslagen (1995:1554) om förvaltningsberättelse,

b) 7 kap. 12 § första stycket samma lag om enhetliga värderingsprinciper,

c) 7 kap. 31 § andra och tredje styckena samma lag om koncernens system för intern kontroll och riskhantering,

d) 7 kap. 31 a–31 d §§ samma lag om hållbarhetsrapport för koncernen,

3. 4 § när det gäller hänvisningarna till

a) 2 kap. 2 § denna lag, i den del som paragrafen hänvisar till årsredovisningslagens bestämmelser i 2 kap. 5 § om form m.m. och 2 kap. 7 § om undertecknande och datering,

b) 3 kap. 3 § 1–4 denna lag om indelningen av eget kapital,

c) 5 kap. 1 § denna lag, i den del som paragrafen hänvisar till följande bestämmelser i 5 kap. årsredovisningslagen:

- 18 § om lån till ledande befattningshavare,
 - 20 § om medelantalet anställda under räkenskapsåret,
 - 32 § om ytterligare upplysningar om lån till ledande befattningshavare,
 - 37 § om ytterligare upplysningar om anställda,
 - 38 § *första stycket* om könsfördelningen bland ledande befattningshavare,
 - 40 § första stycket 1 och andra och tredje styckena om löner och andra ersättningar,
 - 41 § om pensioner och liknande förmåner,
 - 42 § om tidigare styrelse och verkställande direktör,
 - 43 § om suppleanter och vice verkställande direktör,
 - 44 § om avtal om avgångsvederlag, och
 - 48 § om ersättningar till revisorer och revisionsföretag,
 - d) 5 kap. 2 § 2 denna lag med särskilda regler om upplysningar i noter,
 - e) 6 kap. 1 § denna lag, i den del som paragrafen hänvisar till 6 kap. 1 § första-tredje styckena årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll och till 6 kap. 2 a § årsredovisningslagen om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen,
 - f) 6 kap. 2 § denna lag om särskilda upplysningar i förvaltningsberättelsen, och
 - 4. 5–6 a §§ om när koncernredovisning inte behöver upprättas.
- Företaget behöver inte lämna upplysningar enligt 6 kap. 1 § om upplysningarna lämnas på någon annan plats i redovisningen. I sådant fall ska förvaltningsberättelsen innehålla en hänvisning till den plats där uppgifterna har lämnats.

Paragrafen innehåller bestämmelser om årsredovisningslagens tillämpning beträffande koncernredovisning i moderföretag som omfattas av den s.k. IAS-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 4.3, 5 och 6. Ändringen genomför delvis artikel 1.7 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

I *första stycket punkten 2* ändras hänvisningen till årsredovisningslagens bestämmelser om hållbarhetsrapport för koncernen till följd av de nya bestämmelserna där. Ändringen i *punkten 3* är en följdändring av ändringen i 5 kap. 38 § andra stycket årsredovisningslagen.

Det sker också en anpassning till den nya bestämmelsen om årsredovisningens datering i 2 kap. 7 § årsredovisningslagen.

8 kap. Offentlighet

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Följande bestämmelser i 8 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

- 14 och 15 §§ om publicering av årsredovisningen,
- 15 a § om offentliggörande av bolagsstyrningsrapport, och
- 16 § 2 om utelämnande av uppgift i koncernredovisningen.

Banker som omfattas av skyldigheten att upprätta hållbarhetsrapport ska även tillämpa 8 kap. 3 b och 15 b §§ årsredovisningslagen om offentliggörande och tillgängliggörande av årsredovisningen och granskningsberättelsen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om årsredovisningslagens tillämpning i fråga om offentliggörande av redovisningshandlingar för banker och hypoteksinstitut. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Ändringarna genomför delvis artikel 1.10 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

I *första stycket* tas hänvisningen till hållbarhetsrapport bort eftersom det enligt förslagen i övrigt inte längre kommer att vara möjligt att ge in en sådan separat.

I det nya *andra stycket* föreskrivs att banker som ska hållbarhetsrapportera även behöver offentliggöra årsredovisningen i ett elektroniskt format. Granskningsberättelsen ska också och årsredovisningen som sådan ska hållas tillgänglig på bankens webbplats.

Ingivande till registreringsmyndighet

5 § En bank och ett hypoteksinstitut ska ge in bestyrkta kopior av årsredovisningen, revisionsberättelsen och *granskningsberättelsen* för det förflutna räkenskapsåret till registreringsmyndigheten inom en månad efter det att balansräkningen och resultaträkningen blivit fastställda.

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller den verkställande direktören *intyga* att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts. Uppgift ska också lämnas om fastställlesdagen. *Intyget* ska även innehålla uppgift om stämmans beslut när det gäller bankens eller institutets vinst eller förlust.

Med en bestyrkt kopia jämförs vid tillämpningen av denna lag ett elektroniskt original.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att banker och hypoteksinstitut ska ge in årsredovisningen och revisionsberättelsen till registreringsmyndigheten. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Genom ändringen genomförs delvis artikel 1.10 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Tillägget i *första stycket* innebär att en bank ska ge in granskningsberättelsen på samma sätt som övriga handlingar. Hypoteksinstitut, som inte omfattas av skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport, berörs alltså inte av ändringen.

Koncernredovisning, koncernrevisionsberättelse och granskningsberättelse för koncernen

8 § Detta kapitel tillämpas också på koncernredovisning, koncernrevisionsberättelse och *granskningsberättelse för koncernen*.

Paragrafen anger att bestämmelserna i kapitlet även gäller koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Ändringen genomförs delvis artikel 1.10 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Genom tillägget utökas detta till att även avse granskningsberättelse för koncernen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

2. För företag som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) och som under det senaste räkenskapsåret före ikraftträdandet i genomsnitt har haft fler än 500 anställda ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av juni 2024. I fråga om värdepappersbolag gäller det sagda endast bolag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad.

3. Det som sägs i punkten 2 gäller även företag som avses i 7 kap. 31 a § första stycket årsredovisningslagen, varvid det som sägs om antalet anställda i stället ska avse koncernen.

4. För företag som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen och 7 kap. 31 a § första stycket samma lag, men som inte omfattas av punkterna 2 eller

3 ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2024.

5. För företag som avses i 6 kap. 10 § andra stycket årsredovisningslagen ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2025.

6. För små och icke-komplexa institut som avses i 6 kap. 1 § femte stycket ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2025.

7. Företag som avses i 6 kap. 10 § andra stycket årsredovisningslagen får, för räkenskapsår som inleds före utgången av 2027, underlåta att upprätta hållbarhetsrapport, förutsatt att företaget i förvaltningsberättelsen anger varför en sådan rapport inte har upprättats.

8. Om sådan information om företagens värdekedja som avses i 6 kap. 12 c § årsredovisningslagen inte finns tillgänglig, ska företaget redogöra i hållbarhetsrapporten för de ansträngningar som gjorts för att erhålla den nödvändiga informationen, skälen till att information inte har kunnat erhållas och på vilket sätt företaget i framtiden avser att ordna fram den nödvändiga informationen. Redogörelsen ska lämnas för de tre första räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport har börjat tillämpas i enlighet med punkterna 2–6.

9. Till och med det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2028 ska det som sägs om undantag till rapporteringsskyldighet i 6 kap. 11 § årsredovisningslagen och 7 kap. 31 b § samma lag även gälla om ett dotterföretag, vars moderföretag har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), upprättar en hållbarhetsrapport för koncernen som omfattar koncernens alla dotterföretag inom EES. Detta förutsätter att dotterföretaget är ett av de dotterföretag som har genererat den största omsättningen inom EES under minst ett av de fem föregående räkenskapsåren. Om hållbarhetsrapporten för koncernen innehåller de upplysningar som avses i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 för koncernens alla dotterföretag inom EES, ska kraven i 6 kap. 11 § tredje stycket 1 årsredovisningslagen och 7 kap. 31 b § tredje stycket 1 samma lag anses vara uppfyllda.

10. Ett företag som var skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport före ikraftträdandet av denna lag ska tillämpa bestämmelserna om hållbarhetsrapport i den äldre lydelsen, dock längst till dess de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport ska börja tillämpas av företaget enligt punkterna 2–6.

11. Värdepappersbolag ska tillämpa den nya bestämmelsen i 5 kap. 38 § årsredovisningslagen första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2024.

12. Lagen ska i övrigt tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av juni 2024.

Övervägandena finns i avsnitt 9. Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna genomför delvis artikel 1.3, 1.7, 1.16 och 5 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

I *punkt 1* anges när lagändringarna träder i kraft.

Punkt 2 innebär att sådana stora noterade företag som i genomsnitt har haft fler än 500 anställda det senaste räkenskapsåret före ikraftträdandet ska tillämpa de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport från och med räkenskapsår som inleds under andra halvan av 2024. Med senaste räkenskapsåret avses det räkenskapsår som senast avslutades före ikraftträdandet (1 juli 2024). Det som sägs i punkten gäller även värdepappersbolag som är noterade.

Innebörden av *punkt 3* är att samma tid för tillämpning som anges i punkt 2 gäller för moderföretag i stora koncerner. Det som sägs om i genomsnitt 500 anställda gäller då på koncernnivå.

I *punkt 4* anges vad som gäller för stora företag eller moderföretag i stora koncerner som i snitt haft färre än 500 anställda och, när det gäller värdepappersbolag, är onoterade.

Punkt 5 reglerar tid för tillämpning för små och medelstora företag.

Punkt 6 anger tid för tillämpning för små och icke-komplexa institut. Detta gäller även sådana institut som är stora företag.

I *punkt 7* anges att små och medelstora företag får för räkenskapsår som inleds under 2026 och 2027 underlåta att upprätta hållbarhetsrapport under förutsättning att det i förvaltningsberättelsen kortfattat anges varför en sådan rapport inte har upprättats. Detta gäller även små och icke-komplexa institut som är små eller medelstora företag.

Av *punkt 8* följer att ett rapporteringsskyldigt företag under de första tre åren inte behöver ha med information om värdekedjan, om inte all nödvändig information finns tillgänglig. I så fall ska företaget i stället lämna de förklaringar som anges i punkten. Sådana förklaringar tas lämpligen in i hållbarhetsrapporten.

I *punkt 9* finns en övergångsbestämmelse som förhåller sig till undantagen i 6 kap. 11 och 7 kap. 31 b §. Innebörden är att ett dotterföretag kan undantas rapporteringsskyldigheten om ett annat dotterföretag upprättar en hållbarhetsrapport på koncernnivå, i de fall det överordnade moderföretaget är etablerat i tredjeland. Hållbarhetsrapporten för koncernen upprättas alltså av ett dotterföretag å det överordnade moderföretagets vägnar. En förutsättning för att övergångsbestämmelsen ska kunna tillämpas är att det dotterföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen omsättningsmässigt är ett av de största inom den grupp dotterföretag som rapporten omfattar. Om rapporten omfattar upplysningar enligt artikel 8 i taxonomiförordningen ska kraven i 6 kap. 11 § tredje stycket 1 och 7 kap. 31 b § tredje stycket 1 anses vara uppfyllda. Övriga krav i dessa paragrafer behöver dock också vara uppfyllda, däribland kravet på offentliggörande.

Punkt 10 innebär att de företag som omfattades av de äldre reglerna om hållbarhetsrapport (se prop. 2015/16:193) ska fortsätta att tillämpa dessa bestämmelser fram till dess att företaget börjar omfattas av de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapportering. För företag som inte längre omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering gäller i stället punkten 10, dvs. kraven upphör från och med det räkenskapsår som inleds efter utgången av juni 2024.

I *punkt 11* anges att det nya kravet för värdepappersbolag på att lämna upplysningar om vilken förändring som har skett i fördelningen mellan kvinnor och män bland styrelseledamöterna sedan föregående balansdag ska tillämpas från och med det räkenskapsår som inleds efter utgången av 2024.

Slutligen i *punkt 12* anges från när lagändringarna i övrigt ska börja tillämpas.

11.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

1 kap. Inledande bestämmelser

Definitioner

3 a § Vid tillämpningen av 6 kap. 10 § årsredovisningslagen (1995:1554) och 7 kap. 31 a § samma lag ska nettoomsättning avse det som ingår i Premieinkomst (före avgiven återförsäkring) i bilaga 2.

Paragrafen, som är ny, innehåller en definition av nettoomsättning. Överväganden finns i avsnitt 4.3. Paragrafen genomför delvis artikel 1.2 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Den särskilda definitionen av nettoomsättning gäller för försäkringsföretag och är anpassad för sådan verksamhet (se vidare prop. 1995/96:10 s. 261). Denna definition av nettoomsättning ska alltså användas för att avgöra om det är fråga om ett stort, mellanstort eller litet företag eller en stor koncern.

2 kap. Allmänna bestämmelser om årsredovisningen

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Följande bestämmelser om årsredovisningens innehåll i 2 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

- 1 § om årsredovisningens delar,
- 2 § om överskådlighet och god redovisningssed,
- 3 § om rättvisande bild,
- 3 a § om väsentlighet,
- 4 § om andra grundläggande redovisningsprinciper,
- 5 § om form m.m.,
- 6 § om valuta, och
- 7 § första och femte-åttonde styckena om årsredovisningens undertecknande och datering.

Paragrafen reglerar vilka bestämmelser i 2 kap. årsredovisningslagen som ska tillämpas på årsredovisningen i försäkringsföretag.

Genom ändringen, som är av rättelsekaraktär, tydliggörs att även 7 § åttonde stycket som handlar om årsredovisningens undertecknande och datering ska tillämpas.

6 kap. Förvaltningsberättelse m.m.

Årsredovisningslagens tillämpning

1 § Följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

- 1 § första-fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,
- 2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m., och
- 2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Det som sägs i 6 kap. 1 § andra stycket 6–8 årsredovisningslagen om upplysningar om kvotvärde ska dock i stället avse nominellt belopp.

Försäkringsaktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll.

Försäkringsaktiebolag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport.

Försäkringsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag och försäkringsföreningar ska även tillämpa 6 kap. 10–14 §§ årsredovisningslagen om hållbarhetsrapport. Det som sägs i 6 kap. 10 § andra stycket samma lag gäller även företag som inte har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad. Även sådana captivebolag för försäkring respektive återförsäkring som avses i artikel 13.2 eller 13.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) och som är företag av sådan storlek som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen får begränsa innehållet i hållbarhetsrapporten med stöd av 6 kap. 12 g § samma lag.

Vid tillämpningen av 6 kap. 11 § årsredovisningslagen ska försäkringsföretag, som ingår i en grupp och omfattas av grupp tillsyn enligt 19 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043), behandlas som dotterföretag till den gruppens moderföretag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om årsredovisningslagens tillämpning. Övervägandena finns i avsnitt 4.3. Ändringarna genomför delvis artiklarna 1.1 och 1.4 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Ändringen i *första stycket* innebär att hänvisningen till bestämmelserna om hållbarhetsrapport i årsredovisningslagen flyttas till det nya femte stycket.

Av det nya *femte stycket* framgår att bestämmelserna i årsredovisningslagen om hållbarhetsrapport ska tillämpas på vissa försäkringsföretag, förutsatt att företagen uppfyller villkoren i 6 kap. 10 § första eller andra stycket årsredovisningslagen. För dessa försäkringsföretag gäller att de omfattas av 6 kap. 10 § andra stycket årsredovisningslagen även om de inte är noterade. De ska alltså upprätta en hållbarhetsrapport enligt den bestämmelsen om de räknas som små eller medelstora företag. Genom att det även hänvisas till 6 kap. 12 g § årsredovisningslagen har små och medelstora företag möjlighet att begränsa innehållet i hållbarhetsrapporten. I stycket föreskrivs också att captivebolag alltid har möjlighet att upprätta en begränsad rapport, även om captivebolaget i och för sig räknas som ett stort företag.

Av det nya *sjätte stycket* följer att försäkringsföretag, som ingår i en grupp och omfattas av grupp tillsyn 19 kap. försäkringsrörelselagen, ska behandlas som ett dotterföretag till moderföretaget i den gruppen enligt årsredovisningslagens bestämmelser. Därmed kan ett sådant försäkringsföretag undantas från skyldigheten att upprätta en egen hållbarhetsrapport, om det redan omfattas av det överordnade moderföretagets förvaltningsberättelse.

7 kap. Koncernredovisning

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Följande bestämmelser om koncernredovisning i 7 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

- 2 och 3 a §§ om när koncernredovisning inte behöver upprättas,
- 4 § 1–4 om koncernredovisningens delar,
- 5 § om dotterföretag som ska omfattas av koncernredovisningen,
- 6 § om överskådlighet, god redovisningssed och rättvisande bild,
- 7 § andra stycket om valuta,
- 8 § första meningen om allmänna krav på koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen,
- 9 § om innehav utan bestämmande inflytande,
- 10 § om balansdag,
- 12 § om enhetliga principer för koncernredovisningen och årsredovisningen,
- 13 § om elimineringar mellan koncernföretag,
- 15 § om förändringar i koncernens sammansättning,
- 16 och 17 §§ om dotterföretag och vissa andra företag,
- 18–23 §§ om hur dotterföretag ska räknas in i koncernredovisningen,
- 25–30 §§ om hur andelar i intresseföretag och gemensamt styrda företag ska räknas in i koncernredovisningen, och
- 31 § andra och tredje styckena om koncernens system för intern kontroll och riskhantering.

Försäkringsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag och försäkringsföreningar ska även tillämpa 7 kap. 31 a–31 d §§ årsredovisningslagen om hållbarhetsrapport för koncernen.

Vid tillämpningen av 7 kap. 31 b § årsredovisningslagen ska försäkringsföretag, som ingår i en grupp och omfattas av grupp tillsyn enligt 19 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043), behandlas som dotterföretag till den gruppens moderföretag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om årsredovisningslagens tillämpning beträffande koncernredovisning. Övervägandena finns i avsnitt 4.3. Ändringarna genomför delvis artikel 1.7 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Ändringen i *första stycket* innebär att hänvisningen till årsredovisningslagens bestämmelser om hållbarhetsrapport för koncernen flyttas till andra stycket.

Det hittillsvarande andra stycket tas bort på grund av ändringen i 7 kap. 31 a § årsredovisningslagen (se vidare kommentaren till den paragrafen).

Enligt det nya *andra stycket* ska vissa försäkringsföretag även tillämpa bestämmelserna i 7 kap. 31 a–31 d §§ årsredovisningslagen om hållbarhetsrapport för koncernen. Moderföretag i stora koncerner behöver alltså upprätta en konsoliderad hållbarhetsrapport.

Tredje stycket motsvarar 6 kap. 1 § sjätte stycket, se kommentaren till den bestämmelsen.

Koncernredovisning i moderföretag som omfattas av IAS-förordningen

5 § Företag som avses i 1 § och som omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 297/2008, ska tillämpa enbart följande bestämmelser i detta kapitel:

- 1. 1 § om skyldighet att upprätta koncernredovisning,

2. 2 § när det gäller hänvisningarna till
- a) 7 kap. 2 och 3 a §§ årsredovisningslagen (1995:1554) om när koncernredovisning inte behöver upprättas,
 - b) 7 kap. 4 § 4 samma lag om förvaltningsberättelse,
 - c) 7 kap. 12 § första stycket samma lag om enhetliga värderingsprinciper,
 - d) 7 kap. 31 § andra och tredje styckena samma lag om koncernens system för intern kontroll och riskhantering,
 - e) 7 kap. 31 a–31 d §§ samma lag om hållbarhetsrapport för koncernen,
3. 3 § 1, 2 och 4 när det gäller hänvisningen till 7 kap. 12 § första stycket årsredovisningslagen, med särskilda regler om när koncernredovisning inte behöver upprättas,
4. 4 § när det gäller hänvisningarna till
- a) 2 kap. 2 § denna lag, i den del som paragrafen hänvisar till årsredovisningslagens bestämmelser i 2 kap. 5 § om form m.m. och 2 kap. 7 § om undertecknande *och datering*,
 - b) 3 kap. 4 § denna lag om indelningen av eget kapital,
 - c) 5 kap. 1 § denna lag, i den del som paragrafen hänvisar till följande bestämmelser i 5 kap. årsredovisningslagen:
 - 18 § om lån till ledande befattningshavare,
 - 20 § om medelantalet anställda under räkenskapsåret,
 - 32 § om ytterligare upplysningar om lån till ledande befattningshavare,
 - 37 § om ytterligare upplysningar om anställda,
 - 38 § *första stycket* om könsfördelningen bland ledande befattningshavare,
 - 40 § första stycket 1 och andra och tredje styckena om löner och andra ersättningar,
 - 41 § om pensioner och liknande förmåner,
 - 42 § om tidigare styrelse och verkställande direktör,
 - 43 § om suppleanter och vice verkställande direktör,
 - 44 § om avtal om avgångsvederlag, och
 - 48 § om ersättningar till revisorer och revisionsföretag,
 - d) 5 kap. 2 § 3 denna lag med särskilda regler om upplysningar i noter,
 - e) 5 kap. 3 § 4 denna lag om villkorad återbäring,
 - f) 5 kap. 4 § 1 och 3–5 denna lag om avsättningar och eget kapital,
 - g) 6 kap. 1 § denna lag, i den del som paragrafen hänvisar till 6 kap. 1 § första–tredje styckena årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll, och
 - h) 6 kap. 2 § denna lag om särskilda upplysningar i förvaltningsberättelsen.
- Företaget behöver inte lämna upplysningar enligt 6 kap. 1 § om upplysningarna lämnas på någon annan plats i redovisningen. I sådant fall ska förvaltningsberättelsen innehålla en hänvisning till den plats där uppgifterna har lämnats.

Paragrafen innehåller bestämmelser om årsredovisningslagens tillämpning beträffande koncernredovisning i moderföretag som omfattas av den s.k. IAS-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 4.3, 5 och 6. Ändringen genomför delvis artikel 1.7 i direktivet om företagets hållbarhetsrapportering.

I *första stycket punkten 2* ändras hänvisningen till årsredovisningslagens bestämmelser om hållbarhetsrapport för koncernen till följd av de nya bestämmelserna där. Ändringen i *punkten 4* innebär att företag som omfattas av paragrafen inte behöver rapportera om könsfördelningen i styrelsen enligt 5 kap. 38 § andra stycket årsredovisningslagen. Det sker också en anpassning till den nya bestämmelsen om årsredovisningens datering i 2 kap. 7 § årsredovisningslagen.

8 kap. Offentlighet

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Följande bestämmelser i 8 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

- 14 och 15 §§ om publicering av årsredovisningen,
- 15 a § om offentliggörande av bolagsstyrningsrapport, och
- 16 § 2 om utelämnande av uppgift i koncernredovisningen.

Företag som omfattas av skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport ska även tillämpa 8 kap. 3 b och 15 b §§ årsredovisningslagen om offentliggörande och tillgängliggörande av årsredovisningen och granskningsberättelsen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om årsredovisningslagens tillämpning i fråga om offentliggörande av redovisningshandlingar. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Ändringarna genomför delvis artikel 1.10 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

I *första stycket* tas hänvisningen till hållbarhetsrapport bort eftersom det enligt förslagen i övrigt inte längre kommer vara möjligt att ge in en sådan separat.

I det nya *andra stycket* klargörs att företag som ska hållbarhetsrapportera även behöver offentliggöra årsredovisningen i ett elektroniskt format. Granskningsberättelsen ska också och årsredovisningen som sådan ska hållas tillgänglig på företagets webbplats.

Ingivande till registreringsmyndighet

5 § Försäkringsföretag ska ge in bestyrkta kopior av årsredovisningen, revisionsberättelsen och granskningsberättelsen för det förflutna räkenskapsåret till registreringsmyndigheten inom en månad efter det att resultaträkningen och balansräkningen blivit fastställda.

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller den verkställande direktören *intyga* att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts. Uppgift ska också lämnas om fastställsedagen. *Intyget* ska även innehålla uppgift om stämmans beslut när det gäller försäkringsföretagets vinst eller förlust.

Med en bestyrkt kopia jämförs vid tillämpningen av denna lag ett elektroniskt original

Paragrafen innehåller bestämmelser om att försäkringsföretag ska ge in årsredovisningen och revisionsberättelsen till registreringsmyndigheten. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Genom ändringen genomförs delvis artikel 1.10 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Tillägget i *första stycket* innebär att ett försäkringsföretag som hållbarhetsrapporterar ska ge in granskningsberättelsen på samma sätt som övriga handlingar.

Koncernredovisning, koncernrevisionsberättelse och granskningsberättelse för koncernen

8 § Detta kapitel tillämpas också på koncernredovisning, koncernrevisionsberättelse och granskningsberättelse för koncernen.

Paragrafen anger att bestämmelserna i kapitlet även gäller koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse. Övervägandena finns i avsnitt 4.10.

Ändringen genomför delvis artikel 1.10 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Genom tillägget utökas detta till att även avse granskningsberättelse för koncernen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

2. För företag som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) och som under det senaste räkenskapsåret före ikraftträdandet i genomsnitt har haft fler än 500 anställda ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av juni 2024.

3. Det som sägs i punkten 2 gäller även företag som avses i 7 kap. 31 a § första stycket årsredovisningslagen, varvid det som sägs om antalet anställda i stället ska avse koncernen.

4. För företag som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen och 7 kap. 31 a § första stycket samma lag, men som inte omfattas av punkterna 2 eller 3 ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2024.

5. För företag som avses i 6 kap. 10 § andra stycket årsredovisningslagen ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2025.

6. För captivebolag som avses i 6 kap. 1 § sjätte stycket ska de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2025.

7. Företag som avses i 6 kap. 10 § andra stycket årsredovisningslagen får, för räkenskapsår som inleds före utgången av 2027, underlåta att upprätta hållbarhetsrapport, förutsatt att företaget i förvaltningsberättelsen anger varför en sådan rapport inte har upprättats.

8. Om sådan information om företagets värdekedja som avses i 6 kap. 12 c § årsredovisningslagen inte finns tillgänglig, ska företaget redogöra i hållbarhetsrapporten för de ansträngningar som gjorts för att erhålla den nödvändiga informationen, skälen till att information inte har kunnat erhållas och på vilket sätt företaget i framtiden avser att ordna fram den nödvändiga informationen. Redogörelsen ska lämnas för de tre första räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport har börjat tillämpas i enlighet med punkterna 2–6.

9. Till och med det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2028 ska det som sägs om undantag till rapporteringsskyldighet i 6 kap. 11 § årsredovisningslagen och 7 kap. 31 b § samma lag även gälla om ett dotterföretag, vars moderföretag har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), upprättar en hållbarhetsrapport för koncernen som omfattar koncernens alla dotterföretag inom EES. Detta förutsätter att dotterföretaget är ett av de dotterföretag som har genererat den största omsättningen inom EES under minst ett av de fem föregående räkenskapsåren. Om hållbarhetsrapporten för koncernen innehåller de upplysningar som avses i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 för koncernens alla dotterföretag inom EES, ska kraven i 6 kap. 11 § tredje stycket 1 årsredovisningslagen och 7 kap. 31 b § tredje stycket 1 samma lag anses vara uppfyllda.

10. Ett företag som var skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport före ikraftträdandet av denna lag ska tillämpa bestämmelserna om hållbarhetsrapport i den äldre lydelsen, dock längst till dess de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport ska börja tillämpas av företaget enligt punkterna 2–6.

11. Lagen ska i övrigt tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av juni 2024.

Övervägandena finns i avsnitt 9. Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna genomför delvis artikel 1.3, 1.7, 1.16 och 5 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

I *punkt 1* anges när lagändringarna träder i kraft.

Punkt 2 innebär att sådana stora noterade företag som i genomsnitt har haft fler än 500 anställda det senaste räkenskapsåret före ikraftträdandet ska tillämpa de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport från och med räkenskapsår som inleds under andra halvan av 2024. Med senaste räkenskapsåret avses det räkenskapsår som senast avslutades före ikraftträdandet (1 juli 2024).

Innebörden av *punkt 3* är att samma tid för tillämpning som anges i punkt 2 gäller för moderföretag i stora koncerner. Det som sägs om i genomsnitt 500 anställda gäller då på koncernnivå.

I *punkt 4* anges vad som gäller för stora företag eller moderföretag i stora koncerner som i snitt haft färre än 500 anställda.

Punkt 5 reglerar tid för tillämpning för små och medelstora företag.

Punkt 6 anger tid för tillämpning för captivebolag. Detta gäller även captivebolag som är stora företag.

I *punkt 7* anges att små och medelstora företag får för räkenskapsår som inleds under 2026 och 2027 underlåta att upprätta hållbarhetsrapport under förutsättning att det i förvaltningsberättelsen kortfattat anges varför en sådan rapport inte har upprättats. Detta gäller även captivebolag som är små eller medelstora företag.

Av *punkt 8* följer att ett rapporteringsskyldigt företag under de första tre åren inte behöver ha med information om värdekedjan, om inte all nödvändig information finns tillgänglig. I så fall ska företaget i stället lämna de förklaringar som anges i punkten. Sådana förklaringar tas lämpligen in i hållbarhetsrapporten.

I *punkt 9* finns en övergångsbestämmelse som förhåller sig till undantagen i 6 kap. 11 § och 7 kap. 31 b § årsredovisningslagen. Innebörden är att ett dotterföretag kan undantas rapporteringsskyldigheten om ett annat dotterföretag upprättar en hållbarhetsrapport på koncernnivå, i de fall det överordnade moderföretaget är etablerat i tredjeland. Hållbarhetsrapporten för koncernen upprättas alltså av ett dotterföretag å det överordnade moderföretagets vägnar. En förutsättning för att övergångsbestämmelsen ska kunna tillämpas är att det dotterföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen omsättningsmässigt är ett av de största inom den grupp dotterföretag som rapporten omfattar. Om rapporten omfattar upplysningar enligt artikel 8 i taxonomiförordningen ska kraven i 6 kap. 11 § tredje stycket 1 och 7 kap. 31 b § tredje stycket 1 anses vara uppfyllda. Övriga krav i dessa paragrafer behöver dock vara uppfyllda också, däribland kravet på offentliggörande.

Punkt 10 innebär att de företag som omfattades av de äldre reglerna om hållbarhetsrapport (se prop. 2015/16:193) ska fortsätta att tillämpa dessa bestämmelser fram till dess att företaget börjar omfattas av de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapportering. För företag som inte längre omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering gäller i stället punkten 10, dvs. kraven upphör från och med räkenskapsår som inleds efter utgången av juni 2024.

Slutligen i *punkt 11* anges från när lagändringarna i övrigt ska börja tillämpas.

11.4 Förslaget till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)

7 kap. Bolagsstämma

Ordinarie bolagsstämma

10 § Inom sex månader från utgången av varje räkenskapsår ska aktieägarna hålla en ordinarie bolagsstämma där styrelsen ska lägga fram årsredovisningen, revisionsberättelsen och granskningsberättelsen (årsstämma). I ett moderbolag som är skyldigt att upprätta koncernredovisning, ska även koncernredovisningen och koncernrevisionsberättelsen läggas fram. Detsamma gäller granskningsberättelsen för koncernen om moderbolaget är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om den bolagsstämma där redovisningen och revisionsberättelsen ska läggas fram (årsstämman). Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Ändringarna genomför delvis artikel 1.11 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av tilläggen i paragrafen framgår att även granskningsberättelsen ska läggas fram vid årsstämman inom den angivna tidsfristen och, i förekommande fall, granskningsberättelsen för koncernen. Bestämmelser om granskningsberättelsen finns i 9 kap.

Tillhandahållande av handlingar inför årsstämman

25 § Styrelsen ska hålla redovisningshandlingar, revisionsberättelse och granskningsberättelse, eller kopior av dessa handlingar, tillgängliga hos bolaget för aktieägarna under minst två veckor närmast före årsstämman. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

Handlingarna ska läggas fram på stämman.

I fråga om publika aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, gäller 56 b § i stället för denna paragraf.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att styrelsen ska hålla vissa handlingar tillgängliga hos bolaget för aktieägarna före årsstämman. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Ändringen genomför delvis artikel 1.11 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av tillägget i första stycket framgår att även granskningsberättelsen ska hållas tillgänglig för aktieägarna hos bolaget inom den angivna tidsfristen.

Tillhandahållande av handlingar inför årsstämman i vissa publika aktiebolag

56 b § I ett publikt aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska styrelsen hålla redovisningshandlingar, revisionsberättelse och granskningsberättelse, eller kopior av dessa handlingar, tillgängliga hos bolaget för aktieägarna under minst tre veckor närmast före årsstämman. Detsamma gäller styrelsens rapport enligt 8 kap. 53 a § och, i förekommande fall, revisorns yttrande enligt 8 kap. 54 §. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och som uppger sin postadress.

Handlingarna ska hållas tillgängliga på bolagets webbplats under minst tre veckor fram till och med dagen för årsstämman. De ska vidare läggas fram på stämman.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skyldigheten för styrelsen i vissa publika aktiebolag att hålla handlingar tillgängliga för aktieägarna inför årsstämman. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Ändringen genomför delvis artikel 1.11 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av tillägget i *första stycket* framgår att även granskningsberättelsen ska hållas tillgänglig för aktieägarna hos bolaget på det sätt som anges i paragrafen.

8 kap. Bolagets ledning

Revisionsutskott

49 b § Revisionsutskottet ska, utan att det påverkar styrelsens ansvar och uppgifter i övrigt,

1. övervaka bolagets finansiella rapportering *och hållbarhetsrapportering* samt lämna rekommendationer och förslag för att säkerställa rapporteringens tillförlitlighet,

2. med avseende på den finansiella rapporteringen *och hållbarhetsrapporteringen* övervaka effektiviteten i bolagets interna kontroll, internrevision och riskhantering,

3. hålla sig informerat om revisionen av årsredovisningen och koncernredovisningen, *om granskningen av hållbarhetsrapporten för bolaget och för koncernen* samt om slutsatserna av Revisorsinspektionens kvalitetskontroll,

4. informera styrelsen om resultatet av revisionen *och granskningen av hållbarhetsrapporteringen* och om på vilket sätt revisionen *och granskningen* bidrog till den finansiella rapporteringens *respektive hållbarhetsrapporteringens* tillförlitlighet samt om vilken funktion utskottet har haft,

5. granska och övervaka revisorns opartiskhet och självständighet och då särskilt uppmärksamma om revisorn tillhandahåller bolaget andra tjänster än revision *och granskning av hållbarhetsrapporter*, och

6. biträda vid upprättandet av förslag till bolagsstämmans beslut om revisorsval.

Om bolaget har en valberedning som aktieägarna har ett betydande inflytande i, får bolaget ge valberedningen i uppgift att i stället för revisionsutskottet lämna ett förslag till bolagsstämman om val av revisor.

Paragrafen reglerar revisionsutskottets uppgifter. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Ändringarna genomför delvis artikel 3.27 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

För det fall bolaget ska upprätta en hållbarhetsrapport och har ett revisionsutskott ska utskottets uppgifter enligt ändringarna i *första stycket* inbegripa även bolagets hållbarhetsrapportering och granskningen av denna och, i förekommande fall, granskningen av hållbarhetsrapporten för koncernen.

9 kap. Revision

Revisorns uppgifter

3 § Revisorn ska granska bolagets årsredovisning och bokföring samt styrelsens och den verkställande direktörens förvaltning. Granskningen ska utföras med

professionell skepticism och vara så ingående och omfattande som god revisionsredovisning kräver.

Om bolaget är moderbolag, ska revisorn även granska koncernredovisningen, om en sådan har upprättats, samt koncernföretagens inbördes förhållanden.

Bolaget får utse en annan revisor än bolagets revisor att granska enbart hållbarhetsrapporten. Om bolaget är ett moderbolag gäller detta även hållbarhetsrapporten för koncernen.

Granskningen av en hållbarhetsrapport och en hållbarhetsrapport för koncernen ska utföras i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.

I paragrafen finns bestämmelser om revisorsgranskningens omfattning och om hur den ska utföras. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Ändringarna genomför delvis artikel 1.13 och 3.15 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av det nya *tredje stycket* framgår att bolaget får välja en annan revisor än bolagets revisor för granskningen av hållbarhetsrapporten. Detta gäller även i koncernsituationer. I flera av paragraferna i lagen talas om bolagets revisor. Vad som sägs där gäller alltså inte den revisor som enbart har valts för att granska hållbarhetsrapporten.

I det nya *fjärde stycket* föreskrivs att granskningen av en hållbarhetsrapport och en hållbarhetsrapport för koncernen ska utföras i enlighet med de granskningsstandarder som antas av Europeiska kommissionen. Innan standarderna har antagits får det inom ramen för utvecklandet av den goda seden avgöras hur granskningen ska gå till (se första stycket).

5 § Revisorn ska efter varje räkenskapsår lämna en revisionsberättelse och en granskningsberättelse till bolagsstämman. Bestämmelser om revisionsberättelsens innehåll och den tidpunkt då den ska lämnas till bolagets styrelse finns i 28–36 §§. I 38 a § första stycket anges vilka av dessa bestämmelser som gäller för granskningsberättelsen.

Om bolaget är ett moderbolag som är skyldigt att upprätta koncernredovisning, ska revisorn även lämna en koncernrevisionsberättelse enligt bestämmelserna i 38 §. Om moderbolaget är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen ska revisorn lämna en granskningsberättelse för koncernen enligt bestämmelserna i 38 b §.

Om samma revisor utför revisionen av de finansiella rapporterna och granskningen av hållbarhetsrapporten, får granskningsberättelsen tas in som ett eget avsnitt i revisionsberättelsen. Detsamma gäller om den revisor som utför revisionen av koncernens finansiella rapporter även utför granskningen av hållbarhetsrapporten för koncernen.

I paragrafen föreskrivs att revisorn efter varje räkenskapsår ska lämna vissa berättelser till bolagsstämman. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Ändringarna genomför delvis artikel 3.18 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av tillägget i *första stycket* framgår att revisorn i förekommande fall ska lämna även granskningsberättelsen till bolagsstämman. Det har tillkommit

en upplysning om vilka av bestämmelserna om revisionsberättelsen som även gäller för granskningsberättelsen.

I *andra stycket* görs ett tillägg om att revisorn även ska lämna en granskningsberättelse för koncernen enligt bestämmelserna i 38 b §.

Bolaget kan ha valt en revisor att utföra enbart granskningen av hållbarhetsrapporten. I så fall ska denna revisor ta fram en separat granskningsberättelse. Om däremot en och samma revisor utför såväl revisionen av de finansiella rapporterna som granskningen av hållbarhetsrapporten medger det nya *tredje stycket* att granskningsberättelsen tas in som ett eget avsnitt i revisionsberättelsen. Det är då upp till revisorn att avgöra om granskningsberättelsen ska tas in i revisionsberättelsen eller lämnas separat. Samma ordning gäller i en koncernsituation.

6 § I samband med revisionen *och granskningen av hållbarhetsrapporten ska* revisorn till styrelsen och den verkställande direktören framställa de erinringar och göra de påpekanden som följer av god revisionssed. Bestämmelser om erinringar finns i 39 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att revisorn i vissa fall ska framställa erinringar till styrelsen och den verkställande direktören. Övervägandena finns i avsnitt 4.10.

Enligt tillägget ska revisorn framställa erinringar och påpekanden enligt paragrafen även om hans eller hennes iakttagelser har gjorts under arbetet med att granska hållbarhetsrapporten.

6 b § *I samband med granskningen av en hållbarhetsrapport för koncernen ska revisorn bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer och andra oberoende granskare i de övriga koncernföretagen. Revisorn ska se till att han eller hon kan få tillgång till dokumentation av det granskningsarbete som är relevant för koncerngranskningen.*

Om revisorn är förhindrad att bedöma och utvärdera granskningsarbetet, ska han eller hon utföra kompletterande granskningsarbete för dotterföretagen eller vidta andra lämpliga åtgärder. Revisorn ska också underrätta Revisorsinspektionen om hindret.

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om vissa åtgärder som revisorn i moderbolaget ska vidta vid granskningen av en hållbarhetsrapport för en koncern. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artikel 3.16 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Paragrafen motsvarar i huvudsak det som enligt 6 a § gäller i fråga om koncernrevisionen. Revisorn ska således i samband med granskningen av en hållbarhetsrapport för en koncern bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av andra revisorer eller, i förekommande fall, andra oberoende granskare. Den senare kategorin avser oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som anlitas av utländska dotterföretag.

För en kommentar av 6 a §, se prop. 2015/16:162 s. 260.

Hur en revisor utses

8 § En revisor väljs av bolagsstämman.

Om bolaget ska ha flera revisorer, får det i bolagsordningen föreskrivas att en eller flera av dem, dock inte alla, ska utses på annat sätt än genom val på bolagsstämma.

Det som sägs i första och andra styckena gäller även en revisor som enbart ska granska hållbarhetsrapporten.

I ett bolag som avses i 2 § 4 lagen (2002:1022) om revision av statlig verksamhet m.m. får Riksrevisionen utse en eller flera revisorer att delta i revisionen tillsammans med övriga revisorer.

I 9–9 b, 25 och 26 §§ finns bestämmelser om att Bolagsverket i vissa fall ska utse en revisor.

Paragrafen reglerar vem som utser en revisor. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Ändringarna genomför delvis artikel 3.25 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av det nya *tredje stycket* följer att även minst en revisor som ska granska enbart hållbarhetsrapporten ska väljas av bolagsstämman. Om det ska finnas mer än en sådan revisor får dock övriga revisorer utses på annat sätt, förutsatt att det är föreskrivet i bolagsordningen.

I femte stycket görs en följdändring med anledning av nya 9 b §.

Särskild revisorsgranskning av en hållbarhetsrapport

9 b § *Bolagsverket ska, efter ansökan av en eller flera aktieägare, utse en auktoriserad revisor eller ett registrerat revisionsbolag att lämna ett yttrande över vissa delar av hållbarhetsrapporten, om bolaget är ett sådant bolag som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) som inte har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad.*

Revisorn får inte vara samma revisor som är utsedd att granska bolagets hållbarhetsrapport och heller inte vara en del av den granskarens nätverk.

Styrelsen ska göra yttrandet tillgängligt vid nästa årsstämma.

En ansökan får göras endast av aktieägare vars aktieinnehav i bolaget uppgår till minst fem procent av aktiekapitalet eller aktieägare som innehar minst fem procent av rösterna för samtliga aktier.

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om en aktieägarminoritets rätt att få till stånd en särskild granskning av bolagets hållbarhetsrapport. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artikel 3.25 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Enligt *första stycket* ska Bolagsverket på ansökan av en aktieägarminoritet utse en revisor att lämna ett yttrande över vissa delar av hållbarhetsrapporten. Detta är möjligt i stora onoterade företag. Att granskningen ska avse vissa delar av hållbarhetsrapporten innebär att aktieägarminoriteten inte har möjlighet att få någon fullständig granskning av hållbarhetsrapporten till stånd.

I *andra stycket* anges att revisorn som utses inte får vara samma revisor som är utsedd att granska hållbarhetsrapporten och heller inte vara del av den granskarens nätverk. Nätverk definieras i 2 § 7 revisorslagen (2001:883).

Av *tredje stycket* följer att styrelsen ska göra yttrandet enligt första stycket tillgängligt vid nästa årsstämma.

Slutligen framgår det av *fjärde stycket* att en ansökan om revisorsgranskning förutsätter att aktieägarna i fråga tillsammans äger aktier som motsvarar minst fem procent av aktiekapitalet eller minst fem procent av rösterna.

Gemensamma bestämmelser om handläggning

9 c § Bolagsverket ska ge bolagets styrelse tillfälle att yttra sig innan verket utser en revisor enligt 9, 9 a eller 9 b §. Beslutet ska avse tiden till och med årsstämman under nästa räkenskapsår.

I paragrafen regleras Bolagsverkets handläggning av ärenden om minoritetsrevisor. Övervägandena finns i avsnitt 4.10.

Ändringen innebär att även utseende av revisor att granska delar av hållbarhetsrapporten ska handläggas enligt bestämmelsen.

Kompetenskrav

12 § Endast den som är auktoriserad eller godkänd revisor kan vara revisor.

En hållbarhetsrapport får granskas endast av en auktoriserad revisor med särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport.

Bestämmelser om auktoriserade och godkända revisorer finns i revisorslagen (2001:883).

Paragrafen innehåller bestämmelser om vem som får vara revisor i bolaget. Övervägandena finns i avsnitt 4.10.

Enligt det nya *andra stycket* måste revisorn vara auktoriserad och ha en särskild behörighet för att få granska en hållbarhetsrapport.

Jäv

18 § En revisor får vid revisionen *eller vid granskningen av hållbarhetsrapporten* inte anlita någon som enligt 17 § inte är behörig att vara revisor. Om bolaget eller dess moderbolag har anställda med uppgift att uteslutande eller huvudsakligen sköta den interna revisionen, får revisorn dock anlita sådana anställda i den utsträckning det är förenligt med god revisionsd.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vem revisorn får anlita vid revisionen i bolaget. Övervägandena finns i avsnitt 4.12. Ändringen genomför delvis artikel 3.14 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av ändringarna i paragrafen följer att revisorn som huvudregel inte heller vid granskningen av hållbarhetsrapporten får anlita någon som på grund av jäv inte är behörig att vara revisor. Vidare får revisorn även vid granskningen anlita bolagets anställda som har uppgift att uteslutande eller huvudsakligen sköta den interna revisionen, om det är förenligt med god revisionsd.

Registrerat revisionsbolag

19 § Till revisor får även ett registrerat revisionsbolag utses.

Bestämmelser om vem som får vara huvudansvarig för revisionen *eller granskningen av en hållbarhetsrapport* när ett revisionsbolag utses att vara revisor och om underrättelseskyldighet finns i 17 § revisorslagen (2001:883). Följande bestämmelser i detta kapitel ska tillämpas på den *huvudansvariga*:

- 17 och 18 §§ om jäv,
- 40 § om närvaro vid bolagsstämma, och

I paragrafen finns bestämmelser om att ett registrerat revisionsbolag får utses till revisor och om vad som då gäller för den revisor som är huvudansvarig för revisionen. Övervägandena finns i avsnitt 4.10 och 4.12. Ändringen genomför delvis artiklarna 3.2 och 3.14 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

I *andra stycket* innebär ändringen att hänvisningen till revisorslagens bestämmelser om huvudansvarig revisor tar sikte även på huvudansvaret för granskningen av hållbarhetsrapporten.

Revisionsberättelsen

31 § Revisionsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning. I uttalandet ska det särskilt anges

1. om årsredovisningen ger en rättvisande bild av bolagets resultat och ställning, och

2. om förvaltningsberättelsen är förenlig med årsredovisningens övriga delar.

Om det i årsredovisningen inte har lämnats sådana upplysningar som ska lämnas enligt tillämplig lag om årsredovisning, ska revisorn ange detta och, om det är möjligt, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse.

Första och andra styckena gäller inte i fråga om en sådan bolagsstyrningsrapport som avses i 6 kap. 6 § årsredovisningslagen (1995:1554). I den delen ska revisionsberättelsen i stället innehålla ett uttalande om huruvida en rapport har upprättats eller inte. När det gäller sådana upplysningar i bolagsstyrningsrapporten som avses i 6 kap. 6 § andra stycket 2–6 årsredovisningslagen, ska berättelsen vidare innehålla ett uttalande om huruvida upplysningarna är förenliga med årsredovisningens övriga delar och i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning. Om upplysningarna innehåller väsentliga fel, ska revisorn ange detta och peka på vilka slags fel det rör sig om.

Paragrafen innehåller bestämmelser om revisionsberättelsens innehåll. Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

Tredje stycket ändras så att hänvisningen till årsredovisningslagens bestämmelser om hållbarhetsrapport utgår. För granskningen av hållbarhetsrapporter gäller i stället de nya bestämmelser som genomför direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Koncernrevisionsberättelsen

38 § I fråga om koncernrevisionsberättelsen gäller 28 § första stycket om tidpunkten för lämnande av revisionsberättelsen, 28 a § första stycket första meningen och andra stycket om gemensam revisionsberättelse samt 29 § första stycket 2 och 4 och andra stycket, 30 §, 31 § första och andra styckena, 31 a §, 32 § första stycket 1 och 35–36 §§ om revisionsberättelsens innehåll.

Koncernrevisionsberättelsens inledning ska innehålla uppgifter om moderbolagets företagsnamn och organisationsnummer samt om vilket eller vilka normsystem för koncernredovisning som moderbolaget har tillämpat.

På koncernredovisningen ska revisorn göra en hänvisning till koncernrevisionsberättelsen. Om revisorn anser att koncernbalansräkningen eller koncernresultaträkningen inte bör fastställas, ska också detta antecknas på koncernredovisningen. Om moderbolaget har fler än en revisor, gäller detta samtliga revisorer.

Paragrafen innehåller bestämmelser om koncernrevisionsberättelsen. Övervägandena finns i avsnitt 4.10.

Första stycket ändras så att hänvisningen till 31 § i fråga om hållbarhetsrapport utgår. För granskningen av hållbarhetsrapporter för koncerner gäller i stället de nya bestämmelser som genomför direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Granskningsberättelsen

38 a § *I fråga om granskningsberättelsen gäller 28–29 §§ och 30 § första stycket. Det som sägs där om revisionsberättelsen, revision och årsredovisningen ska i stället avse granskningsberättelsen, granskning och hållbarhetsrapporten.*

En granskningsberättelse ska färdigställas i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.

Granskningsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida hållbarhetsrapporten har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning, de standarder som avses i andra stycket samt kraven i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088.

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om granskningsberättelsen. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artiklarna 1.13 och 3.18 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av *första stycket* framgår att de angivna bestämmelserna om revisionsberättelser i kapitlet gäller även för granskningsberättelser. Det innebär bl.a. att granskningsberättelsen ska lämnas till bolagets styrelse senast tre veckor före årsstämman.

Enligt *andra stycket* ska granskningsberättelsen färdigställas i enlighet med granskningsstandarder för hållbarhetsrapportering som Europeiska kommissionen ska anta. Innan standarderna har antagits får det inom ramen för utvecklandet av god revisionssed avgöras hur granskningen ska gå till.

Av *tredje stycket* framgår också att granskningsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida hållbarhetsrapporten har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning, de standarder som avses i andra stycket samt artikel 8 i taxonomiförordningen. Uttalandet ska omfatta kraven på märkning av hållbarhetsrapporten och den process som företaget har genomfört för att identifiera hållbarhetsinformationen.

Utgångspunkten är att uttalandet ska lämnas med begränsad säkerhet (jfr artikel 1.13 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering). Om de standarder som avses i andra stycket ställer krav på en högre grad av säkerhet, gäller det högre kravet.

Granskningsberättelsen för koncernen

38 b § *Det som sägs i 38 a § gäller även granskningsberättelsen för koncernen. Revisionsberättelsen, revision och årsredovisningen ska i stället avse granskningsberättelsen för koncernen, granskning och hållbarhetsrapporten för koncernen.*

Av paragrafen, som är ny, följer att 38 a § även gäller granskningsberättelsen för koncernen. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen

genomför delvis artikel 3.18 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Erinringar

39 § Om revisorn har framställt en erinran till styrelsen eller den verkställande direktören, *ska* den antecknas i ett protokoll eller i en annan handling. Handlingen *ska* lämnas till styrelsen och bolaget *ska* förvara den på ett betryggande sätt.

Styrelsen *ska* ta upp erinran till behandling vid ett sammanträde. Sammanträdet *ska* hållas inom fyra veckor från det att erinran har överlämnats. Om erinran framställs senast i samband med att revisionsberättelsen *eller granskningsberättelsen* avlämnas till bolaget, *ska* ett sammanträde alltid hållas före den bolagsstämma där *berättelsen* läggs fram.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hanteringen av erinringar från revisorn till styrelsen och den verkställande direktören. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

Enligt kompletteringarna i *andra stycket* gäller att tidsfristen för styrelsens behandling av en erinran från revisorn i förekommande fall utgår från när granskningsberättelsen lades fram på stämman.

Registrering

47 § Bolaget *ska* för registrering i aktiebolagsregistret anmäla vem som har utsetts till revisor. Anmälan behöver inte göras om revisorn har utsetts av Bolagsverket.

Anmälan *ska* innehålla uppgift om revisorns postadress. Om postadressen avviker från revisorns hemvist, *ska* även hemvisten anges. Anmälan *ska* vidare innehålla uppgift om revisorns personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum. Om revisorn är ett registrerat revisionsbolag, *ska* anmälan även innehålla uppgift om bolagets organisationsnummer eller något annat identifieringsnummer och om vem som är huvudansvarig för revisionen *respektive granskningen av en hållbarhetsrapport*.

Rätt att göra anmälan har även den som anmälan gäller.

Paragrafen innehåller bestämmelser om registrering av bolagets revisor. Övervägandena finns i avsnitt 4.12. Ändringen genomför delvis artikel 3.11 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Enligt tillägget i *andra stycket* *ska* det i anmälan om vem som har utsetts till revisor anges vem som är huvudansvarig för granskningen av hållbarhetsrapporten.

25 kap. Likvidation och konkurs

Tvångslikvidation på grund av Bolagsverkets beslut

11 § Bolagsverket *ska* besluta att bolaget *ska* gå i likvidation, om

1. bolaget inte på föreskrivet sätt har kommit in med anmälan till Bolagsverket om sådan behörig styrelse, verkställande direktör, särskild delgivningsmottagare eller revisor som *ska* finnas enligt denna lag,

2. bolaget inte till Bolagsverket har kommit in med årsredovisning, revisionsberättelse *och granskningsberättelse* enligt 8 kap. 3 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) eller, i förekommande fall, koncernredovisning, koncernrevisionsberättelse *och granskningsberättelse för koncernen* enligt 8 kap. 16 § samma lag inom elva månader från räkenskapsårets utgång,

3. bolaget efter beslut om att aktiekapitalet *ska* vara bestämt i kronor i stället för i euro har ett registrerat aktiekapital eller minimikapital som inte står i överensstämmelse med 1 kap. 5 § eller, i fråga om publika aktiebolag, 14 § och bolaget inte inom sex månader från det att beslutet fick verkan har anmält nödvändiga beslut om ändring i bolagsordningen och om ökning av aktiekapitalet för registrering, eller

4. bolaget på grund av bestämmelserna i 19 kap. 6 eller 16 § är skyldigt att minska aktiekapitalet till ett belopp som understiger lägsta tillåtna aktiekapital enligt 1 kap. 5 § eller, i fråga om publika aktiebolag, 14 §.

Beslut om likvidation *ska* dock inte meddelas, om likvidationsgrunden har upphört under ärendets handläggning hos Bolagsverket och avgift som har påförts enligt 26 § har betalats.

En fråga om likvidation enligt första stycket prövas av Bolagsverket självmant eller på ansökan av styrelsen, en styrelseledamot, den verkställande direktören, en aktieägare, en borgenär eller, i sådana fall som avses i första stycket 1, någon annan vars rätt är beroende av att det finns någon som kan företräda bolaget.

Beslutet om likvidation gäller omedelbart.

Paragrafen innehåller bestämmelser om i vilka fall Bolagsverket ska besluta om bolagets likvidation. Övervägandena finns i avsnitt 4.11.

Av tilläggen i *första stycket andra punkten* framgår att en försummelse från bolagets sida att till Bolagsverket i rätt tid komma in med en granskningsberättelse, eller för moderbolag granskningsberättelse för koncernen, föranleder att verket ska besluta om att bolaget ska gå i likvidation.

Redovisning för tiden innan likvidator utsågs

33 § När bolaget har gått i likvidation och en likvidator har utsetts, ska styrelsen och den verkställande direktören genast redovisa sin förvaltning av bolagets angelägenheter under den tid för vilken redovisningshandlingar inte förut har lagts fram på bolagsstämma. Redovisningen ska upprättas enligt tillämplig lag om årsredovisning och granskas av *revisorn* enligt bestämmelserna i 9 kap. denna lag. Redovisningen, revisionsberättelsen *och granskningsberättelsen* ska läggas fram på *en* bolagsstämma så snart det kan ske. Bestämmelserna i 7 kap. 11 § 3 och 25 § om stämmans behandling av frågan om ansvarsfrihet och om tillhandahållande av handlingar inför stämman ska tillämpas.

Om den tid som redovisningen ska avse omfattar även föregående räkenskapsår, ska det upprättas en särskild redovisning för det året och, om bolaget är ett moderbolag som är skyldigt att upprätta koncernredovisning, en särskild koncernredovisning.

Paragrafen reglerar vilken redovisning styrelsen och den verkställande direktören ska avge när bolaget har trätt i likvidation. Övervägandena finns i avsnitt 4.11.

Genom tillägget i *första stycket* omfattas även granskningsberättelsen i den redovisning styrelsen och den verkställande direktören ska avge när bolaget har trätt i likvidation. Det görs också en ändring som innebär att en revisor som har valts för att enbart granska hållbarhetsrapporten kan utföra granskning enligt bestämmelsen.

27 kap. Registrering

Avregistrering av obehöriga företrädare

6 § Om en styrelseledamot, verkställande direktör, särskild firmatecknare, annan ställföreträdare för bolaget, revisor eller lekmannarevisor har försatts i konkurs, fått förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken eller fått näringsförbud, ska Bolagsverket stryka ställföreträdaren, revisorn eller lekmannarevisorn ur aktiebologsregistret. Detsamma gäller om godkännandet eller auktorisationen för en revisor upphör att gälla eller om revisorn har fått ett tidsbegränsat förbud att utöva revisionsverksamhet eller att underteckna revisionsberättelser *eller granskningsberättelser*.

Avregistreringen ska ske omedelbart

1. vid beslut om konkurs,
2. vid beslut om tillfälligt näringsförbud, eller
3. om det i samband med ett beslut att avslå ansökan om fortsatt godkännande eller auktorisation av revisor, ett beslut att upphäva godkännande eller auktorisation av revisor eller ett beslut om tidsbegränsat förbud för en revisor att utöva revisionsverksamhet eller att underteckna revisionsberättelser *eller granskningsberättelser* har bestämts att beslutet ska gälla omedelbart.

I övrigt ska avregistrering ske när beslutet har fått laga kraft.

Paragrafen innehåller bestämmelser om avregistrering av obehöriga företrädare i ett aktiebolag. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

Av tilläggen i *första stycket* och *andra stycket tredje punkten* framgår att ett tillfälligt förbud att underteckna granskningsberättelser ska hanteras på samma sätt ett tillfälligt förbud att underteckna revisionsberättelser.

29 kap. Skadestånd

Revisors, lekmannarevisors och särskild granskares skadeståndsansvar

2 § En revisor, lekmannarevisor eller särskild granskare är ersättningsskyldig enligt de grunder som anges i 1 §. Han eller hon ska även ersätta skada som hans eller hennes medhjälpare uppsåtligen eller av oaktsamhet orsakar. I de fall som avses i 9 kap. 44 § och 46 § andra stycket och 10 kap. 18 § andra stycket denna lag och 4 kap. 3 och 6 §§ lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ansvarar dock revisorn, lekmannarevisorn eller den särskilda granskaren endast för skada på grund av oriktiga uppgifter som han eller hon eller en medhjälpare har haft skäligen anledning att anta var oriktiga.

Om ett registrerat revisionsbolag är revisor eller särskild granskare, är det detta bolag och den som är huvudansvarig för revisionen, *granskningen av en hållbarhetsrapport* eller den särskilda granskningen som är ersättningsskyldiga.

Första och andra styckena gäller även för den revisor eller oberoende sakkunniga som utför granskning i samband med ett gränsöverskridande förfarande enligt 23, 24 eller 24 a kap.

Paragrafen handlar om skadeståndsansvar för revisorer m.fl. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

Av tillägget i *andra stycket* följer att om ett registrerat revisionsbolag är revisor är det bolaget och den som är huvudansvarig för granskningen av hållbarhetsrapport som är ersättningsskyldiga.

Tiden för att väcka talan

10 § En talan för bolagets räkning mot en styrelseledamot eller den verkställande direktören om skadestånd på grund av beslut eller åtgärd under ett räkenskapsår

ska väckas senast ett år från det att årsredovisningen, revisionsberättelsen och granskningsberättelsen för räkenskapsåret lades fram på bolagsstämman.

I paragrafen föreskrivs att en talan för bolagets räkning mot en styrelseledamot eller den verkställande direktören om skadestånd ska väckas inom viss tid. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

Enligt tillägget i paragrafen ska en talan för bolagets räkning mot ledningen om skadestånd i förekommande fall väckas inom ett år från det att granskningsberättelsen lades fram på bolagsstämman.

11 § Om bolagsstämman har beslutat att bevilja ansvarsfrihet eller att inte föra en skadeståndstalan utan att aktieägare till sådant antal som anges i 7 § har röstat emot det eller om tiden för att väcka talan har gått ut enligt 10 §, får talan enligt 7 eller 9 § ändå väckas, om det i årsredovisningen, i revisionsberättelsen eller i granskningsberättelsen eller på annat sätt inte i väsentliga hänseenden har lämnats riktiga och fullständiga uppgifter till bolagsstämman om det beslut eller den åtgärd som talan grundas på.

Att tiden för att väcka talan kan vara begränsad även i sådana fall som avses i första stycket framgår av 13 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tidsfristen för en skadeståndstalsans väckande i den situationen att bolagsstämman inte har fått i väsentliga hänseenden riktiga och fullständiga uppgifter. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

Av tillägget i första stycket framgår att även felaktiga uppgifter i en granskningsberättelse i vissa fall kan föranleda att den annars gällande fristen för en skadeståndstalsans väckande inte gäller.

13 § En talan för bolagets räkning enligt 1–3 §§ som inte grundas på brott får inte väckas mot

1. en stiftare sedan fem år har förflutit från bolagets bildande,
2. en styrelseledamot eller den verkställande direktören sedan fem år har förflutit från utgången av det räkenskapsår då beslut eller åtgärder som talan grundas på fattades eller vidtogs,
3. en revisor sedan fem år har förflutit från utgången av det räkenskapsår som revisionsberättelsen eller granskningsberättelsen avser,
4. en lekmannarevisor sedan fem år har förflutit från utgången av det räkenskapsår som granskningsrapporten avser,
5. en särskild granskare sedan fem år har förflutit från den dag när yttrandet över den särskilda granskningen lades fram på bolagsstämman,
6. en aktieägare sedan två år har förflutit från beslut eller åtgärder som talan grundas på.

Paragrafen innehåller bestämmelser om preskriptionsfrister för talans väckande. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

Med ändringen i första stycket tredje punkten tas in en tidsfrist för väckandet av en talan om skadestånd för bolagets räkning som tar sin utgångspunkt i avlämnandet av granskningsberättelsen.

11.5 Förslaget till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619)

3 kap. Sparbankens ledning

4 b § Revisionsutskottet ska, utan att det påverkar styrelsens ansvar och uppgifter i övrigt,

1. övervaka bankens finansiella rapportering *och hållbarhetsrapportering* samt lämna rekommendationer och förslag för att säkerställa rapporteringens tillförlitlighet,

2. med avseende på den finansiella rapporteringen *och hållbarhetsrapporteringen* övervaka effektiviteten i bankens interna kontroll, internrevision och riskhantering,

3. hålla sig informerat om revisionen av årsredovisningen och koncernredovisningen, *om granskningen av hållbarhetsrapporten för banken och för koncernen* samt om slutsatserna av Revisorsinspektionens kvalitetskontroll,

4. informera styrelsen om resultatet av revisionen *och granskningen av hållbarhetsrapporteringen* och om på vilket sätt revisionen bidrog till den finansiella rapporteringens *respektive hållbarhetsrapporteringens* tillförlitlighet samt om vilken funktion utskottet har haft,

5. granska och övervaka revisorns opartiskhet och självständighet och då särskilt uppmärksamma om revisorn tillhandahåller banken andra tjänster än revision *och granskning av hållbarhetsrapporter*, och

6. biträda vid upprättandet av förslag till sparbanksstämmans beslut om revisorsval.

Om banken har en valberedning som huvudmännen har ett betydande inflytande i, får banken ge valberedningen i uppgift att i stället för revisionsutskottet lämna ett förslag till sparbanksstämman om val av revisor.

Paragrafen reglerar revisionsutskottets uppgifter. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Ändringarna genomför delvis artikel 3.27 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

För det fall att sparbanken ska upprätta en hållbarhetsrapport och har ett revisionsutskott ska utskottets uppgifter enligt ändringarna i *första stycket* inbegripa även bolagets hållbarhetsrapportering och granskningen av denna.

4 kap. Sparbanksstämma

6 § Ordinarie sparbanksstämma *ska* hållas inom fem månader efter utgången av varje räkenskapsår. Vid *en* sådan stämma *ska* styrelsen lägga fram årsredovisningen, revisionsberättelsen *och granskningsberättelsen*. Detsamma gäller koncernredovisningen, koncernrevisionsberättelsen *och granskningsberättelsen för koncernen om sparbanken är ett moderföretag*.

Vid stämman *ska* beslut fattas

1. om fastställelse av resultaträkningen och balansräkningen samt, i moderföretag, koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen,

2. om dispositioner beträffande vinst eller förlust enligt den fastställda balansräkningen,

3. om ansvarsfrihet för styrelseledamöterna, samt

4. i andra ärenden som ankommer på huvudmännen enligt denna lag, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller reglementet.

Om stämman skjuter upp ett beslut i en fråga som avses i andra stycket 1–3 till en fortsatt stämma, *ska* denna hållas minst en och högst två månader därefter. Något ytterligare uppskov är inte tillåtet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om sparbanksstämma. Övervägandena finns i avsnitt 4.6. Ändringen genomför delvis artikel 1.11 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av tilläggen i paragrafen framgår att även granskningsberättelsen och granskningsberättelsen för koncernen ska läggas fram vid stämman inom den angivna tidsfristen, för det fall sparbanken hållbarhetsrapporterar.

9 § Styrelsen kallar till sparbanksstämma. *Kallelsen* får utfärdas tidigast fyra veckor före stämman. Om inte reglementet föreskriver längre tid, *ska* kallelsen utfärdas senast två veckor före stämman. Skjuts en stämma upp till en dag som infaller senare än fyra veckor efter det att stämman har inletts, *ska kallelsen* utfärdas till den fortsatta stämman. Om det enligt denna lag eller reglementet krävs *att ett sparbanksstämmobeslut fattas på två stämmor för att det ska bli giltigt*, får kallelse till den senare stämman inte utfärdas innan den första stämman har hållits. I en sådan kallelse *ska det* anges vilket beslut den första stämman har fattat.

Kallelsen ska ske enligt reglementet. *En skriftlig kallelse ska* dock alltid sändas till varje huvudman.

I kallelsen *ska de ärenden som ska förekomma på stämman* tydligt anges. Om stämman *ska* behandla ett ärende om överlåtelse av sparbankens rörelse eller om dess fusion med annan sparbank eller om sparbankens försättande i likvidation eller om ombildning enligt 8 kap., *ska* förslaget och grunden för detta anges i kallelsen. Om ett ärende avser en ändring i reglementet, *ska* det huvudsakliga innehållet i förslaget till ändringen anges i kallelsen.

Senast en vecka före den stämma som avses i 6 § *ska* redovisningshandlingarna, revisionsberättelsen och granskningsberättelsen eller avskrifter av dessa sändas till huvudmännen. *Detsamma* gäller koncernredovisningshandlingarna, koncernrevisionsberättelsen och granskningsberättelsen för koncernen i en sparbank som är moderföretag.

I paragrafen regleras kallelse till sparbanksstämma. Övervägandena finns i avsnitt 4.6. Ändringen genomför delvis artikel 1.11 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av tillägget i *sista stycket* följer att granskningsberättelsen och granskningsberättelsen för koncernen ska sändas till huvudmännen senast en vecka före stämman.

12 § Styrelsen *ska*, om en huvudman begär det och styrelsen finner att det kan ske utan nämnvärd olägenhet för enskild, på sparbanksstämman lämna upplysningar om förhållanden, som kan inverka på bedömandet av sparbankens årsredovisning och dess ställning i övrigt eller av ett ärende på stämman. Ingår sparbanken i en koncern, avser upplysningsplikten även sparbankens förhållande till andra koncernföretag samt, om sparbanken är moderföretag, koncernredovisningen liksom sådana förhållanden som kan inverka på bedömningen av dotterföretagens ställning.

Om en begärd upplysning endast *kan lämnas* med stöd av uppgifter som inte är tillgängliga på stämman, *ska* upplysningen inom två veckor därefter hållas *tillgänglig skriftligt* för huvudmännen hos sparbanken samt sändas till de huvudmän som har begärt upplysningen.

Om styrelsen *finner* att en begärd upplysning inte kan lämnas till huvudmännen utan nämnvärd olägenhet för enskild, *ska* upplysningen i stället på huvudmans begäran lämnas till sparbankens revisorer inom två veckor efter stämman.

Revisorerna *ska* inom en månad efter stämman till styrelsen skriftligen yttra sig om huruvida den begärda upplysningen har lämnats till dem. *De ska då också yttra sig över om upplysningen* enligt deras mening borde ha *gett anledning till* ändring i revisionsberättelsen och *granskningsberättelsen* eller, i koncernrevisionsberättelsen och *granskningsberättelsen för koncernen om det gäller en sparbank* som är moderföretag, liksom huruvida upplysningen i övrigt ger anledning till erinran. Om så är fallet, *ska* ändringen eller erinringen anges i yttrandet. Styrelsen *ska* hålla revisorernas yttrande tillgängligt för huvudmännen samt sända det *som* avskrift till de huvudmän som har begärt upplysningen.

I paragrafen regleras styrelsens skyldighet att lämna upplysningar på sparbanksstämman till huvudmännen eller, efter stämman, till revisorerna. Övervägandena finns i avsnitt 4.6. Ändringen genomför delvis artikel 1.11 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Enligt *tredje stycket* ska revisorerna yttra sig till styrelsen bl.a. över om upplysningen borde ha föranlett ändring i revisionsberättelsen eller koncernrevisionsberättelsen. Genom ändringen utökas detta till att även omfatta granskningsberättelsen eller, beträffande sparbank som är moderföretag, granskningsberättelsen för koncernen.

4 a kap. Revision

Antalet revisorer och hur de utses

1 § Sparbanker ska ha minst en revisor. *En revisor* väljs av stämman. Om banken ska ha flera revisorer, får det i reglementet anges att en eller flera av dem, dock inte alla, ska utses på annat sätt än genom val på stämman.

Uppdraget som revisor upphör vid slutet av den första ordinarie stämma som hålls efter det år då revisorn utsågs.

I reglementet får det anges att uppdraget som revisor ska gälla för en längre tid än som anges i andra stycket. Uppdraget ska dock upphöra senast vid slutet av den ordinarie stämma som hålls under det fjärde räkenskapsåret efter det då revisorn utsågs.

Det som sägs i första–tredje styckena ska även gälla en revisor som enbart ska granska hållbarhetsrapporten.

Stämman får utse en eller flera revisorssuppleanter. Bestämmelserna i denna lag och lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse beträffande revisorer gäller i tillämpliga delar om revisorssuppleanter.

Paragrafen reglerar antalet revisorer och hur de utses. Överväganden finns i avsnitt 4.10. Ändringen genomför delvis artikel 3.25 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av det nya *fjärde stycket* följer att även minst en revisor som ska granska enbart hållbarhetsrapporten ska väljas av stämman. Om det ska finnas mer än en sådan revisor får dock övriga revisorer utses på annat sätt, förutsatt att det är föreskrivet i reglementet. Även bestämmelserna om uppdragstid gäller för en sådan revisor.

Obehörighetsgrunder och kompetenskrav

3 § Den som är i konkurs eller har fått näringsförbud eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte vara revisor i en sparbank.

Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i en sparbank. *En hållbarhetsrapport får granskas endast av en auktoriserad revisor med särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport.*

En revisor ska ha den insikt i och erfarenhet av redovisning och ekonomiska förhållanden som med hänsyn till arten och omfånget av bankens verksamhet krävs för uppdragets fullgörande.

Till revisor får även ett registrerat revisionsbolag utses. Bestämmelser om vem som får vara huvudansvarig för revisionen *eller granskningen av en hållbarhetsrapport* när ett revisionsbolag utses att vara revisor och om underrättelseskyldighet finns i 17 § revisorslagen (2001:883). Bestämmelserna i 5 § om jäv, 19 § om rätt att närvara på stämma och 13 kap. 10 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse om rapporteringsskyldighet tillämpas på den *huvudansvariga*.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vem som får vara revisor i en sparbank. Övervägandena finns i avsnitt 4.10.

Enligt tillägget i *andra stycket* måste revisorn vara auktoriserad och ha en särskild behörighet för att få granska en hållbarhetsrapport.

Tillägget i *fjärde stycket* innebär att hänvisningen till revisorslagen om vem som får vara huvudansvarig för revisionen utökas till att även omfatta granskningen av en hållbarhetsrapport.

Jäv

5 § I en sparbank får den inte vara revisor som

1. är styrelseledamot i banken eller dess dotterföretag eller delegat i banken eller biträder vid bankens bokföring eller medelsförvaltning eller bankens kontroll däröver,

2. är anställd hos banken eller på något annat sätt intar en underordnad eller beroende ställning till banken eller till någon som avses under 1 eller är verksam i samma företag som den som yrkesmässigt biträder banken vid bokföringen eller medelsförvaltningen eller bankens kontroll däröver,

3. är gift eller sambo med eller är syskon eller släkting i rätt upp- eller nedstigande led till en person som avses under 1 eller är besvägrad med en sådan person i rätt upp- eller nedstigande led eller så att den ene är gift med den andres syskon, eller

4. står i låneskuld till banken eller annat företag i samma koncern eller har förpliktelser för vilka banken eller ett sådant företag har ställt säkerhet.

Den som är huvudman i en sparbank får inte vara sådan revisor som avses i 4 §. Den som enligt denna paragraf inte är behörig att vara revisor får inte heller vara revisor i ett dotterföretag till banken.

En revisor får vid revisionen *eller vid granskningen av hållbarhetsrapporten* inte anlita någon som enligt denna paragraf inte är behörig att vara revisor. *Om banken har anställda eller delegater med uppgift att utslutande eller huvudsakligen sköta bankens interna revision, får revisorn dock anlita dessa i den utsträckning det är förenligt med god revisionsd.*

Paragrafen innehåller ytterligare bestämmelser om vem som får vara revisor i sparbanken. Övervägandena finns i avsnitt 4.12. Ändringen genomför delvis artikel 3.14 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Ändringen i *fjärde stycket* innebär att en revisor inte får anlita någon som enligt denna paragraf inte är behörig att vara revisor vid granskningen av hållbarhetsrapporten. Revisorn får dock även vid granskningen anlita bankens anställda som har uppgift att utslutande eller huvudsakligen sköta den interna revisionen, om det är förenligt med god revisionsd.

Revisorns uppgifter

9 a § *Granskningen av en hållbarhetsrapport och en hållbarhetsrapport för koncernen ska utföras i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.*

Paragrafen, som är ny, reglerar vilka krav som ställs på granskningen av en hållbarhetsrapport. Övervägandena finns i avsnitt 3.10. Paragrafen genomför delvis artikel 4.10 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

För en kommentar till bestämmelsen kan hänvisas till kommentaren till motsvarande bestämmelse i 9 kap. 3 § fjärde stycket aktiebolagslagen (2005:551).

9 b § *Sparbanken får utse en revisor att enbart granska hållbarhetsrapporten. Om sparbanken är ett moderföretag gäller detta även hållbarhetsrapporten för koncernen.*

Om samma revisor utför revisionen av de finansiella rapporterna och granskningen av hållbarhetsrapporten får granskningsberättelsen tas in som ett eget avsnitt i revisionsberättelsen. Detsamma gäller om den revisor som utför revisionen av koncernens finansiella rapporter även utför granskningen av hållbarhetsrapporten för koncernen.

Paragrafen, som är ny, reglerar bl.a. möjligheten att utse en särskild revisor för granskningen av hållbarhetsrapporten. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artikel 1.13 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

För en kommentar till bestämmelsen kan hänvisas till kommentaren till motsvarande bestämmelser i 9 kap. 3 § tredje stycket och 5 § tredje stycket aktiebolagslagen (2005:551).

9 c § *I samband med granskning av en hållbarhetsrapport för en koncern ska revisorn bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer och andra oberoende granskare i de övriga koncernföretagen. Revisorn ska se till att han eller hon kan få tillgång till dokumentation av det granskningsarbete som är relevant för koncerngranskningen.*

Om revisorn är förhindrad att göra den bedömning och utvärdering som avses i första stycket, ska han eller hon utföra kompletterande granskningsarbete avseende dotterföretagen eller vidta andra lämpliga åtgärder. Revisorn ska också underrätta Revisorsinspektionen om hindret.

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om vissa åtgärder som revisorn i moderbolaget ska vidta vid granskningen av en hållbarhetsrapport för en koncern. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artikel 3.16 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Paragrafen motsvarar i huvudsak det som enligt 16 b § gäller i fråga om koncernrevisionen. Revisorn ska således i samband med granskningen av en hållbarhetsrapport för en koncern bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av andra revisorer eller andra oberoende granskare. Den senare kategorin är ny och kan t.ex. avse oberoende leve-

rantörer av kvalitetsgranskningstjänster som anlitas av utländska dotterföretag.

Revisionsberättelsen

12 § Revisorerna i en sparbank ska för varje räkenskapsår lämna en revisionsberättelse och en granskningsberättelse till stämman. Berättelserna ska överlämnas till bankens styrelse senast två veckor före den ordinarie stämman. Revisorerna ska inom samma tid till styrelsen återlämna de redovisningshandlingar som har överlämnats till dem.

I paragrafen föreskrivs att revisorn efter varje räkenskapsår ska lämna en revisionsberättelse till stämman. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Ändringarna genomför delvis artikel 3.18 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av ändringarna i *paragrafen* framgår att revisorn ska lämna även granskningsberättelsen till stämman.

13 § Revisionsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag. I uttalandet ska det särskilt anges

1. om årsredovisningen ger en rättvisande bild av bankens resultat och ställning, och

2. om förvaltningsberättelsen är förenlig med årsredovisningens övriga delar.

Om årsredovisningen inte innehåller sådana upplysningar som ska lämnas enligt lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, ska revisorerna ange detta och, om det är möjligt, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse.

Paragrafen innehåller bestämmelser om revisionsberättelsens innehåll. Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

Paragrafen ändras så att *tredje stycket* utgår, eftersom det där fanns en hänvisning till bestämmelser om hållbarhetsrapporter i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag som skulle upprättas och granskas enligt äldre bestämmelser. För granskningen av hållbarhetsrapporter kommer i stället gälla de nya föreslagna bestämmelser som genomför direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Granskningsberättelsen

17 a § I fråga om granskningsberättelsen gäller 11, 12 a och 12 b §§ och 12 c § första stycket. Det som sägs där om revisionsberättelsen, revision och årsredovisningen ska i stället avse granskningsberättelsen, granskning och hållbarhetsrapporten.

En granskningsberättelse ska färdigställas i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.

Granskningsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida hållbarhetsrapporten har upprättats i överensstämmelse med lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, de standarder som avses i andra stycket samt kraven i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088.

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om granskningsberättelsen. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artiklarna 1.13 och 3.18 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av *första stycket* framgår att de angivna bestämmelserna om revisionsberättelser i kapitlet gäller även för granskningsberättelser.

Enligt *andra stycket* ska granskningsberättelsen färdigställas i enlighet med granskningsstandarder för hållbarhetsrapportering som Europeiska kommissionen har antagit.

Av *tredje stycket* följer att granskningsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida hållbarhetsrapporten har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning, de standarder som avses i andra stycket och artikel 8 i taxonomiförordningen. För en kommentar till bestämmelsen, se kommentaren till 9 kap. 38 a § aktiebolagslagen.

Granskningsberättelsen för koncernen

17 b § *Det som sägs i 17 a § om granskningsberättelsen gäller även granskningsberättelsen för koncernen. Med revisionsberättelsen, granskning och årsredovisningen ska i stället avses granskningsberättelsen för koncernen, revision och hållbarhetsrapporten för koncernen.*

Av paragrafen, som är ny, följer att hänvisningen i 17 a § och bestämmelsen om granskningsstandarder även gäller för koncerner. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artikel 3.18 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Erinringar

18 § Erinringar som revisorerna i en sparbank framställer till styrelsen och som inte har tagits in i revisionsberättelsen eller *granskningsberättelsen ska antecknas* i ett protokoll eller någon annan handling. Handlingen *ska* överlämnas till styrelsen som *ska* bevara den på ett betryggande sätt.

Paragrafen innehåller bestämmelser om revisorernas erinringar till styrelsen. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

Enligt tillägget i *paragrafen* ska detsamma som redan gäller för revisionsberättelsen gälla för granskningsberättelsen.

Registrering

22 § En sparbank ska för registrering anmäla vem som har utsetts till revisor. Om revisorn är ett registrerat revisionsbolag, *ska sparbanken även anmäla* vem som är huvudansvarig för revisionen *respektive granskningen av hållbarhetsrapporten*.

Anmälan ska innehålla uppgift om revisorns postadress. Om postadressen avviker från revisorns hemvist, ska även hemvisten anges. Anmälan ska vidare innehålla uppgift om revisorns personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum. Om revisorn är ett registrerat revisionsbolag, ska bolagets organisationsnummer eller något annat identifieringsnummer anges.

Anmälan ska göras första gången när banken enligt 2 kap. 11 § anmäls för registrering och därefter genast efter det att någon ändring har inträffat i ett förhållande som har anmälts eller ska anmälas för registrering.

Rätt att göra anmälan har även den som anmälan gäller.

Paragrafen innehåller bestämmelser om anmälan för registrering av en sparbanks revisor. Övervägandena finns i avsnitt 4.12. Ändringen genomför delvis artikel 3.11 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Enligt tillägget i *första stycket* ska registreringen, om revisorn är ett registrerat revisionsbolag, även omfatta vem som är huvudansvarig för granskningen av hållbarhetsrapporten.

Särskild revisorsgranskning av en hållbarhetsrapport

24 § *Finansinspektionen ska, efter ansökan av minst fem procent av huvudmännen, utse en auktoriserad revisor eller ett registrerat revisionsbolag att lämna ett yttrande över vissa delar av hållbarhetsrapporten, om sparbanken är ett sådant företag som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) som inte har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad.*

Revisorn får inte vara samma revisor som är utsedd att granska sparbankens hållbarhetsrapport och inte heller vara en del av den granskarens nätverk.

Finansinspektionen ska ge sparbankens styrelse tillfälle att yttra sig innan inspektionen utser en revisor. Beslutet ska avse tiden till och med den ordinarie sparbanksstämman under nästa räkenskapsår. Styrelsen ska göra yttrandet tillgängligt vid nästa ordinarie sparbanksstämma.

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om en rätt för en minoritet av huvudmännen att få till stånd en särskild granskning av sparbankens hållbarhetsrapport. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artikel 3.25 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Enligt *första stycket* ska Finansinspektionen på ansökan av en minoritet av huvudmännen utse en revisor att lämna ett yttrande över vissa delar av hållbarhetsrapporten. Detta är möjligt i stora onoterade företag.

I *andra stycket* anges att revisorn som utses inte får vara samma revisor som är utsedd att granska hållbarhetsrapporten och heller inte vara del av den granskarens nätverk. Nätverk definieras i 2 § 7 revisorslagen (2001:883).

I *tredje stycket* finns vissa närmare anvisningar om förfarandet och hur yttrandet ska spridas.

6 kap. Likvidation och upplösning

Genomförande av likvidationen

8 § När sparbanken har gått i likvidation ska styrelsen genast redovisa sin förvaltning av sparbankens angelägenheter under den tid för vilken redovisningshandlingar inte förut har lagts fram på sparbanksstämma. Redovisningen ska läggas fram på stämman så snart det kan ske. Bestämmelserna om årsredovisning, revisionsberättelse och granskningsberättelse ska tillämpas.

Om tiden även omfattar det föregående räkenskapsåret, ska en särskild redovisning avges för detta år. I en sparbank som är moderföretag ska denna särskilda redovisning även omfatta koncernredovisning.

Paragrafen reglerar vilken redovisning styrelsen ska avge när sparbanken har gått i likvidation. Övervägandena finns i avsnitt 4.11.

Genom tillägget i *första stycket* omfattas även granskningsberättelsen i denna redovisning.

9 kap. Skadestånd m.m.

Tid för väckande av talan

6 § Talan för sparbankens räkning mot en styrelseledamot om skadestånd på grund av ett beslut eller en åtgärd under ett räkenskapsår ska väckas senast ett år från det att årsredovisningen, revisionsberättelsen och granskningsberättelsen för räkenskapsåret lades fram på sparbanksstämman.

I paragrafen föreskrivs att en talan för sparbankens räkning mot en styrelseledamot om skadestånd ska väckas inom viss tid. Övervägandena finns i avsnitt 4.10.

Enligt tillägget i paragrafen ska en talan väckas inom ett år från det att granskningsberättelsen lades fram på sparbanksstämman.

7 § Om sparbanksstämman har beslutat att bevilja ansvarsfrihet eller att inte föra skadeståndstalan utan att minst det antal huvudmän som anges i 5 § röstat mot det eller har tiden för talan gått ut enligt 6 §, får talan enligt 5 § ändå väckas, om det i årsredovisningen, i revisionsberättelsen eller i granskningsberättelsen eller på något annat sätt inte har lämnats i väsentliga hänseenden riktiga och fullständiga uppgifter till sparbanksstämman om det beslut eller den åtgärd som talan grundas på.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tidsfristen för en skadeståndstalan väckande i den situationen att sparbanksstämman inte har fått i väsentliga hänseenden riktiga och fullständiga uppgifter. Övervägandena finns i avsnitt 4.10.

Av tillägget i paragrafen framgår att även felaktiga uppgifter i en granskningsberättelse i vissa fall kan föranleda att den annars gällande fristen för en skadeståndstalan väckande inte gäller.

9 § Talan för sparbankens räkning enligt 1 eller 2 § som inte grundas på brott, får inte väckas mot

1. en styrelseledamot sedan fem år förflutit från utgången av det räkenskapsår då beslut eller åtgärder, som talan grundas på, fattades eller vidtogs,
2. en delegat sedan tre år förflutit från utgången av det räkenskapsår då beslut eller åtgärder, som talan grundas på, fattades eller vidtogs,
3. en revisor sedan fem år förflutit från utgången av det räkenskapsår som revisionsberättelsen eller granskningsberättelsen avser,
4. en lekmannarevisor sedan fem år förflutit från utgången av det räkenskapsår som granskningsrapporten avser,
5. en granskare sedan fem år förflutit från den dag när yttrandet över den särskilda granskningen lades fram på stämman,
6. en stiftare sedan fem år förflutit från det beslutet om bankens bildande fattades på konstituerande stämma, samt
7. en huvudman sedan två år förflutit från beslut eller åtgärder som talan grundas på.

Paragrafen innehåller bestämmelser om en preskriptionsfrist för talans väckande. Övervägandena finns i avsnitt 4.10 och 4.12.

I tredje punkten har tagits in en tidsfrist för väckandet av en talan om skadestånd för sparbankens räkning som tar sin utgångspunkt i avlämnandet av granskningsberättelsen.

11.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

Granskning av en hållbarhetsrapport

14 c § Om filialen är skyldig att upprätta en hållbarhetsrapport enligt 6 kap. 17 § eller en hållbarhetsrapport för koncernen enligt 7 kap. 31 f § årsredovisningslagen (1995:1554) gäller 5–7 §§, 12 § fjärde stycket, 19, 33 a, 33 b, 37 och 40 §§ revisionslagen (1999:1079) för granskningen.

Paragrafen, som är ny, anger att vissa bestämmelser i revisionslagen ska tillämpas för en filial som enligt årsredovisningslagen ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen eller för tredjelandsföretaget. Övervägandena finns i avsnitt 4.3. Paragrafen genomför delvis artikel 1.14 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Paragrafen innebär bl.a. att filialen får utse en revisor att enbart granska hållbarhetsrapporten. Granskningen av hållbarhetsrapporten ska följa Europeiska kommissionens krav. Till dess att sådana standarder som avses i 5 § tredje stycket revisionslagen har antagits får det inom ramen för utvecklandet av god revisionssed avgöras hur granskningen ska gå till.

Hänvisningen till 12 § fjärde stycket revisionslagen innebär att endast en auktoriserad revisor med särskild behörighet får granska en hållbarhetsrapport.

Om filialen ska upprätta hållbarhetsrapporten på koncernnivå tillämpas det som sägs i revisionslagen om granskningsberättelse för koncernen. Om det i stället är fråga om en hållbarhetsrapport på individuell nivå för tredjelandsföretaget tillämpas det som sägs om granskningsberättelse.

11.7 Förslaget till lag om ändring i stiftelselagen (1994:1220)

4 kap. Revision

11 § Revisorerna ska lämna en revisionsberättelse för varje räkenskapsår.

I fråga om stiftelser som enligt bokföringslagen (1999:1078) är skyldiga att upprätta årsredovisning ska revisionsberättelsen innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med årsredovisningslagen (1995:1554). I uttalandet ska det särskilt anges om årsredovisningen ger en rättvisande bild av stiftelsens resultat och ställning och om förvaltningsberättelsen är förenlig med årsredovisningens övriga delar. Om årsredovisningen inte innehåller sådana upplysningar som ska lämnas enligt årsredovisningslagen, ska revisorerna ange detta och, om det kan ske, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse.

I revisionsberättelsen ska det också anmärkas om revisorerna vid sin granskning har funnit att

1. stiftelsens tillgångar har använts i strid med stiftelsens ändamål eller att dess förmögenhet är placerad i strid med stiftelseförordnandet eller med 2 kap. 4 eller 6 §,

2. någon annan åtgärd eller försummelse innebär att föreskrifterna i stiftelseförordnandet eller bestämmelserna i denna lag eller årsredovisningslagen inte har följts, eller

3. vad som enligt 1 eller 2 ligger en styrelseledamot eller förvaltaren till last eller annan åtgärd eller försummelse kan föranleda ersättningsskyldighet enligt 5 kap. 1 § första meningen eller entledigande enligt 9 kap. 6 §.

Om stiftelsen har utövat näringsverksamhet under räkenskapsåret, ska även 30 § första stycket revisionslagen (1999:1079) beaktas när revisionsberättelsen upprättas.

I en moderstiftelse ska revisorerna lämna en särskild revisionsberättelse för koncernen. Då ska andra stycket och tredje stycket 2 och 3 tillämpas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om revisionsberättelsen. Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

Den hittillsvarande bestämmelsen i *andra stycket* om att revisionsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida stiftelsen har upprättat en hållbarhetsrapport tas bort. En stiftelse är inte längre skyldig att upprätta en sådan rapport.

11.8 Förslaget till lag om ändring i revisionslagen (1999:1079)

Revisorns uppgifter

5 § Revisorn ska granska företagets årsredovisning och bokföring samt företagsledningens förvaltning. Granskningen ska vara så ingående och omfattande som god revisionssed kräver. Om revisorn är en auktoriserad eller godkänd revisor eller ett registrerat revisionsbolag, ska granskningen utföras med professionell skepticism.

Om företaget är moderföretag, ska revisorn även granska koncernredovisningen och koncernföretagens inbördes förhållanden.

Företaget får utse en revisor att enbart granska hållbarhetsrapporten. Om företaget är ett moderföretag gäller detta även hållbarhetsrapporten för koncernen.

Granskningen av en hållbarhetsrapport och en hållbarhetsrapport för koncernen ska utföras i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.

I paragrafen finns bestämmelser om revisorsgranskningens omfattning och om hur den ska utföras. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Ändringarna genomför delvis artikel 1.13 och 3.15 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av det nya *tredje stycket* framgår att bolaget får välja olika revisorer för granskningen av hållbarhetsrapporten respektive revisionen av de finansiella rapporterna. Detta gäller även i koncernsituationer.

I det nya *fjärde stycket* föreskrivs att granskningen av en hållbarhetsrapport och en hållbarhetsrapport för koncernen ska utföras i enlighet med de granskningsstandarder som antas av Europeiska kommissionen. Innan standarderna har antagits får det inom ramen för utvecklandet av den goda seden avgöras hur granskningen ska gå till (se första stycket).

6 § Revisorn ska efter varje räkenskapsår lämna en revisionsberättelse och en granskningsberättelse till företaget. Bestämmelser om revisionsberättelsens inne-

håll och den tidpunkt då den ska lämnas till företagsledningen finns i 27–32 §§. I 33 a § första stycket anges vilka av dessa bestämmelser som gäller granskningsberättelsen.

Om företaget är ett moderföretag, ska revisorn även lämna en koncernrevisionsberättelse enligt bestämmelserna i 33 § och en granskningsberättelse för koncernen enligt bestämmelserna i 33 b §. Det som sägs om koncernrevisionsberättelse gäller inte om moderföretaget enligt 7 kap. 2, 3 eller 3 a § årsredovisningslagen (1995:1554) inte behöver upprätta koncernredovisning. Det som sägs om granskningsberättelse för koncernen gäller inte om moderföretaget enligt 7 kap. 31 a och 31 b §§ den lagen inte behöver upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen.

Om samma revisor utför revisionen av årsredovisningen och granskningen av hållbarhetsrapporten får granskningsberättelsen tas in som ett eget avsnitt i revisionsberättelsen. Detsamma gäller om den revisor som avses i andra stycket även utför granskningen av hållbarhetsrapporten för koncernen.

I paragrafen föreskrivs att revisorn efter varje räkenskapsår ska lämna en revisionsberättelse respektive en koncernrevisionsberättelse till bolagsstämman. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Ändringarna genomför delvis artikel 3.18 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av tillägget i första stycket framgår att revisorn i förekommande fall ska lämna även granskningsberättelsen till företaget. Det har tillkommit en upplysning om vilka av bestämmelserna om revisionsberättelsen som även gäller för granskningsberättelsen.

I andra stycket görs ett tillägg om att revisorn även ska lämna en granskningsberättelse för koncernen enligt bestämmelserna i 33 b §. Undantaget i bestämmelsen utvidgas också på så sätt att någon granskningsberättelse för koncernen inte behöver lämnas om moderföretaget inte behöver upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen.

Företaget kan ha valt en revisor att utföra enbart granskningen av hållbarhetsrapporten. I så fall ska denna revisor enligt första stycket ta fram en separat granskningsberättelse. Om däremot en och samma revisor utför såväl revisionen av de finansiella rapporterna som granskningen av hållbarhetsrapporten får granskningsberättelsen enligt det nya tredje stycket tas in som ett eget avsnitt i revisionsberättelsen. Samma ordning gäller i en koncernsituation.

7 § I samband med revisionen och granskningen av hållbarhetsrapporten ska revisorn framföra de erinringar och göra de påpekanden till företagsledningen som följer av god revisionsbedömning. Bestämmelser om erinringar finns i 34 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att revisorn i vissa fall ska framställa erinringar till företagsledningen. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

Enligt tillägget ska revisorn framställa erinringar och påpekanden enligt paragrafen även om hans eller hennes iakttagelser har gjorts under arbetet med att granska hållbarhetsrapporten.

Kompetenskrav

12 § En revisor ska ha den insikt i och erfarenhet av redovisning och ekonomiska förhållanden som med hänsyn till arten och omfattningen av företagets verksamhet fordras för att fullgöra uppdraget.

- Endast den som är auktoriserad eller godkänd revisor kan vara revisor i
1. ett handelsbolag som en eller flera juridiska personer är delägare i,

2. ett hypoteksinstitut som är skyldigt att upprätta årsredovisning enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,

3. en gruppering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS),

4. ett konsortium enligt rådets förordning (EG) nr 723/2009 av den 25 juni 2009 om gemenskapens rättsliga ram för ett konsortium för europeisk forskningsinfrastruktur (Eric-konsortium), och

5. ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 av den 22 oktober 2014 om stadgar för och finansiering av europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser.

I företag som avses i 6 kap. 1 § första stycket 6 eller 7 bokföringslagen (1999:1078) ska minst en revisor vara auktoriserad revisor.

En hållbarhetsrapport får granskas endast av en auktoriserad revisor med särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vem som får vara revisor i företaget. Övervägandena finns i avsnitt 4.10.

Enligt det nya *fjärde stycket* måste revisorn vara auktoriserad och ha en särskild behörighet för att få granska en hållbarhetsrapport.

Revisionsbolag

19 § Till revisor får även ett registrerat revisionsbolag utses.

Bestämmelser om vem som får vara huvudansvarig för revisionen *eller granskningen av en hållbarhetsrapport* när ett revisionsbolag utses att vara revisor och om underrättelseskyldighet finns i 17 § revisorslagen (2001:883). Följande bestämmelser i denna lag tillämpas på den *huvudansvariga*:

- 17 § om jäv, och
- 18 § om anlitande av biträde.

I paragrafen finns bestämmelser om att ett registrerat revisionsbolag får utses till revisor och om vad som då gäller för den revisor som är huvudansvarig för revisionen. Övervägandena finns i avsnitt 4.12. Ändringen genomför delvis artiklarna 3.2 och 3.14 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

I *andra stycket* tydliggörs det att hänvisningen till revisorslagens bestämmelser om huvudansvarig revisor tar sikte även på huvudansvaret för granskningen av hållbarhetsrapporten.

Revisionsberättelsen

28 § Revisionsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning. I uttalandet ska det särskilt anges

1. om årsredovisningen ger en rättvisande bild av företagets resultat och ställning, och

2. om förvaltningsberättelsen är förenlig med årsredovisningens övriga delar.

Om det i årsredovisningen inte har lämnats sådana upplysningar som ska lämnas enligt tillämplig lag om årsredovisning, ska revisorn ange detta och, om det kan ske, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse.

Paragrafen innehåller bestämmelser om revisionsberättelsens innehåll. Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

Tredje stycket utgår eftersom det där fanns en hänvisning till bestämmelser om hållbarhetsrapporter i årsredovisningslagen (1995:1554) som ska upprättas och granskas enligt hittillsvarande bestämmelser som nu tas bort. För granskningen av hållbarhetsrapporter gäller i stället de nya bestämmelser som genomför direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Granskningsberättelsen

33 a § *I fråga om granskningsberättelsen gäller 27–27 b §§ och 27 c § första stycket. Det som sägs där om revisionsberättelsen, revisionen och årsredovisningen ska i stället avse granskningsberättelsen, granskningen och hållbarhetsrapporten.*

En granskningsberättelse ska färdigställas i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.

Granskningsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida hållbarhetsrapporten har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning, de standarder som avses i andra stycket samt kraven i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088.

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om granskningsberättelsen. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artiklarna 1.13 och 3.18 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av *första stycket* framgår att de angivna bestämmelserna om revisionsberättelser i kapitlet gäller även för granskningsberättelser. Det innebär bl.a. att granskningsberättelsen ska lämnas till företagsledningen senast fem och en halv månader efter räkenskapsårets utgång och att berättelsen ska innehålla vissa uppgifter.

Enligt *andra stycket* ska granskningsberättelsen färdigställas i enlighet med granskningsstandarder för hållbarhetsrapportering som Europeiska kommissionen avser att anta. Innan standarderna har antagits får det inom ramen för utvecklandet av god revisionsordning avgöras hur granskningen ska gå till.

Av *tredje stycket* följer att granskningsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida hållbarhetsrapporten har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning, de standarder som avses i andra stycket och artikel 8 i taxonomiförordningen. För en kommentar till bestämmelsen, se kommentaren till 9 kap. 38 a § aktiebolagslagen.

Granskning av en hållbarhetsrapport för koncernen

33 b § *I samband med en granskning av en hållbarhetsrapport för en koncern ska revisorn bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer och andra oberoende granskare i de övriga koncernföretagen. Revisorn ska se till att han eller hon kan få tillgång till dokumentation av det granskningsarbete som är relevant för koncerngranskningen.*

Om revisorn är förhindrad att göra den bedömning och utvärdering som avses i första stycket, ska han eller hon utföra kompletterande granskningsarbete avseende dotterföretagen eller vidta andra lämpliga åtgärder. Revisorn ska också underrätta Revisorsinspektionen om hindret.

Det som sägs i 33 a § gäller även granskningsberättelsen för koncernen. Revisionsberättelsen, revision och årsredovisningen ska i stället avse granskningsberättelsen för koncernen, granskning och hållbarhetsrapporten för koncernen.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om koncernrevision. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artikel 3.16 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

I *första* och *andra styckena* införs bestämmelser om vissa åtgärder som revisorn ska vidta i samband med granskningen av en hållbarhetsrapport för koncernen. För en kommentar till bestämmelserna, se kommentaren till 9 kap. 6 b § aktiebolagslagen (2005:551).

Av *tredje stycket* följer att hänvisningen och bestämmelsen om granskningsstandarder i 33 a § även gäller för koncerner.

Revisorns skadeståndsansvar

37 § En revisor som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar företaget ska ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas någon annan genom överträdelse av denna lag eller tillämplig lag om årsredovisning. En revisor ska även ersätta skada som uppsåtligen eller av oaktsamhet vållas av revisorns medhjälpare. I fall som avses i 36 § andra stycket denna lag och 4 kap. 3 och 6 §§ lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism svarar dock revisorn endast för skada på grund av oriktiga uppgifter som revisorn eller revisorns medhjälpare har haft skälig anledning att anta var oriktiga.

Om ett registrerat revisionsbolag är revisor, är det detta bolag och den *som är huvudansvarig för revisionen eller granskningen av hållbarhetsrapport* som är ersättningskyldiga.

Paragrafen reglerar revisorns skadeståndsansvar. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

Av tillägget i *andra stycket* följer att om ett registrerat revisionsbolag är revisor är det bolaget och den som är huvudansvarig för granskningen av hållbarhetsrapport som kan vara ersättningskyldiga.

Tid för väckande av talan

40 § Talan för företagets räkning enligt 37 § som inte grundas på brott får inte väckas mot en revisor sedan tre år har förflutit från det att revisionsberättelsen *respektive granskningsberättelsen* överlämnades till företagsledningen.

I paragrafen regleras tid för väckande av skadeståndstalan mot en revisor. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

Tillägget innebär att även tidpunkten för överlämnandet av granskningsberättelsen kan ha betydelse för när talan får väckas.

11.9 Förslaget till lag om ändring i revisorslagen (2001:883)

Allmänna bestämmelser

2 § I denna lag avses med

1. *revisor*: en auktoriserad eller godkänd revisor,
2. *auktoriserad revisor*: en revisor som har auktoriserats enligt 4 §,

3. *godkänd revisor*: en revisor som ursprungligen har godkänts enligt äldre bestämmelser utan att ha avlagt revisorsexamen,
4. *revisionsföretag*:
- a) en revisor som utövar revisionsverksamhet som enskild näringsidkare,
 - b) ett enkelt bolag med annan revisor, ett handelsbolag eller ett aktiebolag som en revisor utövar revisionsverksamhet i, eller
 - c) ett företag som av en behörig myndighet i en annan stat inom EES än Sverige har godkänts att utföra lagstadgad revision,
5. *registrerat revisionsbolag*: ett revisionsföretag som har registrerats enligt 13, 14 eller 16 a §,
6. *revisor från ett tredjeland*: någon som har registrerats enligt 16 b §,
7. *nätverk*: en struktur för samarbete i vilken minst ett revisionsföretag ingår och som
- a) tydligt syftar till vinstdelning eller kostnadsdelning,
 - b) har ett gemensamt ägande eller en gemensam kontroll eller ledning,
 - c) har gemensamma system för kvalitetssäkring,
 - d) har en gemensam affärsstrategi,
 - e) använder ett gemensamt namn, eller
 - f) i betydande omfattning har gemensam personal,
8. *revisionsverksamhet*:
- a) verksamhet som består i sådan granskning av förvaltning eller ekonomisk information *eller hållbarhetsinformation* som utmynnar i en rapport eller någon annan handling som är avsedd att utgöra bedömningsunderlag även för någon annan än uppdragsgivaren, samt
 - b) rådgivning eller annat biträde som *motiveras* av iakttagelser vid granskning enligt a,
9. *företag av allmänt intresse*:
- a) företag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad,
 - b) företag som har tillstånd att driva rörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
 - c) värdepappersbolag som har tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
 - d) företag som har tillstånd att driva rörelse enligt försäkringsrörelselagen (2010:2043), utom sådana företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19, 19 d eller 20 § i den lagen, eller
 - e) företag som har tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet enligt lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag,
10. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
11. *tredjeland*: en stat utanför EES.

Paragrafen innehåller definitioner av vissa uttryck i lagen. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

I *punkten 8* definieras uttrycket revisionsverksamhet. Genom ändringen föreskrivs att revisionsverksamhet även omfattar verksamhet som består i sådan granskning av hållbarhetsinformation som utmynnar i en rapport eller någon annan handling som är avsedd att utgöra bedömningsunderlag även för någon annan än uppdragsgivaren. Vad som utgör revisionsverksamhet avgränsar tillämpningsområdet för en rad andra bestämmelser i lagen, se t.ex. 21 a § med den s.k. analysmodellen för prövningen av revisorns opartiskhet och självständighet.

Revisorsinspektionen

3 § Revisorsinspektionen ska

- 1. pröva frågor om auktorisation, godkännande, *behörighet att granska hållbarhetsrapporter* och registrering enligt denna lag,

2. utöva tillsyn över revisionsverksamhet samt över revisorer, registrerade revisionsbolag och revisorer från ett tredjeland,

3. pröva frågor om disciplinära och andra åtgärder mot revisorer, registrerade revisionsbolag, revisorer från ett tredjeland och, i den omfattning som framgår av 32 g §, före detta revisorer, och

4. ansvara för att god revisorssed och god revisionssed utvecklas på ett ändamålsenligt sätt.

Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om Revisorsinspektionen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Revisorsinspektionens uppgifter. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

I *första stycket första punkten* innebär tillägget att det i Revisorsinspektionens uppdrag även ingår att pröva frågor om revisorers behörighet att granska hållbarhetsrapporter. Sådan granskning underställs också inspektionens tillsyn enligt andra punkten (se vidare kommentaren till 2 §).

Registrering av revisorer från tredjeland

16 b § En fysisk person eller ett företag från tredjeland får registreras som revisor från ett tredjeland för utförande av revision av finansiella rapporter, om kraven på lagstadgad revision och på dem som utför revisionen i den staten är likvärdiga med dem som följer av svensk rätt. Detsamma gäller utförande av granskning av hållbarhetsrapporter om kraven på sådan granskning och på dem som utför granskningen är likvärdiga med dem som följer av svensk rätt.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om registrering av revisorer och revisionsföretag från tredjeland. Övervägandena finns i avsnitt 4.12. Ändringarna genomför artikel 3.28 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Ändringen i *paragrafen* innebär att fysiska personer eller företag från tredjeland får registreras som revisor från ett tredjeland för utförande av granskning av hållbarhetsrapport om kraven på granskning och på dem som utför granskningen är likvärdiga med dem som följer av svensk rätt. Vid registreringen av revisorer från tredjeland gäller alltså olika krav för revision av finansiella rapporter respektive granskning av hållbarhetsrapportering.

Huvudansvarig i revisionsverksamhet

17 § Ett handelsbolag eller aktieföretag som utövar revisionsverksamhet ska för varje uppdrag som det åtar sig och som utgör revisionsverksamhet utse en av de yrkesverksamma revisorerna i bolaget att vara huvudansvarig. Den huvudansvariga ska vara auktoriserad revisor, om det behövs för att uppfylla föreskrifter i lag eller annan författning. Om uppdraget avser granskning av en hållbarhetsrapport, ska en huvudansvarig utses för den delen. Bolaget ska utan dröjsmål underrätta uppdragsgivaren om vem eller vilka som är huvudansvariga.

Om uppdraget avser både revision av finansiella rapporter och granskning av hållbarhetsrapporter, får samma person vara huvudansvarig för hela uppdraget.

Den huvudansvariga ska underteckna revisionsberättelser, granskningsberättelser och andra utlåtanden. Om en berättelse eller ett utlåtande undertecknas av flera revisorer, ska det anges vem som är huvudansvarig.

Första–tredje styckena gäller även ett registrerat revisionsbolag från en annan stat inom EES än Sverige.

Paragrafen innehåller bestämmelser om huvudansvarig revisor. Övervägandena finns i avsnitt 4.12. Ändringarna genomför delvis artikel 3.12 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av ändringarna i *första stycket* följer att ett bolag som utövar revisionsverksamhet och som åtar sig att granska en hållbarhetsrapport ska utse en huvudansvarig för hållbarhet som också är en huvudansvarig revisor för granskningen.

I det nya *andra stycket* föreskrivs att om ett uppdrag avser både revision och granskning får bolaget som det utövas revisionsverksamhet i utse en och samma auktoriserad revisor att vara huvudansvarig för hela uppdraget.

Av *tredje stycket* följer att det är den huvudansvariga för granskningen av hållbarhetsrapporten som ska underteckna åtminstone granskningsberättelsen.

Ändringen i *fjärde stycket* är en följdändring med anledning av det nya *andra stycket*.

Giltighetstid för auktorisation, godkännande och registrering

18 § Auktorisation, godkännande och registrering gäller i fem år. Har en ansökan om fortsatt auktorisation, godkännande eller registrering gjorts före giltighetstidens utgång fortsätter auktorisationen, godkännandet eller registreringen att gälla till dess att beslut i saken har fått laga kraft.

Revisorsinspektionen får i ett enskilt fall besluta att en auktorisation ska gälla i längre tid än fem år, dock längst sex år.

Revisorsinspektionen eller, efter överklagande, en domstol får bestämma att ett beslut om avslag på en ansökan som avses i första stycket ska gälla omedelbart.

Behörighet att granska hållbarhetsrapporter gäller så länge auktorisationen gäller.

Paragrafen innehåller bestämmelser om giltighetstiden av en auktorisation eller en registrering. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

Av det nya *fjärde stycket* framgår att en behörighet att granska hållbarhetsrapporter gäller så länge revisorn är auktoriserad. Därmed behövs ingen särskild process för att förnya behörigheten.

Revisorns opartiskhet och självständighet

21 c § *En revisor som granskar en hållbarhetsrapport för ett företag av allmänt intresse, eller någon i revisorns nätverk, får inte tillhandahålla det granskade företaget, dess moderföretag eller dess kontrollerade företag inom EES de icke-revisionstjänster som anges i artikel 5.1 andra stycket b, c och e–k i EU:s revisorsförordning. Detta gäller*

a) från början av den period som är föremål för granskning till dess att granskningsberättelsen lämnas, och

b) under räkenskapsåret närmast före den period som avses i a, för de tjänster som avses i artikel 5.1 andra stycket e i EU:s revisorsförordning.

Andra icke-revisionstjänster än de som anges i första stycket får tillhandahållas om företagets revisionsutskott godkänner det, efter en prövning i enlighet med 20–21 a §§.

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om vilka konsulttjänster som en revisor som granskar en hållbarhetsrapport får tillhandahålla det företag som har upprättat hållbarhetsrapporten. Övervägandena finns i

avsnitt 4.12. Paragrafen genomför delvis artikel 3.14 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Enligt *första stycket* får en revisor som granskar en hållbarhetsrapport för ett företag av allmänt intresse inte utföra vissa icke-revisionstjänster (konsulttjänster) åt det granskade företaget, dess moderföretag eller dess kontrollerade företag inom EES. Exempel på sådana tjänster är bokföring och internrevision. Genom den ändring i EU:s revisorsförordning som direktivet innebär läggs även tjänsten utarbetande av hållbarhetsrapportering till. Förbudet gäller enligt *punkt a* från början av den period som är föremål för granskning till dess att granskningsberättelsen lämnas. För tjänster som består av utformning och införande av processer för internkontroll eller riskhantering relaterade till upprättande av eller kontroll av finansiell information och värderingstjänster gäller dessutom förbudet under föregående räkenskapsår (*punkt b*). Det som sägs i första stycket gäller även någon i revisorns nätverk. Begreppet nätverk definieras i 2 § 7.

Genom *andra stycket* föreskrivs att andra icke-revisionstjänster än de som omnämns i första stycket får tillhandahållas men först efter godkännande av revisionsutskottet, efter att revisorn gjort en prövning i enlighet med 20–21 a §§ och föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen. Kompletterande föreskrifter, som har genomfört artikel 22b i revisorsdirektivet, finns i Revisorsinspektionens föreskrifter (RIFS 2018:2) om villkor för revisorers och registrerade revisionsbolags verksamhet (se även prop. 2015/16:162 s. 116). Om det är fråga om en revisor som även utför revision för företaget gäller dessutom de övriga förbuden mot icke-revisionstjänster i artikel 5 i revisorsförordningen (se dock 21 b §).

21 d § *En revisor som avses i 21 c § ska pröva om ett tillhandahållande av sådana icke-revisionstjänster som avses i artikel 5.1 andra stycket b, c och e–k i EU:s revisorsförordning kan rubba förtroendet för hans eller hennes opartiskhet eller självständighet, om icke-revisionstjänsterna tillhandahålls av någon i revisorns nätverk och riktar sig till ett företag som har sitt säte i tredjeland och som kontrolleras av det granskade företaget.*

Om förtroendet kan rubbas behöver dock revisorn inte avböja eller avsäga sig uppdraget om han eller hon vidtar åtgärder som medför att det inte finns anledning att ifrågasätta hans eller hennes opartiskhet eller självständighet eller om revisorn kan motivera varför tillhandahållandet av tjänsten påverkar varken det professionella omdömet eller granskningsberättelsen.

Paragrafen är ny och innehåller ytterligare bestämmelser om sådana konsulttjänster som avses i 21 c §. Övervägandena finns i avsnitt 4.12. Paragrafen genomför delvis artikel 3.14 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Första stycket behandlar situationen att någon i revisorns nätverk tillhandahåller förbjudna tjänster till ett tredjelandsföretag som kontrolleras av det granskade företaget. Revisorn ska då pröva om denna omständighet kan rubba förtroendet för hans eller hennes opartiskhet eller självständighet.

I *andra stycket* föreskriver att revisorn inte behöver avböja eller avsäga sig uppdraget om han eller hon vidtar motåtgärder för att hantera ett hot mot hans eller hennes opartiskhet och självständighet.

22 § Revisorsinspektionen ska på ansökan av en revisor meddela förhandsbesked om huruvida

1. förhållandena är sådana att revisorn enligt 21 § första stycket är skyldig att avböja eller avsäga sig uppdraget,

2. en viss omständighet är en sådan som avses i 21 a § första stycket och, om så är fallet, huruvida omständigheter i det enskilda fallet eller vidtagna åtgärder medför att revisorn ändå inte behöver avböja eller avsäga sig uppdraget, eller

3. en viss tjänst omfattas av förbudet mot tillhandahållande av andra tjänster än revision i artikel 5 i EU:s revisorsförordning och, om så är fallet, huruvida tjänsten ändå får tillhandahållas enligt 21 b, 21 c eller 21 d §.

När ett förhandsbesked har fått laga kraft, är det bindande för inspektionen i förhållande till revisorn. Förhandsbeskedet upphör att gälla vid förändrade förutsättningar eller vid författningsändringar som påverkar den fråga som beskedet avser.

I paragrafen behandlas möjligheten att få förhandsbesked från Revisorsinspektionen. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

I *första stycket tredje punkten* görs en följdändring med anledning av nya 21 c och 21 d §§.

Revisor som granskar en hållbarhetsrapport

31 b § *I fråga om en revisor som granskar en hållbarhetsrapport ska, vid tillämpningen av 21, 21 a, 25 a och 28 a–28 c §§, det som sägs om revisionsuppdrag i stället avse uppdrag att granska en hållbarhetsrapport, det som sägs om revision i stället avse granskning av en hållbarhetsrapport och det som sägs om revisionsklient i stället avse det företag som granskningen avser.*

Paragrafen, som är ny, reglerar hur lagens bestämmelser till tryggande av revisorns opartiskhet och självständighet ska tillämpas i fråga om en revisor som granskar en hållbarhetsrapport. Övervägandena finns i avsnitt 4.12. Paragrafen genomför delvis artikel 3.14 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Varning förenad med sanktionsavgift eller tidsbegränsat förbud

32 a § Om Revisorsinspektionen ger en revisor en varning och det finns särskilda skäl för det, får inspektionen även besluta om en sanktionsavgift eller om ett tidsbegränsat förbud att

1. utöva revisionsverksamhet,

2. underteckna revisionsberättelser eller granskningsberättelser, eller

3. ha ett sådant uppdrag i ett revisionsföretag som avses i 11 § första stycket 3.

I fråga om valet av disciplinär åtgärd finns det ytterligare bestämmelser i 32 d och 32 e §§.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Revisorsinspektionens möjlighet att förena en varning med ett beslut om en sanktionsavgift eller ett tidsbegränsat förbud. Övervägandena finns i avsnitt 4.12. Ändringen genomför delvis artikel 3.21 i direktivet om företagets hållbarhetsrapportering.

Enligt ändringen i *första stycket andra punkten* föreskrivs att Revisorsinspektionen får besluta om ett tidsbegränsat förbud att underteckna granskningsberättelser.

Bemyndiganden

41 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om auktorisation, godkännande, *behörighet att granska hållbarhetsrapporter* och registrering samt om villkor för verksamheten. Föreskrifterna får innehålla undantag från bestämmelserna i 24 §.

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

Tillägget innebär att bemyndigandet utökas till att även avse föreskrifter om behörighet att granska hållbarhetsrapporter.

11.10 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

10 kap. Särskilda associationsrättsliga bestämmelser för bankaktiebolag

Revision

9 § Ett bankaktiebolag ska ha minst en revisor. Minst en revisor som bolagsstämman utsett ska vara auktoriserad revisor.

Minst en revisor som ska granska enbart hållbarhetsrapporten ska vara auktoriserad revisor. En sådan revisor ska väljas av bolagsstämman och ha särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport.

Om bolagsstämman inte har utsett en auktoriserad revisor, är bestämmelserna om Bolagsverkets förordnande av revisor i 9 kap. 25 och 27 §§ aktiebolagslagen (2005:551) tillämpliga.

Paragrafen innehåller bestämmelser om revisorer. Överväganden finns i avsnitt 4.10. Ändringen genomför delvis artikel 3.25 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av det nya *andra stycket* följer att även minst en revisor som ska granska enbart hållbarhetsrapporten ska vara auktoriserad revisors och väljas av stämman. Denna revisor ska dessutom ha särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport.

10 a kap. Särskilda associationsrättsliga bestämmelser för medlemsbanker

1 § Det som enligt 12 kap. 1–4 och 6–20 a §§ gäller för kreditmarknadsföreningar ska även gälla för medlemsbanker.

Det som föreskrivs om Bolagsverket i 7 kap. 8, 30 och 38 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska, i fråga om medlemsbanker, i stället gälla Finansinspektionen.

När den lagen tillämpas på medlemsbanker ska hänvisningar till föreningsregistret i stället avse bankregistret.

Paragrafen anger bl.a. vilka övriga bestämmelser i lagen som ska tillämpas för medlemsbanker. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

Genom ändringen i *första stycket* utökas hänvisningen till 12 kap. 20 a §, som handlar om tid för och hinder mot att väcka skadeståndstalan mot styrelseledamot, verkställande direktör eller revisor.

12 kap. Särskilda associationsrättsliga bestämmelser för kreditmarknadsföreningar

Föreningens ledning

6 d § I fråga om revisionsutskott ska en kreditmarknadsförening anses som en sådan ekonomisk förening som avses i 7 kap. 47 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

Vid tillämpningen av bestämmelsen om revisionsutskottets uppgifter i 7 kap. 48 § lagen om ekonomiska föreningar ska det som sägs om finansiell rapportering och revision även omfatta hållbarhetsrapportering och granskning av en hållbarhetsrapport.

Av paragrafen följer att en kreditmarknadsförening som huvudregel ska ha ett revisionsutskott. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Ändringen genomför delvis artikel 3.27 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Genom det nya *andra stycket* följer att utskottets uppgifter enligt lagen om ekonomiska föreningar även ska omfatta hållbarhetsrapportering och granskning av hållbarhetsrapportering.

Föreningsstämma

7 b § *Vid tillämpningen av bestämmelserna om årsstämman och tillhandahållandet av handlingar inför årsstämman i 6 kap. 9 och 23 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som sägs om revisionsberättelsen och koncernrevisionsberättelsen även gälla granskningsberättelsen och granskningsberättelsen för koncernen.*

Paragrafen, som är ny, reglerar vissa frågor vid tillämpningen av bestämmelserna om årsstämma i lagen om ekonomiska föreningar. Övervägandena finns i avsnitt 4.6. Paragrafen genomför delvis artikel 1.11 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Innebörden av paragrafen är att handlingarna som ska läggas fram vid stämman och tillhandahållas före stämman även omfattar granskningsberättelsen och granskningsberättelsen för koncernen

Revision

8 § I en kreditmarknadsförening ska minst en revisor väljas av föreningsstämman. *Detsamma gäller en revisor som ska granska enbart hållbarhetsrapporten.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om utseende av revisorer. Överväganden finns i avsnitt 4.10. Ändringen genomför delvis artikel 3.25 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av ändringen följer att även minst en revisor som ska granska enbart hållbarhetsrapporten ska väljas av stämman.

8 a § *Granskningen av en hållbarhetsrapport och en hållbarhetsrapport för koncernen ska utföras i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av*

artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.

Paragrafen, som är ny, reglerar vilka krav som ställs på granskningen av en hållbarhetsrapport. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artikel 3.15 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

För en kommentar till bestämmelsen hänvisas till kommentaren till motsvarande bestämmelse i 9 kap. 3 § fjärde stycket aktiebolagslagen (2005:551).

8 b § *Revisorn ska efter varje räkenskapsår lämna en granskningsberättelse till föreningsstämman. Om föreningen är en moderförening ska revisorn även lämna en granskningsberättelse för koncernen.*

Kreditmarknadsföreningen får utse en revisor att enbart granska hållbarhetsrapporten. Om föreningen är en moderförening gäller detta även hållbarhetsrapporten för koncernen. Om samma revisor utför revisionen av de finansiella rapporterna och granskningen av hållbarhetsrapporten får granskningsberättelsen tas in som ett eget avsnitt i revisionsberättelsen. Desamma gäller om den revisor som utför revisionen av koncernens finansiella rapporter även utför granskningen av hållbarhetsrapporten för koncernen.

Paragrafen, som är ny, reglerar bl.a. att revisorn ska ge in en granskningsberättelse till stämman. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artikel 1.13 och 3.18 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

I *första stycket* anges att revisorn efter varje räkenskapsår ska lämna en granskningsberättelse, för det fall föreningen har upprättat en hållbarhetsrapport. Vidare framgår att revisorn även ska lämna en granskningsberättelse för koncernen om föreningen är en moderförening.

Innebörden av *andra stycket* är att en kreditmarknadsförening får utse en särskild revisor för att granska hållbarhetsrapporten. Om det däremot är samma revisor för granskningsberättelsen tas in som ett eget avsnitt i revisionsberättelsen. Desamma gäller i koncerner.

8 c § *Det som föreskrivs om erinringar och påpekanden i 8 kap. 6 och 42 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska även gälla vid granskningen av hållbarhetsrapporten.*

Paragrafen, som är ny, reglerar bl.a. vilka bestämmelser om erinringar och påpekanden i lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar som även ska gälla för kreditmarknadsföreningar. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

Innebörden av bestämmelsen är att revisorn i samband med granskningen av hållbarhetsrapporten ska framföra de erinringar och påpekanden som följer av god revisionssed till verkställande direktören och styrelsen. Hur en erinran ska behandlas regleras i 8 kap. 42 § lagen om ekonomiska föreningar.

8 d § *I samband med granskning av en hållbarhetsrapport för en koncern ska revisorn bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer*

och andra oberoende granskare i de övriga koncernföretagen. Revisorn ska se till att han eller hon kan få tillgång till dokumentation av det granskningsarbete som är relevant för koncerngranskningen.

Om revisorn är förhindrad att göra den bedömning och utvärdering som avses i första stycket, ska han eller hon utföra kompletterande granskningsarbete avseende dotterföretagen eller vidta andra lämpliga åtgärder. Revisorn ska också underrätta Revisorsinspektionen om hindret.

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om vissa åtgärder som revisorn i moderföreningen ska vidta vid granskningen av en hållbarhetsrapport för en koncern. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artikel 3.16 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

För en kommentar till paragrafen, se kommentaren till 9 kap. 6 b § aktiebolagslagen (2005:551).

8 e § *Bolagsverket ska, efter ansökan av en eller flera röstberättigade, utse en auktoriserad revisor eller ett registrerat revisionsbolag att lämna ett yttrande över vissa delar av hållbarhetsrapporten, om kreditmarknadsföreningen är ett sådant företag som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) som inte har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad.*

Revisorn får inte vara samma revisor som är utsedd att granska föreningens hållbarhetsrapport och inte heller vara en del av den granskarers nätverk.

Bolagsverket ska ge styrelsen tillfälle att yttra sig innan verket utser en revisor. Beslutet ska avse tiden till och med årsstämman under nästa räkenskapsår.

Styrelsen ska göra yttrandet tillgängligt för nästa årsstämma.

En ansökan får göras endast av röstberättigade som tillsammans utgör minst fem procent av samtliga röstberättigade i föreningen eller av innehavare av förlagsandelar som företräder förlagsinsatser till ett sammanlagt belopp motsvarande minst fem procent av det totalt inbetalda insatskapitalet.

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om möjligheten för en föreningens minoritets att få till stånd en särskild granskning av föreningens hållbarhetsrapport. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artikel 3.25 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Paragrafen är utformad efter 9 kap. 9 b § aktiebolagslagen (2005:551), se kommentaren till den paragrafen. En skillnad gentemot regleringen i aktiebolagslagen är att en ansökan i en förening även får göras av innehavare av förlagsandelar som företräder förlagsinsatser till ett sammanlagt belopp motsvarande minst fem procent av det totalt inbetalda insatskapitalet. Bestämmelser om förlagsinsatser finns i 11 kap. lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

8 f § *Det som föreskrivs om vem revisorn får anlita vid revisionen i 8 kap. 20 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller även vid granskningen av hållbarhetsrapporten.*

Paragrafen, som är ny, innebär att det som sägs i 8 kap. 20 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om revisorsjäv även ska gälla för kreditmarknadsföreningar vid granskningen av hållbarhetsrapporten. Övervägandena finns i avsnitt 4.12. Paragrafen genomför delvis artikel 3.14 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Innebörden är att revisorn som huvudregel inte heller vid granskningen av hållbarhetsrapporten får anlita någon som på grund av jäv inte är behörig att vara revisor. Revisorn får dock även vid granskningen anlita föreningens anställda som har till uppgift att uteslutande eller huvudsakligen sköta den interna revisionen, om det är förenligt med god revisions- sed.

8 g § *Det som gäller för den huvudansvariga för revisionen enligt 8 kap. 21 § andra stycket lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska även gälla den huvudansvariga för granskningen av en hållbarhetsrapport.*

Paragrafen är ny och reglerar förhållandet till 8 kap. 21 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. Övervägandena finns i avsnitt 4.12. Paragrafen genomför delvis artikel 3.2 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Innebörden är att hänvisningen till 17 § revisorslagen (2001:883) om vem som får vara huvudansvarig för revisionen när ett revisionsbolag utses att vara revisor och om underrättelseskyldighet om vem som är huvudansvarig även ska tillämpas vid granskningen av en hållbarhetsrapport.

8 h § *I fråga om granskningsberättelsen gäller 8 kap. 32, 33, 56 och 58 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. Det som sägs där om revisionsberättelsen, revision och årsredovisningen ska avse granskningsberättelsen, granskning och hållbarhetsrapporten.*

En granskningsberättelse ska färdigställas i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.

Granskningsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida hållbarhetsrapporten har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning och de standarder som avses i andra stycket samt kraven i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088.

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om granskningsberättelsens innehåll och tidpunkt för avlämnande. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artiklarna 1.13 och 3.18 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av första stycket framgår att de angivna bestämmelserna om revisionsberättelser i kapitlet gäller även för granskningsberättelser. Det innebär bl.a. att granskningsberättelsen ska lämnas till föreningens styrelse senast tre veckor före årsstämman och att berättelsen ska innehålla vissa uppgifter.

Enligt *andra stycket* ska granskningsberättelsen färdigställas i enlighet med Europeiska kommissionens granskningsstandarder för hållbarhetsrapportering. Innan standarderna har antagits får det inom ramen för utvecklandet av god revisions- sed avgöras hur granskningen ska gå till.

Av *tredje stycket* följer att granskningsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida hållbarhetsrapporten har upprättats i överens- stämmelse med tillämplig lag om årsredovisning, de standarder som avses

i andra stycket och artikel 8 i taxonomiförordningen. För en kommentar till bestämmelsen, se kommentaren till 9 kap. 38 a § aktiebolagslagen.

8 i § *Det som sägs i 8 h § gäller även granskningsberättelsen för koncernen. Med revisionsberättelsen, revision och årsredovisningen ska i stället avses granskningsberättelsen för koncernen, granskning och hållbarhetsrapporten för koncernen.*

Av paragrafen, som är ny, följer att hänvisningen i 8 h § och bestämmelsen om granskningsstandarder även gäller för koncerner. Övervägandena finns i avsnitt 34.10. Paragrafen genomför delvis artikel 3.18 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

9 § Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i en kreditmarknadsförening. *En hållbarhetsrapport får granskas endast av en auktoriserad revisor med särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport.*

Minst en revisor som stämman utsett ska vara auktoriserad revisor.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vem som får vara revisor i föreningen. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Ändringen genomför delvis artikel 3.25 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Enligt tillägget i *första stycket* måste revisorn vara auktoriserad och ha en särskild behörighet för att få granska en hållbarhetsrapport.

Likvidation

12 a § Vid tillämpningen av 17 kap. 11 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som där sägs i första stycket 2 och 3 om 8 kap. 3 och 16 §§ årsredovisningslagen (1995:1554) i stället avse 8 kap. 5 och 8 §§ lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

Det som föreskrivs om likvidation i 17 kap. 11 § lagen om ekonomiska föreningar ska även gälla om kreditmarknadsföreningen inte har kommit in med en granskningsberättelse eller granskningsberättelse för koncernen. Vad som sägs i 17 kap. 29 § samma lag om att redovisningen och revisionsberättelsen ska läggas fram på en föreningsstämma så snart som möjligt ska även gälla granskningsberättelsen.

Paragrafen reglerar förhållandet till 17 kap. 11 § lagen om ekonomiska föreningar, som handlar om i vilka fall Bolagsverket ska besluta om föreningens likvidation. Övervägandena finns i avsnitt 4.11.

Genom det nya *andra stycket* kan Bolagsverket besluta om likvidation om kreditmarknadsföreningen inte har kommit in med en granskningsberättelse eller granskningsberättelse för koncernen. Om en förening har gått i likvidation ska även granskningsberättelsen läggas fram på en föreningsstämma så snart som möjligt.

Avregistrering av en obehörig ställföreträdare eller revisor

12 c § *Vid tillämpningen av 19 kap. 9 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som där sägs om revisionsberättelser även gälla granskningsberättelser.*

Paragrafen reglerar förhållandet till 19 kap. 9 § lagen om ekonomiska föreningar om avregistrering av obehöriga revisorer. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

För en kommentar till paragrafen, se kommentaren till 27 kap. 6 § aktiebolagslagen (2005:551).

Skadestånd

20 a § Vid tillämpningen av 21 kap. 9 och 12 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om tid för att väcka talan och hinder mot att väcka talan ska det som föreskrivs om revisionsberättelsen även tillämpas i fråga om granskningsberättelsen.

Paragrafen, som är ny, reglerar förhållande till bestämmelserna i lagen om ekonomiska föreningar vad gäller tid för och hinder mot att väcka talan om skadestånd mot styrelseledamot, verkställande direktör eller revisor. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

Innebörden är att även felaktiga uppgifter i en granskningsberättelse i vissa fall kan föranleda att den normalt gällande fristen för en skadeståndstalan väckande inte gäller.

11.11 Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

16 kap. Regelbunden finansiell information

Års- och koncernredovisning

4 § Emittenten ska så snart som möjligt och senast fyra månader efter utgången av varje räkenskapsår offentliggöra sin årsredovisning och i förekommande fall en koncernredovisning.

Års- och koncernredovisningarna ska vara granskade av emittentens revisor. Revisionsberättelsen och granskningsberättelsen ska offentliggöras tillsammans med års- och koncernredovisningen. Bestämmelser om revision finns i 4 a kap. sparbankslagen (1987:619), revisionslagen (1999:1079), 9 kap. aktiebolagslagen (2005:551), 17 kap. 11 och 12 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043), 8 kap. lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar och 14 kap. 9 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag.

I paragrafen finns bestämmelser om års- och koncernredovisning. Övervägandena finns i avsnitt 4.6. Ändringen genomför delvis artikel 2.2 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Andra stycket kompletteras med en föreskrift om att emittenten, utöver revisionsberättelsen, ska offentliggöra granskningsberättelsen tillsammans med års- och koncernredovisningen.

Undertecknande och intygande

9 § De som ska underteckna en årsredovisning respektive en koncernredovisning ska i anslutning till underskrifterna ange sin befattning hos emittenten.

Om det är fråga om en årsredovisning, ska undertecknarna omedelbart före underskrifterna lämna en försäkran att årsredovisningen har upprättats i enlighet med god redovisningssed och ger en rättvisande bild av företagets ställning och resultat samt att förvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över ut-

vecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat samt beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför. *Undertecknarna ska lämna en motsvarande försäkran om att årsredovisningen har upprättats i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG och de specifikationer som har antagits med stöd av artikel 8.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852.*

Om det är fråga om en koncernredovisning, ska undertecknarna omedelbart före underskrifterna lämna en försäkran att koncernredovisningen har upprättats i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder och ger en rättvisande bild av koncernens ställning och resultat samt att koncernförvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över utvecklingen av koncernens verksamhet, ställning och resultat samt beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som de företag som ingår i koncernen står inför. *Undertecknarna ska lämna en motsvarande försäkran om att koncernredovisningen har upprättats i enlighet med de standarder och specifikationer som avses i andra stycket.*

I paragrafen föreskrivs att undertecknarna av en årsredovisning eller koncernredovisning ska lämna vissa försäkringar. Övervägandena finns i avsnitt 4.9. Ändringarna genomför delvis artikel 2.2 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Enligt tillägget i *andra stycket* ska den försäkran som undertecknarna lämnar inbegripa att årsredovisningen har upprättats i enlighet med EU-standarderna för hållbarhetsrapportering och de specifikationer som antagits enligt taxonomiförordningen.

Enligt tillägget i *tredje stycket* ska den försäkran som undertecknarna lämnar inbegripa att koncernredovisningen har upprättats i enlighet med de standarder och specifikationer som avses i andra stycket, för det fall moderföretaget är hållbarhetsrapporteringsskyldigt för koncernen.

Emittenter utan säte i en stat inom EES

11 a § Om en emittent som inte har säte i en stat inom EES anlitar en fysisk person eller ett företag från ett tredjeland för granskning av års- eller koncernredovisning eller en hållbarhetsrapport eller en hållbarhetsrapport för koncernen, ska den som anlitas vara registrerad enligt 16 b § revisorslagen (2001:883).

I paragrafen finns bestämmelser om granskningen av års- och koncernredovisningen för emittenter utanför EES. Övervägandena finns i avsnitt 4.12. Ändringen genomför delvis artikel 3.28 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av tillägget i paragrafen framgår att även en person eller ett företag som anlitas för granskning enbart av emittentens hållbarhetsrapport eller hållbarhetsrapport för koncernen ska vara registrerad hos Revisorsinspektionen.

11.12 Förslaget till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

12 kap. Associationsrättsliga bestämmelser för ömsesidiga försäkringsbolag

Revisionsutskott

25 a § I fråga om revisionsutskott ska ett ömsesidigt försäkringsbolag som inte har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 20 § anses som en sådan ekonomisk förening som avses i 7 kap. 47 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

Vid tillämpningen av bestämmelsen om revisionsutskottets uppgifter i 7 kap. 48 § lagen om ekonomiska föreningar ska det som sägs om finansiell rapportering och revision även omfatta hållbarhetsrapportering och granskning av en hållbarhetsrapport.

Av paragrafen följer att ett ömsesidigt försäkringsbolag som huvudregel ska ha ett revisionsutskott. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Ändringen genomför delvis artikel 3.27 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Genom det nya *andra stycket* följer att utskottets uppgifter enligt lagen om ekonomiska föreningar även ska omfatta hållbarhetsrapportering och granskning av hållbarhetsrapportering.

Tillhandahållande av handlingar vid och inför årsstämman

32 a § *Vid tillämpningen av bestämmelserna om årsstämman och tillhandahållandet av handlingar inför årsstämman i 6 kap. 9 och 23 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som sägs om revisionsberättelsen och koncernrevisionsberättelsen även gälla granskningsberättelsen och granskningsberättelsen för koncernen.*

Paragrafen, som är ny, reglerar vissa frågor vid tillämpningen av bestämmelserna om årsstämma i lagen om ekonomiska föreningar. Övervägandena finns i avsnitt 4.6. Paragrafen genomför delvis artikel 1.11 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Innebörden av paragrafen är att handlingarna som ska läggas fram vid stämman och tillhandahållas före stämman även omfattar granskningsberättelsen och granskningsberättelsen för koncernen.

Granskning av en hållbarhetsrapport

42 a § *Granskningen av en hållbarhetsrapport och en hållbarhetsrapport för koncernen ska utföras i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.*

Paragrafen, som är ny, reglerar vilka krav som ställs på granskningen av en hållbarhetsrapport. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artikel 3.15 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

För en kommentar till bestämmelsen, se kommentaren till motsvarande bestämmelse i 9 kap. 3 § fjärde stycket aktiebolagslagen (2005:551).

42 b § *Revisorn ska efter varje räkenskapsår lämna en granskningsberättelse till föreningsstämman. Om det ömsesidiga försäkringsbolaget är en moderförening ska revisorn även lämna en granskningsberättelse för koncernen.*

Det ömsesidiga försäkringsbolaget får utse en revisor att enbart granska hållbarhetsrapporten. Detsamma gäller för granskningen av hållbarhetsrapporten för koncernen, om bolaget är en moderförening. Om samma revisor utför revisionen av de finansiella rapporterna och granskningen av hållbarhetsrapporten får granskningsberättelsen tas in som ett eget avsnitt i revisionsberättelsen. Detsamma gäller om den revisor som utför revisionen av koncernens finansiella rapporter även utför granskningen av hållbarhetsrapporten för koncernen.

Paragrafen, som är ny, reglerar bl.a. att revisorn ska lämna en granskningsberättelse till föreningsstämman. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artikel 1.13 och 3.18 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

I *första stycket* anges att revisorn efter varje räkenskapsår ska lämna en granskningsberättelse, för det fall föreningen har upprättat en hållbarhetsrapport. Revisorn ska också lämna en granskningsberättelse för koncernen, om föreningen är en moderförening.

Innebörden av *andra stycket* är att ett ömsesidigt försäkringsbolag får utse en särskild revisor för att granska hållbarhetsrapporten. Om det däremot är samma revisor får granskningsberättelsen tas in som ett eget avsnitt i revisionsberättelsen. Detsamma gäller i koncerner.

42 c § *Det som föreskrivs om erinringar och påpekanden i 8 kap. 6 och 42 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller även vid granskningen av hållbarhetsrapporten.*

Paragrafen, som är ny, reglerar vilka bestämmelser om erinringar och påpekanden i lagen om ekonomiska föreningar som även ska gälla för ömsesidiga försäkringsbolag. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

Innebörden av bestämmelsen är att revisorn i samband med granskningen av hållbarhetsrapporten ska framföra de erinringar och påpekanden som följer av god revisionssed till verkställande direktören och styrelsen. Hur en erinran ska behandlas regleras i 8 kap. 42 § lagen om ekonomiska föreningar.

Särskild revisorsgranskning av en hållbarhetsrapport

42 d § *Bolagsverket ska, efter ansökan av en eller flera röstberättigade, utse en auktoriserad revisor eller ett registrerat revisionsbolag att lämna ett yttrande över vissa delar av hållbarhetsrapporten, om det ömsesidiga försäkringsbolaget är ett sådant företag som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) som inte har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad.*

Revisorn får inte vara samma revisor som är utsedd att granska föreningens hållbarhetsrapport och inte heller vara en del av den granskarens nätverk.

Bolagsverket ska ge styrelsen tillfälle att yttra sig innan verket utser en revisor. Beslutet ska avse tiden till och med årsstämman under nästa räkenskapsår.

Styrelsen ska göra yttrandet tillgängligt för nästa årsstämma.

En ansökan får göras endast av röstberättigade som tillsammans utgör minst fem procent av samtliga röstberättigade i föreningen eller av innehavare av förlagsandelar som företräder förlagsinsatser till ett sammanlagt belopp motsvarande minst fem procent av det totalt inbetalda insatskapitalet.

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om möjligheten för en minoritet i det ömsesidiga försäkringsbolaget att få till stånd en särskild granskning av hållbarhetsrapporten. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artikel 3.25 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Paragrafen är utformad efter 9 kap. 9 b § aktiebolagslagen (2005:551), se kommentaren till den paragrafen. En skillnad gentemot regleringen i aktiebolagslagen är att en ansökan i ett ömsesidigt försäkringsbolag även får göras av innehavare av förlagsandelar som företräder förlagsinsatser till ett sammanlagt belopp motsvarande minst fem procent av det totalt inbetalda insatskapitalet. Bestämmelser om förlagsinsatser finns i 11 kap. lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

Jäv för en revisor

42 e § *Det som föreskrivs om vem revisorn får anlita vid revisionen i 8 kap. 20 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller även vid granskningen av hållbarhetsrapporten.*

Paragrafen, som är ny, innebär att det som sägs i 8 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar om revisorsjäv även gäller för ömsesidiga försäkringsbolag vid granskningen av hållbarhetsrapporten. Övervägandena finns i avsnitt 4.12. Paragrafen genomför delvis artikel 3.14 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Innebörden är att revisorn som huvudregel inte heller vid granskningen av hållbarhetsrapporten får anlita någon som på grund av jäv inte är behörig att vara revisor. Revisorn får dock även vid granskningen anlita föreningens anställda som har till uppgift att uteslutande eller huvudsakligen sköta den interna revisionen, om det är förenligt med god revisionsd.

Huvudansvarig revisor

42 f § *Det som gäller för den huvudansvariga för revisionen enligt 8 kap. 21 § andra stycket lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska även gälla den huvudansvariga för granskningen av en hållbarhetsrapport.*

Paragrafen är ny och reglerar förhållandet till 8 kap. 21 § lagen om ekonomiska föreningar. Övervägandena finns i avsnitt 4.12. Paragrafen genomför delvis artikel 3.2 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Innebörden är att hänvisningen till 17 § revisorslagen (2001:883) om vem som får vara huvudansvarig för revisionen när ett revisionsbolag utses att vara revisor och om underrättelseskyldighet om vem som är huvudansvarig även ska tillämpas vid granskningen av en hållbarhetsrapport.

43 § *I ett ömsesidigt försäkringsbolag ska minst en revisor utses av bolagsstämman. Detsamma gäller en revisor som ska granska enbart hållbarhetsrapporten.*

Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i ett ömsesidigt försäkringsbolag. Minst en av de revisorer som bolagsstämman har utsett ska vara auktoriserad revisor. *En hållbarhetsrapport får granskas endast av en auktoriserad revisor med särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport.*

Bestämmelserna i 8 kap. 51 och 52 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om registrering av revisor ska även gälla för en revisor som har utsetts enligt denna paragraf.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vem som får vara revisor i ett ömsesidigt försäkringsbolag. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Ändringarna genomför delvis artikel 3.25 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av ändringen i *första stycket* följer att även minst en revisor som ska granska enbart hållbarhetsrapporten ska väljas av stämman.

Enligt tillägget i *andra stycket* måste revisorn vara auktoriserad och ha en särskild behörighet för att få granska en hållbarhetsrapport.

Granskningsberättelsen

43 f § *I fråga om granskningsberättelsen gäller 8 kap. 32, 33, 56 och 58 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. Det som sägs där om revisionsberättelsen, revision och årsredovisningen ska avse granskningsberättelsen, granskning och hållbarhetsrapporten.*

En granskningsberättelse ska färdigställas i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.

Granskningsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida hållbarhetsrapporten har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning och de standarder som avses i andra stycket samt kraven i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852.

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om granskningsberättelsens innehåll och tidpunkt för avlämnande. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artiklarna 1.13 och 3.18 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av *första stycket* framgår att de angivna bestämmelserna om revisionsberättelser i lagen om ekonomiska föreningar även gäller för granskningsberättelser. Det innebär bl.a. att granskningsberättelsen ska lämnas till styrelsen senast tre veckor före årsstämman och att berättelsen ska innehålla vissa uppgifter.

Enligt *andra stycket* ska granskningsberättelsen färdigställas i enlighet med Europeiska kommissionens granskningsstandarder för hållbarhetsrapportering. Innan standarderna har antagits får det inom ramen för utvecklandet av god revisionsred avgöras hur granskningen ska gå till.

Av *tredje stycket* följer att granskningsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida hållbarhetsrapporten har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning, de standarder som avses i andra stycket och artikel 8 i taxonomiförordningen. För en kommentar till bestämmelsen, se kommentaren till 9 kap. 38 a § aktiebolagslagen.

Granskningsberättelsen för koncernen

43 g § *Det som sägs i 43 f § gäller även granskningsberättelsen för koncernen. Med revisionsberättelsen, revision och årsredovisningen ska i stället avses granskningsberättelsen för koncernen, granskning och hållbarhetsrapporten för koncernen.*

Av paragrafen, som är ny, följer att 43 f § även gäller för koncerner. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artikel 3.18 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

43 h § *I samband med granskning av en hållbarhetsrapport för en koncern ska revisorn bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer och andra oberoende granskare i de övriga koncernföretagen. Revisorn ska se till att han eller hon kan få tillgång till dokumentation av det granskningsarbete som är relevant för koncerngranskningen.*

Om revisorn är förhindrad att göra den bedömning och utvärdering som avses i första stycket, ska han eller hon utföra kompletterande granskningsarbete avseende dotterföretagen eller vidta andra lämpliga åtgärder. Revisorn ska också underrätta Revisorsinspektionen om hindret.

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om vissa åtgärder som revisorn i moderföreningen ska vidta vid granskningen av en hållbarhetsrapport för en koncern. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artikel 3.16 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

För en kommentar till paragrafen, se kommentaren till 9 kap. 6 b § aktiebolagslagen (2005:551).

Tvångslikvidation

74 a § *Det som föreskrivs om likvidation i 17 kap. 11 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska gälla även om det ömsesidiga försäkringsbolaget inte har kommit in med en granskningsberättelse eller granskningsberättelse för koncernen.*

Paragrafen, som är ny, reglerar förhållandet till 17 kap. 11 § lagen om ekonomiska föreningar, som handlar om i vilka fall Bolagsverket ska besluta om föreningens likvidation. Övervägandena finns i avsnitt 4.11.

Innebörden är att Bolagsverket kan besluta om likvidation om det ömsesidiga försäkringsbolaget inte har kommit in med en granskningsberättelse eller granskningsberättelse för koncernen.

Redovisning för tiden innan en likvidator utses

75 a § *Det som sägs om redovisningen och revisionsberättelsen i 17 kap. 29 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska även gälla granskningsberättelsen.*

Paragrafen, som är ny, reglerar redovisning för tiden innan likvidator utses. Överväganden finns i avsnitt 4.11.

Innebörden är att även granskningsberättelsen ska läggas fram på en föreningsstämma så snart som möjligt när ett ömsesidigt försäkringsbolag har gått i likvidation och en likvidator utsetts.

Skadestånd

87 § Bestämmelserna i 21 kap. lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om ansvar vid överträdelse av bestämmelserna som anges där gäller även för ömsesidiga försäkringsbolag. Det som föreskrivs där ska för ömsesidiga försäkringsbolag även gälla vid överträdelse av denna lag.

Det som föreskrivs i 21 kap. 1 § lagen om ekonomiska föreningar om styrelseledamot ska även gälla för stiftare av ett ömsesidigt försäkringsbolag.

Vid tillämpningen av 21 kap. 9 och 12 §§ lagen om ekonomiska föreningar om tid för att väcka talan och hinder för att väcka talan ska det som föreskrivs om revisionsberättelsen även tillämpas i fråga om granskningsberättelsen.

Paragrafen reglerar förhållandet till vissa bestämmelser i 21 kap. lagen om ekonomiska föreningar. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

I paragrafen införs ett *tredje stycke* vars innebörd är att felaktiga uppgifter i en granskningsberättelse i vissa fall kan föranleda att den vanliga fristen för en skadeståndstals väckande inte gäller.

Registrering m.m.

90 a § *Vid tillämpningen av 19 kap. 9 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som där sägs om revisionsberättelser även gälla granskningsberättelser.*

Paragrafen reglerar förhållandet till 19 kap. 9 § lagen om ekonomiska föreningar om avregistrering av obehöriga revisorer. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

För en kommentar till paragrafen, se kommentaren till 27 kap. 6 § aktiebolagslagen (2005:551).

13 kap. Associationsrättsliga bestämmelser för försäkringsföreningar

Revisionsutskott

9 a § I fråga om revisionsutskott ska en försäkringsförening som inte har beviljats undantag enligt 1 kap. 19, 19 d eller 20 § anses som en sådan ekonomisk förening som avses i 7 kap. 47 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

Vid tillämpningen av bestämmelsen om revisionsutskottets uppgifter i 7 kap. 48 § lagen om ekonomiska föreningar ska det som sägs om finansiell rapportering och revision även omfatta hållbarhetsrapportering och granskning av en hållbarhetsrapport.

Av paragrafen följer att en försäkringsförening som huvudregel ska ha ett revisionsutskott. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Ändringen genomförs delvis artikel 3.27 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Av det nya *andra stycket* följer att utskottets uppgifter enligt lagen om ekonomiska föreningar även omfattar hållbarhetsrapportering och granskning av hållbarhetsrapportering.

Tillhandahållande av handlingar vid och inför årsstämman

14 b § *Vid tillämpningen av bestämmelserna om årsstämman och tillhandahållandet av handlingar inför årsstämman i 6 kap. 9 och 23 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som sägs om revisionsberättelsen och koncern-*

revisionsberättelsen även gälla granskningsberättelsen och granskningsberättelsen för koncernen.

Paragrafen, som är ny, reglerar vissa frågor vid tillämpningen av bestämmelserna om årsstämma i lagen om ekonomiska föreningar. Övervägandena finns i avsnitt 4.6. Paragrafen genomför delvis artikel 1.11 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Innebörden av paragrafen är att handlingarna som ska läggas fram vid stämman och tillhandahållas före stämman även omfattar granskningsberättelsen och granskningsberättelsen för koncernen.

Granskning av hållbarhetsrapport

17 a § *Granskningen av en hållbarhetsrapport och en hållbarhetsrapport för koncernen ska utföras i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.*

Paragrafen, som är ny, reglerar vilka krav som ställs på granskningen av en hållbarhetsrapport. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artikel 3.15 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

För en kommentar till bestämmelsen, se kommentaren till motsvarande bestämmelse i 9 kap. 3 § fjärde stycket aktiebolagslagen (2005:551).

17 b § *Revisorn ska efter varje räkenskapsår lämna en granskningsberättelse till föreningsstämman. Om försäkringsföreningen är en moderförening ska revisorn även lämna en granskningsberättelse för koncernen.*

Försäkringsföreningen får utse en revisor att enbart granska hållbarhetsrapporten. Om föreningen är en moderförening gäller detta även hållbarhetsrapporten för koncernen. Om samma revisor utför revisionen av de finansiella rapporterna och granskningen av hållbarhetsrapporten får granskningsberättelsen tas in som ett eget avsnitt i revisionsberättelsen. Detsamma gäller om den revisor som utför revisionen av koncernens finansiella rapporter även utför granskningen av hållbarhetsrapporten för koncernen.

Paragrafen, som är ny, reglerar bl.a. att revisorn ska lämna en granskningsberättelse till föreningsstämman. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artikel 1.13 och 3.15 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

I *första stycket* anges att revisorn efter varje räkenskapsår ska lämna en granskningsberättelse, för det fall föreningen har upprättat en hållbarhetsrapport. Vidare framgår att revisorn även ska lämna en granskningsberättelse för koncernen om föreningen är en moderförening.

Innebörden av *andra stycket* är att en försäkringsförening får utse en särskild revisor för att granska hållbarhetsrapporten. Om det däremot är samma revisor får granskningsberättelsen tas in som ett eget avsnitt i revisionsberättelsen. Detsamma gäller i koncerner.

17 c § *Det som föreskrivs om erinringar och påpekanden i 8 kap. 6 och 42 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska även gälla vid granskningen av hållbarhetsrapporten.*

Paragrafen, som är ny, reglerar bl.a. vilka bestämmelser om erinringar och påpekanden i lagen om ekonomiska föreningar som även gäller för försäkringsföreningar. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

Innebörden av bestämmelsen är att revisorn i samband med granskningen av hållbarhetsrapporten ska framföra de erinringar och påpekanden som följer av god revisionssed till verkställande direktören och styrelsen. Hur en erinran ska behandlas regleras i 8 kap. 42 § lagen om ekonomiska föreningar.

Särskild revisorsgranskning av en hållbarhetsrapport

17 d § Bolagsverket ska, efter ansökan av en eller flera röstberättigade, utse en auktoriserad revisor eller ett registrerat revisionsbolag att lämna ett yttrande över vissa delar av hållbarhetsrapporten, om försäkringsföreningen är ett sådant företag som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) som inte har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad.

Revisorn får inte vara samma revisor som är utsedd att granska föreningens hållbarhetsrapport och inte heller vara en del av den granskarens nätverk.

Bolagsverket ska ge styrelsen tillfälle att yttra sig innan verket utser en revisor. Beslutet ska avse tiden till och med årsstämman under nästa räkenskapsår.

Styrelsen ska göra yttrandet tillgängligt för nästa årsstämma.

En ansökan får göras endast av röstberättigade som tillsammans utgör minst fem procent av samtliga röstberättigade i föreningen eller av innehavare av förlagsandelar som företräder förlagsinsatser till ett sammanlagt belopp motsvarande minst fem procent av det totalt inbetalda insatskapitalet.

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om möjligheten för en minoritet i försäkringsföreningen att få till stånd en särskild granskning av hållbarhetsrapporten. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Paragrafen genomför delvis artikel 3.25 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Paragrafen är utformad efter 9 kap. 9 b § aktiebolagslagen (2005:551), se kommentaren till den paragrafen. En skillnad gentemot regleringen i aktiebolagslagen är att en ansökan i en försäkringsförening även får göras av innehavare av förlagsandelar som företräder förlagsinsatser till ett sammanlagt belopp motsvarande minst fem procent av det totalt inbetalda insatskapitalet. Bestämmelser om förlagsinsatser finns i 11 kap. lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

Jäv för en revisor

17 e § Det som föreskrivs om vem revisorn får anlita vid revisionen i 8 kap. 20 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller även vid granskningen av hållbarhetsrapporten.

Paragrafen, som är ny, innebär att det som sägs i 8 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar om revisorsjäv även gäller för försäkringsföreningar vid granskningen av hållbarhetsrapporten. Övervägandena finns i avsnitt 4.12. Paragrafen genomför delvis artikel 3.14 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Innebörden är att revisorn som huvudregel inte heller vid granskningen av hållbarhetsrapporten får anlita någon som på grund av jäv inte är behörig att vara revisor. Revisorn får dock även vid granskningen anlita föreningens anställda som har till uppgift att uteslutande eller huvudsak-

ligen sköta den interna revisionen, om det är förenligt med god revisions-
sed.

Huvudansvarig revisor

17 f § *Det som gäller för den huvudansvariga för revisionen enligt 8 kap. 21 § andra stycket lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska även avse den huvudansvariga för granskningen av en hållbarhetsrapport.*

Paragrafen är ny och reglerar förhållandet till 8 kap. 21 § lagen om ekonomiska föreningar. Övervägandena finns i avsnitt 4.12. Paragrafen genomför delvis artikel 3.2 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Innebörden är att hänvisningen i 8 kap. 21 § lagen om ekonomiska föreningar till 17 § revisorslagen (2001:883) om vem som får vara huvudansvarig för revisionen när ett revisionsbolag utses att vara revisor och om underrättelseskyldighet avseende vem som är huvudansvarig även ska tillämpas vid granskningen av en hållbarhetsrapport.

18 § I stället för 8 kap. 1 § och 8 § första stycket och 14–16 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller för försäkringsföreningar att

1. föreningsstämman ska välja minst en revisor,
2. det i stadgarna får bestämmas att en eller flera revisorer ska utses på något annat sätt,
3. bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i en försäkringsförening, och
4. minst en av de revisorer som utses av föreningsstämman ska vara auktoriserad revisor.

Första stycket 3 och 4 gäller inte för mindre försäkringsföreningar som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 d §.

En hållbarhetsrapport får granskas endast av en auktoriserad revisor med särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport. Det som sägs i första stycket 1 och 2 gäller även en revisor som ska granska enbart hållbarhetsrapporten.

Bestämmelserna i 8 kap. 51 och 52 §§ lagen om ekonomiska föreningar om registrering av revisor ska även gälla för en revisor som har utsetts enligt denna paragraf.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vem som får vara revisor i en försäkringsförening. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Ändringarna genomför delvis artikel 3.25 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Innebörden av det nya *tredje stycket* är att även minst en revisor som ska granska enbart hållbarhetsrapporten ska väljas av stämman. Om det ska finnas mer än en sådan revisor får dock övriga revisorer utses på annat sätt, förutsatt att det är föreskrivet i stadgarna. Vidare föreskrivs att revisorn måste vara auktoriserad och ha en särskild behörighet för att få granska en hållbarhetsrapport.

Revisionsberättelsen och granskningsberättelsen

18 b § I fråga om revisionsberättelsens innehåll ska en försäkringsförening som inte har beviljats undantag enligt 1 kap. 19, 19 d eller 20 § anses som en sådan ekonomisk förening som avses i 8 kap. 56–59 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

I fråga om granskningsberättelsen gäller 8 kap. 32, 33, 56 och 58 §§ lagen om ekonomiska föreningar. Det som sägs där om revisionsberättelsen, revision och årsredovisningen ska avse granskningsberättelsen, granskning och hållbarhetsrapporten.

En granskningsberättelse ska färdigställas i enlighet med de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464.

Granskningsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida hållbarhetsrapporten har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning och de standarder som avses i tredje stycket samt kraven i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852.

Paragrafen innehåller bestämmelser om revisionsberättelsen. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Ändringarna genomför delvis artiklarna 1.13 och 3.18 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

I det nya *andra stycket* föreskrivs att de där angivna bestämmelserna om revisionsberättelser i lagen om ekonomiska föreningar även gäller för granskningsberättelser. Det innebär bl.a. att granskningsberättelsen ska lämnas till styrelsen senast tre veckor före årsstämman och att berättelsen ska innehålla vissa uppgifter.

Enligt det nya *tredje stycket* ska granskningsberättelsen färdigställas i enlighet med Europeiska kommissionens granskningsstandarder för hållbarhetsrapportering. Innan standarderna har antagits får det inom ramen för utvecklandet av god revisionssed avgöras hur granskningen ska gå till.

Av det nya *fjärde stycket* följer att granskningsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida hållbarhetsrapporten har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning, de standarder som avses i tredje stycket och artikel 8 i taxonomiförordningen. För en kommentar till bestämmelsen, se kommentaren till 9 kap. 38 a § aktiebolagslagen.

18 c § I fråga om koncernrevision ska en försäkringsförening som inte har beviljats undantag enligt 1 kap. 19, 19 d eller 20 § anses som en sådan ekonomisk förening som avses i 8 kap. 60 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

I samband med granskning av en hållbarhetsrapport för en koncern ska revisorn bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer och andra oberoende granskare i de övriga koncernföretagen. Revisorn ska se till att han eller hon kan få tillgång till dokumentation av det granskningsarbete som är relevant för koncerngranskningen.

Om revisorn är förhindrad att göra den bedömning och utvärdering som avses i andra stycket, ska han eller hon utföra kompletterande granskningsarbete avseende dotterföretagen eller vidta andra lämpliga åtgärder. Revisorn ska också underrätta Revisorsinspektionen om hindret.

Det som sägs i 18 b § andra –fjärde styckena gäller även granskningsberättelsen för koncernen. Med revisionsberättelsen, revision och årsredovisningen ska i stället avses granskningsberättelsen för koncernen, granskning och hållbarhetsrapporten för koncernen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om koncernrevision. Övervägandena finns i avsnitt 4.10. Ändringarna genomför delvis artikel 3.16 i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

I de nya *andra och tredje styckena* införs bestämmelser om vissa åtgärder som revisorn ska vidta i samband med granskningen av en håll-

barhetsrapport för koncernen. För en kommentar till bestämmelserna, se kommentaren till 9 kap. 6 b § aktiebolagslagen (2005:551).

Av det nya *fjärde stycket* följer att bestämmelserna i 18 b § andra–fjärde styckena även gäller för koncerner.

26 § *Det som föreskrivs om likvidation i 17 kap. 11 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska gälla även om försäkringsföreningen inte har kommit in med en granskningsberättelse eller granskningsberättelse för koncernen.*

Paragrafen, som är ny, reglerar förhållandet till 17 kap. 11 § lagen om ekonomiska föreningar, som handlar om i vilka fall Bolagsverket ska besluta om föreningens likvidation. Övervägandena finns i avsnitt 4.11.

Innebörden är att Bolagsverket kan besluta om likvidation om försäkringsföreningen inte har kommit in med en granskningsberättelse eller granskningsberättelse för koncernen.

Redovisning för tiden innan en likvidator utses

27 a § *Det som sägs om redovisningen och revisionsberättelsen i 17 kap. 29 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska även gälla granskningsberättelsen.*

Paragrafen, som är ny, reglerar redovisning för tiden innan likvidator utses. Innebörden är att även granskningsberättelsen ska läggas fram på en föreningsstämma så snart som möjligt när en förening har gått i likvidation och en likvidator utsetts. Övervägandena finns i avsnitt 4.11.

Skadestånd

38 § Bestämmelserna i 21 kap. 1–3 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om ansvar vid överträdelse av bestämmelser som anges där gäller för försäkringsföreningar även vid överträdelse av denna lag.

Vid tillämpningen av 21 kap. 9 och 12 §§ lagen om ekonomiska föreningar om tid för att väcka talan och hinder för att väcka talan ska det som föreskrivs om revisionsberättelsen även tillämpas i fråga om granskningsberättelsen.

Paragrafen reglerar förhållandet till vissa bestämmelser i 21 kap. lagen om ekonomiska föreningar. Övervägandena finns i avsnitt 4.10.

Av det nya *andra stycket* följer att även felaktiga uppgifter i en granskningsberättelse i vissa fall kan föranleda att den normalt gällande fristen för en skadeståndstalan väckande inte gäller

Avregistrering av en obehörig ställföreträdare eller revisor

41 § *Vid tillämpningen av 19 kap. 9 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som där sägs om revisionsberättelser även gälla granskningsberättelser.*

Paragrafen reglerar förhållandet till 19 kap. 9 § lagen om ekonomiska föreningar om avregistrering av obehöriga revisorer. Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

För en kommentar till paragrafen, se kommentaren till 27 kap. 6 § aktiebolagslagen (2005:551).

11.13 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar

8 kap. Revision

Uttalande om årsredovisningen

34 § Revisionsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning. I uttalandet ska det särskilt anges

1. om årsredovisningen ger en rättvisande bild av föreningens resultat och ställning, och

2. om förvaltningsberättelsen är förenlig med årsredovisningens övriga delar.

Om det i årsredovisningen inte har lämnats sådana upplysningar som ska lämnas enligt tillämplig lag om årsredovisning, ska revisorn ange detta och, om det är möjligt, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse.

Paragrafen reglerar det som revisorn ska uttala sig om i fråga om årsredovisningen. Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

Den hittillsvarande bestämmelsen i *andra stycket* om att revisionsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida föreningen har upprättat en hållbarhetsrapport tas bort. En förening som inte bedriver finansiell verksamhet eller försäkringsverksamhet är inte längre skyldig att upprätta en sådan rapport.

Koncernrevisionsberättelse

41 § I fråga om koncernrevisionsberättelsen tillämpas 32 § första stycket om tidpunkten för lämnande av revisionsberättelsen och 33 § första stycket 2 och 3 och andra stycket, 34 §, 35 § första stycket 1 och 38 och 39 §§ om revisionsberättelsens innehåll.

Koncernrevisionsberättelsens inledning ska innehålla uppgifter om moderföreningens företagsnamn och organisationsnummer.

Revisorn ska på koncernredovisningen göra en hänvisning till koncernrevisionsberättelsen. Om revisorn anser att koncernbalansräkningen eller koncernresultaträkningen inte bör fastställas, ska revisorn anteckna även det på koncernredovisningen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om koncernrevisionsberättelsen. Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

Den hittillsvarande bestämmelsen i *första stycket* om att revisionsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida föreningen har upprättat en hållbarhetsrapport för koncernen tas bort. En förening som är moderföretag i en koncern är efter den föreslagna ändringen i 6 kap. 10 § årsredovisningslagen (1995:1554) inte skyldig att upprätta en sådan rapport.

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2022/2464

av den 14 december 2022

om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 50 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I sitt meddelande av den 11 december 2019 med titeln *Den europeiska gröna given (den gröna given)*, åtog sig Europiska kommissionen att se över bestämmelserna om icke-finansiell rapportering i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ⁽³⁾. Den gröna given är unionens nya tillväxtstrategi. Den syftar till att omvandla unionen till en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi utan nettoutsläpp av växthusgaser senast 2050. Den syftar också till att skydda, bevara och förbättra unionens naturkapital och skydda allmänhetens hälsa och välbefinnande från miljörelaterade risker och effekter. Den gröna given syftar till att bryta sambandet mellan ekonomisk tillväxt och resursanvändning och säkerställa att alla regioner och unionsmedborgare deltar i en socialt rättvis omställning till ett hållbart ekonomiskt system, där ingen person eller plats lämnas utanför. Den kommer att bidra till målet att bygga en ekonomi som fungerar för människor, stärka unionens sociala marknadsekonomi och hjälpa till att säkerställa att den är redo för framtiden och ger stabilitet, sysselsättning, tillväxt och hållbara investeringar.

Dessa mål är särskilt viktiga med tanke på de socioekonomiska skador som covid-19-pandemin försakat och på behovet av en hållbar och rättvis återhämtning för alla. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 ⁽⁴⁾ gör målet om klimatneutralitet senast 2050 bindande i unionen. I sitt meddelande av den 20 maj 2020 med titeln *EU:s strategi för biologisk mångfald 2030 – Ge naturen större plats i våra liv* åtar sig kommissionen dessutom att senast 2050 säkerställa att alla världens ekosystem har restaurerats, är motståndskraftiga och skyddas i tillräcklig utsträckning. Den strategin syftar till att säkerställa att Europas biologiska mångfald senast 2030 ska vara på väg att återhämta sig.

⁽¹⁾ EUT C 517, 22.12.2021, s. 51.

⁽²⁾ Europaparlamentets ständpunkt av den 10 november 2022 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 28 november 2022.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, concernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europisk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

- (2) Kommissionen angav i sitt meddelande av den 8 mars 2018 med titeln *Handlingsplan: Finansiering av hållbar tillväxt* (*handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt*) åtgärder för att uppnå följande mål: omorientera kapitalflöden mot hållbara investeringar för att uppnå en hållbar tillväxt för alla, hantera finansiella risker som följer av klimatförändringar, utarmning av naturresurser, miljöförstöring och sociala frågor samt främja öppenhet och långsiktighet i finansiell och ekonomisk verksamhet. Att vissa kategorier av företag lämnar relevant, jämförbar och tillförlitlig hållbarhetsinformation är en förutsättning för att uppnå dessa mål. Europaparlamentet och rådet har antagit ett antal rättsakter som en del av genomförandet av handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088⁽⁷⁾ reglerar hur finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare ska lämna hållbarhetsinformation till slutinvesterare och ägare av tillgångar.

Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852⁽⁸⁾ inrättas ett klassificeringssystem för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter i syfte att öka hållbara investeringar och motverka grönmålning av finansiella produkter som felaktigt hävdar att de är hållbara. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2089⁽⁹⁾, kompletterad av kommissionens delegerade förordningar (EU) 2020/1816⁽¹⁰⁾, (EU) 2020/1817⁽¹¹⁾ och (EU) 2020/1818⁽¹²⁾, införs krav på offentliggörande av information om miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (SREP) för administratörer av referensvärden och minimistandarder för konstruktionen av EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet.

Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁽¹³⁾ ska stora institut som har emitterat värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad från och med den 28 juni 2022 offentliggöra information om ESG-risker. Det tillsynsregelverk för värdepappersföretag som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033⁽¹⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034⁽¹⁵⁾ innehåller bestämmelser om införande av en ESG-riskdimension i de behöriga myndigheternas översyns- och utvärderingsprocess (SREP) och innehåller krav på offentliggörande av ESG-risker för värdepappersföretag, som ska tillämpas från och med den 26 december 2022. Den 6 juli 2021 antog kommissionen också ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om europeiska gröna obligationer, som en uppföljning av handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2089 av den 27 november 2019 om ändring av förordning (EU) 2016/1011 vad gäller EU-referensvärden för klimatomställning, EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet och hållbarhetsrelaterade upplysningar för referensvärden (EUT L 317, 9.12.2019, s. 17).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1816 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller redogörelsen i referensvärdesdeklarationen för hur faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning beaktas i alla referensvärden som tillhandahålls och offentliggörs (EUT L 406, 3.12.2020, s. 1).

⁽¹¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1817 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller minimiminnehållet i redogörelsen för hur faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning beaktas i referensvärdesmetoden (EUT L 406, 3.12.2020, s. 12).

⁽¹²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1818 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller minimistandarder för EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet (EUT L 406, 3.12.2020, s. 17).

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64).

- (3) Kommissionen underströk i sitt meddelande av den 17 juni 2019 med titeln *Riktlinjer för icke-finansiell rapportering: Tillägg avseende rapportering av klimatrelaterad information (riktlinjer för rapportering av klimatrelaterad information)* fördelarna för företag med att rapportera klimatrelaterad information, eftersom detta ökar medvetenheten om och förståelsen av klimatrelaterade risker och möjligheter inom företaget, diversifierar investerarbasen, skapar en lägre kapitalkostnad och förbättrar den konstruktiva dialogen med alla berörda parter. Dessutom kan mångfald i bolagsstyrelserna ha en inverkan på beslutsfattande, företagsstyrning och motståndskraft.
- (4) Rådet betonade i sina slutsatser av den 5 december 2019 om kapitalmarknadsunionen vikten av tillförlitlig, jämförbar och relevant information om risker, möjligheter och konsekvenser när det gäller hållbarhet, samt uppmanade kommissionen att överväga att utarbeta en europeisk standard för icke-finansiell rapportering.
- (5) Europaparlamentet efterlyste i sin resolution av den 29 maj 2018 om hållbar finansiering ⁽¹⁴⁾ en vidareutveckling av kraven när det gäller icke-finansiell rapportering inom ramen för direktiv 2013/34/EU. Europaparlamentet välkomnade i sin resolution av den 17 december 2020 ⁽¹⁵⁾ om hållbar företagsstyrning kommissionens åtagande att se över direktiv 2013/34/EU och uttryckte behovet av att inrätta en övergripande unionsram för icke-finansiell rapportering som innehåller obligatoriska unionsstandarder för icke-finansiell rapportering. Europaparlamentet efterlyste en utvidgning av rapporteringskraven till ytterligare kategorier av företag och införande av ett revisionskrav.
- (6) I sin resolution av den 25 september 2015 med titeln *Att förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling (Agenda 2030)* antog Förenta nationernas (FN) generalförsamling en ny global ram för global hållbar utveckling. Kärnan i Agenda 2030 är FN:s mål för hållbar utveckling, och den omfattar de tre hållbarhetsdimensionerna: den ekonomiska, sociala och miljömässiga. I kommissionens meddelande av den 22 november 2016 med titeln *Nästa steg för en hållbar europeisk framtid: EU-åtgärder för hållbarhet* kopplas FN:s mål för hållbar utveckling till unionens politiska ram för att säkerställa att unionens samtliga åtgärder och politiska initiativ, såväl inom unionen som globalt, redan från början integrerar målen för hållbar utveckling. Rådet bekräftade i sina slutsatser av den 20 juni 2017 om *En hållbar europeisk framtid: EU:s svar på Agenda 2030 för hållbar utveckling* unionens och dess medlemsstaters åtagande att genomföra Agenda 2030 på ett fullständigt, samstämmigt, heltäckande, integrerat och effektivt sätt, och i nära samarbete med sina partner och andra berörda parter.
- (7) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU ⁽¹⁶⁾ ändrades direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information. Genom direktiv 2014/95/EU infördes ett krav på att företag ska rapportera åtminstone information om miljöfrågor, sociala frågor och personalfrågor, respekt för mänskliga rättigheter, bekämpning av korruption och mutor. När det gäller dessa frågor är företagen enligt direktiv 2014/95/EU skyldiga att lämna information inom följande rapporteringsområden: affärsmodell; policy, inbegripet förfaranden för tillbörlig aktsamhet; resultatet av denna policy; risker och riskhantering, samt centrala resultatindikatorer som är relevanta för den aktuella verksamheten.
- (8) Många berörda parter anser att termen *icke-finansiell* är felaktig, särskilt eftersom den antyder att informationen i fråga inte har någon finansiell relevans. Sådan information är dock i allt högre grad finansiellt relevant. Många organisationer, initiativ och yrkesverksamma inom området hållbarhetsrapportering hänvisar till *hållbarhetsinformation*. Det vore därför bättre att använda termen *hållbarhetsinformation* i stället för *icke-finansiell information*. Direktiv 2013/34/EU bör därför ändras för att ta hänsyn till den ändringen av terminologin.

⁽¹⁴⁾ EUT C 76, 9.3.2020, s. 23.

⁽¹⁵⁾ EUT C 445, 29.10.2021, s. 94.

⁽¹⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU av den 22 oktober 2014 om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy (EUT L 330, 15.11.2014, s. 1).

- (9) Om företagen utförde bättre hållbarhetsrapportering skulle detta i slutändan gynna enskilda medborgare och sparare, inbegripet fackföreningar och arbetstagarrepresentanter, som skulle bli tillräckligt informerade och därigenom ha bättre möjlighet att delta i dialogen mellan arbetsmarknadens parter. Sparare som vill investera på ett hållbart sätt kommer att ha möjlighet att göra detta, samtidigt som alla medborgare skulle gynnas av ett stabilt, hållbart ekonomiskt system för alla. För att förverkliga sådana fördelar måste den hållbarhetsinformation som lämnas i företags årsredovisningar först nå två huvudgrupper av användare. Den första gruppen användare består av investerare, däribland kapitalförvaltare, som bättre vill förstå de risker och möjligheter som hållbarhetsfrågor medför för deras investeringar och investeringarnas inverkan på människor och miljö. Den andra gruppen användare består av aktörer i det civila samhället, däribland icke-statliga organisationer och arbetsmarknadens parter, som på ett bättre sätt vill hålla företagen ansvariga för deras påverkan på människor och miljö. Andra berörda parter kan också använda hållbarhetsinformation som lämnas i årsredovisningar, i synnerhet för att främja jämförbarhet mellan och inom olika marknadssektorer.

Företagens affärspartners, inklusive kunder, kan förlita sig på hållbarhetsinformation för att förstå och, vid behov, rapportera om sina hållbarhetsrisker och inverkan längs sina egna värdekedjor. Beslutsfattare och miljöorgan kan använda sådan information, särskilt i aggregerad form, för att övervaka miljötrender och sociala trender, bidra till miljöredovisning och använda den som underlag vid utformningen av den offentliga politiken. Få enskilda medborgare och konsumenter konsulterar företagens årsredovisningar direkt, men de skulle kunna använda hållbarhetsinformation indirekt, t.ex. när de överväger råd eller yttranden från finansiella rådgivare eller icke-statliga organisationer. Många investerare och kapitalförvaltare köper hållbarhetsinformation från tredjepartsleverantörer som samlar in information från olika källor, däribland offentliga företagsrapporter.

- (10) Marknaden för hållbarhetsinformation växer snabbt, och rollen för tredjepartsleverantörer av data blir allt viktigare i och med de nya skyldigheter som investerare och kapitalförvaltare måste uppfylla. I och med den ökade tillgången till disaggregerade data bör hållbarhetsinformation ges till en rimligare kostnad. De ändringar till direktiv 2013/34/EU som föreskrivs i det här ändringsdirektivet förväntas öka uppgifternas jämförbarhet och harmonisera standarderna. Det förväntas att praxisen hos tredjepartsleverantörer av data kommer att förbättras och att expertisen kommer att öka på detta område, med en potential att skapa arbetstillfällen.
- (11) Efterfrågan på information om företagens hållbarhet har ökat betydligt under de senaste åren, särskilt bland investerare. Denna ökade efterfrågan beror på att riskerna för företagen förändras och investerarna blir allt mer medvetna om dessa riskers finansiella konsekvenser. Detta gäller särskilt klimatrelaterade finansiella risker. Det finns även en ökande medvetenhet om de risker och möjligheter för företag och för investeringar som följer av andra miljöfrågor, såsom förlusten av biologisk mångfald, och av hälsorelaterade och sociala frågor, däribland barnarbete och tvångsarbete. Den ökade efterfrågan på hållbarhetsinformation beror även på ökningen av investeringsprodukter som uttryckligen strävar efter att uppfylla vissa hållbarhetsstandarder eller uppnå vissa hållbarhetsmål och att säkerställa samstämmighet med ambitionerna i Parisavtalet inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, som antogs den 12 december 2015 (*Parisavtalet*), FN:s konvention om biologisk mångfald och unionens politik. En del av denna ökning är den logiska följderna av tidigare antagen unionslagstiftning, särskilt förordningarna (EU) 2019/2088 och (EU) 2020/852. En del av den ökningen skulle i vilket fall som helst ha ägt rum som en följd av snabb förändring av medborgarnas medvetenhet, konsumenternas preferenser och marknadspraxis. Covid-19-pandemin har påskyndat ökningen av användarnas informationsbehov ytterligare, särskilt som den har blottlagt arbetstagarnas utsatthet och svagheter i företagens värdekedjor. Information om miljöpåverkan är också relevant när det gäller att mildra framtida pandemier, där störning av ekosystem från människans sida i allt högre grad är kopplad till förekomsten och spridningen av sjukdomar.
- (12) Företagen drar själva nytta av högkvalitativ rapportering i hållbarhetsfrågor. Ökningen av antalet investeringsprodukter som syftar till att uppnå hållbarhetsmål innebär att en god hållbarhetsrapportering kan förbättra ett företags tillgång till finansiellt kapital. Hållbarhetsrapportering kan hjälpa företag att identifiera och hantera sina egna risker och möjligheter relaterade till hållbarhetsfrågor. Den kan utgöra en grund för bättre dialog och kommunikation mellan företag och deras berörda parter och kan hjälpa företagen att förbättra sitt anseende. En konsekvent grund för hållbarhetsrapportering i form av standarder för hållbarhetsrapportering skulle dessutom leda till att relevant och tillräcklig information tillhandahålls och följaktligen till att antalet särskilda förfrågningar om information avsevärt minskar.

- (13) I kommissionens rapport av den 21 april 2021 om översynsklausulerna i direktiven 2013/34/EU, 2014/95/EU och 2013/50/EU och den åtföljande kontrollen av ändamålsenligheten hos EU:s ram för offentlig rapportering från företag (*kommissionens rapport om översynsklausulerna och den åtföljande kontrollen av ändamålsenligheten*) identifierades problem när det gäller den ändamålsenliga verkan i direktiv 2014/95/EU. Det finns betydande belegg för att många företag inte lämnar väsentlig information om alla viktiga hållbarhetsrelaterade frågor, däribland klimatrelaterad information, såsom alla växthusgasutsläpp och faktorer som påverkar biologisk mångfald. I rapporten konstaterades också att hållbarhetsinformationens begränsade jämförbarhet och tillförlitlighet ledde till betydande problem. Dessutom är många företag från vilka användare behöver hållbarhetsinformation inte skyldiga att rapportera sådan information. Det finns därför ett tydligt behov av en robust och överkomlig rapporteringsram som åtföljs av effektiva revisionsmetoder för att säkerställa uppgifternas tillförlitlighet och undvika grönmålning och dubbelräkning.
- (14) I avsaknad av politiska åtgärder förväntas skillnaden mellan användarnas informationsbehov och hållbarhetsinformation från företagen öka. Den skillnaden får betydande negativa konsekvenser. Investerare kan inte ta tillräcklig hänsyn till hållbarhetsrelaterade risker och möjligheter i sina investeringsbeslut. Aggregering av flera investeringsbeslut som inte tar tillräcklig hänsyn till hållbarhetsrelaterade risker kan skapa systemrisker som hotar den finansiella stabiliteten. Europeiska centralbanken (ECB) och internationella organisationer såsom rådet för finansiell stabilitet har uppmärksammat dessa systemrisker, särskilt när det gäller klimatet. Investerare har också sämre möjligheter att kanalisera finansiella resurser till företag och ekonomiska verksamheter som inte förvärrar utan hanterar sociala och miljömässiga problem, vilket undergräver målen i den gröna given, handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt och Parisavtalet. Icke-statliga organisationer, arbetsmarknadens parter, samhällen som påverkas av företagens verksamhet och andra berörda parter har sämre förutsättningar att hålla företagen ansvariga för deras inverkan på människor och miljö. Detta skapar ett underskott i ansvarsskyldigheten och skulle kunna leda till att medborgarnas förtroende för företagen minskar, vilket i sin tur skulle kunna inverka negativt på en väl fungerande social marknadsekonomi. Avsaknaden av allmänt accepterade mått och metoder för att mäta, värdera och hantera hållbarhetsrelaterade risker är även ett hinder för företagens ansträngningar att säkerställa att deras affärsmodeller och verksamheter är hållbara. Bristen på hållbarhetsinformation från företag begränsar också förmågan hos berörda aktörer, däribland aktörer i det civila samhället, fackföreningar och arbetstagarrepresentanter, att inleda en dialog med företag om hållbarhetsfrågor.
- (15) I kommissionens rapport om översynsklausulerna och den åtföljande kontrollen av ändamålsenligheten identifierades också en betydande ökning av förfrågningar till företag om information om hållbarhetsfrågor med syfte att åtgärda den befintliga informationsklyftan mellan användarnas informationsbehov och den hållbarhetsinformation från företagen som finns tillgänglig. Dessutom är det sannolikt att de pågående förväntningarna på att företag använder en rad olika regelverk och standarder kommer att fortsätta och till och med kan komma att öka i takt med att det värde som ges hållbarhetsinformation fortsätter att öka. I avsaknad av politiska åtgärder för att skapa samförstånd om den information som företagen bör rapportera kommer kostnaderna och bördorna för de rapporterade företagen och användarna av sådan information att öka avsevärt.
- (16) Den befintliga informationsklyftan gör det mer sannolikt att enskilda medlemsstater kommer att införa alltmer avvikande nationella regler eller standarder. Olika rapporteringskrav i olika medlemsstater kan skapa ytterligare kostnader och komplexitet för företag med gränsöverskridande verksamhet och därmed undergräva den inre marknaden, och kan undergräva etableringsrätten och den fria rörligheten för kapital i hela unionen. Sådana olika rapporteringskrav gör också den rapporterade informationen mindre jämförbar över gränserna, vilket undergräver kapitalmarknadsunionen.
- (17) Artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU är tillämpliga på stora företag av allmänt intresse med ett genomsnittligt antal anställda på över 500 och på företag av allmänt intresse som är moderföretag i en stor koncern med ett genomsnittligt antal anställda på över 500 på koncernnivå. Med tanke på att användarnas behov av hållbarhetsinformation ökar bör ytterligare kategorier av företag åläggas att rapportera hållbarhetsinformation. Det är därför lämpligt att kräva att alla stora företag och alla företag, utom mikroföretag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen, ska rapportera hållbarhetsinformation. De bestämmelser i detta ändringsdirektiv som ändrar artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU fastställer uttryckligen tillämpningsområdet för rapporteringskraven med hänvisning till artiklarna 2 och 3 i direktiv 2013/34/EU. De innebär alltså ingen förenkling eller ändring av något annat krav, och den begränsning av undantag för företag av allmänt intresse som anges i artikel 40 i direktiv 2013/34/EU är inte tillämplig. Framför allt bör företag av allmänt intresse inte behandlas som stora företag med avseende på tillämpningen av hållbarhetsrapporteringskraven. I enlighet med detta bör små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad

i unionen som är företag av allmänt intresse tillåtas att rapportera i enlighet med standarderna för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag. Dessutom bör alla företag som är moderföretag i stora koncerner utarbeta hållbarhetsrapportering på koncernnivå. Eftersom artikel 8 i förordning (EU) 2020/852 hänvisar till artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU måste de företag som lagts till så att de omfattas av hållbarhetsrapporteringskraven också uppfylla kraven i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852.

- (18) Kravet i detta ändringsdirektiv på att även stora företag vars värdepapper inte är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen ska offentliggöra information om hållbarhetsfrågor motiveras främst av oro över dessa företags inverkan och ansvarsskyldighet, också genom deras värdekedja. I detta avseende bör alla stora företag omfattas av samma krav på att rapportera hållbarhetsinformation offentligt. Finansmarknadsaktörer behöver dessutom information från dessa stora företag vars värdepapper inte är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen.
- (19) Kravet i detta ändringsdirektiv på att tredjelandsföretag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen även bör offentliggöra information om hållbarhetsfrågor syftar till att svara mot finansmarknadsaktörernas behov av information från sådana företag för att de ska förstå riskerna med och konsekvenserna av sina investeringar och för att uppfylla de krav på offentliggörande som fastställs i förordning (EU) 2019/2088.
- (20) Tredjelandsföretag som har en betydande verksamhet på unionens territorium bör också vara skyldiga att tillhandahålla hållbarhetsinformation, särskilt om den inverkan företagets verksamhet har på sociala frågor och miljöfrågor, i syfte att säkerställa att tredjelandsföretag hålls ansvariga för sin inverkan på människor och miljö och att det råder lika villkor för företag som är verksamma på den inre marknaden. Därför bör tredjelandsföretag som genererar en nettoomsättning på mer än 150 miljoner EUR i unionen och som har ett dotterföretag eller en filial på unionens territorium omfattas av krav på hållbarhetsrapportering. För att säkerställa att sådana krav är proportionella och verkställbara bör tröskelvärdet på en nettoomsättning på mer än 40 miljoner EUR tillämpas på tredjelandsföretags filialer, och tröskelvärdet för att anses som ett stort företag eller litet eller medelstort företag, utom mikroföretag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen bör tillämpas på tredjelandsföretags dotterföretag, eftersom sådana dotterföretag och filialer bör ansvara för offentliggörandet av tredjelandsföretagets hållbarhetsrapport. De hållbarhetsrapporter som offentliggörs av ett dotterföretag eller en filial till ett tredjelandsföretag bör utarbetas i enlighet med de standarder som ska antas senast den 30 juni 2024 av kommissionen genom delegerade akter.

Dotterföretaget eller filialen till ett tredjelandsföretag bör också kunna rapportera i enlighet med de standarder som gäller för företag som är etablerade i unionen eller i enlighet med standarder som bedöms vara likvärdiga enligt en genomförandeakt. Om tredjelandsföretaget inte tillhandahåller all den information som krävs enligt detta ändringsdirektiv, trots att dotterföretaget eller filialen till det tredjelandsföretaget har gjort sitt bästa för att erhålla den nödvändiga informationen, bör dotterföretaget eller filialen tillhandahålla all den information som det eller den förfogar över och utfärda en förklaring om att tredjelandsföretaget inte gjort resten av den begärda informationen tillgänglig. För att säkerställa rapporteringens kvalitet och tillförlitlighet bör tredjelandsföretagets hållbarhetsrapporter offentliggöras tillsammans med ett uttalande om kvalitetsgranskning från en person eller ett företag som är auktoriserade att lämna ett uttalande om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapporteringen, antingen enligt tredjelandsföretagets eller en medlemsstats nationella rätt. Om ett sådant uttalande om kvalitetsgranskning inte tillhandahålls bör tredjelandsföretagets dotterföretag eller filial utfärda en förklaring om att tredjelandsföretaget inte har tillhandahållit det nödvändiga uttalandet om kvalitetsgranskning. Hållbarhetsrapporten bör göras tillgänglig kostnadsfritt för allmänheten via medlemsstaternas centrala register, handels- eller företagsregister, eller alternativt på webbplatsen för tredjelandsföretagets dotterföretag eller filial.

Medlemsstaterna bör ha möjlighet att årligen informera kommissionen om de dotterföretag eller filialer till tredjelandsföretag som uppfyllde kravet på offentliggörande och om de fall där en rapport offentliggjordes men där tredjelandsföretagets dotterföretag eller filial har förklarat att det eller den inte kunde få nödvändig information från tredjelandsföretaget. Kommissionen bör på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de tredjelandsföretag som har offentliggjort en hållbarhetsrapport.

- (21) Med tanke på att hållbarhetsrelaterade risker blir allt viktigare och med beaktande av att små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen utgör en betydande andel av alla företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen är det, för att säkerställa investerarskyddet, lämpligt att kräva att även små och medelstora företag, utom mikroföretag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen lämnar information om hållbarhetsfrågor. Införandet av ett sådant krav kommer att bidra till att säkerställa att finansmarknadsaktörer kan inkludera mindre företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen i investeringsportföljer på grundval av att de rapporterar den hållbarhetsinformation som finansmarknadsaktörerna behöver.

Det kommer därför att bidra till att skydda och förbättra tillgången för företag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen, till finansiellt kapital och undvika diskriminering av sådana företag från finansmarknadsaktörernas sida. Införandet av kravet att små och medelstora företag, utom mikroföretag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen lämnar information om hållbarhetsfrågor är också nödvändigt för att säkerställa att finansmarknadsaktörer har den information de behöver från investeringsobjekten för att kunna uppfylla sina egna krav på hållbarhetsinformation som fastställs i förordning (EU) 2019/2088. Små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen bör ges möjlighet att rapportera i enlighet med standarder som står i proportion till deras kapacitet och resurser och som är relevanta med tanke på hur omfattande och komplex deras verksamhet är. Små och medelstora företag vars värdepapper inte är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen bör också ha möjlighet att välja att använda sådana proportionerliga standarder på frivillig basis.

Standarderna för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag kommer att utgöra en referens för företag som omfattas av de krav som införs genom detta ändringsdirektiv vad gäller den nivå av hållbarhetsinformation som de rimligen kan begära från små, och medelstora företag som är leverantörer eller kunder i sådana företags värdekedjor. Små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen bör dessutom ges tillräckligt med tid för att förbereda sig för tillämpningen av de bestämmelser som ålägger dem krav på hållbarhetsrapportering, på grund av deras mindre storlek och mer begränsade resurser, och med beaktande av de svåra ekonomiska omständigheterna till följd av covid-19-pandemin. Därför bör bestämmelserna om företagets hållbarhetsrapportering när det gäller små och medelstora företag, utom mikroföretag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen, börja tillämpas för det räkenskapsår som börjar den 1 januari 2026 eller senare. Efter detta datum bör små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen, under en övergångsperiod på två år, ha möjlighet att frånga de krav på hållbarhetsrapportering som fastställs i detta ändringsdirektiv, förutsatt att de i sin förvaltningsberättelse kortfattat anger varför hållbarhetsinformationen inte har tillhandahållits.

- (22) Medlemsstaterna bör vara fria att utvärdera effekterna av sina nationella införlivandeåtgärder på små och medelstora företag, i syfte att säkerställa att dessa inte påverkas oproportionellt, med särskilt fokus på mikroföretag och på att undvika onödiga administrativa bördor. Medlemsstaterna bör överväga att införa åtgärder för att hjälpa små och medelstora företag att tillämpa standarderna för hållbarhetsrapportering.

- (23) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG⁽¹⁷⁾ är tillämpligt på företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen. För att säkerställa att företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen, inbegripet emittenter från tredjeländer, omfattas av samma krav på hållbarhetsrapportering bör direktiv 2004/109/EG innehålla nödvändiga korshänvisningar till eventuella krav på hållbarhetsrapportering i årsredovisningen.
- (24) Genom artikel 23.4 första stycket i) och artikel 23.4 fjärde stycket i direktiv 2004/109/EG ges kommissionen befogenhet att anta åtgärder för att inrätta en mekanism för att fastställa likvärdigheten vad gäller den information som krävs enligt det direktivet och för att fastställa allmänna likvärdighetskriterier för redovisningsstandarder. Artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG ger också kommissionen befogenhet att fatta nödvändiga beslut om likvärdighet för redovisningsstandarder som används av emittenter i tredjeländ. För att återspegla införandet av hållbarhetskraven i direktiv 2004/109/EG bör kommissionen ges befogenhet att inrätta en mekanism för fastställande av likvärdighet vad avser de standarder för hållbarhetsrapportering som tillämpas av emittenter i tredjeländ, på samma sätt som föreskrivs i kommissionens förordning (EG) nr 1569/2007⁽¹⁸⁾ som innehåller kriterierna för fastställande av likvärdighet för redovisningsstandarder som tillämpas av tredjeländsemittenter. Av samma skäl bör kommissionen också ges befogenhet att fatta de beslut som krävs om likvärdigheten hos de standarder för hållbarhetsrapportering som används av tredjeländsemittenter. De ändringar som införs genom detta ändringsdirektiv kommer att säkerställa enhetliga likvärdighetssystem när det gäller kraven på hållbarhetsrapportering och finansiell rapportering i samband med årsredovisningen.
- (25) Artiklarna 19a.3 och 29a.3 i direktiv 2013/34/EU undantar alla dotterföretag från skyldigheten att rapportera icke-finansiell information när sådana företag och deras dotterföretag omfattas av moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen, förutsatt att den förvaltningsberättelsen inbegriper icke-finansiell information som rapporteras enligt det direktivet. Det är dock nödvändigt att säkerställa att information om hållbarhet är lättillgänglig för användarna och att säkerställa att det råder transparens i fråga om vilket moderföretag till det undantagna dotterföretag som rapporterar på koncernnivå. Det är därför nödvändigt att kräva att dessa dotterföretag i sin förvaltningsberättelse inkluderar namn och säte för det moderföretag som rapporterar hållbarhetsinformation på koncernnivå, webblänkarna till moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen och en hänvisning till undantaget från skyldigheten att hållbarhetsrapportera. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att kräva att moderföretaget offentliggör förvaltningsberättelsen för koncernen på de språk som de godtar och att moderföretaget tillhandahåller all nödvändig översättning till sådana språk. Ett sådant undantag bör också tillämpas om det moderföretag som rapporterar på koncernnivå är ett tredjeländsföretag som rapporterar hållbarhetsinformation i enlighet med likvärdiga standarder för hållbarhetsrapportering.

Direktiv 2004/109/EG, i dess ändrade lydelse enligt detta ändringsdirektiv, bör föreskriva lämpliga mekanismer för fastställande av likvärdighet mellan standarder för hållbarhetsrapportering, och företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen och företag vars värdepapper inte är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen bör vara skyldiga att rapportera i enlighet med samma standarder för hållbarhetsrapportering. I detta sammanhang bör de genomförandeakter som kommissionen antar i enlighet med artikel 23.4 första stycket i) och artikel 23.4 fjärde stycket i direktiv 2004/109/EG, som inför en mekanism för fastställande av likvärdighet mellan standarder användas för att fastställa huruvida dotterföretag till tredjeländsmoderföretag ska undantas enligt reglerna i direktiv 2013/34/EU. Därför bör dotterföretaget undantas när hållbarhetsrapporteringen för en koncern utförs i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som kommissionen antar i enlighet med artikel 29b i direktiv 2013/34/EU, som införs genom det här ändringsdirektivet, eller på ett sätt som är likvärdigt med de standarderna för hållbarhetsrapportering, enligt vad som fastställts i enlighet med en genomförandeakt om likvärdighet för standarder för hållbarhetsrapportering som antagits i enlighet med

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

⁽¹⁸⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1569/2007 av den 21 december 2007 om införande av en mekanism för fastställande av likvärdighet för redovisningsstandarder som tillämpas av tredjeländsemittenter av värdepapper enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG och 2004/109/EG (EUT L 340, 22.12.2007, s. 66).

artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG. Ett sådant undantag bör inte tillämpas på stora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen av skäl som rör investerarskydd, i syfte att säkerställa större transparens beträffande sådana företag.

- (26) I artikel 23 i direktiv 2013/34/EU undantas moderföretag från skyldigheten att upprätta koncernredovisningar och en förvaltningsberättelse för koncernen när moderföretag är dotterföretag till ett annat moderföretag som uppfyller denna skyldighet. Det bör dock klargöras att undantagsordningen för koncernredovisningen och förvaltningsberättelsen för koncernen fungerar oberoende av undantagsordningen för hållbarhetsrapportering för koncernen. Ett företag kan därför undantas från kraven på finansiell rapportering för koncernen men inte från kraven på hållbarhetsrapportering för koncernen om dess yttersta moderföretag utarbetar koncernredovisningar och förvaltningsberättelser för koncerner i enlighet med unionsrätten, eller i enlighet med likvärdiga krav om företaget är etablerat i ett tredjeländ, men inte genomför hållbarhetsrapportering för koncernen i enlighet med unionsrätten, eller i enlighet med likvärdiga krav om företaget är etablerat i ett tredjeländ. Det är nödvändigt att moderföretag som rapporterar på koncernnivå tillhandahåller en adekvat beskrivning av riskerna för och inverkan av sina dotterföretag, inbegripet information om sina förfaranden för tillbörlig aktsamhet i tillämpliga fall. Det kan finnas fall där det finns betydande skillnader mellan koncernens situation och situationen för dess enskilda dotterföretag, eller mellan situationen för enskilda dotterföretag inom olika territorier, vilket i avsaknad av ytterligare information om det berörda enskilda dotterföretaget kan leda till att användaren av informationen kommer fram till en väsentligt annorlunda slutsats om riskerna för, eller inverkan av, dotterföretaget.
- (27) Kreditinstitut och försäkringsföretag spelar en nyckelroll i omställningen till ett fullständigt hållbart ekonomiskt och finansiellt system för alla i linje med den gröna given. De kan ha betydande positiv och negativ inverkan genom sin låne-, investerings- och försäkringsteckningsverksamhet. Andra kreditinstitut och försäkringsföretag än de som är skyldiga att följa direktiv 2013/34/EU, inbegripet kooperativ och ömsesidiga företag, bör därför omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering, förutsatt att de uppfyller vissa storlekskriterier. Användarna av hållbarhetsinformation skulle således kunna bedöma både sådana kreditinstituts och försäkringsföretags inverkan på samhället och miljön och de risker som sådana kreditinstitut och försäkringsföretag kan ställas inför i samband med hållbarhetsfrågor. I direktiv 2013/34/EU anges tre alternativa kriterier för att fastställa huruvida ett företag ska anses vara ett stort företag, nämligen balansomslutningen, nettoomsättningen och det genomsnittliga antalet anställda under räkenskapsåret.

Nettoomsättningskriteriet måste anpassas för kreditinstitut och försäkringsföretag genom en hänvisning till definitionen av nettoomsättning i rådets direktiv 86/635/EEG⁽¹⁹⁾ och 91/674/EEG⁽²⁰⁾ i stället för den allmänna definition som fastställs i direktiv 2013/34/EU. För att säkerställa överensstämmelse med rapporteringskraven i direktiv 86/635/EEG bör medlemsstaterna kunna välja att inte tillämpa kraven på hållbarhetsrapportering för kreditinstitut som förtecknas i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁽²¹⁾.

- (28) Förteckningen över hållbarhetsfrågor som företagen är skyldiga att rapportera om bör i största möjliga utsträckning överensstämma med den definition av termen *hållbarhetsfaktorer* som anges i förordning (EU) 2019/2088, och bör förhindra bristande överensstämmelse mellan den information som krävs av dataanvändarna och den information som ska rapporteras företaget. Denna förteckning bör också motsvara användarnas och företagets behov och förväntningar, som ofta använder termerna *miljö*, *social* och *styrning* som ett sätt att kategorisera de tre viktigaste

⁽¹⁹⁾ Rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EGT L 372, 31.12.1986, s. 1).

⁽²⁰⁾ Rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (EGT L 374, 31.12.1991, s. 7).

⁽²¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

hållbarhetsfrågorna. I definitionen av termen *hållbarhetsfaktorer* i förordning (EU) 2019/2088 ingår dock inte uttryckligen styrningsfrågor. Definitionen av termen *hållbarhetsfrågor* i direktiv 2013/34/EU, i dess ändrade lydelse enligt detta ändringsdirektiv, bör därför täcka miljörelaterade, sociala och människorättsliga faktorer och styrningsfaktorer, och inkorporera definitionen av termen *hållbarhetsfaktorer* i förordning (EU) 2019/2088. Rapporteringskraven i direktiv 2013/34/EU bör inte påverka nationella rapporteringskyldigheter.

- (29) Enligt artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU ska rapportering inte bara ske i den utsträckning som krävs för att förstå företagets utveckling, resultat och ställning, utan även på information som är nödvändig för att förstå den inverkan företagets verksamhet har på miljörelaterade, sociala och personalrelaterade frågor, respekt för mänskliga rättigheter samt bekämpning av korruption och mutor. Enligt dessa artiklar är företagen således skyldiga att rapportera både om hur företagets verksamhet påverkar människor och miljö och om hur hållbarhetsfrågor påverkar företaget. Detta kallas det dubbla väsentlighetsperspektivet, där riskerna för företaget och dess inverkan utgör ett enda väsentlighetsperspektiv. Kontrollen av ändamålsenligheten när det gäller företagsrapportering visar att dessa två perspektiv ofta inte förstås eller tillämpas väl. Det är därför nödvändigt att klargöra att företagen bör beakta varje väsentlighetsperspektiv i sig och lämna ut information som är väsentlig ur båda perspektiven samt information som är väsentlig ur ett enda perspektiv.
- (30) Enligt artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU ska företag lämna information om fem rapporteringsområden: affärsmodell; policy, inbegripet de förfaranden för tillbörlig aktsamhet som genomförts; resultatet av denna policy; risker och riskhantering; samt centrala resultatindikatorer som är relevanta för verksamheten. Artikel 19a.1 i direktiv 2013/34/EU innehåller inga uttryckliga hänvisningar till andra rapporteringsområden som användarna av informationen anser vara relevanta, av vilka en del överensstämmer med upplysningar som ingår i internationella regelverk, inbegripet rekommendationerna från arbetsgruppen för klimatrelaterade finansiella upplysningar. Informationskraven bör vara tillräckligt detaljerade för att säkerställa att företagen rapporterar information om sin motståndskraft när det gäller hållbarhetsrelaterade risker. Utöver de rapporteringsområden som anges i artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU bör företagen vara skyldiga att lämna ut information om sin affärsstrategi och om affärsmodellens och affärsstrategins motståndskraft när det gäller hållbarhetsrelaterade risker. De bör också vara skyldiga att lämna ut alla planer de kan tänkas ha för att säkerställa att deras affärsmodell och affärsstrategi är förenliga med omställningen till en hållbar ekonomi och med målen att begränsa den globala uppvärmningen till 1,5 °C i linje med Parisavtalet och uppnå klimatneutralitet senast 2050, i enlighet med förordning (EU) 2021/1119, utan något överskridande eller med begränsat överskridande.

Det är särskilt viktigt att klimatrelaterade planer bygger på den senaste forskningen, inbegripet rapporter från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) och rapporter från det europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar. Information som offentliggörs i enlighet med artikel 8 i förordning (EU) 2020/852 om andelen kapitalutgifter eller driftsutgifter som är förknippade med taxonomianpassade verksamheter skulle kunna stödja finansierings- och investeringsplaner som rör sådana planer när så är lämpligt. Företagen bör också vara skyldiga att lämna ut information om och på vilket sätt deras affärsmodell och affärsstrategi tar hänsyn till berörda parter intressen, eventuella möjligheter för företaget som hållbarhetsfrågorna ger upphov till, genomförandet av de aspekter av affärsstrategin som påverkar eller påverkas av hållbarhetsfrågor, eventuella hållbarhetsmål som fastställts av företaget och de framsteg som gjorts för att uppnå dem, styrelsens och ledningens uppgift vad avser hållbarhetsfrågor, huvudsakligen faktisk och potentiell negativ inverkan av företagets verksamhet, och hur företaget har identifierat den information som det rapporterar om. Så snart offentliggörande av inlägg som mål och framstegen mot att uppnå dem krävs är inte ett separat krav på att offentliggöra utfallet av policyn längre nödvändigt.

- (31) För att säkerställa överensstämmelse med internationella instrument såsom FN:s *Guiding Principles on Business and Human Rights: Implementing the United Nations 'Protect, Respect and Remedy' Framework* (FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter), OECD:s riktlinjer för multinationella företag och OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfullt företagande bör informationskraven i fråga om tillbörlig aktsamhet specificeras mer i detalj än vad som för närvarande är fallet i artiklarna 19a.1 b och 29a.1 b i direktiv 2013/34/EU. Tillbörlig aktsamhet är det förfarande som företagen genomför för att identifiera, övervaka, förebygga, begränsa, avhjälpa eller

sätta stopp för den huvudsakliga faktiska och potentiella negativa inverkan av sin verksamhet och identifiera hur företagen hanterar dessa negativa konsekvenser. Inverkan i samband med ett företags verksamhet omfattar inverkan som direkt orsakas av företaget, inverkan som företaget bidrar till och inverkan som på annat sätt är kopplad till företagets värdekedja. Förfarandet för tillbörlig aktsamhet gäller företagets hela värdekedja, inklusive dess egen verksamhet, produkter och tjänster, affärsförbindelser och distributionskedjor. I linje med FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter ska en faktisk eller potentiell negativ inverkan anses vara väsentlig om den kan anses vara någon av de som har störst inverkan i samband med företagets verksamhet på grundval av följande: Hur allvarlig inverkan på människor eller miljö är; antalet individer som påverkas eller kan påverkas, eller omfattningen av miljöskadorna; hur lätt skadan kan avhjälpas, genom att miljön eller de drabbade människorna återställs till deras tidigare skick.

- (32) Direktiv 2013/34/EU kräver inte att upplysningar lämnas om andra immateriella resurser än immateriella anläggningstillgångar som redovisas i balansräkningen. Det är allmänt erkänt att information om immateriella tillgångar och andra immateriella faktorer, inbegripet internt genererade immateriella resurser, är underrapporterad, vilket hindrar en korrekt bedömning av ett företags utveckling, resultat och ställning samt övervakning av investeringar. För att göra det möjligt för investerare att bättre förstå den allt större skillnaden mellan det redovisade värdet för många företag och deras marknadsvärdering, som observeras inom många sektorer av ekonomin, bör lämplig rapportering om immateriella resurser krävas av alla stora företag och alla företag, utom mikroföretag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen. Viss information om immateriella resurser har dock en mycket nära koppling till hållbarhetsfrågor och bör därför ingå i hållbarhetsrapporteringen. Information om anställdas färdigheter, kompetenser, erfarenhet, lojalitet gentemot företaget och motivation att förbättra förfaranden, varor och tjänster är exempel på sådan hållbarhetsinformation som rör sociala frågor som också kan betraktas som information om immateriella resurser. Information om kvaliteten på förbindelserna mellan företaget och dess berörda parter, däribland kunder, leverantörer och samhällen som påverkas av företagets verksamhet, är på samma sätt hållbarhetsinformation som är relevant för sociala frågor och styrningsfrågor som också kan betraktas som information om immateriella resurser. Dessa exempel visar hur det i vissa fall inte är möjligt att skilja på information om immateriella resurser och information om hållbarhetsfrågor.
- (33) I artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU anges inte om den information som ska rapporteras ska vara framåtblickande eller information om tidigare resultat. Det råder för närvarande brist på framåtblickande information, vilket användare av hållbarhetsinformation särskilt värdesätter. I artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU bör det därför anges att den hållbarhetsinformation som rapporteras ska omfatta såväl framåtblickande som tillbakablickande uppgifter samt både kvalitativ och kvantitativ information. Informationen bör när så är lämpligt baseras på entydiga vetenskapliga bevis. Informationen bör också vara harmoniserad, jämförbar och när så är lämpligt baseras på enhetliga indikatorer, och samtidigt tillåta en rapportering som är specifik för enskilda företag och som inte äventyrar företagets kommersiella ställning. Den rapporterade hållbarhetsinformationen bör, beroende på vad som är lämpligt, också ta hänsyn till korta, medellånga och långsiktiga tidsperspektiv och innehålla information om företagets hela värdekedja, inklusive dess egen verksamhet, dess produkter och tjänster, dess affärsförbindelser och dess leveranskedja. Information om företagets hela värdekedja skulle omfatta information om dess värdekedja inom unionen och information som omfattar tredjeländer om företagets värdekedja sträcker sig utanför unionen. Under de första tre åren av tillämpningen av de åtgärder som ska antas av medlemsstaterna i enlighet med detta ändringsdirektiv, och om inte all nödvändig information om dess värdekedja finns tillgänglig, bör företaget redogöra för vilka ansträngningar som företaget gjort för att få information om sin värdekedja, skälen till att den informationen inte kunde erhållas och företagets planer för att er hålla denna information i framtiden.

- (34) Syftet med detta ändringsdirektiv är inte att kräva att företag röjer intellektuellt kapital, immateriella rättigheter, know-how eller innovationsresultat som skulle klassificeras som företagshemligheter enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943⁽²⁾. De rapporteringskrav som föreskrivs i detta ändringsdirektiv bör därför inte påverka tillämpningen av direktiv (EU) 2016/943.
- (35) Enligt artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU ska företag i sin icke-finansiella rapportering inkludera hänvisningar till och ytterligare förklaringar av de belopp som tas upp i årsredovisningen eller årsbokslutet. Enligt dessa artiklar är företagen emellertid inte skyldiga att hänvisa till annan information i förvaltningsberättelsen eller att lägga till ytterligare förklaringar till denna information. Därför är det för närvarande bristande överensstämmelse mellan den icke-finansiella information som rapporteras och resten av den information som redovisas i förvaltningsberättelsen. Det är nödvändigt att fastställa tydliga krav i detta avseende.
- (36) Enligt artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU ska företagen lämna en tydlig och motiverad förklaring till varför de inte följer någon policy i en eller flera av de frågor som anges i de artiklarna, om företaget inte gör det. Den olika behandlingen av upplysningar om den policy som företagen kan ha jämfört med de andra rapporteringsområdena i dessa artiklar har skapat förvirring bland de rapporterade företagen och har inte bidragit till att förbättra kvaliteten på den rapporterade informationen. Det finns därför inget behov av att behålla denna skillnad i behandlingen av policyn i det direktivet. Standarderna för hållbarhetsrapportering bör avgöra vilken information som behöver lämnas ut för vart och ett av de rapporteringsområden som nämns i artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU, i dess ändrade lydelse enligt detta ändringsdirektiv.
- (37) Företag som omfattas av artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU kan förlita sig på nationella, unionsbaserade eller internationella rapporteringsregler, och om de gör det måste de ange vilka regelverk de har använt sig av. Direktiv 2013/34/EU kräver dock inte att företag ska använda ett gemensamt regelverk för rapportering eller standard, och det hindrar inte företag från att välja att inte alls använda något eller några regelverk för rapportering eller standarder. I enlighet med artikel 2 i direktiv 2014/95/EU antog kommissionen den 5 juli 2017 ett meddelande med titeln *Riktlinjer för icke-finansiell rapportering (metod för rapportering av icke-finansiell information) (riktlinjer för icke-finansiell rapportering)*, med icke-bindande riktlinjer för företag som omfattas av det direktivets tillämpningsområde.

Den 17 juni 2019 antog kommissionen sina riktlinjer för rapportering av klimatrelaterad information, som innehåller ytterligare riktlinjer, särskilt om rapportering av klimatrelaterad information. Dessa riktlinjer för rapportering av klimatrelaterad information inbegrep uttryckligen rekommendationerna från arbetsgruppen för klimatrelaterad finansiell information. Tillgängliga uppgifter tyder på att riktlinjerna för icke-finansiell rapportering inte hade någon betydande inverkan på kvaliteten på företagens icke-finansiella rapportering enligt artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU. Riktlinjernas frivilliga karaktär innebär att det står företagen fritt att bestämma om de vill tillämpa dem eller inte. Riktlinjerna kan därför inte i sig säkerställa att den information som lämnas av olika företag är jämförbar eller att all information som användarna av denna information anser vara relevant lämnas ut. Därför behövs obligatoriska gemensamma standarder för hållbarhetsrapportering för att säkerställa att informationen är jämförbar och att all relevant information offentliggörs. Med utgångspunkt i principen om dubbel väsentlighet bör standarderna omfatta all information som är väsentlig för användarna av denna information. Gemensamma standarder för hållbarhetsrapportering är också nödvändiga för att möjliggöra kvalitetsgranskning och digitalisering av hållbarhetsrapportering och för att underlätta dess tillsyn och verkställbarhet.

Utvecklingen av obligatoriska gemensamma standarder för hållbarhetsrapportering är nödvändig för att nå ett läge där hållbarhetsinformation har en ställning som är jämförbar med den finansiella informationen. Antagandet av standarder för hållbarhetsrapportering genom delegerade akter skulle säkerställa harmoniserad hållbarhetsrapportering i hela unionen. Ett företag skulle därför uppfylla hållbarhetsrapporteringskraven i direktiv 2013/34/EU

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs (EUT L 157, 15.6.2016, s. 1).

genom att rapportera i enlighet med standarderna för hållbarhetsrapportering. Vid fastställandet av sådana standarder är det viktigt att i största möjliga utsträckning ta vederbörlig hänsyn till de viktigaste standarder för hållbarhetsrapportering som används i hela världen, samtidigt som ambitionen i detta ändringsdirektiv och de delegerade akter som antas i enlighet därmed inte sänks.

- (38) Ingen befintlig standard eller regelverk tillgodoser unionens behov av hållbarhetsrapportering på egen hand. Den information som krävs enligt direktiv 2013/34/EU måste omfatta information som är relevant ur varje väsentlighetsperspektiv, måste omfatta alla hållbarhetsfrågor och, i förekommande fall, anpassas till andra skyldigheter enligt unionsrätten att offentliggöra hållbarhetsinformation, inbegripet de skyldigheter som fastställs i förordningarna (EU) 2019/2088 och (EU) 2020/852. Dessutom bör obligatoriska standarder för hållbarhetsrapportering för unionens företag stå i proportion till ambitionsnivån i den gröna given och unionens klimatneutralitetsmål för 2050 samt med de mellanliggande målen enligt förordning (EU) 2021/1119. Det är därför nödvändigt att ge kommissionen befogenhet att anta unionens standarder för hållbarhetsrapportering, så att de snabbt kan antas och för att säkerställa att innehållet i dessa standarder för hållbarhetsrapportering är förenligt med unionens behov.
- (39) *European Financial Reporting Advisory Group* (Efrag) är en ideell förening som inrättats enligt belgisk lag och som tjänar allmänintresset genom att ge råd till kommissionen om godkännande av internationella redovisningsstandarder. Efrag har etablerat ett rykte som ett europeiskt expertcentrum för företagsrapportering och är väl lämpat att främja samordning mellan unionens standarder för hållbarhetsrapportering och internationella initiativ som syftar till att utveckla standarder som är enhetliga i hela världen. I mars 2021 offentliggjorde en arbetsgrupp med flera berörda parter som Efrag inrättat rekommendationer för en eventuell utveckling av standarder för hållbarhetsrapportering för unionen. Dessa rekommendationer innehåller förslag om att utveckla en sammanhängande och omfattande uppsättning standarder för hållbarhetsrapportering som omfattar alla hållbarhetsfrågor ur ett dubbelt väsentlighetsperspektiv. Rekommendationerna innehåller också en detaljerad färdplan för utvecklingen av sådana standarder och förslag till ömsesidigt förstärkande samarbete mellan globala initiativ för fastställande av standarder och unionens initiativ för fastställande av standarder. I mars 2021 offentliggjorde Efrags styrelseordförande rekommendationer om möjliga ändringar av Efrags styrning för det fall den skulle uppmanas att utarbeta tekniska råd om standarder för hållbarhetsrapportering. I rekommendationerna från Efrags styrelseordförande ingår att upprätta en ny pelare för hållbarhetsrapportering inom Efrag utan att i väsentlig utsträckning ändra den befintliga pelaren för finansiell rapportering. I mars 2022 utsåg Efrags generalförsamling medlemmarna i Efrags nyinrättade nämnd för hållbarhetsrapportering. När kommissionen antar standarder för hållbarhetsrapportering bör den ta hänsyn till de tekniska råd som Efrag kommer att utarbeta.

För att säkerställa högkvalitativa standarder som bidrar till det europeiska allmänna bästa och tillgodoser behoven hos företag och användare av den information som rapporteras bör Efrag ha tillräcklig offentlig finansiering för att säkerställa sitt oberoende. Dess tekniska rådgivning bör utvecklas enligt ett korrekt vederbörligt förfarande, med offentlig tillsyn och transparens, och på grundval av sakkunskap från en balanserad representation av relevanta berörda parter, inbegripet företag, investerare, civilsamhällesorganisationer och fackföreningar, och bör åtföljas av lönsamhetsanalyser. Deltagande i Efrags arbete på teknisk nivå bör villkoras av sakkunskap om hållbarhetsrapportering och bör inte vara beroende av några ekonomiska bidrag, utan att det påverkar offentliga organs och nationella standardiseringsorganisationers deltagande i det arbetet. En transparent process för att undvika intressekonflikter bör garanteras. För att säkerställa att unionens standarder för hållbarhetsrapportering tar hänsyn till synpunkter från medlemsstaterna bör kommissionen innan den antar dessa standarder samråda med medlemsstaternas expertgrupp om hållbar finansiering, som avses i förordning (EU) 2020/852 (*medlemsstaternas expertgrupp om hållbar finansiering*), och med den föreskrivande kommitté för redovisningsfrågor som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002⁽²⁾ (*föreskrivande kommittén för redovisningsfrågor*), rörande Efrags tekniska rådgivning.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (EGT L 243, 11.9.2002, s. 1).

Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), Europeiska bankmyndigheten (EBA) och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) spelar en roll vid utarbetandet av tekniska standarder för tillsyn i enlighet med förordning (EU) 2019/2088, och det måste råda samstämmighet mellan dessa tekniska standarder för tillsyn och standarderna för hållbarhetsrapportering. Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽²⁴⁾ spelar Esma också en roll när det gäller att främja enhetlighet i tillsynen när det gäller genomdrivandet av företagsrapportering från emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen och som kommer att vara skyldiga att rapportera i enlighet med de standarderna för hållbarhetsrapportering. Esma, EBA och Eiopa bör därför åläggas att avge ett yttrande om Efrags tekniska rådgivning. Sådana yttranden bör lämnas inom två månader från dagen för mottagandet av kommissionens begäran. Dessutom bör kommissionen samråda med Europeiska miljöbyrån, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, ECB, kommittén för europeiska tillsynsorgan för revisorer (Ceob) och plattformen för hållbar finansiering för att säkerställa att standarderna för hållbarhetsrapportering är förenliga med relevant unionspolitik och unionsrätt. Om någon av dessa entiteter beslutar att avge ett yttrande, bör de göra detta inom två månader från den dag då de rådfrågades av kommissionen.

- (40) För att främja demokratisk kontroll, granskning och transparens bör kommissionen minst en gång om året samråda med Europaparlamentet, och samtidigt med medlemsstaternas expertgrupp för hållbar finansiering och den föreskrivande kommittén för redovisningsfrågor om Efrags arbetsprogram när det gäller utvecklingen av standarder för hållbarhetsrapportering.
- (41) Standarderna för hållbarhetsrapportering bör vara förenliga med övrig unionsrätt. Dessa standarder bör främst anpassas till de informationskrav som fastställs i förordning (EU) 2019/2088, och de bör ta hänsyn till underliggande indikatorer och metoder som anges i de olika delegerade akter som antagits i enlighet med förordning (EU) 2020/852, informationskraven för administratörer av referensvärden enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011⁽²⁵⁾, minimistandarderna för konstruktionen av EU:s referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet och allt arbete som utförs av EBA för att genomföra kraven på offentliggörande inom tredje pelaren i förordning (EU) nr 575/2013.

Standarder bör ta hänsyn till unionsrätt på miljöområdet, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009⁽²⁶⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG⁽²⁷⁾, och bör ta hänsyn till kommissionens rekommendation 2013/179/EU⁽²⁸⁾ och dess bilagor samt uppdateringar av dessa. Annan relevant unionsrätt, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU⁽²⁹⁾, och andra krav som fastställs i unionsrätten för företag när det gäller ledande befattningshavares skyldigheter och tillbörlig aktsamhet bör också beaktas.

⁽²⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽²⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 (EUT L 171, 29.6.2016, s. 1).

⁽²⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG (EUT L 342, 22.12.2009, s. 1).

⁽²⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽²⁸⁾ Kommissionens rekommendation 2013/179/EU av den 9 april 2013 om användningen av gemensamma metoder för att mäta och kommunicera produkters och organisationers miljöprestanda utifrån ett livscykelperspektiv (EUT L 124, 4.5.2013, s. 1).

⁽²⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

- (42) Standarderna för hållbarhetsrapportering bör beakta riktlinjerna för icke-finansiell rapportering och riktlinjerna för rapportering av klimatrelaterad information. De bör också beakta andra rapporteringskrav i direktiv 2013/34/EU som inte är direkt relaterade till hållbarhet, i syfte att ge användarna av den rapporterade informationen en bättre förståelse av företagets utveckling, resultat, ställning och inverkan, genom att maximera kopplingarna mellan hållbarhetsinformationen och annan information som rapporteras i enlighet med direktiv 2013/34/EU.
- (43) Standarderna för hållbarhetsrapportering bör vara proportionerliga och bör inte medföra en onödig administrativ börda för de företag som är skyldiga att använda dem. För att minimera störningar för företag som redan rapporterar hållbarhetsinformation bör standarderna för hållbarhetsrapportering, i förekommande fall, ta hänsyn till befintliga standarder och regelverk för hållbarhetsrapportering och redovisning. Sådana befintliga standarder och regelverk omfattar *Global Reporting Initiative*, *Sustainability Accounting Standards Board*, *International Integrated Reporting Council*, *International Accounting Standards Board*, *Task Force on Climate related Financial Disclosures*, *Carbon Disclosure Standards Board* och CDP (tidigare känd som *Carbon Disclosure Project*).

Unionsstandarderna bör ta hänsyn till alla standarder för hållbarhetsrapportering som utarbetats inom ramen för *International Financial Reporting Standards Foundation*. För att undvika onödig regelfragmentering som skulle kunna få negativa konsekvenser för företag som bedriver global verksamhet bör unionens standarder för hållbarhetsrapportering bidra till en konvergensprocess av standarder för hållbarhetsrapportering på global nivå, genom att stödja arbetet i *International Sustainability Standards Board* (ISSB). Unionens standarder för hållbarhetsrapportering bör minska risken för inkonsekventa rapporteringskrav för företag som bedriver global verksamhet, genom att integrera innehållet i de globala referensstandarder som ska utarbetas av ISSB, i den mån innehållet i dessa referensstandarder är förenligt med unionens rättsliga ram och målen i den gröna given.

- (44) I den gröna given åtog sig kommissionen att stödja företag och andra berörda parter i utarbetandet av standardiserade redovisningsprinciper för naturkapital inom unionen och internationellt, i syfte att säkerställa lämplig hantering av miljörisker och minskad klimatpåverkan, och för att minska tillhörande transaktionskostnader.

Genom det transparensprojekt som sponsras inom ramen för programmet för miljö och klimatpolitik (Life-programmet), vilket inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/783⁽⁹⁾ håller den första metoden för redovisning av naturkapital på att utarbetas, vilket kommer att göra de befintliga metoderna lättare att jämföra och mer transparenta samtidigt som man sänker tröskeln för företag att anta och använda systemen till stöd för framtidssäkring av deras verksamhet. Naturkapitalprotokollet är också en viktig referens inom området för redovisning av naturkapital. Även om metoder för redovisning av naturkapital främst tjänar till att stärka interna förvaltningsbeslut bör de vederbörligen beaktas vid fastställandet av standarder för hållbarhetsrapportering. Vissa redovisningsmetoder för naturkapital syftar till att ge ett monetärt värde till miljöinverkan av företagets verksamhet, vilket kan hjälpa användarna av hållbarhetsinformation att bättre förstå sådan inverkan. Det är därför lämpligt att standarder för hållbarhetsrapportering bör kunna inkludera monetariserade indikatorer för hållbarhetskonsekvenser om detta anses nödvändigt.

- (45) Standarderna för hållbarhetsrapportering bör även ta hänsyn till internationellt erkända principer och regelverk för ansvarsfullt företagande, företagets sociala ansvar och hållbar utveckling, inbegripet FN:s mål för hållbar utveckling, FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, OECD:s riktlinjer för multinationella företag, OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfullt företagande och relaterade sektorsriktlinjer, Global Compact-initiativet, Internationella arbetsorganisationens trepartsdeklaration om principer som rör multinationella företag och socialpolitik, standarden ISO 26000 om socialt ansvar och FN:s principer för ansvarsfulla investeringar.

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/783 av den 29 april 2021 om inrättande av ett program för miljö och klimatpolitik (Life) samt om upphävande av förordning (EU) nr 1293/2013 (EUT L 172, 17.5.2021, s. 53).

- (46) Det bör säkerställas att den information som rapporteras av företag i enlighet med standarderna för hållbarhetsrapportering tillgodoser användarnas behov och inte medför en oproportionell börda i fråga om arbetsinsats och kostnad för de rapporterade företagen och dem som indirekt påverkas som en del av dessa företags värdekedja. Standarderna för hållbarhetsrapportering bör därför specificera den information som företagen ska offentliggöra om alla viktiga miljöfaktorer, inbegripet deras inverkan på och beroende av klimat, luft, mark, vatten och biologisk mångfald. Förordning (EU) 2020/852 innehåller en klassificering av unionens miljömål.

Av konsekvensskäl är det lämpligt att använda en liknande klassificering för att identifiera de miljöfaktorer som bör hanteras genom standarder för hållbarhetsrapportering. Standarderna för hållbarhetsrapportering bör beakta och specificera all geografisk eller annan kontextuell information som företagen bör lämna ut för att ge en förståelse av deras huvudsakliga inverkan på hållbarhetsfrågor och de huvudsakliga risker för företaget som följer av hållbarhetsfrågor. Vid specificeringen av den information som företagen ska lämna om miljöfaktorer bör samstämmighet säkerställas med de definitioner som anges i artikel 2 i förordning (EU) 2020/852 och med de rapporteringskrav som anges i artikel 8 i den förordningen och i de delegerade akter som antagits i enlighet med den förordningen.

- (47) När det gäller klimatrelaterad information är användarna intresserade av att känna till företagens fysiska risker och omställningsrisker och deras motståndskraft när det gäller, och planer för att anpassa sig till, olika klimatscenarier, och planer för att anpassa sig till unionens mål om klimatneutralitet senast 2050. De är också intresserade av nivån på och omfattningen av de utsläpp och upptag av växthusgaser som tillskrivs företaget, inbegripet i vilken utsträckning företaget använder kompensationer och källan till dessa kompensationer. För att uppnå en klimatneutral ekonomi krävs en anpassning av standarderna för redovisningen av växthusgaser och kompensation. Användarna behöver tillförlitlig information om kompensation som bemöter farhågor om eventuell dubbelräkning och överskattningar, med tanke på de risker för uppnåendet av klimatrelaterade mål som dubbelräkning och överskattningar kan ge upphov till. Användare är också intresserade av att veta vilka insatser företag gör för att effektivt minska de absoluta utsläppen av växthusgaser som en del av sina strategier för begränsning av och anpassning till klimatförändringarna, inbegripet scope 1-utsläpp, scope 2-utsläpp och, i förekommande fall, scope 3-utsläpp.

När det gäller scope 3-utsläpp är det en prioritering för användarna att få information om vilka scope 3-kategorier som är betydande för företaget, och om utsläppen i var och en av dessa scope 3-kategorier. Standarderna för hållbarhetsrapportering bör därför specificera den information som företagen bör rapportera avseende sådana frågor.

- (48) För att uppnå en klimatneutral och cirkulär ekonomi utan diffus förorening krävs en fullständig mobilisering av alla ekonomiska sektorer. Att minska energianvändningen och öka energieffektiviteten är avgörande i detta avseende eftersom energi används i hela försörjningskedjan. Energiaspekter bör därför vederbörligen beaktas i standarderna för hållbarhetsrapportering, särskilt när det gäller miljöfrågor, däribland klimatrelaterade frågor.
- (49) Standarderna för hållbarhetsrapportering bör specificera den information som företagen bör redovisa om sociala faktorer, inbegripet arbetsvillkor, arbetsmarknadsparternas deltagande, kollektiva avtalsförhandlingar, jämlikhet, icke-diskriminering, mångfald och inkludering, och mänskliga rättigheter. Sådan information bör omfatta företagets inverkan på människor, arbetstagare och människors hälsa. Den information som företag lämnar ut om mänskliga rättigheter bör i förekommande fall inbegripa information om tvångsarbete och barnarbete i deras värdekedjor. Kraven på hållbarhetsrapportering avseende tvångsarbete bör inte fria de offentliga myndigheterna från ansvaret att med hjälp av handelspolitik och diplomatiska medel ta itu med import av varor som producerats till följd av kränkningar av de mänskliga rättigheterna, inbegripet tvångsarbete. Företag bör också kunna rapportera om eventuella risker och negativa tendenser när det gäller sysselsättning och inkomster.

Standarder för hållbarhetsrapportering som tar upp sociala faktorer bör specificera den information som företagen bör offentliggöra med avseende på de principer i den europeiska pelaren för sociala rättigheter som är relevanta för företag, inbegripet lika möjligheter för alla och arbetsvillkor. I handlingsplanen för den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som antogs av kommissionen den 4 mars 2021, efterlyses strängare krav på företag att rapportera om sociala frågor. Standarderna för hållbarhetsrapportering bör också specificera den information som företagen bör lämna ut med avseende på mänskliga rättigheter, grundläggande friheter, demokratiska principer och standarder som fastställs i det internationella regelverket för mänskliga rättigheter och andra grundläggande FN-konventioner om mänskliga rättigheter, inbegripet FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, FN:s deklaration om urfolks rättigheter, FN:s konvention om barnets rättigheter, Internationella

arbetsorganisationens deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet, Internationella arbetsorganisationens grundläggande konventioner, den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, den europeiska sociala stadgan och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Rapporteringen om sociala faktorer, liksom om miljö- och styrningsfaktorer, bör stå i proportion till detta ändringsdirektivs tillämpningsområde och mål. Standarder för hållbarhetsrapportering som rör jämställdhet och lika lön för likvärdigt arbete bör bland annat specificera information som ska rapporteras om lönegapet mellan könen, med beaktande av annan relevant unionsrätt. Standarder för hållbarhetsrapportering som rör sysselsättning och inkludering av personer med funktionsnedsättning bör bland annat specificera information som ska rapporteras om tillgänglighetsåtgärder som vidtagits av företaget.

Standarder för hållbarhetsrapportering som rör utbildning och kompetensutveckling bör bland annat specificera information som ska rapporteras om andelen och fördelningen av arbetstagare som deltar i utbildning. Standarder för hållbarhetsrapportering som rör förhandlingar om kollektivavtal bör bland annat specificera information som ska offentliggöras om förekomsten av företagsråd samt förekomsten av kollektivavtal och andelen arbetstagare som omfattas av sådana avtal. Standarder för hållbarhetsrapportering som rör arbetstagsmedverkan bör bland annat specificera information som ska offentliggöras om arbetstagarnas medverkan i styrelser och tillsynsråd. Standarder för hållbarhetsrapportering som rör mångfald bör specificera, bland annat, information som ska rapporteras om könsfördelningen inom den högsta ledningen och antalet ledamöter av det underrepresenterade könet i styrelser.

- (50) Användarna behöver information om styrningsfaktorer. De styrningsfaktorer som är av störst relevans för användarna förtecknas av auktoritativa rapporteringsramar, t.ex. *Global Reporting Initiative* och *Task Force on Climate related Financial Disclosures*, samt av auktoritativa globala ramar, t.ex. de globala företagsstyrningsprinciperna från *International Corporate Governance Network* och G20:s och OECD:s principer för företagsstyrning. Standarderna för hållbarhetsrapportering bör specificera den information som företagen bör redovisa om styrningsfaktorer. Sådan information bör omfatta den roll som ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan spelar när det gäller hållbarhetsfrågor, den sakkunskap och den kompetens som krävs för att fullgöra denna roll eller dessa organs tillgång till sådan sakkunskap och kompetens, huruvida företaget har en policy i fråga om incitament för ledamöterna i dessa organ och som är kopplade till hållbarhetsfrågor, samt information om företagens interna kontroll- och riskhanteringssystem när det gäller processen för hållbarhetsrapportering. Användarna behöver också information om företagens företagskultur och affärsetik – erkända inslag i auktoritativa ramar för företagsstyrning, t. ex. de globala företagsstyrningsprinciperna från *International Corporate Governance Network* – inbegripet information om bekämpning av korruption och mutor, och om företagets verksamhet och åtaganden som syftar till att utöva dess politiska inflytande, inklusive dess lobbyverksamhet.

Information om företagens ledning och kvaliteten på förbindelserna med kunder, leverantörer och samhällen som påverkas av företagets verksamhet hjälper användarna att förstå företagens risker och inverkan när det gäller hållbarhetsfrågor. Information om förbindelser med leverantörer inbegriper betalningspraxis avseende betalningsdatum eller betalningsperiod, räntesats vid sen betalning eller ersättning för indrivningskostnader enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU⁽¹⁾. Varje år drabbas tusentals företag, särskilt små och medelstora företag, av administrativa och ekonomiska bördor, eftersom de betalas för sent eller inte alls. Sena betalningar leder i slutändan till insolvens och konkurs, med destruktiva effekter på hela värdekedjor. En ökad mängd information om betalningsmetoder bör göra det möjligt för andra företag att identifiera snabba och pålitliga betalare, upptäcka orättvis betalningspraxis, få tillgång till information om de företag de handlar med och förhandla om rättvisare betalningsvillkor.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner (EUT L 48, 23.2.2011, s. 1).

- (51) Standarderna för hållbarhetsrapportering bör främja en mer integrerad bild av all information som företag offentliggör i förvaltningsberättelsen för att ge användarna av denna information en bättre förståelse av företagets utveckling, resultat, ställning och inverkan. Standarderna för hållbarhetsrapportering bör vid behov skilja mellan information som företagen bör offentliggöra när de rapporterar på individuell nivå och den information som företagen bör offentliggöra när de rapporterar på koncernnivå. Standarderna för hållbarhetsrapportering bör också innehålla vägledning för företaget om processen för att identifiera den hållbarhetsinformation som bör ingå i förvaltningsberättelsen, eftersom ett företag endast bör vara skyldigt att lämna sådan information som är relevant för att förstå dess inverkan på hållbarhetsfrågor och sådan information som är relevant för att förstå hur hållbarhetsfrågor påverkar dess utveckling, resultat och ställning.
- (52) Medlemsstaterna bör säkerställa att hållbarhetsrapporteringen sker i enlighet med arbetstagarnas rätt till information och samråd. Företagsledningen bör därför informera arbetstagarrepresentanterna på lämplig nivå och med dem diskutera relevant information och metoder för att erhålla och kontrollera hållbarhetsinformation. Detta innebär, vid tillämpningen av detta ändringsdirektiv, att det förs en dialog och en diskussion mellan arbetstagarrepresentanterna och den centrala ledningen eller någon annan ledningsnivå som vid sådana tillfällen skulle vara lämpligare, på ett sådant sätt och med ett sådant innehåll som skulle göra det möjligt för arbetstagarrepresentanterna att uttrycka sina åsikter. Deras åsikter bör i förekommande fall meddelas de berörda förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganen.
- (53) Företag inom samma sektor utsätts ofta för liknande hållbarhetsrelaterade risker, och de har ofta liknande inverkan på samhället och miljön. Jämförelser mellan företag inom samma sektor är särskilt värdefulla för investerare och andra användare av hållbarhetsinformation. Standarderna för hållbarhetsrapportering bör därför specificera både information som företag i alla sektorer bör offentliggöra och information som företag bör offentliggöra beroende på deras verksamhetssektor. Sektorsspecifika standarder för hållbarhetsrapportering är särskilt viktiga när det gäller sektorer som är förknippade med höga hållbarhetsrisker för eller inverkan på miljön, de mänskliga rättigheterna och samhällsstyrningen, inbegripet de sektorer som förtecknas i avsnitten A–H och avsnitt L i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006⁽¹⁾, och relevanta verksamheter inom dessa sektorer. När kommissionen antar sektorsspecifika standarder för hållbarhetsrapportering bör den säkerställa att den information som specificeras av dessa standarder för hållbarhetsrapportering står i proportion till omfattningen av de risker och den inverkan som är förknippade med hållbarhetsfrågor som är specifika för varje sektor, med beaktande av att riskerna och inverkan i vissa sektorer är mer omfattande än i andra. Kommissionen bör också ta hänsyn till att inte all verksamhet inom sådana sektorer nödvändigtvis är förknippad med omfattande hållbarhetsrisker eller -inverkan. För företag som är verksamma i sektorer som är särskilt beroende av naturresurser skulle sektorsspecifika standarder för hållbarhetsrapportering kräva redovisning av naturrelaterad inverkan på och naturrelaterad risker för biologisk mångfald och ekosystem.

Standarderna för hållbarhetsrapportering bör också ta hänsyn till de svårigheter som företag kan stöta på när det gäller att samlas in information från aktörer i hela deras värdekedja, särskilt från leverantörer som är små eller medelstora företag och från leverantörer på tillväxtmarknader och i tillväxtekonomier. Standarderna för hållbarhetsrapportering bör specificera upplysningar om värdekedjor som är proportionella och relevanta med tanke på företagets verksamhet i fråga om omfattning och komplexitet samt med tanke på kapaciteten och egenskaperna hos företagen i värdekedjorna, särskilt kapaciteten och egenskaperna hos de företag som inte är föremål för de krav på hållbarhetsrapportering som fastställs i detta ändringsdirektiv. Standarderna för hållbarhetsrapportering bör inte specificera upplysningar som skulle kräva att företag erhåller ytterligare information från små och medelstora företag i deras värdekedja än den information som ska lämnas i enlighet med standarderna för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag. Detta bör inte påverka tillämpningen av unionens krav på företag att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden (EUT L 393, 30.12.2006, s. 1).

- (54) För att tillgodose användarnas informationsbehov i god tid, och särskilt med tanke på hur brådskande det är att tillgodose finansmarknadsaktörers informationsbehov som omfattas av kraven i de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 4.6 och 4.7 i förordning (EU) 2019/2088, bör kommissionen genom delegerade akter anta en första uppsättning standarder för hållbarhetsrapportering senast den 30 juni 2023. Denna uppsättning standarder för hållbarhetsrapportering bör specificera den information som företagen bör offentliggöra med avseende på alla rapporteringsområden och hållbarhetsfrågor och att finansmarknadsaktörer måste uppfylla de upplysningsskyldigheter som fastställs i förordning (EU) 2019/2088. Kommissionen bör genom delegerade akter anta en andra uppsättning standarder för hållbarhetsrapportering senast den 30 juni 2024, som specificerar kompletterande information som företagen bör lämna om hållbarhetsfrågor och vid behov rapporteringsområden och information som är specifik för den sektor inom vilken ett företag är verksam. Kommissionen bör se över dessa standarder för hållbarhetsrapportering, inbegripet standarderna för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag, vart tredje år för att ta hänsyn till relevant utveckling, inbegripet utvecklingen av internationella standarder.
- (55) Direktiv 2013/34/EU kräver inte att företag tillhandahåller sin förvaltningsberättelse i digitalt format, vilket försvårar den rapporterade informationens sökbarhet och användbarhet. Användare av hållbarhetsinformation förväntar sig allt oftare att sådan information ska vara sökbar, jämförbar och maskinläsbar i digitala format. Medlemsstaterna bör kunna kräva att företag som omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering i direktiv 2013/34/EU kostnadsfritt gör sina förvaltningsberättelser tillgängliga för allmänheten på sina webbplatser. Digitaliseringen skapar möjligheter att utnyttja information på ett effektivare sätt och har potential för betydande kostnadsbesparingar för både användare och företag. Digitaliseringen möjliggör också centralisering på unionsnivå och medlemsstatsnivå av uppgifter i ett öppet och tillgängligt format som underlättar läsning och möjliggör jämförelse av uppgifter. Företagen bör därför vara skyldiga att utarbeta sin förvaltningsberättelse i det elektroniska rapporteringsformat som specificeras i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815⁽¹⁾ och att märka sin hållbarhetsrapportering, inbegripet de upplysningar som krävs enligt artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, i enlighet med det elektroniska rapporteringsformat som specificeras i delegerad förordning (EU) 2019/815 när detta väl har fastställts.

Det kommer att krävas en digital taxonomi för unionens standarder för hållbarhetsrapportering för att den information som rapporteras ska kunna taggas i enlighet med dessa standarder för hållbarhetsrapportering. Dessa krav bör bidra till det digitaliseringsarbete som kommissionen tillkännagav i sitt meddelande av den 19 februari 2020 med titeln *En EU-strategi för data* och i sitt meddelande av den 24 september 2020 med titeln *En strategi för digitalisering av finanssektorn i EU*. Dessa krav skulle också komplettera inrättandet av en gemensam europeisk kontaktpunkt för offentlig företagsinformation i enlighet med kommissionens meddelande av den 24 september 2020 med titeln *En kapitalmarknadsunion för människor och företag – en ny handlingsplan*, där även behovet av att tillhandahålla jämförbar information i ett digitalt format beaktas.

- (56) För att göra det möjligt att ta med den rapporterade hållbarhetsinformationen i den gemensamma europeiska kontaktpunkten bör medlemsstaterna säkerställa att företag vars värdepapper inte är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen offentliggör sin förvaltningsberättelse, inklusive hållbarhetsrapportering, i det elektroniska rapporteringsformat som specificeras i artikel 3 i delegerad förordning (EU) 2019/815.
- (57) Enligt artikel 19a.4 i direktiv 2013/34/EU får medlemsstaterna undanta företag från skyldigheten att i förvaltningsberättelsen inkludera den icke-finansiella rapport som krävs enligt artikel 19a.1 i det direktivet. Det är tillåtet för medlemsstaterna att göra detta om det berörda företaget utarbetar en separat rapport som offentliggörs tillsammans med förvaltningsberättelsen i enlighet med artikel 30 i det direktivet, eller om rapporten offentliggörs på företagets webbplats inom en rimlig tidsperiod som inte överstiger sex månader efter balansdagen och som det hänvisas till i förvaltningsberättelsen. Samma möjlighet finns för den icke-finansiella rapport för koncernen som avses i direktiv 2013/34/EU. Tjugo medlemsstater har utnyttjat denna möjlighet. Möjligheten att offentliggöra en separat rapport hindrar dock tillgången till information som länkar samman finansiell information och information om hållbarhetsfrågor. Det försvårar också sökbarheten för och tillgången till information för användare, särskilt investerare, som är intresserade av både finansiell information och hållbarhetsinformation. Eventuella olika publiceringstider för finansiell information och hållbarhetsinformation förvärrar det problemet. Offentliggörande i

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 av den 17 december 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specifi cering av ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat (EUT L 143, 29.5.2019, s. 1).

en separat rapport kan även ge intrycket, internt och externt, att hållbarhetsinformation tillhör en kategori av mindre relevant information, vilket kan inverka negativt på informationens uppfattade tillförlitlighet. Företagen bör därför rapportera hållbarhetsinformation i ett särskilt och tydligt identifierbart avsnitt i förvaltningsberättelsen, och medlemsstaterna bör inte längre ha rätt att undanta företag från skyldigheten att i förvaltningsberättelsen inkludera information om hållbarhetsfrågor.

En sådan skyldighet skulle också bidra till att klargöra de nationella behöriga myndigheternas roll i övervakningen av hållbarhetsrapporteringen, som en del av förvaltningsberättelsen, utarbetad i enlighet med direktiv 2004/109/EG. Dessutom bör företag som är skyldiga att rapportera hållbarhetsinformation under inga omständigheter undantas från skyldigheten att offentliggöra förvaltningsberättelsen, eftersom det är viktigt att säkerställa att hållbarhetsinformation är allmänt tillgänglig.

- (58) Enligt artikel 20 i direktiv 2013/34/EU ska företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen ta med en företagsstyrningsrapport i sin förvaltningsberättelse, som bland annat ska innehålla en beskrivning av den mångfaldspolicy som företaget tillämpat med avseende på dess förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan. Artikel 20 i direktiv 2013/34/EU ger företagen flexibilitet att bestämma vilka aspekter av mångfald de rapporterar om. Det innebär inte någon uttrycklig skyldighet för företag att lämna information om någon särskild aspekt av mångfald. För att uppnå en jämnare könsfördelning i det ekonomiska beslutsfattandet är det nödvändigt att säkerställa att företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen alltid rapporterar om sin jämställdhetspolitik och dess genomförande. För att undvika onödiga administrativa bördor bör sådana företag dock ha möjlighet att rapportera en del av den information som krävs enligt artikel 20 i direktiv 2013/34/EU tillsammans med annan hållbarhetsinformation. Om de väljer att göra detta bör företagsstyrningsrapporten innehålla en hänvisning till företagets hållbarhetsrapportering, och den information som krävs enligt artikel 20 i direktiv 2013/34/EU bör fortfarande omfattas av de krav på kvalitetsgranskning som gäller för företagsstyrningsrapporten.
- (59) Enligt artikel 33 i direktiv 2013/34/EU ska medlemsstaterna säkerställa att ledamöterna i ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan har ett kollektivt ansvar för att säkerställa att årsbokslutet, koncernredovisningen, förvaltningsberättelsen, förvaltningsberättelsen för koncernen, företagsstyrningsrapporten och företagsstyrningsrapporten för koncernen utarbetas och offentliggörs i enlighet med kraven i det direktivet. Detta kollektiva ansvar bör utvidgas till att omfatta de digitaliseringskrav som fastställs i delegerad förordning (EU) 2019/815, kravet att följa unionens standarder för hållbarhetsrapportering och kravet på att märka hållbarhetsrapportering.
- (60) Inom revision görs åtskillnad mellan bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med begränsad säkerhet och bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet. Slutsatsen av ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med begränsad säkerhet ges vanligen i en negativ uttrycksform genom att det anges att inget har framkommit som tyder på att informationen om sakförhållandet innehåller någon väsentlig felaktighet. Vid ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med begränsad säkerhet utför revisorn färre tester än vid ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet. Mängden arbete inom ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med begränsad säkerhet är därför mindre än inom ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet. Den mängd arbete som utförs inom ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet innebär omfattande förfaranden, bland annat beaktande av det rapporterade företagets interna kontroller och substansgranskning, och är därför betydligt större än vad som utförs vid ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med begränsad säkerhet.

Slutsatsen av ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet ges vanligtvis i en positiv uttrycksform och leder till ett uttalande om hur granskningsämnet ska bedömas gentemot tidigare fastställda kriterier. Enligt direktiv 2013/34/EU ska medlemsstaterna säkerställa att den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget kontrollerar om redovisningen av icke-finansiell information eller den separata rapporten har lämnats. Det krävs inte att en oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster verifierar informationen, även om direktivet ger medlemsstaterna möjlighet att kräva sådan verifiering när de så önskar. Avsaknaden av ett krav på uttalande med begränsad eller rimlig säkerhet i fråga om hållbarhetsrapportering skulle – till skillnad från kravet på att den lagstadgade revisorn ska utföra lagstadgade revisioner baserat på ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med

rimlig säkerhet – hota trovärdigheten hos den hållbarhetsinformation som offentliggörs och därmed inte tillgodose behoven hos de avsedda användarna av denna information. Även om målet är att ha en liknande nivå av säkerhet i revisorers eller kvalitetsgranskares uttalande vad gäller finansiell rapportering och hållbarhetsrapportering, skapar avsaknaden av en gemensamt överenskommen standard för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering en risk för olika uppfattningar och förväntningar om vad ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet skulle innebära för olika kategorier av hållbarhetsinformation, särskilt när det gäller framåtblickande och kvalitativa upplysningar.

Därför bör man överväga en progressiv strategi för att höja den säkerhetsnivå som krävs för hållbarhetsinformation, till att börja med en skyldighet för den lagstaddade revisorn eller revisionsföretaget att uttala sig om huruvida hållbarhetsrapporteringen uppfyller unionskraven på grundval av ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med begränsad säkerhet. Det uttalandet bör omfatta hållbarhetsrapporteringens överensstämmelse med unionens standarder för hållbarhetsrapportering, den process som företaget genomför för att identifiera den information som rapporteras i enlighet med standarderna för hållbarhetsrapportering och efterlevnaden av kravet på att märka hållbarhetsrapportering. Revisorn bör också bedöma om företagets rapportering uppfyller rapporteringskraven i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852. För att säkerställa en gemensam förståelse av och gemensamma förväntningar på vad ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet skulle bestå av bör den lagstaddade revisorn eller revisionsföretaget ha en skyldighet att avge ett uttalande grundat på ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet om att hållbarhetsrapporteringen uppfyller unionens krav, när kommissionen genom delegerade akter senast den 1 oktober 2028 antar standarder för bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet i fråga om hållbarhetsrapportering, efter en bedömning för att fastställa om det skulle vara möjligt för revisorer och företag att sörja för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering på grundval av ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet.

En successiv strategi från bestyrkandeuppdrag med begränsad säkerhet till bestyrkandeuppdrag med rimlig säkerhet skulle även möjliggöra en gradvis utveckling av marknaden för kvalitetsgranskningar som avser hållbarhetsinformation och av företagets rapporteringspraxis. Slutligen skulle en sådan gradvis strategi ta in kostnadsökningen för de rapporterade företagen stegvis, med tanke på att kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering på grundval av ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet är dyrare än kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering på grundval av ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med begränsad säkerhet. Företag som omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering bör kunna besluta att ha ett uttalande om sin hållbarhetsrapportering grundat på ett bestyrkandeuppdrag där uttalande lämnas med rimlig säkerhet om de så önskar, och i sådana fall bör de anses ha uppfyllt kravet att ha ett uttalande grundat på ett bestyrkandeuppdrag med begränsad säkerhet. Ett uttalande grundat på ett bestyrkandeuppdrag med rimlig säkerhet avseende framåtblickande information är endast ett bestyrkande av att denna information har tagits fram i enlighet med tillämpliga standarder.

- (61) Lagstaddade revisorer eller revisionsföretag kontrollerar redan de finansiella rapporterna och förvaltningsberättelsen. De lagstaddade revisorernas eller revisionsföretagens bestyrkande av hållbarhetsrapportering skulle bidra till att säkerställa att finansiell information och hållbarhetsinformation är sammanlänkade och konsekventa, vilket är särskilt viktigt för användare av hållbarhetsinformation. Det finns dock en risk för ytterligare koncentration på revisionsmarknaden, vilket skulle kunna äventyra revisorernas opartiskhet och självständighet och öka revisionsavgifterna eller avgifterna i samband med kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.

Med tanke på den nyckelroll som lagstaddade revisorer spelar när det gäller att tillhandahålla kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, och säkerställa tillförlitlig hållbarhetsinformation, har kommissionen meddelat att den kommer att agera för att ytterligare förbättra revisionskvaliteten och skapa en öppnare och mer diversifierad revisionsmarknad, vilket är en förutsättning för en framgångsrik tillämpning av detta ändringsdirektiv. Dessutom är det önskvärt att företagen ges ett större utbud av oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Medlemsstaterna bör därför tillåtas att godkänna oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som ackrediterats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008⁽⁴⁾ att avge ett uttalande om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering som bör offentliggöras

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

tillsammans med förvaltningsberättelsen. Medlemsstaterna bör dessutom ges möjlighet att tillåta att en annan lagstadgad revisor än den eller de lagstadsade revisorer som utför den lagstadsade revisionen av de finansiella rapporterna avger ett uttalande om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Om medlemsstater tillåter att oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering bör de även tillåta att en annan lagstadgad revisor än den eller de som utför den lagstadsade revisionen av de finansiella rapporterna avger ett uttalande om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.

Medlemsstaterna bör fastställa krav som säkerställer kvaliteten på den kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering som utförs av oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster och enhetliga resultat vid kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Därför bör alla oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster omfattas av krav som är likvärdiga de krav som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG⁽¹⁵⁾ när det gäller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och samtidigt avpassade för oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som inte utför lagstadsade revisioner. Medlemsstaterna bör framför allt fastställa likvärdiga krav i fråga om utbildning och examination, fortbildning, system för kvalitetskontroll, yrkesetik, opartiskhet och självständighet, objektivitet, konfidentialitet och tystnadsplikt, utnämning och entledigande, organisationen av arbetet när det gäller de oberoende leverantörerna av kvalitetsgranskningstjänster, utredningar och sanktioner samt rapporteringen av oegentligheter. Detta skulle också kunna garantera likvärdiga förutsättningar för alla personer och företag som medlemsstaterna tillåter att avge ett uttalande om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, däribland lagstadsade revisorer. Om ett företag begär ett uttalande från en annan ackrediterad oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster än den lagstadsade revisorn om sin hållbarhetsrapportering, bör det inte dessutom begära ett sådant uttalande om kvalitetsgranskning av sin hållbarhetsrapportering från den lagstadsade revisorn.

Oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som redan har ackrediterats av en medlemsstat för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering bör få fortsätta med det. På samma sätt bör medlemsstaterna säkerställa att oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som senast den dag då de nya kraven på utbildning och examination börjar tillämpas genomgår sin ackrediteringsprocess, inte omfattas av dessa nya ackrediteringskrav, förutsatt att de slutför denna process inom två år från den dag då dessa nya krav börjar tillämpas. Medlemsstaterna bör dock säkerställa att alla oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som i en medlemsstat ackrediteras för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering inom två år från och med dagen då de nya ackrediteringskraven börjar tillämpas genom kontinuerlig fortbildning förvärvar nödvändig kunskap om hållbarhetsrapportering och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.

- (62) För att främja den fria rörligheten för tjänster bör medlemsstaterna tillåta oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som är etablerade i en annan medlemsstat att utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering på deras territorium. Detta skulle också gynna öppnandet av marknaden för kvalitetsgranskning även om inte alla medlemsstater på sitt territorium tillåter ackreditering av oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster. Om oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering på en värdmedlemsstats territorium, bör den värdmedlemsstaten kunna besluta att utöva tillsyn över oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster, med möjlighet att utnyttja den genomförda ramen för tillsyn av revisorer som utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.
- (63) Medlemsstaterna bör säkerställa att när ett företag enligt unionsrätten ska låta delar av sin hållbarhetsrapportering kontrolleras av en ackrediterad oberoende tredje part, bör rapporten från den ackrediterade oberoende tredje parten göras tillgänglig antingen som en bilaga till förvaltningsberättelsen eller på annat sätt som är tillgängligt för allmänheten. Sådant tillgängliggörande av den rapporten bör inte föregripa resultatet av uttalandet om kvalitetsgranskning, som tredjepartskontrollen bör stå fri från. Det bör inte medföra dubbelarbete mellan den revisor eller den oberoende leverantören av kvalitetsgranskningstjänster som avger uttalandet om kvalitetsgranskning och den ackrediterade oberoende tredje parten.

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87).

(64) I direktiv 2006/43/EG fastställs regler för lagstadgad revision av årsredovisning och koncernredovisning. Det är nödvändigt att säkerställa att enhetliga regler gäller för revision av finansiella rapporter och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering från den lagstadgade revisorns sida. Direktiv 2006/43/EG bör tillämpas när uttalandet om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering avges av en lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag.

(65) Reglerna om godkännande och erkännande av lagstadgade revisorer och revisionsföretag bör möjliggöra för lagstadgade revisorer att kvalificera sig också för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Medlemsstaterna bör säkerställa att de lagstadgade revisorer som önskar kvalificera sig för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering har nödvändiga teoretiska kunskaper i ämnen som är relevanta för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och förmågan att tillämpa sådana kunskaper i praktiken.

Därför bör lagstadgade revisorer genomgå praktisk utbildning i minst åtta månader i kvalitetsgranskning av årlig hållbarhetsrapportering och hållbarhetsrapportering för koncern eller i andra hållbarhetsrelaterade tjänster, med beaktande av tidigare yrkeserfarenhet. Lagstadgade revisorer som redan har godkänts eller erkänts i en medlemsstat bör dock fortsätta att tillåtas utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. På samma sätt bör medlemsstaterna säkerställa att fysiska personer som genomgår godkännandeförfarandet den dag då de krav för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering som införs genom detta ändringsdirektiv börjar tillämpas inte omfattas av de kraven, förutsatt att de avslutar förfarandet inom de därpå följande två åren. Medlemsstaterna bör dock säkerställa att de lagstadgade revisorer som godkänns inom två år efter den dag då dessa krav har börjat tillämpas och som önskar utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering genom kontinuerlig fortbildning förvärvar nödvändig kunskap om hållbarhetsrapportering och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Fysiska personer som väljer att godkännas endast som lagstadgade revisorer för lagstadgad revision bör vid en senare tidpunkt kunna välja att kvalificera sig även för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. För detta ändamål bör sådana personer uppfylla de nödvändiga krav som medlemsstaterna har fastställt för att säkerställa att de också har nödvändiga teoretiska kunskaper i ämnen som är relevanta för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och förmågan att tillämpa sådana kunskaper i praktiken.

(66) Det bör säkerställas att de krav som ställs på revisorer när det gäller den lagstadgade revision och den kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering som de utför är konsekventa. Det bör därför finnas åtminstone en utsedd person som aktivt deltar i utförandet av kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering (*nyckelpartner för hållbarhet*). När kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering utförs, bör det krävas att lagstadgade revisorer ägnar tillräckligt med tid åt uppdraget och tilldelar tillräckligt med resurser och sakkunskap för att de ska kunna utföra sina uppgifter på lämpligt sätt. Kundkontoregistrert bör specificera de avgifter som tas ut för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och en kvalitetsgranskningsdokumentation upprättas med information som har koppling till kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering. Om samma lagstadgade revisor utför den lagstadgade revisionen av årsredovisningen eller årsbokslutet och kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering bör det vara möjligt att inkludera kvalitetsgranskningsdokumentationen i revisionsdokumentationen. De krav som ställs på lagstadgade revisorer i samband med kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering bör dock endast vara tillämpliga på de lagstadgade revisorer som utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.

(67) Lagstadgade revisorer eller revisionsföretag som utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering bör ha en hög nivå av teknisk och specialiserad sakkunskap på hållbarhetsområdet.

(68) Genom direktiv 2006/43/EG äläggs medlemsstaterna att införa lämpliga regler för att förhindra att avgifterna för hållbarhetsrapportering påverkas eller bestäms av tillhandahållandet av ytterligare tjänster till den granskade enheten eller baseras på någon form av oförutsedd händelse. Enligt det direktivet ska medlemsstaterna också säkerställa att lagstadgade revisorer som utför lagstadgad revision följer reglerna om yrkesetik, opartiskhet och självständighet, objektivitet, konfidentialitet och tystnadsplikt. För enhetlighetens skull är det lämpligt att dessa regler utvidgas till att omfatta lagstadgade revisorer som utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.

- (69) För att säkerställa enhetlig praxis och hög kvalitet för kvalitetskontroll av hållbarhetsrapportering i hela unionen bör kommissionen ges befogenhet att anta standarder för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering genom delegerade akter. Medlemsstaterna bör ges möjlighet att tillämpa nationella standarder, förfaranden och krav för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering om inte kommissionen genom delegerade akter har antagit en standard för kvalitetsgranskning som täcker samma ämnesområde. Sådana standarder för kvalitetsgranskning bör ange de förfaranden som revisorn ska följa för att dra sina slutsatser om bestyrkande av hållbarhetsrapportering. Kommissionen bör därför genom delegerade akter senast den 1 oktober 2026 anta standarder för kvalitetsgranskning där uttalandet lämnas med begränsad säkerhet. I syfte att underlätta en harmonisering av kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering i medlemsstaterna bör kommittén för europeiska tillsynsorgan för revisorer (Ceaob) uppmanas att anta icke-bindande riktlinjer för att fastställa de förfaranden som ska följas vid avgivande av ett uttalande om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering i väntan på att kommissionen antar en standard för kvalitetsgranskning som täcker samma ämnesområde.
- (70) I direktiv 2006/43/EG fastställs regler för lagstadgad revision av en koncern. Liknande regler bör fastställas för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för en koncern.
- (71) Enligt direktiv 2006/43/EG ska lagstadgade revisorer eller revisionsföretag redovisa resultaten av sin lagstadgade revision i en revisionsberättelse. Liknande regler bör fastställas för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Resultaten av kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering bör presenteras i en kvalitetsgranskningsrapport. Om samma lagstadgade revisor utför den lagstadgade revisionen av årsredovisningen eller årsbokslutet och kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering bör det vara möjligt att lägga fram informationen om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering i revisionsberättelsen.
- (72) Enligt direktiv 2006/43/EG åläggs medlemsstaterna att inrätta ett system för kvalitetskontroller av lagstadgade revisorer och revisionsföretag. För att säkerställa att kvalitetskontroller också genomförs när det gäller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och att de personer som utför kvalitetskontroller har lämplig yrkesutbildning och relevant erfarenhet av hållbarhetsrapportering och av kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering bör kravet på att inrätta ett system för kvalitetskontroll utvidgas till att omfatta kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Som en övergångsåtgärd, till och med den 31 december 2025, bör de personer som utför kvalitetskontroller av kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering vara undantagna från kravet på relevant erfarenhet av hållbarhetsrapportering och av kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, eller av andra hållbarhetsrelaterade tjänster.
- (73) Enligt direktiv 2006/43/EG krävs att medlemsstaterna ska ha ett system för utredningar och sanktioner för lagstadgade revisorer och revisionsföretag som utför lagstadgade revisioner. Enligt det direktivet ska även medlemsstaterna organisera ett effektivt system för offentlig tillsyn och säkerställa att regleringsarrangemangen för offentliga tillsynssystem möjliggör ett effektivt samarbete på unionsnivå när det gäller medlemsstaternas tillsynsverksamhet. Sådana krav bör utvidgas till att omfatta lagstadgade revisorer och revisionsföretag som utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för att säkerställa konsekvens i de utredningar, sanktioner och tillsynsregler som inrättats för revisorns arbete inom den lagstadgade revisionen och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.
- (74) Direktiv 2006/43/EG innehåller regler om utnämning och entledigande av lagstadgade revisorer och revisionsföretag som utför lagstadgade revisioner. Dessa regler bör utvidgas till att omfatta kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för att säkerställa konsekvens i de regler som åläggs revisorer när det gäller deras arbete med lagstadgad revision och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.
- (75) Enligt artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG⁽⁶⁾ är medlemsstaterna skyldiga att säkerställa att aktieägare i företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen, enskilt eller kollektivt, har rätt att föra upp punkter på dagordningen för bolagsstämman, förutsatt att varje sådan punkt åtföljs av en motivering eller ett förslag till beslut som ska antas vid bolagsstämman, och att de har rätt att lägga fram förslag till beslut om punkter som tagits upp eller ska tas upp på dagordningen för en bolagsstämma, beroende på omständigheterna. Om dessa rättigheter är förenade med villkoret att den eller de berörda aktieägarna innehar en minimiandel i företaget, får denna minimiandel inte överstiga 5 % av aktiekapitalet. När det gäller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering bör aktieägare kunna utöva de rättigheter som anges i artikel 6 i direktiv 2007/36/EG för

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägars rättigheter i börsnoterade företag (EUT L 184, 14.7.2007, s. 17).

att lägga fram förslag till beslut som ska antas vid bolagsstämman som kräver att, för det första, en ackrediterad tredje part som inte tillhör samma revisionsföretag eller nätverk som den lagstadgade revisor eller det revisionsföretag som utför den lagstadgade revisionen utarbetar en rapport om vissa delar av hållbarhetsrapporteringen, och, för det andra, att en sådan rapport görs tillgänglig för bolagsstämman.

För företag som omfattas av de krav på hållbarhetsrapportering som införs genom detta ändringsdirektiv och inte omfattas av tillämpningsområdet för artikel 6 i direktiv 2007/36/EG, bör aktieägare som företräder mer än 5 % av rösterna eller 5 % av företagets kapital, enskilt eller kollektivt, ha rätt att på dagordningen för bolagsstämman lägga fram ett förslag till beslut som ska antas vid bolagsstämman om, för det första, att en ackrediterad tredje part som inte tillhör samma revisionsföretag eller revisionsnätverk som den lagstadgade revisor eller det revisionsföretag som utför den lagstadgade revisionen ska utarbeta en rapport om vissa delar av hållbarhetsrapporteringen och, för det andra, att en sådan rapport ska göras tillgänglig för bolagsstämman.

- (76) Enligt direktiv 2006/43/EG åläggs medlemsstaterna att säkerställa att varje företag av allmänt intresse har en revisionskommitté och specificerar sina uppgifter i samband med den lagstadgade revisionen. Revisionskommittén bör tilldelas vissa uppgifter när det gäller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Dessa uppgifter bör inkludera skyldigheten att informera förvaltnings- eller tillsynsorganet i enheten av allmänt intresse om resultatet av kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering och förklara hur revisionskommittén bidrog till hållbarhetsrapporteringens tillförlitlighet och vilken roll revisionskommittén hade i denna process. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att tillåta att uppgifter som tilldelas revisionskommittén när det gäller hållbarhetsrapportering och när det gäller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering utförs av förvaltnings- eller tillsynsorganet som helhet eller av ett särskilt organ som inrättats av förvaltnings- eller tillsynsorganet.
- (77) Direktiv 2006/43/EG innehåller krav på registrering och tillsyn av revisorer och revisionsföretag från tredjeland. För att säkerställa att det finns ett enhetligt regelverk för revisorernas arbete inom både lagstadgad revision och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering är det nödvändigt att utvidga dessa krav till att omfatta kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.
- (78) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 537/2014⁽⁷⁾ är tillämplig på lagstadgade revisorer och revisionsföretag som utför lagstadgad revision av företag av allmänt intresse. Den förordningen fastställer ett gränsvärde för arvoden för andra tjänster som den lagstadgade revisorn kan tillhandahålla, så att den lagstadgade revisorns opartiskhet och självständighet vid utförandet av en lagstadgad revision säkerställs. Det är viktigt att klargöra att kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering inte bör tas med vid beräkningen av den gränsen. Enligt förordning (EU) nr 537/2014 är det dessutom förbjudet att tillhandahålla vissa icke-revisionstjänster under vissa tidsperioder när den lagstadgade revisorn utför den lagstadgade revisionen. Tjänster som rör utarbetande av hållbarhetsrapportering, inklusive konsulttjänster, bör också betraktas som förbjudna tjänster under den tidsperiod som föreskrivs i förordning (EU) nr 537/2014. Förbudet mot tillhandahållandet av sådana tjänster bör gälla i samtliga fall där den lagstadgade revisorn utför den lagstadgade revisionen av de finansiella rapporterna.

För att säkerställa den lagstadgade revisorns opartiskhet och självständighet bör vissa icke-revisionstjänster även vara förbjudna när den lagstadgade revisorn utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Enligt förordning (EU) nr 537/2014 ska lagstadgade revisorer rapportera oegentligheter till det granskade företaget och, under vissa omständigheter, till de myndigheter som av medlemsstaterna tilldelats ansvaret för utredning av sådana oegentligheter. Sådana skyldigheter bör i förekommande fall även utvidgas till att omfatta lagstadgade revisorer och revisionsföretag när det gäller deras arbete med kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för företag av allmänt intresse.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 537/2014 av den 16 april 2014 om särskilda krav avseende lagstadgad revision av företag av allmänt intresse och om upphävande av kommissionens beslut 2005/909/EG (EUT L 158, 27.5.2014, s. 77).

- (79) Enligt direktiv 2004/109/EG åläggs de nationella tillsynsmyndigheterna uppgiften att kontrollera att företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen uppfyller kraven för företagsrapportering. I artikel 4 i det direktivet specificeras det innehåll som ska tas med i årsredovisningarna, men det saknas en uttrycklig hänvisning till artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU, som kräver att en icke-finansiell rapport och en icke-finansiell rapport för koncernen utarbetas. Till följd av detta har de nationella behöriga myndigheterna i vissa medlemsstater inte något rättsligt mandat att utöva tillsyn över de icke-finansiella rapporterna, särskilt om de icke-finansiella rapporterna offentliggörs i en separat rapport, utöver årsredovisningen, vilket medlemsstaterna för närvarande kan tillåta. Det är därför nödvändigt att i artikel 4.5 i direktiv 2004/109/EG införa en hänvisning till hållbarhetsrapportering. Det är också nödvändigt att kräva att de ansvariga personerna hos emittenten, i årsredovisningen bekräftar att förvaltningsberättelsen, såvitt de vet, är utarbetad i enlighet med standarderna för hållbarhetsrapportering.

Med tanke på den nya karaktären hos dessa rapporteringskrav bör Esma dessutom utfärda riktlinjer för nationella behöriga myndigheter för att främja en konvergerande tillsyn av hållbarhetsrapportering från emittenter som omfattas av direktiv 2004/109/EG. De riktlinjerna bör endast vara tillämpliga på tillsyn av företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen.

- (80) I syfte att specificera de krav som fastställs i detta ändringsdirektiv bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa standarder för hållbarhetsrapportering och fastställa standarder för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽⁹⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (81) Kommissionen bör lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta ändringsdirektiv med, bland annat, en bedömning av uppnåendet av målen för detta ändringsdirektiv, inbegripet konvergensen mellan medlemsstaternas rapporteringspraxis, en bedömning av antalet små och medelstora företag som frivilligt använder standarder för hållbarhetsrapportering, en bedömning av om och på vilket sätt rapporteringskraven bör utvidgas ytterligare, särskilt när det gäller små och medelstora företag och företag från tredjeländer som är direkt verksamma på unionens inre marknad utan ett dotterföretag eller en filial på unionens territorium, en bedömning av genomförandet av rapporteringskraven för dotterföretag och filialer till företag från tredjeländer som införs genom detta ändringsdirektiv, inbegripet en bedömning av antalet tredjelandsföretag som har ett dotterföretag eller en filial som omfattas av rapporteringskrav i enlighet med direktiv 2013/34/EU, en bedömning av verkställighetsmekanismen och av de relevanta tröskelvärden som anges i direktiv 2013/34/EU och en bedömning av om och på vilket sätt tillgängligheten för personer med funktionsnedsättning till den hållbarhetsrapportering som offentliggörs av företaget som omfattas av ändringsdirektivets tillämpningsområde ska säkerställas.

Rapporten om genomförandet av detta ändringsdirektiv bör offentliggöras senast den 30 april 2029 och därefter var tredje år och bör vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag. Senast den 31 december 2028 bör kommissionen se över och rapportera om koncentrationsnivån på marknaden för kvalitetsgranskning av hållbarhet. Denna översyn bör ta hänsyn till de nationella system som är tillämpliga på oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster och bedöma om och i vilken utsträckning sådana nationella system bidrar till att öppna upp marknaden för kvalitetsgranskning. Senast den 31 december 2028 bör kommissionen bedöma möjliga rättsliga åtgärder för att säkerställa tillräcklig diversifiering av marknaden för kvalitetsgranskning av hållbarhet och lämplig kvalitet på hållbarhetsrapporteringen. Rapporten om koncentrationsnivån på marknaden för kvalitetsgranskning av hållbarhet bör överlämnas till Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2028 och vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag.

⁽⁹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (82) Eftersom målen för detta ändringsdirektiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta ändringsdirektiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (83) Förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU bör därför ändras i enlighet med detta.
- (84) ECB hördes och avgav ett yttrande den 7 september 2021.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2013/34/EU

Direktiv 2013/34/EU ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska följande punkter läggas till:

"3. De samordningsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 19a, 29a, 29d, 30 och 33, artikel 34.1 andra stycket aa, artikel 34.2 och 34.3 samt artikel 51 i detta direktiv ska också tillämpas på medlemsstaternas lagar och andra författningar för följande företag, oavsett deras juridiska form, förutsatt att de företagen är stora företag eller små och medelstora företag, utom mikroföretag, som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 a i detta direktiv:

- a) Försäkringsföretag enligt artikel 2.1 i rådets direktiv 91/674/EEG (*).
- b) Kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (**).

Medlemsstaterna får välja att inte tillämpa de samordningsåtgärder som avses i första stycket i den här punkten på de företag som förtecknas i artikel 2.5.2–2.5.23 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU (***)

4. De samordningsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 19a, 29a och 29d ska inte tillämpas på de finansiella produkter som förtecknas i artikel 2.12 b och f i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 (****).
5. De samordningsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 40a–40d ska också tillämpas på medlemsstaternas lagar och andra författningar om dotterföretag och filialer till företag som inte regleras av lagstiftningen i en medlemsstat men vars juridiska form är jämförbar med de typer av företag som förtecknas i bilaga I.

(*) Rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (EGT L 374, 31.12.1991, s. 7).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

(***) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

(****) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1)."

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Led 5 ska ersättas med följande:

"5. *nettoomsättning*: belopp som erhållits genom försäljning av varor och tillhandahållande av tjänster efter avdrag av försäljningsrabatter och mervärdesskatt samt andra skatter som direkt relateras till omsättningen; för försäkringsföretag som avses i artikel 1.3 första stycket a i detta direktiv ska nettoomsättningen emellertid fastställas i enlighet med artiklarna 35 och 66.2 i rådets direktiv 91/674/EEG (*); för kreditinstitut som avses i artikel 1.3 första stycket b i detta direktiv ska nettoomsättningen fastställas i enlighet med artikel 43.2 c i rådets direktiv 86/635/EEG (**) och för företag som omfattas av artikel 40a.1 i detta direktiv avses med nettoomsättning intäkter enligt definitionen i eller i den mening som avses i det ramverk för finansiell rapportering som ligger till grund för företagets finansiella rapporter.

(*) Rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (EGT L 374, 31.12.1991, s. 7).

(**) Rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EGT L 372, 31.12.1986, s. 1)."

b) Följande led ska läggas till:

"17. *hållbarhetsfrågor*: miljörelaterade, sociala och mänskliga rättigheter samt styrningsfaktorer, inklusive hållbarhetsfaktorer enligt definitionen i artikel 2.24 i förordning (EU) 2019/2088.

18. *hållbarhetsrapportering*: rapportering av information om hållbarhetsfrågor i enlighet med artiklarna 19a, 29a och 29d.

19. *immateriella nyckelresurser*: resurser utan fysisk form vilka är en grundläggande förutsättning för företagets affärsmodell och vilka är en källa till värdeskapande för företaget.

20. *oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster*: ett organ för bedömning av överensstämmelse som ackrediterats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 (*) för den specifika verksamhet avseende bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 34.1 andra stycket aa i detta direktiv.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30)."

3. I artikel 19.1 ska följande stycke läggas till:

"Stora företag samt små och medelstora företag, utom mikroföretag, som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 a ska rapportera information om de immateriella nyckelresurserna och redogöra för hur sådana resurser är en grundläggande förutsättning för företagets affärsmodell och hur sådana resurser är en källa till värdeskapande för företaget."

4. Artikel 19a ska ersättas med följande:

"Artikel 19a

Hållbarhetsrapportering

1. Stora företag samt små och medelstora företag, utom mikroföretag, som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 a ska i förvaltningsberättelsen inkludera information som behövs för att förstå företagets inverkan på hållbarhetsfrågor och information som behövs för att förstå hur hållbarhetsfrågor påverkar företagets utveckling, resultat och ställning.

Den information som avses i första stycket ska vara tydligt identifierbar i förvaltningsberättelsen, genom ett särskilt avsnitt i förvaltningsberättelsen.

2. Den information som avses i punkt 1 ska innehålla följande:

- a) En kort beskrivning av företagets affärsmodell och strategi som ska inbegripa följande:
 - i) Motståndskraften i företagets affärsmodell och strategi vad gäller risker i samband med hållbarhetsfrågor.
 - ii) Möjligheter som hållbarhetsfrågorna ger företaget.
 - iii) Företagets planer, inbegripet genomförandeåtgärder och tillhörande finansierings- och investeringsplaner, för att säkerställa att dess affärsmodell och strategi är förenliga med omställningen till en hållbar ekonomi och med begränsningen av den globala uppvärmningen till 1,5 °C i linje med Parisavtalet enligt Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, som antogs den 12 december 2015 (*Parisavtalet*) och målet att uppnå klimatneutralitet senast 2050 i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 (*), och, i förekommande fall, företagets exponering för kol-, olje- och gasrelaterad verksamhet.
 - iv) Hur företagets affärsmodell och strategi tar hänsyn till de berörda parternas intressen och företagets inverkan på hållbarhetsfrågor.
 - v) Hur företagets strategi har genomförts med avseende på hållbarhetsfrågor.
- b) En beskrivning av de tidsbundna mål som rör hållbarhetsfrågor som fastställs av företaget, inbegripet, i förekommande fall, absoluta mål för minskning av växthusgasutsläppen åtminstone för 2030 och 2050, en beskrivning av de framsteg som företaget har gjort för att uppnå dessa mål och en redogörelse för huruvida företagets mål relaterade till miljöfaktorer är baserade på entydiga vetenskapliga bevis.
- c) En beskrivning av den roll som förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganen spelar när det gäller hållbarhetsfrågor, och deras sakkunskap och kompetens som krävs för att fullgöra denna roll eller deras tillgång till sådan sakkunskap och kompetens.
- d) En beskrivning av företagets policy vad avser hållbarhetsfrågor.
- e) Information om förekomsten av incitamentssystem kopplade till hållbarhetsfrågor som erbjuds medlemmarna i förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganen.
- f) En beskrivning av följande:
 - i) Det förfarande för tillbörlig aktsamhet som genomförs av företaget med avseende på hållbarhetsfrågor, och i linje med unionens krav på att företag ska genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet i tillämpliga fall.
 - ii) Den huvudsakliga faktiska eller potentiella negativa inverkan som kan kopplas till företagets egen verksamhet och till dess värdekedja, inbegripet dess produkter och tjänster, affärsförbindelser och leveranskedja, åtgärder som vidtagits för att identifiera och övervaka denna inverkan och annan negativ inverkan som företaget är skyldigt att identifiera i enlighet med andra unionskrav på företag att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet.
 - iii) Alla åtgärder som vidtagits av företaget för att förebygga, begränsa, avhjälpa eller sätta stopp för faktisk eller potentiell negativ inverkan, och resultatet av dessa åtgärder.
- g) En beskrivning av de huvudsakliga riskerna för företaget i samband med hållbarhetsfrågor, inbegripet en beskrivning av företagets huvudsakliga beroenden på detta område och hur företaget hanterar dessa risker.
- h) Indikatorer som är relevanta för de upplysningar som avses i leden a–g.

Företagen ska rapportera det förfarande som har genomförts för att identifiera den information som de har inkluderat i förvaltningsberättelsen i enlighet med punkt 1 i denna artikel. Den information som förtecknas i första stycket i denna punkt ska inkludera uppgifter om tidshorisoner på kort, medellång och lång sikt, beroende på vad som är tillämpligt.

3. I tillämpliga fall ska den information som avses i punkterna 1 och 2 innehålla uppgifter om företagets egna verksamheter och om dess värdekedja, inbegripet dess produkter och tjänster, affärsförbindelser och leveranskedja.

Under de första tre åren av tillämpningen av de åtgärder som ska antas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 (**), och om inte all nödvändig information om dess värdekedja finns tillgänglig, ska företaget redogöra för de ansträngningar som gjorts för att få nödvändig information om sin värdekedja, skälen till att inte all nödvändig information kunde erhållas och sina planer för att erhålla nödvändig information i framtiden.

I tillämpliga fall ska den information som avses i punkterna 1 och 2 också innehålla hänvisningar till, och ytterligare redogörelser för, annan information som ingår i förvaltningsberättelsen i enlighet med artikel 19 och de belopp som rapporteras i årsredovisningen eller årsbokslutet.

Medlemsstaterna får tillåta att information om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling i undantagsfall inte lämnas ut, om ledamöter i förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan, inom ramen för den befogenhet som tillkommer dem enligt nationell rätt och under kollektivt ansvar för sin uppfattning, anser och vederbörligen kan motivera att ett utlämnande av sådan information allvarligt skulle skada företagets marknadsposition, och förutsatt att detta icke-utlämnande inte hindrar en rättvis och balanserad förståelse av företagets utveckling, resultat och ställning samt konsekvenserna av dess verksamhet.

4. Företagen ska rapportera den information som avses i punkterna 1–3 i denna artikel i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som antas enligt artikel 29b.

5. Företagsledningen ska informera arbetstagarrepresentanterna på lämplig nivå och med dem diskutera relevant information och metoder för att erhålla och kontrollera hållbarhetsinformation. Arbetstagarrepresentanternas uppfattning ska i tillämpliga fall meddelas relevanta förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan.

6. Genom undantag från punkterna 2–4 i denna artikel, och utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 9 och 10 i denna artikel, får små och medelstora företag som avses i punkt 1 i denna artikel, små och icke-komplexa institut enligt definitionen i artikel 4.1.145 i förordning (EU) nr 575/2013, captivebolag för försäkring enligt definitionen i artikel 13.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG (***) och captivebolag för återförsäkring enligt definitionen i artikel 13.5 i det direktivet begränsa sin hållbarhetsrapportering till följande:

- a) En kort beskrivning av företagets affärsmodell och strategi.
- b) En beskrivning av företagets policy vad avser hållbarhetsfrågor.
- c) Företagets huvudsakliga faktiska eller potentiella negativa inverkan på hållbarhetsfrågor och alla åtgärder som vidtagits för att identifiera, övervaka, förebygga, begränsa eller avhjälpa sådan faktisk eller potentiell negativ inverkan.
- d) De huvudsakliga riskerna för företaget i samband med hållbarhetsfrågor och hur företaget hanterar dessa risker.
- e) Centrala indikatorer som är nödvändiga för de upplysningar som avses i leden a–d.

Små och medelstora företag, små och icke-komplexa institut och captivebolag för försäkring och återförsäkring som utnyttjar det undantag som avses i första stycket ska rapportera i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag som avses i artikel 29c.

7. För de räkenskapsår som inleds före den 1 januari 2028, genom undantag från punkt 1 i denna artikel, får små och medelstora företag som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 a besluta att inte inkludera den information som avses i punkt 1 i den här artikeln i sin förvaltningsberättelse. I sådana fall ska företaget dock i sin förvaltningsberättelse kortfattat ange varför hållbarhetsrapportering saknas.

8. Företag som uppfyller kraven i punkterna 1–4 i denna artikel och företag som utnyttjar undantaget enligt punkt 6 i denna artikel ska anses ha uppfyllt kravet i artikel 19.1 tredje stycket.

9. Under förutsättning att villkoren i andra stycket i denna punkt uppfylls ska ett företag som är ett dotterföretag undantas från kraven i punkterna 1–4 i denna artikel (*det undantagna dotterföretaget*), om det företaget och dess dotterföretag omfattas av ett moderföretags förvaltningsberättelse för koncernen, som utarbetas i enlighet med artiklarna 29 och 29a. Ett företag som är ett dotterföretag till ett moderföretag som är etablerat i ett tredjeland ska också undantas från de skyldigheter som anges i punkterna 1–4 i den här artikeln om det företaget och dess dotterföretag omfattas av hållbarhetsrapporteringen för koncernen för moderföretaget som är etablerat i ett tredjeland och om den hållbarhetsrapporteringen för koncernen utarbetas i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som antas i enlighet med artikel 29b eller på ett sätt som är likvärdigt med dessa standarder för hållbarhetsrapportering, enligt vad som fastställs i enlighet med en genomförandeakt om likvärdighet för standarder för hållbarhetsrapportering som antagits enligt artikel 23.4 tredje stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG (****).

Undantaget i första stycket ska omfattas av följande villkor:

- a) Det undantagna dotterföretagets förvaltningsberättelse innehåller samtliga följande uppgifter:
- i) Namn och säte för det moderföretag som rapporterar information på koncernnivå i enlighet med denna artikel, eller på ett sätt som är likvärdigt med de standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits enligt artikel 29b i detta direktiv, vilket har fastställts i enlighet med en genomförandeakt om likvärdighet för standarder för hållbarhetsrapportering som antas enligt artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG.
 - ii) Webblänkarna till moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen eller, där så är tillämpligt, till moderföretagets hållbarhetsrapportering för koncernen, enligt vad som avses i första stycket i denna punkt, och till det uttalande om kvalitetsgranskning som avses i artikel 34.1 andra stycket aa i detta direktiv eller det uttalande om kvalitetsgranskning som avses i led b i detta stycke.
 - iii) Upplysningar om att företaget är undantaget från de skyldigheter som anges i punkterna 1–4 i denna artikel.
- b) Om moderföretaget är etablerat i ett tredjeland ska dess hållbarhetsrapportering för koncernen och uttalandet om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapporteringen för koncernen, som har avgetts av en eller flera personer eller ett eller flera företag som har bemyndigats att lämna uttalanden om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering enligt den lagstiftning som det moderföretaget lyder under, offentliggöras i enlighet med artikel 30 i detta direktiv och i enlighet med den lagstiftning i medlemsstaten som det undantagna dotterföretaget lyder under.
- c) Om moderföretaget är etablerat i ett tredjeland ska de upplysningar som anges i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 (****), som omfattar den verksamhet som bedrivs av det undantagna dotterföretag som är etablerat i unionen och dess dotterföretag, ingå i förvaltningsberättelsen för det undantagna dotterföretaget eller i den hållbarhetsrapport för koncernen som utförs av det moderföretag som är etablerat i ett tredjeland.

Den medlemsstat vars nationella rätt det undantagna dotterföretaget lyder under får kräva att moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen eller, där så är tillämpligt, moderföretagets hållbarhetsrapport för koncernen, offentliggörs på ett språk som den medlemsstaten godtar, och att all nödvändig översättning till detta språk tillhandahålls. Alla översättningar som inte har bestyrkts ska innehålla en förklaring om detta.

Företag som är undantagna från skyldigheten att upprätta en förvaltningsberättelse i enlighet med artikel 37 är inte skyldiga att lämna den information som avses i andra stycket a i–iii i denna punkt, förutsatt att sådana företag offentliggör förvaltningsberättelsen för koncernen i enlighet med artikel 37.

Vid tillämpningen av första stycket i denna punkt, och när artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 är tillämplig, ska kreditinstitut som avses i artikel 1.3 första stycket b i detta direktiv och som permanent underställs ett centralt organ som övervakar dem på de villkor som anges i artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 behandlas som dotterföretag till det centrala organet.

Vid tillämpningen av första stycket i denna punkt ska försäkringsföretag som avses i artikel 1.3 första stycket a i detta direktiv och som ingår i en grupp, baserad på finansiella kopplingar enligt vad som avses i artikel 212.1 c ii) i direktiv 2009/138/EG, och som är föremål för grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a–c i det direktivet, behandlas som dotterföretag till den gruppens moderföretag.

10. Det undantag som fastställs i punkt 9 ska också tillämpas på företag av allmänt intresse som omfattas av kraven i denna artikel, med undantag för stora företag av allmänt intresse som definieras i artikel 2.1 a i detta direktiv.

- (*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europaisk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).
- (**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU, vad gäller företagens hållbarhetsrapportering (EUT L 322, 16.12.2022, s. 15).
- (***) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).
- (****) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).
- (*****) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13)."

5. Artikel 20.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led g ska ersättas med följande:

"g) En beskrivning av den mångfaldspolicy som tillämpats med avseende på företagets förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan med avseende på jämställdhet och andra aspekter som till exempel ålder, funktionsnedsättning eller utbildnings- och yrkesbakgrund samt mångfaldspolicyns mål, hur den har genomförts och resultaten under redovisningsperioden. Om någon sådan policy inte tillämpas ska rapporten innehålla en motivering till detta."

b) Följande stycke ska läggas till:

"De företag som omfattas av artikel 19a ska anses ha uppfyllt den skyldighet som fastställs i första stycket g i denna punkt om de inkluderar den information som krävs enligt det ledet som en del av deras hållbarhetsrapportering och en hänvisning till detta inkluderar i företagsstyrningsrapporten."

6. Artikel 23 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska led b ersättas med följande:

"b) Den koncernredovisning som avses i led a och förvaltningsberättelser för större koncerner upprättas av moderföretaget i denna koncern, i enlighet med den lagstiftning i medlemsstaten som moderföretaget lyder under, i enlighet med detta direktiv, med undantag av de skyldigheter som anges i artikel 29a, eller i enlighet med internationella redovisningsstandarder som antagits i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002."

b) I punkt 8 ska led b i ersättas med följande:

"i) i enlighet med detta direktiv, med undantag för de skyldigheter som fastställs i artikel 29a,"

c) I punkt 8 ska led b iii ersättas med följande:

"iii) så att handlingarna blir likvärdiga med en koncernredovisning och förvaltningsberättelse för koncern som upprättats i enlighet med detta direktiv, med undantag för skyldigheterna i artikel 29a, eller"

7. Artikel 29a ska ersättas med följande:

"Artikel 29a

Hållbarhetsrapportering för koncern

1. Moderföretag i en stor koncern som avses i artikel 3.7 ska i förvaltningsberättelsen för koncernen inkludera den information som behövs för att förstå koncernens inverkan på hållbarhetsfrågor och den information som behövs för att förstå hur hållbarhetsfrågor inverkar på koncernens utveckling, resultat och ställning.

Den information som avses i första stycket ska vara tydligt identifierbar i förvaltningsberättelsen för koncernen, genom ett särskilt avsnitt i förvaltningsberättelsen för koncernen.

2. Den information som avses i punkt 1 ska innehålla följande:

a) En kort beskrivning av koncernens affärsmodell och strategi som ska inbegripa följande:

i) Motståndskraften i företagens affärsmodell och strategi vad gäller risker i samband med hållbarhetsfrågor.

ii) Möjligheter som hållbarhetsfrågorna ger koncernen.

iii) Koncernens planer, inbegripet genomförandeåtgärder och tillhörande finansierings- och investeringsplaner, för att säkerställa att dess affärsmodell och strategi är förenliga med omställningen till en hållbar ekonomi och med begränsningen av den globala uppvärmningen till 1,5 °C i linje med Parisavtalet och målet att uppnå klimatneutralitet senast 2050 i enlighet med förordning (EU) 2021/1119, och, i förekommande fall, koncernens exponering för kol-, olje- och gasrelaterad verksamhet.

iv) Hur koncernens affärsmodell och strategi tar hänsyn till de berörda parternas intressen och koncernens inverkan på hållbarhetsfrågor.

v) Hur koncernens strategi har genomförts med avseende på hållbarhetsfrågor.

b) En beskrivning av de tidsbundna mål som rör hållbarhetsfrågor som fastställts av koncernen, inbegripet, i förekommande fall, absoluta mål för minskning av växthusgasutsläppen åtminstone för 2030 och 2050, en beskrivning av de framsteg som koncernen har gjort för att uppnå dessa mål och en redogörelse för huruvida koncernens mål relaterade till miljöfaktorer är baserade på entydiga vetenskapliga bevis.

c) En beskrivning av den roll som förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganen spelar när det gäller hållbarhetsfrågor, och deras sakkunskap och kompetens när det gäller att fullgöra denna roll eller deras tillgång till sådan sakkunskap och kompetens.

- d) En beskrivning av koncernens policy vad avser hållbarhetsfrågor.
- e) Information om förekomsten av incitamentssystem kopplade till hållbarhetsfrågor som erbjuds medlemmarna i förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganen.
- f) En beskrivning av följande:
 - i) Det förfarande för tillbörlig aktsamhet som genomförs av koncernen med avseende på hållbarhetsfrågor, och i linje med unionens krav på att företag ska genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet i tillämpliga fall.
 - ii) Den huvudsakliga faktiska eller potentiella negativa inverkan som kan kopplas till koncernens egen verksamhet och till dess värdekedja, inbegripet dess produkter och tjänster, affärsförbindelser och leveranskedja, åtgärder som vidtagits för att identifiera och övervaka denna inverkan och annan negativ inverkan som moderföretaget är skyldigt att identifiera i enlighet med andra unionskrav på företag att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet.
 - iii) Alla åtgärder som vidtagits av koncernen för att förebygga, begränsa, avhjälpa eller sätta stopp för faktisk eller potentiell negativ inverkan, och resultatet av dessa åtgärder.
- g) En beskrivning av de huvudsakliga riskerna för koncernen i samband med hållbarhetsfrågor, inbegripet koncernens huvudsakliga beroenden på detta område och hur koncernen hanterar dessa risker.
- h) Indikatorer som är relevanta för de upplysningar som avses i leden a–g.

Moderföretag ska rapportera om det förfarande som tillämpas för att identifiera den information som de har inkluderat i förvaltningsberättelsen för koncernen i enlighet med punkt 1 i denna artikel. Den information som förtecknas i första stycket i denna punkt ska inkludera uppgifter om tidshorisonger på kort, medellång och lång sikt, beroende på vad som är tillämpligt.

3. I tillämpliga fall ska den information som avses i punkterna 1 och 2 innehålla uppgifter om koncernens egna verksamheter och om dess värdekedja, inbegripet dess produkter och tjänster, affärsförbindelser och leveranskedja.

Under de första tre åren av tillämpningen av de åtgärder som ska antas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 5.2 i direktiv (EU) 2022/2464, och om inte all nödvändig information om dess värdekedja finns tillgänglig, ska moderföretaget redogöra för de ansträngningar som gjorts för att få nödvändig information om den egna värdekedjan, skälen till att inte all nödvändig information kunnat erhållas och sina planer för att erhålla nödvändig information i framtiden.

I tillämpliga fall ska den information som avses i punkterna 1 och 2 också innehålla hänvisningar till, och ytterligare förklaringar av, annan information som ingår i förvaltningsberättelsen för koncernen i enlighet med artikel 29 i detta direktiv och de belopp som rapporteras i koncernredovisningen.

Medlemsstaterna får tillåta att information om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling i undantagsfall inte lämnas ut, om ledamöter i förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan, inom ramen för den behörighet som tillkommer dem enligt nationell rätt och under kollektivt ansvar för sin uppfattning, anser och vederbörligen kan motivera att ett utlämnande av sådan information allvarligt skulle skada koncernens marknadsposition, förutsatt att detta icke-utlämnande inte hindrar en rättvis och balanserad förstärkelse av koncernens utveckling, resultat och ställning samt konsekvenserna av dess verksamhet.

4. Om det rapporterande företaget identifierar betydande skillnader mellan koncernen och ett eller flera av dess dotterföretag vad gäller risker eller inverkan, ska företaget tillhandahålla en adekvat beskrivning, när så är lämpligt, av riskerna för och inverkan av det eller de berörda dotterföretagen.

Företagen ska ange vilka av koncernens dotterföretag som är undantagna från årlig hållbarhetsrapportering eller hållbarhetsredovisning för koncernen enligt artikel 19a.9 respektive 29a.8.

5. Moderföretagen ska rapportera den information som avses i punkterna 1–3 i denna artikel enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som antas enligt artikel 29b.

6. Moderföretagets ledning ska informera arbetstagarrepresentanterna på lämplig nivå och med dem diskutera relevant information och metoder för att erhålla och kontrollera hållbarhetsinformation. Arbetstagarrepresentanternas uppfattning ska i tillämpliga fall meddelas relevanta förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan.

7. Ett moderföretag som uppfyller skyldigheterna i punkterna 1–5 i denna artikel ska anses ha uppfyllt skyldigheterna i artiklarna 19.1 tredje stycket och 19a.

8. Under förutsättning att villkoren i andra stycket i denna punkt uppfylls ska ett moderföretag som även är ett dotterföretag undantas från skyldigheterna i punkterna 1–5 i denna artikel (*det undantagna moderföretaget*), om det företaget och dess dotterföretag omfattas av ett annat företags förvaltningsberättelse för koncernen, som utarbetats i enlighet med artikel 29 och den här artikeln. Ett moderföretag som är ett dotterföretag till ett moderföretag som är etablerat i ett tredjeland ska också undantas från de skyldigheter som anges i punkterna 1–5 i den här artikeln om det företaget och dess dotterföretag omfattas av hållbarhetsrapporteringen för koncernen för moderföretaget som är etablerat i ett tredjeland och om den hållbarhetsrapporteringen för koncernen utarbetas i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som antas enligt artikel 29b eller på ett sätt som är likvärdigt med dessa standarder för hållbarhetsrapportering, enligt vad som fastställs i enlighet med en genomförandeakt om likvärdighet för standarder för hållbarhetsrapportering som antagits enligt artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG.

Undantaget i första stycket ska omfattas av följande villkor:

- a) Det undantagna moderföretagets förvaltningsberättelse innehåller samtliga följande uppgifter:
 - i) Namn och säte för det moderföretag som rapporterar information på koncernnivå i enlighet med denna artikel, eller på ett sätt som är likvärdigt med de standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits enligt artikel 29b i detta direktiv, vilket har fastställts i enlighet med en genomförandeakt om likvärdighet för standarder för hållbarhetsrapportering som antas enligt artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG.
 - ii) Webblänkarna till moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen eller, där så är tillämpligt, till moderföretagets hållbarhetsrapportering för koncernen, enligt vad som avses i första stycket i denna punkt, och till det uttalande om kvalitetsgranskning som avses i artikel 34.1 andra stycket aa i detta direktiv eller det uttalande om kvalitetsgranskning som avses i led b i detta stycke.
 - iii) Upplysningar om att moderföretaget är undantaget från de skyldigheter som anges i punkterna 1–5 i denna artikel.
- b) Om moderföretaget är etablerat i ett tredjeland ska dess hållbarhetsrapportering för koncernen och uttalandet om kvalitetsgranskning, som har avgetts av en eller flera personer eller ett eller flera företag som har bemyndigats att lämna uttalanden om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering enligt den nationella rätt som det moderföretaget lyder under, offentliggöras i enlighet med artikel 30 och i enlighet med den lagstiftning i medlemsstaten som det undantagna moderföretaget lyder under.

- c) Om moderföretaget är etablerat i ett tredjeland ska de upplysningar som anges i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, som omfattar den verksamhet som bedrivs av det dotterföretag som är etablerat i unionen och som undantas från kraven på hållbarhetsrapportering på grundval av artikel 19a.9 i detta direktiv, ingå i förvaltningsberättelsen för det undantagna moderföretaget eller i den hållbarhetsrapportering för koncernen som utförs av det moderföretag som är etablerat i ett tredjeland.

Den medlemsstat vars nationella rätt det undantagna moderföretaget lyder under får kräva att moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen eller, där så är tillämpligt, moderföretagets hållbarhetsrapport för koncernen, offentliggörs på ett språk som den medlemsstaten godtar, och att all nödvändig översättning till detta språk tillhandahålls. Alla översättningar som inte har bestyrkts ska innehålla en förklaring om detta.

Moderföretag som är undantagna från skyldigheten att upprätta en förvaltningsberättelse i enlighet med artikel 37 ska inte behöva lämna den information som avses i andra stycket a i–iii i denna punkt, förutsatt att sådana företag offentliggör förvaltningsberättelsen för koncernen i enlighet med artikel 37.

Vid tillämpningen av första stycket i denna punkt, och när artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 är tillämplig, ska kreditinstitut som avses i artikel 1.3 första stycket b i detta direktiv och som permanent underställs ett centralt organ som övervakar dem på de villkor som anges i artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 behandlas som dotterföretag till det centrala organet.

Vid tillämpningen av första stycket i denna punkt ska försäkringsföretag som avses i artikel 1.3 första stycket a i detta direktiv och som ingår i en grupp, baserad på finansiella kopplingar enligt vad som avses i artikel 212.1 c ii) i direktiv 2009/138/EG, som är föremål för grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a–c i det direktivet, behandlas som dotterföretag till den gruppens moderföretag.

9. Det undantag som fastställs i punkt 8 ska också tillämpas på företag av allmänt intresse som omfattas av kraven i denna artikel, med undantag för stora företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 a i detta direktiv.”

8. Följande kapitel ska införas:

”KAPITEL 6a

STANDARDS FÖR HÅLLBARHETSRAPPORTERING

Artikel 29b

Standarder för hållbarhetsrapportering

1. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 för att komplettera detta direktiv avseende standarder för hållbarhetsrapportering. Dessa standarder för hållbarhetsrapportering ska specificera den information som företagen ska rapportera i enlighet med artiklarna 19a och 29a och, i förekommande fall, ange i vilken struktur som ska användas för att lägga fram informationen.

Senast den 30 juni 2023 ska kommissionen i de delegerade akter som avses i första stycket i denna punkt specificera den information som företag ska rapportera i enlighet med artikel 19a.1 och 19a.2, och i förekommande fall artikel 29a.1 och 29a.2, och som åtminstone innehåller de uppgifter som finansmarknadsaktörer som omfattas av upplysningsskyldigheterna i förordning (EU) 2019/2088 behöver för att uppfylla dessa skyldigheter.

I de delegerade akter som avses i första stycket ska kommissionen senast den 30 juni 2024 specificera följande:

- i) Kompletterande information som företagen ska rapportera avseende de hållbarhetsfrågor och rapporteringsområden som förtecknas i artikel 19a.2, där så behövs.
- ii) Information som företagen ska rapportera som är specifik för den sektor där de bedriver verksamhet.

De rapporteringskrav som fastställs i de delegerade akter som avses i första stycket ska inte träda i kraft tidigare än fyra månader efter det att de antagits av kommissionen.

När kommissionen antar delegerade akter för att specificera den information som krävs enligt tredje stycket led ii ska den särskilt uppmärksamma omfattningen av riskerna och inverkan avseende hållbarhetsfrågor för varje sektor, med beaktande av att riskerna och inverkan är större i vissa sektorer än i andra.

Kommissionen ska, minst vart tredje år efter tillämpningsdatum, se över alla delegerade akter som antas i enlighet med denna artikel, med beaktande av den tekniska rådgivningen från *European Financial Reporting Advisory Group* (Efrag), och ska vid behov ändra dessa delegerade akter för att ta hänsyn till relevant utveckling, också när det gäller utvecklingen avseende internationella standarder.

Kommissionen ska minst en gång om året samråda med Europaparlamentet och hålla ett gemensamt samråd med medlemsstaternas expertgrupp för hållbar finansiering, som avses i artikel 24 i förordning (EU) 2020/852, och den föreskrivande kommittén för redovisningsfrågor, som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 1606/2002, om Efrags arbetsprogram när det gäller utvecklingen av standarder för hållbarhetsrapportering.

2. Standarderna för hållbarhetsrapportering ska säkerställa kvaliteten på den information som rapporteras genom att kräva att den är begriplig, relevant, verifierbar, jämförbar och framställd på ett korrekt sätt. Standarderna för hållbarhetsrapportering ska undvika att ålägga företag en oproportionell administrativ börda, bland annat genom att i största möjliga utsträckning beakta det arbete som utförs av globala initiativ för fastställande av standarder för hållbarhetsrapportering i enlighet med punkt 5 a.

I standarderna för hållbarhetsrapportering ska, med beaktande av föremålet för en viss standard för hållbarhetsrapportering, följande anges:

- a) Den information som företagen ska lämna om följande miljöfaktorer:
 - i) Begränsning av klimatförändringar, inbegripet när det gäller scope 1-, scope 2- och, i förekommande fall, scope 3-utsläpp av växthusgaser.
 - ii) Klimatanpassning.
 - iii) Vattenresurser och marina resurser.
 - iv) Resursanvändning och cirkulär ekonomi.
 - v) Föreningar.
 - vi) Biologisk mångfald och ekosystem.
- b) Den information som företagen ska lämna om följande sociala och människorättsliga faktorer:
 - i) Lika behandling och möjligheter för alla, inbegripet jämställdhet och lika lön för likvärdigt arbete, utbildning och kompetensutveckling, sysselsättning och social delaktighet för personer med funktionsnedsättning, åtgärder mot våld och trakasserier på arbetsplatsen samt mångfald.

- ii) Arbetsvillkor, inbegripet trygg anställning, arbetstid, tillräckliga löner, social dialog, föreningsfrihet, förekomsten av företagsråd, kollektivförhandlingar, inbegripet andelen arbetstagare som omfattas av kollektivavtal, arbetstagares rätt till information, samråd och deltagande, balans mellan arbete och privatliv samt hälsa och säkerhet.
- iii) Respekt för mänskliga rättigheter, grundläggande friheter, demokratiska principer och standarder som fastställs i det internationella regelverket för mänskliga rättigheter och andra grundläggande FN-konventioner om mänskliga rättigheter, såsom FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, FN:s deklaration om urfolks rättigheter, Internationella arbetsorganisationens deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet och Internationella arbetsorganisationens grundläggande konventioner, den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, den europeiska sociala stadgan och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- c) Den information som företagen ska lämna om följande styrningsfaktorer:
- i) Den roll som företagets förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan spelar när det gäller hållbarhetsfrågor, och deras sammansättning, liksom deras sakkunskap och kompetens när det gäller att fullgöra denna roll eller deras tillgång till sådan sakkunskap och kompetens.
- ii) De huvudsakliga inslagen i företagets system för intern kontroll och riskhantering, i samband med processen för hållbarhetsrapportering och beslutsfattande.
- iii) Affäretik och företagskultur, inbegripet bekämpning av korruption och mutor, skydd för visselblåsare och djurskydd.
- iv) Företagets verksamhet och åtaganden som avser utövande av dess politiska inflytande, inbegripet lobbyverksamhet.
- v) Förvaltning av och kvalitet på förbindelserna med kunder, leverantörer och samhällen som påverkas av företagens verksamhet, inbegripet betalningsmetoder, särskilt vad gäller sena betalningar till små och medelstora företag.
3. Standarderna för hållbarhetsrapportering ska specificera vilken framåtblickande, bakåtblickande, kvalitativ och kvantitativ information, beroende på vad som är lämpligt, som företagen ska rapportera.
4. Standarderna för hållbarhetsrapportering ska också ta hänsyn till de svårigheter som företag kan stöta på när det gäller att samla in information från aktörer i hela deras värdekedja, särskilt från dem som inte är underställda de krav på hållbarhetsrapportering som fastställs i artikel 19a eller 29a och från leverantörer på tillväxtmarknader och i tillväxtekonomier. Standarderna för hållbarhetsrapportering ska specificera upplysningar om värdekedjor som är proportionella och relevanta för kapaciteten och egenskaperna hos företagen i värdekedjorna och för deras verksamhets omfattning och komplexitet, särskilt hos de företag som inte är underställda kraven på hållbarhetsrapportering i artikel 19a eller 29a. Standarderna för hållbarhetsrapportering ska inte specificera upplysningar som skulle kräva att företag erhåller information från små och medelstora företag i deras värdekedja utöver den information som ska lämnas enligt de standarder för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag som avses i artikel 29c.
- Första stycket påverkar inte tillämpningen av unionens krav på företag att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet.
5. När kommissionen antar delegerade akter enligt punkt 1 ska den i möjligaste mån ta hänsyn till följande:
- a) Arbetet med globala initiativ för fastställande av standarder för hållbarhetsrapportering och befintliga standarder och regelverk för redovisning av naturkapital och för redovisning av växthusgaser, ansvarsfullt företagande, företagens sociala ansvar och hållbar utveckling.

- b) Den information som finansmarknadsaktörer behöver för att kunna uppfylla upplysningsskyldigheterna i förordning (EU) 2019/2088 och de delegerade akter som antagits enligt den förordningen.
- c) De kriterier, indikatorer och metoder som anges i de delegerade akter som antagits i enlighet med förordning (EU) 2020/852, inbegripet de tekniska granskningskriterier som fastställts i enlighet med artiklarna 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 och 15.2 i den förordningen och de rapporteringskrav som anges i den delegerade akt som antagits enligt artikel 8 i den förordningen.
- d) De upplysningsskyldigheter som är tillämpliga på referensvärdesadministratörer i referensvärdesdeklarationen och i referensvärdesmetoden och minimistandarder för konstruktionen av EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet i enlighet med kommissionens delegerade förordningar (EU) 2020/1816 (*)¹, (EU) 2020/1817 (*)² och (EU) 2020/1818 (*)³.
- e) De upplysningar som anges i de genomförandeakter som antagits enligt artikel 4 34a i förordning (EU) 575/2013.
- f) Kommissionens rekommendation 2013/179/EU (*)⁴.
- g) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (*)⁵.
- h) Förordning (EU) 2021/1119.
- i) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 (*)⁶.
- j) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 (*)⁷.

Artikel 29c

Standarder för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag

1. Kommissionen ska senast den 30 juni 2024 anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 för att komplettera detta direktiv med avseende på att fastställa standarder för hållbarhetsrapportering som är proportionella och relevanta för de små och medelstora företagens kapacitet och egenskaper och deras verksamhets omfattning och komplexitet. Dessa standarder för hållbarhetsrapportering ska när det gäller de små och medelstora företag som avses i artikel 2.1 a specificera den information som ska rapporteras i enlighet med artikel 19a.6.

De rapporteringskrav som fastställs i de delegerade akter som avses i första stycket ska inte träda i kraft tidigare än fyra månader efter det att de antagits av kommissionen.

2. Standarderna för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag ska beakta kriterierna i artikel 29b.2–29b.5. De ska också, i möjligaste mån, ange vilken struktur som ska användas för att lägga fram informationen.

3. Kommissionen ska, minst vart tredje år efter tillämpningsdatum, se över alla delegerade akter som antas enligt denna artikel, med beaktande av den tekniska rådgivningen från Efrag, och ska vid behov ändra dessa delegerade akter för att ta hänsyn till relevant utveckling, också när det gäller utvecklingen avseende internationella standarder.

⁽¹⁾* Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1816 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller redogörelsen i referensvärdesdeklarationen för hur faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning beaktas i alla referensvärden som tillhandahålls och offentliggörs (EUT L 406, 3.12.2020, s. 1).

⁽²⁾* Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1817 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller minimiinnehållet i redogörelsen för hur faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning beaktas i referensvärdesmetoden (EUT L 406, 3.12.2020, s. 12).

⁽³⁾* Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1818 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller minimistandarder för EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet (EUT L 406, 3.12.2020, s. 17).

⁽⁴⁾* Kommissionens rekommendation 2013/179/EU av den 9 april 2013 om användningen av gemensamma metoder för att mäta och kommunicera produkters och organisationers miljöprestanda utifrån ett livscykelerspektiv (EUT L 124, 4.5.2013, s. 1).

⁽⁵⁾* Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽⁶⁾* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG (EUT L 342, 22.12.2009, s. 1).

⁽⁷⁾* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelse av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17)."

9. Följande kapitel ska införas:

"KAPITEL 6b

ENHETLIGT ELEKTRONISKT RAPPORTERINGSFORMAT

Artikel 29d

Enhetligt elektroniskt rapporteringsformat

1. De företag som omfattas av kraven i artikel 19a i detta direktiv ska utarbeta sin förvaltningsberättelse i det elektroniska rapporteringsformat som specificeras i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 (*) och märka sin hållbarhetsrapportering, inbegripet de upplysningar som föreskrivs i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, i enlighet med det elektroniska rapporteringsformat som specificeras i den delegerade förordningen.

2. De moderföretag som omfattas av kraven i artikel 29a ska utarbeta sin förvaltningsberättelse för koncernen i det elektroniska rapporteringsformat som specificeras i artikel 3 i delegerad förordning (EU) 2019/815 och märka sin hållbarhetsrapportering, inbegripet de upplysningar som föreskrivs i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, i enlighet med det elektroniska rapporteringsformat som specificeras i den delegerade förordningen.

^(*) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 av den 17 december 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specificering av ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat (EUT L 143, 29.5.2019, s. 1)."

10. Artikel 30.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag inom en rimlig tidsperiod, som inte får överstiga tolv månader efter balansdagen, offentliggör den vederbörligen godkända årsredovisningen eller årsbokslutet och förvaltningsberättelsen i det elektroniska rapporteringsformat som avses i artikel 29d i detta direktiv som, i förekommande fall, lämnats av den lagstaddade revisor eller det revisionsföretag som avses i artikel 34 i detta direktiv, enligt lagstiftningen i varje medlemsstat i enlighet med avdelning 1 kapitel III i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 (*).

Medlemsstaterna får kräva att företag som omfattas av artiklarna 19a och 29a kostnadsfritt gör förvaltningsberättelsen tillgänglig för allmänheten på sin webbplats. Om ett företag inte har någon webbplats får medlemsstaterna kräva att det på begäran gör en skriftlig kopia av sin förvaltningsberättelse tillgänglig.

Om en oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster avger det uttalande som avses i artikel 34.1 andra stycket aa ska detta uttalande offentliggöras tillsammans med de handlingar som avses i första stycket i denna punkt.

Medlemsstaterna får dock undanta företag från skyldigheten att offentliggöra förvaltningsberättelsen om en kopia av hela eller någon del av varje sådan förvaltningsberättelse enkelt kan erhållas på begäran till en kostnad som inte överstiger självkostnaden.

Det undantag som anges i fjärde stycket i denna punkt ska inte tillämpas på företag som omfattas av de skyldigheter avseende hållbarhetsrapportering som fastställs i artiklarna 19a och 29a.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (EUT L 169, 30.6.2017, s. 46)."

11. Artikel 33.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ledamöterna i ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan, inom ramen för de befogenheter som de tilldelats genom nationell rätt, har kollektivt ansvar för att säkerställa att följande dokument upprättas och offentliggörs i enlighet med kraven i detta direktiv och, i tillämpliga fall, med de internationella redovisningsstandarder som antagits enligt förordning (EG) nr 1606/2002, delegerad förordning (EU) 2019/815, de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29b eller 29c i detta direktiv och skyldigheterna i artikel 29d i detta direktiv:

- a) Årsredovisningen, årsbokslutet, förvaltningsberättelsen och företagsstyrningsrapporten, när de lämnas separat.
- b) Koncernredovisningen, förvaltningsberättelsen för koncernen och företagsstyrningsrapporten för koncernen, när de lämnas separat."

12. I kapitel 8 ska rubriken ersättas med följande:

"Revision och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering".

13. Artikel 34 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska andra stycket ändras på följande sätt:
 - i) Led a ii ska ersättas med följande:

"ii) huruvida förvaltningsberättelsen har upprättats enligt gällande rättsliga krav, med undantag för de skyldigheter avseende hållbarhetsrapportering som fastställs i artikel 19a i detta direktiv."

ii) Följande led ska införas:

"aa) i tillämpliga fall, avge ett uttalande grundat på ett bestyrkandeuppdrag med begränsad säkerhet vad gäller hållbarhetsrapporteringens uppfyllande av kraven i detta direktiv, inbegripet huruvida hållbarhetsrapporteringen överensstämmer med de standarder för hållbarhetsrapportering som antagits enligt artikel 29b eller 29c, den process som företaget genomför för att identifiera den information som rapporteras enligt dessa standarder för hållbarhetsrapportering och efterlevnaden av kravet på att märka hållbarhetsrapportering i enlighet med artikel 29d, och vad gäller uppfyllandet av rapporteringskraven i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Medlemsstaterna får tillåta en annan lagstadgad revisor eller ett annat revisionsföretag än den, det eller de som utför den lagstadgade revisionen av finansiella rapporter att lämna det uttalande som avses i punkt 1 andra stycket aa."

c) Följande punkter ska läggas till:

"4. Medlemsstaterna får tillåta en oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster som är etablerad på deras territorium att lämna det uttalande som avses i punkt 1 andra stycket aa, förutsatt att denna oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster omfattas av krav som är likvärdiga med dem i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG (*) vad gäller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering enligt definitionen i artikel 2.22 i det direktivet, framför allt krav avseende

- a) utbildning och examination, som säkerställer att oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster förvärvar nödvändig sakkunskap om hållbarhetsrapportering och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering,
- b) fortbildning,
- c) system för kvalitetskontroll,
- d) yrkesetik, opartiskhet, objektivitet, konfidentialitet och tystnadsplikt,
- e) utnämning och entledigande,
- f) utredningar och sanktioner,
- g) organisationen av arbetet när det gäller oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster, särskilt med avseende på tillräckliga resurser och personal och upprätthållande av kundkontoregister och dokumentation, och
- h) rapportering av oegentligheter.

Om en oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster avger det uttalande som avses i punkt 1 andra stycket aa ska medlemsstaterna säkerställa att detta uttalande utarbetas i enlighet med artiklarna 26a, 27a och 28a i direktiv 2006/43/EG och att revisionskommittén eller en särskild kommitté i tillämpliga fall granskar och övervakar opartiskheten och självständigheten hos den oberoende leverantören av kvalitetsgranskningstjänster i enlighet med artikel 39.6 e i direktiv 2006/43/EG.

Medlemsstaterna ska säkerställa att oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som före den 1 januari 2024 har ackrediterats för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008 inte omfattas av de skyldigheter avseende utbildning och examination som avses i första stycket a i denna punkt.

Medlemsstaterna ska säkerställa att oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som den 1 januari 2024 genomgår ackrediteringsförfarandet i enlighet med de relevanta nationella kraven inte omfattas av de skyldigheter avseende utbildning och examination som avses i första stycket a vad gäller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, förutsatt att de avslutar förfarandet senast den 1 januari 2026.

Medlemsstaterna ska säkerställa att de oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som avses i tredje och fjärde styckena förvärvar nödvändig kunskap om hållbarhetsrapportering och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering genom det utbildningskrav som avses i första stycket b.

Om en medlemsstat, i enlighet med det första stycket, beslutar att tillåta en oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster att avge det uttalande som avses i punkt 1 andra stycket ska den också tillåta en annan lagstadgad revisor än den eller de som utför den lagstadgade revisionen av finansiella rapporter att göra detta, enligt vad som föreskrivs i punkt 3.

5. Från och med den 6 januari 2027 ska en medlemsstat som har utnyttjat den valmöjlighet som föreskrivs i punkt 4 (*vårdmedlemsstaten*) tillåta oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som är etablerade i en annan medlemsstat än *vårdmedlemsstaten* (*hemmedlemsstaten*) att utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.

Hemmedlemsstaten ska ansvara för tillsynen av oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som är etablerade på dess territorium, såvida inte *vårdmedlemsstaten* beslutar att utöva tillsyn över kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering som utförs av oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster på dess territorium.

Om *vårdmedlemsstaten* beslutar att övervaka kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering som utförs på dess territorium av oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som är registrerade i en annan medlemsstat, ska *vårdmedlemsstaten*

- a) inte införa strängare krav eller ansvar för sådana oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster än de som enligt nationell lagstiftning krävs för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster eller revisorer som är etablerade i den *vårdmedlemsstaten*, och
- b) informera andra medlemsstater om sitt beslut att övervaka kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering som utförs av oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som är etablerade i andra medlemsstater.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att om ett företag enligt unionsrätten ska låta en ackrediterad oberoende tredje part kontrollera delar av sin hållbarhetsrapportering, ska rapporten från den ackrediterade oberoende tredje parten göras tillgänglig antingen som en bilaga till förvaltningsberättelsen eller på annat sätt som är tillgängligt för allmänheten.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87)."

14. Följande kapitel ska införas:

"KAPITEL 9a

RAPPORTERING OM TREDJELANDSFÖRETAG

Artikel 40a

Hållbarhetsrapporter om tredjelandsföretag

1. Medlemsstaterna ska kräva att ett dotterföretag som är etablerat på deras territorium och vars yttersta moderföretag lyder under lagstiftningen i ett tredjeland offentliggör och tillgängliggör en hållbarhetsrapport som omfattar den information som anges i leden a iii–v och b–f och, i tillämpliga fall, artikel 29a.2 h på koncernnivå i det yttersta moderföretaget i tredjeland.

Första stycket ska endast tillämpas på stora dotterföretag och små och medelstora dotterföretag, utom mikroföretag, som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 a.

En medlemsstat ska kräva att en filial som är belägen på dess territorium och som är en filial till ett företag som lyder under ett tredjelands rätt, som antingen inte ingår i en koncern eller som i sista hand ägs av ett företag som bildats i enlighet med ett tredjelands rätt, offentliggör och tillgängliggör en hållbarhetsrapport som omfattar den information som anges i artikel 29a.2 a iii–v och b–f och, i tillämpliga fall, h, på koncernnivå eller, om detta inte är tillämpligt, på individuell nivå, för tredjelandsföretaget.

Den regel som avses i tredje stycket ska endast tillämpas på en filial där tredjelandsföretaget inte har något dotterföretag som avses i första stycket och där filialen genererat en nettoomsättning på mer än 40 miljoner EUR under det föregående räkenskapsåret.

Första och tredje styckena ska endast tillämpas på de dotterföretag eller filialer som avses i de styckena om tredjelandsföretaget, på koncernnivå eller, om detta inte är tillämpligt, på individuell nivå, genererat en nettoomsättning i unionen på mer än 150 miljoner EUR för vart och ett av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren.

Medlemsstaterna får kräva att de dotterföretag eller filialer som avses i första och tredje styckena sänder dem information om den nettoomsättning som tredjelandsföretagen genererat inom deras territorium och i unionen.

2. Medlemsstaterna ska kräva att den hållbarhetsrapport som lämnas av det dotterföretag eller den filial som avses i punkt 1 upprättas i enlighet med de standarder som antagits enligt artikel 40b.

Genom undantag från första stycket i denna punkt får den hållbarhetsrapport som avses i punkt 1 i denna artikel upprättas i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som antagits enligt artikel 29b eller på ett sätt som är likvärdigt med dessa standarder för hållbarhetsrapportering, vilket fastställts i enlighet med en genomförandeakt om likvärdighet för standarder för hållbarhetsrapportering som antagits enligt artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG.

Om den information som krävs för att upprätta den hållbarhetsrapport som avses i första stycket i denna punkt inte är tillgänglig ska det dotterföretag eller den filial som avses i punkt 1 begära att tredjelandsföretaget tillhandahåller dem all information som behövs för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter.

Om inte all den information som krävs tillhandahålls ska det dotterföretag eller den filial som avses i punkt 1 upprätta, offentliggöra och tillgängliggöra den hållbarhetsrapport som avses i punkt 1, med all information som dotterföretaget eller filialen förfogar över, erhållit eller förvärvat, och utfärda ett uttalande om att tredjelandsföretaget inte gjort den nödvändiga informationen tillgänglig.

3. Medlemsstaterna ska kräva att den hållbarhetsrapport som avses i punkt 1 offentliggörs tillsammans med ett uttalande om kvalitetsgranskning som gjorts av en eller flera personer eller ett eller flera företag som är auktoriserade att lämna ett uttalande om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering enligt tredjelandsföretagets eller en medlemsstats nationella rätt.

Om tredjelandsföretaget inte lämnar ett uttalande om kvalitetsgranskning i enlighet med första stycket ska dotterföretaget eller filialen utfärda ett uttalande om att tredjelandsföretaget inte har tillhandahållit det nödvändiga uttalandet om kvalitetsgranskning.

4. Medlemsstaterna får årligen underrätta kommissionen om de dotterföretag eller filialer till tredjelandsföretag som uppfyllt det krav på offentliggörande som fastställs i artikel 40d och om de fall där en rapport har offentliggjorts men där dotterföretaget eller filialen har handlat i enlighet med punkt 2 fjärde stycket i den här artikeln. Kommissionen ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de tredjelandsföretag som offentliggör en hållbarhetsrapport.

*Artikel 40b***Standarder för hållbarhetsrapportering för tredjelandsföretag**

Kommissionen ska senast den 30 juni 2024 anta en delegerad akt i enlighet med artikel 49 för att komplettera detta direktiv med avseende på att tillhandahålla standarder för hållbarhetsrapportering för tredjelandsföretag vilka specificerar den information som ska ingå i de hållbarhetsrapporter som avses i artikel 40a.

*Artikel 40c***Ansvar för upprättande, offentliggörande och tillgängliggörande av hållbarhetsrapporter om tredjelandsföretag**

Medlemsstaterna ska föreskriva att filialer till tredjelandsföretag ska ansvara för att säkerställa att deras hållbarhetsrapport upprättas efter bästa vetenskap och förmåga i enlighet med artikel 40a, och att denna rapport offentliggörs och görs tillgänglig i enlighet med artikel 40d.

Medlemsstaterna ska föreskriva att medlemmarna i förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganen för de dotterföretag som avses i artikel 40a har ett kollektivt ansvar för att deras hållbarhetsrapport upprättas efter bästa vetenskap och förmåga i enlighet med artikel 40a och att denna rapport offentliggörs och görs tillgänglig i enlighet med artikel 40d.

*Artikel 40d***Offentliggörande**

1. De dotterföretag och filialer som avses i artikel 40a.1 i detta direktiv ska offentliggöra sin hållbarhetsrapport tillsammans med uttalandet om kvalitetsgranskning och, i tillämpliga fall, det uttalande som avses i artikel 40a.2 fjärde stycket i detta direktiv, inom tolv månader från balansdagen för det räkenskapsår för vilket rapporten upprättas, enligt vad som föreskrivs av varje medlemsstat, i enlighet med artiklarna 14–28 i direktiv (EU) 2017/1132 och, i förekommande fall, i enlighet med artikel 36 i det direktivet.

2. Om hållbarhetsrapporten tillsammans med uttalandet om kvalitetsgranskning och, i tillämpliga fall, med det uttalande som offentliggjorts i enlighet med punkt 1 i denna artikel inte kostnadsfritt görs tillgänglig för allmänheten på webbplatsen för det register som avses i artikel 16 i direktiv (EU) 2017/1132, ska medlemsstaterna säkerställa att hållbarhetsrapporten tillsammans med uttalandet om kvalitetsgranskning och, i tillämpliga fall, med det uttalande som offentliggjorts av företagen i enlighet med punkt 1 i den här artikeln, kostnadsfritt görs tillgänglig för allmänheten på minst ett av unionens officiella språk senast tolv månader efter balansdagen för det räkenskapsår för vilket rapporten upprättas, på dotterföretagets eller filialens webbplats enligt artikel 40a.1 i det här direktivet."

15. I kapitel 11 ska rubriken ersättas med följande:

"KAPITEL 11

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER".

16. Följande artikel ska införas:

"Artikel 48i

Övergångsbestämmelser

1. Till och med den 6 januari 2030 ska medlemsstaterna tillåta att ett dotterföretag inom unionen, som omfattas av artikel 19a eller artikel 29a och vars moderföretag inte lyder under en medlemsstats rätt, utarbetar hållbarhetsrapportering för koncernen, i enlighet med kraven i artikel 29a, som omfattar alla de dotterföretag inom unionen till ett sådant moderföretag som omfattas av artikel 19a eller artikel 29a.

Till och med den 6 januari 2030 ska medlemsstaterna tillåta att den hållbarhetsrapportering för koncernen som avses i första stycket i denna punkt innehåller de upplysningar som anges i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852 och som omfattar den verksamhet som bedrivs av alla de dotterföretag i unionen till det moderföretag som avses i första stycket i denna punkt som omfattas av artikel 19a eller artikel 29a i detta direktiv.

2. Det dotterföretag inom unionen som avses i punkt 1 ska vara ett av de dotterföretag inom unionen som genererar den största omsättningen i unionen under minst ett av de fem föregående räkenskapsåren, i tillämpliga fall på koncernnivå.

3. Den hållbarhetsrapportering för koncernen som avses i punkt 1 i denna artikel ska offentliggöras i enlighet med artikel 30.

4. Med avseende på undantaget i artiklarna 19a.9 och 29a.8 ska rapportering i enlighet med punkt 1 i den här artikeln anses vara rapportering från ett moderföretag på koncernnivå när det gäller de företag som ingår i koncernredovisningen. Rapportering i enlighet med punkt 1 andra stycket i den här artikeln ska anses uppfylla de villkor som avses i artikel 19a.9 andra stycket c respektive artikel 29a.8 andra stycket c."

17. Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

"2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.2, 3.13, 29b, 29c, 40b och 46.2 ges till kommissionen för en period på fem år från med den 5 januari 2023. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 1.2, 3.13, 29b, 29c, 40b och 46.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft."

b) Följande punkt ska införas:

"3b. När kommissionen antar delegerade akter i enlighet med artiklarna 29b och 29c ska den ta hänsyn till teknisk rådgivning från Efrag, förutsatt att

a) sådan rådgivning har tagits fram genom ett korrekt vederbörligt förfarande, offentlig tillsyn och transparens och med relevanta berörda parter sakkunskap och balanserade deltagande, och med tillräcklig offentlig finansiering för att säkerställa dess oberoende, och på grundval av ett arbetsprogram som kommissionen har rådfrågats om,

b) sådan rådgivning åtföljs av lönsamhetsanalyser som inbegriper analyser av den tekniska rådgivningens konsekvenser i hållbarhetsfrågor,

c) sådan rådgivning åtföljs av en redogörelse för hur den beaktar de element som avses i artikel 29b.5,

d) deltagandet i Efrags arbete på teknisk nivå bygger på sakkunskap om hållbarhetsrapportering och inte är beroende av ett ekonomiskt bidrag.

Leden a och d påverkar inte offentliga organs och nationella standardiseringsorganisationers deltagande i Efrags tekniska arbete.

De dokument som åtföljer Efrags tekniska rådgivning ska läggas fram tillsammans med den tekniska rådgivningen.

Kommissionen ska samråda med både den medlemsstaternas expertgrupp för hållbar finansiering som avses i artikel 24 i förordning (EU) 2020/852 och den föreskrivande kommitté för redovisningsfrågor som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 1606/2002 om utkasten till delegerade akter innan de antas i enlighet med artiklarna 29b och 29c i detta direktiv.

Kommissionen ska begära ett yttrande från Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), Europeiska bankmyndigheten (EBA) och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) om den tekniska rådgivning som Efrag tillhandahåller, särskilt när det gäller dess överensstämmelse med förordning (EU) 2019/2088 och de delegerade akter som antagits enligt den förordningen. Esma, EBA och Eiopa ska lämna sina yttranden inom två månader från dagen för mottagandet av kommissionens begäran.

Kommissionen ska också samråda med Europeiska miljöbyrån, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Europeiska centralbanken, kommittén för europeiska tillsynsorgan för revisorer och den plattform för hållbar finansiering som inrättats i enlighet med artikel 20 i förordning (EU) 2020/852 om den tekniska rådgivning som Efrag tillhandahåller före antagandet av de delegerade akter som avses i artiklarna 29b och 29c i detta direktiv. Om något av dessa organ beslutar att avge ett yttrande, ska de göra detta inom två månader från dagen för kommissionens samråd med dem."

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. En delegerad akt som antas enligt artikel 1.2, 3.13, 29b, 29c, 40b eller 46.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska på Europaparlamentets eller rådets initiativ förlängas med två månader."

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2004/109/EG

Direktiv 2004/109/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.1 ska följande led läggas till:

"r) hållbarhetsrapportering: hållbarhetsrapportering enligt definitionen i artikel 2.18 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU (*).

(* Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19)."

2. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska led c ersättas med följande:

"c) en försäkran från var och en av de huvudansvariga hos emittenten, vars namn och befattningar ska anges tydligt, där de intygar att årsbokslutet, så vitt de vet, har upprättats i enlighet med tillämpliga redovisningsstandarder och ger en rättvisande bild av tillgångar, skulder, finansiell ställning samt vinst eller förlust hos emittenten och i de företag, betraktade som en helhet, som omfattas av koncernredovisningen, och att förvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över verksamhetens utveckling och resultat och över emittentens ställning och ställningen i de företag, betraktade som en helhet, som omfattas av koncernredovisningen, tillsammans med en beskrivning av de väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som de står inför och att den, i tillämpliga fall, är utarbetad i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29b i direktiv 2013/34/EU och med de specifikationer som antagits i enlighet med artikel 8.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 (*).

(* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13)."

b) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

"4. De finansiella rapporterna ska granskas i enlighet med artikel 34.1 första stycket och 34.2 i direktiv 2013/34/EU.

Den lagstaddade revisorn ska avge det uttalande och det angivande om förvaltningsberättelsen som avses i artikel 34.1 andra stycket a och b och 34.2 i direktiv 2013/34/EU.

Den revisionsberättelse som avses i artikel 28 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG (*), undertecknad av den eller de personer som ansvarar för att utföra det arbete som avses i artikel 34.1 och 34.2 i direktiv 2013/34/EU, ska offentliggöras i sin helhet tillsammans med årsredovisningen.

I tillämpliga fall ska ett uttalande om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering tillhandahållas i enlighet med artikel 34.1 andra stycket aa och artikel 34.2–34.5 i direktiv 2013/34/EU.

Den kvalitetsgranskningsrapport om hållbarhetsrapportering som avses i artikel 28a i direktiv 2006/43/EG ska offentliggöras i sin helhet tillsammans med årsredovisningen.

5. Förvaltningsberättelsen ska upprättas i enlighet med artiklarna 19, 19a, 20 och 29d.1 i direktiv 2013/34/EU, och ska omfatta de specifikationer som antagits i enlighet med artikel 8.4 i förordning (EU) 2020/852, när den upprättas av företag som avses i dessa bestämmelser.

Om emittenten ska upprätta en koncernredovisning ska förvaltningsberättelsen för koncernen upprättas i enlighet med artiklarna 29, 29a och 29d.2 i direktiv 2013/34/EU och omfatta de specifikationer som antagits i enlighet med artikel 8.4 i förordning (EU) 2020/852, när den upprättas av de företag som avses i dessa bestämmelser.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstaddad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87)."

3. Artikel 23.4 ska ändras på följande sätt:

a) Tredje och fjärde styckena ska ersättas med följande:

"Kommissionen ska, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 27.2 i detta direktiv, fatta nödvändiga beslut om likvärdighet för redovisningsstandarder på de villkor som anges i artikel 30.3 i detta direktiv och om likvärdighet för de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29b i direktiv 2013/34/EU och som används av emittenter i tredjeland. Om kommissionen beslutar att standarderna för redovisning eller för hållbarhetsrapportering i ett tredjeland inte är likvärdiga får den tillåta att de berörda emittenterna fortsätter att använda sådana standarder under en lämplig övergångsperiod.

I samband med tredje stycket i denna punkt ska kommissionen genom delegerade akter som antas i enlighet med artikel 27.2a, 27.2b och 27.2c, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 27a och 27b, även anta åtgärder som syftar till att upprätta allmänna likvärdighetskriterier avseende standarder för redovisning och för hållbarhetsrapportering som är relevanta för emittenter i mer än ett land."

b) Följande stycke ska läggas till:

"De kriterier som kommissionen ska använda när den bedömer likvärdigheten hos de standarder för hållbarhetsrapportering som används av emittenter från tredjeland som avses i tredje stycket ska åtminstone säkerställa följande:

a) Att det i standarderna för hållbarhetsrapportering krävs att företag lämnar information om miljöfaktorer, sociala faktorer och styrningsfaktorer.

- b) Att det i standarderna för hållbarhetsrapportering krävs att företag lämnar information som behövs för att förstå deras inverkan på hållbarhetsfrågor och information som behövs för att förstå hur hållbarhetsfrågor påverkar deras utveckling, resultat och ställning.”

4. Följande artikel ska införas:

”Artikel 28d

Esma s riktlinjer

Efter samråd med Europeiska miljöbyrån och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter ska Esma utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 om de nationella behöriga myndigheternas tillsyn av hållbarhetsrapportering.”

Artikel 3

Ändringar av direktiv 2006/43/EG

Direktiv 2006/43/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

Innehåll

I detta direktiv fastställs regler för lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och kvalitetsgranskning av årlig hållbarhetsrapportering och hållbarhetsrapportering för koncernen.”

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Leden 2–6 ska ersättas med följande:

- ”2. *lagstadgad revisor*: en fysisk person som en medlemsstats behöriga myndigheter har godkänt enligt bestämmelserna i detta direktiv för att utföra lagstadgad revision och, i tillämpliga fall, kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.
3. *revisionsföretag*: en juridisk person eller annan enhet, oberoende av rättslig form, som enligt bestämmelserna i detta direktiv har godkänts av en medlemsstats behöriga myndigheter för att utföra lagstadgad revision och, i tillämpliga fall, kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.
4. *revisionsföretag från ett tredjeland*: ett företag, oavsett rättslig form, som utför revision av årsredovisning eller årsbokslut eller koncernredovisning eller, i tillämpliga fall, kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för ett företag som har sitt säte i ett tredjeland, med undantag för företag som är registrerade som ett revisionsföretag i en medlemsstat till följd av ett godkännande enligt artikel 3.
5. *revisor från ett tredjeland*: en fysisk person som utför revision av årsredovisning eller årsbokslut eller koncernredovisning eller, i tillämpliga fall, kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för ett företag som har sitt säte i ett tredjeland, med undantag för personer som är registrerade som lagstadgade revisorer i en medlemsstat till följd av ett godkännande enligt artiklarna 3 och 44.
6. *koncernrevisor*: lagstadgad(e) revisor(er) eller revisionsföretag som utför lagstadgad revision av koncernredovisning eller, i tillämpliga fall, kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för koncernen.”

b) Följande led ska införas:

"16a. nyckelpartner för hållbarhet:

- a) den eller de lagstadgade revisorer som för ett särskilt kvalitetsgranskningsuppdrag som avser hållbarhetsrapportering har utsetts av ett revisionsföretag till att ha huvudansvaret för att utföra kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för revisionsföretagets räkning, eller
- b) när det gäller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för koncernen åtminstone den eller de lagstadgade revisorer som har utsetts av ett revisionsföretag till att ha huvudansvaret för att utföra kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering inom koncernen och den eller de lagstadgade revisorer som har utsetts till att ha huvudansvaret för väsentliga dotterföretag, eller
- c) den eller de lagstadgade revisorer som undertecknar den kvalitetsgranskningsrapport om hållbarhetsrapportering som avses i artikel 28a."

c) Följande led ska läggas till:

"21. *hållbarhetsrapportering*: hållbarhetsrapportering enligt definitionen i artikel 2.18 i direktiv 2013/34/EU.

22. *kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering*: genomförande av förfaranden som resulterar i den lagstadgade revisorns eller revisionsföretagets uttalande i enlighet med artikel 34.1 andra stycket aa och 34.2 i direktiv 2013/34/EU.

23. *oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster*: ett organ för bedömning av överensstämmelse som ackrediterats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 (*) för den specifika verksamhet avseende bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 34.1 andra stycket aa i direktiv 2013/34/EU.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30)."

3. Artikel 6 ska ersättas med följande:

"Artikel 6

Utbildningskrav

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11 får en fysisk person godkännas att utföra lagstadgad revision först efter att ha uppnått behörighet för universitetsstudier eller motsvarande och därefter genomgått teoretisk och praktisk utbildning samt avlagt en yrkesexamen som den berörda medlemsstaten organiserat eller erkänt och som är jämförbar med slutexamen eller motsvarande från ett universitet.

2. En fysisk person får, utöver det godkännande att utföra lagstadgad revision som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel, godkännas att utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering när de ytterligare särskilda kraven i artiklarna 7.2 och 8.3, artikel 10.1 andra stycket och artikel 14.2 fjärde stycket i detta direktiv är uppfyllda.

3. De behöriga myndigheter som avses i artikel 32 ska samarbeta med varandra för att skapa konvergens i de krav som anges i den här artikeln. När de behöriga myndigheterna deltar i sådant samarbete ska de ta hänsyn till utvecklingen inom revisionsarbetet och revisionsyrket, särskilt den konvergens som redan har uppnåtts inom yrket. De ska samarbeta med kommittén för europeiska tillsynsorgan för revisorer (Ceaob) och med de behöriga myndigheter som avses i artikel 20 i förordning (EU) nr 537/2014 i den mån konvergens berör lagstadgad revision och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för företag av allmänt intresse."

4. Artikel 7 ska ersättas med följande:

"Artikel 7

Yrkesexamen

1. Yrkesexamen enligt artikel 6 ska garantera tillräckliga teoretiska kunskaper i ämnen som är relevanta för lagstadgad revision samt en förmåga att tillämpa sådana kunskaper i praktiken. Examen ska åtminstone delvis vara skriftlig.

2. För att den lagstadgade revisorn även ska godkännas att utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering ska yrkesexamen enligt artikel 6 garantera tillräckliga teoretiska kunskaper i ämnen som är relevanta för kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering samt en förmåga att tillämpa sådana kunskaper i praktiken. Examen ska åtminstone delvis vara skriftlig."

5. I artikel 8 ska följande punkt läggas till:

"3. För att den lagstadgade revisorn även ska godkännas att utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering ska det teoretiska kunskapsprov som avses i punkt 1 även omfatta minst följande ämnen:

- a) Rättsliga krav och standarder rörande upprättande av årlig hållbarhetsrapportering och hållbarhetsrapportering för koncernen.
- b) Hållbarhetsanalys.
- c) Förfaranden för tillbörlig aktsamhet med avseende på hållbarhetsfrågor.
- d) Rättsliga krav och standarder för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering som avses i artikel 26a."

6. I artikel 10.1 ska följande stycke läggas till:

"För att den lagstadgade revisorn eller praktikanten även ska godkännas att utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering ska minst åtta månader av den praktiska utbildning som avses i första stycket ägnas åt kvalitetsgranskning av årlig hållbarhetsrapportering och hållbarhetsrapportering för koncernen eller åt andra hållbarhetsrelaterade tjänster."

7. Artikel 12 ska ersättas med följande:

"Artikel 12

Kombination av praktisk och teoretisk utbildning

1. Medlemsstaterna får föreskriva att tid för teoretisk utbildning i de ämnesområden som anges i artikel 8.1 och 8.2 får räknas in i de perioder av yrkesmässig verksamhet som avses i artikel 11, förutsatt att utbildningen har avslutats med en examen som är erkänd i medlemsstaten. Utbildningen får inte understiga ett år och får inte heller till den del den överstiger fyra år räknas in i perioden av yrkesmässig verksamhet.

2. Perioden för den yrkesmässiga verksamheten och praktiska utbildningen får inte understiga tiden för den teoretiska utbildningen tillsammans med den praktiska utbildning som krävs enligt artikel 10.1 första stycket."

8. I artikel 14.2 ska följande stycke läggas till:

"För att den lagstadgade revisorn även ska godkännas att utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering ska det lämplighetsprov som avses i första stycket omfatta den lagstadgade revisorns adekvata kunskaper om lagar och andra författningar i värdmedlemsstaten i den mån de är relevanta för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering."

9. Följande artikel ska införas:

"Artikel 14a

Lagstadgade revisorer som godkänts eller erkänts före den 1 januari 2024 och personer som genomgår godkännandeförandet för lagstadgade revisorer den 1 januari 2024

Medlemsstaterna ska säkerställa att lagstadgade revisorer som före den 1 januari 2024 godkänts eller erkänts att utföra lagstadgad revision inte omfattas av kraven i artiklarna 7.2 och 8.3, artikel 10.1 andra stycket och artikel 14.2 fjärde stycket.

Medlemsstaterna ska säkerställa att personer som den 1 januari 2024 genomgår det godkännandeförande som föreskrivs i artiklarna 6–14 inte omfattas av kraven i artiklarna 7.2 och 8.3, artikel 10.1 andra stycket och artikel 14.2 fjärde stycket, förutsatt att de avslutar det förfarandet senast den 1 januari 2026.

Medlemsstaterna ska säkerställa att lagstadgade revisorer som godkänts före den 1 januari 2026 och som önskar utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering förvärvar nödvändig kunskap om hållbarhetsrapportering och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, inklusive om de ämnesområden som anges i artikel 8.3, genom den fortbildning som avses i artikel 13."

10. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. För lagstadgade revisorer ska det offentliga registret minst innehålla följande uppgifter:

- a) Namn, postadress och registernummer.
- b) I förekommande fall namn, postadress, webbadress samt registernummer för det eller de revisionsföretag där den lagstadgade revisorn är anställd eller delägare eller motsvarande.
- c) Huruvida den lagstadgade revisorn även är godkänd att utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.
- d) Alla andra registreringar som lagstadgad revisor vid andra medlemsstaters behöriga myndigheter och som revisor i tredjeländer, med namn på de registrerande myndigheterna och i förekommande fall registernummer, samt uppgift om huruvida registreringen avser lagstadgad revision, kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, eller båda."

- b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

"I registret ska anges huruvida de revisionsföretag från ett tredjeland som avses i första stycket är registrerade för att utföra lagstadgad revision, kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, eller båda."

11. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska led e ersättas med följande:

"e) Namn och registernummer för alla lagstadgade revisorer som är anställda eller delägare eller motsvarande i revisionsföretaget, samt uppgift om huruvida de även är godkända att utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering."

- b) I punkt 1 ska led i ersättas med följande:

"i) Alla andra registreringar som revisionsföretag vid andra medlemsstaters behöriga myndigheter samt som revisionsföretag i tredjeländer, med namn på de registrerande myndigheterna och i förekommande fall registernummer, samt uppgift om huruvida registreringen avser lagstadgad revision, kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, eller båda."

- c) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

"I registret ska anges huruvida de revisionsföretag från ett tredjeland som avses i första stycket är registrerade för att utföra lagstadgad revision, kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, eller båda."

12. Artikel 24b ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska se till att ett revisionsföretag som ska utföra lagstadgad revision utser minst en nyckelrevisor. Revisionsföretaget ska förse den eller de revisorer som är nyckelrevisorer med tillräckliga resurser och med personal som har den kompetens och förmåga som krävs för att utföra sina uppgifter på lämpligt sätt.

Medlemsstaterna ska säkerställa att ett revisionsföretag som utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering utser minst en nyckelpartner för hållbarhet, som får vara nyckelrevisor eller en av nyckelrevisorerna. Revisionsföretaget ska förse nyckelpartnern eller nyckelpartnerna för hållbarhet med tillräckliga resurser och med personal som har den kompetens och förmåga som krävs för att utföra sina uppgifter på lämpligt sätt.

Att säkerställa revisionens och kvalitetsgranskningens kvalitet, opartiskhet och självständighet och kompetens ska vara huvudkriterierna när revisionsföretaget väljer nyckelrevisor eller nyckelrevisorer och, i förekommande fall, nyckelpartnern eller nyckelpartnerna för hållbarhet.

Nyckelrevisorn eller nyckelrevisorerna ska delta aktivt i den lagstadgade revisionen. Nyckelpartnern för hållbarhet ska aktivt delta i utförandet av kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering."

- b) Följande punkt ska införas:

"2a. När kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering utförs ska den lagstadgade revisorn ägna tillräckligt med tid åt uppdraget och anslå tillräckliga resurser för att möjliggöra för honom eller henne att utföra sina uppgifter på lämpligt sätt."

- c) I punkt 4 ska leden b och c ersättas med följande:

"b) Om det är ett revisionsföretag, nyckelrevisorns eller nyckelrevisorernas namn och i förekommande fall namnet på nyckelpartnern eller nyckelpartnerna för hållbarhet.

c) Arvoden för lagstadgad revision, arvoden för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och arvoden för andra tjänster än revision under ett räkenskapsår."

- d) Följande punkt ska införas:

"5a. En lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag ska upprätta kvalitetsgranskningsdokumentation för varje kvalitetsgranskningsuppdrag som avser hållbarhetsrapportering.

Den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget ska åtminstone dokumentera de uppgifter som registrerats i enlighet med artikel 22b när det gäller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.

Den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget ska behålla alla andra uppgifter och handlingar som är viktiga för att styrka den kvalitetsgranskningsrapport om hållbarhetsrapportering som avses i artikel 28a samt för att övervaka efterlevnaden av detta direktiv och andra tillämpliga rättsliga krav när det gäller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.

Kvalitetsgranskningsdokumentationen ska färdigställas senast 60 dagar efter dagen för undertecknandet av den kvalitetsgranskningsrapport om hållbarhetsrapportering som avses i artikel 28a.

Om samma lagstadgade revisor utför den lagstadgade revisionen av årsredovisningen eller årsbokslutet och kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapporteringen får kvalitetsgranskningsdokumentationen ingå i revisionsdokumentationen."

- e) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"Den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget ska dokumentera alla klagomål som lämnats in skriftligen beträffande utförandet av de lagstadgade revisioner och beträffande utförandet av kvalitetsgranskningsuppdrag som avser hållbarhetsrapportering."

13. Artikel 25 ska ersättas med följande:

"Artikel 25

Revisionsarvoden och kvalitetsgranskningsarvoden

Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns lämpliga bestämmelser om att arvoden för lagstadgad revision och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering

- a) inte får påverkas eller styras av att ytterligare tjänster erbjuds det företag som är föremål för lagstadgad revision eller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, och
- b) inte får baseras på någon form av villkorlighet."

14. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 25b

Yrksetik, självständighet och opartiskhet, objektivitet, konfidentialitet och tystnadsplikt vid kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering

Kraven i artiklarna 21–24a när det gäller lagstadgad revision av finansiella rapporter ska gälla i tillämpliga delar vid kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.

Artikel 25c

Förbjudna icke-revisionstjänster om den lagstadgade revisorn utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för ett företag av allmänt intresse

1. En lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag som utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för ett företag av allmänt intresse, eller medlemmar av det nätverk som den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget tillhör, får varken direkt eller indirekt tillhandahålla det företag av allmänt intresse som är föremål för kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering, dess moderföretag eller dess kontrollerade företag inom unionen de förbjudna icke-revisionstjänster som avses i artikel 5.1 andra stycket b, c och e–k i förordning (EU) nr 537/2014 under

- a) perioden mellan början på den period som är föremål för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och utfärdandet av kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapportering, och
- b) räkenskapsåret närmast före den period som avses i led a i denna punkt i förhållande till de tjänster som avses i artikel 5.1 andra stycket e i förordning (EU) nr 537/2014.

2. En lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag som utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för företag av allmänt intresse och, om den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget tillhör ett nätverk, alla medlemmar i ett sådant nätverk, får tillhandahålla det företag av allmänt intresse som är föremål för kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering, dess moderföretag eller dess kontrollerade företag andra icke-revisionstjänster än de förbjudna icke-revisionstjänster som avses i punkt 1 i denna artikel eller, i tillämpliga fall, de förbjudna icke-revisionstjänster som avses i artikel 5.1 andra stycket i förordning (EU) nr 537/2014 eller tjänster som medlemsstaterna anser utgöra ett hot mot opartiskhet och självständighet enligt artikel 5.2 i den förordningen, med förbehåll för revisionskommitténs godkännande efter en korrekt bedömning av hoten mot opartiskhet och självständighet samt skyddsåtgärder i enlighet med artikel 22b i detta direktiv.

3. Om en medlem av ett nätverk som en lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag som utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för ett företag av allmänt intresse tillhör tillhandahåller de icke-revisionstjänster som avses i punkt 1 i denna artikel till ett företag som har sitt säte i ett tredjeland och som kontrolleras av det företag av allmänt intresse som är föremål för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, ska den berörda lagstaddade revisorn eller det berörda revisionsföretaget bedöma om hans, hennes eller dess opartiskhet och självständighet skulle äventyras till följd av att nätverksmedlemmen tillhandahåller sådana tjänster.

Om den lagstaddade revisorns eller revisionsföretagets opartiskhet och självständighet påverkas ska han, hon eller det vidta skyddsåtgärder för att minska de hot som uppstår till följd av tillhandahållandet av de icke-revisionstjänster som avses i punkt 1 i denna artikel i ett tredjeland. Den lagstaddade revisorn eller revisionsföretaget får endast fortsätta att utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för det berörda företaget av allmänt intresse om han, hon eller det i enlighet med artikel 22b kan motivera att tillhandahållande av sådana tjänster varken påverkar hans, hennes eller dess professionella omdöme eller kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapportering.

Artikel 25d

Oriktigheter

Artikel 7 i förordning (EU) nr 537/2014 ska gälla i tillämpliga delar för en lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag som utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för ett företag av allmänt intresse.”

15. Följande artikel ska införas:

”Artikel 26a

Kvalitetsgranskningsstandarder för hållbarhetsrapportering

1. Medlemsstaterna ska kräva att lagstaddade revisorer och revisionsföretag genomför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering i enlighet med de kvalitetsgranskningsstandarder som antagits av kommissionen i enlighet med punkt 3.

2. Medlemsstaterna får tillämpa nationella standarder, förfaranden eller krav för kvalitetsgranskning så länge kommissionen inte har antagit en kvalitetsgranskningsstandard som täcker samma ämnesområde.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de nationella standarderna, förfarandena eller kraven för kvalitetsgranskning minst tre månader innan de träder i kraft.

3. Kommissionen ska senast den 1 oktober 2026 anta delegerade akter i enlighet med artikel 48a för att komplettera detta direktiv i syfte att tillhandahålla kvalitetsgranskningsstandarder för begränsad säkerhet som fastställer de åtgärder som revisorn eller revisorerna och revisionsföretaget eller revisionsföretagen ska vidta för att dra slutsatser om kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering, inbegripet uppdragsplanering, riskövervägande och riskrespons, och vilken typ av slutsatser som ska ingå i kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapportering, eller, när så är lämpligt, i revisionsberättelsen.

Kommissionen ska senast den 1 oktober 2028 anta delegerade akter i enlighet med artikel 48a för att komplettera detta direktiv i syfte att tillhandahålla kvalitetsgranskningsstandarder för rimlig säkerhet, efter en bedömning för att avgöra om rimlig säkerhet är möjlig för revisorer och företag. Med beaktande av resultaten av den bedömningen och om så är lämpligt ska det i dessa delegerade akter anges från och med vilket datum det uttalande som avses i artikel 34.1 andra stycket aa ska baseras på ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet som bygger på dessa kvalitetsgranskningsstandarder för rimlig säkerhet.

Kommissionen får anta de kvalitetsgranskningsstandarder som avses i första och andra styckena endast om de

- a) har utvecklats genom ett korrekt vederbörligt förfarande, med offentlig tillsyn och transparens,
- b) de bidrar med en hög grad av trovärdighet och kvalitet till den årliga hållbarhetsrapporteringen eller hållbarhetsrapporteringen för koncernen, och
- c) de bidrar till unionens allmänna bästa.”

16. Följande artikel ska införas:

**Artikel 27a*

Kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för koncern

1. Medlemsstaterna ska i händelse av kvalitetsgranskningssupplett som avser hållbarhetsrapportering för en koncern säkerställa att
 - a) med avseende på hållbarhetsrapporteringen för koncernen, koncernrevisor bär hela ansvaret för den kvalitetsgranskningssupplett som avses i artikel 28a,
 - b) koncernrevisorn utvärderar det kvalitetsgranskingsarbete som utförts av oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster, revisorer från ett tredjeland, lagstadgade revisorer, revisionsföretag från ett tredjeland eller revisionsföretag med avseende på kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för koncernen och dokumenterar typen av, tidpunkten för och omfattningen av det arbete som utförts av dessa revisorer, i tillämpliga fall även koncernrevisorns granskning av relevanta delar av dessa revisorers kvalitetsgranskningssupplett, och
 - c) koncernrevisorn granskar det kvalitetsgranskingsarbete som utförts av oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster, revisorer från ett tredjeland, lagstadgade revisorer, revisionsföretag från ett tredjeland eller revisionsföretag med avseende på kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för koncernen och dokumenterar det.

Den dokumentation som bevaras av koncernrevisorn ska vara sådan att den relevanta behöriga myndigheten kan genomföra en granskning av koncernrevisorns arbete.

Vid tillämpningen av första stycket c i denna punkt ska koncernrevisorn från de berörda oberoende leverantörerna av kvalitetsgranskningstjänster, revisorer från ett tredjeland, de lagstadgade revisorererna, revisionsföretagen från ett tredjeland eller revisionsföretagen begära samtycke till överlämnandet av relevant dokumentation under genomförandet av kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för koncernen, som ett villkor för att koncernrevisorn ska förlita sig på det arbete som utförts av dessa oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster, revisorer från ett tredjeland, lagstadgade revisorer, revisionsföretag från ett tredjeland eller revisionsföretag.

2. Om koncernrevisorn inte kan uppfylla kravet i punkt 1 första stycket c ska han, hon eller det vidta lämpliga åtgärder och underrätta den berörda behöriga myndigheten om detta.

Sådana åtgärder ska, när så är lämpligt, omfatta kompletterande kvalitetsgranskingsarbete hos det berörda dotterföretaget, antingen direkt eller genom att outsource.

3. Om koncernrevisorn är föremål för en kvalitetskontroll eller en utredning beträffande kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för en koncern, ska koncernrevisorn på begäran till den behöriga myndigheten överlämna den relevanta dokumentation som han, hon eller det har bevarat rörande det kvalitetsgranskingsarbete som utförts av respektive oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster, revisorer från ett tredjeland, lagstadgade revisorer, revisionsföretag från ett tredjeland eller revisionsföretag med avseende på kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för koncernen, däribland alla eventuella arbetsdokument som är relevanta för kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för koncernen.

Den behöriga myndigheten får begära kompletterande dokumentation om det kvalitetsgranskingsarbete som utförts av lagstadgade revisorer eller revisionsföretag med avseende på kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för koncernen från de relevanta behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 36.

När kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för ett moderföretag eller dotterföretag i en koncern utförs av revisorer eller revisionsföretag från ett tredjeland får den behöriga myndigheten begära kompletterande dokumentation om det kvalitetsgranskingsarbete som utförts av revisorer eller revisionsföretag från ett tredjeland från de relevanta behöriga myndigheterna i tredjeländer enligt samarbetsavtalen.

Med avvikelse från tredje stycket ska koncernrevisorn, när oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster eller revisorer eller revisionsföretag från ett tredjeland där samarbetsavtal saknas har utfört kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för ett moderföretag eller dotterföretag i en koncern, på begäran även ansvara för att på ett korrekt sätt överlämna kompletterande dokumentation om det kvalitetsgranskningsarbete som utförts av sådana oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster eller revisorer eller revisionsföretag från ett tredjeland, inbegripet arbetsdokument som är relevanta för kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för koncernen. För att säkerställa detta överlämnande ska koncernrevisorn behålla en kopia av sådan dokumentation eller, alternativt, avtala med de oberoende leverantörerna av kvalitetsgranskningstjänster eller revisorer eller revisionsföretagen från ett tredjeland om att han, hon eller det på begäran ska ges obegränsad åtkomst till sådan dokumentation, eller vidta andra lämpliga åtgärder. Om kvalitetsgranskningshandlingarna på grund av rättsliga eller andra orsaker inte kan överlämnas från ett tredjeland till koncernrevisorn, ska den dokumentation som bevaras av koncernrevisorn innehålla bevis på att han, hon eller det har vidtagit lämpliga åtgärder för att få åtkomst till kvalitetsgranskningssdokumentationen samt, om det föreligger andra än rättsliga hinder som följer av tredjelands lagstiftning, bevis för att sådana hinder föreligger.”

17. I artikel 28.2 ska led e ersättas med följande:

”e) Ett uttalande och ett angivande, vilka båda ska grunda sig på det arbete som utförts under revisionen enligt artikel 34.1 andra stycket a och b i direktiv 2013/34/EU.”

18. Följande artikel ska införas:

”Artikel 28a

Kvalitetsgranskningsrapport om hållbarhetsrapportering

1. Den lagstaddade revisorn eller revisionsföretaget ska redovisa resultaten av kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering i en kvalitetsgranskningsrapport om hållbarhetsrapportering. Den rapporten ska utarbetas i enlighet med kraven i de kvalitetsgranskningssstandarder som antagits av kommissionen genom de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 26a.3 eller, i väntan på att kommissionen antar dessa standarder, i enlighet med de nationella kvalitetsgranskningssstandarder som avses i artikel 26a.2.

2. Kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapportering ska vara i skriftlig form och innehålla följande:

- a) Namnet på det företag vars årliga hållbarhetsrapportering eller hållbarhetsrapportering för koncernen är föremål för kvalitetsgranskningsuppdraget, angivande av den årliga hållbarhetsrapporteringen eller hållbarhetsrapporteringen för koncernen, datum samt vilken period den omfattar och den föreställningsram för hållbarhetsrapportering som följts när den utarbetades.
- b) En beskrivning av omfattningen av kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering, som åtminstone ska identifiera de kvalitetsgranskningssstandarder i enlighet med vilka kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering genomfördes.
- c) Det uttalande som avses i artikel 34.1 andra stycket aa i direktiv 2013/34/EU.

3. När mer än en lagstaddad revisor eller ett revisionsföretag har utfört kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering, ska de lagstaddade revisorerna eller revisionsföretagen enas om resultaten av kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering och överlämna en gemensam rapport och ett gemensamt uttalande. Om de är oeniga om resultatet ska varje lagstaddad revisor eller revisionsföretag lämna ett uttalande i en separat punkt i kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapportering och ange skälen till oenigheten.

4. Kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapportering ska dateras och undertecknas av den lagstaddade revisor som utför kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering. Om ett revisionsföretag utför kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering, ska kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapportering undertecknas åtminstone av den eller de lagstaddade revisorer som utfört kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för revisionsföretagets räkning. Om mer än en lagstaddad revisor eller ett revisionsföretag har anlits samtidigt, ska kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapportering undertecknas av samtliga lagstaddade revisorer eller åtminstone av de lagstaddade revisorer som utfört kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för varje enskilt revisionsföretags räkning. Medlemsstaterna får under exceptionella omständigheter föreskriva att detta undertecknande inte behöver offentliggöras om ett sådant offentliggörande skulle kunna leda till ett överhängande och betydande hot mot en persons säkerhet.

Den eller de medverkande personernas namn ska under alla omständigheter vara kända av de berörda behöriga myndigheterna.

5. Medlemsstaterna får kräva att om samma lagstadgade revisor utför den lagstadgade revisionen av årsredovisningen eller årsbokslutet och kvalitetsgranskningen t av hållbarhetsrapportering, får kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapportering ingå som ett separat avsnitt i revisionsberättelsen.

6. Den lagstadgade revisorns eller revisionsföretagets rapport om hållbarhetsrapporteringen för koncernen ska uppfylla kraven i punkterna 1–5.”

19. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led d ersättas med följande:

”d) De personer som utför kvalitetskontrollen ska ha lämplig yrkesutbildning och relevanta erfarenheter av lagstadgad revision och finansiell rapportering och, i tillämpliga fall, av hållbarhetsrapportering och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering eller av andra hållbarhetsrelaterade tjänster i kombination med särskild utbildning i kvalitetskontroll.”

b) I punkt 1 ska led f ersättas med följande:

”f) Kvalitetskontrollen, med stöd av lämplig kontroll av valda revisionshandlingar och, i tillämpliga fall, kvalitetsgranskningshandlingar, ska omfatta en bedömning av efterlevnaden av tillämpliga revisionsstandarder och krav på självständighet och opartiskhet och, i tillämpliga fall, kvalitetsgranskningsstandarder, samt en bedömning av kvantiteten av och kvaliteten på de resurser som lagts ned, revisionsarvoden och arvoden för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och revisionsföretagets interna system för kvalitetskontroll.”

c) I punkt 1 ska led h ersättas med följande:

”h) Kvalitetskontroller ska utföras på grundval av en riskbedömning och, när det gäller lagstadgade revisorer och revisionsföretag som utför lagstadgade revisioner enligt definitionen i artikel 2.1 a och som, i tillämpliga fall, utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering minst vart sjätte år.”

d) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:

”a) De personer som utför kvalitetskontrollen ska ha lämplig yrkesutbildning och relevanta erfarenheter av lagstadgad revision och finansiell rapportering och, i tillämpliga fall, av hållbarhetsrapportering och av kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering eller av andra hållbarhetsrelaterade tjänster i kombination med särskild utbildning i kvalitetskontroll.”

e) Följande punkt ska införas:

”2a. Medlemsstaterna får, till och med den 31 december 2025, undanta personer som utför kvalitetskontroller som avser kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering från kravet på relevant erfarenhet av hållbarhetsrapportering och av kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering eller av andra hållbarhetsrelaterade tjänster.”

20. Artikel 30.1 och 30.2 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns effektiva system för utredningar och sanktioner så att bristfällig lagstadgad revision och bristfällig kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering kan upptäckas, rättas till och förhindras.

2. Utan att det påverkar deras system för civilrättsligt ansvar ska medlemsstaterna föreskriva effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner mot lagstadgade revisorer och revisionsföretag, om lagstadgad revision eller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering inte utförs i enlighet med de bestämmelser som antas för att genomföra detta direktiv och, i tillämpliga fall, med förordning (EU) nr 537/2014.

Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa regler för administrativa sanktioner vid överträdelser som omfattas av nationell straffrätt. I sådana fall ska medlemsstaterna informera kommissionen om de relevanta straffrättsliga bestämmelserna.”

21. I artikel 30a.1 ska följande led införas:

"ca) Tillfälligt förbud under högst tre år för den lagstadgade revisorn, revisionsföretaget eller nyckelpartnern för hållbarhet att utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och/eller underteckna kvalitetsgranskningsrapporter om hållbarhetsrapportering."

22. I artikel 30a.1 ska följande led införas:

"da) En förklaring om att kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapportering inte uppfyller kraven i artikel 28a i detta direktiv."

23. Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

"3. Den behöriga myndigheten ska ledas av personer som inte är yrkesrevisorer men som har kunskaper på områden av relevans för lagstadgad revision, och, i tillämpliga fall, kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. De ska tillsättas i enlighet med ett oberoende och transparent förfarande."

b) I punkt 4 ska led b ersättas med följande:

"b) antagandet av standarder för yrkesetik, intern kvalitetskontroll av revisionsföretag, revisioner och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, utom när dessa standarder antas eller godkänns av andra av medlemsstaternas myndigheter,"

24. Följande artikel ska införas:

"Artikel 36a

Regleringsarrangemang mellan medlemsstaterna i samband med kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering

Kraven i artiklarna 34 och 36 när det gäller lagstadgad revision av finansiella rapporter ska gälla i tillämpliga delar på kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering."

25. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

"Första stycket ska tillämpas på utseendet av den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget med avseende på kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering."

b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

"Första stycket ska tillämpas på utseendet av den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget med avseende på kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering."

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Alla avtalsklausuler som begränsar valfriheten för aktieägare, delägare eller medlemmar på det granskade företags stämma enligt punkt 1 till vissa kategorier eller förteckningar över lagstadgade revisorer eller revisionsföretag när det gäller att utse en viss lagstadgad revisor eller ett visst revisionsföretag för att utföra den lagstadgade revisionen av och, i tillämpliga fall, kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för företaget ska vara förbjudna. Alla sådana befintliga klausuler ska vara ogiltiga."

Medlemsstaterna ska säkerställa att aktieägare, delägare eller medlemmar i stora företag som omfattas av artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU, med undantag för företag som avses i artikel 2.1 a i det direktivet, och som representerar mer än 5 % av rösterna eller 5 % av företagets kapital, enskilt eller kollektivt, har rätt att lägga fram ett förslag till beslut som ska antas av stämman om att en ackrediterad tredje part som inte tillhör samma revisionsföretag eller revisionsnätverk som den lagstadgade revisor eller det revisionsföretag som utför den lagstadgade revisionen ska utarbeta en rapport om vissa delar av hållbarhetsrapporteringen och att en sådan rapport ska göras tillgänglig för stämman."

26. Artikel 38 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska se till att lagstadgade revisorer eller revisionsföretag får entledigas enbart på saklig grund. Skilda åsikter om redovisning, revisionsförfaranden eller i tillämpliga fall om hållbarhetsrapportering eller förfaranden för kvalitetsgranskning ska inte anses vara skäligen grund för entledigande."

b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

"Den skyldighet att underrätta som föreskrivs i första stycket ska även tillämpas på kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering."

c) I punkt 3 ska följande stycke läggas till:

"Första stycket ska även tillämpas på kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering."

27. Artikel 39 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

"4a. Medlemsstaterna får tillåta att de uppgifter som tilldelas revisionskommittén när det gäller hållbarhetsrapportering och avseende kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering utförs av förvaltnings- eller tillsynsorganet som helhet eller av ett särskilt organ som inrättats av förvaltnings- eller tillsynsorganet."

b) I punkt 6 ska leden a–e ersättas med följande:

a) informera det granskade företags förvaltnings- eller kontrollorgan om resultatet av den lagstadgade revisionen och, i tillämpliga fall, om resultatet av kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering och förklara på vilket sätt den lagstadgade revisionen och kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering bidrog till den finansiella rapporteringens respektive hållbarhetsrapporteringens tillförlitlighet och vilken roll revisionskommittén spelade i den processen,

b) övervaka den finansiella rapporteringen och, i tillämpliga fall, hållbarhetsrapporteringen, inbegripet den elektroniska rapportering som avses i artikel 29d i direktiv 2013/34/EU och det förfarande som företaget genomför för att identifiera den information som rapporteras i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som antagits i enlighet med artikel 29b i det direktivet och lägga fram rekommendationer eller förslag för att säkerställa dess tillförlitlighet,

c) övervaka effektiviteten i företagets interna kvalitetskontroll- och riskhanteringssystem och i tillämpliga fall dess internrevision när det gäller det granskade företags finansiella rapportering och, i tillämpliga fall, företagets hållbarhetsrapportering, inbegripet dess elektroniska rapportering som avses i artikel 29d i direktiv 2013/34/EU, utan att åsidosätta företagets oberoende,

d) övervaka den lagstadgade revisionen av årsredovisning eller årsbokslut och koncernredovisning och, i tillämpliga fall, kvalitetsgranskningen av den årliga hållbarhetsrapporteringen och hållbarhetsrapporteringen för koncernen, i synnerhet dess utförande, med beaktande av den behöriga myndighetens resultat och slutsatser i enlighet med artikel 26.6 i förordning (EU) nr 537/2014.

e) granska och övervaka den lagstadgade revisorns eller revisionsföretagets opartiskhet och självständighet i enlighet med artiklarna 22, 22a, 22b, 24a, 24b, 25b, 25c och 25d i detta direktiv samt med artikel 6 i förordning (EU) nr 537/2014, särskilt om det är lämpligt att tillhandahålla icke-revisionstjänster till det granskade företaget i enlighet med artikel 5 i den förordningen."

28. Artikel 45 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat ska i enlighet med artiklarna 15, 16 och 17 i detta direktiv registrera varje revisor och revisionsföretag från ett tredjeland, om denna revisor eller detta revisionsföretag från ett tredjeland avger en revisionsberättelse beträffande årsredovisning eller koncernredovisning eller, i tillämpliga fall, en kvalitetsgranskningsrapport beträffande den årliga hållbarhetsrapporteringen eller hållbarhetsrapporteringen för koncernen för ett företag som har sitt säte utanför unionen och vars överlätlbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i den medlemsstaten i den mening som avses i artikel 4.1.21 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/65/EU (*), utom när företaget enbart emitterar utestående skuldförbindelser för vilka något av följande gäller:

- a) Sådana skuldförbindelser har tagits upp till handel på en reglerad marknad i en medlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.21 i direktiv 2014/65/EU före den 31 december 2010 och deras nominella värde per företag är minst 50 000 EUR på emitteringsdagen, eller, i fråga om skuldförbindelser i annan valuta, motsvarande minst 50 000 EUR på emitteringsdagen.
- b) Sådana skuldförbindelser är upptagna till handel på en reglerad marknad i en medlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.21 i direktiv 2014/65/EU från och med den 31 december 2010 och deras nominella värde per företag är minst 100 000 EUR på emitteringsdagen, eller, i fråga om skuldförbindelser i annan valuta, motsvarande minst 100 000 EUR på emitteringsdagen.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349)."

- b) Punkterna 4–6 ska ersättas med följande:

"4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 46 ska sådana revisionsberättelser beträffande årsredovisning, årsbokslut eller koncernredovisning eller, i tillämpliga fall, sådana kvalitetsgranskningsrapporter om årlig hållbarhetsrapportering eller hållbarhetsrapportering för koncernen enligt punkt 1 i den här artikeln som avges av revisorer eller revisionsföretag från ett tredjeland som inte är registrerade i en viss medlemsstat inte ha rättslig verkan i den medlemsstaten.

5. En medlemsstat får registrera ett revisionsföretag från ett tredjeland med avseende på revision av finansiella rapporter endast om

- a) majoriteten av ledamöterna i förvaltnings- eller ledningsorganet för revisionsföretaget från ett tredjeland uppfyller krav som är likvärdiga med kraven i artiklarna 4–10, med undantag av artiklarna 7.2, 8.3 och 10.1 andra stycket,
- b) revisorn från ett tredjeland som reviderar på uppdrag av revisionsföretaget från ett tredjeland uppfyller krav som är likvärdiga med kraven i artiklarna 4–10, med undantag av artiklarna 7.2, 8.3 och 10.1 andra stycket,
- c) revision av årsredovisning eller årsbokslut eller koncernredovisning enligt punkt 1 i denna artikel utförs i enlighet med de internationella revisionsstandarder som avses i artikel 26 och i enlighet med kraven i artiklarna 22, 22b och 25 eller med likvärdiga standarder och krav,
- d) revisionsföretaget från ett tredjeland på sin webbplats offentliggör en årlig rapport om öppenhet och insyn, som innehåller den information som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr 537/2014 eller uppfyller likvärdiga krav på offentliggörande.

En medlemsstat får registrera ett revisionsföretag från ett tredjeland med avseende på kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering endast om

- a) majoriteten av ledamöterna i förvaltnings- eller ledningsorganet för revisionsföretaget från ett tredjeland uppfyller krav som är likvärdiga med kraven i artiklarna 4–10,
- b) revisorn från ett tredjeland som utför kvalitetsgranskningen på uppdrag av revisionsföretaget från ett tredjeland uppfyller krav som är likvärdiga med kraven i artiklarna 4–10,
- c) kvalitetsgranskning av årlig hållbarhetsrapportering eller hållbarhetsrapportering för koncernen enligt punkt 1 utförs i enlighet med kvalitetsgranskningsstandarderna i artikel 26a och i enlighet med kraven i artiklarna 22, 22b, 25 och 25b, eller i enlighet med likvärdiga standarder och krav,
- d) revisionsföretaget från ett tredjeland på sin webbplats offentliggör en årlig rapport om öppenhet och insyn, som innehåller den information som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr 537/2014 eller uppfyller likvärdiga krav på offentliggörande.

5a. En medlemsstat får registrera en revisor från ett tredjeland med avseende på revision av finansiella rapporter endast om denne uppfyller kraven i punkt 5 första stycket b, c och d i denna artikel.

En medlemsstat får registrera en revisor från ett tredjeland med avseende på kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering endast om denne uppfyller kraven i punkt 5 andra stycket b, c och d i denna artikel.

6. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkt 5 första stycket c och punkt 5 andra stycket c i denna artikel ges kommissionen befogenhet att genom genomförandeakter besluta om den likvärdighet som avses i den punkten. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

Medlemsstaterna får bedöma den likvärdighet som avses i punkt 5 första stycket c och punkt 5 andra stycket c i denna artikel så länge kommissionen inte har fattat något sådant beslut.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 48a som kompletterar detta direktiv i syfte att fastställa de allmänna kriterier för likvärdighet som ska användas vid bedömningen av huruvida de revisioner av räkenskaper och, i tillämpliga fall, den kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering som avses i punkt 1 i denna artikel utförs i enlighet med de internationella revisionsstandarder enligt definitionen i artikel 26 respektive de standarder för kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering som avses i artikel 26a och i enlighet med de krav som fastställs i artiklarna 22, 24 och 25. När medlemsstaterna bedömer likvärdighet på nationell nivå ska de tillämpa sådana kriterier, som är tillämpliga på alla tredjeländer."

29. Artikel 48a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

"Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 26a.2 ska ges till kommissionen tills vidare."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 26.3, 26a.3, 45.6, 46.2 och 47.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft."

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. En delegerad akt som antas enligt artikel 26.3, 26a.3, 45.6, 46.2 eller 47.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på fyra månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

Artikel 4

Ändring av förordning (EU) nr 537/2014

Förordning (EU) nr 537/2014 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.2 ska andra stycket ersättas med följande:

"Vid tillämpningen av de begränsningar som anges i första stycket i denna punkt ska kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och andra icke-revisionstjänster än de som avses i artikel 5.1 och som föreskrivs i unionslagstiftningen eller nationell lagstiftning undantas."

2. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 andra stycket ska led c ersättas med följande:

”c) Bokföring och utarbetande av redovisningshandlingar och finansiella rapporter samt utarbetande av hållbarhetsrapportering.”

b) I punkt 4 ska följande stycke införas efter första stycket:

”Det godkännande från revisionskommittén som avses i första stycket ska inte behövas för tillhandahållande av kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.”

Artikel 5

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 1–3 i detta direktiv senast den 6 juli 2024. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa artikel 1, med undantag av led 14

a) för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2024 eller senare

i) för stora företag enligt definitionen i artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 i det direktivet och som på balansdagen i genomsnitt har haft över 500 anställda under räkenskapsåret,

ii) för företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2013/34/EU som är moderföretag i en stor koncern enligt definitionen i artikel 3.7 i det direktivet och som på balansdagen, på koncernnivå, i genomsnitt har haft över 500 anställda under räkenskapsåret,

b) för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2025 eller senare

i) för andra stora företag enligt artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU än dem som avses i led a i) i detta stycke,

ii) för andra moderföretag i en stor koncern enligt artikel 3.7 i direktiv 2013/34/EU än dem som avses i led a ii) i detta stycke,

c) för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2026 eller senare

i) för små och medelstora företag enligt artikel 3.2 och 3.3 i direktiv 2013/34/EU som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 a i det direktivet och som inte är mikroföretag enligt definitionen i artikel 3.1 i det direktivet,

ii) för små och icke-komplexa institut, enligt definitionen i artikel 4.1.145 i förordning (EU) nr 575/2013, förutsatt att de är stora företag enligt artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU eller att de är små och medelstora företag enligt artikel 3.2 och 3.3 i det direktivet och som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 a i det direktivet och som inte är mikroföretag enligt definitionen i artikel 3.1 i det direktivet,

- iii) för captivebolag för försäkring, enligt definitionen i artikel 13.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG⁽⁹⁾, och captivebolag för återförsäkring, enligt definitionen i artikel 13.5 i det direktivet, förutsatt att de är stora företag enligt artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU eller att de är små och medelstora företag enligt artikel 3.2 och 3.3 i det direktivet och som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 a i det direktivet och som inte är mikroföretag enligt definitionen i artikel 3.1 i det direktivet.

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa artikel 1.14 för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2028 eller senare.

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa artikel 2:

- a) för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2024 eller senare
- i) för emittenter enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG som är stora företag enligt definitionen i artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU och som på balansdagen i genomsnitt har haft över 500 anställda under räkenskapsåret,
 - ii) för emittenter enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG som är moderföretag i en stor koncern enligt definitionen i artikel 3.7 i direktiv 2013/34/EU och som på balansdagen, på koncernnivå, i genomsnitt har haft över 500 anställda under räkenskapsåret,
- b) för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2025 eller senare
- i) för emittenter enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG som är stora företag enligt definitionen i artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU förutom de som avses i led a i) i detta stycke,
 - ii) för emittenter enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG som är moderföretag i en stor koncern enligt artikel 3.7 i direktiv 2013/34/EU förutom de som avses i led a ii) i detta stycke,
- c) för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2026 eller senare
- i) för emittenter enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG som är små och medelstora företag enligt artikel 3.2 och 3.3 i direktiv 2013/34/EU och som inte är mikroföretag enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2013/34/EU,
 - ii) för emittenter som definieras som små och icke-komplexa institut i artikel 4.1.145 i förordning (EU) nr 575/2013, förutsatt att de är stora företag enligt artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU eller att de är små och medelstora företag enligt artikel 3.2 och 3.3 i det direktivet och som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 a i det direktivet och som inte är mikroföretag enligt definitionen i artikel 3.1 i det direktivet,
 - iii) för emittenter som definieras som captivebolag för försäkring i artikel 13.2 i direktiv 2009/138/EG, eller som captivebolag för återförsäkring i artikel 13.5 i det direktivet, förutsatt att de är stora företag enligt artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU eller att de är små och medelstora företag enligt artikel 3.2 och 3.3 i det direktivet och som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 a i det direktivet och som inte är mikroföretag enligt definitionen i artikel 3.1 i det direktivet.

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa artikel 3 för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2024 eller senare.

3. När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i punkt 1, ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller ska åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 6

Översyn och rapportering

1. Kommissionen ska lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta ändringsdirektiv med bland annat följande:

- a) En bedömning av uppnåendet av målen för detta ändringsdirektiv, inbegripet konvergensen mellan medlemsstaternas rapporteringspraxis.
- b) En bedömning av antalet små och medelstora företag som frivilligt tillämpar de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29c i direktiv 2013/34/EU.
- c) En bedömning av om och på vilket sätt tillämpningsområdet för de bestämmelser som ändras genom detta ändringsdirektiv bör utvidgas ytterligare, särskilt när det gäller små och medelstora företag och tredjelandföretag som är direkt verksamma på unionens inre marknad utan ett dotterföretag eller en filial på unionens territorium.
- d) En bedömning av genomförandet av rapporteringskraven för tredjelandföretags dotterföretag och filialer som införs genom detta ändringsdirektiv, inbegripet en bedömning av antalet tredjelandföretag som har ett dotterföretag eller en filial som rapporterar i enlighet med artikel 40a i direktiv 2013/34/EU. En bedömning av verkställighetsmekanismen och av de tröskelvärden som anges i den artikeln.
- e) En bedömning av om och hur man säkerställer tillgängligheten för personer med funktionsnedsättning till de hållbarhetsrapporter som offentliggörs av företag som omfattas av detta ändringsdirektivs tillämpningsområde.

Rapporten ska offentliggöras senast den 30 april 2029 och därefter vart tredje år och ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag.

2. Senast den 31 december 2028 ska kommissionen se över och rapportera om koncentrationsnivån på marknaden för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Den översynen ska ta hänsyn till de nationella system som är tillämpliga på oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster och bedöma om och i vilken utsträckning dessa nationella system bidrar till att öppna upp marknaden för kvalitetsgranskning.

Senast den 31 december 2028 ska kommissionen bedöma möjliga rättsliga åtgärder för att säkerställa tillräcklig diversifiering av marknaden för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och lämplig kvalitet på hållbarhetsrapporteringen. Kommissionen ska se över de åtgärder som föreskrivs i artikel 34 i direktiv 2013/34/EU och bedöma behovet av att utvidga dem till andra stora företag.

Rapporten ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2028 och ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag.

Artikel 7

Ikraftträdande och tillämpning

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4 i detta direktiv ska tillämpas från och med den 1 januari 2024 för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2024 eller senare.

Artikel 8

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Artikel 4 är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Strasbourg den 14 december 2022.

På Europaparlamentets vägnar

R. METSOLA

Ordförande

På rådets vägnar

M. BEK

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2022/2381

av den 23 november 2022

om en jämnare könsfördelning bland styrelseledamöter i börsnoterade företag och därmed sammanhängande åtgärder

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 157.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) är jämlikhet ett värde som unionen bygger på, och det ska vara gemensamt för medlemsstaterna i ett samhälle som kännetecknas av jämställdhet mellan kvinnor och män. Enligt artikel 3.3 i EU-fördraget ska unionen främja jämställdhet mellan kvinnor och män.
- (2) Artikel 157.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ger Europaparlamentet och rådet befogenhet att besluta om åtgärder för att säkerställa tillämpningen av principen om lika möjligheter och lika behandling av kvinnor och män i frågor som rör anställning och yrke.
- (3) I syfte att i praktiken säkerställa full jämställdhet i arbetslivet mellan kvinnor och män tillåter artikel 157.4 i EUF-fördraget positiv särbehandling genom att ge medlemsstaterna möjlighet att behålla eller besluta om åtgärder som rör särskilda förmåner för att göra det lättare för det underrepresenterade könet att bedriva en yrkesverksamhet eller för att förebygga eller kompensera nackdelar i yrkeskarriären. I artikel 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*) föreskrivs att jämställdhet mellan kvinnor och män ska säkerställas på alla områden och att principen om jämställdhet inte utgör något hinder för att behålla eller besluta om åtgärder som innebär särskilda förmåner för det underrepresenterade könet.
- (4) Den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som proklamerades gemensamt av Europaparlamentet, rådet och kommissionen 2017, innehåller principer om lika behandling och lika möjligheter för kvinnor och män, även när det gäller deltagande på arbetsmarknaden, anställningsvillkor och karriärutveckling.
- (5) För att uppnå jämställdhet på arbetsplatsen krävs en övergripande strategi, som också omfattar främjande av jämn könsfördelning vid beslutsfattande inom företag på alla nivåer samt en minskning av löneklyftorna mellan könen. Att säkerställa jämställdhet på arbetsplatsen är också en viktig förutsättning för att minska fattigdomen bland kvinnor.

⁽¹⁾ EUT C 133, 9.5.2013, s. 68.

⁽²⁾ EUT C 218, 30.7.2013, s. 33.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 20 november 2013 (EUT C 436, 24.11.2016, s. 225) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 17 oktober 2022 (ännu inte offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 17 oktober 2022 (EUT C 433, 15.11.2022, s. 14).

- (6) I rådets rekommendation 84/635/EEG (*) rekommenderades medlemsstaterna att vidta åtgärder för att se till att positiv särbehandling i möjligaste mån inkluderar åtgärder som rör kvinnors aktiva deltagande i beslutsfattande organ. I rådets rekommendation 96/694/EG (†) rekommenderades medlemsstaterna att uppmuntra den privata sektorn att stärka den kvinnliga närvaron på alla beslutsnivåer, till exempel genom att anta jämställdhetsprogram och program för positiv särbehandling, eller inom ramen för sådana program.
- (7) Detta direktiv syftar till att säkerställa tillämpningen av principen om lika möjligheter för kvinnor och män och uppnå en jämn könsrepresentation bland höga chefsposter genom inrättande av en uppsättning procedurkrav avseende urvalet av kandidater för tillsättning eller val till poster som styrelseledamot, på grundval av öppenhet och meriter.
- (8) På senare år har kommissionen lagt fram flera rapporter om läget när det gäller jämställdhet i det ekonomiska beslutsfattandet. Den har uppmanat börsnoterade företag att öka antalet personer av det underrepresenterade könet i styrelserna med hjälp av självreglering och att göra konkreta frivilliga åtaganden i det avseendet. Kommissionen underströk i sitt meddelande av den 5 mars 2010 med titeln *Ett förstärkt engagemang för jämställdhet – Kvinnotagda* att kvinnor fortfarande inte har full tillgång till delad makt och beslutsfattande i det politiska och ekonomiska livet och i de offentliga och privata sektorerna, och bekräftade sitt engagemang att använda sina befogenheter för att sträva efter en mer rättvis representation av kvinnor och män i maktställning i det offentliga livet och i företagsvärlden. Att skapa en jämnare könsfördelning i beslutsfattandet var en av de prioriteringar som fastställdes av kommissionen i dess meddelande av den 21 september 2010 med titeln *Strategi för jämställdhet 2010–2015*. Att uppnå jämn könsfördelning i beslutsfattandet och inom politiken är en av prioriteringarna i kommissionens meddelande av den 5 mars 2020 med titeln *En jämlikhetsunion: jämställdhetsstrategi för 2020–2025*.
- (9) I sina slutsatser av den 7 mars 2011 om den europeiska jämställdhetspakten (2011–2020) angav rådet att jämställdhetspolitiken är av avgörande betydelse för ekonomisk tillväxt, välbild och konkurrenskraft. Det bekräftade sitt engagemang för att minska könsskillnaderna i syfte att uppnå målen i Europa 2020-strategin, särskilt inom tre områden av stor betydelse för jämställdheten, nämligen sysselsättning, utbildning och främjande av social delaktighet. Det uppmanade samtidigt till åtgärder för att främja en jämn könsfördelning i beslutsfattandet på alla nivåer och inom alla områden för att i full utsträckning utnyttja alla resurser. I det avseendet skulle utnyttjandet av alla tillgängliga resurser och idéer och all tillgänglig kunskap berika mångfalden hos personalen och leda till förbättrade affärsmöjligheter.
- (10) I sitt meddelande av den 3 mars 2010 med titeln *Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla (Europa 2020-strategin)* konstaterade kommissionen att en ökning av kvinnors deltagande på arbetsmarknaden är en förutsättning för att tillväxten ska kunna öka och Europas demografiska utmaningar ska kunna hanteras. I Europa 2020-strategin fastställdes ett överordnat mål på en 75-procentig sysselsättningsgrad för unionens befolkning i åldrarna 20–64 år senast 2020. Det är viktigt att ett tydligt åtagande görs för att undanröja de kvarstående löneklyftorna mellan könen och att förnyade insatser görs för att ta itu med hinder för kvinnors deltagande på arbetsmarknaden, inklusive det så kallade glastaket. I Portoförklaringen, som undertecknades av stats- och regeringscheferna den 8 maj 2021 (*), välkomnades unionens nya överordnade mål för sysselsättning, kompetens och fattigdomsminskning och den reviderade sociala resultatavla som föreslogs av kommissionen i dess meddelande av den 4 mars 2021 med titeln *Handlingsplanen för den europeiska pelaren för sociala rättigheter*. I den handlingsplanen anges att det, för att uppnå det övergripande målet med en sysselsättningsnivå på minst 78 % för unionens befolkning mellan 20 och 64 år senast 2030, är nödvändigt att sträva efter att åtminstone halvera skillnaden i sysselsättningsgrad mellan kvinnor och män jämfört med 2019. Ett ökat deltagande av kvinnor i det ekonomiska beslutsfattandet, i synnerhet i styrelser, väntas få positiva sidoeffekter på kvinnors sysselsättning i de berörda företagen och hela ekonomin. I kölvattnet av covid-19-krisen är jämställdhet och inkluderande ledarskap viktigare än någonsin, i linje med behovet av att fullt ut utnyttja den tillgängliga talangreserven, av både kvinnor och män. Forskning har visat att inkludering och mångfald främjar återhämtning och resiliens. De är av största betydelse för unionens ekonomiska konkurrenskraft, främjandet av innovation och höjandet av yrkeskompetensen inom styrelser.

(*) Council Recommendation 84/635/EEC of 13 December 1984 on the promotion of positive action for women (inte översatt till svenska) (EGT L 331, 19.12.1984, s. 34).

(†) Rådets rekommendation 96/694/EG av 2 december 1996 om en balanserad fördelning mellan kvinnor och män i beslutsprocessen (EGT L 319, 10.12.1996, s. 11).

(‡) <https://www.consilium.europa.eu/sv/press/press-releases/2021/05/08/the-porto-declaration/>

- (11) Europaparlamentet uppmanade i sin resolution av den 6 juli 2011 om kvinnor och företagsledarskap med kraft företagen att uppnå den kritiska tröskeln 30 % kvinnor bland ledamöterna i styrande organ senast 2015 och 40 % senast 2020. Europaparlamentet uppmanade kommissionen att, om företagens och medlemsstaternas frivilliga åtgärder är otillräckliga, senast 2012 föreslå lagstiftning, inbegripet om införande av kvoter. Det är viktigt att sådan lagstiftning tillämpas temporärt och fungerar som en katalysator för förändring och snabba reformer med syftet att undanröja fortsatt bristande jämställdhet och stereotyper i det ekonomiska beslutsfattandet. Europaparlamentet upprepede den uppmaningen om lagstiftning i sina resolutioner av den 13 mars 2012 och den 21 januari 2021.
- (12) Det är viktigt att unionens institutioner, organ och byråer föregår med gott exempel när det gäller jämställdhet, bland annat genom att fastställa mål för en jämn könsrepresentation på alla ledningsnivåer. Särskild uppmärksamhet behöver ägnas åt praxis för rekryteringen till tjänster på högre ledningsnivå. I sitt meddelande av den 5 mars 2020 med titeln *En jämlikhetsunion: jämställdhetsstrategi för 2020–2025* betonade kommissionen därför att unionens institutioner, organ och byråer bör garantera jämn könsfördelning i ledande positioner. I sitt meddelande av den 5 april 2022 med titeln *A new Human Resources Strategy for the Commission* åtog sig kommissionen att säkerställa full jämställdhet på alla nivåer i sin ledning senast 2024. Kommissionen kommer att övervaka framstegen och regelbundet rapportera om detta på sin webbplats. Kommissionen utbyter vidare bästa praxis med andra unionsinstitutioner, unionsorgan och unionsbyråer och kommer att rapportera om könsfördelningen i ledande positioner vid dessa institutioner, organ och byråer på sin webbplats. I sitt presidiebeslut av den 13 januari 2020 godkände Europaparlamentet fastställandet av mål för en jämn könsfördelning i ledande befattningar på hög nivå och mellannivå för 2024. Europaparlamentet kommer att fortsätta att övervaka framstegen på alla nivåer av sin ledning och strävar efter att föregå med gott exempel. Rådet åtog sig i sin strategi för mångfald och inkludering 2021–2024 att uppnå jämställdhet i chefsbefattningar vid sitt generalsekretariat med 45–55 % marginal senast till slutet av 2026. I sin handlingsplan för jämställdhet inom ledningen anger rådets generalsekretariat åtgärder för att uppnå det målet.
- (13) Det är viktigt att företag och verksamheter främjar, stöder och utvecklar kvinnors kompetens på alla nivåer och genom hela arbetslivet, för att säkerställa att kvalificerade kvinnor ges möjlighet att tillträda styrelseposter och ledande befattningar.
- (14) För att främja jämställdhet och stödja kvinnors deltagande i beslutsfattande föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1158 (*), som främjar balans mellan arbete och privatliv för föräldrar och anhängvårdare, att medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa en jämn fördelning av omsorgsansvaret mellan kvinnor och män genom föräldradaghet, pappaledighet och ledighet för vård av anhörig, utöver den befintliga mammaledigheten. Det direktivet föreskriver också rätten att begära flexibla arbetsformer.
- (15) Tillsättningen av kvinnor till styrelseledamöter hämmas av ett antal specifika faktorer som kan undanröjas inte bara med hjälp av bindande regler, utan även genom utbildningsåtgärder och incitament för att främja god praxis. För det första är det mycket viktigt att öka handelshögskolornas och universitetens medvetenhet om hur jämställdhet kan stärka företagets konkurrenskraft. Det är även nödvändigt att uppmuntra regelbunden rotation bland styrelseledamöter och införa konstruktiva åtgärder för att främja och belöna insatser som medlemsstater och företag gör för att inta en mer beslutsam hållning gentemot sådana förändringar i de högsta ekonomiska beslutsorganen på alla nivåer.
- (16) Unionen har en stor reserv av högkvalificerade kvinnor, som ständigt ökar, vilket framgår av att 60 % av högskoleexamina tas av kvinnor. Att uppnå en jämn könsfördelning i styrelser är grundläggande för ett mer effektivt utnyttjande av denna befintliga reserv, vilket är avgörande för att hantera de demografiska och ekonomiska utmaningarna i unionen. Underrepresentationen av kvinnor i styrelser är därför en missad möjlighet för medlemsstaternas ekonomier i stort, liksom för deras utveckling och tillväxt. Att i full utsträckning utnyttja den befintliga reserven av kvinnlig kompetens skulle också öka utbildningsavkastningen för både enskilda personer och den offentliga sektorn. Det är allmänt erkänt att kvinnor i styrelser bidrar till bättre företagsstyrning, eftersom prestationerna på gruppnivå och kvaliteten på beslutsfattandet förbättras genom en anda av mångfald och gemenskap som inkluderar fler perspektiv. Många undersökningar har visat att mångfald leder till en mer proaktiv affärsmodell, mer balanserade beslut och högre yrkeskompetens i styrelser som bättre återspeglar verkligheten i

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1158 av den 20 juni 2019 om balans mellan arbete och privatliv för föräldrar och anhängvårdare och om upphävande av rådets direktiv 2010/18/EU (EUT L 188, 12.7.2019, s. 79).

samhället och konsumenternas behov. Det uppmuntrar också till innovation. Många undersökningar har också visat på en positiv korrelation mellan en könsmässig mångfald i den högsta företagsledningen och företagets ekonomiska resultat och vinst, vilket leder till en väsentlig långsiktig hållbar tillväxt. Att uppnå en jämn könsfördelning i styrelser är därför av avgörande betydelse för att säkerställa unionens konkurrenskraft i en globaliserad ekonomi och skulle ge en komparativ fördel gentemot tredjeländer.

- (17) Att öka representationen av kvinnor i styrelser gynnar inte bara de kvinnor som tillsätts, utan bidrar också till att locka andra kompetenta kvinnor till företaget och säkerställer en större andel kvinnor på alla ledningsnivåer och bland övriga anställda. En större andel kvinnor i styrelser kommer därmed sannolikt att ha en positiv effekt i fråga om att både minska skillnaderna i sysselsättningsgrad och löneklyftorna mellan könen.
- (18) Kvinnor är fortsättningsvis kraftigt underrepresenterade i företagets högsta beslutsfattande organ i unionen, trots bevis för de gynnsamma effekterna av en jämn könsfördelning för företagen själva och ekonomin i allmänhet och trots föreliggande unionsrätt som förbjuder könsdiskriminering samt åtgärder på unionsnivå för att stimulera självreglering. Statistik visar att andelen kvinnor som deltar i beslutsfattande i ledande ställning i näringslivet fortfarande är mycket låg. Om hälften av talangreserven inte ens tas i beaktande för ledande befattningar kan själva processen för och kvaliteten på tillsättningarna hotas, med ett ökat misstroende mot näringslivets maktstrukturer som följd samt ett potentiellt mindre effektivt utnyttjande av det tillgängliga humankapitalet. Det är viktigt att samhällets sammansättning återspeglas på ett rättvisande sätt i företagets beslutsfattande och att potentialen hos hela unionens befolkning utnyttjas. Enligt Europeiska jämställdhetsinstitutet var 2021 i genomsnitt 30,6 % av styrelseledamöterna och endast 8,5 % av ordförandena i de största börsnoterade företagen kvinnor. Detta tyder på en orättvis och diskriminerande underrepresentation av kvinnor, vilket tydligt undergräver unionens principer om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män på områdena anställning och sysselsättning. Åtgärder för att uppmuntra kvinnors karriärutveckling på alla ledningsnivåer bör därför införas och stärkas, och särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att säkerställa att detta är fallet i börsnoterade företag, på grund av dessa företags betydande ekonomiska och sociala ansvar. Dessutom är det viktigt att unionens organ och byråer föregår med gott exempel när det gäller att åtgärda rådande ojämna könsfördelning i de egna styrelsernas sammansättning.
- (19) Andelen kvinnor i styrelser har ökat mycket långsamt under de senaste åren. Ökningstakten har varierat mellan medlemsstaterna och har lett till mycket skiftande resultat. Väsentligt större framsteg har noterats i de medlemsstater som infört bindande åtgärder. Denna skillnad kommer sannolikt att öka eftersom frågan om hur en jämnare könsfördelning i styrelser kan åstadkommas hanteras på mycket olika sätt. Därför uppmuntras medlemsstaterna att utbyta information om effektiva åtgärder som vidtagits och politik som antagits på nationell nivå samt att utbyta bästa praxis, i syfte att stödja framsteg i hela unionen mot en jämnare representation av kvinnor och män i styrelser.
- (20) De fragmenterade och divergerande bestämmelserna eller avsaknaden av nationella bestämmelser om könsfördelningen i styrelserna i börsnoterade företag leder inte bara till skillnader i antalet kvinnliga icke verkställande styrelseledamöter och till olika grad av framsteg i medlemsstaterna, utan även till hinder på den inre marknaden i och med att olika krav ställs på börsnoterade företags företagsstyrning i unionen. Dessa skillnader i lagstadgade krav och krav som ställs genom självreglering avseende sammansättningen av styrelser kan leda till praktiska problem för börsnoterade företag som är verksamma över gränserna, i synnerhet när de bildar dotterbolag eller i samband med sammanslagningar och förvärv, och för kandidater till poster som styrelseledamot.
- (21) Inom företagen är könsfördelningen mer ojämn på de högre ledningsnivåerna. Dessutom arbetar många av kvinnorna på högre ledningsnivå inom områden som personal och kommunikation, medan män på högre nivå oftare är anställda inom företagets övergripande ledning eller linjeledning. Eftersom företagets huvudsakliga rekryteringsbas för poster som styrelseledamot till stor del består av kandidater med erfarenhet som högre chefer är det absolut nödvändigt att öka antalet kvinnor som befordras till sådana ledande befattningar inom företag.

- (22) En av de främsta förutsättningarna för att möjliggöra ett korrekt genomförande av detta direktiv är en faktisk tillämpning av kriterier, fastställda på förhand och med full insyn, för urvalet av styrelseledamöter, med ett jämlikt beaktande av kandidaternas kvalifikationer, kunskap och kompetens, oavsett kön.
- (23) Den rådande bristen på öppenhet i fråga om urvalsprocessen och kriterierna för bedömning av kvalifikationer för poster som styrelseledamot i de flesta medlemsstater innebär ett väsentligt hinder för en jämnare könsfördelning bland styrelseledamöter och får negativa konsekvenser såväl för karriären som för den fria rörligheten för kandidater till styrelser. Den bristande öppenheten hindrar potentiella kandidater till poster som styrelseledamot från att ansöka till styrelser där deras kvalifikationer skulle vara mest eftersökta och från att ifrågasätta tillsättningsbeslut påverkade av bias baserat på kön, vilket i sin tur hindrar deras fria rörlighet inom den inre marknaden. Å andra sidan kan investerare ha olika investeringsstrategier som förutsätter tillhandahållande av upplysningar även om styrelseledamöternas kunskaper och kompetens. Större öppenhet i kriterierna för bedömning av kvalifikationer och processen för urval av styrelseledamöter skulle ge investerare bättre möjligheter att bedöma företagets affärsstrategi och fatta väl underbyggda beslut. Det är därför viktigt att processerna för tillsättning av styrelseledamöter är tydliga och insynsvänliga samt att kandidaternas enskilda meriter bedöms objektivt och oberoende av kön.
- (24) Detta direktiv syftar inte till att i detalj harmonisera nationell lagstiftning om urvalsprocessen och kriterierna för bedömning av kvalifikationer för poster som styrelseledamot, men för att uppnå en jämn könsfördelning är det nödvändigt att införa vissa minimikrav på börsnoterade företag med sned könsrepresentation avseende urval av kandidater för tillsättning eller val till poster som styrelseledamot på grundval av en insynsvänlig och tydligt definierad urvalsprocess och en objektiv jämförande bedömning av deras kvalifikationer med avseende på lämplighet, kompetens och yrkesskicklighet. Endast en bindande åtgärd på unionsnivå kan effektivt bidra till att säkerställa konkurrens på lika villkor i hela unionen och förebygga praktiska problem i affärlivet.
- (25) Unionen bör därför sträva efter att öka kvinnors deltagande i styrelser i samtliga medlemsstater, för att främja den ekonomiska tillväxten, uppmuntra till rörlighet på arbetsmarknaden, stärka de börsnoterade företagens konkurrenskraft samt uppnå faktisk jämställdhet på arbetsmarknaden. Detta mål bör nås genom fastställande av minimikrav avseende positiv särbehandling i form av bindande åtgärder. De bindande åtgärderna bör syfta till att uppnå ett kvantitativt mål för könsammansättningen i styrelser, eftersom de medlemsstater och tredjeländer som valt denna eller en liknande metod har uppnått bäst resultat när det gäller att minska kvinnors underrepresentation i det ekonomiska beslutsfattandet.
- (26) Det är viktigt att varje börsnoterat företag utarbetar en jämställdhetspolicy för att uppnå en jämnare könsrepresentation på alla nivåer. Sådana policyer kan omfatta nominering av både en kvinnlig kandidat och en manlig kandidat till nyckelbefattningar, mentorsprogram och karriärvägledning för kvinnor samt personalstrategier som är utformade för att uppmuntra till en mångfaldspräglad rekrytering.
- (27) Börsnoterade företag har en särskild ekonomisk betydelse, synlighet och påverkan på marknaden som helhet. Sådana företag är normbildande för ekonomin i stort och deras praxis kommer troligtvis att följas av andra typer av företag. De börsnoterade företagens offentliga karaktär motiverar en högre grad av reglering i allmänhetens intresse.
- (28) Åtgärderna i detta direktiv bör vara tillämpliga på börsnoterade företag.
- (29) Detta direktiv bör inte vara tillämpligt på mikroföretag samt små och medelstora företag.
- (30) Vid tillämpningen av detta direktiv bör den medlemsstat som är behörig att avgöra frågor som omfattas av detta direktiv vara den medlemsstat där det börsnoterade företaget i fråga har sitt säte. Detta direktiv påverkar inte nationella regler som fastställer tillämplig lag för företag i frågor som inte regleras av detta direktiv.
- (31) Det finns olika typer av ledningsstrukturer för börsnoterade företag i medlemsstaterna, men den huvudsakliga skillnaden är mellan dualistiska system med såväl ett ledningsorgan som ett tillsynsorgan och monistiska system som kombinerar lednings- och tillsynsfunktioner i en enda styrelse. Det förekommer även system som blandar inslag från båda systemen, eller som ger företagen möjlighet att välja mellan olika modeller. Detta direktiv bör tillämpas på alla ledningsstrukturer som förekommer i medlemsstaterna.

- (32) Alla ledningsstrukturer skiljer, rättsligt eller faktiskt, på verkställande styrelseledamöter, som deltar i företagets löpande förvaltning, och icke verkställande styrelseledamöter, som utövar en tillsynsfunktion men inte deltar i den löpande förvaltningen av det börsnoterade företaget. Detta direktiv syftar till att förbättra könsfördelningen inom båda kategorier av styrelseledamöter. För att nå rätt balans mellan behovet av en jämnare könsfördelning i styrelser och behovet av så liten inblandning som möjligt i den löpande förvaltningen av företag görs det i detta direktiv åtskillnad mellan de två kategorierna av styrelseledamöter.
- (33) I flera medlemsstater får eller måste enligt nationell rätt eller praxis en viss andel av de icke verkställande styrelseledamöterna tillsättas eller väljas av företagens anställda, av arbetstagarorganisationer, eller av båda. Det kvantitativa mål som fastställs i detta direktiv bör tillämpas även på sådana styrelseledamöter. Med tanke på att vissa icke verkställande ledamöter är arbetstagarrepresentanter bör dock medlemsstaterna fastställa hur uppnåendet av dessa mål ska säkerställas, med vederbörligt beaktande av de särskilda reglerna för val eller utnämning av arbetstagarrepresentanter i nationell rätt och med respekt för den obundna rösträtten vid valet av arbetstagarrepresentanter. Med tanke på skillnaderna mellan medlemsstaternas nationella bolagsrätt bör det vara möjligt för medlemsstaterna att tillämpa de kvantitativa målen separat för aktieägarrepresentanter och arbetstagarrepresentanter.
- (34) Medlemsstaterna bör underställa börsnoterade företag antingen målet att ha styrelser där personer av det underrepresenterade könet innehar minst 40 % av posterna som icke verkställande styrelseledamot senast den 30 juni 2026 eller, alternativt, eftersom det är viktigt att börsnoterade företag ökar andelen personer av det underrepresenterade könet i beslutsfattande ställning generellt, målet att ha styrelser där personer av det underrepresenterade könet innehar minst 33 % av alla poster som styrelseledamot senast den 30 juni 2026, oavsett om de är verkställande eller icke verkställande, i syfte att främja en jämnare könsrepresentation bland alla styrelseledamöter.
- (35) Målen att ha styrelser där personer av det underrepresenterade könet innehar minst 40 % av posterna som icke verkställande styrelseledamot eller minst 33 % av alla poster som styrelseledamot avser den övergripande könsfördelningen bland styrelseledamöter och ingriper inte i det konkreta urvalet av enskilda styrelseledamöter från ett större antal manliga och kvinnliga kandidater i varje enskilt fall. I synnerhet utesluter detta direktiv inga särskilda kandidater till poster som styrelseledamot, och det ålägger inte heller börsnoterade företag eller aktieägare att utse vissa enskilda styrelseledamöter. Beslutet om vilka styrelseledamöter som är lämpliga ligger alltså kvar hos de börsnoterade företagen och aktieägarna.
- (36) Offentliga företag som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde bör på grund av sin karaktär tjäna som en modell för den privata sektorn. Medlemsstaterna utövar ett dominerande inflytande över offentliga företag i den mening som avses i artikel 2 b i kommissionens direktiv 2006/111/EG ⁽⁹⁾, som är noterade på en reglerad marknad. Detta dominerande inflytande ger medlemsstaterna verktyg för att snabbare vidta de nödvändiga förändringarna.
- (37) Fastställandet av det antal poster som styrelseledamot som krävs för att uppnå de mål som fastställs i detta direktiv kräver närmare precisering eftersom det, med tanke på de flesta styrelsers storlek, inte är matematiskt möjligt att uppnå en andel på exakt 40 % eller, i tillämpliga fall, 33 %. Därför bör det antal poster som styrelseledamot som krävs för att uppnå de mål som fastställs i detta direktiv vara det antal som ligger närmast en andel på 40 % eller, i tillämpliga fall, 33 %, och i båda fallen bör det inte överstiga 49 %.

⁽⁹⁾ Kommissionens direktiv 2006/111/EG av den 16 november 2006 om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag samt i vissa företags ekonomiska verksamhet (EUT L 318, 17.11.2006, s. 17).

- (38) I rättspraxis (*) från Europeiska unionens domstol (*domstolen*) om positiv särbehandling och dess förenlighet med förbudet mot diskriminering på grund av kön, som även stadfästs i artikel 21 i stadgan, har domstolen godtagit att företräde vid anställning och befordran i vissa fall ges åt det underrepresenterade könet, förutsatt att kandidaten av det underrepresenterade könet är lika kvalificerad som kandidaten av det andra könet vad avser lämplighet, kvalifikationer och yrkesskicklighet, och att företrädet inte ges automatiskt och ovillkorligen utan kan frångås om specifika skäl avseende en enskild kandidat av det andra könet gör att denne i stället väljs, samt att varje kandidats ansökan blir föremål för en objektiv bedömning vid vilken samtliga urvalskriterier som avser de enskilda kandidaterna tillämpas.
- (39) Medlemsstaterna bör säkerställa att de börsnoterade företag där personer av det underrepresenterade könet innehar färre än 40 % av posterna som är icke verkställande styrelseledamot eller färre än 33 % av alla poster som styrelseledamot, vilket inkluderar både verkställande och icke verkställande styrelseledamöter, beroende på vad som är tillämpligt, väljer ut de mest kvalificerade kandidaterna för tillsättning eller val till dessa poster på grundval av en jämförande bedömning av kandidaternas kvalifikationer och med hjälp av tydliga, neutralt utformade och otvetydiga kriterier som fastställs före urvalsprocessen, i syfte att uppnå en jämnare könsfördelning i styrelser. Några exempel på urvalskriterier som börsnoterade företag skulle kunna tillämpa är erfarenhet av arbetsledning eller tillsyn, internationell erfarenhet, kompetens inom flera områden, ledaregenskaper, kommunikationsförmåga, förmåga till nätverkande samt kunskap inom specifika relevanta områden som ekonomi, finansiell tillsyn eller personalförvaltning.
- (40) Vid urval av kandidater för tillsättning eller val till poster som styrelseledamot bör företräde ges åt kandidater av det underrepresenterade könet som är lika kvalificerade. En sådan prioritering bör dock inte ge ett automatiskt och ovillkorligt företräde. Det kan finnas undantagsfall där en objektiv bedömning av den specifika situationen för en lika kvalificerad kandidat av det andra könet kan väga tyngre än det företräde som i annat fall bör ges kandidaten av det underrepresenterade könet. Ett sådant avsteg från företrädet skulle till exempel kunna ske när bredare mångfaldspolicyer tillämpas på nationell nivå eller företagsnivå för urval av styrelseledamöter. Att avsteg görs från tillämpningen av positiv särbehandling bör dock förbli ett undantag, grundas på en bedömning från fall till fall och vederbörligen motiveras av objektiva kriterier som under inga omständigheter bör diskriminera det underrepresenterade könet.
- (41) I medlemsstater där kraven i detta direktiv avseende urval av kandidater för tillsättning eller val till poster som styrelseledamot är tillämpliga bör börsnoterade företag i vars styrelser personer av det underrepresenterade könet innehar minst 40 % av posterna som icke verkställande styrelseledamot eller minst 33 % av alla poster som styrelseledamot, beroende på vad som är tillämpligt, inte vara skyldiga att uppfylla dessa krav.
- (42) Metoderna för att välja ut kandidater för tillsättning eller val till poster som styrelseledamot varierar från en medlemsstat till en annan och från ett börsnoterat företag till ett annat. Det kan till exempel gå till så att en utnämningsskommitté eller ett chefsrekryteringsföretag gör ett förhandsurval av kandidater som presenteras vid bolagsstämman. De krav som ställs på urvalet av kandidater för tillsättning eller val till poster som styrelseledamot bör uppfyllas i ett lämpligt stadium av urvalsprocessen i enlighet med nationell rätt och de berörda börsnoterade företagens bolagsordningar, inbegripet innan en kandidat väljs av aktieägarna, till exempel medan en lista över kandidater som är kvar i slutomgången utarbetas. I det avseendet fastställer detta direktiv minimikrav endast för urvalet av kandidater för tillsättning eller val till poster som styrelseledamot, vilket möjliggör tillämpning av de villkor som ställs i domstolens rättspraxis för att möjliggöra jämställdhet och uppnå en jämnare representation av kvinnor och män i de börsnoterade företagens styrelser. Detta direktiv påverkar inte på något otillbörligt sätt den löpande förvaltningen av börsnoterade företag eftersom de behåller friheten att välja ut kandidater på grundval av kvalifikationer eller andra objektiva relevanta kriterier.

(*) Se domstolens dom av den 17 oktober 1995, *Kalanke mot Freie Hansestadt Bremen*, C-450/93, ECLI:EU:C:1995:322, domstolens dom av den 11 november 1997, *Marschall mot Land Nordrhein-Westfalen*, C-409/95, ECLI:EU:C:1997:533, domstolens dom av den 28 mars 2000, *Badeck m.fl.*, C-158/97, ECLI:EU:C:2000:163, domstolens dom av den 6 juli 2000, *Abrahamsson och Anderson*, C-407/98, ECLI:EU:C:2000:367.

- (43) Mot bakgrund av målen för detta direktiv vad gäller könsfördelning bör börsnoterade företag åläggas att på begäran av en kandidat för tillsättning eller val till en post som styrelseledamot informera den kandidaten om vilka kriterier för bedömning av kvalifikationer som använts vid urvalet, hur den objektiva jämförande bedömningen av kandidaterna utifrån dessa kriterier gjorts och, i tillämpliga fall, vilka specifika omständigheter som undantagsvis gett utslag för en kandidat som inte tillhör det underrepresenterade könet. Ett krav på att tillhandahålla sådana uppgifter kan innebära begränsningar av den rätt till respekt för privatlivet respektive den rätt till skydd av personuppgifter som stadfästs i artiklarna 7 respektive 8 i stadgan. Sådana begränsningar är dock nödvändiga och förenliga med proportionalitetsprincipen, eftersom de eftersträvar mål av allmänt intresse. De är därmed förenliga med de krav som ställs på sådana begränsningar i artikel 52.1 i stadgan och i relevant rättspraxis från domstolen. Sådana begränsningar bör tillämpas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁽¹⁰⁾.
- (44) Om en kandidat av det underrepresenterade könet för tillsättning eller val till en post som styrelseledamot lägger fram fakta för en domstol eller annan behörig myndighet som ger anledning att anta att kandidaten var lika kvalificerad som den utvalda kandidaten av det andra könet, bör det börsnoterade företaget åläggas att visa att urvalet skett på ett korrekt sätt.
- (45) Samtidigt som syftet med detta direktiv är att fastställa minimikrav i form av bindande åtgärder för att förbättra könsammansättningen i styrelser är det viktigt att, i enlighet med subsidiaritetsprincipen, konstatera att olika tillvägagångssätt är legitima och erkänna att vissa befintliga nationella åtgärder, som redan antagits på detta politikområde, är verkningsfulla och har gett tillfredsställande resultat. I vissa medlemsstater har insatser för att säkerställa en jämnare representation av kvinnor och män i styrelser redan gjorts genom antagandet av bindande åtgärder som anses vara lika effektiva som de som fastställs i detta direktiv. Dessa medlemsstater bör kunna skjuta upp tillämpningen av de krav som fastställs i detta direktiv som rör urval av kandidater för tillsättning eller val till poster som styrelseledamot och, när så är relevant, de som rör fastställandet av individuella kvantitativa mål, under förutsättning att de villkor för uppskov som fastställs i detta direktiv är uppfyllda. Om medlemsstater har infört sådana åtgärder genom nationell rätt, bör i sådana fall de avrundningsregler som fastställs i detta direktiv med avseende på det specifika antalet styrelseledamöter tillämpas med nödvändiga anpassningar vid bedömningen av de nationella åtgärderna enligt detta direktiv. I en medlemsstat där ett sådant uppskov tillämpas bör de mål som anges i detta direktiv anses vara uppnådda, och de mål som fastställs i detta direktiv avseende icke verkställande styrelseledamöter eller alla ledamöter ersätter således inte och läggs inte till relevanta nationella åtgärder.
- (46) I syfte att uppnå en jämnare könsfördelning bland styrelseledamöter som deltar i uppgifter inom den löpande förvaltningen bör börsnoterade företag åläggas att fastställa individuella kvantitativa mål för en jämnare könsrepresentation bland de verkställande styrelseledamöterna med sikte på att uppnå dessa mål senast det datum som fastställs i detta direktiv. Dessa mål bör hjälpa företaget att göra konkreta framsteg jämfört med deras nuvarande situation. Denna skyldighet bör inte tillämpas på börsnoterade företag som uppnår målet på 33 % för alla styrelseledamöter, oavsett om de är verkställande eller icke verkställande.
- (47) Medlemsstaterna bör ålägga börsnoterade företag att varje år till de behöriga myndigheterna översända uppgifter om könsammansättningen i sina styrelser och om vilka åtgärder som vidtagits för att uppnå de mål som fastställs i detta direktiv, så att dessa kan bedöma de enskilda börsnoterade företagens framsteg mot en jämn könsfördelning bland styrelseledamöterna. De börsnoterade företagen bör offentliggöra dessa uppgifter på ett lämpligt och lättillgängligt sätt på sina webbplatser och inkludera dem i sin årsredovisning. Om ett börsnoterat företag inte uppnått de tillämpliga kvantitativa målen bör det i dessa uppgifter även inkludera en beskrivning av vilka konkreta åtgärder det hittills har vidtagit eller avser att vidta i framtiden för att uppnå de mål som fastställs i detta direktiv. För att undvika en onödiga administrativ börda och dubbelarbete bör de uppgifter om könsfördelningen i styrelser som ska rapporteras enligt detta direktiv i tillämpliga fall ingå i de börsnoterade företagens företagsstyrningsrapport, i

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

enlighet med tillämplig unionsrätt, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU⁽¹⁾. Om en medlemsstat har skjutit upp tillämpningen av artikel 6 enligt artikel 12 bör de rapporteringsskyldigheter som fastställs i det här direktivet inte tillämpas, förutsatt att det i denna medlemsstats nationella rätt föreskrivs rapporteringsskyldigheter som säkerställer att uppgifter om de börsnoterade företagens framsteg mot en jämnare representation av kvinnor och män i styrelserna regelbundet offentliggörs.

- (48) Kraven avseende urval av kandidater för tillsättning eller val till poster som styrelseledamot, skyldigheten att fastställa ett kvantitativt mål avseende verkställande styrelseledamöter och rapporteringsskyldigheterna bör upprätthållas genom sanktioner som är effektiva, proportionella och avskräckande, och medlemsstaterna bör säkerställa att det finns lämpliga administrativa eller rättsliga förfaranden för detta ändamål. Dessa sanktioner kan omfatta böter eller en möjlighet för rättsliga myndigheter att upphäva eller ogiltigförklara ett beslut om val av styrelseledamöter. Utan att det påverkar nationell rätt om införande av sanktioner bör börsnoterade företag, så länge de uppfyller dessa skyldigheter, inte bestraffas om de inte uppnår de kvantitativa målen för representationen av kvinnor och män bland styrelseledamöter. Sanktioner bör inte tillämpas på börsnoterade företag själva, enligt nationell rätt, en viss handling eller försummelse inte kan tillskrivas företaget utan andra fysiska eller juridiska personer, såsom enskilda aktieägare. Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att tillämpa andra sanktioner än de som förtecknas i den icke uttömmande förteckningen över sanktioner i detta direktiv, särskilt om ett börsnoterat företag begär allvarliga och upprepade överträdelse av skyldigheterna i detta direktiv. Medlemsstaterna bör säkerställa att börsnoterade företag vid fullgörandet av offentliga kontrakt och koncessioner uppfyller tillämpliga social- och arbetsrättsliga skyldigheter, i enlighet med tillämplig unionsrätt.
- (49) Medlemsstater eller börsnoterade företag bör kunna införa eller behålla gynnsammare åtgärder för att säkerställa en jämnare representation av kvinnor och män.
- (50) Medlemsstaterna bör utse organ för främjande, analys och övervakning av samt stöd för en jämn könsfördelning i styrelser. Informationskampanjer och utbyte av bästa praxis skulle också på ett avsevärt sätt bidra till att göra alla börsnoterade företag mer medvetna om denna fråga och uppmantra dem att vidta proaktiva åtgärder för att uppnå en jämn könsfördelning. Medlemsstaterna uppmantras särskilt till att föra en politik som stöder och uppmantrar mikroföretag samt små och medelstora företag att avsevärt förbättra könsfördelningen på samtliga ledningsnivåer och i styrelserna.
- (51) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och de principer som fastställs i stadgan. Det bidrar i synnerhet till uppfyllandet av principen om jämställdhet mellan kvinnor och män (artikel 23 i stadgan) och rätten till fritt yrkesval och rätten att arbeta (artikel 15 i stadgan). Detta direktiv eftersträvar full respekt för rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol (artikel 47 i stadgan). Begränsningarna i näringsfriheten (artikel 16 i stadgan) och i rätten till egendom (artikel 17.1 i stadgan) bevarar kärnan i den friheten och den rätten samt är både nödvändiga och proportionella. Begränsningarna kan endast göras om de faktiskt svarar mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter.
- (52) Vissa medlemsstater har vidtagit regleringsåtgärder eller uppmantrat självreglering med blandade resultat, men de flesta medlemsstater har varken vidtagit några åtgärder eller uppgett att de är villiga att agera på ett sätt som skulle leda till tillräckliga förbättringar. Prognoser utifrån en omfattande analys av alla tillgängliga uppgifter om tidigare och aktuella tendenser och avsikter visar att medlemsstaterna inte inom en förutsebar framtid kommer att nå en jämn representation av kvinnor och män bland styrelseledamöter i unionen i enlighet med målen i detta direktiv om de agerar på egen hand. Passivitet på detta område bromsar mer allmänt strävan efter jämställdhet på arbetsplatsen, inbegripet när det gäller att minska löneklyftorna mellan könen, vilket delvis beror på vertikal segregering. Mot bakgrund av detta och med tanke på de ökande skillnaderna mellan medlemsstaterna i fråga om representationen av kvinnor och män i styrelser, kan könsfördelningen i styrelser inom unionen endast förbättras

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, concernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

genom gemensamma åtgärder, och möjligheterna till jämställdhet, konkurrenskraft och tillväxt kan bättre uppnås genom gemensamma åtgärder på unionsnivå snarare än genom nationella initiativ av varierande omfattning, ambitionsgrad och effektivitet. Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att uppnå en jämnare representation av kvinnor och män bland styrelseledamöter i börsnoterade företag genom att fastställa effektiva åtgärder som syftar till att påskynda utvecklingen mot en jämn könsfördelning, och samtidigt ge börsnoterade företag tillräckligt med tid för att vidta de åtgärder som krävs för det ändamålet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel begränsas detta direktiv till gemensamma mål och principer och går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet. Medlemsstaterna ges tillräcklig handlingsfrihet att själva bestämma hur målen i detta direktiv bäst bör uppnås med beaktande av nationella omständigheter, i synnerhet regler och praxis för rekrytering till styrelser. Detta direktiv hindrar inte börsnoterade företag från att tillsätta de mest kvalificerade styrelseledamöterna, och det tillhandahåller en flexibel ram samt föreskriver en tillräckligt lång anpassningsperiod.

- (53) Medlemsstaterna bör samarbeta med arbetsmarknadens parter och det civila samhället för att på ett effektivt sätt informera dem om detta direktivs betydelse, införlivande och genomförande.
- (54) I enlighet med proportionalitetsprincipen bör de mål som börsnoterade företag ska uppnå vara tidsbegränsade och bör endast tillämpas till dess att hållbara framsteg gjorts med könssammansättningen i styrelser. Därför bör kommissionen regelbundet se över tillämpningen av detta direktiv och rapportera om detta till Europaparlamentet och rådet. Dessutom föreskrivs i detta direktiv ett datum då det kommer att upphöra att gälla. Kommissionen bör vid översynen bedöma om tillämpningsperioden för detta direktiv bör förlängas efter detta datum.
- (55) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ⁽²⁾, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att uppnå en jämnare representation av kvinnor och män bland styrelseledamöter i börsnoterade företag genom att fastställa effektiva åtgärder som syftar till att påskynda utvecklingen mot en jämn könsfördelning, och samtidigt ge börsnoterade företag tillräckligt med tid för att vidta de åtgärder som krävs för det ändamålet.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Detta direktiv är tillämpligt på börsnoterade företag. Detta direktiv är inte tillämpligt på mikroföretag eller små och medelstora företag.

⁽²⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *börsnoterat företag*: ett företag som har sitt säte i en medlemsstat och vars aktier i en eller flera medlemsstater är upptagna till handel på en reglerad marknad i den mening som avses i artikel 4.1.21 i direktiv 2014/65/EU.
2. *styrelse*: ett börsnoterat företags förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan.
3. *styrelseledamot*: en ledamot av en styrelse, även en ledamot som är en arbetstagarrepresentant.
4. *verkställande styrelseledamot*: en ledamot i ett monistiskt system som deltar i den löpande förvaltningen av ett börsnoterat företag, eller, när det gäller dualistiska system, en ledamot av styrelsen som utövar ledningsfunktioner i ett börsnoterat företag.
5. *icke verkställande styrelseledamot*: en ledamot i ett monistiskt system som inte är en verkställande styrelseledamot, eller, när det gäller dualistiska system, en ledamot av styrelsen som utövar tillsynsfunktioner i ett börsnoterat företag.
6. *monistiskt system*: ett system där ledning och tillsyn i ett börsnoterat företag utförs av en enda styrelse.
7. *dualistiskt system*: ett system där lednings- och tillsynsfunktionerna i ett börsnoterat företag utövas av separata organ.
8. *mikroföretag samt små och medelstora företag*: företag som sysselsätter färre än 250 personer och vars årsomsättning inte överstiger 50 miljoner EUR eller vars balansomsättning inte överstiger 43 miljoner EUR per år, eller motsvarande belopp i den valuta som används i en medlemsstat som inte har euron som valuta om företaget har sitt säte i den medlemsstaten.

Artikel 4

Tillämplig lag

Den medlemsstat som är behörig att reglera frågor som omfattas av detta direktiv med avseende på ett visst börsnoterat företag ska vara den medlemsstat i vilken det bolaget har sitt säte. Tillämplig lag ska vara den medlemsstatens lag.

Artikel 5

Mål för jämn könsfördelning i styrelser

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att börsnoterade företag omfattas av något av följande mål, som ska uppnås senast den 30 juni 2026:
 - a) Personer av det underrepresenterade könet innehar minst 40 % av posterna som icke verkställande styrelseledamot.
 - b) Personer av det underrepresenterade könet innehar minst 33 % av alla poster som styrelseledamot, vilket inkluderar både verkställande och icke verkställande styrelseledamöter.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att börsnoterade företag som inte omfattas av det mål som fastställs i punkt 1 b fastställer individuella kvantitativa mål i syfte att nå en jämnare könsfördelning bland verkställande styrelseledamöter. Medlemsstaterna ska säkerställa att dessa börsnoterade företag strävar efter att uppnå sådana individuella kvantitativa mål senast den 30 juni 2026.
3. Det antal poster som icke verkställande styrelseledamot som ska anses vara nödvändigt för att uppnå målet i punkt 1 a ska vara det antal som ligger närmast en andel på 40 %, men inte överstiger 49 %. Det antal av alla poster som styrelseledamot som ska anses vara nödvändigt för att uppnå målet i punkt 1 b ska vara det antal som ligger närmast en andel på 33 %, men inte överstiger 49 %. Dessa antal anges i bilagan.

Artikel 6

Metoder för att uppnå målen

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att börsnoterade företag som inte uppnår de mål som avses i artikel 5.1 a eller b, beroende på vad som är tillämpligt, justerar processen för urval av kandidater för tillsättning eller val till poster som styrelseledamot. De kandidaterna ska väljas ut på grundval av en jämförande bedömning av varje kandidats kvalifikationer. För det ändamålet ska tydliga, neutralt utformade och otvetydiga kriterier tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt under hela urvalsprocessen, inbegripet vid utarbetandet av meddelanden om lediga tjänster, förhandsurvalet, uttagningen till slutlistan och inrättandet av urvalsreserver. Dessa kriterier ska fastställas före urvalsprocessen.

2. När det gäller urvalet av kandidater för tillsättning eller val till poster som styrelseledamot ska medlemsstaterna säkerställa att kandidater av det underrepresenterade könet ges företräde i valet mellan kandidater som är lika kvalificerade med avseende på lämplighet, kompetens och yrkesskicklighet om inte, i undantagsfall, tyngre vägande rättsliga skäl, såsom en annan mångfaldspolitik, som åberopas inom ramen för en objektiv bedömning som beaktar den specifika situationen för en kandidat av det andra könet och som grundar sig på icke-diskriminerande kriterier, väger över till förmån för kandidaten av det andra könet.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att börsnoterade företag, på begäran av en kandidat som beaktades vid urvalet av kandidater för tillsättning eller val till en post som styrelseledamot, är skyldiga att informera den kandidaten om

- a) de kriterier för bedömning av kvalifikationer som använts vid urvalet,
- b) den objektiva jämförande bedömningen mellan kandidaterna enligt dessa kriterier, och
- c) i tillämpliga fall, vilka särskilda omständigheter som undantagsvis vägt över till förmån för en kandidat som inte tillhör det underrepresenterade könet.

4. Medlemsstaterna ska, i enlighet med sitt nationella rättssystem, vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att det, om en kandidat av det underrepresenterade könet som inte valts ut lägger fram fakta för en domstol eller annan behörig myndighet, som ger anledning att anta att kandidaten var lika kvalificerad som den kandidat av det andra könet som valdes ut för tillsättning eller val till en post som styrelseledamot, åligger det börsnoterade företaget att bevisa att artikel 6.2 inte överträts.

Denna punkt hindrar inte medlemsstaterna från att införa bevisregler som är mer fördelaktiga för käranden.

5. Om processen för urval av kandidater för tillsättning eller val till en post som styrelseledamot sker i form av en omröstning bland aktieägare eller anställda, ska medlemsstaterna ålägga börsnoterade företag att säkerställa att de röstande får korrekt information om de åtgärder som föreskrivs i detta direktiv, inbegripet om sanktioner om det börsnoterade företaget inte fullgör sina skyldigheter.

Artikel 7

Rapportering

1. Medlemsstaterna ska ålägga börsnoterade företag att årligen lämna uppgifter till de behöriga myndigheterna om konsrepresentationen i sina styrelser, med åtskillnad mellan verkställande och icke verkställande styrelseledamöter, och om vilka åtgärder som vidtagits i syfte att uppnå de tillämpliga mål som anges i artikel 5.1 och, i tillämpliga fall, de mål som fastställs i enlighet med artikel 5.2. Medlemsstaterna ska ålägga börsnoterade företag att offentliggöra dessa uppgifter på ett lämpligt och lättillgängligt sätt på sina webbplatser. På grundval av de uppgifter som lämnas ska medlemsstaterna offentliggöra och regelbundet uppdatera en lättillgänglig och centraliserad förteckning över de börsnoterade företag som har uppnått ett av de mål som anges i artikel 5.1.

2. Om ett börsnoterat företag inte har uppnått ett av de mål som anges i artikel 5.1 eller, i tillämpliga fall, de mål som fastställs i enlighet med artikel 5.2 ska de uppgifter som avses i punkt 1 i den här artikeln även omfatta skälen till att målen inte har uppnåtts och en utförlig beskrivning av vilka åtgärder det börsnoterade företaget redan har vidtagit eller avser att vidta för att uppnå dem.
3. I tillämpliga fall ska de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel även inkluderas i företagets företagsstyrningsrapport, i enlighet med relevanta bestämmelser i direktiv 2013/34/EU.
4. Skyldigheterna i punkterna 1 och 2 i denna artikel är inte tillämpliga i en medlemsstat som har skjutit upp tillämpningen av artikel 6 enligt 12 om nationell rätt föreskriver rapporteringsskyldigheter som säkerställer att uppgifter regelbundet offentliggörs om de börsnoterade företagens framsteg mot en jämnare representation av kvinnor och män i deras styrelser.

Artikel 8

Sanktioner och ytterligare åtgärder

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för börsnoterade företags överträdelse av de nationella bestämmelser som antagits enligt artiklarna 5.2, 6 och 7, beroende på vad som är tillämpligt, och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de genomförs. Medlemsstaterna ska särskilt säkerställa att det finns lämpliga administrativa eller rättsliga förfaranden för att se till att de skyldigheter som följer av detta direktiv upprätthålls. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Dessa sanktioner får omfatta böter eller en möjlighet för rättsliga myndigheter att upphäva eller ogiltigförklara ett beslut om val av styrelseledamöter som fattats i strid med de nationella bestämmelser som antagits enligt artikel 6. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder senast den 28 december 2024 samt utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.
2. Börsnoterade företag får endast ställas till svars för handlingar eller försummelser som kan tillskrivas dem i enlighet med nationell rätt.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att börsnoterade företag vid fullgörandet av offentliga kontrakt och koncessioner uppfyller tillämpliga social- och arbetsrättsliga skyldigheter, i enlighet med tillämplig unionsrätt.

Artikel 9

Minimikrav

Medlemsstaterna får införa eller behålla bestämmelser som är mer fördelaktiga än de som fastställs i detta direktiv för att säkerställa en jämnare representation av kvinnor och män i börsnoterade företag som bildats på deras nationella territorium.

Artikel 10

Organ för främjande av en jämn könsfördelning i börsnoterade företag

Medlemsstaterna ska utse ett eller flera organ för främjande, analys och övervakning av samt stöd för en jämn könsfördelning i styrelser. För det ändamålet får medlemsstaterna till exempel utse de jämställdhetsorgan som de har utsett enligt artikel 20 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (EUT L 204, 26.7.2006, s. 23).

Artikel 11

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 28 december 2024 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstater som har skjutit upp tillämpningen av artikel 6 enligt artikel 12 ska genast överlämna information till kommissionen som visar att villkoren i artikel 12 är uppfyllda.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 12

Uppskjuten tillämpning av artikel 6

1. En medlemsstat får skjuta upp tillämpningen av artikel 6 och, i tillämpliga fall, artikel 5.2 om följande villkor senast den 27 december 2022 är uppfyllda i den medlemsstaten:

- a) Personer av det underrepresenterade könet innehar minst 30 % av posterna som icke verkställande styrelseledamot eller minst 25 % av alla poster som styrelseledamot i börsnoterade företag.
- b) Den medlemsstatens nationella rätt
 - i) kräver att personer av det underrepresenterade könet innehar minst 30 % av posterna som icke verkställande styrelseledamot eller minst 25 % av alla poster som styrelseledamot i börsnoterade företag,
 - ii) inkluderar effektiva, proportionella och avskräckande efterlevnadsåtgärder om de krav som avses i led i inte uppfylls, och
 - iii) kräver att samtliga börsnoterade företag som inte omfattas av denna nationella rätt fastställer individuella kvantitativa mål för alla poster som styrelseledamot.

Om en medlemsstat har skjutit upp tillämpningen av artikel 6 och, i tillämpliga fall, artikel 5.2 på grundval av något av villkoren i första stycket i denna punkt i den här artikeln, ska målen i artikel 5.1 anses vara uppfyllda i den medlemsstaten.

2. Vid bedömningen av om villkoren är uppfyllda för uppskov på grundval av punkt 1 första stycket a eller b, ska det erforderade antalet poster som styrelseledamot vara det antal som ligger närmast en andel på 30 % av de icke verkställande styrelseledamöterna eller 25 % av alla poster som styrelseledamot, men inte överstiga 39 %. Detta ska även vara fallet om de kvantitativa mål som fastställs i artikel 5 enligt nationell rätt tillämpas separat för aktieägarrepresentanter och arbetstagarrepresentanter.

3. Om villkoren i punkt 1 i denna artikel inte längre är uppfyllda i en medlemsstat som har skjutit upp tillämpningen av artikel 6 och, i tillämpliga fall, artikel 5.2 enligt punkt 1 i den här artikeln, ska artikel 6 och, i tillämpliga fall, artikel 5.2 tillämpas senast sex månader efter det att villkoren inte längre var uppfyllda.

Artikel 13

Översyn

1. Senast den 29 december 2025 och därefter vartannat år ska medlemsstaterna överlämna en rapport till kommissionen om genomförandet av detta direktiv. Den rapporten ska inkludera uttömmande uppgifter om de åtgärder som vidtagits för att nå de mål som anges i artikel 5.1, uppgifter som tillhandahållits i enlighet med artikel 7 och, i tillämpliga fall, representativa uppgifter om de individuella kvantitativa mål som börsnoterade företag fastställt enligt artikel 5.2.

2. Medlemsstater som har skjutit upp tillämpningen av artikel 6 och, i tillämpliga fall, artikel 5.2 enligt artikel 12 ska i de rapporter som omnämns i punkt 1 i den här artikeln inkludera information om huruvida och på vilket sätt villkoren i artikel 12 är uppfyllda och huruvida de fortsätter att göra framsteg mot en jämnare representation av kvinnor och män på poster som icke verkställande styrelseledamot eller alla poster som styrelseledamot i börsnoterade företag.

Senast den 29 december 2026 och därefter vartannat år ska kommissionen utfärda en särskild rapport om bland annat huruvida och på vilket sätt villkoren i artikel 12.1 är uppfyllda och, i förekommande fall, huruvida medlemsstaterna har återupptagit tillämpningen av artikel 6 och artikel 5.2 i enlighet med artikel 12.3.

3. Senast den 31 december 2030 och därefter vartannat år ska kommissionen se över tillämpningen av detta direktiv och rapportera till Europaparlamentet och rådet. Kommissionen ska särskilt bedöma huruvida målen i detta direktiv har uppnåtts.

4. I den rapport som avses i punkt 3 i denna artikel ska kommissionen, mot bakgrund av utvecklingen av representationen av kvinnor och män i styrelser på olika beslutsnivåer i ekonomin och med beaktande av huruvida de framsteg som gjorts är tillräckligt hållbara, bedöma om detta direktiv är ett effektivt och ändamålsenligt instrument för att skapa en jämnare könsfördelning i styrelser. På grundval av den bedömningen ska kommissionen överväga om tillämpningsperioden för detta direktiv behöver förlängas efter den 31 december 2038 eller om det behöver ändras, till exempel genom att utöka dess tillämpningsområde till icke börsnoterade företag som inte omfattas av definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag eller genom att se över villkoren i artikel 12.1 första stycket a för att säkerställa fortsatta framsteg mot en jämnare representation av kvinnor och män på poster som verkställande och icke verkställande styrelseledamot eller alla poster som styrelseledamot i börsnoterade företag.

Artikel 14

Ikraftträdande och upphörande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det upphör att gälla den 31 december 2038.

Artikel 15

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 23 november 2022.

På Europaparlamentets vägnar

R. METSOLA

Ordförande

På rådets vägnar

M. BEK

Ordförande

BILAGA

MÅL FÖR ANTAL STYRELSELEDAMÖTER AV DET UNDERREPRESENTERADE KÖNET

Antal poster i styrelsen	Minimiantal icke verkställande styrelseledamöter av det underrepresenterade könet som krävs för att uppnå målet på 40 % (artikel 5.1 a)	Minimiantal styrelseledamöter av det underrepresenterade könet som krävs för att uppnå målet på 33 % (artikel 5.1 b)
1	–	–
2	–	–
3	1 (33,3 %)	1 (33,3 %)
4	1 (25 %)	1 (25 %)
5	2 (40 %)	2 (40 %)
6	2 (33,3 %)	2 (33,3 %)
7	3 (42,9 %)	2 (28,6 %)
8	3 (37,5 %)	3 (37,5 %)
9	4 (44,4 %)	3 (33,3 %)
10	4 (40 %)	3 (30 %)
11	4 (36,4 %)	4 (36,4 %)
12	5 (41,7 %)	4 (33,3 %)
13	5 (38,4 %)	4 (30,8 %)
14	6 (42,9 %)	5 (35,7 %)
15	6 (40 %)	5 (33,3 %)
16	6 (37,5 %)	5 (31,3 %)
17	7 (41,2 %)	6 (35,3 %)
18	7 (38,9 %)	6 (33,3 %)
19	8 (42,1 %)	6 (31,6 %)
20	8 (40 %)	7 (35 %)
21	8 (38,1 %)	7 (33,3 %)
22	9 (40,1 %)	7 (31,8 %)
23	9 (39,1 %)	8 (34,8 %)
24	10 (41,7 %)	8 (33,3 %)
25	10 (40 %)	8 (32 %)
26	10 (38,5 %)	9 (34,6 %)
27	11 (40,7 %)	9 (33,3 %)
28	11 (39,3 %)	9 (32,1 %)
29	12 (41,4 %)	10 (34,5 %)
30	12 (40 %)	10 (33,3 %)

En ny uppställningsform för eget kapital för vissa företag

Vårt uppdrag är att bedöma om uppställningsformerna för eget kapital bör ändras.

Vi föreslår att det i årsredovisningslagen införs en ny uppställningsform för eget kapital för kategorin Övriga företag. Anledningen är att den hittillsvarande uppställningsformen för eget kapital inte tar hänsyn till de behov som stiftelser, ideella föreningar och samfällighetsföreningar har.

Uppställningsformen ska ha en flexibel utformning och anpassas till uppställningsformen för eget kapital som gäller för aktiebolag. Det bör dock inte införas en möjlighet att välja mellan olika uppställningsformer.

Vi föreslår vidare att Övriga företag ska specificera förändringar i eget kapital jämfört med föregående års balansräkning i förvaltningsberättelsen eller i egen räkning.

En del företag ska kunna välja hur de redovisar vissa finansiella skulder

Vårt uppdrag är att bedöma om de principer för redovisning av värdeförändringar på finansiella skulder som anges i internationella redovisningsstandarder ska få tillämpas även enligt årsredovisningslagen. Det gäller börsnoterade företag och vissa andra företag.

Vi anser att redovisningen av vissa finansiella skulder enligt årsredovisningslagen i dag kan bli missvisande på så sätt att en försämring av företagets egen kreditvärdighet redovisas som en intäkt och inverkar positivt på företagets resultat.

Vi föreslår därför att de berörda företagen under vissa förutsättningar ska få redovisa en värdeförändring på en finansiell skuld hänförlig till kreditrisk i fonden för verkligt värde i stället för i resultaträkningen.

Konsekvenser

Konsekvenser av en ny uppställningsform för eget kapital

Förslaget berör främst stiftelser, ideella föreningar och samfällighetsföreningar. Det innebär att redovisningen i dessa företag blir mer rättvisande och anpassade efter verksamhetsbehovet.

Konsekvenser av en ny valmöjlighet för redovisning av vissa finansiella skulder

Förslaget berör börsnoterade företag och företag som ingår i en koncern som i koncernredovisningen tillämpar internationella redovisningsstandarder. Den sorts skulder som förslaget tar sikte på förekommer främst hos

banker och försäkringsföretag. De företag som väljer att använda sig av möjligheten får en bättre överensstämmelse mellan koncernredovisningen och årsredovisningen. Detta förbättrar informationen till företagets intressenter.

Ikraftträdande

Vi föreslår att lagändringarna såvitt en ny uppställningsform för eget kapital och redovisning av vissa finansiella skulder ska träda i kraft den 1 juni 2023.

Förslag till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 14 d §, 6 kap. 1 och 2 §§ samt bilaga 1 till årsredovisningslagen (1995:1554) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

14 d §¹

Om värdering sker enligt 14 a §, *skall* värdeförändringen sedan föregående balansdag redovisas i resultaträkningen.

I följande fall gäller att värdeförändringen *skall* redovisas i en fond för verkligt värde i stället för i resultaträkningen:

1. värdeförändringen avser ett säkringsinstrument och de tillämpade principerna för säkringsredovisning tillåter att en del av eller hela värdeförändringen inte redovisas i resultaträkningen, eller

2. värdeförändringen är orsakad av en kursförändring på en monetär post som utgör en del av företagets nettoinvestering i en utländsk enhet.

En värdeförändring på en finansiell tillgång som inte innehas för handelsändamål och inte heller är ett derivatinstrument får redovisas i fonden för verkligt värde i stället för i resultaträkningen.

Om värdering sker enligt 14 a §, *ska* värdeförändringen sedan föregående balansdag redovisas i resultaträkningen.

I följande fall gäller att värdeförändringen *ska* redovisas i en fond för verkligt värde i stället för i resultaträkningen:

Trots det som sägs i första stycket får ett företag som avses i 3 kap. 4 a § andra stycket redovisa en värdeförändring på en finansiell skuld hänförlig till kreditrisk i fonden för verkligt värde i stället för i resultaträkningen. Detta förutsätter att skulden vid det första redovisningstillfället har värderats till verkligt värde, att det är förenligt med sådana internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, i lydelsen enligt Europa-

¹ Senaste lydelse 2004:1173.

parlamentets och rådets förordning (EU) nr 297/2008, och att upplysningar om värderingen lämnas i enlighet med dessa standarder.

När det inte längre finns skäl att redovisa ett belopp i fonden för verkligt värde, *skall* fonden justeras.

När det inte längre finns skäl att redovisa ett belopp i fonden för verkligt värde, *ska* fonden justeras.

6 kap.

1 §²

Förvaltningsberättelsen ska innehålla en rättvisande översikt över utvecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat. När det behövs för förståelsen av årsredovisningen ska översikten innehålla hänvisningar till och ytterligare upplysningar om de belopp som tas upp i andra delar av årsredovisningen.

Upplysningar ska även lämnas om

1. sådana förhållanden som inte ska redovisas i balansräkningen, resultaträkningen eller noterna, men som är viktiga för bedömningen av utvecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat,

2. sådana händelser av väsentlig betydelse för företaget som har inträffat under räkenskapsåret,

3. företagets förväntade framtida utveckling inklusive en beskrivning av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför,

4. företagets verksamhet inom forskning och utveckling,

5. företagets filialer i utlandet,

6. antal och kvotvärde för de egna aktier som innehas av företaget, den andel av aktiekapitalet som dessa aktier utgör samt storleken av den ersättning som har betalats för aktierna,

7. antal och kvotvärde för de egna aktier som har förvärvats under räkenskapsåret, den andel av aktiekapitalet som dessa aktier utgör samt storleken av den ersättning som har betalats,

8. antal och kvotvärde för de egna aktier som har överlåtits under räkenskapsåret, den andel av aktiekapitalet som dessa aktier utgör samt storleken av den ersättning som har erhållits, *och*

9. skälen för de förvärv eller överlåtelser av egna aktier som har skett under räkenskapsåret.

8. antal och kvotvärde för de egna aktier som har överlåtits under räkenskapsåret, den andel av aktiekapitalet som dessa aktier utgör samt storleken av den ersättning som har erhållits,

9. skälen för de förvärv eller överlåtelser av egna aktier som har skett under räkenskapsåret, *och*

10. specificerade förändringar i eget kapital jämfört med föregående års balansräkning.

Om det är väsentligt för bedömningen av företagets ställning och resultat, ska det även lämnas följande upplysningar om användningen av finansiella instrument:

1. mål och tillämpade principer för finansiell riskstyrning och, för varje viktig typ av planerad affärshändelse där säkringsredovisning används, tillämpade principer för säkring, och

2. exponering för prisrisker, kreditrisker, likviditetsrisker och kassaflödesrisker.

Utöver sådan information som ska lämnas enligt första–tredje styckena ska förvaltningsberättelsen innehålla sådana hållbarhetsupplysningar som behövs för förståelsen av företagets utveckling, ställning eller resultat och som är relevanta för den aktuella verksamheten, däribland upplysningar om miljö- och personalfrågor. Företag som bedriver verksamhet som är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt miljöbalken ska alltid lämna upplysningar om verksamhetens påverkan på den yttre miljön. De upplysningar som lämnas i en hållbarhetsrapport som är skild från årsredovisningen enligt 11 § behöver inte lämnas i förvaltningsberättelsen.

Andra stycket 3–5, tredje stycket och fjärde stycket gäller inte mindre företag.

Andra stycket 10 gäller inte handelsbolag och enskilda näringsidkare.

En upplysning enligt andra stycket 10 får lämnas i egen räkning.

2 §³

I aktiebolag och ekonomiska föreningar ska det i förvaltningsberättelsen även lämnas förslag till dispositioner beträffande bolagets eller föreningens vinst eller förlust.

Aktiebolag och ekonomiska föreningar ska i förvaltningsberättelsen eller i egen räkning specificera förändringar i eget kapital jämfört med föregående års balansräkning.

1. Denna lag träder i kraft, i fråga om 1 kap. 4 och 6 §§ den 1 januari 2025, och i övrigt den 1 juni 2023.

2. Lagen tillämpas första gången, i fråga om 1 kap. 4 och 6 §§ för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2024, och i övrigt för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 maj 2023.

³ Senaste lydelse 2016:113.

Uppställningsform för balansräkningen (kontoform)

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

EGET KAPITAL, AVSÄTTNINGAR OCH SKULDER

A. Eget kapital, med uppgift om vad som utgör fritt eget kapital och bundet eget kapital

Aktiebolag:***I. Aktiekapital******II. Överkursfonder***

1. Bunden överkursfond
2. Fri överkursfond

III. Uppskrivningsfond***IV. Andra fonder***

1. Reservfond
2. Kapitalandelsfond
3. Fond för verkligt värde
4. Fond för utvecklingsutgifter
5. Övrigt

V. Balanserad vinst eller förlust***VI. Årets resultat*****Ekonomiska föreningar:*****I. Inbetalda insatser och emissionsinsatser***

1. Medlemsinsatser
2. Förlagsinsatser

II. Uppskrivningsfond***III. Andra fonder***

1. Reservfond
2. Kapitalandelsfond
3. Fond för verkligt värde
4. Fond för utvecklingsutgifter
5. Övrigt

IV. Balanserad vinst eller förlust

Övriga företag: *Handelsbolag och enskilda näringsidkare:*

- I. Eget kapital vid räkenskapsårets början*
- II. Insättningar eller uttag under året*
- III. Förändringar i kapitalandelsfonden*
- IV. Förändringar i fonden för verkligt värde*
- V. Årets resultat*
- VI. Eget kapital vid räkenskapsårets slut*

Övriga företag:

I. Kapital

II. Fonder

- 1. Underhållsfond*
- 2. Kapitalinkomstfond*
- 3. Kapitalandelsfond*
- 4. Fond för verkligt värde*
- 5. Övrigt*

III. Balanserad vinst eller förlust

IV. Årets resultat

B. Obeskattade reserver

C. Avsättningar

- 1. Avsättningar för pensioner och liknande förpliktelser
- 2. Avsättningar för skatter
- 3. Övriga avsättningar

D. Skulder

- 1. Obligationslån
- 2. Skulder till kreditinstitut
- 3. Förskott från kunder (får även redovisas som avdragspost under Varulager m.m.)
- 4. Leverantörsskulder
- 5. Växelskulder
- 6. Skulder till koncernföretag
- 7. Skulder till intresseföretag och gemensamt styrda företag
- 8. Skulder till övriga företag som det finns ett ägarintresse i
- 9. Skatteskulder
- 10. Övriga skulder
- 11. Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter

Förteckning över remissinstanserna SOU 2022:29

Remissyttranden över betänkandet Inkomstskatterapporter och några redovisningsfrågor (SOU 2022:29) har lämnats av Bokföringsnämnden, Bolagsverket, Bostadsrätterna, Byggföretagen, Ekobrottsmyndigheten, FAR, Fastighetsägarna Sverige, Finansbolagens Förening, Finansinspektionen, Fondbolagens förening, Föreningen Stiftelser i samverkan, Förvaltningsrätten i Umeå, Förvaltningsrätten i Uppsala, Integritetsskyddsmyndigheten, Kammarrätten i Sundsvall, Kommerskollegium, Linköpings universitet (Institutionen för ekonomisk och industriell utveckling), Länsstyrelsen i Stockholms län, Malmö tingsrätt, Myndigheten för statligt stöd till trosamfund, Näringslivets skattedelegation, Regelrådet, Revisorsinspektionen, Riksidrottsförbundet, Rådet för finansiell rapportering, Skatteverket, Sparbankernas Riksförbund, SRF konsulterna, Stockholms universitet (Juridiska fakultetsnämnden), Stockholms tingsrätt, Styrelsen för internationellt utvecklingsarbete (Sida), Svea hovrätt, Svensk försäkring, Svenska Bankföreningen, Svenska pensionsstiftelsers förening, Svenskt Näringsliv, Sveriges advokatsamfund, Sveriges Häradsallmäningsförbund och Swedish Private Equity & Venture Capital Association.

Aktiemarknadsbolagens förening, Aktiespararna, Diakonia, Ekonomistyrningsverket, ForumCIV, Företagarna, Ideell Arena, Institutet mot mutor, Kollegiet för svensk bolagsstyrning, Landsorganisationen i Sverige, Lantbrukarnas Riksförbund, Nasdaq Stockholm AB, Nordic Growth Market NGM Aktiebolag, Nämnden för svensk redovisningstillsyn, Näringslivets Regelnämnd, Oxfam, Svensk Handel, Svensk Värdepappersmarknad, Svenska Kreditföreningen, Sveriges akademikers centralorganisation (SACO), Tjänstemännens centralorganisation (TCO) och Transparency International Sverige har fått tillfälle att yttra sig, men har avstått från att göra det.

Mer utförlig hållbarhetsinformation från företagen

Syftet med hållbarhetsrapportering är att ge finansmarknaderna tillgång till information om miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning som är tillförlitlig, relevant och jämförbar. Rapporteringen ska bidra till att styra in kapital mot hållbara investeringar för att uppnå en hållbar tillväxt. Dessutom ska den underlätta hanteringen av finansiella risker som följer av klimatförändringar, utarmning av naturresurser, miljöförstöring och brister i sociala förhållanden.

Även företagen har nytta av en högkvalitativ rapportering i hållbarhetsfrågor. En sådan rapportering kan underlätta finansiering och bidra till att företagen identifierar och hanterar sina egna risker och möjligheter relaterade till hållbarhetsfrågor. Den kan utgöra en grund för bättre dialog mellan företagen och deras intressenter och kan hjälpa dem att förbättra sitt anseende. Investorer och andra intressenter får därmed bättre förutsättningar att fatta välgrundade beslut.

Ett nytt EU-direktiv om hållbarhetsredovisning ersätter därför det tidigare direktivet om vissa stora företags tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy. De nya reglerna, som anknyter till globala standarder, lägger ett större ansvar på företagen för deras inverkan på samhället och miljön.

Jämfört med den tidigare EU-lagstiftningen, som innebar att obligatorisk hållbarhetsrapportering från 2016 infördes för vissa stora företag, ställer det nya direktivet således avsevärt större krav på informationsgivningen från de företag som omfattas, t.ex. när det gäller den s.k. värdekedjan och utsläpp av växthusgaser.

Vårt uppdrag är att bedöma vilka författningsändringar som behövs för att anpassa svensk rätt till direktivet.

Vi föreslår att direktivets krav tas in i bl.a. årsredovisningslagen, aktiebolagslagen, lagen om bank- och finansieringsrörelse och revisorslagen. Vissa förslag om ändringar på förordningsnivå lämnas också.

En utgångspunkt för våra förslag är att rapporteringskraven för svenska företag inte ska vara mer långtgående än för andra europeiska företag.

Kravet på att lämna en hållbarhetsrapport ska utvidgas till att omfatta följande företag.

- Små och medelstora företag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad (noterade företag), med undantag för s.k. mikroföretag.
- Mindre onoterade moderföretag i stora koncerner.
- Stora eller noterade dotterföretag och vissa större filialer till tredjelandsföretag som har en betydande verksamhet inom EU.

Företag som är moderföretag i stora koncerner ska utarbeta hållbarhetsrapportering på koncernnivå. Ett dotterföretag ska inte behöva upprätta en hållbarhetsrapport om det omfattas av koncernens hållbarhetsrapport, såvida inte dotterföretaget är ett stort noterat företag. Undantaget gäller

under vissa förutsättningar också om moderföretaget upprättar en hållbarhetsrapport för koncernen utan att vara skyldig att göra det.

Liksom hittills ska även stora onoterade företag rapportera om hållbarhet.

Som utgångspunkt ska enbart aktiebolag och handelsbolag i vilket samtliga direkta eller indirekta delägare är begränsat ansvariga vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapport. Rapporteringskravet ska däremot gälla för kreditinstitut och försäkringsföretag oavsett deras juridiska form, förutsatt att de är stora företag eller små eller medelstora noterade företag.

Hållbarhetsrapporten ska innehålla den information som behövs för förståelsen av företagets inverkan på hållbarhetsfrågor och hur hållbarhetsfrågor påverkar företagets utveckling, resultat och ställning. Det gäller bl.a. företagets

- affärsstrategi för hållbarhetsfrågor,
- den huvudsakliga faktiska eller potentiella negativa inverkan som kan kopplas till företagets eller koncernens verksamhet och värdekedja,
- de åtgärder som företaget eller koncernen har vidtagit och resultatet av dessa åtgärder för att förebygga, begränsa, avhjälpa eller avsluta en faktisk eller potentiell negativ inverkan, och
- de huvudsakliga riskerna för företaget med avseende på hållbarhetsfrågor.

Hållbarhetsrapportens närmare innehåll regleras i de standarder för hållbarhetsrapportering som EU-kommissionen kommer att anta. Små och medelstora noterade bolag och vissa finansiella företag ska få begränsa sin hållbarhetsrapportering i enlighet med anpassade standarder.

Hållbarhetsrapporten ska utgöra ett tydligt identifierbart avsnitt i förvaltningsberättelsen, som ska upprättas och offentliggöras i ett enhetligt elektroniskt format.

Styrelsens revisionsutskott ska lämna rekommendationer för att säkerställa hållbarhetsrapporteringens tillförlitlighet samt informera styrelsen om resultatet av granskningen av rapporteringen.

Hållbarhetsrapporten ska granskas av en auktoriserad revisor som ska uttala sig om huruvida den uppfyller kraven. Åtminstone t.o.m. 2028 rör det sig om en översiktlig granskning. Företaget ska för uppdraget få välja en annan revisor än den som företaget har valt för revisionen av de finansiella rapporterna. Däremot ska företaget inte få anlita en s.k. oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster. Granskningen ska utmynnas i en granskningsberättelse över hållbarhetsrapport. Revisorn ska efter varje räkenskapsår lämna granskningsberättelsen till stämman.

För behörighet att granska hållbarhetsrapporter ska krävas att revisorn har kunskap och erfarenhet av sådan granskning, bl.a. genom en praktisk utbildning som ska kunna genomgås efter auktorisationen. En revisor som har auktoriserats före den 1 januari 2026 undantas från de nya utbildningskraven. Om dessa revisorer vill granska hållbarhetsrapporter måste de emellertid fortbilda sig.

I fråga om huvudansvar, oberoende, jäv, kvalitetskontroll, tillsyn och sanktioner ska i huvudsak gälla detsamma för en revisor som granskar en hållbarhetsrapport som för revisorer i allmänhet.

Finansinspektionen ska inom ramen för redovisningstillsynen ha det yttersta ansvaret för övervakningen av de noterade företagens hållbarhetsrapporter.

Åtgärder för att genomföra EU-direktivet om könsfördelningen bland styrelseledamöterna i börsnoterade företag

Ett annat nytt EU-direktiv syftar till att åstadkomma en jämnare könsfördelning bland icke verkställande styrelseledamöter i börsnoterade bolag. Direktivet innehåller framför allt bestämmelser om förfarandet vid tillsättningen av styrelseledamöter, som det inte har ingått i vårt uppdrag att föreslå något genomförande av. Detta med anledning av de möjligheter till undantag som direktivet ger för medlemsstater vars börsbolagsstyrelser redan har en förhållandevis jämn könsfördelning.

Skyldigheten för företagen i årsredovisningslagen att lämna uppgifter om könsfördelningen inom företagets ledning utökas på så sätt att ett börsnoterat aktiebolag som uppfyller storleksvillkoren för att vara ett stort företag ska upplysa även om vilken förändring som har skett i fördelningen mellan kvinnor och män bland styrelseledamöterna sedan året innan.

Finansinspektionen ska, inom ramen för redovisningstillsynen, övervaka att börsbolagen lämnar korrekta uppgifter om eventuella förändringar i könsfördelningen bland styrelseledamöterna.

Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser ska främja, analysera och stödja en jämn könsfördelning i styrelserna för de börsbolag som uppfyller vissa storleksvillkor.

En tydligare ordning för dateringen av årsredovisningar

Vårt uppdrag är att föreslå hur en årsredovisning ska färdigställas och om det bör införas ett krav på att företagets behöriga företrädare ska fatta ett beslut om att färdigställa årsredovisningen.

Vi anser att en årsredovisning liksom hittills bör undertecknas av samtliga behöriga företrädare för företaget. Det bör inte tas in några nya föreskrifter i lagen om hur en årsredovisning ska färdigställas.

Vi föreslår att kravet på att årsredovisningen ska innehålla uppgift om den dag då den undertecknades tas bort och ersätts med ett krav på att årsredovisningen som sådan ska dateras. Detta minskar den osäkerhet som har ansetts råda i fråga om tidpunkten för bedömningen av händelser i företaget som inträffat efter balansdagen och om huruvida det är rätt personer som har undertecknat.

Konsekvenser

Konsekvenser av genomförandet av EU-direktivet om hållbarhetsrapportering

Lagkraven på hållbarhetsrapportering ökar transparensen och gör det lättare att jämföra företag inför investeringsbeslut. Med våra förslag ställs det specifika och avsevärt mer omfattande upplysningskrav. Utrymmet för s.k. grönmålning minskar. Regelverket utgör ett led i arbetet mot bl.a. klimatförändringar.

De nya rapporteringskraven, huvudsakligen de som ställs i de europeiska redovisningsstandarderna, kommer att bli mycket resurskrävande för företagen. Mångsidigheten och komplexiteten hos uppgifterna som ska samlas in och bearbetas kräver ny kompetens. Därtill kommer kostnaderna för granskningen av hållbarhetsrapporterna.

Vi uppskattar att 1 600–2 000 stora företag, ett hundratal små och medelstora noterade företag, 140 finansiella företag samt ett mindre antal dotterföretag och filialer kommer att behöva upprätta och offentliggöra en hållbarhetsrapport.

Kostnaderna för dessa företag kommer sannolikt att variera kraftigt beroende på företagets storlek och verksamhet och på om företaget har upprättat hållbarhetsrapport enligt de hittillsvarande bestämmelserna.

För exempelvis ett stort noterat företag kan det antas att kostnaderna för upprättandet av rapporten uppgår till lågt räknat 3,5 miljoner kronor per år och 3 miljoner kronor i engångskostnader. Kostnaden för granskningen av rapporten kan förväntas vara uppemot 4 miljoner kronor per år och mer än 1 miljon kronor i engångskostnader.

Små och medelstora noterade företag får rapportera i enlighet med särskilda standarder som är anpassade för sådana mindre företag. Detta bör leda till att kostnaden för dessa företag blir signifikant lägre än för stora företag. Trots det blir kostnaden betydande relativt sett.

Kostnaden för redovisningstillsynen, som finansieras med avgifter från de övervakade börsbolagen, kommer att öka. För Bolagsverket, som finansieras med avgifter från företagen, uppkommer en engångskostnad.

Konsekvenser av genomförandet av EU-direktivet om könsfördelningen i bolagsstyrelser

Förslaget om att det av årsredovisningen ska framgå vilken förändring som har skett i fördelningen mellan kvinnor och män bland styrelseledamöterna sedan året innan kan uppskattas beröra drygt 200 börsbolag och innebär en försumbar kostnad för dessa företag.

Konsekvenser av en ny ordning för dateringen av årsredovisningar

Kravet på att årsredovisningen ska dateras gäller samtliga företag som lämnar en årsredovisning, dvs. ungefär 800 000. Förslaget tydliggör för företagets intressenter vid vilken tidpunkt företagets behöriga företrädare gav årsredovisningen dess slutliga form och vem som har ansvaret för den.

Förslaget medför inte några besparingar eller kostnader för företagen. Bilaga 6
För berörda myndigheter, bl.a. Bolagsverket och Bokföringsnämnden,
uppkommer vissa kostnader som kan finansieras inom befintliga ramar.

Ikraftträdande

Vi föreslår att lagändringarna såvitt avser genomförandet av EU-direktivet hållbarhetsrapportering ska träda i kraft den 1 januari 2024. Lagändringarna ska sedan börja tillämpas vid olika tidpunkter beroende på vilken företagskategori det handlar om. Stora företag av allmänt intresse med över 500 anställda ska tillämpa lagändringarna första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2023.

Andra stora företag samt små och medelstora noterade företag ska tillämpa lagändringarna från utgången av 2024 respektive utgången av 2025. Vi föreslår även de andra övergångsvisa lättnader för företagen som EU-direktivet tillåter.

Detta innebär att vi, för att ge företagen så lång tid som möjligt på sig att förbereda sig, använder de möjligheter som EU-direktivet ger att skjuta fram den fullständiga tillämpningen.

De nya bestämmelserna om granskningen av hållbarhetsrapporter ska enligt vad som föreslås tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2023.

Ändringen i årsredovisningslagen som genom EU-direktivet om könsfördelningen i bolagsstyrelser föreslås träda i kraft den 28 december 2024.

Slutligen föreslås att lagändringen gällande dateringen av årsredovisningar ska träda i kraft den 1 maj 2024.

Betänkandets lagförslag SOU 2023:35

Förslag till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om årsredovisningslagen (1995:1554)²

dels att 6 kap. 11 § och 7 kap. 31 b § ska upphöra att gälla,
dels att nuvarande 6 kap. 12 a § ska betecknas 6 kap. 12 c §,
dels att 2 kap. 7 §, 5 kap. 38 §, 6 kap. 1, 6, 10, 12, 12 c och 14 §§, 7 kap. 7, 31 a, 31 c och 32 §§ samt 8 kap. 3, 3 c, 4, 5, 12, 13 och 15–16 §§ ska ha följande lydelse,
dels att rubriken närmast före 2 kap. 7 § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas 19 nya paragrafer, 6 kap. 1 b, 11, 11 a, 12 a, 12 b, 12 d–f och 15 §§, 7 kap. 31 b, 31 d–31 g §§ samt 8 kap. 3 b, 3 c och 15 b–e §§ av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

Årsredovisningens undertecknande Årsredovisningens undertecknande och datering

7 §³

I aktiebolag, ekonomiska föreningar och andra företag, som företräds av en styrelse, ska årsredovisningen skrivas under av samtliga styrelseledamöter. Om en verkställande direktör är utsedd, ska även denne skriva under årsredovisningen.

I handelsbolag ska årsredovisningen skrivas under av samtliga obegränsat ansvariga delägare.

I en gruppering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) ska årsredovisningen skrivas under av samtliga ledamöter i grupperingens församling och av direktören. I ett konsortium enligt rådets förordning (EG) nr 723/2009 av den 25 juni 2009 om gemenskapens rättsliga ram för ett konsortium för europeisk forskningsinfrastruktur (Eric-konsortium) ska årsredovisningen skrivas under av samtliga styrelseledamöter eller av direktören. Om både en styrelse och en direktör är utsedda i konsortiet, ska årsredovisningen skrivas under av samtliga styrelseledamöter och av direktören.

I stiftelser med anknuten förvaltning ska årsredovisningen skrivas under av förvaltaren eller, om ett handelsbolag är stiftelsens förvaltare, av samtliga bolagsmän som företräder bolaget.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

² Senaste lydelse av 6 kap. 11 § och 7 kap. 31 b § 2016:947.

³ Senaste lydelse 2016:644.

I övriga företag ska årsredovisningen skrivas under av den redovisnings-skyldige eller dennes ställföreträdare.

Om årsredovisningen upprättas i elektronisk form, ska den undertecknas med en sådan avancerad elektronisk underskrift som avses i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG, i den ursprungliga lydelsen.

Om någon av dem som undertecknar årsredovisningen har anmält en avvikande mening, ska yttrandet fogas till redovisningen. I fall som avses i första stycket gäller detta dock endast om den avvikande meningen har antecknats till styrelsens protokoll.

Årsredovisningen ska *inhålla* Årsredovisningen ska *dateras*.
uppgift om den dag då den under-
tecknades.

5 kap.

38 §⁴

Större företag ska lämna upplysningar om fördelningen mellan kvinnor och män bland styrelseledamöter, verkställande direktör och andra personer i företagets ledning.

Fördelningen bland styrelseledamöter och bland övriga befattningshavare ska redovisas var för sig. Upplysningarna ska avse förhållandena på balansdagen.

I ett aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad och som uppfyller mer än ett av villkoren i 6 kap. 10 § första stycket 1–3 ska upplysningarna även innehålla uppgift om vilken förändring som har skett i fördelningen mellan kvinnor och män bland styrelseledamöterna sedan föregående balansdag.

6 kap.

1 §⁵

Förvaltningsberättelsen ska innehålla en rättvisande översikt över utvecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat. När det behövs för förståelsen av årsredovisningen ska översikten innehålla hänvisningar till och ytterligare upplysningar om de belopp som tas upp i andra delar av årsredovisningen.

Upplysningar ska även lämnas om

1. sådana förhållanden som inte ska redovisas i balansräkningen, resultaträkningen eller noterna, men som är viktiga för bedömningen av utvecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat,

⁴ Senaste lydelse 2015:813.

⁵ Senaste lydelse 2016:947.

2. sådana händelser av väsentlig betydelse för företaget som har inträffat under räkenskapsåret,

3. företagets förväntade framtida utveckling inklusive en beskrivning av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför,

4. företagets verksamhet inom forskning och utveckling,

5. företagets filialer i utlandet,

6. antal och kvotvärde för de egna aktier som innehas av företaget, den andel av aktiekapitalet som dessa aktier utgör samt storleken av den ersättning som har betalats för aktierna,

7. antal och kvotvärde för de egna aktier som har förvärvats under räkenskapsåret, den andel av aktiekapitalet som dessa aktier utgör samt storleken av den ersättning som har betalats,

8. antal och kvotvärde för de egna aktier som har överlåtits under räkenskapsåret, den andel av aktiekapitalet som dessa aktier utgör samt storleken av den ersättning som har erhållits, och

9. skälen för de förvärv eller överlåtelser av egna aktier som har skett under räkenskapsåret.

Om det är väsentligt för bedömningen av företagets ställning och resultat, ska det även lämnas följande upplysningar om användningen av finansiella instrument:

1. mål och tillämpade principer för finansiell riskstyrning och, för varje viktig typ av planerad affärshändelse där säkringsredovisning används, tillämpade principer för säkring, och

2. exponering för prISRISKER, kreditrisker, likviditetsrisker och kassaflödesrisker.

Utöver sådan information som ska lämnas enligt första–tredje styckena ska förvaltningsberättelsen innehålla sådana hållbarhetsupplysningar som behövs för förståelsen av företagets utveckling, ställning eller resultat och som är relevanta för den aktuella verksamheten, däribland upplysningar om miljö- och personalfrågor. Företag som bedriver verksamhet som är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt miljöbalken ska alltid lämna upplysningar om verksamhetens påverkan på den yttre miljön. *De upplysningar som lämnas i en hållbarhetsrapport som är skild från årsredovisningen enligt 11 § behöver inte lämnas i förvaltningsberättelsen.*

Andra stycket 3–5, tredje stycket och fjärde stycket gäller inte mindre företag.

Utöver sådan information som ska lämnas enligt första–tredje styckena ska förvaltningsberättelsen innehålla sådana hållbarhetsupplysningar som behövs för förståelsen av företagets utveckling, ställning eller resultat och som är relevanta för den aktuella verksamheten, däribland upplysningar om miljö- och personalfrågor. Företag som bedriver verksamhet som är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt miljöbalken ska alltid lämna upplysningar om verksamhetens påverkan på den yttre miljön

1 b §

I ett bolag som enligt 10 § ska upprätta en hållbarhetsrapport ska det i förvaltningsberättelsen även

lämnas upplysningar om immateriella nyckelresurser samt hur sådana resurser är en förutsättning för bolagets affärsmodell och bidrar till värdeskapande för bolaget.

6 §⁶

Förvaltningsberättelsen för ett aktiebolag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ska innehålla en bolagsstyrningsrapport, om inte bolaget har valt att med stöd av 8 § i stället upprätta en bolagsstyrningsrapport som är skild från årsredovisningen.

Bolagsstyrningsrapporten ska innehålla upplysningar om

1. vilka principer för bolagsstyrning som tillämpas, utöver de principer som följer av lag eller annan författning, och var uppgifter om dessa finns tillgängliga,

2. de viktigaste inslagen i bolagets system för intern kontroll och riskhantering i samband med den finansiella rapporteringen,

3. direkta eller indirekta aktieinnehav i bolaget som representerar minst en tiondel av röstetalet för samtliga aktier i bolaget,

4. begränsningar i fråga om hur många röster varje aktieägare kan avge vid en bolagsstämma,

5. bestämmelser i bolagsordningen om tillsättande och entledigande av styrelseledamöter samt om ändring av bolagsordningen,

6. bolagsstämmans bemyndiganden till styrelsen att besluta att bolaget ska ge ut nya aktier eller förvärva egna aktier,

7. hur bolagsstämman fungerar, bolagsstämmans huvudsakliga beslutanderätt, aktieägarnas rättigheter och hur dessa rättigheter utövas, i den omfattning som dessa förhållanden inte framgår av lag eller annan författning,

8. hur styrelsen och, i förekommande fall, inom bolaget inrättade kommittéer är sammansatta och hur de fungerar, i den omfattning som dessa förhållanden inte framgår av lag eller annan författning, och

9. den mångfaldspolicy som, såvida bolaget uppfyller mer än ett av villkoren i 10 § första stycket 1–3, tillämpas i fråga om styrelsen samt målet med policyn, hur policyn har tillämpats under räkenskapsåret och resultatet av den.

Om bolaget inte tillämpar någon kod för bolagsstyrning, ska skälen för detta anges. Om bolaget tillämpar en kod för bolagsstyrning, ska det i förekommande fall anges vilka delar av koden som bolaget avviker från och skälen för detta. *Om ett bolag som avses i andra stycket 9 inte tillämpar någon mångfaldspolicy, ska skälen för detta anges.*

Om bolaget inte tillämpar någon kod för bolagsstyrning, ska skälen för detta anges. Om bolaget tillämpar en kod för bolagsstyrning, ska det i förekommande fall anges vilka delar av koden som bolaget avviker från och skälen för detta.

Ett bolag som avses i andra stycket 9 får lämna upplysningar om mångfaldspolicyn i hållbarhetsrapporten i stället för i bolagsstyrningsrapporten. Bolagsstyr-

⁶ Senaste lydelse 2016:947.

ningsrapporten ska då innehålla en hänvisning till hållbarhetsrapporten. Om bolaget inte tillämpar någon mångfaldspolicy, ska skälen för detta anges i bolagsstyrningsrapporten.

10 §⁷

Förvaltningsberättelsen för *ett företag* ska innehålla en hållbarhetsrapport om företaget uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. medelantalet anställda i *företaget* har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,
2. *företagets* redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 175 miljoner kronor,
3. *företagets* redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 350 miljoner kronor.

Förvaltningsberättelsen för *aktiebolag och handelsbolag i vilket samtliga direkta eller indirekta delägare är begränsat ansvariga* ska, som ett tydligt identifierbart avsnitt, innehålla en hållbarhetsrapport om bolaget uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. medelantalet anställda i *bolaget* har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,
2. *bolagets* redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 175 miljoner kronor,
3. *bolagets* redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 350 miljoner kronor.

En hållbarhetsrapport ska även upprättas av ett aktiebolag och handelsbolag i vilket samtliga direkta eller indirekta delägare är begränsat ansvariga, om bolaget har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad och uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. *medeltalet anställda i bolaget* har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 10,
2. *bolagets* redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 4 miljoner kronor,
3. *bolagets* redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de

Första stycket gäller inte ett företag som är dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen.

Den som enligt andra stycket inte upprättar någon hållbarhetsrapport ska upplysa om detta i *en not till årsredovisningen* samt lämna uppgift om namn, organisations- eller personnummer och säte för det moderföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen.

två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 8 miljoner kronor.

Första och andra styckena gäller inte ett bolag som är dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen, *såvida inte dotterföretaget har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad och är ett sådant bolag som avses i första stycket.*

Den som enligt tredje stycket inte upprättar någon hållbarhetsrapport ska upplysa om detta i *förvaltningsberättelsen* samt lämna uppgift om namn, organisations- eller personnummer och säte för det moderföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen. *Förvaltningsberättelsen ska också innehålla en länk till moderföretagets förvaltningsberättelse.*

11 §

Om bolaget är ett dotterföretag som enligt 10 § inte ska upprätta en hållbarhetsrapport och moderföretaget har sitt säte i tredjeland ska hållbarhetsrapporten för koncernen och granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen offentliggöras i enlighet med 8 kap.

11 a §

Det som sägs i 10 § tredje och fjärde styckena tillämpas även om moderföretaget inte är skyldigt att enligt den paragrafen upprätta en hållbarhetsrapport men ändå upprättar en sådan för koncernen. Detta förutsätter att rapporten uppfyller de krav som enligt lag ställs på en sådan rapport och på granskning av rapporten.

Hållbarhetsrapporten ska innehålla *de hållbarhetsupplysningar* som behövs för förståelsen av *företagets* utveckling, ställning och resultat och konsekvenserna av verksamheten, däribland upplysningar i frågor som rör miljö, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption. Rapporten ska ange

1. *företagets affärsmodell,*
2. *den policy som företaget tillämpar i frågorna, inklusive de granskningsförfaranden som har genomförts,*
3. *resultatet av policyn,*
4. *de väsentliga risker som rör frågorna och är kopplade till företagets verksamhet inklusive, när det är relevant, företagets affärsförbindelser, produkter eller tjänster som sannolikt får negativa konsekvenser,*
5. *hur företaget hanterar riskerna, och*
6. *centrala resultatindikatorer som är relevanta för verksamheten.*

Rapporten ska även, när det är lämpligt, innehålla hänvisningar till och ytterligare förklaringar av de belopp som tas upp i årsredovisningen. Om särskilda riktlinjer har tillämpats vid upprättandet av rapporten, ska det anges vilka dessa riktlinjer är.

Om företaget inte tillämpar någon policy i en eller flera av frågorna i första stycket, ska skälen för detta tydligt anges.

Hållbarhetsrapporten ska innehålla *den information* som behövs för förståelsen av *bolagets inverkan på hållbarhetsfrågor och hur sådana frågor påverkar bolagets* utveckling, ställning och resultat (*hållbarhetsinformation*).

Av rapporten ska framgå hur hållbarhetsinformationen har identifierats. Den information som avses i 12 a och 12 b §§ ska inkludera uppgifter relaterade till de tidshorisonter på kort, medellång och lång sikt som är tillämpliga.

Rapporten ska i tillämpliga fall innehålla uppgifter om bolagets verksamhet och om bolagets värdekedja, inbegripet produkter, tjänster, affärsförbindelser och distributionskedja.

Rapporten ska även, i tillämpliga fall, innehålla hänvisningar till och ytterligare redogörelser för annan hållbarhetsinformation som ingår i förvaltningsberättelsen och av de belopp som tas upp i årsredovisningen.

12 a §

Hållbarhetsrapporten ska innehålla en kort beskrivning av bo-

lagets affärsmodell och strategi, inbegripet information om följande.

1. Motståndskraften i bolagets affärsmodell och strategi vad gäller risker i samband med hållbarhetsfrågor.

2. Vilka möjligheter som hållbarhetsfrågorna ger bolaget.

3. Bolagets planer, inbegripet genomförandeåtgärder och tillhörande finansieringsplaner och investeringsplaner, för att säkerställa att dess affärsmodell och strategi är förenliga med omställningen till en hållbar ekonomi och med begränsningen av den globala uppvärmningen till 1,5 °C i linje med Parisavtalet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar och målet att uppnå klimatneutralitet senast 2050 i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag), och, i förekommande fall, bolagets exponering för kolrelaterad, oljerelaterad och gasrelaterad verksamhet.

4. Hur bolagets affärsmodell och strategi tar hänsyn till de berörda parternas intressen och företagens inverkan på hållbarhetsfrågor.

5. Hur bolagets strategi har genomförts med avseende på hållbarhetsfrågor.

12 b §

Hållbarhetsrapporten ska vidare innehålla följande information.

1. En beskrivning av de tidsbundna mål som rör hållbarhetsfrågor som har fastställts av bolaget, i förekommande fall inbegripet absoluta mål för minskningen av växthusgasutsläpp åtminstone för år 2030 och 2050, en beskrivning av de framsteg som bolaget har gjort för att uppnå dessa mål och en

redogörelse för om bolagets mål relaterade till miljöfaktorer är baserade på entydiga vetenskapliga bevis.

2. En beskrivning av den roll som styrelsen spelar när det gäller hållbarhetsfrågor samt dess sakkunskap och kompetens när det gäller att fullgöra denna roll eller dess tillgång till sådan sakkunskap och kompetens.

3. En beskrivning av bolagets policy vad avser hållbarhetsfrågor.

4. Information om förekomsten av ersättningar kopplade till hållbarhetsfrågor som erbjuds bolagets styrelseledamöter och verkställande direktör.

5. En beskrivning av följande.

a) Det förfarande för tillbörlig aktsamhet som genomförs av bolaget med avseende på hållbarhetsfrågor och, i tillämpliga fall, i linje med Europeiska unionens krav på att företagen ska genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet.

b) Den huvudsakliga faktiska eller potentiella negativa inverkan som kan kopplas till företagets verksamhet och till dess värdekedja, inbegripet dess produkter och tjänster, affärsförbindelser och distributionskedja, åtgärder som har vidtagits för att identifiera och övervaka denna inverkan och annan negativ inverkan som företaget är skyldigt att identifiera i enlighet med andra unionskrav på företagen att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet.

c) De åtgärder som vidtagits av bolaget för att förebygga, begränsa, avhjälpa eller sätta stopp för sådan faktisk eller potentiell negativ inverkan som avses i b och resultatet av dessa åtgärder.

6. En beskrivning av de huvudsakliga riskerna för bolaget med avseende på hållbarhetsfrågor, inbegripet bolagets huvudsakliga

beroenden på detta område och hur bolaget hanterar dessa risker.

7. Indikatorer som är relevanta för de upplysningar som avses i punkterna 1–6.

12 a §

I artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 finns ytterligare bestämmelser om innehållet i hållbarhetsrapporten för ett företag som ska upprätta en hållbarhetsrapport enligt 10 § och som

1. är ett företag av allmänt intresse enligt artikel 2.1 a–c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/66/EEG och 83/340/EEG, och

2. under det senaste räkenskapsåret i genomsnitt har haft fler än 500 anställda.

12 c §⁹

Den information som avses i 12–12 b §§ ska lämnas i enlighet med de Europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits enligt artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU.

Ytterligare bestämmelser om innehållet i hållbarhetsrapporten finns i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088.

12 d §

Bolagets ledning ska diskutera metoder för att skaffa och verifiera hållbarhetsinformation med arbetstagarrepresentanter som har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda.

12 e §

Ett bolag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad men som inte är ett sådant bolag som avses i 6 kap. 10 § första stycket får, trots

⁹ Senaste lydelse av tidigare 6 kap. 12 a § 2021:1216.

12 andra–fjärde styckena och 12 a–12 c §§, begränsa innehållet i hållbarhetsrapporten till följande:

1. En kort beskrivning av bolagets affärsmodell och strategi.

2. En beskrivning av företagets policy vad avser hållbarhetsfrågor.

3. Bolagets huvudsakliga faktiska eller potentiella negativa inverkan på hållbarhetsfrågor och alla åtgärder som har vidtagits för att identifiera, övervaka, förebygga, begränsa eller avhjälpa sådana effekter.

4. De huvudsakliga riskerna för bolaget med avseende på hållbarhetsfrågor och hur bolaget hanterar dessa risker.

5. Centrala indikatorer som är nödvändiga för de upplysningar som avses i punkterna 1–4.

Om bolaget begränsar hållbarhetsrapportens innehåll enligt första stycket ska rapporten upprättas enligt den Europeiska standard för små och medelstora företags hållbarhetsrapportering som har antagits enligt artikel 29c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU.

12 f §

Om moderföretaget till ett dotterföretag, som är undantaget från skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport enligt 10 § tredje stycket, har sitt säte i tredjeland ska de hållbarhetsrelaterade upplysningarna enligt artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852, i den del de omfattar dotterföretagets verksamhet, tas in i dotterföretagets förvaltningsberättelse eller i den hållbarhetsrapport för koncernen som upprättas av moderföretaget.

Om förvaltningsberättelsen innehåller en sådan uppgift som avses i 11 § andra stycket, ska företagets revisor i ett skriftligt, undertecknat yttrande uttala sig om huruvida en sådan rapport som avses där har upprättats eller inte.

Revisorns yttrande ska lämnas till företagets ledning inom samma tid som revisionsberättelsen och sedan fogas till hållbarhetsrapporten.

Ett bolag som ska upprätta en hållbarhetsrapport ska upprätta förvaltningsberättelsen i det enhetliga elektroniska rapporteringsformat som avses i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 av den 17 december 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specificering av ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat och då märka hållbarhetsrapporten, inklusive upplysningar enligt artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852, i det format som anges i den delegerade förordningen.

15 §

En filial ska offentliggöra och tillgängliggöra en hållbarhetsrapport, om

1. företaget som bedriver näringsverksamhet genom filialen motsvarar ett svenskt aktiebolag men har sitt säte i tredjeland, och

a) företaget inte har något dotterföretag av det slag som avses i 7 kap. 31 f §, och

b) företagets nettoomsättning i Europeiska unionen under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än 1,5 miljarder kronor, och

2. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än 450 miljoner kronor.

Hållbarhetsrapporten ska innehålla den information som anges i 12 § 3–5 och 12 b § 1–5 och, i tillämpliga fall, indikatorer som är relevanta för upplysningarna.

Hållbarhetsrapporten ska vidare upprättas i enlighet med de Euro-

¹⁰ Senaste lydelse 2016:947.

peiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 40b eller artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU eller på ett sätt som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdigt med dessa standarder enligt artikel 23.4 tredje stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG.

Om den information som behövs för att upprätta hållbarhetsrapporten inte är tillgänglig ska filialen begära att tredjelandsföretaget tillhandahåller den information som behövs för att den ska kunna upprätta en fullständig rapport.

Om en filial inte får den information som behövs av företaget i tredjeland ska filialen upprätta, offentliggöra och tillgängliggöra hållbarhetsrapporten med de uppgifter som filialen har. Filialen ska i så fall också offentliggöra ett uttalande om att företaget inte har lämnat den information som behövs.

7 kap.

7 §¹¹

För koncernredovisningen tillämpas följande bestämmelser i 2 kap.:

3 a § om väsentlighet,

4 § om andra grundläggande redovisningsprinciper,

5 § om form m.m.,

6 § om valuta, och

7 § om undertecknande.

7 § om undertecknande och datering.

I koncernredovisningen ska beloppen anges i samma valuta som i moderföretagets årsredovisning.

Om moderföretaget i en koncern är ett företag som avses i 6 kap. 10 §, ska förvaltningsberättelsen för koncernen innehålla en hållbarhetsrapport för koncernen. Detsamma gäller om moderföretaget är ett företag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och koncernen uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. medelantalet anställda i koncernen har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,
2. koncernföretagens redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 175 miljoner kronor,
3. koncernföretagens redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 350 miljoner kronor.

Första stycket gäller inte ett moderföretag som är dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen som har upprättats av ett överordnat moderföretag.

Den som enligt andra stycket inte upprättar någon hållbarhetsrapport ska upplysa om detta i *en not till årsredovisningen* samt lämna uppgift om namn, organisations- eller personnummer och säte för det överordnade moderföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen.

Förvaltningsberättelsen för koncernen ska, som ett tydligt identifierbart avsnitt, innehålla en hållbarhetsrapport för koncernen om koncernen uppfyller mer än ett av följande villkor:

Första stycket gäller inte ett moderföretag som är dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen som har upprättats av ett överordnat moderföretag, *såvida inte dotterföretaget har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad och är ett sådant bolag som avses i 6 kap. 10 § första stycket.*

Den som enligt andra stycket inte upprättar någon hållbarhetsrapport ska upplysa om detta i *förvaltningsberättelsen* samt lämna uppgift om namn, organisations- eller personnummer och säte för det överordnade moderföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen. *Förvaltningsberättelsen ska också innehålla en länk till den förvaltningsberättelse för koncernen som upprättas av det överordnade moderföretaget.*

¹² Senaste lydelse 2016:947.

31 b §

Det som sägs i 31 a § andra och tredje styckena tillämpas även om det överordnade moderföretaget inte är skyldigt att enligt den paragrafen upprätta en hållbarhetsrapport men ändå upprättar en sådan för koncernen. Detta förutsätter att rapporten uppfyller de krav som enligt lag ställs på en sådan rapport och på granskning av rapporten.

31 c §¹³

Hållbarhetsrapporten ska upprättas med tillämpning av 6 kap. 12 och 13 §§. *Om förvaltningsberättelsen för koncernen innehåller en sådan uppgift som avses i 6 kap. 11 § andra stycket, tillämpas även 6 kap. 14 §.*

Det som sägs i 6 kap. 11, 12, 13 och 14 §§ om årsredovisningen ska i stället avse koncernredovisningen och det som sägs om *företaget* ska i stället avse koncernen.

I artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 finns ytterligare bestämmelser om innehållet i hållbarhetsrapporten för ett moderföretag som ska upprätta en hållbarhetsrapport enligt 31 a § och som

1. är ett företag av allmänt intresse enligt artikel 2.1 a-c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, och

2. ingår i en koncern som under det senaste räkenskapsåret i genomsnitt har haft fler än 500 anställda.

Hållbarhetsrapporten ska upprättas med tillämpning av 6 kap. 12–12 c, 12 f och 13 §§ samt offentliggöras i enlighet med 8 kap.

Det som sägs i 6 kap. 12–12 b och 13 §§ om årsredovisningen ska i stället avse koncernredovisningen och det som sägs om *bolaget* ska i stället avse koncernen.

I artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 finns ytterligare bestämmelser om innehållet i hållbarhetsrapporten för ett moderföretag som ska upprätta en hållbarhetsrapport enligt 31 a §.

31 d §

Om ett moderföretag som ska upprätta en hållbarhetsrapport identifierar betydande skillnader mellan koncernen och ett eller flera av dess dotterföretag vad gäller risker eller inverkan, ska bolaget

tillhandahålla en adekvat beskrivning, när så är lämpligt, av riskerna för och inverkan av det eller de berörda dotterföretagen.

Moderföretaget ska i hållbarhetsrapporten för koncernen ange vilka dotterföretag som är undantagna från hållbarhetsrapportering i års- eller koncernredovisningen enligt 31 a eller 31 b § respektive 6 kap. 10 eller 11 §.

31 e §

Moderföretagets ledning ska diskutera metoder för att skaffa och verifiera hållbarhetsinformation med arbetstagarrepresentanter som har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda.

31 f §

Ett dotterföretag ska offentliggöra och tillgängliggöra en hållbarhetsrapport för koncernen, om

1. det yttersta moderföretaget motsvarar ett svenskt aktiebolag men har sitt säte i tredjeland och har en nettoomsättning i Europeiska unionen som under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än 1,5 miljarder kronor, och

2. det uppfyller villkoren i 6 kap. 10 § första eller andra styckena.

Hållbarhetsrapporten ska upprättas med tillämpning av 6 kap. 12 § 3–5 och 12 b § 1–5 samt, i förekommande fall, innehålla indikatorer som är relevanta för upplysningarna. Det som i de nämnda bestämmelserna sägs om bolaget ska i stället avse koncernen.

Informationen ska vidare lämnas i enlighet med de Europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 40b eller artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU eller på ett sätt som Europeiska kommissionen

har bedömt som likvärdigt med dessa standarder enligt artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG.

Om den information som behövs för att upprätta hållbarhetsrapporten inte är tillgänglig ska dotterföretaget begära att tredjelandsföretaget tillhandahåller den information som behövs för att det ska kunna upprätta en fullständig rapport.

Om ett dotterföretag inte får den information som behövs av moderföretaget i tredjeland ska dotterföretaget upprätta, offentliggöra och tillgängliggöra hållbarhetsrapporten med de uppgifter som dotterföretaget har. Dotterföretaget ska i så fall också offentliggöra ett uttalande om att moderföretaget inte har lämnat den information som behövs.

31 g §

Ett moderföretag som ska upprätta en hållbarhetsrapport ska upprätta förvaltningsberättelsen för koncernen i det enhetliga elektroniska rapporteringsformat som avses i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 och då märka hållbarhetsrapporten för koncernen, inklusive upplysningar enligt artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852, i det format som anges i den delegerade förordningen.

32 §¹⁴

Ett företag som omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 297/2008, ska tillämpa enbart följande bestämmelser i detta kapitel:

1. 1–3 a §§ om skyldighet att upprätta koncernredovisning,
2. 4 § 4 om förvaltningsberättelse,

3. 7 § när det gäller hänvisningarna till 2 kap. 5 § om form m.m. och 2 kap. 7 § om undertecknande, 3. 7 § när det gäller hänvisningarna till 2 kap. 5 § om form m.m. samt 2 kap. 7 § om undertecknande och datering,

- 4. 12 § första stycket om värderingsprinciper,
- 5. 14 § när det gäller hänvisningarna till följande bestämmelser i 5 kap.:
 - 18 § om lån till ledande befattningshavare,
 - 20 § om medelantalet anställda under räkenskapsåret,
 - 32 § om ytterligare upplysningar om lån till ledande befattningshavare,
 - 37 § om ytterligare upplysningar om anställda,
 - 38 § om könsfördelningen bland ledande befattningshavare,
 - 40 § första stycket 1 samt andra och tredje styckena om löner och andra ersättningar,
 - 41 § om pensioner och liknande förmåner,
 - 42 § om tidigare styrelse och verkställande direktör,
 - 43 § om suppleanter och vice verkställande direktör,
 - 44 § om avtal om avgångsvederlag, och
 - 48 § om ersättningar till revisorer och revisionsföretag,
- 6. 31 § första stycket, när det gäller hänvisningarna till 6 kap. 1 och 2 a–4 §§ om förvaltningsberättelsens innehåll,
- 7. 31 § andra och tredje styckena om koncernens system för intern kontroll och riskhantering, och
- 8. 31 a–31 c §§ om hållbarhetsrapport för koncernen. 8. 31 a–31 g §§ om hållbarhetsrapport för koncernen.

Ett företag som avses i första stycket behöver inte lämna upplysningar enligt 6 kap. 1 §, om upplysningarna lämnas på någon annan plats i redovisningen. I sådant fall ska förvaltningsberättelsen för koncernen innehålla en hänvisning till den plats där uppgifterna har lämnats.

8 kap.

3 §¹⁵

Den skyldighet att offentliggöra årsredovisningen som följer av 6 kap. 2 § bokföringslagen (1999:1078) ska fullgöras på följande sätt. På samma sätt ska även revisionsberättelsen offentliggöras.

Den skyldighet att offentliggöra årsredovisningen som följer av 6 kap. 2 § bokföringslagen (1999:1078) ska fullgöras på följande sätt. På samma sätt ska även revisionsberättelsen och granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport offentliggöras.

1. Aktiebolag

Bestyrkta kopior av handlingarna ska ha kommit in till registreringsmyndigheten inom en månad efter det att bolagsstämman fastställde balansräkningen och resultaträkningen.

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller den verkställande direktören teckna bevis om att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts.

¹⁵ Senaste lydelse 2009:702.

Uppgift ska också lämnas om fastställsedagen. Beviset ska även innehålla uppgift om bolagsstämans beslut beträffande bolagets vinst eller förlust.

2. Ekonomiska föreningar

Kopior av handlingarna ska hållas tillgängliga för alla som är intresserade senast från en månad efter det att föreningsstämman fastställde balansräkningen och resultaträkningen. Efter särskilt föreläggande av registreringsmyndigheten ska bestyrkta kopior av handlingarna ges in dit. Sådant föreläggande ska utfärdas när någon begär det. Föreningar som enligt 1 kap. 3 § utgör större företag och föreningar som är moderföretag i koncerner som enligt samma paragraf utgör större koncerner är skyldiga att ge in handlingarna till registreringsmyndigheten även om något föreläggande inte har utfärdats. Handlingarna ska i dessa fall ha kommit in till myndigheten inom en månad från fastställelsebeslutet.

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller den verkställande direktören teckna bevis om att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts.

Uppgift ska också lämnas om fastställsedagen. Beviset ska även innehålla föreningsstämans beslut beträffande föreningens vinst eller förlust.

3. Handelsbolag i vilka en eller flera juridiska personer är delägare och grupperingar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006

Kopior av handlingarna ska ha kommit in till registreringsmyndigheten inom sex månader efter räkenskapsårets utgång.

4. Stiftelser

Kopior av handlingarna ska ha kommit in till registreringsmyndigheten inom sex månader efter räkenskapsårets utgång. Beträffande kollektivavtalsstiftelser samt stiftelser som avses i 9 kap. 10 § första stycket stiftelselagen (1994:1220) gäller i stället att bestyrkta kopior ska hållas tillgängliga för alla som är intresserade senast från sex månader efter räkenskapsårets utgång.

5. Övriga företag

Kopior av handlingarna ska hållas tillgängliga för alla som är intresserade senast från sex månader efter räkenskapsårets utgång. Efter särskilt föreläggande av registreringsmyndigheten ska bestyrkta kopior av handlingarna ges in dit. Sådant föreläggande ska utfärdas när någon begär det. Större företag och moderföretag i större koncerner är skyldiga att ge in handlingarna till registreringsmyndigheten även om något föreläggande inte har meddelats. Handlingarna ska i dessa fall ha kommit in till myndigheten inom sex månader från räkenskapsårets utgång.

Med en bestyrkt kopia jämföras vid tillämpningen av denna lag ett elektroniskt original.

3 b §

De företag som ska upprätta en hållbarhetsrapport ska offentliggöra årsredovisningen i det enhetliga elektroniska rapporteringsformat som avses i artikel 3 i kom-

3 c §¹⁶

Registreringsmyndigheten *skall* registrera årsredovisning och revisionsberättelse för aktiebolag i aktiebolagsregistret.

Registreringen *skall* avfattas på svenska. Om det bolag som en registrering avser begär det, *skall* registreringen dessutom avfattas på annat officiellt språk inom den Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

Den som begär att en registrering *skall* avfattas på annat språk än svenska *skall*, om Bolagsverket inte medger annat, ge in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som *skall* registreras. Översättningen *skall* vara gjord av en översättare som har auktorisation eller motsvarande behörighet.

Registreringsmyndigheten *ska* registrera årsredovisning, revisionsberättelse och *granskningsberättelse över hållbarhetsrapport* för aktiebolag i aktiebolagsregistret.

Registreringen *ska* avfattas på svenska. Om det bolag som en registrering avser begär det, *ska* registreringen dessutom avfattas på annat officiellt språk inom den Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

Den som begär att en registrering *ska* avfattas på annat språk än svenska *ska*, om Bolagsverket inte medger annat, ge in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som *ska* registreras. Översättningen *ska* vara gjord av en översättare som har auktorisation eller motsvarande behörighet.

4 §¹⁷

När årsredovisning och revisionsberättelse för aktiebolag, handelsbolag eller grupperingar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 har getts in till registreringsmyndigheten, ska myndigheten kungöra detta. Kungörandet ska ske i en tidning som myndigheten ger ut.

I fråga om aktiebolag ska en kungörelse avfattas på samma språk som registreringen i aktiebolagsregistret.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om sådant kungörande.

När årsredovisning, revisionsberättelse och *granskningsberättelse över hållbarhetsrapport* för aktiebolag, handelsbolag eller grupperingar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 har getts in till registreringsmyndigheten, ska myndigheten kungöra detta. Kungörandet ska ske i en tidning som myndigheten ger ut.

5 §

Om ett aktiebolag inte ger in bestyrkta kopior av årsredovisning

Om ett aktiebolag inte ger in bestyrkta kopior av årsredovisning,

¹⁶ Senaste lydelse 2008:89.

¹⁷ Senaste lydelse 2009:702.

och revisionsberättelse eller om årsredovisningen saknar sådant bevis som avses i 3 § första stycket, *skall* bolaget betala förseningsavgift till staten enligt 6 §.

revisionsberättelse *och granskningsberättelse över hållbarhetsrapport* eller om årsredovisningen saknar sådant bevis som avses i 3 § första stycket, *ska* bolaget betala förseningsavgift till staten enligt 6 §.

Beslut om förseningsavgift fattas av registreringsmyndigheten.

12 §

Om kopia av årsredovisning *och* revisionsberättelse för aktiebolag inte har sänts in enligt 3 § första stycket inom femton månader efter räkenskapsårets utgång, svarar styrelseledamöterna och verkställande direktören solidariskt för de förpliktelser som uppkommer för bolaget.

Om kopia av årsredovisning, revisionsberättelse *och granskningsberättelse över hållbarhetsrapport* för aktiebolag inte har sänts in enligt 3 § första stycket inom femton månader efter räkenskapsårets utgång, svarar styrelseledamöterna och verkställande direktören solidariskt för de förpliktelser som uppkommer för bolaget.

En styrelseledamot eller verkställande direktör går dock fri från ansvar, om han eller hon visar att underlåtenheten att sända in årsredovisning *och* revisionsberättelse inte beror på försummelse av honom eller henne. Ansvar inträder inte för förpliktelser som uppkommer efter det att handlingarna har kommit in till registreringsmyndigheten.

En styrelseledamot eller verkställande direktör går dock fri från ansvar, om han eller hon visar att underlåtenheten att sända in årsredovisning, revisionsberättelse *och granskningsberättelse över hållbarhetsrapport* inte beror på försummelse av honom eller henne. Ansvar inträder inte för förpliktelser som uppkommer efter det att handlingarna har kommit in till registreringsmyndigheten.

13 §¹⁸

Var och en som enligt denna lag eller annan författning är skyldig att ensam eller gemensamt med någon annan till registreringsmyndigheten ge in redovisningshandling *eller* revisionsberättelse, kan av registreringsmyndigheten föreläggas vid vite att fullgöra denna skyldighet.

Var och en som enligt denna lag eller annan författning är skyldig att ensam eller gemensamt med någon annan till registreringsmyndigheten ge in redovisningshandling, revisionsberättelse *eller granskningsberättelse över hållbarhetsrapport*, kan av registreringsmyndigheten föreläggas vid vite att fullgöra denna skyldighet.

Fråga om utdömmande av vite prövas av registreringsmyndigheten.

I fråga om stiftelser tillämpas 9 kap. 5 § stiftelselagen (1994:1220) i stället för första och andra styckena.

Om ett företag publicerar sin årsredovisning i ofullständigt skick, ska det av publikationen framgå att den inte är fullständig. Det ska också anges om den fullständiga årsredovisningen har getts in till registreringsmyndigheten.

När en årsredovisning publiceras i ofullständigt skick, får den inte åtföljas av revisionsberättelsen. Publikationen ska i stället innehålla revisorns uttalande om att den fullständiga årsredovisningen har upprättats enligt lag, liksom uppgift om anmärkningar enligt

När en årsredovisning publiceras i ofullständigt skick, får den inte åtföljas av revisionsberättelsen *eller granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport*. Publikationen ska i stället innehålla revisorns uttalande om att den fullständiga årsredovisningen har upprättats enligt lag, liksom uppgift om anmärkningar enligt

1. 9 kap. 31, 33 och 34 §§ aktiebolagslagen (2005:551),
2. 8 kap. 34, 36 och 37 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar,
3. 28–30 §§ revisionslagen (1999:1079), och
4. 4 kap. 11 § andra och tredje styckena stiftelselagen (1994:1220).

Om någon revisionsberättelse inte har lämnats, ska detta förhållande liksom skälen för det anges.

Om någon revisionsberättelse *eller granskningsberättelse över hållbarhetsrapport* inte har lämnats, ska detta förhållande liksom skälen för det anges.

Trots andra stycket får en ofullständig årsredovisning publiceras tillsammans med revisionsberättelsen, om ofullständigheten består i att

Trots andra stycket får en ofullständig årsredovisning publiceras tillsammans med revisionsberättelsen *eller granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport*, om ofullständigheten består i att

1. upplysningar enligt 5 kap. 37 § har lämnats utan uppgift om fördelningen mellan kvinnor och män eller utan uppgift om fördelningen mellan olika länder, eller
2. uppgift enligt 5 kap. 38 § inte har lämnats.

15 a §²⁰

En bolagsstyrningsrapport *eller en hållbarhetsrapport* som enligt 6 kap. 8 *eller 11 §* har upprättats som en handling som är skild från årsredovisningen ska offentliggöras tillsammans med förvaltningsberättelsen. Bestämmelserna om offentliggörande av förvaltningsberättelsen gäller i tillämpliga delar beträffande offentliggörandet

En bolagsstyrningsrapport som enligt 6 kap. 8 § har upprättats som en handling som är skild från årsredovisningen ska offentliggöras tillsammans med förvaltningsberättelsen. Bestämmelserna om offentliggörande av förvaltningsberättelsen gäller i tillämpliga delar beträffande offentliggörandet av bolagsstyrningsrapporten.

¹⁹ Senaste lydelse 2018:717.

²⁰ Senaste lydelse 2016:947.

av bolagsstyrningsrapporten och hållbarhetsrapporten.

I stället för att offentliggöra bolagsstyrningsrapporten eller hållbarhetsrapporten enligt första stycket får företaget välja att offentliggöra rapporten genom att göra den tillgänglig på företagets webbplats. Förvaltningsberättelsen ska då innehålla en upplysning om detta och en uppgift om den webbplats där rapporten finns tillgänglig. I fråga om hållbarhetsrapporten ska offentliggörandet på företagets webbplats ske inom sex månader från balansdagen.

Andra stycket gäller inte om sådana uppgifter som avses i 7 kap. 31 § andra stycket med stöd av tredje stycket i samma paragraf har tagits in i moderbolagets bolagsstyrningsrapport i stället för i förvaltningsberättelsen för koncernen.

I stället för att offentliggöra bolagsstyrningsrapporten enligt första stycket får bolaget välja att offentliggöra rapporten genom att göra den tillgänglig på bolagets webbplats. Förvaltningsberättelsen ska då innehålla en upplysning om detta och en uppgift om den webbplats där rapporten finns tillgänglig.

15 b §

En granskningsberättelse över hållbarhetsrapport ska offentliggöras tillsammans med årsredovisningen.

15 c §

Ett företag som ska upprätta en hållbarhetsrapport ska hålla förvaltningsberättelsen tillgänglig utan kostnad på företagets webbplats. Tillgängliggörandet på webbplatsen ska ske inom sex månader från balansdagen.

Om företaget inte har någon webbplats ska det hålla en kopia av förvaltningsberättelsen tillgänglig för den som begär det.

15 d §

En filial eller ett dotterföretag som avses i 6 kap. 15 § respektive 7 kap. 31 e § ska i enlighet med 3 § offentliggöra hållbarhetsrapporten för tredjelandsföretaget tillsammans med en granskningsberättelse över hållbarhetsrapport som har lämnats av någon som i Sverige eller tredjelandet är behörig att lämna en sådan rapport och, i

förekommande fall, uttalanden som avses i 6 kap. 15 § femte stycket respektive 7 kap. 31 f§ femte stycket.

Om tredjelandsföretaget inte har tillhandahållit granskningsberättelsen ska filialen eller dotterföretaget offentliggöra ett uttalande om detta.

15 e §

De handlingar som avses i 15 d § ska hållas tillgängliga utan kostnad på ett officiellt språk inom den Europeiska unionen eller på norska eller isländska på filialens eller dotterföretagets webbplats senast ett år efter balansdagen för det räkenskapsår som rapporten avser. Detta gäller dock inte om handlingarna är tillgängliga utan kostnad genom företagsregistret.

16 §²¹

Detta kapitel tillämpas också i fråga om koncernredovisningen, koncernrevisionsberättelsen och koncernens hållbarhetsrapport med följande avvikelser:

1. Trots 3 § 2 och 5 är moderföretag alltid skyldiga att ge in koncernredovisningen och koncernrevisionsberättelsen till registreringsmyndigheten.

2. Trots 15 § andra stycket får en ofullständig koncernredovisning, förutom i fall som avses i 15 § fjärde stycket, publiceras tillsammans med koncernrevisionsberättelsen, om ofullständigheten består i att uppgifter som anges i 7 kap. 16 § första stycket 4 och som inte är väsentliga har utelämnats.

Detta kapitel tillämpas också i fråga om koncernredovisningen, koncernrevisionsberättelsen, koncernens hållbarhetsrapport och granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen med följande avvikelser:

1. Trots 3 § 2 och 5 är moderföretag alltid skyldiga att ge in koncernredovisningen, koncernrevisionsberättelsen och granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen till registreringsmyndigheten.

2. Trots 15 § andra stycket får en ofullständig koncernredovisning, förutom i fall som avses i 15 § fjärde stycket, publiceras tillsammans med koncernrevisionsberättelsen och granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen, om ofullständigheten består i att uppgifter som anges i 7 kap. 16 § första

²¹ Senaste lydelse 2016:947.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.
2. I företag som
 - a) avses i 6 kap. 10 § första stycket,
 - b) är företag av allmänt intresse enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, och
 - c) under det senaste räkenskapsåret före ikraftträdandet i genomsnitt har haft fler än 500 anställda,ska lagen tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2023.
3. Det som sägs i punkten 2 gäller även om företaget är moderföretag i en koncern som avses i 7 kap. 31 a §, varvid det som i punkten 2 sägs om antalet anställda i stället ska avse koncernen.
4. I företag som avses i 6 kap. 10 § första stycket och 7 kap. 31 a § och som inte omfattas av punkterna 2 och 3 ska lagen tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2024.
5. I företag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, och som inte är ett företag som avses i 6 kap. 10 § första stycket men uppfyller de villkor som anges i andra stycket i samma paragraf, ska lagen tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2025. Ett sådant företag får dock, för de räkenskapsår som inleds före 2028, underlåta att upprätta hållbarhetsrapport, förutsatt att företaget i förvaltningsberättelsen kortfattat anger varför hållbarhetsinformation enligt 12–12 c §§ samma kapitel inte har lämnats.
6. Trots det som sägs i punkterna 1–5 får företagen, om sådan information om företagets värdekedja som avses i 6 kap. 12 § tredje stycket inte finns tillgänglig, i högst tre år efter den i respektive punkt angivna dagen i stället redogöra i hållbarhetsrapporten för de ansträngningar som gjorts för att erhålla den nödvändiga informationen, skälen till att information inte kunnat erhållas och på vilket sätt företaget i framtiden avser att ordna fram den nödvändiga informationen.
7. Trots det som sägs i punkterna 1–5 får ett dotterföretag vars moderföretag har sitt säte i tredjeland till och med den 6 januari 2030 upprätta hållbarhetsrapport för koncernen inklusive upplysningar enligt artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852, som omfattar alla dotterföretag inom Europeiska unionen till ett rapporteringsskyldigt moderföretag. Detta förutsätter att dotterföretaget är ett av de dotterföretag som har genererat den största omsättningen i unionen under minst ett av de fem föregående räkenskapsåren, i tillämpliga fall på koncernnivå.
8. Om ett aktiebolag eller ett handelsbolag i vilket samtliga direkta eller indirekta delägare är begränsat ansvariga var skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport före ikraftträdandet av denna lag gäller 6 kap. 1, 10, 11, 12, 12 a och 14 §§, 7 kap. 31 a–31 c och 32 §§ samt 8 kap. 3, 4, 5 12, 13, 15 a och 16 §§ i sin äldre lydelse, dock längst till dess lagen i dess nya lydelse ska börja tillämpas av företaget enligt punkterna 2–7.
9. Den nya bestämmelsen i 2 kap. 7 § åttonde stycket tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 30 april 2024.

10. Den nya bestämmelsen i 5 kap. 38 § tredje stycket tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2024. Bilaga 7

11. Lagen tillämpas i övrigt första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2023.

Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

dels att 6 kap. 1 §, 7 kap. 2 och 7 §§ samt 8 kap. 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 6 kap. 1 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

1 §²

Följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,

2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,

2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

3 § första stycket om vissa upplysningar om ekonomiska föreningar,

5 § om kassaflödesanalys, och

10–14 §§ om hållbarhetsrapport 10–15 §§ om hållbarhetsrapport.

Bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll.

Bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport.

Vid tillämpningen av 6 kap. 10 § första stycket punkten 3 årsredovisningslagen ska med nettoomsättning avses det som ingår i posterna Ränteintäkter (post 1), Leasingintäkter (post 2), Erhållna utdelningar (post 4), Provisionsintäkter (post 5), Nettoresultat av finansiella transaktioner (som är positivt, post 7) och Övriga rörelseintäkter (post 8) i bilaga 2.

Det som sägs i 6 kap. årsredovisningslagen om hållbarhetsrap-

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

² Senaste lydelse 2016:948.

port ska även tillämpas av kreditinstitut som är ekonomiska föreningar och av sådana små och icke-komplexa institut som avses i artikel 4.1.145 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013.

Det som sägs i 6 kap. 10 § tredje och fjärde styckena årsredovisningslagen om dotterföretag ska även tillämpas av kreditinstitut som permanent är underställda ett centralt organ som övervakar dem på de villkor som anges i artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013.

Trots det som sägs i första, femte och sjätte styckena ska bestämmelserna i årsredovisningslagen om hållbarhetsrapport inte tillämpas av Sveriges riksbank, Svenska Skeppshypotek och postgiroinstitut.

1 a §

Ett sådant litet och icke-komplext institut som avses i artikel 4.1.145 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 får, trots det som sägs i 6 kap. 12 § andra–fjärde styckena och 12 a–12 c §§ årsredovisningslagen (1995:1554), begränsa informationen i hållbarhetsrapporten till följande:

1. En kort beskrivning av företagets affärsmodell och strategi.
2. En beskrivning av företagets policy vad avser hållbarhetsfrågor.
3. Företagets huvudsakliga faktiska eller potentiella negativa inverkan på hållbarhetsfrågor och åtgärder som har vidtagits för att identifiera, övervaka, förebygga, begränsa eller avhjälpa sådana effekter.
4. De huvudsakliga riskerna för företaget med avseende på hållbarhetsfrågor och hur företaget hanterar dessa risker.
5. Centrala indikatorer som är nödvändiga för de upplysningar som avses i punkterna 1–4.

Om företaget begränsar innehållet i hållbarhetsrapporten enligt första stycket ska rapporten upprättas enligt de Europeiska standarder för små och medelstora företags hållbarhetsrapportering som har antagits enligt artikel 29c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU.

7 kap.

2 §³

Följande bestämmelser om koncernredovisning i 7 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

- 4 § om koncernredovisningens delar,
- 5 § om dotterföretag som ska omfattas av koncernredovisningen,
- 6 § om överskådlighet, god redovisningssed och rättvisande bild,
- 7 § andra stycket om valuta,
- 8 § första meningen om allmänna krav på koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen,
- 9 § om innehav utan bestämmande inflytande,
- 10 § om balansdag,
- 12 § om enhetliga principer för koncernredovisningen och årsredovisningen,
- 13 § om elimineringar mellan koncernföretag,
- 15 § om förändringar i koncernens sammansättning,
- 16 och 17 §§ om dotterföretag och vissa andra företag,
- 18–23 §§ om hur dotterföretag ska räknas in i koncernredovisningen,
- 25–30 §§ om hur andelar i intresseföretag och gemensamt styrda företag ska räknas in i koncernredovisningen,
- 31 § andra och tredje styckena om koncernens system för intern kontroll och riskhantering, och
- 31 a–31 c §§ om hållbarhetsrapport för koncernen.

31 a–31 g §§ om hållbarhetsrapport för koncernen.

Det som sägs i 7 kap. årsredovisningslagen om hållbarhetsrapport för koncernen ska även tillämpas av kreditinstitut som är ekonomiska föreningar och av sådana små och icke-komplexa institut som avses i artikel 4.1.145 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013.

Det som sägs i 7 kap. 31 a § andra stycket årsredovisningslagen om dotterföretag ska även tillämpas av ett kreditinstitut som är permanent underställt ett centralt

Vid tillämpningen av 7 kap. 31 a § årsredovisningslagen ska moderföretaget anses som ett företag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

7 §⁴

Företag som avses i 1 § och som omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 297/2008, ska tillämpa enbart följande bestämmelser i detta kapitel:

1. 1 § om skyldighet att upprätta koncernredovisning och i vissa fall kapitaltäckningsanalys,

2. 2 § när det gäller hänvisningarna till

a) 7 kap. 4 § 4 årsredovisningslagen (1995:1554) om förvaltningsberättelse,

b) 7 kap. 12 § första stycket samma lag om enhetliga värderingsprinciper,

c) 7 kap. 31 § andra och tredje styckena samma lag om koncernens system för intern kontroll och riskhantering,

d) 7 kap. 31 a–31 c §§ samma lag om hållbarhetsrapport för koncernen, d) 7 kap. 31 a–31 g §§ samma lag om hållbarhetsrapport för koncernen,

3. 4 § när det gäller hänvisningarna till

a) 2 kap. 2 § denna lag, i den del som paragrafen hänvisar till årsredovisningslagens bestämmelser i 2 kap. 5 § om form m.m. och 2 kap. 7 § om undertecknande,

b) 3 kap. 3 § 1–4 denna lag om indelningen av eget kapital,

c) 5 kap. 1 § denna lag, i den del som paragrafen hänvisar till följande bestämmelser i 5 kap. årsredovisningslagen:

– 18 § om lån till ledande befattningshavare,

– 20 § om medelantalet anställda under räkenskapsåret,

– 32 § om ytterligare upplysningar om lån till ledande befattningshavare,

– 37 § om ytterligare upplysningar om anställda,

– 38 § om könsfördelningen bland ledande befattningshavare,

– 40 § första stycket 1 och andra och tredje styckena om löner och andra ersättningar,

– 41 § om pensioner och liknande förmåner,

– 42 § om tidigare styrelse och verkställande direktör,

⁴ Senaste lydelse 2016:948.

- 43 § om suppleanter och vice verkställande direktör,
 - 44 § om avtal om avgångsvederlag, och
 - 48 § om ersättningar till revisorer och revisionsföretag,
 - d) 5 kap. 2 § 2 denna lag med särskilda regler om upplysningar i noter,
 - e) 6 kap. 1 § denna lag, i den del som paragrafen hänvisar till 6 kap. 1 § första–tredje styckena årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll och till 6 kap. 2 a § årsredovisningslagen om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen,
 - f) 6 kap. 2 § denna lag om särskilda upplysningar i förvaltningsberättelsen, och
4. 5–6 a §§ om när koncernredovisning inte behöver upprättas.
- Företaget behöver inte lämna upplysningar enligt 6 kap. 1 § om upplysningarna lämnas på någon annan plats i redovisningen. I sådant fall ska förvaltningsberättelsen innehålla en hänvisning till den plats där uppgifterna har lämnats.

8 kap.

2 §⁵

Följande bestämmelser i 8 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

	<i>3 och 3 b §§ om offentliggörande av hållbarhetsrapporten,</i>
14 och 15 §§ om publicering av årsredovisningen,	14, 15 och 15 c §§ om publicering av årsredovisningen och hållbarhetsrapporten,
15 a § om offentliggörande av bolagsstyrningsrapport och <i>hållbarhetsrapport, och</i>	15 a och 15 b §§ om offentliggörande av bolagsstyrningsrapport och <i>granskningsberättelse över hållbarhetsrapport,</i>
	<i>15 e § om offentliggörande av hållbarhetsrapport för tredjelandsföretag, och</i>
16 § 2 om utelämnande av uppgift i koncernredovisningen	

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.
 2. I företag som
 - a) avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554),
 - b) är företag av allmänt intresse enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, och
 - c) under det senaste räkenskapsåret före ikraftträdandet i genomsnitt har haft fler än 500 anställda,ska lagen tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2023.
 3. Det som sägs i punkten 2 gäller även om företaget är moderföretag i en koncern som avses i 7 kap. 31 a § årsredovisningslagen (1995:1554), varvid det som i punkten 2 sägs om antalet anställda i stället ska avse koncernen.

4. I företag som avses i 6 kap. 10 § första stycket och 7 kap. 31 a § årsredovisningslagen (1995:1554) och som inte omfattas av punkterna 2 och 3 ska lagen tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2024.

5. I företag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, och som inte är ett företag som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) men uppfyller de villkor som anges i andra stycket i samma paragraf, ska lagen tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2025. Ett sådant företag får dock, för de räkenskapsår som inleds före 2028, underlåta att upprätta hållbarhetsrapport, förutsatt att företaget i förvaltningsberättelsen kortfattat anger varför hållbarhetsinformation enligt 6 kap. 12–12 c §§ årsredovisningslagen (1995:1554) inte har lämnats.

6. Trots det som sägs i punkterna 1–5 får företagen, om sådan information om företagets värdekedja som avses i 6 kap. 12 § tredje stycket årsredovisningslagen (1995:1554) inte finns tillgänglig, i högst tre år efter den i respektive punkt angivna dagen i stället redogöra i hållbarhetsrapporten för de ansträngningar som gjorts för att erhålla den nödvändiga informationen, skälen till att information inte kunnat erhållas och på vilket sätt företaget i framtiden avser att ordna fram den nödvändiga informationen.

7. Trots det som sägs i punkterna 1–5 får ett dotterföretag vars moderföretag har sitt säte i tredjeland till och med den 6 januari 2030 upprätta hållbarhetsrapport för koncernen inklusive upplysningar enligt artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 som omfattar alla dotterföretag inom Europeiska unionen till ett rapporteringsskyldigt moderföretag. Detta förutsätter att dotterföretaget är ett av de dotterföretag som har genererat den största omsättningen i unionen under minst ett av de fem föregående räkenskapsåren, i tillämpliga fall på koncernnivå.

8. Det som sägs i punkterna 2–7 gäller även för kreditinstitut som är ekonomiska föreningar.

9. I små och icke-komplexa institut enligt artikel 4.1.145 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 som är företag som avses i punkterna 4, 5 eller 8 ska lagen tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2025.

10. Om ett kreditinstitut eller annat aktiebolag eller handelsbolag i vilket samtliga direkta eller indirekta delägare är begränsat ansvariga var skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport före ikraftträdandet av denna lag gäller 6 kap. 1 §, 7 kap. 2 och 7 §§ och 8 kap. 2 § med hänvisningar i sin äldre lydelse, dock längst till dess lagen i dess nya lydelse ska börja tillämpas enligt punkterna 2–9.

11. Lagen tillämpas i övrigt första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2023.

Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

dels att 6 kap. 1 §, 7 kap. 2 och 5 §§ samt 8 kap. 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 6 kap. 1 a § av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

1 §²

Följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

1 § första-fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,

2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,

2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och

10–14 §§ om hållbarhetsrapport. 10–15 §§ om hållbarhetsrapport.

Det som sägs i 6 kap. 1 § andra stycket 6–8 årsredovisningslagen om upplysningar om kvotvärde ska dock i stället avse nominellt belopp.

Försäkringsaktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll.

Försäkringsaktiebolag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport.

Vid tillämpningen av 6 kap. 10 § första stycket punkten 3 årsredovisningslagen ska med nettoomsättning avses det som ingår i Premieinkomst (brutto) i bilaga 2.

Det som sägs i 6 kap. årsredovisningslagen om hållbarhetsrapport ska även tillämpas av försäkringsföretag som är ekonomiska föreningar och av sådana captivebolag för försäkring respektive återförsäkring som avses i artikel 13.2 eller 13.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

² Senaste lydelse 2016:949.

2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II).

Det som sägs i 6 kap. 10 § tredje och fjärde styckena årsredovisningslagen om dotterföretag ska även tillämpas av försäkringsföretag som ingår i en grupp på grundval av de finansiella kopplingar som avses i artikel 212.1.c.ii i direktiv 2009/138/EG och som omfattas av grupp tillsyn enligt artikel 213.2a–c i det direktivet.

1 a §

Ett sådant captivebolag för försäkring som avses i artikel 13.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG och captivebolag för återförsäkring som avses i artikel 13.5 i det direktivet får, trots det som sägs i 6 kap. 12 § andra–fjärde styckena och 12 a–12 c §§ årsredovisningslagen (1995:1554), begränsa informationen i hållbarhetsrapporten till följande:

1. En kort beskrivning av företagets affärsmodell och strategi.
2. En beskrivning av företagets policy vad avser hållbarhetsfrågor.
3. Företagets huvudsakliga faktiska eller potentiella negativa inverkan på hållbarhetsfrågor och åtgärder som har vidtagits för att identifiera, övervaka, förebygga, begränsa eller avhjälpa sådana effekter.
4. De huvudsakliga riskerna för företaget med avseende på hållbarhetsfrågor och hur företaget hanterar dessa risker.
5. Centrala indikatorer som är nödvändiga för de upplysningar som avses i punkterna 1–4.

Om företaget begränsar hållbarhetsrapportens innehåll enligt första stycket ska rapporten upprättas enligt de Europeiska standarder för små och medelstora företags hållbarhetsrapportering som antagits enligt artikel 29c i Europa-

7 kap.2 §³

Följande bestämmelser om koncernredovisning i 7 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

- 2 och 3 a §§ om när koncernredovisning inte behöver upprättas,
- 4 § 1–4 om koncernredovisningens delar,
- 5 § om dotterföretag som ska omfattas av koncernredovisningen,
- 6 § om överskådlighet, god redovisningssed och rättvisande bild,
- 7 § andra stycket om valuta,
- 8 § första meningen om allmänna krav på koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen,
- 9 § om innehav utan bestämmande inflytande,
- 10 § om balansdag,
- 12 § om enhetliga principer för koncernredovisningen och årsredovisningen,
- 13 § om elimineringar mellan koncernföretag,
- 15 § om förändringar i koncernens sammansättning,
- 16 och 17 §§ om dotterföretag och vissa andra företag,
- 18–23 §§ om hur dotterföretag ska räknas in i koncernredovisningen,
- 25–30 §§ om hur andelar i intresseföretag och gemensamt styrda företag ska räknas in i koncernredovisningen,
- 31 § andra och tredje styckena om koncernens system för intern kontroll och riskhantering, och
- 31 a–31 c §§ om hållbarhetsrapport för koncernen.

31 a–31 g §§ om hållbarhetsrapport för koncernen.

Det som sägs i 7 kap. årsredovisningslagen om hållbarhetsrapport för koncernen ska även tillämpas av försäkringsföretag som är ekonomiska föreningar och av sådana captivebolag för försäkring respektive återförsäkring som avses i artikel 13.2 eller 13.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG.

Det som sägs i 7 kap. 31 a § andra stycket årsredovisningslagen om dotterföretag ska även tillämpas av försäkringsföretag som ingår i en grupp på grundval av de finansiella kopplingar som avses i artikel 212.1.c.ii i direktiv 2019/138/EG och som omfattas av grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2a–c i det direktivet.

Vid tillämpningen av 7 kap. 31 a § årsredovisningslagen ska moderföretaget anses som ett företag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

5 §⁴

Företag som avses i 1 § och som omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 297/2008, ska tillämpa enbart följande bestämmelser i detta kapitel:

1. 1 § om skyldighet att upprätta koncernredovisning,
2. 2 § när det gäller hänvisningarna till
 - a) 7 kap. 2 och 3 a §§ årsredovisningslagen (1995:1554) om när koncernredovisning inte behöver upprättas,
 - b) 7 kap. 4 § 4 samma lag om förvaltningsberättelse,
 - c) 7 kap. 12 § första stycket samma lag om enhetliga värderingsprinciper,
 - d) 7 kap. 31 § andra och tredje styckena samma lag om koncernens system för intern kontroll och riskhantering,
 - e) 7 kap. 31 a–31 c §§ samma lag e) 7 kap. 31 a–31 g §§ samma lag om hållbarhetsrapport för koncernen om hållbarhetsrapport för koncernen,
3. 3 § 1, 2 och 4 när det gäller hänvisningen till 7 kap. 12 § första stycket årsredovisningslagen, med särskilda regler om när koncernredovisning inte behöver upprättas,
4. 4 § när det gäller hänvisningarna till
 - a) 2 kap. 2 § denna lag, i den del som paragrafen hänvisar till årsredovisningslagens bestämmelser i 2 kap. 5 § om form m.m. och 2 kap. 7 § om undertecknande,
 - b) 3 kap. 4 § denna lag om indelningen av eget kapital,
 - c) 5 kap. 1 § denna lag, i den del som paragrafen hänvisar till följande bestämmelser i 5 kap. årsredovisningslagen:
 - 18 § om lån till ledande befattningshavare,
 - 20 § om medelantalet anställda under räkenskapsåret,
 - 32 § om ytterligare upplysningar om lån till ledande befattningshavare,
 - 37 § om ytterligare upplysningar om anställda,
 - 38 § om könsfördelningen bland ledande befattningshavare,
 - 40 § första stycket 1 och andra och tredje styckena om löner och andra ersättningar,
 - 41 § om pensioner och liknande förmåner,
 - 42 § om tidigare styrelse och verkställande direktör,
 - 43 § om suppleanter och vice verkställande direktör,

⁴ Senaste lydelse 2016:949.

- 44 § om avtal om avgångsvederlag, och
- 48 § om ersättningar till revisorer och revisionsföretag,
- d) 5 kap. 2 § 3 denna lag med särskilda regler om upplysningar i noter,
- e) 5 kap. 3 § 4 denna lag om villkorad återbäring,
- f) 5 kap. 4 § 1 och 3–5 denna lag om avsättningar och eget kapital,
- g) 6 kap. 1 § denna lag, i den del som paragrafen hänvisar till 6 kap. 1 § första–tredje styckena årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll, och
- h) 6 kap. 2 § denna lag om särskilda upplysningar i förvaltningsberättelsen.

Företaget behöver inte lämna upplysningar enligt 6 kap. 1 § om upplysningarna lämnas på någon annan plats i redovisningen. I sådant fall ska förvaltningsberättelsen innehålla en hänvisning till den plats där uppgifterna har lämnats.

8 kap.

2 §⁵

Följande bestämmelser i 8 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

3 och 3 b §§ om offentliggörande av hållbarhetsrapport

14 och 15 §§ om publicering av årsredovisningen,

15 a § om offentliggörande av bolagsstyrningsrapport och hållbarhetsrapport, och

15 d § om offentliggörande av hållbarhetsrapport för företag från tredjeland, och

16 § 2 om utelämnande av uppgift i koncernredovisningen.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.
 2. I företag som
 - a) avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554),
 - b) är företag av allmänt intresse enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, och
 - c) under det senaste räkenskapsåret före ikraftträdandet i genomsnitt har haft fler än 500 anställda,ska lagen tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2023.
 3. Det som sägs i punkten 2 gäller även om företaget är moderföretag i en koncern som avses i 7 kap. 31 a § årsredovisningslagen (1995:1554), varvid det som i punkten 2 sägs om antalet anställda i stället ska avse koncernen.
 4. I företag som avses i 6 kap. 10 § första stycket och 7 kap. 31 a § årsredovisningslagen (1995:1554) och som inte omfattas av punkterna 2 och 3 ska lagen tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2024.

5. I företag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, och som inte är ett företag som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) men uppfyller de villkor som anges i andra stycket i samma paragraf, ska lagen tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2025. Ett sådant företag får dock, för de räkenskapsår som inleds före 2028, underlåta att upprätta hållbarhetsrapport, förutsatt att företaget i förvaltningsberättelsen kortfattat anger varför hållbarhetsinformation enligt 6 kap. 12–12 c §§ årsredovisningslagen (1995:1554) inte har lämnats.

6. Trots det som sägs i punkterna 1–5 får företagen, om sådan information om företagets värdekedja som avses i 6 kap. 12 § tredje stycket årsredovisningslagen (1995:1554) inte finns tillgänglig, i högst tre år efter den i respektive punkt angivna dagen i stället redogöra i hållbarhetsrapporten för de ansträngningar som gjorts för att erhålla den nödvändiga informationen, skälen till att information inte kunnat erhållas och på vilket sätt företaget i framtiden avser att ordna fram den nödvändiga informationen.

7. Trots det som sägs i punkterna 1–5 får ett dotterföretag vars moderföretag har sitt säte i tredjeland till och med den 6 januari 2030 upprätta hållbarhetsrapport för koncernen inklusive upplysningar enligt artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852, som omfattar alla dotterföretag inom Europeiska unionen till ett rapporteringskyldigt moderföretag. Detta förutsätter att dotterföretaget är ett av de dotterföretag som har genererat den största omsättningen i unionen under minst ett av de fem föregående räkenskapsåren, i tillämpliga fall på koncernnivå.

8. Det som sägs i punkterna 2–7 gäller även för försäkringsföretag som är ekonomiska föreningar.

9. I captivebolag för försäkring respektive återförsäkring enligt artikel 13.2 och 13.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG som är företag som avses i punkterna 4, 5 eller 8 ska lagen tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2025.

10. Om ett företag var skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport före ikraftträdandet av denna lag gäller 6 kap. 1 §, 7 kap. 2 och 5 §§ och 8 kap. 2 § med hänvisningar i sin äldre lydelse, dock längst till dess lagen i dess nya lydelse ska börja tillämpas enligt punkterna 2–9.

11. Lagen tillämpas i övrigt första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2023.

Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om aktiebolagslagen (2005:551)

dels att 1 kap. 12 b §, 7 kap. 10, 25 och 56 b §§, 8 kap. 49 b §, 9 kap. 3, 5, 6, 8, 12, 18, 19, 31, 38, 39 och 47 §§, 25 kap. 11 §, 27 kap. 6 § samt 29 kap. 10, 11 och 13 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 1 kap. 12 c § och 9 kap. 6 b, 9 c och 38 a §§, samt närmast före 1 kap. 12 c §, 9 kap. 9 c och 38 a §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

12 b §²

Bestämmelserna i denna lag om bolagets revisor *och* om den revisionsberättelse som *bolagets* revisor lämnar gäller endast om bolaget enligt lag ska ha revisor eller ändå har en revisor.

Bestämmelserna i denna lag om bolagets revisor *samt* om den revisionsberättelse *och den granskningsberättelse över hållbarhetsrapport* som *revisorn* lämnar gäller endast om bolaget enligt lag ska ha revisor eller ändå har en revisor *respektive om bolaget ska upprätta en hållbarhetsrapport*.

Begreppet bolagets revisor

12 c §

Med bolagets revisor avses i denna lag den eller de revisorer som har valts för att granska bolagets årsredovisning, utöver hållbarhetsrapporten, och bokföring samt styrelsens och den verkställande direktörens förvaltning.

7 kap.

10 §

Inom sex månader från utgången av varje räkenskapsår *skall* aktieägarna hålla en ordinarie bolagsstämma där styrelsen *skall* lägga fram årsredovisningen *och* revisionsberättelsen samt, i moderbolag som är skyldigt att upprätta koncern-

Inom sex månader från utgången av varje räkenskapsår *ska* aktieägarna hålla en ordinarie bolagsstämma där styrelsen *ska* lägga fram årsredovisningen, revisionsberättelsen *och granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport* samt, i

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

² Senaste lydelse 2010:834.

redovisning, koncernredovisningen *och* koncernrevisionsberättelsen (årsstämma).

moderbolag som är skyldigt att upprätta koncernredovisning, koncernredovisningen, koncernrevisionsberättelsen *och granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen* (årsstämma).

25 §³

Styrelsen ska hålla redovisningshandlingar *och* revisionsberättelse eller kopior av dessa handlingar tillgängliga hos bolaget för aktieägarna under minst två veckor närmast före årsstämman. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

Styrelsen ska hålla redovisningshandlingar, revisionsberättelse *och granskningsberättelse över hållbarhetsrapport* eller kopior av dessa handlingar tillgängliga hos bolaget för aktieägarna under minst två veckor närmast före årsstämman. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

Handlingarna ska läggas fram på stämman.

I fråga om publika aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, gäller 56 b § i stället för denna paragraf.

56 b §⁴

I ett publikt aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska styrelsen hålla redovisningshandlingar *och* revisionsberättelse, eller kopior av dessa handlingar, tillgängliga hos bolaget för aktieägarna under minst tre veckor närmast före årsstämman. Detsamma gäller styrelsens rapport enligt 8 kap. 53 a § och, i förekommande fall, revisorns yttrande enligt 8 kap. 54 §. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och som uppger sin postadress.

I ett publikt aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska styrelsen hålla redovisningshandlingar, revisionsberättelse *och granskningsberättelse över hållbarhetsrapport*, eller kopior av dessa handlingar, tillgängliga hos bolaget för aktieägarna under minst tre veckor närmast före årsstämman. Detsamma gäller styrelsens rapport enligt 8 kap. 53 a § och, i förekommande fall, revisorns yttrande enligt 8 kap. 54 §. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och som uppger sin postadress.

³ Senaste lydelse 2010:1516.

⁴ Senaste lydelse 2019:288.

Handlingarna ska hållas tillgängliga på bolagets webbplats under minst tre veckor fram till och med dagen för årsstämman. De ska vidare läggas fram på stämman.

8 kap.

49 b §⁵

Revisionsutskottet ska, utan att det påverkar styrelsens ansvar och uppgifter i övrigt,

1. övervaka bolagets finansiella rapportering samt lämna rekommendationer och förslag för att säkerställa rapporteringens tillförlitlighet,

2. med avseende på den finansiella rapporteringen övervaka effektiviteten i bolagets interna kontroll, internrevision och riskhantering,

3. hålla sig informerat om revisionen av årsredovisningen och koncernredovisningen samt om slutsatserna av Revisorsinspektionens kvalitetskontroll,

4. informera styrelsen om resultatet av revisionen och om på vilket sätt revisionen bidrog till den finansiella rapporteringens tillförlitlighet samt om vilken funktion utskottet har haft,

5. granska och övervaka revisorns opartiskhet och självständighet och då särskilt uppmärksamma om revisorn tillhandahåller bolaget andra tjänster än revision, och

6. biträda vid upprättandet av förslag till bolagsstämmans beslut om revisorsval.

Om bolaget har en valberedning som aktieägarna har ett betydande inflytande i, får bolaget ge valberedningen i uppgift att i stället för revisionsutskottet lämna ett förslag till bolagsstämman om val av revisor.

1. övervaka bolagets finansiella rapportering *och hållbarhetsrapportering* samt lämna rekommendationer och förslag för att säkerställa rapporteringens tillförlitlighet,

2. med avseende på den finansiella rapporteringen *och hållbarhetsrapporteringen* övervaka effektiviteten i bolagets interna kontroll, internrevision och riskhantering,

3. hålla sig informerat om revisionen av årsredovisningen och koncernredovisningen, *om granskningen av hållbarhetsrapporten för bolaget och för koncernen* samt om slutsatserna av Revisorsinspektionens kvalitetskontroll,

4. informera styrelsen om resultatet av revisionen *och granskningen av hållbarhetsrapporteringen* och om på vilket sätt revisionen *och granskningen* bidrog till den finansiella rapporteringens *respektive hållbarhetsrapporteringens* tillförlitlighet samt om vilken funktion utskottet har haft

5. granska och övervaka revisorns opartiskhet och självständighet och då särskilt uppmärksamma om revisorn tillhandahåller bolaget andra tjänster än revision *och granskning av hållbarhetsrapporter*, och

Revisorn ska granska bolagets årsredovisning och bokföring samt styrelsens och den verkställande direktörens förvaltning. Granskningen ska utföras med professionell skepticism och vara så ingående och omfattande som god revisionsred kräver.

Om bolaget är moderbolag, ska revisorn även granska koncernredovisningen, om en sådan har upprättats, samt koncernföretagens inbördes förhållanden.

Bolaget får utse en revisor att enbart granska hållbarhetsrapporten, medan en annan revisor utför revisionen.

Granskningen av en hållbarhetsrapport ska utföras i enlighet med de granskningsstandarder som har antagits enligt artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG och i övrigt vara förenlig med god revisionsred.

5 §

Revisorn *skall* efter varje räkenskapsår lämna en revisionsberättelse till bolagsstämman. Bestämmelser om *berättelsens* innehåll *och* den tidpunkt då *den skall* lämnas till bolagets styrelse finns i 28–36 §§.

Revisorn *ska* efter varje räkenskapsår lämna en revisionsberättelse *och en granskningsberättelse över hållbarhetsrapport* till bolagsstämman. Bestämmelser om *berättelsernas* innehåll *samt* den tidpunkt då *de ska* lämnas till bolagets styrelse finns i 28–36 §§ *och 38 a §*.

Om samma revisor utför revisionen av de finansiella rapporterna och granskningen av hållbarhetsrapporten får granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport tas in som ett särskilt avsnitt i revisionsberättelsen.

⁶ Senaste lydelse 2016:431.

I samband med revisionen *skall* revisorn till styrelsen och den verkställande direktören framställa de erinringar och göra de påpekanden som följer av god revisions-
sed. Bestämmelser om erinringar finns i 39 §.

I samband med revisionen *och* granskningen av *hållbarhetsrapporten ska* revisorn till styrelsen och den verkställande direktören framställa de erinringar och göra de påpekanden som följer av god revisions-
sed. Bestämmelser om erinringar finns i 39 §.

6 b §

I samband med granskning av en hållbarhetsrapport för en koncern ska revisorn bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer och, i förekommande fall, andra oberoende granskare i de övriga koncernföretagen. Revisorn ska se till att han eller hon kan få tillgång till dokumentation av det granskningsarbete som är relevant för koncerngranskningen.

Om revisorn är förhindrad att göra den bedömning och utvärdering som avses i första stycket, ska han eller hon utföra kompletterande granskningsarbete avseende dotterföretagen eller vidta andra lämpliga åtgärder. Revisorn ska också underrätta Revisorsinspektionen om hindret.

8 §⁷

En revisor väljs av bolagsstämman.

Om bolaget ska ha flera revisorer, får det i bolagsordningen föreskrivas att en eller flera av dem, dock inte alla, ska utses på annat sätt än genom val på bolagsstämma.

I ett bolag som avses i 2 § 4 lagen (2002:1022) om revision av statlig verksamhet m.m. får Riksrevisionen utse en eller flera revisorer att delta i revisionen tillsammans med övriga revisorer.

I 9, 9 a, 25 och 26 §§ finns bestämmelser om att Bolagsverket i vissa fall ska utse en revisor.

I 9, 9 a, 9 c, 25 och 26 §§ finns bestämmelser om att Bolagsverket i vissa fall ska utse en revisor.

9 c §

Bolagsverket ska, efter ansökan av en eller flera aktieägare, utse en auktoriserad revisor eller ett registrerat revisionsbolag som inte är utsedd att granska bolagets hållbarhetsrapport och som inte heller är en del av den granskarens nätverk, att lämna en rapport över angivna delar av hållbarhetsrapporten. I ansökan ska det anges vad som ska granskas och vilket räkenskapsår som granskningen ska avse.

Bolagsverket ska ge bolagets styrelse tillfälle att yttra sig innan verket utser en auktoriserad revisor eller registrerat revisionsbolag. Beslutet ska avse tiden till och med årsstämman under nästa räkenskapsår.

Styrelsen ska göra rapporten tillgänglig vid nästa årsstämma.

Det som sägs i första stycket gäller endast om bolaget inte har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad men uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. medelantalet anställda i bolaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,

2. bolagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 175 miljoner kronor,

3. bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 350 miljoner kronor.

En ansökan får göras av aktieägare vars aktieinnehav i bolaget uppgår till minst fem procent av aktiekapitalet eller aktieägare som innehar minst fem procent av rösterna för samtliga aktier.

Endast den som är auktoriserad eller godkänd revisor kan vara revisor.

Endast den som är auktoriserad eller godkänd revisor kan vara revisor. *För att granska en hållbarhetsrapport krävs därutöver en särskild behörighet.*

Bestämmelser om auktoriserade revisorslagen (2001:883).

och godkända revisorer finns i

En revisor får vid revisionen inte anlita någon som enligt 17 § inte är behörig att vara revisor. Om bolaget eller dess moderbolag har anställda med uppgift att uteslutande eller huvudsakligen sköta den interna revisionen, får revisorn dock vid revisionen anlita sådana anställda i den utsträckning det är förenligt med god revisionssed.

En revisor får vid revisionen *eller vid granskningen av hållbarhetsrapporten* inte anlita någon som enligt 17 § inte är behörig att vara revisor. Om bolaget eller dess moderbolag har anställda med uppgift att uteslutande eller huvudsakligen sköta den interna revisionen, får revisorn dock vid revisionen anlita sådana anställda i den utsträckning det är förenligt med god revisionssed.

Till revisor får även ett registrerat revisionsbolag utses.

Bestämmelser om vem som får vara huvudansvarig för revisionen när ett revisionsbolag utses att vara revisor och om underrättelseskyldighet finns i 17 § revisorslagen (2001:883). Följande bestämmelser i detta kapitel ska tillämpas på den *huvudansvarige*:

Bestämmelser om vem som får vara huvudansvarig för revisionen *eller granskningen av en hållbarhetsrapport* när ett revisionsbolag utses att vara revisor och om underrättelseskyldighet finns i 17 § revisorslagen (2001:883). Följande bestämmelser i detta kapitel ska tillämpas på den *huvudansvariga*:

17 och 18 §§ om jäv,
40 § om närvaro vid bolagsstämma och
47 och 48 §§ om registrering.

Revisionsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning. I uttalandet ska det särskilt anges

1. om årsredovisningen ger en rättvisande bild av bolagets resultat och ställning, och
2. om förvaltningsberättelsen är förenlig med årsredovisningens övriga delar.

⁸ Senaste lydelse 2001:883.

⁹ Senaste lydelse 2016:431.

¹⁰ Senaste lydelse 2016:955.

Om det i årsredovisningen inte har lämnats sådana upplysningar som ska lämnas enligt tillämplig lag om årsredovisning, ska revisorn ange detta och, om det är möjligt, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse.

Första och andra styckena gäller inte i fråga om en sådan bolagsstyrningsrapport som avses i 6 kap. 6 § årsredovisningslagen (1995:1554) *eller en sådan hållbarhetsrapport som avses i 6 kap. 10 § samma lag.* I den delen ska revisionsberättelsen i stället innehålla ett uttalande om huruvida en rapport har upprättats eller inte. När det gäller sådana upplysningar i bolagsstyrningsrapporten som avses i 6 kap. 6 § andra stycket 2–6 årsredovisningslagen, ska berättelsen vidare innehålla ett uttalande om huruvida upplysningarna är förenliga med årsredovisningens övriga delar och i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning. Om upplysningarna innehåller väsentliga fel, ska revisorn ange detta och peka på vilka slags fel det rör sig om.

Första och andra styckena gäller inte i fråga om en sådan bolagsstyrningsrapport som avses i 6 kap. 6 § årsredovisningslagen (1995:1554). I den delen ska revisionsberättelsen i stället innehålla ett uttalande om huruvida en rapport har upprättats eller inte. När det gäller sådana upplysningar i bolagsstyrningsrapporten som avses i 6 kap. 6 § andra stycket 2–6 årsredovisningslagen, ska berättelsen vidare innehålla ett uttalande om huruvida upplysningarna är förenliga med årsredovisningens övriga delar och i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning. Om upplysningarna innehåller väsentliga fel, ska revisorn ange detta och peka på vilka slags fel det rör sig om.

38 §¹¹

I fråga om koncernrevisionsberättelsen gäller 28 § första stycket om tidpunkten för lämnande av revisionsberättelsen, 28 a § första stycket första meningen och andra stycket om gemensam revisionsberättelse samt 29 § första stycket 2 och 4 och andra stycket, 30 §, 31 § första och andra styckena, 31 a §, 32 § första stycket 1 och 35–36 §§ om revisionsberättelsens innehåll. *Bestämmelserna i 31 § första och andra styckena gäller dock inte i fråga om en hållbarhetsrapport för koncernen. I den delen ska revisionsberättelsen i stället innehålla ett uttalande om huruvida en rapport har upprättats eller inte.*

I fråga om koncernrevisionsberättelsen gäller 28 § första stycket om tidpunkten för lämnande av revisionsberättelsen, 28 a § första stycket första meningen och andra stycket om gemensam revisionsberättelse samt 29 § första stycket 2 och 4 och andra stycket, 30 §, 31 § första och andra styckena, 31 a §, 32 § första stycket 1 och 35–36 §§ om revisionsberättelsens innehåll.

Koncernrevisionsberättelsens inledning ska innehålla uppgifter om moderbolagets företagsnamn och organisationsnummer samt om vilket

¹¹ Senaste lydelse 2018:1682.

eller vilka normsystem för koncernredovisning som moderbolaget har tillämpat.

På koncernredovisningen ska revisorn göra en hänvisning till koncernrevisionsberättelsen. Om revisorn anser att koncernbalansräkningen eller koncernresultaträkningen inte bör fastställas, ska också detta antecknas på koncernredovisningen. Om moderbolaget har fler än en revisor, gäller detta samtliga revisorer.

Granskningsberättelse över hållbarhetsrapport

38 a §

I fråga om granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport gäller 28–29 §§, 30 § första stycket och 31 § första stycket första meningen. Det som sägs där om revisionsberättelsen och årsredovisningen ska i stället avse granskningsberättelsen och hållbarhetsrapporten.

En granskningsberättelse över hållbarhetsrapport ska färdigställas i enlighet med de granskningsstandarder som har antagits enligt artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och i övrigt vara förenlig med god revisionssed.

Första och andra styckena gäller även granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen.

39 §

Om revisorn har framställt en erinran till styrelsen eller den verkställande direktören, *skall* den antecknas i ett protokoll eller i en annan handling. Handlingen *skall* lämnas till styrelsen och bolaget *skall* förvara den på ett betryggande sätt.

Styrelsen *skall* ta upp erinran till behandling vid ett sammanträde. Sammanträdet *skall* hållas inom fyra veckor från det att erinran har överlämnats. Om erinran framställs senast i samband med att revisionsberättelsen avlämnas till bolaget, *skall* ett sammanträde alltid hållas

Om revisorn har framställt en erinran till styrelsen eller den verkställande direktören, *ska* den antecknas i ett protokoll eller i en annan handling. Handlingen *ska* lämnas till styrelsen och bolaget *ska* förvara den på ett betryggande sätt.

Styrelsen *ska* ta upp erinran till behandling vid ett sammanträde. Sammanträdet *ska* hållas inom fyra veckor från det att erinran har överlämnats. Om erinran framställs senast i samband med att revisionsberättelsen *eller granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport* avlämnas till bolaget, *ska* ett

före den bolagsstämma där revisionsberättelsen läggs fram.

sammanträde alltid hållas före den bolagsstämma där revisionsberättelsen och granskningsberättelsen läggs fram.

Bilaga 7

47 §¹²

Bolaget ska för registrering i aktiebolagsregistret anmäla vem som har utsetts till revisor. Anmälan behöver inte göras om revisorn har utsetts av Bolagsverket.

Anmälan ska innehålla uppgift om revisorns postadress. Om postadressen avviker från revisorns hemvist, ska även hemvisten anges. Anmälan ska vidare innehålla uppgift om revisorns personnummer eller, om sådant saknas, födelse-datum. Om revisorn är ett registrerat revisionsbolag, ska anmälan även innehålla uppgift om bolagets organisationsnummer eller något annat identifieringsnummer och om vem som är huvudansvarig för revisionen.

Anmälan ska innehålla uppgift om revisorns postadress. Om postadressen avviker från revisorns hemvist, ska även hemvisten anges. Anmälan ska vidare innehålla uppgift om revisorns personnummer eller, om sådant saknas, födelse-datum. Om revisorn är ett registrerat revisionsbolag, ska anmälan även innehålla uppgift om bolagets organisationsnummer eller något annat identifieringsnummer och om vem som är huvudansvarig för revisionen *respektive granskningen av hållbarhetsrapport*.

Rätt att göra anmälan har även den som anmälan gäller.

25 kap.

11 §

Bolagsverket *skall* besluta att bolaget *skall* gå i likvidation, om

1. bolaget inte på föreskrivet sätt har kommit in med anmälan till Bolagsverket om sådan behörig styrelse, verkställande direktör, särskild delgivningsmottagare eller revisor som *skall* finnas enligt denna lag,

2. bolaget inte till Bolagsverket har kommit in med årsredovisning och revisionsberättelse enligt 8 kap. 3 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) eller, i förekommande fall, koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse enligt 8 kap. 16 § samma lag inom elva månader från räkenskapsårets utgång,

Bolagsverket *ska* besluta att bolaget *ska* gå i likvidation, om

1. bolaget inte på föreskrivet sätt har kommit in med anmälan till Bolagsverket om sådan behörig styrelse, verkställande direktör, särskild delgivningsmottagare eller revisor som *ska* finnas enligt denna lag,

2. bolaget inte till Bolagsverket har kommit in med årsredovisning, revisionsberättelse och *granskningsberättelse över hållbarhetsrapport* enligt 8 kap. 3 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) eller, i förekommande fall, koncernredovisning, koncernrevisionsberättelse och *granskningsberättelse över hållbarhetsrapport för koncernen* enligt 8 kap. 16 §

¹² Senaste lydelse 2016:431.

3. bolaget efter beslut om att aktiekapitalet *skall* vara bestämt i kronor i stället för i euro har ett registrerat aktiekapital eller minimikapital som inte står i överensstämmelse med 1 kap. 5 § eller, i fråga om publika aktiebolag, 14 § och bolaget inte inom sex månader från det att beslutet fick verkan har anmält nödvändiga beslut om ändring i bolagsordningen och om ökning av aktiekapitalet för registrering, eller

4. bolaget på grund av bestämmelserna i 19 kap. 6 eller 16 § är skyldigt att minska aktiekapitalet till ett belopp som understiger lägsta tillåtna aktiekapital enligt 1 kap. 5 § eller, i fråga om publika aktiebolag, 14 §.

Beslut om likvidation *skall* dock inte meddelas, om likvidationsgrunden har upphört under ärendets handläggning hos Bolagsverket och avgift som har påförts enligt 26 § har betalats.

En fråga om likvidation enligt första stycket prövas av Bolagsverket självmant eller på ansökan av styrelsen, en styrelseledamot, den verkställande direktören, en aktieägare, en borgenär eller, i sådana fall som avses i första stycket 1, någon annan vars rätt är beroende av att det finns någon som kan företräda bolaget.

Beslutet om likvidation gäller omedelbart.

samma lag inom elva månader från räkenskapsårets utgång,

3. bolaget efter beslut om att aktiekapitalet *ska* vara bestämt i kronor i stället för i euro har ett registrerat aktiekapital eller minimikapital som inte står i överensstämmelse med 1 kap. 5 § eller, i fråga om publika aktiebolag, 14 § och bolaget inte inom sex månader från det att beslutet fick verkan har anmält nödvändiga beslut om ändring i bolagsordningen och om ökning av aktiekapitalet för registrering, eller

4. bolaget på grund av bestämmelserna i 19 kap. 6 eller 16 § är skyldigt att minska aktiekapitalet till ett belopp som understiger lägsta tillåtna aktiekapital enligt 1 kap. 5 § eller, i fråga om publika aktiebolag, 14 §.

Beslut om likvidation *ska* dock inte meddelas, om likvidationsgrunden har upphört under ärendets handläggning hos Bolagsverket och avgift som har påförts enligt 26 § har betalats.

27 kap.

6 §¹³

Om en styrelseledamot, verkställande direktör, särskild firma-tecknare, annan ställföreträdare för bolaget, revisor eller lekmannarevisor har försatts i konkurs, fått förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken eller fått näringsförbud, ska Bolagsverket stryka ställföreträdaren, revisorn eller lekmannarevisorn ur aktiebolagsregistret. Detsamma gäller om godkännandet eller auktorisationen för en revisor upphör att gälla eller om revisorn har fått ett tidsbegränsat förbud att

Om en styrelseledamot, verkställande direktör, särskild firma-tecknare, annan ställföreträdare för bolaget, revisor eller lekmannarevisor har försatts i konkurs, fått förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken eller fått näringsförbud, ska Bolagsverket stryka ställföreträdaren, revisorn eller lekmannarevisorn ur aktiebolagsregistret. Detsamma gäller om godkännandet eller auktorisationen för en revisor upphör att gälla eller om revisorn har fått ett tidsbegränsat förbud att utöva revisionsverksamhet eller att

utöva revisionsverksamhet eller att underteckna revisionsberättelser.

underteckna revisionsberättelser eller granskningsberättelser över hållbarhetsrapport.

Bilaga 7

Avregistreringen ska ske omedelbart

1. vid beslut om konkurs,
2. vid beslut om tillfälligt näringsförbud, eller
3. om det i samband med ett beslut att avslå ansökan om fortsatt godkännande eller auktorisation av revisor, ett beslut att upphäva godkännande eller auktorisation av revisor eller ett beslut om tidsbegränsat förbud för en revisor att utöva revisionsverksamhet eller att underteckna revisionsberättelser har bestämts att beslutet ska gälla omedelbart.

3. om det i samband med ett beslut att avslå ansökan om fortsatt godkännande eller auktorisation av revisor, ett beslut att upphäva godkännande eller auktorisation av revisor eller ett beslut om tidsbegränsat förbud för en revisor att utöva revisionsverksamhet eller att underteckna revisionsberättelser eller granskningsberättelser över hållbarhetsrapport har bestämts att beslutet ska gälla omedelbart.

I övrigt ska avregistrering ske när beslutet har fått laga kraft.

29 kap.

10 §

Talan för bolagets räkning mot en styrelseledamot eller den verkställande direktören om skadestånd på grund av beslut eller åtgärd under ett räkenskapsår *skall* väckas senast ett år från det att årsredovisningen *och* revisionsberättelsen för räkenskapsåret lades fram på bolagsstämman.

Talan för bolagets räkning mot en styrelseledamot eller den verkställande direktören om skadestånd på grund av beslut eller åtgärd under ett räkenskapsår *ska* väckas senast ett år från det att årsredovisningen, revisionsberättelsen *och granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport* för räkenskapsåret lades fram på bolagsstämman.

11 §

Har bolagsstämman beslutat att bevilja ansvarsfrihet eller att inte föra en skadeståndstalan utan att aktieägare till sådant antal som anges i 7 § har röstat emot det eller har tiden för att väcka talan gått ut enligt 10 §, får talan enligt 7 eller 9 § ändå väckas, om det i årsredovisningen *eller* i revisionsberättelsen eller på annat sätt inte har lämnats i väsentliga hänseenden riktiga och fullständiga uppgifter till bolagsstämman om det beslut eller den åtgärd som talan grundas på.

Har bolagsstämman beslutat att bevilja ansvarsfrihet eller att inte föra en skadeståndstalan utan att aktieägare till sådant antal som anges i 7 § har röstat emot det eller har tiden för att väcka talan gått ut enligt 10 §, får talan enligt 7 eller 9 § ändå väckas, om det i årsredovisningen, i revisionsberättelsen *eller i granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport* eller på annat sätt inte har lämnats i väsentliga hänseenden riktiga och fullständiga uppgifter till bolagsstämman om det beslut eller den åtgärd som talan grundas på.

Talan för bolagets räkning enligt 1–3 §§ som inte grundas på brott får inte väckas mot

1. en stiftare sedan fem år har förflutit från bolagets bildande,
2. en styrelseledamot eller den verkställande direktören sedan fem år har förflutit från utgången av det räkenskapsår då beslut eller åtgärder som talan grundas på fattades eller vidtogs,
3. en revisor sedan fem år har förflutit från utgången av det räkenskapsår som revisionsberättelsen avser,
3. en revisor sedan fem år har förflutit från utgången av det räkenskapsår som revisionsberättelsen eller granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport avser,
4. en lekmannarevisor sedan fem år har förflutit från utgången av det räkenskapsår som granskningsrapporten avser,
5. en särskild granskare sedan fem år har förflutit från den dag när yttrandet över den särskilda granskningen lades fram på bolagsstämman,
6. en aktieägare sedan två år har förflutit från beslut eller åtgärder som talan grundas på.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.
 2. Äldre bestämmelser om granskning av hållbarhetsrapport gäller till dess det granskade bolaget är skyldigt att upprätta hållbarhetsrapport enligt tillämplig lag om årsredovisning i dess lydelse efter den 1 januari 2024.

Förslag till lag om ändring i lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar

Bilaga 7

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 34 och 41 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

34 §

Revisionsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning. I uttalandet ska det särskilt anges

1. om årsredovisningen ger en rättvisande bild av föreningens resultat och ställning, och

2. om förvaltningsberättelsen är förenlig med årsredovisningens övriga delar.

Om det i årsredovisningen inte har lämnats sådana upplysningar som ska lämnas enligt tillämplig lag om årsredovisning, ska revisorn ange detta och, om det är möjligt, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse. *I fråga om en sådan hållbarhetsrapport som avses i 6 kap. 10 § årsredovisningslagen (1995:1554) ska revisionsberättelsen i stället innehålla ett uttalande om huruvida en rapport har upprättats eller inte.*

Om det i årsredovisningen inte har lämnats sådana upplysningar som ska lämnas enligt tillämplig lag om årsredovisning, ska revisorn ange detta och, om det är möjligt, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse.

41 §¹

I fråga om koncernrevisionsberättelsen tillämpas 32 § första stycket om tidpunkten för lämnande av revisionsberättelsen och 33 § första stycket 2 och 3 och andra stycket, 34 §, 35 § första stycket 1 och 38 och 39 §§ om revisionsberättelsens innehåll. *Bestämmelserna i 34 § första stycket tillämpas dock inte i fråga om en hållbarhetsrapport för koncernen. I den delen ska revisionsberättelsen i stället innehålla ett uttalande om huruvida en rapport har upprättats eller inte.*

I fråga om koncernrevisionsberättelsen tillämpas 32 § första stycket om tidpunkten för lämnande av revisionsberättelsen och 33 § första stycket 2 och 3 och andra stycket, 34 §, 35 § första stycket 1 och 38 och 39 §§ om revisionsberättelsens innehåll.

¹ Senaste lydelse 2018:1692.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 11 § stiftelselagen (1994:1220) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

11 §¹

Revisorerna ska lämna en revisionsberättelse för varje räkenskapsår.

I fråga om stiftelser som enligt bokföringslagen (1999:1078) är skyldiga att upprätta årsredovisning ska revisionsberättelsen innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med årsredovisningslagen (1995:1554). I uttalandet ska det särskilt anges om årsredovisningen ger en rättvisande bild av stiftelsens resultat och ställning och om förvaltningsberättelsen är förenlig med årsredovisningens övriga delar. Om årsredovisningen inte innehåller sådana upplysningar som ska lämnas enligt årsredovisningslagen, ska revisorerna ange detta och, om det kan ske, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse. *I fråga om en sådan hållbarhetsrapport som avses i 6 kap. 10 § årsredovisningslagen ska revisionsberättelsen i stället innehålla ett uttalande om huruvida en rapport har upprättats eller inte.*

I fråga om stiftelser som enligt bokföringslagen (1999:1078) är skyldiga att upprätta årsredovisning ska revisionsberättelsen innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med årsredovisningslagen (1995:1554). I uttalandet ska det särskilt anges om årsredovisningen ger en rättvisande bild av stiftelsens resultat och ställning och om förvaltningsberättelsen är förenlig med årsredovisningens övriga delar. Om årsredovisningen inte innehåller sådana upplysningar som ska lämnas enligt årsredovisningslagen, ska revisorerna ange detta och, om det kan ske, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse.

I revisionsberättelsen ska det också anmärkas om revisorerna vid sin granskning har funnit att

1. stiftelsens tillgångar har använts i strid med stiftelsens ändamål eller att dess förmögenhet är placerad i strid med stiftelseförordnandet eller med 2 kap. 4 eller 6 §,

2. någon annan åtgärd eller försummelse innebär att föreskrifterna i stiftelseförordnandet eller bestämmelserna i denna lag eller årsredovisningslagen inte har följts, eller

3. vad som enligt 1 eller 2 ligger en styrelseledamot eller förvaltaren till last eller annan åtgärd eller försummelse kan föranleda ersättningskyldighet enligt 5 kap. 1 § första meningen eller entledigande enligt 9 kap. 6 §.

¹ Senaste lydelse 2016:952.

Bilaga 7

Om stiftelsen har utövat näringsverksamhet under räkenskapsåret, ska även 30 § första stycket revisionslagen (1999:1079) beaktas när revisionsberättelsen upprättas.

I en moderstiftelse ska revisorerna lämna en särskild revisionsberättelse för koncernen. Då ska andra stycket och tredje stycket 2 och 3 tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om revisionslagen (1999:1079)

dels att nuvarande 5–7, 12, 19 och 40 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 33 a och 33 b §§, och närmast före dessa paragrafer nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §²

Revisorn ska granska företagets årsredovisning och bokföring samt företagsledningens förvaltning. Granskningen ska vara så ingående och omfattande som god revisionssed kräver. Om revisorn är en auktoriserad eller godkänd revisor eller ett registrerat revisionsbolag, ska granskningen utföras med professionell skepticism.

Om företaget är moderföretag, ska revisorn även granska koncernredovisningen och koncernföretagens inbördes förhållanden.

Företaget får utse en revisor att enbart granska hållbarhetsrapporten, medan en annan revisor utför revisionen.

Granskningen av en hållbarhetsrapport ska utföras i enlighet med de granskningsstandarder som har antagits enligt artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG och i övrigt vara förenlig med god revisionssed.

6 §³

Revisorn ska efter varje räkenskapsår lämna en revisionsberättelse till företaget. Bestämmelser om berättelsens innehåll och den tidpunkt då den ska lämnas till företagsledningen finns i 27–32 §§.

Revisorn ska efter varje räkenskapsår lämna en revisionsberättelse och en granskningsberättelse över hållbarhetsrapport till företaget. Bestämmelser om berättelsens innehåll och den tidpunkt då den

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

² Senaste lydelse 2016:433.

³ Senaste lydelse 2015:822.

Om företaget är ett moderföretag, ska revisorn även lämna en koncernrevisionsberättelse enligt bestämmelserna i 33 §. Detta gäller inte om moderföretaget enligt 7 kap. 2, 3 eller 3 a § årsredovisningslagen (1995:1554) inte behöver upprätta koncernredovisning.

ska lämnas till företagsledningen finns i 27–32 och 33 a §§.

Om företaget är ett moderföretag, ska revisorn även lämna en koncernrevisionsberättelse enligt bestämmelserna i 33 § och, i förekommande fall, en granskningsberättelse över hållbarhetsrapport för koncernen enligt 33 b §. Detta gäller inte om moderföretaget enligt 7 kap. 2, 3 eller 3 a § årsredovisningslagen (1995:1554) inte behöver upprätta koncernredovisning.

Om samma revisor utför revisionen av årsredovisningen och granskningen av hållbarhetsrapporten får granskningsberättelsen över hållbarhetsrapporten tas in som ett särskilt avsnitt i revisionsberättelsen.

7 §

I samband med revisionen skall revisorn till företagsledningen framföra de erinringar och göra de påpekanden som följer av god revisionssed. Bestämmelser om erinringar finns i 34 §.

I samband med revisionen och granskningen av hållbarhetsrapporten ska revisorn till företagsledningen framföra de erinringar och göra de påpekanden som följer av god revisionssed. Bestämmelser om erinringar finns i 34 §.

12 §⁴

En revisor ska ha den insikt i och erfarenhet av redovisning och ekonomiska förhållanden som med hänsyn till arten och omfattningen av företagets verksamhet fordras för att fullgöra uppdraget.

Endast den som är auktoriserad eller godkänd revisor kan vara revisor i

1. ett handelsbolag som en eller flera juridiska personer är delägare i,
2. ett hypoteksinstitut som är skyldigt att upprätta årsredovisning enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,
3. en gruppering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS),
4. ett konsortium enligt rådets förordning (EG) nr 723/2009 av den 25 juni 2009 om gemenskapens rättsliga ram för ett konsortium för europeisk forskningsinfrastruktur (Eric-konsortium), och
5. ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 av

den 22 oktober 2014 om stadgar för och finansiering av europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser. Bilaga 7

I företag som avses i 6 kap. 1 § första stycket 6 eller 7 bokföringslagen (1999:1078) ska minst en revisor vara auktoriserad revisor.

I företag som avses i 6 kap. 1 § första stycket 6 eller 7 bokföringslagen (1999:1078) ska minst en revisor vara auktoriserad revisor. *För att granska en hållbarhetsrapport krävs en särskild behörighet.*

19 §⁵

Till revisor får även ett registrerat revisionsbolag utses.

Bestämmelser om vem som får vara huvudansvarig för revisionen *eller granskningen av en hållbarhetsrapport* när ett revisionsbolag utses att vara revisor och om underrättelseskyldighet finns i 17 § revisorslagen (2001:883).

Följande bestämmelser i denna lag tillämpas på den *huvudansvarige*:

Följande bestämmelser i denna lag tillämpas på den *huvudansvariga*:

17 § om jäv, och

18 § om anlitande av biträde.

Granskningsberättelse över hållbarhetsrapport

33 a §

I fråga om granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport gäller 27–27 b §§, 27 c § första stycket och 28 § första stycket första meningen. Det som sägs där om revisionsberättelsen och årsredovisningen ska i stället avse granskningsberättelsen och hållbarhetsrapporten.

En granskningsberättelse över hållbarhetsrapport ska färdigställas i enlighet de granskningsstandarder som har antagits enligt artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och i övrigt vara förenlig med god revisionssed.

Första och andra styckena gäller även revisorns granskningsberättelse över hållbarhetsrapport för koncernen.

⁵ Senaste lydelse 2001:888.

**Granskning av
hållbarhetsrapportering
för en koncern**

33 b §

I samband med en granskning av en hållbarhetsrapport för en koncern ska revisorn ha ansvaret för granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport och bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer, och i förekommande fall, andra oberoende granskare i de övriga koncernföretagen. Revisorn ska se till att han eller hon kan få tillgång till dokumentation av det granskningsarbete som är relevant för koncerngranskningen.

Om revisorn är förhindrad att göra den bedömning och utvärdering som avses i första stycket, ska han eller hon utföra kompletterande granskningsarbete avseende dotterföretagen eller vidta andra lämpliga åtgärder. Revisorn ska också underrätta Revisorsinspektionen om hindret.

40 §

Talan för företagets räkning enligt 37 § som inte grundas på brott får inte väckas mot en revisor sedan tre år har förflutit från det att revisionsberättelsen överlämnades till företagsledningen.

Talan för företagets räkning enligt 37 § som inte grundas på brott får inte väckas mot en revisor sedan tre år har förflutit från det att revisionsberättelsen *respektive granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport* överlämnades till företagsledningen.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.
 2. Äldre bestämmelser om granskning av hållbarhetsrapport gäller till dess det granskade företaget är skyldigt att upprätta hållbarhetsrapport enligt tillämplig lag om årsredovisning i dess lydelse efter den 1 januari 2024.

Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Bilaga 7

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

dels att 10 a kap. 1 § samt 12 kap. 6 d, 9 och 12 a §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tio nya paragrafer, 12 kap. 7 b, 8 a–8 h och 20 a §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 a kap.

1 §²

Det som enligt 12 kap. 1–4 och 6–20 §§ gäller för kreditmarknadsföreningar ska även gälla för medlemsbanker.

Det som föreskrivs om Bolagsverket i 7 kap. 8, 30 och 38 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska, i fråga om medlemsbanker, i stället gälla Finansinspektionen.

När den lagen tillämpas på medlemsbanker ska hänvisningar till föreningsregistret i stället avse bankregistret.

Det som enligt 12 kap. 1–4 och 6–20 a §§ gäller för kreditmarknadsföreningar ska även gälla för medlemsbanker.

12 kap.

6 d §³

I fråga om revisionsutskott ska en kreditmarknadsförening anses som en sådan ekonomisk förening som avses i 7 kap. 47 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

Vid tillämpningen av 7 kap. 48 § lagen om ekonomiska föreningar ska revisionsutskottets uppgifter omfatta även kreditmarknadsföreningens hållbarhetsrapportering.

7 b §

Vid tillämpningen av 6 kap. 9 och 23 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om årsstämman och tillhandahållandet av handlingar inför årsstämman ska det som sägs om revisionsberättelsen och koncernrevisionsberättelsen

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

² Senaste lydelse 2022:1649.

³ Senaste lydelse 2018:725.

även gälla granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport och granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen.

8 a §

Granskningen av en hållbarhetsrapport ska utföras i enlighet med de granskningsstandarder som har antagits enligt artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG och i övrigt vara förenlig med god revisionsred.

8 b §

Utöver det som föreskrivs i 8 kap. 5 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska revisorn även lämna en granskningsberättelse över hållbarhetsrapport. Vad som sägs i den nämnda paragrafen ska gälla även i fråga om en granskningsberättelse.

Kreditmarknadsföreningen får utse en revisor att enbart granska hållbarhetsrapporten, medan en annan revisor utför revisionen.

Om samma revisor utför revisionen av de finansiella rapporterna och granskningen av hållbarhetsrapporten får granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport tas in som ett särskilt avsnitt i revisionsberättelsen.

8 c §

Det som föreskrivs i 8 kap. 6 och 42 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om erinringar m.m. gäller även vid granskningen av hållbarhetsrapporten.

8 d §

I samband med granskning av en hållbarhetsrapport för en koncern ska revisorn bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer och, i förekommande fall, andra oberoende granskare i de övriga koncernföretagen. Revisorn ska se till att han eller hon kan få tillgång till dokumentation av det granskningsarbete som är relevant för koncerngranskningen.

Om revisorn är förhindrad att göra den bedömning och utvärdering som avses i första stycket, ska han eller hon utföra kompletterande granskningsarbete avseende dotterföretagen eller vidta andra lämpliga åtgärder. Revisorn ska också underrätta Revisorsinspektionen om hindret.

8 e §

Bolagsverket ska, efter ansökan av en eller flera röstberättigade, utse en auktoriserad revisor eller ett registrerat revisionsbolag som inte är utsedd att granska kreditmarknadsföreningens hållbarhetsrapport och som inte heller är en del av granskarens nätverk, att lämna en rapport över angivna delar av hållbarhetsrapporten. I ansökan ska det anges vad som ska granskas och vilket räkenskapsår som granskningen ska avse.

Bolagsverket ska ge kreditmarknadsföreningens styrelse tillfälle att yttra sig innan verket utser en auktoriserad revisor eller registrerat revisionsbolag. Beslutet ska avse tiden till och med årsstämman under nästa räkenskapsår.

Styrelsen ska göra rapporten tillgänglig för nästa årsstämma.

Det som sägs i första stycket gäller endast om kreditmarknadsföreningen inte har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på

en reglerad marknad men uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. medelantalet anställda i föreningen har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,

2. föreningens redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 175 miljoner kronor,

3. föreningens redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 350 miljoner kronor.

En ansökan får göras av röstberättigade som tillsammans utgör minst fem procent av samtliga röstberättigade i föreningen eller av innehavare av förlagsandelar som företräder förlagsinsatser till ett sammanlagt belopp motsvarande minst fem procent av det totalt inbetalda insatskapitalet.

8 f §

Det som föreskrivs i 8 kap. 20 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om att revisorn inte vid revisionen får anlita någon som inte är behörig att vara revisor gäller även vid granskningen av hållbarhetsrapporten.

8 g §

Det som enligt 8 kap. 21 § första och andra styckena lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller för den huvudansvariga för revisionen ska även avse den huvudansvariga för granskningen av en hållbarhetsrapport.

8 h §

I fråga om granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport gäller 8 kap. 32 och 33 §§, 34 § första stycket första meningen samt 56 och 58 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. Det som sägs där om revisionsberättelsen

och årsredovisningen ska avse granskningsberättelsen och hållbarhetsrapporten.

En granskningsberättelse över hållbarhetsrapport ska färdigställas i enlighet med de granskningsstandarder som har antagits enligt artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och i övrigt vara förenlig med god revisionssed.

Första och andra styckena gäller även granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen.

9 §⁴

Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i en kreditmarknadsförening.

Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i en kreditmarknadsförening. För att granska en hållbarhetsrapport krävs därutöver en särskild behörighet.

Minst en revisor som stämman utsett ska vara auktoriserad revisor.

12 a §⁵

Vid tillämpningen av 17 kap. 11 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som där sägs i första stycket 2 och 3 om 8 kap. 3 och 16 §§ årsredovisningslagen (1995:1554) i stället avse 8 kap. 5 och 8 §§ lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

Vid tillämpningen av 17 kap. 11 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som där sägs i första stycket 2 och 3 om 8 kap. 3 och 16 §§ årsredovisningslagen (1995:1554) i stället avse 8 kap. 5 och 8 §§ lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

Det som föreskrivs i 17 kap. 11 § lagen om ekonomiska föreningar ska även gälla om kreditmarknadsföreningen inte har kommit in med en granskningsberättelse över hållbarhetsrapport.

20 a §

Vid tillämpningen av 21 kap. 9 och 12 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om tid för att väcka talan och hinder för att väcka talan ska det som föreskrivs

⁴ Senaste lydelse 2013:231.

⁵ Senaste lydelse 2018:725.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.
 2. Äldre bestämmelser om granskning av hållbarhetsrapport gäller till dess den granskade medlemsbanken eller kreditmarknadsföreningen är skyldig att upprätta hållbarhetsrapport enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag i dess lydelse efter den 1 januari 2024.

Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

Bilaga 7

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om försäkringsrörelselagen (2010:2043)

dels att 12 kap. 25 a, 43 och 87 §§, 13 kap. 9 a, 18, 18 b, 18 c § och 38 §§ och rubriken närmast före 13 kap. 18 b § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas 18 nya paragrafer, 12 kap. 32 a, 42 a–42 f, 43 f, 43 g och 73 a §§, 13 kap. 14 b och 17 a–17 f §§ och 18 kap. 26 §, samt närmast före 12 kap. 32 a, 42 a, 42 d–42 f och 43 f §§, 13 kap. 14 b, 17 a och 17 d–17 f §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 kap.

25 a §²

I fråga om revisionsutskott ska ett ömsesidigt försäkringsbolag som inte har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 20 § anses som en sådan ekonomisk förening som avses i 7 kap. 47 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

Vid tillämpningen av 7 kap. 48 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska revisionsutskottets uppgifter omfatta även det ömsesidiga försäkringsbolagets hållbarhetsrapportering.

Ordinarie föreningsstämma

32 a §

Vid tillämpningen av 6 kap. 9 och 23 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om årsstämman och tillhandahållandet av handlingar inför årsstämman ska det som sägs om revisionsberättelsen och koncernrevisionsberättelsen även gälla granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport och granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

² Senaste lydelse 2018:731.

Revisorns uppgifter

42 a §

Granskningen av en hållbarhetsrapport ska utföras i enlighet med de granskningsstandarder som har antagits enligt artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG och i övrigt vara förenlig med god revisionssed.

42 b §

Utöver det som föreskrivs i 8 kap. 5 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska revisorn även lämna en granskningsberättelse över hållbarhetsrapport. Vad som sägs i den nämnda paragrafen ska gälla även i fråga om en granskningsberättelse.

Det ömsesidiga försäkringsbolaget får utse en revisor att enbart granska hållbarhetsrapporten, medan en annan revisor utför revisionen.

Om samma revisor utför revisionen av de finansiella rapporterna och granskningen av hållbarhetsrapporten får granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport tas in som ett särskilt avsnitt i revisionsberättelsen.

42 c §

Det som föreskrivs i 8 kap. 6 och 42 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om erinringar m.m. gäller även vid granskningen av hållbarhetsrapporten.

42 d §

Bolagsverket ska, efter ansökan av en eller flera röstberättigade, utse en auktoriserad revisor eller ett registrerat revisionsbolag som inte är utsedd att granska det ömsesidiga försäkringsbolagets hållbarhetsrapport och som inte heller är en del av granskarens nätverk, att lämna en rapport över angivna delar av hållbarhetsrapporten. I ansökan ska det anges vad som ska granskas och vilket räkenskapsår som granskningen ska avse.

Bolagsverket ska ge det ömsesidiga försäkringsbolagets styrelse tillfälle att yttra sig innan verket utser en auktoriserad revisor eller registrerat revisionsbolag. Beslutet ska avse tiden till och med årsstämman under nästa räkenskapsår.

Styrelsen ska göra rapporten tillgänglig för nästa årsstämma.

Det som sägs i första stycket gäller endast om det ömsesidiga försäkringsbolaget inte har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad men uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. medelantalet anställda i bolaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,

2. bolagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 175 miljoner kronor,

3. bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 350 miljoner kronor.

En ansökan får göras av röstberättigade som tillsammans utgör minst fem procent av samtliga röstberättigade i det ömsesidiga försäkringsbolaget eller av inne-

havare av förlagsandelar som företräder förlagsinsatser till ett sammanlagt belopp motsvarande minst fem procent av det totalt inbetalda insatskapitalet.

Jäv för en revisor

42 e §

Det som föreskrivs i 8 kap. 20 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om att revisorn inte vid revisionen får anlita någon som inte är behörig att vara revisor gäller även vid granskningen av hållbarhetsrapporten.

Huvudansvarig revisor

42 f §

Det som enligt 8 kap. 21 § första och andra styckena lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller för den huvudansvariga för revisionen ska även avse den huvudansvariga för granskningen av en hållbarhetsrapport.

43 §³

I ett ömsesidigt försäkringsbolag ska minst en revisor utses av bolagsstämman.

Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i ett ömsesidigt försäkringsbolag. Minst en av de revisorer som bolagsstämman har utsett ska vara auktoriserad revisor.

Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i ett ömsesidigt försäkringsbolag. Minst en av de revisorer som bolagsstämman har utsett ska vara auktoriserad revisor. *För att granska en hållbarhetsrapport krävs därutöver en särskild behörighet.*

Bestämmelserna i 8 kap. 51 och 52 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om registrering av revisor ska även gälla för en revisor som har utsetts enligt denna paragraf.

43 f §

I fråga om granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport gäller 8 kap. 32 och 33 §§, 34 § första stycket första meningen samt 56 och 58 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. Det som sägs där om revisionsberättelsen och årsredovisningen ska i stället avse granskningsberättelsen och hållbarhetsrapporten.

En granskningsberättelse över hållbarhetsrapport ska färdigställas i enlighet med de granskningsstandarder som har antagits enligt artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och i övrigt vara förenlig med god revisionssed.

Första och andra styckena gäller även granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen.

43 g §

I samband med granskning av en hållbarhetsrapport för en koncern ska revisorn bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer och, i förekommande fall, andra oberoende granskare i de övriga koncernföretagen. Revisorn ska se till att han eller hon kan få tillgång till dokumentation av det granskningsarbete som är relevant för koncerngranskningen.

Om revisorn är förhindrad att göra den bedömning och utvärdering som avses i första stycket, ska han eller hon utföra kompletterande granskningsarbete avseende dotterföretagen eller vidta andra lämpliga åtgärder. Revisorn ska också underrätta Revisorsinspektionen om hindret.

73 a §

Det som föreskrivs i 17 kap. 11 § lagen om ekonomiska föreningar om likvidation ska gälla även om kreditmarknadsföreningen inte har kommit in med en granskningsberättelse över hållbarhetsrapport.

87 §⁴

Bestämmelserna i 21 kap. lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om ansvar vid överträdelse av bestämmelserna som anges där gäller även för ömsesidiga försäkringsbolag. Det som föreskrivs där ska för ömsesidiga försäkringsbolag även gälla vid överträdelse av denna lag.

Det som föreskrivs i 21 kap. 1 § lagen om ekonomiska föreningar om styrelseledamot ska även gälla för stiftare av ett ömsesidigt försäkringsbolag.

Vid tillämpningen av 21 kap. 9 och 12 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om tid för att väcka talan och hinder för att väcka talan ska det som föreskrivs om revisionsberättelsen även tillämpas i fråga om granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport.

13 kap.

9 a §⁵

I fråga om revisionsutskott ska en försäkringsförening som inte har beviljats undantag enligt 1 kap. 19, 19 d eller 20 § anses som en sådan ekonomisk förening som avses i 7 kap. 47 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

Vid tillämpningen av 7 kap. 48 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska revisionsutskottets uppgifter omfatta även försäkringsföreningens hållbarhetsrapportering.

Ordinarie föreningsstämma

14 b §

Vid tillämpningen av 6 kap. 9 och 23 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om årsstämman och tillhandahållandet av handlingar inför årsstämman ska det som sägs om revisionsberättelsen

⁴ Senaste lydelse 2018:731.

⁵ Senaste lydelse 2020:660.

och koncernrevisionsberättelsen även gälla granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport och granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen.

Revisorns uppgifter

17 a §

Granskningen av en hållbarhetsrapport ska utföras i enlighet med de granskningsstandarder som har antagits enligt artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG och i övrigt vara förenlig med god revisionssed.

17 b §

Utöver det som föreskrivs i 8 kap. 5 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska revisorn även lämna en granskningsberättelse över hållbarhetsrapport. Vad som sägs i den nämnda paragrafen ska gälla även i fråga om en granskningsberättelse.

Försäkringsföreningen får utse en revisor att enbart granska hållbarhetsrapporten, medan en annan revisor utför revisionen.

Om samma revisor utför revisionen av de finansiella rapporterna och granskningen av hållbarhetsrapporten får granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport tas in som ett särskilt avsnitt i revisionsberättelsen.

17 c §

Det som föreskrivs i 8 kap. 6 och 42 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om erinringar m.m. gäller även vid granskningen av hållbarhetsrapporten.

Särskild revisorsgranskning av hållbarhetsrapport

17 d §

Bolagsverket ska, efter ansökan av en eller flera röstberättigade, utse en auktoriserad revisor eller ett registrerat revisionsbolag som inte är utsedd att granska försäkringsföreningens hållbarhetsrapport och som inte heller är en del av granskarens nätverk, att lämna en rapport över angivna delar av hållbarhetsrapporten. I ansökan ska det anges vad som ska granskas och vilket räkenskapsår som granskningen ska avse.

Bolagsverket ska ge försäkringsföreningens styrelse tillfälle att yttra sig innan verket utser en auktoriserad revisor eller registrerat revisionsbolag. Beslutet ska avse tiden till och med årsstämman under nästa räkenskapsår.

Styrelsen ska göra rapporten tillgänglig för nästa årsstämma.

Det som sägs i första stycket gäller endast om försäkringsföreningen inte har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad men uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. medelantalet anställda i föreningen har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,

2. föreningens redovisade balansomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 175 miljoner kronor,

3. föreningens redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 350 miljoner kronor.

En ansökan får göras av röstberättigade som tillsammans utgör minst fem procent av samtliga röstberättigade i försäkringsför-

eningen eller av innehavare av förlagsandelar som företräder förlagsinsatser till ett sammanlagt belopp motsvarande minst fem procent av det totalt inbetalda insatskapitalet.

Jäv för en revisor

17 e §

Det som föreskrivs i 8 kap. 20 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om att revisorn inte vid revisionen får anlita någon som inte är behörig att vara revisor gäller även vid granskningen av hållbarhetsrapporten.

Huvudansvarig revisor

17 f §

Det som enligt 8 kap. 21 § första och andra styckena lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller för den huvudansvariga för revisionen ska även avse den huvudansvariga för granskningen av en hållbarhetsrapport.

18 §⁶

I stället för 8 kap. 1 § och 8 § första stycket och 14–16 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller för försäkringsföreningar att

1. föreningsstämman ska välja minst en revisor,
2. det i stadgarna får bestämmas att en eller flera revisorer ska utses på något annat sätt,
3. bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i en försäkringsförening, och
4. minst en av de revisorer som utses av föreningsstämman ska vara auktoriserad revisor.

Första stycket 3 och 4 gäller inte för mindre försäkringsföreningar som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 d §.

För att granska en hållbarhetsrapport krävs en särskild behörighet.

Bestämmelserna i 8 kap. 51 och 52 §§ lagen om ekonomiska föreningar om registrering av revisor ska även gälla för en revisor som har utsetts enligt denna paragraf.

⁶ Senaste lydelse 2020:660.

18 b §⁷

I fråga om revisionsberättelsens innehåll ska en försäkringsförening som inte har beviljats undantag enligt 1 kap. 19, 19 d eller 20 § anses som en sådan ekonomisk förening som avses i 8 kap. 56–59 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

I fråga om granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport gäller 8 kap. 32 och 33 §§, 34 § första stycket första meningen samt 56 och 58 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. Det som sägs där om revisionsberättelsen och årsredovisningen ska i stället avse granskningsberättelsen och hållbarhetsrapporten.

En granskningsberättelse över hållbarhetsrapport ska färdigställas i enlighet med de granskningsstandarder som har antagits enligt artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och i övrigt vara förenlig med god revisionsred.

Första och andra styckena gäller även granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen.

18 c §⁸

I fråga om koncernrevision ska en försäkringsförening som inte har beviljats undantag enligt 1 kap. 19, 19 d eller 20 § anses som en sådan ekonomisk förening som avses i 8 kap. 60 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

I samband med granskning av en hållbarhetsrapport för en koncern ska revisorn bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer och, i förekommande fall, andra oberoende granskare i de övriga koncernföretagen. Revisorn ska se till att han eller hon kan få tillgång till dokumentation av det gransknings-

⁷ Senaste lydelse 2020:660.

⁸ Senaste lydelse 2020:660.

arbete som är relevant för koncerngranskningen.

Om revisorn är förhindrad att göra den bedömning och utvärdering som avses i andra stycket, ska han eller hon utföra kompletterande granskningsarbete avseende dotterföretagen eller vidta andra lämpliga åtgärder. Revisorn ska också underrätta Revisorsinspektionen om hindret.

26 §

Det som föreskrivs i 17 kap. 11 § lagen om ekonomiska föreningar om likvidation ska gälla även om försäkringsföreningen inte har kommit in med en granskningsberättelse över hållbarhetsrapport.

38 §⁹

Bestämmelserna i 21 kap. 1–3 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om ansvar vid överträdelse av bestämmelser som anges där gäller för försäkringsföreningar även vid överträdelse av denna lag.

Vid tillämpningen av 21 kap. 9 och 12 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om tid för att väcka talan och hinder för att väcka talan ska det som föreskrivs om revisionsberättelsen även tillämpas i fråga om granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.

2. Äldre bestämmelser om granskning av hållbarhetsrapport gäller till dess det ömsesidiga försäkringsbolaget eller försäkringsföreningen är skyldig att upprätta hållbarhetsrapport enligt lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag i dess lydelse efter den 1 januari 2024.

⁹ Senaste lydelse 2018:731.

Förslag till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om sparbankslagen (1987:619)

dels att 3 kap. 4 b §, 4 kap. 6, 9, 12, 4 a kap. 3, 5, 9, 13, 18, 22 §, 6 kap. 8 § samt 9 kap. 6, 7 och 9 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 4 a kap. 16 c, 17 a, 17 b, 23 a §§, samt närmast före 4 a kap. 17 a och 23 a §§ nya rubriker av följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***3 kap.****4 b §²**

Revisionsutskottet ska, utan att det påverkar styrelsens ansvar och uppgifter i övrigt,

1. övervaka bankens finansiella rapportering samt lämna rekommendationer och förslag för att säkerställa rapporteringens tillförlitlighet,

2. med avseende på den finansiella rapporteringen övervaka effektiviteten i bankens interna kontroll, internrevision och riskhantering,

3. hålla sig informerat om revisionen av årsredovisningen och koncernredovisningen samt om slutsatserna av Revisorsinspektionens kvalitetskontroll,

4. informera styrelsen om resultatet av revisionen och om på vilket sätt revisionen bidrog till den finansiella rapporteringens tillförlitlighet samt om vilken funktion utskottet har haft,

5. granska och övervaka revisorns opartiskhet och självständighet och då särskilt uppmärksamma om

1. övervaka bankens finansiella rapportering *och hållbarhetsrapportering* samt lämna rekommendationer och förslag för att säkerställa rapporteringens tillförlitlighet,

2. med avseende på den finansiella rapporteringen *och hållbarhetsrapporteringen* övervaka effektiviteten i bankens interna kontroll, internrevision och riskhantering,

3. hålla sig informerat om revisionen av årsredovisningen och koncernredovisningen, *om granskningen av hållbarhetsrapporten för banken och för koncernen* samt om slutsatserna av Revisorsinspektionens kvalitetskontroll,

4. informera styrelsen om resultatet av revisionen *och granskningen av hållbarhetsrapporteringen* och om på vilket sätt revisionen bidrog till den finansiella rapporteringens *respektive hållbarhetsrapporteringens* tillförlitlighet samt om vilken funktion utskottet har haft,

5. granska och övervaka revisorns opartiskhet och självständighet och då särskilt uppmärksamma om

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

² Senaste lydelse 2016:1335.

revisorn tillhandahåller banken andra tjänster än revision, och

revisorn tillhandahåller banken andra tjänster än revision *och granskning av hållbarhetsrapporter*, och

Bilaga 7

6. biträda vid upprättandet av förslag till sparbanksstämman beslut om revisorsval.

Om banken har en valberedning som huvudmännen har ett betydande inflytande i, får banken ge valberedningen i uppgift att i stället för revisionsutskottet lämna ett förslag till sparbanksstämman om val av revisor.

4 kap.

6 §³

Ordinarie sparbanksstämma *skall* hållas inom fem månader efter utgången av varje räkenskapsår. Vid sådan stämma *skall* styrelsen lägga fram årsredovisningen och revisionsberättelsen samt, i en sparbank som är moderföretag, koncernredovisningen och koncernrevisionsberättelsen.

Ordinarie sparbanksstämma *ska* hållas inom fem månader efter utgången av varje räkenskapsår. Vid sådan stämma *ska* styrelsen lägga fram årsredovisningen och revisionsberättelsen *och, i förekommande fall, granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport* samt, i en sparbank som är moderföretag, koncernredovisningen och koncernrevisionsberättelsen *och, i förekommande fall, granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen*.

Vid stämman *skall* beslut fattas

Vid stämman *ska* beslut fattas

1. om fastställelse av resultaträkningen och balansräkningen samt, i moderföretag, koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen,

2. om dispositioner beträffande vinst eller förlust enligt den fastställda balansräkningen,

3. om ansvarsfrihet för styrelseledamöterna, samt

4. i andra ärenden som ankommer på huvudmännen enligt denna lag, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller reglementet.

Om stämman skjuter upp ett beslut i en fråga som avses i andra stycket 1–3 till en fortsatt stämma, *skall* denna hållas minst en och högst två månader därefter. Något ytterligare uppskov är inte tillåtet.

Om stämman skjuter upp ett beslut i en fråga som avses i andra stycket 1–3 till en fortsatt stämma, *ska* denna hållas minst en och högst två månader därefter. Något ytterligare uppskov är inte tillåtet.

9 §⁴

Styrelsen kallar till sparbanksstämma. Kallelse får utfärdas tidigast fyra veckor före stämman. Om inte reglementet föreskriver längre tid, *skall* kallelsen utfärdas senast två veckor före stämman.

Skjuts en stämma upp till en dag som infaller senare än fyra veckor

Styrelsen kallar till sparbanksstämma. Kallelse får utfärdas tidigast fyra veckor före stämman. Om inte reglementet föreskriver längre tid, *ska* kallelsen utfärdas senast två veckor före stämman.

Skjuts en stämma upp till en dag som infaller senare än fyra veckor

³ Senaste lydelse 2004:304.

⁴ Senaste lydelse 1991:371.

efter det att stämman har inletts, *skall* kallelse utfärdas till den fortsatta stämman. Om det enligt denna lag eller reglementet krävs för att ett sparbanksstämmobeslut *skall* bli giltigt att det fattas på två stämmor, får kallelse till den senare stämman inte utfärdas innan den första stämman har hållits. I en sådan kallelse *skall* anges vilket beslut den första stämman har fattat.

Kallelse *skall* ske enligt reglementet. Skriftlig kallelse *skall* dock alltid sändas till varje huvudman.

I kallelsen *skall* tydligt anges de ärenden som *skall* förekomma på stämman. *Skall* stämman behandla ett ärende om överlåtelse av sparbankens rörelse eller om dess fusion med annan sparbank eller om sparbankens försättande i likvidation eller om ombildning enligt 8 kap., *skall* förslaget och grunden för detta anges i kallelsen. Om ett ärende avser en ändring i reglementet, *skall* det huvudsakliga innehållet i förslaget till ändringen anges i kallelsen.

Senast en vecka före den stämma som avses i 6 § *skall* redovisningshandlingarna och revisionsberättelsen samt, i sparbank som är moderföretag, koncernredovisningshandlingarna och koncernrevisionsberättelsen eller avskrifter av dessa sändas till huvudmännen.

efter det att stämman har inletts, *ska* kallelse utfärdas till den fortsatta stämman. Om det enligt denna lag eller reglementet krävs för att ett sparbanksstämmobeslut *ska* bli giltigt att det fattas på två stämmor, får kallelse till den senare stämman inte utfärdas innan den första stämman har hållits. I en sådan kallelse *ska* anges vilket beslut den första stämman har fattat.

Kallelse *ska* ske enligt reglementet. Skriftlig kallelse *ska* dock alltid sändas till varje huvudman.

I kallelsen *ska* tydligt anges de ärenden som *skall* förekomma på stämman. *Ska* stämman behandla ett ärende om överlåtelse av sparbankens rörelse eller om dess fusion med annan sparbank eller om sparbankens försättande i likvidation eller om ombildning enligt 8 kap., *ska* förslaget och grunden för detta anges i kallelsen. Om ett ärende avser en ändring i reglementet, *ska* det huvudsakliga innehållet i förslaget till ändringen anges i kallelsen.

Senast en vecka före den stämma som avses i 6 § *ska* redovisningshandlingarna och revisionsberättelsen och, i förkommande fall, granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport samt, i sparbank som är moderföretag, koncernredovisningshandlingarna, koncernrevisionsberättelsen och, i förekommande fall, granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen eller avskrifter av dessa sändas till huvudmännen.

12 §

Styrelsen *skall*, om en huvudman begär det och styrelsen finner att det kan ske utan nämnvärd olägenhet för enskild, på sparbanksstämman lämna upplysningar om förhållanden, som kan inverka på bedömandet av sparbankens års-

Styrelsen *ska*, om en huvudman begär det och styrelsen finner att det kan ske utan nämnvärd olägenhet för enskild, på sparbanksstämman lämna upplysningar om förhållanden, som kan inverka på bedömandet av sparbankens års-

redovisning och dess ställning i övrigt eller av ett ärende på stämman. Ingår sparbanken i en koncern, avser upplysningsplikten även sparbankens förhållande till andra koncernföretag samt, om sparbanken är moderföretag, koncernredovisningen liksom sådana förhållanden som kan inverka på bedömningen av dotterföretagens ställning.

Kan en begärd upplysning lämnas endast med stöd av uppgifter som inte är tillgängliga på stämman, *skall* upplysningen inom två veckor därefter hållas skriftligen tillgänglig för huvudmännen hos sparbanken samt sändas till de huvudmän som har begärt upplysningen.

Finner styrelsen att en begärd upplysning inte kan lämnas till huvudmännen utan nämnvärd olägenhet för enskild, *skall* upplysningen i stället på huvudmans begäran lämnas till sparbankens revisorer inom två veckor efter stämman. Revisorerna *skall* inom en månad efter stämman till styrelsen skriftligen yttra sig huruvida den begärda upplysningen har lämnats till dem samt huruvida upplysningen enligt deras mening borde ha föranlett ändring i revisionsberättelsen eller, beträffande sparbank som är moderföretag, i koncernrevisionsberättelsen liksom huruvida upplysningen i övrigt ger anledning till erinran. Om så är fallet, *skall* ändringen eller erinringen anges i yttrandet. Styrelsen *skall* hålla revisorernas yttrande tillgängligt för huvudmännen samt sända det i avskrift till de huvudmän, som har begärt upplysningen.

redovisning och dess ställning i övrigt eller av ett ärende på stämman. Ingår sparbanken i en koncern, avser upplysningsplikten även sparbankens förhållande till andra koncernföretag samt, om sparbanken är moderföretag, koncernredovisningen liksom sådana förhållanden som kan inverka på bedömningen av dotterföretagens ställning.

Kan en begärd upplysning lämnas endast med stöd av uppgifter som inte är tillgängliga på stämman, *ska* upplysningen inom två veckor därefter hållas skriftligen tillgänglig för huvudmännen hos sparbanken samt sändas till de huvudmän som har begärt upplysningen.

Finner styrelsen att en begärd upplysning inte kan lämnas till huvudmännen utan nämnvärd olägenhet för enskild, *ska* upplysningen i stället på huvudmans begäran lämnas till sparbankens revisorer inom två veckor efter stämman. Revisorerna *ska* inom en månad efter stämman till styrelsen skriftligen yttra sig huruvida den begärda upplysningen har lämnats till dem samt huruvida upplysningen enligt deras mening borde ha föranlett ändring i revisionsberättelsen *och, i förekommande fall, granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport* eller, beträffande sparbank som är moderföretag, i koncernrevisionsberättelsen *och, i förekommande fall, granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen* liksom huruvida upplysningen i övrigt ger anledning till erinran. Om så är fallet, *ska* ändringen eller erinringen anges i yttrandet. Styrelsen *ska* hålla revisorernas yttrande tillgängligt för huvudmännen samt sända det i avskrift till de huvudmän, som har begärt upplysningen.

4 a kap.3 §⁵

Den som är i konkurs eller har fått näringsförbud eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte vara revisor i en sparbank.

Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i en sparbank.

Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i en sparbank. *För att granska en hållbarhetsrapport krävs därutöver en särskild behörighet.*

En revisor ska ha den insikt i och erfarenhet av redovisning och ekonomiska förhållanden som med hänsyn till arten och omfånget av bankens verksamhet krävs för uppdragets fullgörande.

Till revisor får även ett registrerat revisionsbolag utses. Bestämmelser om vem som får vara huvudansvarig för revisionen när ett revisionsbolag utses att vara revisor och om underrättelseskyldighet finns i 17 § revisorslagen (2001:883). Bestämmelserna i 5 § om jäv, 19 § om rätt att närvara på stämma och 13 kap. 10 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse om rapporteringsskyldighet tillämpas på den *huvudansvarige*.

Till revisor får även ett registrerat revisionsbolag utses. Bestämmelser om vem som får vara huvudansvarig för revisionen *eller granskningen av en hållbarhetsrapport* när ett revisionsbolag utses att vara revisor och om underrättelseskyldighet finns i 17 § revisorslagen (2001:883). Bestämmelserna i 5 § om jäv, 19 § om rätt att närvara på stämma och 13 kap. 10 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse om rapporteringsskyldighet tillämpas på den *huvudansvariga*.

5 §⁶

I en sparbank får den inte vara revisor som

1. är styrelseledamot i banken eller dess dotterföretag eller delegat i banken eller biträder vid bankens bokföring eller medelsförvaltning eller bankens kontroll däröver,

2. är anställd hos banken eller på något annat sätt intar en underordnad eller beroende ställning till banken eller till någon som avses under 1 eller är verksam i samma företag som den som yrkesmässigt biträder banken vid bokföringen eller medelsförvaltningen eller bankens kontroll däröver,

3. är gift eller sambo med eller är syskon eller släkting i rätt upp- eller nedstigande led till en person som avses under 1 eller är besvägrad med en sådan person i rätt upp- eller nedstigande led eller så att den ene är gift med den andres syskon, eller

4. står i låneskuld till banken eller annat företag i samma koncern eller har förpliktelser för vilka banken eller ett sådant företag har ställt säkerhet.

Den som är huvudman i en sparbank får inte vara sådan revisor som avses i 4 §.

Den som enligt denna paragraf inte är behörig att vara revisor får inte heller vara revisor i ett dotterföretag till banken.

⁵ Senaste lydelse 2016:434.

⁶ Senaste lydelse 2006:404.

En revisor får vid revisionen inte anlita någon som enligt denna paragraf inte är behörig att vara revisor. Har banken anställda eller delegater med uppgift att utslutande eller huvudsakligen sköta bankens interna revision, får revisorn dock anlita dessa i den utsträckning det är förenligt med god revisionsd.

En revisor får vid revisionen *eller vid granskningen av hållbarhetsrapporten* inte anlita någon som enligt denna paragraf inte är behörig att vara revisor. Har banken anställda eller delegater med uppgift att utslutande eller huvudsakligen sköta bankens interna revision, får revisorn dock anlita dessa i den utsträckning det är förenligt med god revisionsd.

9 §⁷

Revisorn i en sparbank ska granska bankens årsredovisning jämte räkenskaper och styrelsens förvaltning. Granskningen ska utföras med professionell skepticism och vara så ingående och omfattande som god revisionsd kräver.

Om en sparbank är moderföretag (moderbank), ska revisorn även granska koncernredovisningen och koncernföretagens inbördes förhållanden i övrigt.

En revisor som är utsedd av någon annan än Finansinspektionen ska följa de särskilda föreskrifter som meddelas av stämman, om de inte strider mot lag, reglementet eller god revisionsd.

Sparbanken får utse en revisor att enbart granska hållbarhetsrapporten, medan en annan revisor utför revisionen.

Granskningen av en hållbarhetsrapport ska utföras i enlighet med de granskningsstandarder som har antagits enligt artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG och i övrigt vara förenligt med god revisionsd.

13 §⁸

Revisionsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag. I uttalandet ska det särskilt anges

⁷ Senaste lydelse 2016:434.

⁸ Senaste lydelse 2016:950.

1. om årsredovisningen ger en rättvisande bild av bankens resultat och ställning, och

2. om förvaltningsberättelsen är förenlig med årsredovisningens övriga delar.

Om årsredovisningen inte innehåller sådana upplysningar som ska lämnas enligt lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, ska revisorerna ange detta och, om det är möjligt, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse.

Första och andra styckena gäller inte i fråga om en sådan hållbarhetsrapport som avses i 6 kap. 1 § lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och som ingår i förvaltningsberättelsen. I den delen ska revisionsberättelsen i stället innehålla ett uttalande om huruvida en rapport har upprättats eller inte.

16 c §

I samband med granskning av en hållbarhetsrapport för en koncern ska revisorn bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer och, i förekommande fall, andra oberoende granskare i de övriga koncernföretagen. Revisorn ska se till att han eller hon kan få tillgång till dokumentation av det granskningsarbete som är relevant för koncerngranskningen.

Om revisorn är förhindrad att göra den bedömning och utvärdering som avses i första stycket, ska han eller hon utföra kompletterande granskningsarbete avseende dotterföretagen eller vidta andra lämpliga åtgärder. Revisorn ska också underrätta Revisorsinspektionen om hindret.

Granskningsberättelse över hållbarhetsrapport

1 a §

I fråga om granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport gäller 11–12 b §§, 12 c § första stycket och 13 § första stycket första meningen. Det som sägs där om revisions-

berättelsen och årsredovisningen ska i stället avse granskningsberättelsen och hållbarhetsrapporten.

En granskningsberättelse över hållbarhetsrapport ska färdigställas i enlighet med de granskningsstandarder som har antagits enligt artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och i övrigt vara förenlig med god revisions sed.

Första och andra styckena gäller även granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen.

17 b §

Om samma revisor utför revisionen av de finansiella rapporterna och granskningen av hållbarhetsrapporten får granskningsberättelsen över hållbarhetsrapporten tas in som ett särskilt avsnitt i revisionsberättelsen.

18 §⁹

Erinringar som revisorerna i en sparbank framställer till styrelsen och som inte har tagits in i revisionsberättelsen *skall* de anteckna i ett protokoll eller någon annan handling.

Handlingen *skall* överlämnas till styrelsen som *skall* bevara den på ett betryggande sätt.

Erinringar som revisorerna i en sparbank framställer till styrelsen och som inte har tagits in i revisionsberättelsen *eller granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport ska* de anteckna i ett protokoll eller någon annan handling.

Handlingen *ska* överlämnas till styrelsen som *ska* bevara den på ett betryggande sätt.

22 §¹⁰

En sparbank ska för registrering anmäla vem som har utsetts till revisor och, om revisorn är ett registrerat revisionsbolag, vem som är huvudansvarig för revisionen.

En sparbank ska för registrering anmäla vem som har utsetts till revisor och, om revisorn är ett registrerat revisionsbolag, vem som är huvudansvarig för revisionen *och granskningen av hållbarhetsrapporten.*

⁹ Senaste lydelse 2004:304.

¹⁰ Senaste lydelse 2016:434

**Särskild revisorsgranskning
av hållbarhetsrapport**

23 a §

Finansinspektionen ska, om minst fem procent av huvudmännen begär det, utse en auktoriserad revisor eller ett registrerat revisionsbolag som inte är utsedd att granska bolagets hållbarhetsrapport och som inte heller är en del av granskarens nätverk, att lämna en rapport över angivna delar av hållbarhetsrapporten. I ansökan ska det anges vad som ska granskas och vilket räkenskapsår som granskningen ska avse.

Finansinspektionen ska ge sparbankens styrelse tillfälle att yttra sig innan verket utser en auktoriserad revisor eller registrerat revisionsbolag. Beslutet ska avse tiden till och med den ordinarie sparbanksstämman under nästa räkenskapsår.

Styrelsen ska göra rapporten tillgänglig för nästa ordinarie sparbanksstämma.

Det som sägs i första stycket gäller endast om bolaget inte har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad men uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. medelantalet anställda i sparbanken har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,

2. sparbankens redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 175 miljoner kronor,

3. sparbankens redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 350 miljoner kronor.

6 kap.

8 §

När sparbanken har trätt i likvidation *skall* styrelsen genast avge en redovisning för sin förvaltning av sparbankens angelägenheter under den tid för vilken redovisningshandlingar inte förut har lagts fram på sparbanksstämma. Redovisningen *skall* läggas fram på stämman så snart det kan ske. Bestämmelserna om årsredovisning och revisionsberättelse *skall* tillämpas.

Om tiden även omfattar det föregående räkenskapsåret, *skall* en särskild redovisning avges för detta år. I en sparbank som är moderföretag *skall* denna särskilda redovisning även omfatta koncernredovisning.

När sparbanken har trätt i likvidation *ska* styrelsen genast avge en redovisning för sin förvaltning av sparbankens angelägenheter under den tid för vilken redovisningshandlingar inte förut har lagts fram på sparbanksstämma. Redovisningen *ska* läggas fram på stämman så snart det kan ske. Bestämmelserna om årsredovisning, revisionsberättelse och *granskningsberättelse över hållbarhetsrapport ska* tillämpas.

Om tiden även omfattar det föregående räkenskapsåret, *ska* en särskild redovisning avges för detta år. I en sparbank som är moderföretag *ska* denna särskilda redovisning även omfatta koncernredovisning.

9 kap.6 §¹¹

Talan för sparbankens räkning mot en styrelseledamot om skadestånd på grund av ett beslut eller en åtgärd under ett räkenskapsår *skall* väckas senast ett år från det att årsredovisningen och revisionsberättelsen för räkenskapsåret lades fram på sparbanksstämman.

Talan för sparbankens räkning mot en styrelseledamot om skadestånd på grund av ett beslut eller en åtgärd under ett räkenskapsår *ska* väckas senast ett år från det att årsredovisningen, revisionsberättelsen och *granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport* för räkenskapsåret lades fram på sparbanksstämman.

7 §¹²

Har sparbanksstämman beslutat att bevilja ansvarsfrihet eller att inte föra skadeståndstalan utan att minst det antal huvudmän som anges i 5 § röstat mot det eller har tiden för talan gått ut enligt 6 §, får talan enligt 5 § ändå väckas, om det i årsredovisningen eller i revisionsberättelsen eller på något annat sätt inte har lämnats i väsentliga

Har sparbanksstämman beslutat att bevilja ansvarsfrihet eller att inte föra skadeståndstalan utan att minst det antal huvudmän som anges i 5 § röstat mot det eller har tiden för talan gått ut enligt 6 §, får talan enligt 5 § ändå väckas, om det i årsredovisningen, i revisionsberättelsen eller i *granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport* eller

¹¹ Senaste lydelse 2004:304.

¹² Senaste lydelse 2004:447.

hänseenden riktiga och fullständiga uppgifter till sparbanksstämman om det beslut eller den åtgärd som talan grundas på.

på något annat sätt inte har lämnats i väsentliga hänseenden riktiga och fullständiga uppgifter till sparbanksstämman om det beslut eller den åtgärd som talan grundas på.

9 §¹³

Talan för sparbankens räkning enligt 1 eller 2 § som inte grundas på brott, får inte väckas mot

1. en styrelseledamot sedan fem år förflutit från utgången av det räkenskapsår då beslut eller åtgärder, som talan grundas på, fattades eller vidtogs,

2. en delegat sedan tre år förflutit från utgången av det räkenskapsår då beslut eller åtgärder, som talan grundas på, fattades eller vidtogs,

3. en revisor sedan fem år förflutit från utgången av det räkenskapsår som revisionsberättelsen avser,

3. en revisor sedan fem år förflutit från utgången av det räkenskapsår som revisionsberättelsen eller granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport avser,

4. en lekmannarevisor sedan fem år förflutit från utgången av det räkenskapsår som granskningsrapporten avser,

5. en granskare sedan fem år förflutit från den dag när yttrandet över den särskilda granskningen lades fram på stämman,

6. en stiftare sedan fem år förflutit från det beslutet om bankens bildande fattades på konstituerande stämma, samt

7. en huvudman sedan två år förflutit från beslut eller åtgärder som talan grundas på.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.

2. Äldre bestämmelser om granskning av hållbarhetsrapport gäller till dess den granskade sparbanken är skyldig att upprätta hållbarhetsrapport enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag i dess lydelse efter den 1 januari 2024.

Förslag till ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

Bilaga 7

Härigenom föreskrivs¹ att det i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. ska införas en ny paragraf, 4 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 a §²

Om filialen är skyldig att upprätta en hållbarhetsrapport gäller 5–7, 12, 19, 33 a och 33 b §§ revisionslagen (1999:1079) i tillämpliga delar för rapporteringen och granskningen.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.

2. Äldre bestämmelser om granskning av hållbarhetsrapport gäller till dess filialen är skyldig att upprätta hållbarhetsrapport enligt tillämplig lag om årsredovisning i dess lydelse efter den 1 januari 2024.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

² Tidigare 4 a § upphävd genom 2017:439.

Förslag till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstitutets verksamhet i Sverige

Härigenom föreskrivs¹ att 5 kap. 4 b § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstitutets verksamhet i Sverige ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap. 4 b §²

För försäkringsgivare från tredjeland som bedriver försäkringsrörelse i Sverige ska bestämmelserna om företagsstyrning i 10 kap. 1–25 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043) och föreskrifter som meddelats med stöd av dessa bestämmelser gälla.

Om försäkringsgivaren är skyldig att upprätta en hållbarhetsrapport gäller, utöver vad som sägs i första stycket, i tillämpliga delar 12 kap. 25 a, 32 a, 42 a–f, 43, 43 f, 43 g, 73 a och 87 §§ försäkringsrörelselagen och föreskrifter som meddelats med stöd av dessa bestämmelser.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.

2. Äldre bestämmelser om granskning av hållbarhetsrapport gäller till dess den utländska försäkringsgivaren är skyldig att upprätta hållbarhetsrapport enligt lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag i dess lydelse efter den 1 januari 2024.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

² Senaste lydelse 2015:714.

Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Bilaga 7

Härigenom föreskrivs¹ att 16 kap. 4, 9 och 11 a §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

16 kap.

4 §²

Emittenten ska så snart som möjligt och senast fyra månader efter utgången av varje räkenskapsår offentliggöra sin årsredovisning och i förekommande fall en koncernredovisning.

Års- och koncernredovisningarna ska vara granskade av emittentens revisor. Revisionsberättelsen ska offentliggöras tillsammans med års- och koncernredovisningen. Bestämmelser om revision finns i 4 a kap. sparbankslagen (1987:619), revisionslagen (1999:1079), 9 kap. aktiebolagslagen (2005:551), 17 kap. 11 och 12 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043), 8 kap. lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar och 14 kap. 9 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag.

Års- och koncernredovisningarna ska vara granskade av emittentens revisor. Revisionsberättelsen *och en granskningsberättelse över hållbarhetsrapport* ska offentliggöras tillsammans med års- och koncernredovisningen. Bestämmelser om revision finns i 4 a kap. sparbankslagen (1987:619), revisionslagen (1999:1079), 9 kap. aktiebolagslagen (2005:551), 17 kap. 11 och 12 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043), 8 kap. lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar och 14 kap. 9 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag.

9 §

De som *skall* underteckna en årsredovisning respektive en koncernredovisning *skall* i anslutning till underskrifterna ange sin befattning hos emittenten.

Om det är fråga om en årsredovisning, *skall* undertecknarna omedelbart före underskrifterna lämna en försäkran att årsredovisningen har upprättats i enlighet med god redovisningssed och ger en rättvisande bild av företagets

De som *ska* underteckna en årsredovisning respektive en koncernredovisning *ska* i anslutning till underskrifterna ange sin befattning hos emittenten.

Om det är fråga om en årsredovisning, *ska* undertecknarna omedelbart före underskrifterna lämna en försäkran att årsredovisningen har upprättats i enlighet med god redovisningssed och ger en rättvisande bild av företagets

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

² Senaste lydelse 2020:673.

ställning och resultat samt att förvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över utvecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat samt beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför.

Om det är fråga om en koncernredovisning, *skall* undertecknarna omedelbart före underskrifterna lämna en försäkran att koncernredovisningen har upprättats i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder och ger en rättvisande bild av koncernens ställning och resultat samt att koncernförvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över utvecklingen av koncernens verksamhet, ställning och resultat samt beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som de företag som ingår i koncernen står inför.

ställning och resultat samt att förvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över utvecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat samt beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför *och att den, i tillämpliga fall, har upprättats i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29b i direktiv 2013/34/EU och den delegerade akt som har antagits enligt artikel 8.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852.*

Om det är fråga om en koncernredovisning, *ska* undertecknarna omedelbart före underskrifterna lämna en försäkran att koncernredovisningen har upprättats i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder och ger en rättvisande bild av koncernens ställning och resultat samt att koncernförvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över utvecklingen av koncernens verksamhet, ställning och resultat samt beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som de företag som ingår i koncernen står inför *och att den, i tillämpliga fall, har upprättats i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i andra stycket.*

11 a §³

Om en emittent som inte har säte i en stat inom EES anlitar en fysisk person eller ett företag från ett tredjeland för granskning av års- eller koncernredovisning, ska den som anlitas vara registrerad enligt 16 b § revisorslagen (2001:883).

Om en emittent som inte har säte i en stat inom EES anlitar en fysisk person eller ett företag från ett tredjeland för granskning av års- eller koncernredovisning *eller en hållbarhetsrapport*, ska den som

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.
 2. Äldre bestämmelser om undertecknande och intygande gäller till dess emittenten är skyldig att upprätta hållbarhetsrapport enligt tillämplig lag om årsredovisning i dess lydelse efter den 1 januari 2024.

Förslag till lag om ändring i revisorslagen (2001:883)

Häri genom föreskrivs¹ i fråga om revisorslagen (2001:883)

dels att 2, 3, 16 b–18, 22 och 32 a §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 21 c och 31 b §§, och närmast före 31 b § en rubrik av följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*2 §²

I denna lag avses med

1. revisor: en auktoriserad eller godkänd revisor,
2. auktoriserad revisor: en revisor som har auktoriserats enligt 4 §,
3. godkänd revisor: en revisor som ursprungligen har godkänts enligt äldre bestämmelser utan att ha avlagt revisorsexamen,
4. revisionsföretag:
 - a) en revisor som utövar revisionsverksamhet som enskild näringsidkare,
 - b) ett enkelt bolag med annan revisor, ett handelsbolag eller ett aktieföretag som en revisor utövar revisionsverksamhet i, eller
 - c) ett företag som av en behörig myndighet i en annan stat inom EES än Sverige har godkänts att utföra lagstadgad revision,
5. registrerat revisionsbolag: ett revisionsföretag som har registrerats enligt 13, 14 eller 16 a §,
6. revisor från ett tredjeland: någon som har registrerats enligt 16 b §,
7. nätverk: en struktur för samarbete i vilken minst ett revisionsföretag ingår och som
 - a) tydligt syftar till vinstdelning eller kostnadsdelning,
 - b) har ett gemensamt ägande eller en gemensam kontroll eller ledning,
 - c) har gemensamma system för kvalitetssäkring,
 - d) har en gemensam affärsstrategi,
 - e) använder ett gemensamt namn, eller
 - f) i betydande omfattning har gemensam personal,
8. revisionsverksamhet:
 - a) verksamhet som består i sådan granskning av förvaltning eller ekonomisk information som utmynnar i en rapport eller någon annan handling som är avsedd att utgöra bedömningsunderlag även för någon annan än uppdragsgivaren, samt
 - b) rådgivning eller annat biträde som föranleds av iakttagelser vid granskning enligt a,
8. revisionsverksamhet:
 - a) verksamhet som består i sådan granskning av förvaltning eller ekonomisk information *eller hållbarhetsinformation* som utmynnar i en rapport eller någon annan handling som är avsedd att utgöra bedömningsunderlag även för någon annan än uppdragsgivaren, samt

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

² Senaste lydelse 2020:658.

9. företag av allmänt intresse:

a) företag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad,

b) företag som har tillstånd att driva rörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

c) värdepappersbolag som har tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

d) företag som har tillstånd att driva rörelse enligt försäkringsrörelselagen (2010:2043), utom sådana företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19, 19 d eller 20 § i den lagen, eller

e) företag som har tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet enligt lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag,

10. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

11. tredjeland: en stat utanför EES.

3 §³

Revisorsinspektionen ska

1. pröva frågor om auktorisation, godkännande och registrering enligt denna lag,

1. pröva frågor om auktorisation, godkännande, *behörighet att granska hållbarhetsrapporter* och registrering enligt denna lag,

2. utöva tillsyn över revisionsverksamhet samt över revisorer, registrerade revisionsbolag och revisorer från ett tredjeland,

3. pröva frågor om disciplinära och andra åtgärder mot revisorer, registrerade revisionsbolag, revisorer från ett tredjeland och, i den omfattning som framgår av 32 g §, före detta revisorer, och

4. ansvara för att god revisorssed och god revisionsned utvecklas på ett ändamålsenligt sätt.

Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om Revisorsinspektionen.

16 b §⁴

En fysisk person eller ett företag från ett tredjeland får registreras som revisor från tredjeland, om kraven på lagstadgad revision och på dem som utför revisionen i den staten är likvärdiga med dem som följer av svensk rätt.

En fysisk person eller ett företag från ett tredjeland får registreras som revisor från tredjeland *för utförande av revision av finansiella rapporter*, om kraven på lagstadgad revision och på dem som utför revisionen i den staten är likvärdiga med dem som följer av svensk rätt.

En fysisk person eller ett företag från ett tredjeland får registreras som revisor från tredjeland för utförande av granskning av hållbarhetsrapporter, om kraven på granskning av hållbarhetsrapportering och på dem som utför

³ Senaste lydelse 2016:1339.

⁴ Senaste lydelse 2009:564.

granskningen i tredjelandet är likvärdiga med dem som följer av svensk rätt.

17 §⁵

Ett handelsbolag eller aktiebolag som utövar revisionsverksamhet ska för varje uppdrag som det åtar sig och som utgör revisionsverksamhet utse en av de yrkesverksamma revisorerna i bolaget att vara huvudansvarig. Den *huvudansvarige* ska vara auktoriserad revisor, om det behövs för att uppfylla föreskrifter i lag eller annan författning. Bolaget ska utan dröjsmål underrätta uppdragsgivaren om vem som är *huvudansvarig*.

Den *huvudansvarige* ska underteckna revisionsberättelser och andra utlåtanden. Om en berättelse eller ett utlåtande undertecknas av flera revisorer, ska det anges vem som är huvudansvarig.

Första och andra styckena gäller även ett registrerat revisionsbolag från en annan stat inom EES än Sverige.

Ett handelsbolag eller aktiebolag som utövar revisionsverksamhet ska för varje uppdrag som det åtar sig och som utgör revisionsverksamhet utse en av de yrkesverksamma revisorerna i bolaget att vara huvudansvarig. Den *huvudansvariga* ska vara auktoriserad revisor, om det behövs för att uppfylla föreskrifter i lag eller annan författning. *Om uppdraget avser granskning av en hållbarhetsrapport ska för uppdraget utses en huvudansvarig för hållbarhet*. Bolaget ska utan dröjsmål underrätta uppdragsgivaren om vem *eller vilka* som är *huvudansvariga*.

Om uppdraget avser både revision av finansiella rapporter och granskning av hållbarhetsrapporter får samma person vara huvudansvarig för hela uppdraget.

Den *huvudansvariga* ska underteckna revisionsberättelser, *granskningsberättelser över hållbarhetsrapport* och andra utlåtanden. Om en berättelse eller ett utlåtande undertecknas av flera revisorer, ska det anges vem som är huvudansvarig.

Första–tredje styckena gäller även ett registrerat revisionsbolag från en annan stat inom EES än Sverige.

18 §⁶

Auktorisation, godkännande och registrering gäller i fem år. Har en ansökan om fortsatt auktorisation, godkännande eller registrering gjorts före giltighetstidens utgång fortsätter auktorisationen, godkännandet eller registreringen att gälla till dess att beslut i saken har fått laga kraft.

Revisorsinspektionen får i ett enskilt fall besluta att en auktorisation ska gälla i längre tid än fem år, dock längst sex år.

⁵ Senaste lydelse 2016:430.

⁶ Senaste lydelse 2016:1339.

Revisorsinspektionen eller, efter överklagande, en domstol får bestämma att ett beslut om avslag på en ansökan som avses i första stycket ska gälla omedelbart.

Bilaga 7

Behörighet att granska hållbarhetsrapporter gäller så länge revisorn är auktoriserad.

21 c §

En revisor som granskar en hållbarhetsrapport för ett företag av allmänt intresse eller någon annan i det nätverk där han eller hon är verksam får inte tillhandahålla det granskade företaget, dess moderföretag eller dess kontrollerade företag inom den Europeiska unionen de icke-revisionstjänster som avses i artikel 5.1 andra stycket b, c och e–k i EU:s revisorsförordning. Detta gäller

a) från början av den period som är föremål för granskning till den tidpunkt då granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport lämnas, och

b) för räkenskapsåret närmast före den period som avses i a, i förhållande till de tjänster som avses i artikel 5.1 andra stycket e i EU:s revisorsförordning.

Revisorn får tillhandahålla det granskade företaget andra icke-revisionstjänster än tjänster som avses i första stycket, icke-revisionstjänster som avses i artikel 5.1 andra stycket i EU:s revisorsförordning och tjänster som anses utgöra ett hot mot opartiskhet och självständighet enligt artikel 5.2 i den förordningen. I så fall ska företagets revisionsutskott godkänna att tjänsten tillhandahålls efter en prövning i enlighet med 21 a §.

Om någon i det nätverk där revisorn är verksam tillhandahåller sådana icke-revisionstjänster som avses i första stycket till ett företag av allmänt intresse som har sitt säte i tredjeland och som kontrolleras av det granskade företaget, ska revisorn pröva om tjänsten kan

rubba förtroendet för hans eller hennes opartiskhet eller självständighet.

Om revisorns opartiskhet eller självständighet rubbas ska han eller hon vidta åtgärder som medför att det inte finns anledning att ifrågasätta hans eller hennes opartiskhet eller självständighet. Revisorn behöver inte avsäga sig uppdraget om han eller hon i enlighet med 21 a § andra stycket kan motivera varför tillhandahållandet av tjänsten varken påverkar hans eller hennes professionella omdöme eller granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport.

22 §⁷

Revisorsinspektionen ska på ansökan av en revisor meddela förhandsbesked om huruvida

1. förhållandena är sådana att revisorn enligt 21 § första stycket är skyldig att avböja eller avsäga sig uppdraget,

2. en viss omständighet är en sådan som avses i 21 a § första stycket och, om så är fallet, huruvida omständigheter i det enskilda fallet eller vidtagna åtgärder medför att revisorn ändå inte behöver avböja eller avsäga sig uppdraget, eller

3. en viss tjänst omfattas av förbudet mot tillhandahållande av andra tjänster än revision i artikel 5 i EU:s revisorsförordning och, om så är fallet, huruvida tjänsten ändå får tillhandahållas enligt 21 b §.

3. en viss tjänst omfattas av förbudet mot tillhandahållande av andra tjänster än revision i artikel 5 i EU:s revisorsförordning och, om så är fallet, huruvida tjänsten ändå får tillhandahållas enligt 21 b eller 21 c §.

När ett förhandsbesked har fått laga kraft, är det bindande för inspektionen i förhållande till revisorn. Förhandsbeskedet upphör att gälla vid förändrade förutsättningar eller vid författningsändringar som påverkar den fråga som beskedet avser.

31 b §

I fråga om en revisor som granskar hållbarhetsrapporter ska vid tillämpningen av 21, 21 c-23, 25 a och 28 a–28 c §§ det som sägs om revisionsuppdrag i stället avse uppdrag att granska en hållbarhetsrapport, det som sägs om revision i stället avse granskning av hållbarhetsrapport och det som sägs om revisionsklient i stället avse det företag som granskningen avser.

32 a §⁸

Om Revisorsinspektionen ger en revisor en varning och det finns särskilda skäl för det, får inspektionen även besluta om en sanktionsavgift eller om ett tidsbegränsat förbud att

1. utöva revisionsverksamhet,
2. underteckna revisionsberättelser, eller
2. underteckna revisionsberättelser eller granskningsberättelser över hållbarhetsrapport, eller
3. ha ett sådant uppdrag i ett revisionsföretag som avses i 11 § första stycket 3.

I fråga om valet av disciplinär åtgärd finns det ytterligare bestämmelser i 32 d och 32 e §§.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.

⁸ Senaste lydelse 2016:1339.

Förslag till lag om ändring i stiftelselagen (1994:1220)

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 11 § stiftelselagen (1994:1220) ska ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***4 kap.**11 §¹

Revisorerna ska lämna en revisionsberättelse för varje räkenskapsår.

I fråga om stiftelser som enligt bokföringslagen (1999:1078) är skyldiga att upprätta årsredovisning ska revisionsberättelsen innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med årsredovisningslagen (1995:1554). I uttalandet ska det särskilt anges om årsredovisningen ger en rättvisande bild av stiftelsens resultat och om ställning och om förvaltningsberättelsen är förenlig med årsredovisningens övriga delar. Om årsredovisningen inte innehåller sådana upplysningar som ska lämnas enligt årsredovisningslagen, ska revisorerna ange detta och, om det kan ske, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse. *I fråga om en sådan hållbarhetsrapport som avses i 6 kap. 10 § årsredovisningslagen ska revisionsberättelsen i stället innehålla ett uttalande om huruvida en rapport har upprättats eller inte.*

I fråga om stiftelser som enligt bokföringslagen (1999:1078) är skyldiga att upprätta årsredovisning ska revisionsberättelsen innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med årsredovisningslagen (1995:1554). I uttalandet ska det särskilt anges om årsredovisningen ger en rättvisande bild av stiftelsens resultat och om ställning och om förvaltningsberättelsen är förenlig med årsredovisningens övriga delar. Om årsredovisningen inte innehåller sådana upplysningar som ska lämnas enligt årsredovisningslagen, ska revisorerna ange detta och, om det kan ske, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse.

I revisionsberättelsen ska det också anmärkas om revisorerna vid sin granskning har funnit att

1. stiftelsens tillgångar har använts i strid med stiftelsens ändamål eller att dess förmögenhet är placerad i strid med stiftelseförordnandet eller med 2 kap. 4 eller 6 §,

2. någon annan åtgärd eller försummelse innebär att föreskrifterna i stiftelseförordnandet eller bestämmelserna i denna lag eller årsredovisningslagen inte har följts, eller

3. vad som enligt 1 eller 2 ligger en styrelseledamot eller förvaltaren till last eller annan åtgärd eller försummelse kan föranleda ersättningskyldighet enligt 5 kap. 1 § första meningen eller entledigande enligt 9 kap. 6 §.

Om stiftelsen har utövat näringsverksamhet under räkenskapsåret, ska även 30 § första stycket revisionslagen (1999:1079) beaktas när revisionsberättelsen upprättas. Bilaga 7

I en moderstiftelse ska revisorerna lämna en särskild revisionsberättelse för koncernen. Då ska andra stycket och tredje stycket 2 och 3 tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.

Förslag till lag om ändring i revisionslagen (1999:1079)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om revisionslagen (1999:1079)

dels att nuvarande 5–7, 12, 19 och 40 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 33 a och 33 b §§, och närmast före dessa paragrafer nya rubriker av följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*5 §²

Revisorn ska granska företagets årsredovisning och bokföring samt företagsledningens förvaltning. Granskningen ska vara så ingående och omfattande som god revisionsred kräver. Om revisorn är en auktoriserad eller godkänd revisor eller ett registrerat revisionsbolag, ska granskningen utföras med professionell skepticism.

Om företaget är moderföretag, ska revisorn även granska koncernredovisningen och koncernföretagens inbördes förhållanden.

Företaget får utse en revisor att enbart granska hållbarhetsrapporten, medan en annan revisor utför revisionen.

Granskningen av en hållbarhetsrapport ska utföras i enlighet med de granskningsstandarder som har antagits enligt artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG och i övrigt vara förenlig med god revisionsred.

6 §³

Revisorn ska efter varje räkenskapsår lämna en revisionsberättelse till företaget. Bestämmelser om berättelsens innehåll och den tidpunkt då den ska lämnas till företagsledningen finns i 27–32 §§.

Revisorn ska efter varje räkenskapsår lämna en revisionsberättelse *och en granskningsberättelse över hållbarhetsrapport* till företaget. Bestämmelser om berättelsens innehåll och den tidpunkt då den ska lämnas till fö-

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

² Senaste lydelse 2016:433.

³ Senaste lydelse 2015:822.

retagsledningen finns i 27–32 och Bilaga 7
33 a §§.

Om företaget är ett moderföretag, ska revisorn även lämna en koncernrevisionsberättelse enligt bestämmelserna i 33 §. Detta gäller inte om moderföretaget enligt 7 kap. 2, 3 eller 3 a § årsredovisningslagen (1995:1554) inte behöver upprätta koncernredovisning.

Om företaget är ett moderföretag, ska revisorn även lämna en koncernrevisionsberättelse enligt bestämmelserna i 33 § och, i förekommande fall, en granskningsberättelse över hållbarhetsrapport för koncernen enligt 33 b §. Detta gäller inte om moderföretaget enligt 7 kap. 2, 3 eller 3 a § årsredovisningslagen (1995:1554) inte behöver upprätta koncernredovisning.

Om samma revisor utför revisionen av årsredovisningen och granskningen av hållbarhetsrapporten får granskningsberättelsen över hållbarhetsrapporten tas in som ett särskilt avsnitt i revisionsberättelsen.

7 §

I samband med revisionen skall revisorn till företagsledningen framföra de erinringar och göra de påpekanden som följer av god revisionsred. Bestämmelser om erinringar finns i 34 §.

I samband med revisionen och granskningen av hållbarhetsrapporten ska revisorn till företagsledningen framföra de erinringar och göra de påpekanden som följer av god revisionsred. Bestämmelser om erinringar finns i 34 §.

12 §⁴

En revisor ska ha den insikt i och erfarenhet av redovisning och ekonomiska förhållanden som med hänsyn till arten och omfattningen av företagets verksamhet fordras för att fullgöra uppdraget.

Endast den som är auktoriserad eller godkänd revisor kan vara revisor i

1. ett handelsbolag som en eller flera juridiska personer är delägare i,
2. ett hypoteksinstitut som är skyldigt att upprätta årsredovisning enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,

3. en gruppering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS),

4. ett konsortium enligt rådets förordning (EG) nr 723/2009 av den 25 juni 2009 om gemenskapens rättsliga ram för ett konsortium för europeisk forskningsinfrastruktur (Eric-konsortium), och

5. ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 av

⁴ Senaste lydelse 2016:1059.

den 22 oktober 2014 om stadgar för och finansiering av europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser.

I företag som avses i 6 kap. 1 § första stycket 6 eller 7 bokföringslagen (1999:1078) ska minst en revisor vara auktoriserad revisor.

I företag som avses i 6 kap. 1 § första stycket 6 eller 7 bokföringslagen (1999:1078) ska minst en revisor vara auktoriserad revisor. *För att granska en hållbarhetsrapport krävs en särskild behörighet.*

19 §⁵

Till revisor får även ett registrerat revisionsbolag utses.

Bestämmelser om vem som får vara huvudansvarig för revisionen *eller granskningen av en hållbarhetsrapport* när ett revisionsbolag utses att vara revisor och om underrättelseskyldighet finns i 17 § revisorslagen (2001:883).

Följande bestämmelser i denna lag tillämpas på den *huvudansvarige*:

17 § om jäv, och

18 § om anlitande av biträde.

Följande bestämmelser i denna lag tillämpas på den *huvudansvariga*:

Granskningsberättelse över hållbarhetsrapport

33 a §

I fråga om granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport gäller 27–27 b §§, 27 c § första stycket och 28 § första stycket första meningen. Det som sägs där om revisionsberättelsen och årsredovisningen ska i stället avse granskningsberättelsen och hållbarhetsrapporten.

En granskningsberättelse över hållbarhetsrapport ska färdigställas i enlighet de granskningsstandarder som har antagits enligt artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och i övrigt vara förenlig med god revisionsred.

Första och andra styckena gäller även revisorns granskningsberättelse över hållbarhetsrapport för koncernen.

**Granskning av
hållbarhetsrapportering
för en koncern**

33 b §

I samband med en granskning av en hållbarhetsrapport för en koncern ska revisorn ha ansvaret för granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport och bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer, och i förekommande fall, andra oberoende granskare i de övriga koncernföretagen. Revisorn ska se till att han eller hon kan få tillgång till dokumentation av det granskningsarbete som är relevant för koncerngranskningen.

Om revisorn är förhindrad att göra den bedömning och utvärdering som avses i första stycket, ska han eller hon utföra kompletterande granskningsarbete avseende dotterföretagen eller vidta andra lämpliga åtgärder. Revisorn ska också underrätta Revisorsinspektionen om hindret.

40 §

Talan för företagets räkning enligt 37 § som inte grundas på brott får inte väckas mot en revisor sedan tre år har förflutit från det att revisionsberättelsen överlämnades till företagsledningen.

Talan för företagets räkning enligt 37 § som inte grundas på brott får inte väckas mot en revisor sedan tre år har förflutit från det att revisionsberättelsen *respektive granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport* överlämnades till företagsledningen.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.

2. Äldre bestämmelser om granskning av hållbarhetsrapport gäller till dess det granskade företaget är skyldigt att upprätta hållbarhetsrapport enligt tillämplig lag om årsredovisning i dess lydelse efter den 1 januari 2024.

Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

dels att 10 a kap. 1 § samt 12 kap. 6 d, 9 och 12 a §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tio nya paragrafer, 12 kap. 7 b, 8 a–8 h och 20 a §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 a kap.

1 §²

Det som enligt 12 kap. 1–4 och 6–20 §§ gäller för kreditmarknadsföreningar ska även gälla för medlemsbanker.

Det som föreskrivs om Bolagsverket i 7 kap. 8, 30 och 38 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska, i fråga om medlemsbanker, i stället gälla Finansinspektionen.

När den lagen tillämpas på medlemsbanker ska hänvisningar till föreningsregistret i stället avse bankregistret.

Det som enligt 12 kap. 1–4 och 6–20 a §§ gäller för kreditmarknadsföreningar ska även gälla för medlemsbanker.

12 kap.

6 d §³

I fråga om revisionsutskott ska en kreditmarknadsförening anses som en sådan ekonomisk förening som avses i 7 kap. 47 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

Vid tillämpningen av 7 kap. 48 § lagen om ekonomiska föreningar ska revisionsutskottets uppgifter omfatta även kreditmarknadsföreningens hållbarhetsrapportering.

7 b §

Vid tillämpningen av 6 kap. 9 och 23 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om årsstämman och tillhandahållandet av handlingar inför årsstämman ska det som sägs om revisionsberättelsen och koncernrevisions-

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

² Senaste lydelse 2022:1649.

³ Senaste lydelse 2018:725.

berättelsen även gälla granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport och granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen.

8 a §

Granskningen av en hållbarhetsrapport ska utföras i enlighet med de granskningsstandarder som har antagits enligt artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG och i övrigt vara förenlig med god revisionsred.

8 b §

Utöver det som föreskrivs i 8 kap. 5 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska revisorn även lämna en granskningsberättelse över hållbarhetsrapport. Vad som sägs i den nämnda paragrafen ska gälla även i fråga om en granskningsberättelse.

Kreditmarknadsföreningen får utse en revisor att enbart granska hållbarhetsrapporten, medan en annan revisor utför revisionen.

Om samma revisor utför revisionen av de finansiella rapporterna och granskningen av hållbarhetsrapporten får granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport tas in som ett särskilt avsnitt i revisionsberättelsen.

8 c §

Det som föreskrivs i 8 kap. 6 och 42 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om erinringar m.m. gäller även vid granskningen av hållbarhetsrapporten.

8 d §

I samband med granskning av en hållbarhetsrapport för en koncern ska revisorn bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer och, i förekommande fall, andra oberoende granskare i de övriga koncernföretagen. Revisorn ska se till att han eller hon kan få tillgång till dokumentation av det granskningsarbete som är relevant för koncerngranskningen.

Om revisorn är förhindrad att göra den bedömning och utvärdering som avses i första stycket, ska han eller hon utföra kompletterande granskningsarbete avseende dotterföretagen eller vidta andra lämpliga åtgärder. Revisorn ska också underrätta Revisorsinspektionen om hindret.

8 e §

Bolagsverket ska, efter ansökan av en eller flera röstberättigade, utse en auktoriserad revisor eller ett registrerat revisionsbolag som inte är utsedd att granska kreditmarknadsföreningens hållbarhetsrapport och som inte heller är en del av granskarens nätverk, att lämna en rapport över angivna delar av hållbarhetsrapporten. I ansökan ska det anges vad som ska granskas och vilket räkenskapsår som granskningen ska avse.

Bolagsverket ska ge kreditmarknadsföreningens styrelse tillfälle att yttra sig innan verket utser en auktoriserad revisor eller registrerat revisionsbolag. Beslutet ska avse tiden till och med årsstämman under nästa räkenskapsår.

Styrelsen ska göra rapporten tillgänglig för nästa årsstämma.

Det som sägs i första stycket gäller endast om kreditmarknadsföreningen inte har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på

en reglerad marknad men uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. medelantalet anställda i föreningen har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,

2. föreningens redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 175 miljoner kronor,

3. föreningens redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 350 miljoner kronor.

En ansökan får göras av röstberättigade som tillsammans utgör minst fem procent av samtliga röstberättigade i föreningen eller av innehavare av förlagsandelar som företräder förlagsinsatser till ett sammanlagt belopp motsvarande minst fem procent av det totalt inbetalda insatskapitalet.

8 f §

Det som föreskrivs i 8 kap. 20 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om att revisorn inte vid revisionen får anlita någon som inte är behörig att vara revisor gäller även vid granskningen av hållbarhetsrapporten.

8 g §

Det som enligt 8 kap. 21 § första och andra styckena lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller för den huvudansvariga för revisionen ska även avse den huvudansvariga för granskningen av en hållbarhetsrapport.

8 h §

I fråga om granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport gäller 8 kap. 32 och 33 §§, 34 § första stycket första meningen samt 56 och 58 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. Det som sägs där om revisionsberättelsen

och årsredovisningen ska avse granskningsberättelsen och hållbarhetsrapporten.

En granskningsberättelse över hållbarhetsrapport ska färdigställas i enlighet med de granskningsstandarder som har antagits enligt artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och i övrigt vara förenlig med god revisionssed.

Första och andra styckena gäller även granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen.

9 §⁴

Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i en kreditmarknadsförening.

Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i en kreditmarknadsförening. *För att granska en hållbarhetsrapport krävs därutöver en särskild behörighet.*

Minst en revisor som stämman utsett ska vara auktoriserad revisor.

12 a §⁵

Vid tillämpningen av 17 kap. 11 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som där sägs i första stycket 2 och 3 om 8 kap. 3 och 16 §§ årsredovisningslagen (1995:1554) i stället avse 8 kap. 5 och 8 §§ lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

Vid tillämpningen av 17 kap. 11 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som där sägs i första stycket 2 och 3 om 8 kap. 3 och 16 §§ årsredovisningslagen (1995:1554) i stället avse 8 kap. 5 och 8 §§ lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

Det som föreskrivs i 17 kap. 11 § lagen om ekonomiska föreningar ska även gälla om kreditmarknadsföreningen inte har kommit in med en granskningsberättelse över hållbarhetsrapport.

20 a §

Vid tillämpningen av 21 kap. 9 och 12 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om tid för att väcka talan och hinder för att väcka talan ska det som föreskrivs

⁴ Senaste lydelse 2013:231.

⁵ Senaste lydelse 2018:725.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.
 2. Äldre bestämmelser om granskning av hållbarhetsrapport gäller till dess den granskade medlemsbanken eller kreditmarknadsföreningen är skyldig att upprätta hållbarhetsrapport enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag i dess lydelse efter den 1 januari 2024.

Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om försäkringsrörelselagen (2010:2043)

dels att 12 kap. 25 a, 43 och 87 §§, 13 kap. 9 a, 18, 18 b, 18 c § och 38 §§ och rubriken närmast före 13 kap. 18 b § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas 18 nya paragrafer, 12 kap. 32 a, 42 a–42 f, 43 f, 43 g och 73 a §§, 13 kap. 14 b och 17 a–17 f §§ och 18 kap. 26 §, samt närmast före 12 kap. 32 a, 42 a, 42 d–42 f och 43 f §§, 13 kap. 14 b, 17 a och 17 d–17 f §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 kap.

25 a §²

I fråga om revisionsutskott ska ett ömsesidigt försäkringsbolag som inte har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 20 § anses som en sådan ekonomisk förening som avses i 7 kap. 47 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

Vid tillämpningen av 7 kap. 48 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska revisionsutskottets uppgifter omfatta även det ömsesidiga försäkringsbolagets hållbarhetsrapportering.

Ordinarie föreningsstämma

32 a §

Vid tillämpningen av 6 kap. 9 och 23 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om årsstämman och tillhandahållandet av handlingar inför årsstämman ska det som sägs om revisionsberättelsen och koncernrevisionsberättelsen även gälla granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport och granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

² Senaste lydelse 2018:731.

42 a §

Granskningen av en hållbarhetsrapport ska utföras i enlighet med de granskningsstandarder som har antagits enligt artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG och i övrigt vara förenlig med god revisionssed.

42 b §

Utöver det som föreskrivs i 8 kap. 5 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska revisorn även lämna en granskningsberättelse över hållbarhetsrapport. Vad som sägs i den nämnda paragrafen ska gälla även i fråga om en granskningsberättelse.

Det ömsesidiga försäkringsbolaget får utse en revisor att enbart granska hållbarhetsrapporten, medan en annan revisor utför revisionen.

Om samma revisor utför revisionen av de finansiella rapporterna och granskningen av hållbarhetsrapporten får granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport tas in som ett särskilt avsnitt i revisionsberättelsen.

42 c §

Det som föreskrivs i 8 kap. 6 och 42 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om erinringar m.m. gäller även vid granskningen av hållbarhetsrapporten.

**Särskild revisorsgranskning
av hållbarhetsrapport**

42 d §

Bolagsverket ska, efter ansökan av en eller flera röstberättigade, utse en auktoriserad revisor eller ett registrerat revisionsbolag som inte är utsedd att granska det ömsesidiga försäkringsbolagets hållbarhetsrapport och som inte heller är en del av granskarens nätverk, att lämna en rapport över angivna delar av hållbarhetsrapporten. I ansökan ska det anges vad som ska granskas och vilket räkenskapsår som granskningen ska avse.

Bolagsverket ska ge det ömsesidiga försäkringsbolagets styrelse tillfälle att yttra sig innan verket utser en auktoriserad revisor eller registrerat revisionsbolag. Beslutet ska avse tiden till och med årsstämman under nästa räkenskapsår.

Styrelsen ska göra rapporten tillgänglig för nästa årsstämma.

Det som sägs i första stycket gäller endast om det ömsesidiga försäkringsbolaget inte har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad men uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. medelantalet anställda i bolaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,

2. bolagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 175 miljoner kronor,

3. bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 350 miljoner kronor.

En ansökan får göras av röstberättigade som tillsammans utgör minst fem procent av samtliga röstberättigade i det ömsesidiga

försäkringsbolaget eller av innehavare av förlagsandelar som företräder förlagsinsatser till ett sammanlagt belopp motsvarande minst fem procent av det totalt inbetalda insatskapitalet.

Jäv för en revisor

42 e §

Det som föreskrivs i 8 kap. 20 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om att revisorn inte vid revisionen får anlita någon som inte är behörig att vara revisor gäller även vid granskningen av hållbarhetsrapporten.

Huvudansvarig revisor

42 f §

Det som enligt 8 kap. 21 § första och andra styckena lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller för den huvudansvariga för revisionen ska även avse den huvudansvariga för granskningen av en hållbarhetsrapport.

43 §³

I ett ömsesidigt försäkringsbolag ska minst en revisor utses av bolagsstämman.

Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i ett ömsesidigt försäkringsbolag. Minst en av de revisorer som bolagsstämman har utsett ska vara auktoriserad revisor.

Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i ett ömsesidigt försäkringsbolag. Minst en av de revisorer som bolagsstämman har utsett ska vara auktoriserad revisor. *För att granska en hållbarhetsrapport krävs därutöver en särskild behörighet.*

Bestämmelserna i 8 kap. 51 och 52 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om registrering av revisor ska även gälla för en revisor som har utsetts enligt denna paragraf.

³ Senaste lydelse 2018:731.

**Granskningsberättelse över
hållbarhetsrapport**

43 f §

I fråga om granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport gäller 8 kap. 32 och 33 §§, 34 § första stycket första meningen samt 56 och 58 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. Det som sägs där om revisionsberättelsen och årsredovisningen ska i stället avse granskningsberättelsen och hållbarhetsrapporten.

En granskningsberättelse över hållbarhetsrapport ska färdigställas i enlighet med de granskningsstandarder som har antagits enligt artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och i övrigt vara förenlig med god revisionssed.

Första och andra styckena gäller även granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen.

43 g §

I samband med granskning av en hållbarhetsrapport för en koncern ska revisorn bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer och, i förekommande fall, andra oberoende granskare i de övriga koncernföretagen. Revisorn ska se till att han eller hon kan få tillgång till dokumentation av det granskningsarbete som är relevant för koncerngranskningen.

Om revisorn är förhindrad att göra den bedömning och utvärdering som avses i första stycket, ska han eller hon utföra kompletterande granskningsarbete avseende dotterföretagen eller vidta andra lämpliga åtgärder. Revisorn ska också underrätta Revisorsinspektionen om hindret.

73 a §

Det som föreskrivs i 17 kap. 11 § lagen om ekonomiska föreningar om likvidation ska gälla även om kreditmarknadsföreningen inte har kommit in med en granskningsberättelse över hållbarhetsrapport.

87 §⁴

Bestämmelserna i 21 kap. lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om ansvar vid överträdelse av bestämmelserna som anges där gäller även för ömsesidiga försäkringsbolag. Det som föreskrivs där ska för ömsesidiga försäkringsbolag även gälla vid överträdelse av denna lag.

Det som föreskrivs i 21 kap. 1 § lagen om ekonomiska föreningar om styrelseledamot ska även gälla för stiftare av ett ömsesidigt försäkringsbolag.

Vid tillämpningen av 21 kap. 9 och 12 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om tid för att väcka talan och hinder för att väcka talan ska det som föreskrivs om revisionsberättelsen även tillämpas i fråga om granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport.

13 kap.9 a §⁵

I fråga om revisionsutskott ska en försäkringsförening som inte har beviljats undantag enligt 1 kap. 19, 19 d eller 20 § anses som en sådan ekonomisk förening som avses i 7 kap. 47 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

Vid tillämpningen av 7 kap. 48 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska revisionsutskottets uppgifter omfatta även försäkringsföreningens hållbarhetsrapportering.

Ordinarie föreningsstämma

14 b §

Vid tillämpningen av 6 kap. 9 och 23 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om årsstämman och tillhandahållandet av handlingar inför årsstämman ska det som sägs om revisionsberättelsen och koncernrevisionsberättelsen

⁴ Senaste lydelse 2018:731.

⁵ Senaste lydelse 2020:660.

även gälla granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport och granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen.

Revisorns uppgifter

17 a §

Granskningen av en hållbarhetsrapport ska utföras i enlighet med de granskningsstandarder som har antagits enligt artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG och i övrigt vara förenlig med god revisionssed.

17 b §

Utöver det som föreskrivs i 8 kap. 5 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska revisorn även lämna en granskningsberättelse över hållbarhetsrapport. Vad som sägs i den nämnda paragrafen ska gälla även i fråga om en granskningsberättelse.

Försäkringsföreningen får utse en revisor att enbart granska hållbarhetsrapporten, medan en annan revisor utför revisionen.

Om samma revisor utför revisionen av de finansiella rapporterna och granskningen av hållbarhetsrapporten får granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport tas in som ett särskilt avsnitt i revisionsberättelsen.

17 c §

Det som föreskrivs i 8 kap. 6 och 42 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om erinringar m.m. gäller även vid granskningen av hållbarhetsrapporten.

17 d §

Bolagsverket ska, efter ansökan av en eller flera röstberättigade, utse en auktoriserad revisor eller ett registrerat revisionsbolag som inte är utsedd att granska försäkringsföreningens hållbarhetsrapport och som inte heller är en del av granskarens nätverk, att lämna en rapport över angivna delar av hållbarhetsrapporten. I ansökan ska det anges vad som ska granskas och vilket räkenskapsår som granskningen ska avse.

Bolagsverket ska ge försäkringsföreningens styrelse tillfälle att yttra sig innan verket utser en auktoriserad revisor eller registrerat revisionsbolag. Beslutet ska avse tiden till och med årsstämman under nästa räkenskapsår.

Styrelsen ska göra rapporten tillgänglig för nästa årsstämma.

Det som sägs i första stycket gäller endast om försäkringsföreningen inte har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad men uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. medelantalet anställda i föreningen har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,

2. föreningens redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 175 miljoner kronor,

3. föreningens redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 350 miljoner kronor.

En ansökan får göras av röstberättigade som tillsammans utgör minst fem procent av samtliga röstberättigade i försäkringsföreningen eller av innehavare av

förlagsandelar som företräder förlagsinsatser till ett sammanlagt belopp motsvarande minst fem procent av det totalt inbetalda insatskapitalet.

Jäv för en revisor

17 e §

Det som föreskrivs i 8 kap. 20 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om att revisorn inte vid revisionen får anlita någon som inte är behörig att vara revisor gäller även vid granskningen av hållbarhetsrapporten.

Huvudansvarig revisor

17 f §

Det som enligt 8 kap. 21 § första och andra styckena lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller för den huvudansvariga för revisionen ska även avse den huvudansvariga för granskningen av en hållbarhetsrapport.

18 §⁶

I stället för 8 kap. 1 § och 8 § första stycket och 14–16 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller för försäkringsföreningar att

1. föreningsstämman ska välja minst en revisor,
2. det i stadgarna får bestämmas att en eller flera revisorer ska utses på något annat sätt,
3. bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i en försäkringsförening, och
4. minst en av de revisorer som utses av föreningsstämman ska vara auktoriserad revisor.

Första stycket 3 och 4 gäller inte för mindre försäkringsföreningar som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 d §.

För att granska en hållbarhetsrapport krävs en särskild behörighet.

Bestämmelserna i 8 kap. 51 och 52 §§ lagen om ekonomiska föreningar om registrering av revisor ska även gälla för en revisor som har utsetts enligt denna paragraf.

18 b §⁷

I fråga om revisionsberättelsens innehåll ska en försäkringsförening som inte har beviljats undantag enligt 1 kap. 19, 19 d eller 20 § anses som en sådan ekonomisk förening som avses i 8 kap. 56–59 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

I fråga om granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport gäller 8 kap. 32 och 33 §§, 34 § första stycket första meningen samt 56 och 58 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. Det som sägs där om revisionsberättelsen och årsredovisningen ska i stället avse granskningsberättelsen och hållbarhetsrapporten.

En granskningsberättelse över hållbarhetsrapport ska färdigställas i enlighet med de granskningsstandarder som har antagits enligt artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och i övrigt vara förenlig med god revisionssed.

Första och andra styckena gäller även granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen.

18 c §⁸

I fråga om koncernrevision ska en försäkringsförening som inte har beviljats undantag enligt 1 kap. 19, 19 d eller 20 § anses som en sådan ekonomisk förening som avses i 8 kap. 60 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

I samband med granskning av en hållbarhetsrapport för en koncern ska revisorn bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer och, i förekommande fall, andra oberoende granskare i de övriga koncernföretagen. Revisorn ska se till att han eller hon kan få tillgång till dokumentation av det gransknings-

⁷ Senaste lydelse 2020:660.

⁸ Senaste lydelse 2020:660.

arbete som är relevant för koncerngranskningen.

Om revisorn är förhindrad att göra den bedömning och utvärdering som avses i andra stycket, ska han eller hon utföra kompletterande granskningsarbete avseende dotterföretagen eller vidta andra lämpliga åtgärder. Revisorn ska också underrätta Revisorsinspektionen om hindret.

26 §

Det som föreskrivs i 17 kap. 11 § lagen om ekonomiska föreningar om likvidation ska gälla även om försäkringsföreningen inte har kommit in med en granskningsberättelse över hållbarhetsrapport.

38 §⁹

Bestämmelserna i 21 kap. 1–3 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om ansvar vid överträdelse av bestämmelser som anges där gäller för försäkringsföreningar även vid överträdelse av denna lag.

Vid tillämpningen av 21 kap. 9 och 12 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar om tid för att väcka talan och hinder för att väcka talan ska det som föreskrivs om revisionsberättelsen även tillämpas i fråga om granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.
 2. Äldre bestämmelser om granskning av hållbarhetsrapport gäller till dess det ömsesidiga försäkringsbolaget eller försäkringsföreningen är skyldig att upprätta hållbarhetsrapport enligt lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag i dess lydelse efter den 1 januari 2024.

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om sparbankslagen (1987:619)

dels att 3 kap. 4 b §, 4 kap. 6, 9, 12, 4 a kap. 3, 5, 9, 13, 18, 22 §, 6 kap. 8 § samt 9 kap. 6, 7 och 9 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 4 a kap. 16 c, 17 a, 17 b, 23 a §§, samt närmast före 4 a kap. 17 a och 23 a §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

4 b §²

Revisionsutskottet ska, utan att det påverkar styrelsens ansvar och uppgifter i övrigt,

1. övervaka bankens finansiella rapportering samt lämna rekommendationer och förslag för att säkerställa rapporteringens tillförlitlighet,

2. med avseende på den finansiella rapporteringen övervaka effektiviteten i bankens interna kontroll, internrevision och riskhantering,

3. hålla sig informerat om revisionen av årsredovisningen och koncernredovisningen samt om slutsatserna av Revisorsinspektionens kvalitetskontroll,

4. informera styrelsen om resultatet av revisionen och om på vilket sätt revisionen bidrog till den finansiella rapporteringens tillförlitlighet samt om vilken funktion utskottet har haft,

5. granska och övervaka revisorns opartiskhet och självständighet och då särskilt uppmärksamma om

1. övervaka bankens finansiella rapportering *och hållbarhetsrapportering* samt lämna rekommendationer och förslag för att säkerställa rapporteringens tillförlitlighet,

2. med avseende på den finansiella rapporteringen *och hållbarhetsrapporteringen* övervaka effektiviteten i bankens interna kontroll, internrevision och riskhantering,

3. hålla sig informerat om revisionen av årsredovisningen och koncernredovisningen, *om granskningen av hållbarhetsrapporten för banken och för koncernen* samt om slutsatserna av Revisorsinspektionens kvalitetskontroll,

4. informera styrelsen om resultatet av revisionen *och granskningen av hållbarhetsrapporteringen* och om på vilket sätt revisionen bidrog till den finansiella rapporteringens *respektive hållbarhetsrapporteringens* tillförlitlighet samt om vilken funktion utskottet har haft,

5. granska och övervaka revisorns opartiskhet och självständighet och då särskilt uppmärksamma om

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

² Senaste lydelse 2016:1335.

revisorn tillhandahåller banken andra tjänster än revision, och revisorn tillhandahåller banken andra tjänster än revision *och granskning av hållbarhetsrapporter*, och

6. biträda vid upprättandet av förslag till sparbanksstämman beslut om revisorsval.

Om banken har en valberedning som huvudmännen har ett betydande inflytande i, får banken ge valberedningen i uppgift att i stället för revisionsutskottet lämna ett förslag till sparbanksstämman om val av revisor.

4 kap.

6 §³

Ordinarie sparbanksstämma *skall* hållas inom fem månader efter utgången av varje räkenskapsår. Vid sådan stämma *skall* styrelsen lägga fram årsredovisningen och revisionsberättelsen samt, i en sparbank som är moderföretag, koncernredovisningen och koncernrevisionsberättelsen.

Ordinarie sparbanksstämma *ska* hållas inom fem månader efter utgången av varje räkenskapsår. Vid sådan stämma *ska* styrelsen lägga fram årsredovisningen och revisionsberättelsen *och, i förekommande fall, granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport* samt, i en sparbank som är moderföretag, koncernredovisningen och koncernrevisionsberättelsen *och, i förekommande fall, granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen*.

Vid stämman *skall* beslut fattas

Vid stämman *ska* beslut fattas

1. om fastställelse av resultaträkningen och balansräkningen samt, i moderföretag, koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen,

2. om dispositioner beträffande vinst eller förlust enligt den fastställda balansräkningen,

3. om ansvarsfrihet för styrelseledamöterna, samt

4. i andra ärenden som ankommer på huvudmännen enligt denna lag, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller reglementet.

Om stämman skjuter upp ett beslut i en fråga som avses i andra stycket 1–3 till en fortsatt stämma, *skall* denna hållas minst en och högst två månader därefter. Något ytterligare uppskov är inte tillåtet.

Om stämman skjuter upp ett beslut i en fråga som avses i andra stycket 1–3 till en fortsatt stämma, *ska* denna hållas minst en och högst två månader därefter. Något ytterligare uppskov är inte tillåtet.

9 §⁴

Styrelsen kallar till sparbanksstämma. Kallelse får utfärdas tidigast fyra veckor före stämman. Om inte reglementet föreskriver längre tid, *skall* kallelsen utfärdas senast två veckor före stämman.

Skjuts en stämma upp till en dag som infaller senare än fyra veckor

Styrelsen kallar till sparbanksstämma. Kallelse får utfärdas tidigast fyra veckor före stämman. Om inte reglementet föreskriver längre tid, *ska* kallelsen utfärdas senast två veckor före stämman.

Skjuts en stämma upp till en dag som infaller senare än fyra veckor

³ Senaste lydelse 2004:304.

⁴ Senaste lydelse 1991:371.

efter det att stämman har inletts, *skall* kallelse utfärdas till den fortsatta stämman. Om det enligt denna lag eller reglementet krävs för att ett sparbanksstämmobeslut *skall* bli giltigt att det fattas på två stämmor, får kallelse till den senare stämman inte utfärdas innan den första stämman har hållits. I en sådan kallelse *skall* anges vilket beslut den första stämman har fattat.

Kallelse *skall* ske enligt reglementet. Skriftlig kallelse *skall* dock alltid sändas till varje huvudman.

I kallelsen *skall* tydligt anges de ärenden som *skall* förekomma på stämman. *Skall* stämman behandla ett ärende om överlåtelse av sparbankens rörelse eller om dess fusion med annan sparbank eller om sparbankens försättande i likvidation eller om ombildning enligt 8 kap., *skall* förslaget och grunden för detta anges i kallelsen. Om ett ärende avser en ändring i reglementet, *skall* det huvudsakliga innehållet i förslaget till ändringen anges i kallelsen.

Senast en vecka före den stämma som avses i 6 § *skall* redovisningshandlingarna och revisionsberättelsen samt, i sparbank som är moderföretag, koncernredovisningshandlingarna och koncernrevisionsberättelsen eller avskrifter av dessa sändas till huvudmännen.

efter det att stämman har inletts, *ska* kallelse utfärdas till den fortsatta stämman. Om det enligt denna lag eller reglementet krävs för att ett sparbanksstämmobeslut *ska* bli giltigt att det fattas på två stämmor, får kallelse till den senare stämman inte utfärdas innan den första stämman har hållits. I en sådan kallelse *ska* anges vilket beslut den första stämman har fattat.

Kallelse *ska* ske enligt reglementet. Skriftlig kallelse *ska* dock alltid sändas till varje huvudman.

I kallelsen *ska* tydligt anges de ärenden som *skall* förekomma på stämman. *Ska* stämman behandla ett ärende om överlåtelse av sparbankens rörelse eller om dess fusion med annan sparbank eller om sparbankens försättande i likvidation eller om ombildning enligt 8 kap., *ska* förslaget och grunden för detta anges i kallelsen. Om ett ärende avser en ändring i reglementet, *ska* det huvudsakliga innehållet i förslaget till ändringen anges i kallelsen.

Senast en vecka före den stämma som avses i 6 § *ska* redovisningshandlingarna och revisionsberättelsen och, i förkommande fall, granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport samt, i sparbank som är moderföretag, koncernredovisningshandlingarna, koncernrevisionsberättelsen och, i förekommande fall, granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen eller avskrifter av dessa sändas till huvudmännen.

12 §

Styrelsen *skall*, om en huvudman begär det och styrelsen finner att det kan ske utan nämnvärd olägenhet för enskild, på sparbanksstämman lämna upplysningar om förhållanden, som kan inverka på bedömandet av sparbankens års-

Styrelsen *ska*, om en huvudman begär det och styrelsen finner att det kan ske utan nämnvärd olägenhet för enskild, på sparbanksstämman lämna upplysningar om förhållanden, som kan inverka på bedömandet av sparbankens års-

redovisning och dess ställning i övrigt eller av ett ärende på stämman. Ingår sparbanken i en koncern, avser upplysningsplikten även sparbankens förhållande till andra koncernföretag samt, om sparbanken är moderföretag, koncernredovisningen liksom sådana förhållanden som kan inverka på bedömningen av dotterföretagens ställning.

Kan en begärd upplysning lämnas endast med stöd av uppgifter som inte är tillgängliga på stämman, *skall* upplysningen inom två veckor därefter hållas skriftligen tillgänglig för huvudmännen hos sparbanken samt sändas till de huvudmän som har begärt upplysningen.

Finner styrelsen att en begärd upplysning inte kan lämnas till huvudmännen utan nämnvärd olägenhet för enskild, *skall* upplysningen i stället på huvudmans begäran lämnas till sparbankens revisorer inom två veckor efter stämman. Revisorerna *skall* inom en månad efter stämman till styrelsen skriftligen yttra sig huruvida den begärda upplysningen har lämnats till dem samt huruvida upplysningen enligt deras mening borde ha föranlett ändring i revisionsberättelsen eller, beträffande sparbank som är moderföretag, i koncernrevisionsberättelsen liksom huruvida upplysningen i övrigt ger anledning till erinran. Om så är fallet, *skall* ändringen eller erinringen anges i yttrandet. Styrelsen *skall* hålla revisorernas yttrande tillgängligt för huvudmännen samt sända det i avskrift till de huvudmän, som har begärt upplysningen.

redovisning och dess ställning i övrigt eller av ett ärende på stämman. Ingår sparbanken i en koncern, avser upplysningsplikten även sparbankens förhållande till andra koncernföretag samt, om sparbanken är moderföretag, koncernredovisningen liksom sådana förhållanden som kan inverka på bedömningen av dotterföretagens ställning.

Kan en begärd upplysning lämnas endast med stöd av uppgifter som inte är tillgängliga på stämman, *ska* upplysningen inom två veckor därefter hållas skriftligen tillgänglig för huvudmännen hos sparbanken samt sändas till de huvudmän som har begärt upplysningen.

Finner styrelsen att en begärd upplysning inte kan lämnas till huvudmännen utan nämnvärd olägenhet för enskild, *ska* upplysningen i stället på huvudmans begäran lämnas till sparbankens revisorer inom två veckor efter stämman. Revisorerna *ska* inom en månad efter stämman till styrelsen skriftligen yttra sig huruvida den begärda upplysningen har lämnats till dem samt huruvida upplysningen enligt deras mening borde ha föranlett ändring i revisionsberättelsen *och, i förekommande fall, granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport* eller, beträffande sparbank som är moderföretag, i koncernrevisionsberättelsen *och, i förekommande fall, granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen* liksom huruvida upplysningen i övrigt ger anledning till erinran. Om så är fallet, *ska* ändringen eller erinringen anges i yttrandet. Styrelsen *ska* hålla revisorernas yttrande tillgängligt för huvudmännen samt sända det i avskrift till de huvudmän, som har begärt upplysningen.

4 a kap.**3 §⁵**

Den som är i konkurs eller har fått näringsförbud eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldralken får inte vara revisor i en sparbank.

Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i en sparbank.

Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i en sparbank. *För att granska en hållbarhetsrapport krävs därutöver en särskild behörighet.*

En revisor ska ha den insikt i och erfarenhet av redovisning och ekonomiska förhållanden som med hänsyn till arten och omfånget av bankens verksamhet krävs för uppdragets fullgörande.

Till revisor får även ett registrerat revisionsbolag utses. Bestämmelser om vem som får vara huvudansvarig för revisionen när ett revisionsbolag utses att vara revisor och om underrättelseskyldighet finns i 17 § revisorslagen (2001:883). Bestämmelserna i 5 § om jäv, 19 § om rätt att närvara på stämma och 13 kap. 10 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse om rapporteringsskyldighet tillämpas på den *huvudansvarige*.

Till revisor får även ett registrerat revisionsbolag utses. Bestämmelser om vem som får vara huvudansvarig för revisionen *eller granskningen av en hållbarhetsrapport* när ett revisionsbolag utses att vara revisor och om underrättelseskyldighet finns i 17 § revisorslagen (2001:883). Bestämmelserna i 5 § om jäv, 19 § om rätt att närvara på stämma och 13 kap. 10 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse om rapporteringsskyldighet tillämpas på den *huvudansvariga*.

5 §⁶

I en sparbank får den inte vara revisor som

1. är styrelseledamot i banken eller dess dotterföretag eller delegat i banken eller biträder vid bankens bokföring eller medelsförvaltning eller bankens kontroll däröver,

2. är anställd hos banken eller på något annat sätt intar en underordnad eller beroende ställning till banken eller till någon som avses under 1 eller är verksam i samma företag som den som yrkesmässigt biträder banken vid bokföringen eller medelsförvaltningen eller bankens kontroll däröver,

3. är gift eller sambo med eller är syskon eller släkting i rätt upp- eller nedstigande led till en person som avses under 1 eller är besvägrad med en sådan person i rätt upp- eller nedstigande led eller så att den ene är gift med den andres syskon, eller

4. står i låneskuld till banken eller annat företag i samma koncern eller har förpliktelser för vilka banken eller ett sådant företag har ställt säkerhet.

Den som är huvudman i en sparbank får inte vara sådan revisor som avses i 4 §.

Den som enligt denna paragraf inte är behörig att vara revisor får inte heller vara revisor i ett dotterföretag till banken.

⁵ Senaste lydelse 2016:434.

⁶ Senaste lydelse 2006:404.

En revisor får vid revisionen inte anlita någon som enligt denna paragraf inte är behörig att vara revisor. Har banken anställda eller delegater med uppgift att utslutande eller huvudsakligen sköta bankens interna revision, får revisorn dock anlita dessa i den utsträckning det är förenligt med god revisionsssed.

En revisor får vid revisionen *eller vid granskningen av hållbarhetsrapporten* inte anlita någon som enligt denna paragraf inte är behörig att vara revisor. Har banken anställda eller delegater med uppgift att utslutande eller huvudsakligen sköta bankens interna revision, får revisorn dock anlita dessa i den utsträckning det är förenligt med god revisionsssed.

9 §⁷

Revisorn i en sparbank ska granska bankens årsredovisning jämte räkenskaper och styrelsens förvaltning. Granskningen ska utföras med professionell skepticism och vara så ingående och omfattande som god revisionsssed kräver.

Om en sparbank är moderföretag (moderbank), ska revisorn även granska koncernredovisningen och koncernföretagens inbördes förhållanden i övrigt.

En revisor som är utsedd av någon annan än Finansinspektionen ska följa de särskilda föreskrifter som meddelas av stämman, om de inte strider mot lag, reglementet eller god revisionsssed.

Sparbanken får utse en revisor att enbart granska hållbarhetsrapporten, medan en annan revisor utför revisionen.

Granskningen av en hållbarhetsrapport ska utföras i enlighet med de granskningsstandarder som har antagits enligt artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG och i övrigt vara förenligt med god revisionsssed.

13 §⁸

Revisionsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag. I uttalandet ska det särskilt anges

⁷ Senaste lydelse 2016:434.

⁸ Senaste lydelse 2016:950.

1. om årsredovisningen ger en rättvisande bild av bankens resultat och ställning, och

2. om förvaltningsberättelsen är förenlig med årsredovisningens övriga delar.

Om årsredovisningen inte innehåller sådana upplysningar som ska lämnas enligt lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, ska revisorerna ange detta och, om det är möjligt, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse.

Första och andra styckena gäller inte i fråga om en sådan hållbarhetsrapport som avses i 6 kap. 1 § lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och som ingår i förvaltningsberättelsen. I den delen ska revisionsberättelsen i stället innehålla ett uttalande om huruvida en rapport har upprättats eller inte.

16 c §

I samband med granskning av en hållbarhetsrapport för en koncern ska revisorn bedöma och utvärdera det granskningsarbete som har utförts av revisorer och, i förekommande fall, andra oberoende granskare i de övriga koncernföretagen. Revisorn ska se till att han eller hon kan få tillgång till dokumentation av det granskningsarbete som är relevant för koncerngranskningen.

Om revisorn är förhindrad att göra den bedömning och utvärdering som avses i första stycket, ska han eller hon utföra kompletterande granskningsarbete avseende dotterföretagen eller vidta andra lämpliga åtgärder. Revisorn ska också underrätta Revisorsinspektionen om hindret.

Granskningsberättelse över hållbarhetsrapport

1 a §

I fråga om granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport gäller 11–12 b §§, 12 c § första stycket och 13 § första stycket första meningen. Det som sägs där om revisionsberättelsen och årsredovisningen

ska i stället avse granskningsberättelsen och hållbarhetsrapporten.

En granskningsberättelse över hållbarhetsrapport ska färdigställas i enlighet med de granskningsstandarder som har antagits enligt artikel 26a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och i övrigt vara förenlig med god revisions sed.

Första och andra styckena gäller även granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport för koncernen.

17 b §

Om samma revisor utför revisionen av de finansiella rapporterna och granskningen av hållbarhetsrapporten får granskningsberättelsen över hållbarhetsrapporten tas in som ett särskilt avsnitt i revisionsberättelsen.

18 §⁹

Erinringar som revisorerna i en sparbank framställer till styrelsen och som inte har tagits in i revisionsberättelsen *skall* de anteckna i ett protokoll eller någon annan handling.

Handlingen *skall* överlämnas till styrelsen som *skall* bevara den på ett betryggande sätt.

Erinringar som revisorerna i en sparbank framställer till styrelsen och som inte har tagits in i revisionsberättelsen *eller granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport ska* de anteckna i ett protokoll eller någon annan handling.

Handlingen *ska* överlämnas till styrelsen som *ska* bevara den på ett betryggande sätt.

22 §¹⁰

En sparbank ska för registrering anmäla vem som har utsetts till revisor och, om revisorn är ett registrerat revisionsbolag, vem som är huvudansvarig för revisionen.

En sparbank ska för registrering anmäla vem som har utsetts till revisor och, om revisorn är ett registrerat revisionsbolag, vem som är huvudansvarig för revisionen *och granskningen av hållbarhetsrapporten.*

⁹ Senaste lydelse 2004:304.

¹⁰ Senaste lydelse 2016:434

23 a §

Finansinspektionen ska, om minst fem procent av huvudmännen begär det, utse en auktoriserad revisor eller ett registrerat revisionsbolag som inte är utsedd att granska bolagets hållbarhetsrapport och som inte heller är en del av granskarens nätverk, att lämna en rapport över angivna delar av hållbarhetsrapporten. I ansökan ska det anges vad som ska granskas och vilket räkenskapsår som granskningen ska avse.

Finansinspektionen ska ge sparbankens styrelse tillfälle att yttra sig innan verket utser en auktoriserad revisor eller registrerat revisionsbolag. Beslutet ska avse tiden till och med den ordinarie sparbanksstämman under nästa räkenskapsår.

Styrelsen ska göra rapporten tillgänglig för nästa ordinarie sparbanksstämma.

Det som sägs i första stycket gäller endast om bolaget inte har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad men uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. medelantalet anställda i sparbanken har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,

2. sparbankens redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 175 miljoner kronor,

3. sparbankens redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 350 miljoner kronor.

6 kap.

8 §

När sparbanken har trätt i likvidation *skall* styrelsen genast avge en redovisning för sin förvaltning av sparbankens angelägenheter under den tid för vilken redovisningshandlingar inte förut har lagts fram på sparbanksstämma. Redovisningen *skall* läggas fram på stämman så snart det kan ske. Bestämmelserna om årsredovisning *och* revisionsberättelse *skall* tillämpas.

Om tiden även omfattar det föregående räkenskapsåret, *skall* en särskild redovisning avges för detta år. I en sparbank som är moderföretag *skall* denna särskilda redovisning även omfatta koncernredovisning.

När sparbanken har trätt i likvidation *ska* styrelsen genast avge en redovisning för sin förvaltning av sparbankens angelägenheter under den tid för vilken redovisningshandlingar inte förut har lagts fram på sparbanksstämma. Redovisningen *ska* läggas fram på stämman så snart det kan ske. Bestämmelserna om årsredovisning, revisionsberättelse *och granskningsberättelse över hållbarhetsrapport ska* tillämpas.

Om tiden även omfattar det föregående räkenskapsåret, *ska* en särskild redovisning avges för detta år. I en sparbank som är moderföretag *ska* denna särskilda redovisning även omfatta koncernredovisning.

9 kap.6 §¹¹

Talan för sparbankens räkning mot en styrelseledamot om skadestånd på grund av ett beslut eller en åtgärd under ett räkenskapsår *skall* väckas senast ett år från det att årsredovisningen *och* revisionsberättelsen för räkenskapsåret lades fram på sparbanksstämman.

Talan för sparbankens räkning mot en styrelseledamot om skadestånd på grund av ett beslut eller en åtgärd under ett räkenskapsår *ska* väckas senast ett år från det att årsredovisningen, revisionsberättelsen *och granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport* för räkenskapsåret lades fram på sparbanksstämman.

7 §¹²

Har sparbanksstämman beslutat att bevilja ansvarsfrihet eller att inte föra skadeståndstalan utan att minst det antal huvudmän som anges i 5 § röstat mot det eller har tiden för talan gått ut enligt 6 §, får talan enligt 5 § ändå väckas, om det i årsredovisningen *eller* i revisionsberättelsen eller på något annat sätt inte har lämnats i väsentliga

Har sparbanksstämman beslutat att bevilja ansvarsfrihet eller att inte föra skadeståndstalan utan att minst det antal huvudmän som anges i 5 § röstat mot det eller har tiden för talan gått ut enligt 6 §, får talan enligt 5 § ändå väckas, om det i årsredovisningen, i revisionsberättelsen eller *i granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport* eller

¹¹ Senaste lydelse 2004:304.

¹² Senaste lydelse 2004:447.

hänseenden riktiga och fullständiga uppgifter till sparbanksstämman om det beslut eller den åtgärd som talan grundas på.

på något annat sätt inte har lämnats i väsentliga hänseenden riktiga och fullständiga uppgifter till sparbanksstämman om det beslut eller den åtgärd som talan grundas på.

9 §¹³

Talan för sparbankens räkning enligt 1 eller 2 § som inte grundas på brott, får inte väckas mot

1. en styrelseledamot sedan fem år förflutit från utgången av det räkenskapsår då beslut eller åtgärder, som talan grundas på, fattades eller vidtogs,

2. en delegat sedan tre år förflutit från utgången av det räkenskapsår då beslut eller åtgärder, som talan grundas på, fattades eller vidtogs,

3. en revisor sedan fem år förflutit från utgången av det räkenskapsår som revisionsberättelsen avser,

3. en revisor sedan fem år förflutit från utgången av det räkenskapsår som revisionsberättelsen eller granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport avser,

4. en lekmannarevisor sedan fem år förflutit från utgången av det räkenskapsår som granskningsrapporten avser,

5. en granskare sedan fem år förflutit från den dag när yttrandet över den särskilda granskningen lades fram på stämman,

6. en stiftare sedan fem år förflutit från det beslutet om bankens bildande fattades på konstituerande stämma, samt

7. en huvudman sedan två år förflutit från beslut eller åtgärder som talan grundas på.

1. lag träder i kraft den 1 januari 2024.

2. Äldre bestämmelser om granskning av hållbarhetsrapport gäller till dess den granskade sparbanken är skyldig att upprätta hållbarhetsrapport enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag i dess lydelse efter den 1 januari 2024.

¹³ Senaste lydelse 2004:447.

Förslag till ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

Härigenom föreskrivs¹ att det i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. ska införas en ny paragraf, 4 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 a §²

Om filialen är skyldig att upprätta en hållbarhetsrapport gäller 5–7, 12, 19, 33 a och 33 b §§ revisionslagen (1999:1079) i tillämpliga delar för rapporteringen och granskningen.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.

2. Äldre bestämmelser om granskning av hållbarhetsrapport gäller till dess filialen är skyldig att upprätta hållbarhetsrapport enligt tillämplig lag om årsredovisning i dess lydelse efter den 1 januari 2024.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

² Tidigare 4 a § upphävd genom 2017:439.

Förslag till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstitutets verksamhet i Sverige

Bilaga 7

Härigenom föreskrivs¹ att 5 kap. 4 b § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstitutets verksamhet i Sverige ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap. 4 b §²

För försäkringsgivare från tredjeland som bedriver försäkringsrörelse i Sverige ska bestämmelserna om företagsstyrning i 10 kap. 1–25 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043) och föreskrifter som meddelats med stöd av dessa bestämmelser gälla.

Om försäkringsgivaren är skyldig att upprätta en hållbarhetsrapport gäller, utöver vad som sägs i första stycket, i tillämpliga delar 12 kap. 25 a, 32 a, 42 a–f, 43, 43 f, 43 g, 73 a och 87 §§ försäkringsrörelselagen och föreskrifter som meddelats med stöd av dessa bestämmelser.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.

2. Äldre bestämmelser om granskning av hållbarhetsrapport gäller till dess den utländska försäkringsgivaren är skyldig att upprätta hållbarhetsrapport enligt lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag i dess lydelse efter den 1 januari 2024.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

² Senaste lydelse 2015:714.

Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs¹ att 16 kap. 4, 9 och 11 a §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

16 kap.

4 §²

Emittenten ska så snart som möjligt och senast fyra månader efter utgången av varje räkenskapsår offentliggöra sin årsredovisning och i förekommande fall en koncernredovisning.

Års- och koncernredovisningarna ska vara granskade av emittentens revisor. Revisionsberättelsen ska offentliggöras tillsammans med års- och koncernredovisningen. Bestämmelser om revision finns i 4 a kap. sparbankslagen (1987:619), revisionslagen (1999:1079), 9 kap. aktiebolagslagen (2005:551), 17 kap. 11 och 12 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043), 8 kap. lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar och 14 kap. 9 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag.

Års- och koncernredovisningarna ska vara granskade av emittentens revisor. Revisionsberättelsen *och en granskningsberättelse över hållbarhetsrapport* ska offentliggöras tillsammans med års- och koncernredovisningen. Bestämmelser om revision finns i 4 a kap. sparbankslagen (1987:619), revisionslagen (1999:1079), 9 kap. aktiebolagslagen (2005:551), 17 kap. 11 och 12 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043), 8 kap. lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar och 14 kap. 9 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag.

9 §

De som *skall* underteckna en årsredovisning respektive en koncernredovisning *skall* i anslutning till underskrifterna ange sin befattning hos emittenten.

Om det är fråga om en årsredovisning, *skall* undertecknarna omedelbart före underskrifterna lämna en försäkran att årsredovisningen har upprättats i enlighet med god redovisningssed och ger en rättvisande bild av företagets

De som *ska* underteckna en årsredovisning respektive en koncernredovisning *ska* i anslutning till underskrifterna ange sin befattning hos emittenten.

Om det är fråga om en årsredovisning, *ska* undertecknarna omedelbart före underskrifterna lämna en försäkran att årsredovisningen har upprättats i enlighet med god redovisningssed och ger en rättvisande bild av företagets

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

² Senaste lydelse 2020:673.

ställning och resultat samt att förvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över utvecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat samt beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför.

Om det är fråga om en koncernredovisning, *skall* undertecknarna omedelbart före underskrifterna lämna en försäkran att koncernredovisningen har upprättats i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder och ger en rättvisande bild av koncernens ställning och resultat samt att koncernförvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över utvecklingen av koncernens verksamhet, ställning och resultat samt beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som de företag som ingår i koncernen står inför.

ställning och resultat samt att förvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över utvecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat samt beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför *och att den, i tillämpliga fall, har upprättats i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29b i direktiv 2013/34/EU och den delegerade akt som har antagits enligt artikel 8.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852.*

Om det är fråga om en koncernredovisning, *ska* undertecknarna omedelbart före underskrifterna lämna en försäkran att koncernredovisningen har upprättats i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder och ger en rättvisande bild av koncernens ställning och resultat samt att koncernförvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över utvecklingen av koncernens verksamhet, ställning och resultat samt beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som de företag som ingår i koncernen står inför *och att den, i tillämpliga fall, har upprättats i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i andra stycket.*

11 a §³

Om en emittent som inte har säte i en stat inom EES anlitar en fysisk person eller ett företag från ett tredjeland för granskning av års- eller koncernredovisning, ska den

Om en emittent som inte har säte i en stat inom EES anlitar en fysisk person eller ett företag från ett tredjeland för granskning av års- eller koncernredovisning *eller en hållbarhetsrapport*, ska den som

³ Senaste lydelse 2009:572.

som anlitas vara registrerad enligt 16 b § revisorslagen (2001:883). anlitas vara registrerad enligt 16 b § revisorslagen (2001:883).

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.
2. Äldre bestämmelser om undertecknande och intygande gäller till dess emittenten är skyldig att upprätta hållbarhetsrapport enligt tillämplig lag om årsredovisning i dess lydelse efter den 1 januari 2024.

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om revisorslagen (2001:883)

dels att 2, 3, 16 b–18, 22 och 32 a §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 21 c och 31 b §§, och närmast före 31 b § en rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

I denna lag avses med

1. revisor: en auktoriserad eller godkänd revisor, 2. auktoriserad revisor: en revisor som har auktoriserats enligt 4 §, 3. godkänd revisor: en revisor som ursprungligen har godkänts enligt äldre bestämmelser utan att ha avlagt revisorsexamen, 4. revisionsföretag: a) en revisor som utövar revisionsverksamhet som enskild näringsidkare, b) ett enkelt bolag med annan revisor, ett handelsbolag eller ett aktiebolag som en revisor utövar revisionsverksamhet i, eller c) ett företag som av en behörig myndighet i en annan stat inom EES än Sverige har godkänts att utföra lagstadgad revision, 5. registrerat revisionsbolag: ett revisionsföretag som har registrerats enligt 13, 14 eller 16 a §, 6. revisor från ett tredjeland: någon som har registrerats enligt 16 b §, 7. nätverk: en struktur för samarbete i vilken minst ett revisionsföretag ingår och som a) tydligt syftar till vinstdelning eller kostnadsdelning, b) har ett gemensamt ägande eller en gemensam kontroll eller ledning, c) har gemensamma system för kvalitetssäkring, d) har en gemensam affärsstrategi, e) använder ett gemensamt namn, eller f) i betydande omfattning har gemensam personal, 8. revisionsverksamhet: a) verksamhet som består i sådan granskning av förvaltning eller ekonomisk information som utmynnar i en rapport eller någon annan handling som är avsedd att utgöra bedömningsunderlag även för någon annan än uppdragsgivaren, samt b) rådgivning eller annat biträde som föranleds av iakttagelser vid granskning enligt a,	8. revisionsverksamhet: a) verksamhet som består i sådan granskning av förvaltning eller ekonomisk information <i>eller hållbarhetsinformation</i> som utmynnar i en rapport eller någon annan handling som är avsedd att utgöra bedömningsunderlag även för någon annan än uppdragsgivaren, samt

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

² Senaste lydelse 2020:658.

9. företag av allmänt intresse:
- a) företag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad,
 - b) företag som har tillstånd att driva rörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
 - c) värdepappersbolag som har tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
 - d) företag som har tillstånd att driva rörelse enligt försäkringsrörelselagen (2010:2043), utom sådana företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19, 19 d eller 20 § i den lagen, eller
 - e) företag som har tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet enligt lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag,
10. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
11. tredjeland: en stat utanför EES.

3 §³

Revisorsinspektionen ska

1. pröva frågor om auktorisation, godkännande och registrering enligt denna lag, 2. utöva tillsyn över revisionsverksamhet samt över revisorer, registrerade revisionsbolag och revisorer från ett tredjeland, 3. pröva frågor om disciplinära och andra åtgärder mot revisorer, registrerade revisionsbolag, revisorer från ett tredjeland och, i den omfattning som framgår av 32 g §, före detta revisorer, och 4. ansvara för att god revisorssed och god revisionsned utvecklas på ett ändamålsenligt sätt.	1. pröva frågor om auktorisation, godkännande, <i>behörighet att granska hållbarhetsrapporter</i> och registrering enligt denna lag, 2. utöva tillsyn över revisionsverksamhet samt över revisorer, registrerade revisionsbolag och revisorer från ett tredjeland, 3. pröva frågor om disciplinära och andra åtgärder mot revisorer, registrerade revisionsbolag, revisorer från ett tredjeland och, i den omfattning som framgår av 32 g §, före detta revisorer, och 4. ansvara för att god revisorssed och god revisionsned utvecklas på ett ändamålsenligt sätt.

Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om Revisorsinspektionen.

16 b §⁴

En fysisk person eller ett företag från ett tredjeland får registreras som revisor från tredjeland, om kraven på lagstadgad revision och på dem som utför revisionen i den staten är likvärdiga med dem som följer av svensk rätt.

En fysisk person eller ett företag från ett tredjeland får registreras som revisor från tredjeland *för utförande av revision av finansiella rapporter*, om kraven på lagstadgad revision och på dem som utför revisionen i den staten är likvärdiga med dem som följer av svensk rätt.

En fysisk person eller ett företag från ett tredjeland får registreras som revisor från tredjeland för utförande av granskning av hållbarhetsrapporter, om kraven på granskning av hållbarhetsrapportering och på dem som utför

³ Senaste lydelse 2016:1339.

⁴ Senaste lydelse 2009:564.

granskningen i tredjelandet är likvärdiga med dem som följer av svensk rätt.

17 §⁵

Ett handelsbolag eller aktiebolag som utövar revisionsverksamhet ska för varje uppdrag som det åtar sig och som utgör revisionsverksamhet utse en av de yrkesverksamma revisorerna i bolaget att vara huvudansvarig. Den *huvudansvarige* ska vara auktoriserad revisor, om det behövs för att uppfylla föreskrifter i lag eller annan författning. Bolaget ska utan dröjsmål underrätta uppdragsgivaren om vem som är *huvudansvarig*.

Den *huvudansvarige* ska underteckna revisionsberättelser och andra utlåtanden. Om en berättelse eller ett utlåtande undertecknas av flera revisorer, ska det anges vem som är huvudansvarig.

Första och andra styckena gäller även ett registrerat revisionsbolag från en annan stat inom EES än Sverige.

Ett handelsbolag eller aktiebolag som utövar revisionsverksamhet ska för varje uppdrag som det åtar sig och som utgör revisionsverksamhet utse en av de yrkesverksamma revisorerna i bolaget att vara huvudansvarig. Den *huvudansvariga* ska vara auktoriserad revisor, om det behövs för att uppfylla föreskrifter i lag eller annan författning. *Om uppdraget avser granskning av en hållbarhetsrapport ska för uppdraget utses en huvudansvarig för hållbarhet*. Bolaget ska utan dröjsmål underrätta uppdragsgivaren om vem *eller vilka* som är *huvudansvariga*.

Om uppdraget avser både revision av finansiella rapporter och granskning av hållbarhetsrapporter får samma person vara huvudansvarig för hela uppdraget.

Den *huvudansvariga* ska underteckna revisionsberättelser, *granskningsberättelser över hållbarhetsrapport* och andra utlåtanden. Om en berättelse eller ett utlåtande undertecknas av flera revisorer, ska det anges vem som är huvudansvarig.

Första–tredje styckena gäller även ett registrerat revisionsbolag från en annan stat inom EES än Sverige.

18 §⁶

Auktorisation, godkännande och registrering gäller i fem år. Har en ansökan om fortsatt auktorisation, godkännande eller registrering gjorts före giltighetstidens utgång fortsätter auktorisationen, godkännandet eller registreringen att gälla till dess att beslut i saken har fått laga kraft.

Revisorsinspektionen får i ett enskilt fall besluta att en auktorisation ska gälla i längre tid än fem år, dock längst sex år.

⁵ Senaste lydelse 2016:430.

⁶ Senaste lydelse 2016:1339.

Revisorsinspektionen eller, efter överklagande, en domstol får bestämma att ett beslut om avslag på en ansökan som avses i första stycket ska gälla omedelbart.

Behörighet att granska hållbarhetsrapporter gäller så länge revisorn är auktoriserad.

21 c §

En revisor som granskar en hållbarhetsrapport för ett företag av allmänt intresse eller någon annan i det nätverk där han eller hon är verksam får inte tillhandahålla det granskade företaget, dess moderföretag eller dess kontrollerade företag inom den Europeiska unionen de icke-revisionstjänster som avses i artikel 5.1 andra stycket b, c och e–k i EU:s revisorsförordning. Detta gäller

a) från början av den period som är föremål för granskning till den tidpunkt då granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport lämnas, och

b) för räkenskapsåret närmast före den period som avses i a, i förhållande till de tjänster som avses i artikel 5.1 andra stycket e i EU:s revisorsförordning.

Revisorn får tillhandahålla det granskade företaget andra icke-revisionstjänster än tjänster som avses i första stycket, icke-revisionstjänster som avses i artikel 5.1 andra stycket i EU:s revisorsförordning och tjänster som anses utgöra ett hot mot opartiskhet och självständighet enligt artikel 5.2 i den förordningen. I så fall ska företagets revisionsutskott godkänna att tjänsten tillhandahålls efter en prövning i enlighet med 21 a §.

Om någon i det nätverk där revisorn är verksam tillhandahåller sådana icke-revisionstjänster som avses i första stycket till ett företag av allmänt intresse som har sitt säte i tredjeland och som kontrolleras av det granskade företaget, ska revisorn pröva om tjänsten kan

rubba förtroendet för hans eller hennes opartiskhet eller självständighet.

Om revisorns opartiskhet eller självständighet rubbas ska han eller hon vidta åtgärder som medför att det inte finns anledning att ifrågasätta hans eller hennes opartiskhet eller självständighet. Revisorn behöver inte avsäga sig uppdraget om han eller hon i enlighet med 21 a § andra stycket kan motivera varför tillhandahållandet av tjänsten varken påverkar hans eller hennes professionella omdöme eller granskningsberättelsen över hållbarhetsrapport.

22 §⁷

Revisorsinspektionen ska på ansökan av en revisor meddela förhandsbesked om huruvida

1. förhållandena är sådana att revisorn enligt 21 § första stycket är skyldig att avböja eller avsäga sig uppdraget,

2. en viss omständighet är en sådan som avses i 21 a § första stycket och, om så är fallet, huruvida omständigheter i det enskilda fallet eller vidtagna åtgärder medför att revisorn ändå inte behöver avböja eller avsäga sig uppdraget, eller

3. en viss tjänst omfattas av förbudet mot tillhandahållande av andra tjänster än revision i artikel 5 i EU:s revisorsförordning och, om så är fallet, huruvida tjänsten ändå får tillhandahållas enligt 21 b §.

3. en viss tjänst omfattas av förbudet mot tillhandahållande av andra tjänster än revision i artikel 5 i EU:s revisorsförordning och, om så är fallet, huruvida tjänsten ändå får tillhandahållas enligt 21 b eller 21 c §.

När ett förhandsbesked har fått laga kraft, är det bindande för inspektionen i förhållande till revisorn. Förhandsbeskedet upphör att gälla vid förändrade förutsättningar eller vid författningsändringar som påverkar den fråga som beskedet avser.

⁷ Senaste lydelse 2016:1339.

**Revisorer som granskar
hållbarhetsrapporter**

31 b §

I fråga om en revisor som granskar hållbarhetsrapporter ska vid tillämpningen av 21, 21 c-23, 25 a och 28 a–28 c §§ det som sägs om revisionsuppdrag i stället avse uppdrag att granska en hållbarhetsrapport, det som sägs om revision i stället avse granskning av hållbarhetsrapport och det som sägs om revisionsklient i stället avse det företag som granskningen avser.

32 a §⁸

Om Revisorsinspektionen ger en revisor en varning och det finns särskilda skäl för det, får inspektionen även besluta om en sanktionsavgift eller om ett tidsbegränsat förbud att

1. utöva revisionsverksamhet,
2. underteckna revisionsberättelser, eller
2. underteckna revisionsberättelser eller granskningsberättelser över hållbarhetsrapport, eller
3. ha ett sådant uppdrag i ett revisionsföretag som avses i 11 § första stycket 3.

I fråga om valet av disciplinär åtgärd finns det ytterligare bestämmelser i 32 d och 32 e §§.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.

Förteckning över remissinstanserna SOU 2023:35

Bilaga 8

Remissyttranden över betänkandet Nya regler om hållbarhetsredovisning (SOU 2023:35) har lämnats av Arbetsmiljöverket, Bokföringsnämnden, Bolagsverket, Diskrimineringsombudsmannen, Ekobrottsmyndigheten, Exportkreditnämnden, FAR, Finansbolagens Förening, Finansinspektionen, Fondbolagens förening, Föreningen för god sed på värdepappersmarknaden, Företagarna, Förvaltningsrätten i Stockholm, Havs- och vattenmyndigheten, Integritetsskyddsmyndigheten, Jernkontoret, Jämställdhetsmyndigheten, Kammarrätten i Sundsvall, Kommerskollegium, Konkurrensverket, Landsorganisationen i Sverige (LO), Malmö tingsrätt, Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser, Nasdaq Stockholm, Naturvårdsverket, Regelrådet, Revisorsinspektionen, Skatteverket, Sparbankernas Riksförbund, SRF konsulterna, Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete (Sida), Svensk Exportkredit, Svensk Försäkring, Svenska Bankföreningen, Svenskt Näringsliv, Sveriges advokatsamfund, Sveriges Kvinnoorganisationer, Teknikföretagen, Tillväxtverket och Umeå universitet.

Aktiemarknadsbolagens förening, Allbright, Amnesty Sverige, Concord Sverige, CSR Sweden, Diakonia, Ekonomistyrningsverket, Fair Action, ICC Sweden, Institutet mot mutor, Miljömärkning Sverige AB, Naturskyddsföreningen, Nordic Growth Market, Näringslivets Regelnämnd, Oxfam Sverige, Rädda barnen, Social Venture Network Sweden, Styrelse-Akademien, SveMin, Svensk Handel, Svensk Värdepappersmarknad, Sveriges akademikers centralorganisation (Saco), Sveriges Aktiesparares Riksförbund, Sveriges Finansanalytikers Förening (SFF), Swedfund, Swedish Private Equity & Venture Capital Association (SVCA), Swedwatch, Tjänstemännens centralorganisation (TCO) och UNICEF Sverige har fått tillfälle att yttra sig, men har avstått från att göra det.

2023/2775

21.12.2023

KOMMISSIONENS DELEGERADE DIREKTIV (EU) 2023/2775

av den 17 oktober 2023

om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU vad gäller ändringar av storlekskriterier för mikroföretag, små och medelstora företag, stora företag eller koncerner

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG⁽¹⁾, särskilt artikel 3.1.3, och

av följande skäl:

- (1) Rapporteringskraven inom redovisningsområdet fyller olika syften. De ger inte endast information till kapitalmarknadernas investerare, utan redogör även för tidigare transaktioner och förbättrar bolagsstyrningen. Det är viktigt att rationalisera dessa krav för att säkerställa att de uppfyller avsedda syften och begränsa den administrativa bördan.
- (2) Med hänsyn till den kraftiga inflationen 2021 och 2022 granskades kriterierna för ekonomisk storlek för fastställande av ett företags storlekskategori med avseende på att beakta effekterna av inflationen.
- (3) Enligt uppgifter från Eurostat uppgick den kumulerade inflationen till 24,3 % i euroområdet och till 27,2 % i hela unionen under en tioårsperiod från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 mars 2023.
- (4) Kommissionen anser därför att det är nödvändigt att ändra och avrunda uppåt de tröskelvärden som avses i artikel 3.1–3.7 i direktiv 2013/34/EU med 25 % med hänsyn till inflation.
- (5) Direktiv 2013/34/EU bör därför ändras i enlighet med detta.
- (6) För att företag eller koncerner ska kunna dra nytta av de justerade tröskelvärdena så snart som möjligt bör lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv gälla senast för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2024 eller senare. Medlemsstaterna får ge företag möjlighet att tillämpa dessa bestämmelser för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2023 eller senare.
- (7) Kommissionen har samrått med värdepapperskommitténs expertgrupp i enlighet med artikel 49.3a i direktiv 2013/34/EU.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Ändringar av direktiv 2013/34/EU**

Artikel 3 i direktiv 2013/34/EU ska ändras på följande sätt:

1. Punkterna 1 a och 1 b ska ersättas med följande:

- a) Balansomslutning: 450 000 euro.
- b) Nettoomsättning: 900 000 euro."

⁽¹⁾ EUT L 182, 29.6.2013, s. 19.

2. Punkt 2 ska ändras på följande sätt:
 - a) Leden a och b ska ersättas med följande:
 - "a) Balansomslutning: 5 000 000 euro.
 - b) Nettoomsättning: 10 000 000 euro."
 - b) Andra stycket ska ersättas med följande:

"Medlemsstaterna får fastställa tröskelvärden som överstiger tröskelvärdena i leden a och b i första stycket. Tröskelvärdena får dock inte överskrida 7 500 000 euro för balansomslutningen och 15 000 000 euro för nettoomsättningen."
3. Punkterna 3 a och 3 b ska ersättas med följande:
 - "a) Balansomslutning: 25 000 000 euro.
 - b) Nettoomsättning: 50 000 000 euro."
4. Punkterna 4 a och 4 b ska ersättas med följande:
 - "a) Balansomslutning: 25 000 000 euro.
 - b) Nettoomsättning: 50 000 000 euro."
5. Punkt 5 ska ändras på följande sätt:
 - a) Leden a och b ska ersättas med följande:
 - "a) Balansomslutning: 5 000 000 euro.
 - b) Nettoomsättning: 10 000 000 euro."
 - b) Andra stycket ska ersättas med följande:

"Medlemsstaterna får fastställa tröskelvärden som överstiger tröskelvärdena i leden a och b i första stycket. Tröskelvärdena får dock inte överskrida 7 500 000 euro för balansomslutningen och 15 000 000 euro för nettoomsättningen."
6. Punkterna 6 a och 6 b ska ersättas med följande:
 - "a) Balansomslutning: 25 000 000 euro.
 - b) Nettoomsättning: 50 000 000 euro."
7. Punkterna 7 a och 7 b ska ersättas med följande:
 - "a) Balansomslutning: 25 000 000 euro.
 - b) Nettoomsättning: 50 000 000 euro."

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 24 december 2024. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2024 eller senare.

Genom undantag från andra stycket får medlemsstaterna tillåta företag att tillämpa dessa bestämmelser för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2023 eller senare.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 17 oktober 2023.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande